

Bible N.T. Lithuanian. 1905.

Naujas Testamentas

mūsī

Diešpatīs ir Išganytojo

Jēzaus Kristaus,

ī

lietuvišajā Kalbā

išwerstas.

Berlinē.

Išpāudintas nā Britiškās beš swetimujū ģemjū Bibelū Draughiēs.

1905.

Surašimas
visū knygū
Naujo Testamento.

---

1. Ewangēlia šw. Matteošaus.
  2. Ewangēlia šw. Markošaus.
  3. Ewangēlia šw. Lukošaus.
  4. Ewangēlia šw. Jono.
  5. Darbai arba nusibávimai Apaštalių.
  6. Gromata šw. Powilo Rymionams.
  7. Pirma gromata šw. Powilo Korintionams.
  8. Antra gromata šw. Powilo Korintionams.
  9. Gromata šw. Powilo Galatėnams.
  10. Gromata šw. Powilo Epežionams.
  11. Gromata šw. Powilo Filippensams.
  12. Gromata šw. Powilo Kolossensams.
  13. Pirma gromata šw. Powilo Tessałonicensams.
  14. Antra gromata šw. Powilo Tessałonicensams.
  15. Pirma gromata šw. Powilo Timotežui.
  16. Antra gromata šw. Powilo Timotežui.
  17. Gromata šw. Powilo Titui.
  18. Gromata šw. Powilo Pilemonui.
  19. Pirma Gromata šw. Pėtro.
  20. Antra Gromata šw. Pėtro.
  21. Pirma gromata šw. Jono.
  22. Antra gromata šw. Jono.
  23. Trečia gromata šw. Jono.
  24. Gromata šw. Powilo Ebreonams.
  25. Gromata šw. Jolubo.
  26. Gromata šw. Judo.
  27. Apreiškimas šw. Jono.
-

BS
2163
1905

Ewangēlia ſwento Matteoſkauš.

1. Pērskyrimas.

Surāſīmas Kriſtaus giminēs, praſībē-
jimo, wardo it uſgtimmo.

Šitos ģra ģnģgoš giminēs
Jēzaus Kriſtaus, ſunaus Do-
wido, ſunaus Abraomo.

2. Abraomui gime Izaākas;
Izaākui gime Jofubas; Jofu-
bui gime Jūdas ir jo brolei;

3. Jūdai gime Parēzas ir
Zarag iſ Tamarōš; Parēzui
gime Ģzronas; Ģzronui gime
Ramas;

4. Ramui gime Aminadabas;
Aminadabui gime Naaſſas;
Naaſſui gime Salmas.

5. Salmui gime Boaſas iſ
RaĶabōš; Boaſui gime Dbēdas
iſ Rutōš; Dbēdai gime Jeſſas;

6. Jeſſui gime Ķarālūs Dowi-
das; Dowīdai Ķarālui gime Sa-
lomonas iſ Uriſſauš paczōš;

7. Salamonui gime Roboa-
mas; Roboamui gime Abias;
Abiui gime Aſſas;

8. Aſſui gime Jozapatas; Jo-
zapatui gime Joramas; Jora-
mui gime Ozias;

9. Dziui gime Jotamas; Jo-
tamui gime AĶazas; AĶazui
gime ĢzeĶioſus;

10. ĢzeĶioſui gime Manaffas;
Manaffui gime Amonas; Amo-
nui gime Jozias;

11. Jozui gime Jētonioſus
ir jo brolei, czēſe Babiloniſko
apſalimo.

12. Po Babiloniſko apſalimo
Jētonioſui gime Sealtielis;
Sealtielui gime Borobabēlas;

13. Borobabēlai gime Abiu-
das; Abiudai gime ĢliaĶims;
ĢliaĶimui gime AĶoras;

14. AĶorui gime BaĶotš; Ba-
Ķotui gime AĶins; AĶinui gime
Ģliuds;

15. Ģliudai gime Ģleazaras;
Ģleazarni gime Matanas; Ma-
tanui gime Jofubas;

16. Jofubai gime Jozēpas,
Marģōš wģras, iſ Ķuriōš gimeš
Jēzus, wadinams Kriſtus.

17. Wiſū waitū eiſū nū Abra-
omo iĶi Dowido ģra ĶeturoliĶa
eiſū. Nū Dowido iĶi nuwedimo
i Ķalēģimģ Babel ģra ĶeturoliĶo

eilū. Nū nuwedimo i kalėjimq Babel iki Kristaus, leturolita eilū.

18. Bet gimimas Jėzaus Kristaus tošiai buto: kaip Marya, jo motina, pažadėta buvo Jozėpui, dar ne partvesta, radosi, kad ji nėščia buvo iš šventos Dvasės.

19. Bet Jozėpas, jōs vyras, budams Dievo bijas ir ne norėdams ję apstėlbtī, norėjo ję slapczy prastoti.

20. Bet jam tai dumojant, štai, angelas Viešpaties jam pasirode sapnė, sakdams: Jozėp, tu sunau Domido, nesi bijosis, Marya, savo pacę, priimti; nės tai, kas joje prasi dėjo, yra iš šventos Dvasės.

21. Ir ji pagimdis suny, ir pramisi jį wardu Jėzumi; nės jisai išganyš savo žmones nū jū grietū.

22. Bet tai wis nusidawe, kad išsipilditu, tų Ponas Dievas per praraktą sates, tāranti:

23. Štai, merga bus nėščia ir pagimdis suny ir pramīs jį wardu Emanuel, tai musū žodzeis: Dievs su mumis.

24. Tāngi Jozėpas pabudęs iš miego, padare, kaip jam įsake angelas Pono Dievo, ir priėme savo pacę.

25. Ir n'įspazino ję, i' ji

pagimde pirmgimi savo suny, ir vadino jį Jėzus.

2. Pėrskyrimas.

Kristaus kubyštė ir užauginims.

Jėzui užgimus Betleėme Jydu žemėj, czėse karalaus Erodo, štai, išmintingieji iš rytū žemės atėjo i Jeruzalę, klausdami:

2. Kur yra naujey gimėsis Jydu karalus? mes matę jo žwaigždę rytū žemėje, atėjom jo melsis.

3. Tai išgirdęs karalus Erodas, nusigando, ir wisa Jeruzale su jumi.

4. Ir sumadinęs wisus wyrausius kunigus ir raštemokitus žmonėsa, klausė jūs: kur Kristus užgimsės?

5. Ir jie atsakė jam: Betleėme Jydu žemėje. Nės taip praraktō parašyta yra:

6. Ir tu Betleėm Jydu žemėje, nieku budu n'esi mažausa tarp kunigaitščziū Judo; nės iš tawęs man išeis kunigaitštis, mano žmones Izrael walbyšėsis.

7. Tāy Erodas slapczy paomadinęs išmintingūsus tyczomis klausiniejo iš jū, kuczės' žwaigždę pasirode.

8. Ir sūsdam's jūs i Betleem, tare: eikite ir klauskite tikrai apie tą waikėlį; ir radę jį pasakykit ir man, jeib ir aš atėjęs jį garbinczu.

9. Tag jie karálaus klaufe nuējo; ir ſtah, ana žwaigždē jū regēta rhtū žēmēje, tēķjo pirm jū, iſ' atējo ir ſtowējo ties tū butū, kuriame buwo waitēlis.

10. Ir památē žwaigždē džaungēsi labah didzu džaugsmu.

11. Ir iēje i tus namus, rádo waitēli ir Maryq jo móting, ir ant kielū atſiſlanpē jo mēl-dēsi, ir iſēmē ſawo ſtárbus do-wanójo jam aukq, lodylq ir mirq.

12. Ir Diews liepe jiems ſapnē, kad ne gryſtu pas Erodaq, ir jie parējo titu kēlu i ſawo žēmē.

13. Bet jiems atſtojus, ſtah, angēlas Wieſpantiēs paſiróde Jozēpui ſapnē, ſakhdams: kēles imt ſawēſp' waitēli ir jo motinq ir bēgt i Eghpto žēmē, ir buť ten iſ' taw wēl ſakhsu. Mēſa hra dabar tas czēſas, kuriame Erodas jēſlo, tq waitēli nuža-winti.

14. Ir jis kēles natczē ēme waitēli ir jo móting ir bēgo i Eghpto žēmē.

15. Ir ten paſiliko iti Erodui numirus; kad iſſipilbitu žobis Wieſpantiēs, per práratq ſakhtas: Jſ Eghpto žēmēs wabi-nau ſawo ſuny.

16. Erodas tada numany-dams, iſmintinguju prigauts,

labah papjlo ir iſſunteſ nuža-windino wiſus waitelus Bet-leēme, ir po wiſus jū rubežus, dwējū metū ir dar jaunēſnus, pagal czēſq iſ iſmintingu ty-czomis iſtirtq.

17. Tūczēſ iſſipilde žobis práratu Jeremioſaus ſakhtas:

18. Ant káлно girdētas dibis raudojimas, dejáwimas, werk-smas ir kaulim's: Raēl apwer-kianti ſawo waitus ir ne nuſt-ramdino; nēs ney wiens jū ne iſliſo.

19. Bet Erodui numirus, ſtah, angēlas Wieſpantiēs paſiróde Jozēpui ſapnē, Eghpto žēmēje, ſakhdams:

20. Kēles ſawēſp imt waitēli ir jo motinq ir ſugryſt i žēmē Izrael; jau numire, kurie jēſ-tojo waitēlui gálq daryt.

21. Ir jis pabūdes ēme ſawēſp' waitēli ir jo móting ir parējo i žēmē Izrael.

22. Bet girdēdams, Artēlay ēſanti karálumi Zhdū žēmēje, wietoje ſawo tēwo Erodo, bi-jójos ten eiti. Ir Bonas Diewas ſapnē jam liepe eit, ir jis nuējo i ſalis Galilēds žēmēs.

23. Ir atējes gdwēno mieste wabinamame Nazaret; kad iſſipilbitu žobis práratū ſakhtas: jis bus wadinams Naza-renſtas.

3. Pērskryrimas.

Kristus Jono kristijams.

Tūcēš' atējo Jonas kristītyto-
jis ir sate Dievo žodi pūscoje,
Žydū žemēje,

2. Tarydams: prisiwertities,
nēs karalyšte dangaus prisiār-
tino.

3. Ir jis ģra tasai, apie tūri
prārakas Ģzaiošus kalbējš
ģra, sathydams: ģra dalšas šau-
kiancio pūscoje: taišytit tēlā
Wiešpatiēs; lģguš darykite jo
tafūs.

4. Ir jis, Jonas, willējo rubū
iņ werblūdū plautū darytu, ir
apsijūšes buwo šitknds dirzū;
bet jo walģis buwo žogai ir
laukiniš medus.

5. Tay iņējo pas, jē miestas
Jeruzale ir wiša Žydū žeme,
bey wiša šalis aplinku pas
Jordana,

6. Ir kristītydinos nūģ jo
(upēje) Jordane, sawo grietūs
iņpazīndami.

7. Bet iņwōdēs daug Bari-
žēušu ir Sadduceušu ateinan-
cū pas jo kristīta, tare jiemš:
Jūs angīū weislē, kasģi jums
parode, kaģ iņwēngsit busenti
keršta?

8. Dabōkities, darytit wertus
waišus prisiwertimo;

9. Ir nesitilēkities, norēdami
ģs sawije sathyti: mes Abra-
turim tēwu. Aņ saķau

jums: Diewas gal ir iņ šīū
atmenū waitus priķēlt Abra-
ōmui.

10. Jau ķirwis pridētas prie
mēdžiū šakniēs; todēl, ķie-
wien's mēdis, ne nēšas ģero
waišaus, bus iņķirštas ir i
ugni īmestās.

11. Aņ kristītiģu jūš wānde-
nimi prisiwertimop'; bet atei-
naģis paskuģ manē, šylingesnis
ģra uģ manē, ķurio aņ ir ne
esmi wertas, jo ķurpes nēģot,
tas kristīs jūš šwenta Dwašē
ir ugnimi.

12. Jisai tur sawo wēthķlē
sawo ranķoj'; jisai šlūs sawo
ķlojinaģ ir suwalģs sawo ķwie-
czus i ķtunē; ir pelus jis šudē-
ģis amģina ugnimi.

13. Tūcēš atējo Jēzus iņ
Galilēds pas Jordana, prie
Jono, kaģ jo kristītas butu.

14. Bet Jonas to ne norējo
apsiimti, sathydams: man pri-
walu iņ tamēģ gaut kristīta, ir
tu ateini pas manē?

15. Bet atsathydams Jēzus
tare jam: testow dabar taipo;
nēs taip mum pūlas' wiša tei-
sybē iņpildit. Tay jis apsieme.

16. Ir Jēzus pakristītas
iņējo tūjaus iņ wandens. Ir
ķtaģ, dangus atšwēre ties jūmi.
Ir Jonas reģējo Dwašē Diewo
nufilēidģencģē ķaip ķarwēķi, ir
ateinancģē ant jo.

17. Ir ſtāh, baſſas iſh dangaus ſaſe: Taſ mano mielafis ſunuſ, tūmi aſ mēgſtu.

4. Pērſkryrimas.

Kriſtus pradēba moſinti.

Bo to Jēzus Dmaſēs numeſtas buwo i puſcziā, kad wēlno gundinamſ butu.

2. Ir ſaip lēturesdēſimtis dienū ir lēturesdēſimtis naſczū paſtinintāwēs buwo, iis iſālſo.

3. Ir gunditojiſ atējēs paſ jē ſaſe: jey eſi Diemo ſunuſ, taſ liep, kad tie aſmenyſ i būnā pawirſtu.

4. Bet iſſai atſaſhdamſ tare: paraſhta hra: ne wieninteleſh būna minta žmogus, bet kožu ſodzu, iſ Diemo burnōſ iſeinanczu.

5. Bo to wēde jē wēlnaſ i ſwentajē mieſtā ir ſtāte jē ant bažnyczōſ wirſauſ,

6. Ir ſaſe jam: jey eſi Diemo ſunuſ, taſ nuſilēiſt žemyn; nēs paraſhta hra: Jiſ ſawo angēlamſ iſaſyſ apie tawē, ir neſoſ tawē ant rankū, kad ne itrentumbei i aſmeni ſawo lojā.

7. Taſ atſaſe jam Jēzus: wēl paraſhta hra: ne gundiſ Diemā, ſawo Wieſpati.

8. Wēl wēde jē wēlnaſ ant labah auſtō ſālno ir parōde jam wiſaſ ſwieto ſaralyſteſ ir jū ſlowē,

9. Ir ſaſe jam: tai wiſlaſ būſu taw, jey atſiſklaupēs melſieſ manēs.

10. Atſaſe jam Jēzus: atſtoſ nūg manēs, ſētone! nēs paraſhta hra: tu turi melſtiſ Diemo, ſawo Wieſpatiēs ir jam wienam ſlūžiti.

11. Taſ atſtōjo nū jo wēlnaſ, ir ſtāh, angēlai atējē ſlūžijo jam.

12. Ir Jēzus iſgirdēs Jonā aplāltā, nuējo i Galilēōſ žemē.

13. Ir palikēs mieſtā Nazaret, atējo ir gyweno Kapernaume, kurſai hra paſ mareſ, rubēžūſe Babulono ir Naptalimo,

14. Kad iſſipilditu žodis prarato Ezzioſauſ ſaſytaſ:

15. Žēme Babulono, ir žēme Naptalimo paſelēj' mārū, anoj' ſalij' Jordano ir pagoniſta Galilēā,

16. Žmoneſ, kurie ſēdējo tamſybeje, iſwydo dibē ſwiefſybē; ir ſēdintiemaſ wietoje ir ſeſēlije ſmertieſ užteſējo ſwiefſybe.

17. Iſ to czēſo pradējo Jēzus moſinti, ſaſhdamſ: priſiwerſtitiſ, nēs priſiārtino dangauſ ſaralyſte.

18. Ir ſaip Jēzus wāiſpcojo paſ mareſ Galilēōſ, iſwydo bū broly, Simonā, wadinamā Petrā, ir Endrējū jo broli, mētanczū tinſlā i mareſ, nēs buwo žweju.

19. Ir ſake jiemdwiem: ſékita manē, aſp padaryſu judų žmonų žwejeis.

20. Jūdu tūjaus palikūsu tinklus jį ſėke.

21. Ir iſ cze tolaus eidams iſtųdo kitų dy broly, Jotubą, ſunų Bebedėjo, ir Jongą, jo brokt, laiwe, ſu ſawo tēwu Bebedēju taiſanczus ſawo tinklus, ir padadino jūdy.

22. Ir jūdu tūjaus palikūsu laiwa ir ſawo tēwa, ſėke jį.

23. Ir Jėzus perwaiſczojo wiſą žemę Galilėds, mokidams jū ſuilėſa ir apſalybdams Ewangelia karalyſtės, beſ gydidams wiſotias ligas ir wiſotias negales žmonėſa.

24. Ir jo garſas iſėjo i wiſą Syrių žemę. Ir atwede pas jį wiſotius ligomis, tuleropomis ligomis ir mūtomis apimtus, ir wėlno wārgintus, ir mėneſio liga ſėrganczus, ir ſtabū iſtitutus, ir jis iſgyde juſ.

25. Ir ſėke jį didis žmonų pulkas iſ Galilėds, iſ deſimtis mieſtū, iſ Jeruzalės, iſ Jydū žemės, ir iſ anōs pūſės Jor-dano.

5. Pėrſkrymas.

Artius ant kalno mokina apie tritkezonii iſganima.

Ir pamatēs žmones užėjo ant kalno ir ſėdoſi, ir atėjo pas jį kitinei.

2. Ir jis atwėrēs ſawo burną, mokino juſ, ſalybdams:

3. Iſganitingi, kurie wargſta dwaſėje, nēs jū dangaus karalyſte.

4. Iſganitingi, kurie ſmūtijas, nēs jie bus palintſminti.

5. Iſganitingi lengwaſirdin-gieji, nēs jie žemę gaus i da-lytus.

6. Iſganitingi, kurie alkſta ir troſkſta teiſybės, nēs jie bus paſotinti.

7. Iſganitingi mielaſirdin-gieji, nēs jie gaus mielaſirdin-gyſte.

8. Iſganitingi czyſtōs ſirdiēs eſantieji, nēs jie Diewa regēs.

9. Iſganitingi paſajingieji, nēs jie wadinami bus Diewo waitais.

10. Iſganitingi pėrſekinėjima kenczą dėl teiſybės, nēs jū dan-gaus karalyſte.

11. Iſganitingi eſte, kad žmo-nes juſ iſgėdin' ir pėrſekinėj' dėl manės ir apſtėlbi' juſ, me-lūdami.

12. Dzaugſties ir linkſmi bu-tite, nēs pilnų jums bus dan-guj' atpildoma. Nēs taip pėrſekinėjo prāratus pirm juſū bu-wuſus.

13. Jūs eſte žemės druſta. Jėy druſta ſurūma ſawo pa-meta, kūmi ſūdiſim? Niekam daugiaus ne tinka, kaip tikt

iſmeſti ir dūti žmonēms su-
mindzoti.

14. Jūs este ſwieto ſwieſybe.
Mieſtas gulis ant kalno, ne gal
but poſlēptas.

15. Zwaſe uždagama, ne pa-
ſtātoma po ſetwirczu, bet ant
liktoraus, tač wiefiems namūſe
eſantiems ſwiecga.

16. Taip te ſwiecza ſwieſybe
juſū po žmonū ačiū, kad regētu
juſū gerus darbus ir garbintu
juſū tėwų dangų' eſanti.

17. Ne miſliſkite, manę atėjusi
žołanų ir praratus paniekint;
ne atėjau paniekint, bet iſ-
pildit.

18. Nėſa iſ tiesōs ſakau ſums:
iki dangus ir žėme ſugaiſ, ne
ſugaiſ neį mažaufaſ raſtėlis,
arba neį wiens žodėlis žołano,
iki wis iſpildis.

19. Kurſai jau paniekin wieng
tū mažaufū priſaſtimū ir taip
moſin žmones, mažaufaſ bus
wadinamas dangaus karaly-
ſtėje; bet kurſai pildo ir moſina,
dibis bus wadinams dangaus
karalyſtėje.

20. Nėſ aſ ſakau jums: jeį
ne bus teiſybe juſų gerėſne, taip
raſtemoſitū ir Barizėuſū, tač
ne ieſite i dangaus karalyſtę.

21. Girdėjot, ſakęta ſeniems:
ne užmuſt; ir užmuſas bus
promōs kaltaſ.

22. Bet aſ jums ſakau: kad

kiekwiens ant ſawo brolio pyk-
ſtaſ, yr' ſūdo kaltaſ; ir ſakęſis
ant ſawo brolio: Raſa, yra
rotōs kaltaſ; ir ſakęſis: tu dur-
nau, pėklōs ugniēs yra kaltaſ.

23. Tačgi apieramōdams ſawo
dowanų ant altoraus, jeį cze
atſimintumbi, tawo brōli ią
prieſ tamę tūrinti,

24. Tač palieſ ſawo dowanų
paſ altory, pirma eiſ ir ſuſi-
dėrinſ ſu ſawo broli, ir potam
atėjęs apieramōſ ſawo dowanų.

25. Buſ tūjaus atleidus ſawo
prieſininkui, kol dar ſu jūmi
ant kėlo ſtowi, jeib prieſininkas
tamę kartunta ne padūtu ſūdžai,
ir ſūdža tamę ne padūtu tarnui,
ir butumbi i meſtas i tem-
nyczę.

26. Jſ tiesōs ſakau tam: ne
iſeiſi iſ tén, it' ir paſtiaufi
piningėli užmoſėſi.

27. Girdėjot, ſakęta eſant ſe-
niems: ne pėrzengt wenzawo-
nyſtę.

28. Bet aſ ſakau jums: kiek-
wiens užmetaſ aſis ant mote-
riſkėſ, jōs užſigeizdamſ, jau
pėrzenge wenzawonyſtę ſawo
ſirdije.

29. Tačgi jeį piſtin tamę dė-
ſine tawo aſis, iſplėſt ję ir
meſt ję nū ſawęs. Nėſ nau-
dingiaus tam yra, wienam tawo
ſanariū pražūti, užot wiſas tawo
kūnas butu i meſtas i pėlla.

30. Jē jeh tawo dėšine ranka tawę piktin', nukiršt ję ir mešt ję nūg sawęs. Mēs naudingiaus taw ėra, wienam tawo sánariū pradžūti, užot wišas tawo žunas butu ėmestas i pėšką.

31. Bėl sakhta ėra: kas stīraši nū sawo pacžōs, tas jei tur būti gromatą atškyrimo.

32. Bet aš sakau jums: kas nū pacžōs sawo skīraši, (jeh ne pėržengusi wenczawonhstę) tas dāro, kad jiji pėrženg wenczawonhstę. Jē kas tokę atškirtą wėda, pėrženg wenczawonhstę.

33. Bėl girdėjot, sakhta ėsant seniems: ne prisėk neteisej ir atesėk Bonui Diewui sawo prisėgą.

34. Bet aš sakau jums, kad niekaip ne prisėktumbit, nehprie dangaus, nēs tas ėra Diewo sōstas;

35. Mėh prie žemės, nēs ta ėra jo pašōje; nehprie Jeruzalės, nēs ji ėra miestas didžio karalāus.

36. Mėhgi prisėk prie sawo galwōs, nēs ne gali padarht nehprieną plauką ar baltą, ar juodą.

37. Bet jusū kalba t' esie: je, je, ne, ne; kas daugiaus, tai nū piktō.

38. Girdėjot, sakhta ėsant: aš uš aš, ir danti uš danti.

Bet aš sakau jums, kad

nesistėngtumbit prieš piktą, bet jeh kas per ausi tawę ėstiktū ant dėšinės, tam padūk ir antrą pūšę.

40. Jē kas su tawim nor bylinėti ir atinti tawo sermėgą, tam palik' ir skreistę.

41. Jē jeh kas tawę priwers eit wiengą mhlę, eit su jūmi ir dwi.

42. Dūk prāšanczam tawę, ir nū norinczo ėš tawęs žhcžiti, ne atsitraukis.

43. Girdėjot, sakhta ėsant: artimą sawo mhlēt ir neprietelį sawo netešt.

44. Bet aš jums sakau: mhlēt sawo neprietelus, žegnokit jus kėikiančius, gėr darykit jus ne kėnczantiems, ir mėskitė už tus, kurie jus užtabin' ir pėrsekėnėja;

45. Žeib butumbit waikai sawo Tėwo danguj' ėsanczo. Mēs jis dūd sawo saulę užtekėti ant piktū ir gerū, ir dūd lyti ant teisujū ir ant neteisujū.

46. Mēs jeh mhlite jus mhlinczus, kōtiagi alga gaufite; ar ne ir muitininkai tai dāro?

47. Jē jeh tikta su broleis sawo meilingų elgiaties, kagi daug gero dārote? Ar ne ir muitininkai tai dāro?

48. Targi bukite tobuli, taipo Tėwas jusū dangujėsis tobūlas ėra.

6. Pērskrymas.

Aple tētis darbus nobažņņēs.

Dabōfities, kad n'īšdalytumbit ubagamš po ašiū žmonū; bile jie matytu jūs; šēip ne turēsite algōš pas Tēwq šawo danguje.

2. Taigi īšdalydamš ubagamš ne dūt trūbit pirm šawēs, šaipo weidmainei dāro šuilēša ir ant ūlyczū, kad butu žmonū pagirami. Šš tiesōš šakau jums, jie atēme šawo algq.

3. Bet kad tu īšdalyji ubagamš, šaire tawo ranša te ne žino, ša tawo dešine dāro,

4. Zeib šawo bowanas ubagamš slēpta dūtumbēi, ir tawo Tēwas matqš paslēptus daittus, atlygis taw rēgimay.

5. Jz kad mēldies, ne buš šaip weidmainei, kurie lubija mēlstis šuilēša ir ant šampū ūlyczū štowēdami, kad žmonū butu rēgimi; īš tiesōš šakau jums, jie atšēme šawo algq.

6. Bet tu: kad mēldies, eiš i šawo šamārq ir uzrakīnēs duris mēst šawo Tēwq, niekam nežinant; ir tawo Tēwas, matqš paslēptus daittus, atlygis taw rēgimay.

7. Jz jūs mēšdamies ne turit daug šņekēti šaip pagonai, nēs jie mišlij' bēl šawo daug šalbējimo bušē īšklaustyti.

8. Taigi jiems ne turit pri-

lygti; jūšū Tēwas žino, šo priwāloste, dar jums jo nešimēldzant.

9. Tobēl šaipo mēstities: Tēwe musū, kurš eši danguje. Buš štwenczamas tawo wārdaš.

10. Atēst tawo šaralyšte. Buš tawo wale šaip danguje, šaip ir ant žēmēs.

11. Dūnq musū dienīšlq dūt mums ir šē dienq;

12. Jz atlēist mums musū šaltes, šaip mēs atlēidzam šawo šaltiemus;

13. Jz ne wēst mus i pagundima; bet gēlbēst mus nū pīkto. Mēša tawo gra šaralyšte ir macis ir garbē iši amžiu. Amen.

14. Mēs jey žmonēms atlēistite jū nusišējimūs, taž atlēis ir jums jūšū Tēwas dangujēšis.

15. Bet jey žmonēms n'atlēistite jū nusišējimūs, taž ir jums jūšū Tēwas n'atlēis jūšū nusišējimūs.

16. Kad jūs pāstninkaujate, ne turit šuširaukti, šaip wēidmainei; nēs jie nuleidz šawo akis, kad žmones matytu jūs pāstninkaujanczus. Šš tiesōš šakau jums: jie atēme šawo algq.

17. Bet tu, kad pāstninkauji, mōstīš šawo galwq ir praušš šawo burnq;

18. Zeib žmonēms nešir'

tumbei paſtninkaujas, bet tiſt ſawo Tėwui, eſanczam užslėptoj' wietoj'; ir tawo Tėwas, matąs paſlėptus dāiktus, atlygis tam tai rėgimay.

19. Ne rinkit ſaw ſtārbū ant žėmės, kurus kandyš ir rūdyš juėſt, ir kurus wāghs paſtuy kāſa ir wāgia.

20. Bet rinkite ſaw ſtārbus danguj', kurus ney kandyš, ney rūdyš ne juėſt, ir kurus wāghs ne kāſa ir ne wāgia.

21. Nėš tur juſū ſtārbas, cze ir juſū ſirdiſ.

22. Atiſ yra tawo kuno ſwieshybe. Jey tawo aſiſ gera, wiſas tawo kunas bus ſwiesuſ.

23. Jr jey tawo aſiſ ne gera, wiſas tawo kunas bus tamſuſ. Taigi jey tawije eſanti ſwieshybe yra tamſhybe, kaip dide bus pati tamſhybe?

24. Nieks ne gal dwiem ponam ſlūžyti, ar wieną ne kęs ir kiti mylės, ar prie wieno laityſiſ ir kiti paniekſ. Ne gālite Diemui ſlūžyt' ir Mammonui.

25. Todėl ſakau jums: neſirūpinkities apie ſawo ghwastį, kę wālgit, arba kę gėſit, ney apie ſawo kuną, kū wilkėſit. Ar ne ghwastiſ brangėſniſ yra už wālgį? ir kunas už rubus?

26. Žurėkit i pauſpėzus ponauom, jie ne ſėja, ney pjauja, wālo i ſtunes, ir tiſt juſū

Tėwas dangujėſiſ juſ pėn'. Argi juſ n'este gereſni už juſ?

27. Kurſai iſ juſū gal prie ſawo ſtomens pridėt' maſtą, norint didey rupintuſ?

28. Jr apie apdangalą kę rūpinaties? žurėkit i lėlijas ant lauko, kaip joſ auga, joſ ne dirba, ney werpja.

29. Aſ ſakau jums, kad ney Salomonas wiſoj' ſawo ſlowėj ne buwo taip aprėdhtas, kaip tū wiena.

30. Taigi jey Diemas žolę ant lauko, ſę dieng eſancze ir rtytoj' imėtamą i pėczy, taip aprėdo, argi ne labjauſ jums taigi darytu, juſ mažitikieji?

31. Todėl neſirūpinkities, ſalydami: kę wālgit, arba kę gėſime, arba kūmi wilkėſim?

32. To wiſo jėſto pagonai; nėš Tėwas juſū dangujėſiſ žino, juſ to wiſo priwālant.

33. Bet jėſtokite pirmjauſ Diemo karalyſtės ir jo teiſybės, taigi wiſi ſie dāiktai jums pripulſ.

34. Dėlgi to neſirūpinkit apie rtytiſtą dieng; nėš rtytiſta diena už ſawo reikalus rupiſiſ. Paſtanla kietwienai dienai ſawo wargą turint.

7. Pėrſkryrimas.

Apie teles paines prie iſgantmo.

Ne ſūdiſit, kad ne būtumbit ſūbijami.

2. Nēs tokiu šudu šūdīsit, tokiu šūdijami būsit, ir tokiu šaitu seikiate, tokiu jums bus seikiama.

3. Bet lodēl matai krīslā šavo brolio atīje, o ne pamatai rāstq šavo patiēs atīje?

4. Arba kaip drēši satyt šavo broliui: štu, išimšu krīslā iš tawo aklēs, ir šta, rāstas tawo atīje kyšo.

5. Tu weidmainy, išttraut pirma rāstq iš šavo aklēs, ir potam dabokis, kaip krīslā išimtumbei iš aklēs šavo brolio.

6. Jūs ne turit būt šwenta daitq šunims, ir šavo perlas ne pamēsti kiaulēms, kad jas ne šumintu šavo lōjomis ir atšigrežusos jus ne šubrastytu.

7. Prašytit, ta, bus jums būdama; jēštokit, ta, rāsit, tuzgēntit, ta, jums atwērs.

8. Nēša, kas prāšo, tas gauna, ir kas jēšto, tas randa, ir kas tuzgēna, tam atwērama.

9. Kuršai žmogus tarp jusū hra, jey jo šunus jē prašytu būnōs, ir jis jam šulitu atmenē?

10. Arba jey jē prašytu žuwiēs, kad jam šulitu žalti?

11. Taigi, jey jūs, nelabi būdami, taczau galite šavo wailams gerū dōwanū būti, kaip daugiaus jusū Tēwas dangišlāšis šo gēro būs tiems, kurie jē mēldžia?

12. Lodēl wišlab, lq norite,

kad žmones jums darytu, tai darykit ir jiems. Tai žolānas, tai prarakai,

13. Žeikite per antštūsus wartus, nēša wartai erdwi, ir kēlas platus, i prapūlimq nuwedq, ir daug hra ant to waitšczo janczūjū.

14. Ir wartai antštēti, ir kēlas sauras, i ghwasti wēdqs, ir maž jū hra, tq šurandanczūjū.

15. Saugokities nūg netikrū prarakū, awjū rubūse pas jus ateinanczū, bet widuj' jie hra šubrastqji wilkai.

16. Jš jū waisū jus pažinkit. Dau gali šlint wšnūgiū nū eršlēcziū? arba pygū nū usniū?

17. Tai po kietwiens gēras mēdis gērq waisū nēša, bet negērs mēdis negerus waisus nēša.

18. Gērs mēdis ne gal negerū waisū nešti, ir negērs mēdis ne gal gerū waisū nešti.

19. Rožnas mēdis, ne nešqs gerū maisū, nušertams ir i ugni imetams.

20. Lodēl iš jū waisū jus pažinkit.

21. Ne wisi man šačq: Wiešpatie! Wiešpatie! ieis i dangaus šaralyštē; bet tie, kurie wālę dāro Tēwo mano danguj' ēšanczo.

22. Daug jū šačs man anoj' dienoj': Wiešpatie! Wiešpatie!

ar ne tawo warden meš pra-
rašāwom? ar ne tawo warden
wēlnus iſwārēm? ar ne tawo
wardan daug ſtebuklū dārēm?

23. Tada jiemš iſſipažyſu:
aš dar juſū uiekladoš ne paži-
nau, atſtoſit nū manēš, wiſi juš
piſtadējai.

24. Todel tiekwienu girdinti
ir daranti tuš mano žodžus,
priſlyginu iſmirtingam whrui,
ſawo namuš ant ūlōš budawo-
janczam.

25. O ſaip dideh, nulhyjuš
twānaš užėjo ir wējai pušdami
tuš namuš užgāwo, taczau ne
pargruwo, nēša buwo ant ūlōš
gruntawoti.

26. Ir ſaš tuš mano žodžus
gird, ir jū ne daro, taš lyguš
paiſtam whrui, budawojanczam
ſawo namuš ant ſmiltiēš.

27. O ſaip dideh nulhyjuš
twānaš užėjo ir wējai pušdami
tuš namuš užgāwo, jie ſugruwo,
ir jū pargruwimš buwo didiš.

28. Ir nuſidawe, Jėzui tuš
žodžus pabaiguš, nuſigando
žmonēš jo pamōkſlo.

29. Nēš jis Dietwo žodi ſaše
macney ir ne ſaip raſtemokinti.

8. Pėrſkyrimas.

Arifſtauš ſtebuklai, hyaczeu ſepuš marū.
Bet jam nū ſalno nueinant,
daug žmonū paſtuy ſėte.

Ir ſtaž, wiens raupſotas

priejēš melbēji jo, ſašydam's:
Wieſſpatie, jeh nori, rods gali
manę apczyſtiti.

3. Ir Jėzus ſawo ranką iſtie-
jēš ji pačrūtino ir tare: noru
tai daryti, buſ apczyſtitaš. Ir
tūjauš nū ſawo raupſo czyſtaš
paſtōjo.

4. Ir Jėzus ſaše jam: dabo-
tiš, nieklam ne ſašyſ, bet nuėjēš
paſirodiſ klebonui ir apierawoſ
dowan, Moizėſaus paliepta,
jiemš ant apludimo.

5. Bet Jėzui i Kapernaum
ieinant, prie jo priejēš whrėſniš
žalnėriū melde ji,

6. Sašydam's: Wieſſpatie, ma-
no tarnaš namėj' gul' ſauſliga
ſergaš ir dide ſanczą ſencza.

7. Jėzus tare jam: ateifu ir
ji iſgydīſu.

8. Whrėſniš žalnėriū atſašy-
dam's tare: Wieſſpatie, aš ne
wertas eſmi, ſad po mano ſtogu
eitumbei, bet wieną tiſtaž žodi
iſtark, taž mano tarnaš pa-
ſweikš.

9. Nēša. ir aš eſmi žmoguš po
whrauſhybe, ir po ſawim turu
žalnėriū; taczau ſad wienam
ſaſau: eiſ, taž nueina, ir ſitam:
eiſ ſen, taž ateina, ir mano
bernui: daryſ tai, taž dāro.

10. Jėzus tai girdėdam's,
dhywijos ir tare žmonēmš ji ſe-
lantiemš: iſ tiesōš, ſaſau jums,
tokio tiſėjimo Izraėlije ne radau.

11. Bet aš saļau jums: daug ateis iš rytū ir iš wālarū ir sēdēs su Abraomu, Izaoku bej Jokubu dangaus karalystėje.

12. Bet karalystēs waitai bus išstumti i tolimjausq tamshbē, ten bus laukimas ir dantū klabējimas.

13. Ir Jēzus tare wyresnāmui žalnēriū: eit, te nusidūda tau, taip itikėjai. Ir jo tarnas pašweiko tą paczę adynq.

14. Ir Jēzus atėjęs i Pētro namus, išwydo jo ūšwę gulincę ir drugiū sęrgancę.

15. Ir nutwēre jōs ranką, tay ję drughs pamete. Ir ji atsilūsai jiems pašlūžijo.

16. Bet ant wālaro atwede pas jį daug wēlno pristotū, ir jis dwasēs išwāre žodzeis, ir wišokiūs ligonis išgyde.

17. Kad išsipilditu ans žodis prārako Ezaiošaus, taip saļanczo: Jis musū negales ant sawēs ēme ir musū ligas nešōjo.

18. Bet regēdam's Jēzus daug žmonū aplink sawę, liepe pėrsiirt i anq šalį marū.

19. Ir priėjēs prie jo wiens raštemoštas, tāre jam: Motytojau, aš sēkšu tauwę, kur tu eisi.

20. Jēzus jam saļe: lapes tur urtwas, ir paušpczei po dangumi tur lizbus, bet žmogaus sumus ne tur sawo galwōs kur padēt.

21. Ir kīts iš jo mošitiniū

tare jam: Wiešpatie patwēlit man pirma nueit, ir palaidot sawo tēwq.

22. Bet Jēzus jam tare: sēt tu manę, ir te laidoja numiriejai sawo numirusus.

23. Ir jis i laimq iėjo, ir jo mošitinei sēle jį.

24. Ir štay, wētra taip bide ant marū pakilo, kad wilnys ir laimq apdenge; ir jis miegōjo.

25. Ir mošitinei jį priėję paubudino jį, saštydami: Wiešpatie, gēlbēt mus, prapūlam.

26. Tay jis tare jiems: jūs mažtikieji, kodėl taip bijoties? ir atsilēlēs apdraude wēją bej mares, ir wišay tykla pastōjo.

27. Bet žmones dywijos saštydami: kōls tai wyrs, kurio wėjai ir marēs klauso!

28. Ir jam išlātus anqšal' marū i jėmę Gergezēmū, atbėgo jam priešais du wēlnū pristotu; tūdu iš lapū išėjo ir labay smartūs butwo, aža ney wiens žmogus tū kēlū eit ne galėjo.

29. Ir štay, jūdu rēdamu saļe: al Jēzau! Diemo sunau, lq mudu turiwa su tauwim darbo? argi atėjai mudų wargint pirm czėjo?

30. Bet atštu nū jū butwo bide kaimene kaulū ant ganyklōs.

31. Tay melbe jį wēlnai, saštydami: norēdams mus išmawēt

ben patvēlīt mums i tā kaulū
laimenē eiti.

32. Ir jis tare jiemš: eikit.
Tay jie išeidami, i kaulū lai-
menē iējo. Ir ūstaj, wiſa kaulū
laimene nū kranto padurmu i
mares iſimēte ir wandenij' nu-
stendo.

33. Ir lerdzei bēgo ir i miestā
nuēj wiſlab paſāte, kaš su tais
dwoiejais wēlno priſtotaš nu-
ſitiſo.

34. Ir ūstaj, wiſaš miestāš
iſējo Jēzui priēſaiš, ir jī pa-
mātē melbe, kaš nū jū rubēžauš
atſtotu.

9. Pērskyrimas.

Kriſtāuš ſtebukai jam pargrūš.

Tay Jis i laiwo iējēš atgalos
pērſihre ir ſugrūžo i ſawo
miejstā.

2. Ir ūstaj, atneſe jam žmogū
kauſliga gulinti patale. O ma-
tydamš Jēzuš jū tikējima, tare
kauſliga ſerganczam: buſ lin-
ſmaš, ſunau, tawo griekai taw
hra atleisti.

3. Ir ūstaj, lēli raſte-moſiti
ſawije tāre: taſai Diemā blūz-
nija.

4. Bet Jēzuš jū miſliš regē-
damš ſake: lōdēl taip piſtāy
miſlijat ſawo ſirdije?

5. Kaš lengwjauš ſaht: tawo
griekai taw hra atleisti, arba
iht: kēlſis ir waitſcjo?

6. Bet kaš žinotumbit, žmo-
gauš ſunu maci turinti ant
žēmēš, griekuš atleisti, tare
kauſliga ſerganczam: kēlſis ir
ēmēš ſawo pātala eif namūn.

7. Ir jis kēlēš nuējo namūn.

8. Žmonēš tai regēdami, dy-
wijoš ir Diemā gārbino, tokiā
maci žmonēmš dāwuſi.

9. Ir Jēzuš is tēn iſējēš pa-
mātē žmogū prie muito ſēdinti,
wardu Matteoſum, ir ſāte jam:
ſēl tu manē, ir jis kēlēš ſēle jī.

10. Ir nuſidawe, jam uš ſtalo
ſēdint namūſe, ūstaj, daug mui-
tininkū ir griekininkū atēje, su
Jēzum bej su jo moſitineis uš
ſtalo ſēdējo.

11. Tay matydamai Parizēuſai
tare jo moſitiniemš: lōdēl juſū
moſitojis walgo su muitinin-
kaiš ir su griekininkaiš?

12. Jēzuš tai iſgirdēš tāre
jiemš: brutieji ne priwālo lie-
korauš, bet negalintieji.

13. Bet eikit ir iſmōkit, kaš
tai hra: Aſ mēgſtu ſuſimilimo
ir ne apierōš. Aſ atējau griē-
nūſuš wadinti, kaš priſiwer-
ſtuš, ir ne teiſūſuš.

14. Tame tarpe Jorž moſi-
tinei atēje paš jī, ſake: lōdēl
meš ir Parizēuſai taip tankej
paſtninkaujam, ir tawo moſi-
tinei ne paſtninkauja?

15. Jēzuš tare jiemš: lai-
gal ſwobdininkai gebēti, toley

jaunīšis pas jūs ņra? ale ateis
czēšas, ņab jaunīšis jiemš bus
atimtas, taņ jie pāstninkaus.

16. Neņ wiens ne uņbeda ant
šeno rubo lōpā naujo milo;
nēša lōpas tacāu wēl atyra
nū rubo, ir šķlē dibēšne pastoja.

17. Nepilams šwiežas wņnas
ī senus rhtus, ņitai rhtai suhra,
ir wņnas ištēla, ir rhtai pagenda;
bet šwiežas wņnas pilams ī
naujus rhtus, taip abu podrau-
geņ išķiētt.

18. Tai jam su jeis bekalbant,
štāņ, atējš wiens iš wņresnujū
jam ī kielus pūles saķe: Wieš-
patie, mano duktē dabar nu-
mire, bet atējš sawo ranķā ant
jōš uņdēl, taņ ji atgēs.

19. Ir Jēzus pasīķēšs sēte ji
ir jo mokitinei.

20. Ir štāņ, moterīške dmy-
liķa mētū kraujo pludimu ser-
ganti ji iš uņpaķalo priējusi,
sule jo rūbo paķrūtino.

21. Mēs ji sawije tare: ņab
tiktaņ jo rūbā paķrūtincāu, taņ
išgņczau!

22. Taņ Jēzus atšigrežēs ir
je pamātes saķe: buļ līnķma,
duktē, taiwo tīķejims tamē gēl-
bējo. Ir ta moterīške išgijo tā
pacze adhņā.

23. Ir ī namus wņresnojo
atējš ir pamātes wamģdinin-
tus ir žmonū tranķsmā,

24. Tare jiemš: eifit šalin,

℟ ℒ.

nēs mergaite ne numire, bet
miegti. Ir jie išķjēte ji.

25. Bet ņaip išwarpti bumo
žmones, iējš nutwēre jōš ranķā,
ir mergaite ķēlēš'.

26. Ir tas garšas išējo per
wišā tā žēmē.

27. Ir Jēzui iš tēn tolaus
einant, du aķlu pastuņ ji eida-
mu šauķe, tardamu! aļ: sunau
Domido, pasigailēl mumū.

28. Ir jam namūn parējūs,
tūdu aķlu pas Ji atējo. Ir Jē-
zus tare jiembwiem: bau tikita,
manē galint tai jumdwiem da-
ryti? Taņ jūdu saķe jam: ir
labāņ, Wiešpatie!

29. Taņ jis aķis jū dwiejū
paķrūtino, tarydams: tēstītoja
jumdwiem pagal jumū itīķē-
jima.

30. Ir jūdwiejū aķis atsi-
wēre. Ir Jēzus uņdraude jūdu,
saķhdams: dabōķita, ņab tai neņ
wiens ne ištirtu.

31. Ale jūdu išējusu garba-
wōjo ji toje wišoje žēmēje.

32. Jiembwiem jau išējus,
štāņ, pas ji atwede žmogū ne-
byļi ir wēlno pristotā.

33. Ir wēlnui išwarptam
ēšant praķalbējo nebilhs, ir
žmones stebējos, saķhdami: to
dar ne regēta Jzraēlije.

34. Bet Parizēuķai ķalbējo:
Jis wēlnus išwáro per wēlnū
wyrāusā.

35. Ir Jėzus apkelavo visus miestus ir miestelus, motino jų būlėsa, sakydams Ewangeliją apie karalystę ir ghibidams visosios ligas ir visosios negales tarp žmonių.

36. Ir regėdams žmones galėjosi jų, nėsa buvo alpsų ir išlydę kaip avys, terdžaus ne turincijos.

37. Tai safe savo mokytiniams: pūtis didis, bet maž darbininkų.

38. Todėl melskite pūtiės Viešpati, kad darbininkus į savo pūtį įstū.

10. Pėrskyrimas.

Apie dwylitą Jėzaus mokytinų.

Ir patvadinęs dwylitą savo mokytinus, dave jiems valę ant necyhtujų dvasių, jas išwaryt ir visosios ligas beį visosios negales išghdit.

2. Bet wardai dwylitūs apaštalų tie yra: pirmasis Simons, wadinam's Pėtras ir Endrėjus jo brolis, Jokubs, Lebėdėjus sunus ir Jonas jo brolis;

3. Pilippas ir Waltramėjus; Amosus ir Matteo'sus, munitinink's, Jokubs, sunus Alpėjus ir Lebėėjus, prawardu Taddėjus;

4. Simons iš Nao ir Judas Iskariotas, kursai ji iš-

5. Tus dwylita sunte Jėzus ir igraudėno jų sakydams: ne eikit pagonų kelais, neįgi kelaukit į Samaritonų miestus.

6. Bet eikit pas prapūluses awis iš namų Izrael.

7. O eidami sakykit Diewo žodi, taip kalbėdami: dangaus karalystę prisiartino.

8. Išghdit ligonis, apcyhtit raupšutus, pritelkit numirusus, išwarykit wėlnus. Dovanų tai gawot, dowanų ir būtit.

9. Ne turėkit neį aušo, neį sidabro, neį waro po savo įstū.

10. Neį belmōno kelonei, neį dwiejų sermėgų, neį kurpių, neį lazdos. Nės darbinink's savo walgio werts.

11. Bet eidami į toki miestą arba miestėlį, tadbikit, bau kas tame to werts esąs; ir prie to pasilikit, it' iš ten išeing.

12. Bet eidami į tokius namus, swėitinkit jųs.

13. Ir jeh tie namai to werti, jųs palėjus ant jų užeis. Bet jeh to ne werti, palėjus jųs jums wėl atgręš.

14. Ir jehgu kas jus ne primtu, neį jųs žodžių klausytu, tai iš tų namų arba iš to miesto išeidami muktatykit dulkes nū savo kojų.

15. Iš tiesos jums sakau: žemei Sodomytū ir Gomorhtū

lengvjaus bus sudnoj' dienoj',
ne laiņ tošiam miestui.

16. Sztay, aš jūs funczu laik
āwis tarp wiskū. Todēl bufit
protingi laik žalczei ir be kla-
stōs laik karwēlei.

17. Bet saugokities žmonū;
nēša jie padūs jūs i sawo sūdo
namus ir plašs jūs sawo šui-
lēša.

18. Ir busit wēdami pas ku-
nigaitščzus beņ karalus, dēl
manēs, ant aplūbijimo jū ir
pagonū.

19. Taigi tad jie jūs padūs,
taņ nesirūpinkit, laik ir tū jums
reiktu kalbēt', nēša toj' adynoj'
bus jums dūta, tū reišēs kalbēt.

20. Nēša jūs ne este tie, kurie
kalba, bet jūšū Tēwo Dwaše
yra per jūs kalbanti.

21. Bet brolis broli padūs i
smerti, ir tēwas suny, irgi wai-
tai kēšis priekš sawo gimdyto-
jus ir padēs jūs nužudyt.

22. Ir turit n' apfenczami
but wišū žmonū dēl mano war-
do. Bet kas ištirivos itī gālo,
tas bus išganytas.

23. Bet jey jūs pērsēkinēs
wiename miestē, tay bēgltit i
kitā. Šš tiesōs jums sakau,
jūs ne priveršit miestus Sz-
raēlio, itī ateinant žmogaus
sunui.

24. Mošitiniš ne pēreit sawo
mošitojī, neņ bērnas sawo ponq.

25. Ganā mošitinui, tad jis
prišhgsta sawo mošitojui, ir
bernas sawo ponui. Jey jie
gaspadorū per Beelzebubq iš-
šauke, laik ne jū labjaus jo
namiškius taip iššauks.

26. Todēl nesibijokit jū. Nieko
nier' uždengta, kas ne butu at-
dengiamā, ir nieko nier' paslėp-
ta, kas ne butu žinoma.

27. Rq aš jums sakau tam-
soje, tai jūs kalbēsit šwiesoj'.
Ir tū girbit i ausi sakant, tai
šakytit ant stogū.

28. Reysi bijokities tū, kurie
kunq nužawina, bet dušiq nu-
žudyti ne gal; bet jū labjaus
bijokities to, kursai kunq ir
dušiq gal pražudyt pēšloje.

29. Ar ne perka du žwirblių
už wienq pinigēlī? taczau neį
wiens jū ne pūla ant žemēs be
jūšū Tēwo.

30. Ogi dabar ir wiši jūšū
galwōs plaukai yra pasfaihtyi.

31. Todēl nesibijokit; jūs ge-
resni este už daug žwirbliū.

32. Todēl, kursai manę išpa-
žysta po ašiū žmonū, tū ir aš
išpažysiu po ašiū mano Tēwo
dangiškojo;

33. Ale kas manēs užsigina po
ašiū žmonū, to ir aš užsigysiu po
ašiū mano Tēwo dangiškojo;

34. Ne turit dumoti: bui atė-
jau pašąjy sūsti ant žemēs; ^
ne atėjau pašąjy sūsti, bet tē

35. Nēs atējau sujūdit žmogų prieš savo tėvą, ir dukterį prieš savo motiną, ir marczę prieš savo anytą.

36. Jė žmogaus patiēs namis̃lei bus jo neprieteleis.

37. Kas tėvą arba mótiną labjauš myl, ne taip manę, tas manęs ne wertas. Jė kas sunų arba dukterį labjauš myl, ne taip manę, tas manęs ne wertas.

38. Jė kas ne ima ant saveš savo kryžų, sėbdams manę, tas manęs ne wertas.

39. Kas savo gyvasti randa, tas tą prapuldis, ir kas savo gyvasti prapuldo dėl manęs, tas tą suras.

40. Kas jus priima, tas manę priima, ir kas manę priima, tas priima tą, kūrš manę sunte.

41. Kas prarašą priima wardan prarašo, tas prarašo algą gauš. Kas teisųjį priima teisauš wardan, tas teisauš algą gauš.

42. Jė kas girdo wieną tų prasczausųjį tiktay kupla šalto wandens, wardan moštinio, iš tiesōš sašau jums, tai jam ne pašiliks ne atlygita.

11. Pėrskyrimas.

Jono nusuntims. Kristaus oštus pabarims ir meilingas pašvietims.

Jė nusidawe, Jėzui išsaius tus
nus savo dwylita moš-

tiniems, išėjo iš ten mošit ir Diewo žodi sašyt jų miestūse.

2. Bet Jonas kalėjime išgirdes Kristaus dārbus, nusunte dy savo mošitiniū,

3. Jė sašybino jam: ar tu esi ans ateisėjis, arba ar dar kito laukšim?

4. Jėzus atsašydamas tare jiemdwiem: nueikita ir atsašy-
kita Jonui, tą rėgita ir tą girdita.

5. Atlieji rėg, rašpieji waitš-
czoja, raupšotieji apczystijami,
ir kurtinei gird, numirieji lė-
lasi, ir patwarguliems Ewan-
gėlia apšakoma.

6. Jė išganytingas, kūrš nesi-
pittin' iš manęs.

7. Aniem dwiem nuėjus, pra-
dėjo Jėzus žmonėms kalbēt apie
Joną: ko išėjot jūs i pūsczą
žurēt? ar nėndrēs norit žurēt,
šėn ir tén wėjo subojamōš?

8. Arba ko išėjot žurēt? begu
norit žurēt žmogų šwelnais
rubais apšiwilksų? Štaty, kurie
šwelnais rubais wilkia, yra
karālū namūse.

9. Arba ko išėjot žurēt? begu
norit prarašą žurēt? Jė tiesōš
sašau jums, tasai ir bidėsnis už
prarašą,

10. Nėša tasai yra, apie kuri
parašyta: štaty, aš šunczu savo
angėlą pirm tawęs, kūrš tawo
kėlą tašyti turēs pirm tawęs.

11. Jė tiesōš sašau jums, neį

wiens wišū iš mōterū gimušū ne kēšs didēsnis už Jonā krīš-tytoji, bet mažaūsasis dangaus karalyštēj' didēsnis yra už jē.

12. Bet nū dienū Jono krīš-tytojo iškoley gwołtā kēncza dangaus karalyšte; ir tie, kurie jei gwołtā dāro, jē sawešpi plēša.

13. Nēs wiši prārakai ir žo- lāns prārakāwo iši Jonui.

14. Jē (jei tikt norit pri- imti) jis yra Elišus ateisēšis.

15. Kas tur ausū klausyt, tas te klauso.

16. We kam prilygišu tą gi- minę? Ji lygi waitacziams, šedintiems ant turgaus ir sa- wo draugams šaukiantiems,

17. Jē kalbantiems: mes jums žaidēm ant wamždzio, ir jūs ne norėjot šolti; mes jūs aprau- dōjom, ir jūs ne norėjot werkti.

18. Jonas atējes neį wālge, neį gēre, taį jie šato: tas tur welnā.

19. Žmogaus sunus atējes, walgo ir gēr', taį jie šato: štaį, tas žmogus koks rįjuns ir wyno girtūklis, muitininkū ir griekininkū draugas? ir iš- mintis tur dutis šūdit nū sawo waitū.

20. Tūczēs' jis pradėjo pabart miestus, kuriūse daugiausēį jo štebulū darytū buwo, ir taczaus jie ne buwo pasigėrinę.

21. Bēda tau Korāzin, bēda tau, Betsaida! jēį šitokie ste- bułlai butu nusiđawę Tyre beį Židone, kokie pas jus nusiđawę, jie senēį butu prisiwertę žale beį pelenūse.

22. Taczau aš šakau jums: Tyru i Židonui lengwojaus bus šudnoj' dienoį, ne šaip jums.

23. Jē tu Kapernaum, iškėl- toji iši dangaus, tu busi žemyn nuštumta i' i pēklā. Nēša jēį Sodomoį' butu tie štebulai nusiđawę, kurie pas tauę nusi- đawę, ji dar šendien bestowētū.

24. Taczau aš šakau jums: Sodomytū žemei lengwojaus bus šudnoj' dienoį, ne šaip tau.

25. Tūczēs' Jēzus atšalydam's tare: aš garbinu tauę, Tēwe ir Wiešpatie dangaus ir žemės, šad tai paslėpei išmintingiems ir protingiems ir apreiškei ku- diems.

26. Jš tiesōs, Tēwe, nēša tai tau šaip pamēgo.

27. Wiši daiktai man padūti yra nū mano Tēwo; ir neį wiens ne pažįsta Sunų, šaip tiktay Tēwas, ir neį wiens ne pažįsta Tēwo, šaip tiktay Su- nus, beį kuriam Sunus tai nor apreiškti.

28. Eište šēn manēsp', wiši jūs wargingieji ir apšuntintieji, aš jus atgawišu.

29. Imfit ant ſawęs mano jungą ir moſkities iſ manęs, nės aſ eſmi lengwōs duſōs ir nūſirdzey paſarnus, tay rąſit ałilſi ſawo duſei.

30. Mēs mano jungas ne ſun-
tus, ir mano naſta lengwa.

12. Pėrſkrymas.

Ariſtaus ałſtalbėjimas prieſ Parizėuſus
Tūczėſ' Jėzus per jamus waiłk-
czojo ſabatōs dienoj', ir jo mo-
łitinei iſalė pradėjo wārpaſ
traukti ir walgit.

2. Tai Parizėuſai památę
jam ſaſe; wey, tawo mołitinei
dáro, taſ ne tinka daryti ſa-
batoj'.

3. Ir jiſ tare jiems: ar ne
ſkaitėt, łą Dawids däre, łaip
jiſ ir ſu jumi drauge eſą, iſalė
buwo?

4. Łaip jiſ i Diewo namus
iėjes ſwentōs dūnōs wálge,
łuriōs tacząu wálgit jiems ne
pūlēſi, ney tiems, łurie ſu
jum' buwo, bet wieniems łlebo-
namſ?

5. Arba ar ne ſkaitėt žółane,
łaip łlebonai ſabatoj' bažnyczoj
ſabatą pėrzeng ir tacząu nieku
ne łalti?

6. Bet aſ jums ſaław, ład
czonay ėra taſ, łurs ir už baž-
nyczia dibeſnis.

7. Bet ład žinotumbit, taſ
tai ėra, aſ mėgstu mielaſir-

dingyſtė ir ne apiera, ne butum-
bit apſūdijė nełaltus.

8. Žmogaus ſumus ir ſabatōs
wieſpatſ ėra.

9. Ir iſ ten iſėjes i jū ſuilę
atėjo.

10. Ir ſtay, cze buwo žmo-
guſ turis padžutuwę ranką, ir
jie klaufe jė, ſakydami: bau-
tinka, ſabatoj' ghybit? ład prie-
žaſti gautu, jė apſkūſti.

11. Bet jiſ tare jiems: łursai
iſ jufū turėdamſ ałwi, ėey toji
ſabatoj' i dūbę ipūla, ład ne
ſėktu jōs ir jė n' iſkėltu?

12. Ir łieługi gerėſnis žmo-
guſ už ałwi? togidėl tinka ſa-
batoj' gėr' daryt.

13. Tay tare tam žmogui:
iſties ławo ranką. Ir jiſ iſtieſe
jė, ir ji jam wėl ſweita paſtōjo,
łaip ir antra.

14. Tay Parizėuſai iſėje ſu-
dume ant jo, łaip jė nužudytu.

15. Bet Jėzus tai iſthyres at-
ſtōjo łalin. Ir daug žmonū jė
ſėte, ir jiſ wiſus iſgyde.

16. Ir uždraude jiems, ład jė
ne apſahtu,

17. Ład iſſipilbitu žodzei prá-
raſo Ėzaioſus, łaip ſałanczio:

18. Ežtay, taſ mano tarnas,
łuri iſrinkau, ir mano mielaſis,
łurio mano duſia mėgſta. Už
dėſu ant jo mano Dwáſe, ir jiſ
tur pagonamſ apſaht łúdą.

19. Jiſ neſibárſis, ney ſúłaus;

nehgi girdēs tas jī rēlaujant ant ūliczū.

20. Sutrenktajē nendrē jis ne sulaužs, ir gruzdanti knatā ne išgesys, it' išwes sūbā ant pērgalējimo.

21. Jē pagónai jo wardū nusiitēs.

22. Tah attwebe wieng žmogū welnū pristotā, kurfai āklas ir nebilys buwo; ir jis ghyde jī taipo, kad šis āklas ir nebilys ir kalbējo ir regējo.

23. Jē wisi žmones stebējos, tardami: ar ne tas yr' Dōwido sunus?

24. Bet Parizēšai tai girdēdami, saķe: jis ne kitaip welnus išwāro, kaip per Beelzēbubā, wyrausā welnū.

25. Bet Jēzus jū mislis numanydams, tare jiems: kožna karalyste su sawim' ne sutintanti pūsta pastoja, ir kožnas miestās arba namai, jē su sawim ne sutinka, ne gal išlitt'.

26. Nēs jē pētons pētong išwāro, tah tur but' su sawim ne sutinkās: kaipgi jo karalyste išlitts?

27. Ogi jē welnus per Beelzēbubā išwārau, kūmi jūs išwāro jusū waitai? Todēl jie bus jusū sūbzos.

28. Bet jē aš welnus Diēwo Dwašē išwārau, tah beje karalyste Diēwo pas jus atējo.

29. Arba kaip gal tas ieiti i namus kofio drutojo ir pagrēbti jo turtā, jē ne pirma tā drūtai surištū ir potam jo namus išplēštū?

30. Kas ne su manim, tasai priēš manē; ir kas su manim ne rēnka, tas išbarsto.

31. Todēl sakau jums: wisi griekai ir blūznijimai žmonēms atlēidzami; bet blūznijims priēš Dwašē n' atlēidzams žmonēms.

32. Jē jē kas tā kalba priēš žmogaus suny, tam atlēidzama; bet jē kas tā kalbā priēš šwentā Dwašē, tam ne atlēidzama ney šime, ney aname swiete.

33. Soditit gērā mēdi, tah ir waišus bus geras; arba soditit lebatā mēdi, tah ir waišus bus lebatš; nēsa iš waišaus mēdi pažystam.

34. Jūs angiū weislēs, kaip galit ko gēr kalbēt', patys budami pitti? Kūmi širdis pilna, kūmi burna plūsta.

35. Gēr's žmogus titt gero išdūda iš gēro starbo sawo širdiēs, ir pikt's žmogus titt' piktō išdūda iš starbo sawo piktō.

36. Bet aš sakau jums: žmones tur rofunda būt subnoj' dienoj' už kožnā žodi noprofnay kalbētā.

37. Šī sawo žodžiū busi aptei-

finamas, ir iņ tawo žodžiū busi atšūdijams.

38. Tā atšāfe keli rāšte-mokītūbey Parizēušu, tardami: mokitojau, meš rods norētum-bim ženklo iņ tawes regēt?

39. Ir jis atsahtdams tare jiemš: ta piktōji ir wenczawone ardanti giminē jēškō žēnkla: ne bus jei kīts žēnklas dūdamš, taip tiktah žēnklas prārako Jonošaus.

40. Nēsa lygey taip Jonošaus buwo trīs dienas ir trīs naktis pilwe bangžuwiēs, taip ir žmogaus Sunus bus trīs dienas ir trīs naktis widuje žēmēs.

41. Miniwēs žmones kēlsis šūde pastiausame priēš šitā giminē ir jē prasūdīs, nēsa jie prīstwerte po kozoniēs Jonošaus; ir štah, cze dibēsniš uņ Jonošu.

42. Ana karalēne pētū žēmēs stowēs šūde pastiausame priēš tā giminē ir jē atšūdiš, nēsa ji nū žēmēs krašto atkelāwo, iņmintiēs Salomono girdēt; ir štah, cze dibēsniš uņ Salomona.

43. Neczyštoji dwase iņ žmogaus iņėjusi pēreit sausas wietas, jēškodama atilsiēs, ir ne randa;

44. Tā jī šato: sugryšu wēl i sawo namus, iņ kuriū iņėjau. Ir atējusi randa jūs pateikiant, šlūtus ir šweistus.

45. Tā nuėjusi ima su šawim' kītas septynes dwases, dar uņ sawę piktesnes, ir iėjusos gywēna tēnah, ir su tū žmogumi pastah pīczaus hra, ne šaip pirma buwo. Tai po bus ir tai pīktai giminei.

46. Šam dar taip žmonēmš be šalbant, štah, jo mōtina bey jo brolei stowējo laukē, norēdami su jūm šalbēti.

47. Tā wiens tare jam: štah, tawo mōtina, bey tawo brolei laukē stow ir nor su šawim' šalbēti.

48. Bet jis atsahtdams tare tam, kursai jam tai apšāfe: kas mano mōtina? ir kurie mano brolei?

49. Ir ištiefes sawo rankā ant sawo mokitiniū, šate: štah, mano mōtina ir mano brolei.

50. Nēsa dārašis wālę mano dangiškō Tēwo, tai mano brolis, šesū ir mōtina.

13. Pērskyrimas.

Brīlygintmai.

Tā dieng Jēzus iņėjēs iņ namū, šēdosi prie mārū.

2. Ir susirinkto daug žmonū prie jo, taipo, šad izengeš i laiwā šēdējo, ir wiši žmones stowējo ant krašto.

3. Ir šalbējo jiemš tuleropah per priļhginimus, tarydams: štah iņėjo šējējas šetu.

4. Jz jam be sējant, pūle teli grubai pas lēlā; taņ paušczei atliekē sulese tūs.

5. Kiti pūle tarp akmennēs, tur ne daug zēmēs buwo, ir išdygo tūjau, todēl, kad ne tūrējo gilōs zēmēs.

6. Bet saulei uztēšus pawyto, ir neturēdami šakniēs padzūwo.

7. Kiti pūle tarp eršlēcziū, ir eršlēczei užaugē nufmelte tūs.

8. Jz kiti pūle ant gerōs zēmēs ir nēše waišy, kiti šimteropq, kiti šepšadešimteropq, ir kiti trisdešimteropq.

9. Kas tur ausis klausyti, tas te klauso.

10. Jz moštinei atēje pas jē, tare jam: lodēl kalbi jiemš per priļģinimus?

11. Jis atsahtbams tare: Jums būta ģra ģinot paslēptinē dangaus karalystēs, bet jiemš ne būta.

12. Nēša turinczam būdama, kad pilnāy turētu; ir neturinczam atimama ir tā tur.

13. Todēl saļau jiemš per priļģinimus; nēša rēģinczomis akmis nerēģ ir girdinczomis ausimis ne gird'; nēša jie tai n' išmāno.

14. Jz ant jū iššipildo prarastē Eģaiošaus, kuri taria: ausimis girdēsīte ir n' išmanysīte, ir rēģinczomis akmis rēģēsīte ir taczau ne permansysīte.

15. Nēs šiu žmonū širdis užkietusi ģra, ir jū ausys ne priģird', ir jū ašys mirkšnoj', kad kartunta akimis ne rēģētu ir ausimis ne girdētu ir širdze ne suprastu, neģgi prisīwerstu, kad jūs ģēlbēcāu.

16. Bet išģanhtos jūšū ašys, kad rēģ, beģ jūšū ausys, kad gird'.

17. Jš tiesšs saļau jums: daug prarastū ir teisujū geide tai rēģēt, tā jūs rēģit, ir ne rēģējo, ir girdēt, tā jūs girdit, ir ne girdējo.

18. Taigi jūs klausyķite tā priļģinimā apie sējēģā.

19. Kāda kas žodi apie karalystē gird ir n' išmāno, taņ ateit pīstasīs ir išplēša, kas jo širdije sēta, ir tai ģra tas, kurs pas lēlā sētas.

20. Bet kas i akmennē sētas, tas ģra, kad kas žodi klauso ir tā tūjaus šu dzaugsmu priima;

21. Me ne tur šakniēs sawīje, bet šen ir ten mētoši; kad bēda ir pērsēķinēģimas randasī žodzio dēley, taņ tūjaus pasi-pittin.

22. Bet kas tarp eršlēcziū sētas, tas ģra, kad kas žodzio klauso, ir rupestis šio swieto beģ bagohtstēs wylus nufmelķia žodi, ir ne neš' waišaus.

23. Jz kas i ģerā zēmē sēta: tas ģra, kad kas žodzio klau

ir pērmano irgi tada waiſu nēſa, kīts ſimteropq, kīts ſeſiſdeſimteropq, kīts trisdeſimteropq.

24. Kitiq priļģinimq ſaķe jiems tarydamš: priļģſta dangaus karalyſte žmogui ſējančam gerq ſēķlq i ſawo dirwoq.

25. Bet žmonēms bemiegant atējo jo neprieteľus ir użſējo kuķalus tarp kwieczu ir atſtojo.

26. Ir ļaip želmū paāugo ir waiſu nēſe, ſtaķ, rādoš ir kuķālei.

27. Taķ bernai priēķe gaſpadoru tare jam: pone! ar ne gerq ſēķlq paſēķei i ſawo dirwoq, iſķi to rādoſi kuķālei?

28. Jis tare jiems: neprieteľus tai padāre. Taķ tāre bernai: baugi nori, ķad nuēķe iſrautumbim jūs?

29. Jis tare: nē, jeib raudami kuķalus ir kwieczus drauge n'iſrautumbit.

30. Dūķite abejam augt iķi pķutiēs, ir pķutiēs cķēſe ſaķſu pķowējamš: ſurinkite pirma kuķalus ir ſurikķite i kuķelus ſubēģinimui, bet kwieczus ſurinkite i mano ſķunē.

31. Kitiq priļģinimq ſaķe jiems, tarydamš: priļģſta dangaus karalyſte garſtķcziū grudui, ķurī ēmeš žmogus paſawo dirwoķ'.

32. Tas ģra maķausas tarp wiſu ſēķľu; bet uķaugeš, dibķausas ſtoķ' tarp wiſu wiralū, ir paſtoja medķu, ķad pauſķķei po dangumi atlēķē ļaiķoſi po jo ſaķu.

33. Kitiq priļģinimq ſaķe jiems: priļģſta dangaus karalyſte raugui, ķurī ēmuſi moteŗiķķe imaiķe i tris ķetwirczus miltu, iķ' abelnay iruģo.

34. Ķai wiš ķalbēķo Jēķus per priļģinimus žmonēms, ir be priļģinimū ne ķalbēķo jiems;

35. Ķad iſķiķilbitu, ķas ſaķķta per prāraķķ tārianti: atķwerſu ſawo burnq priļģinimūſe ir iķķalbēķu paſķķptines nū pradžōš ſķieto.

36. Taķ palēido Jēķus žmones ir parēķo namūn. Ir jo moķķitinei priēķe jē, tare jam: iſķķľbķķ mums tķ priļģinimq apie kuķalus ant dirwōš.

37. Jis atſaķķdamš tare jiems: žmogaus ſunus ģra gerq ſēķķķ ſēķķš.

38. Dirwa ģra ſķietas: ģera ſēķķķ ģra karalyſķēs waikāi. Kuķālei ģra piķķtenķbēs waikāi.

39. Neprieteľus, ſēķķš tus, ģra wēķinas; pķutiš, ſķieto ģalas; pķowēķai, aņģēķai.

40. Taķķi lyķēķ ļaip kuķālei iſķraujami ir ſubēģinami, taipo buš ir ſķieto ģalē.

41. Žmogaus ſunus ſūs ſawo

angēlus, ir jie surinšs iņ jo karalystēs wišus papiktinimus ir neteiseh daranczus.

42. Ir imēs jūs i ugniēs pēczu, tēn bus kautims ir dantū klabējims.

43. Tada teisieji žibēs taip saule sawo Tēmo karalystēje. Kas tur ausiū klausyti, tas te klauso.

44. Bēl prilyginama dangaus karalyste starbui paslēptam dirwoj', kuri žmogus radēs paslēpe ir nuējes iņ dzaugsmo ant to, pardawe wišab, tā turējo, ir nupirto tā dirwo.

45. Bēl prilyginama dangaus karalyste kupczui, jēstanczām gerū perlū;

46. Ir radēs brānge perlā nuējo, ir pardawēs wiš, tā tikt turējo, nupirto tā.

47. Bēl prilyginama dangaus karalyste tinklui, i mares imēstam, kuriūmi wišofias žuwis gauna;

48. Bet kad pilnas, tāh iņwešta jē žwejai ant krāsto ir susede rantioj' geras i rylā, ir supuwuseš numeta šalin.

49. Taip nufidūs ir swieto galē; iņēje angēlai stirs piktūs nū teiſuļū,

50. Ir imēs jūs i bēganti pēczu; tēn bus kautims ir dantū klabējims.

51. Ir Jēzus tare jiemš: ar

suprátot tai wišab? Jie tare: suprátom, Wiešpatie.

52. Tāh tare jis: tobēl kiel wiens rapše-mokits iņmokits dangaus karalystei, iņguš hra utinintui, iņnešanczām iņ sawo starbo naujā ir sēnā.

53. Ir nufidawe, taip Jēzus wišus tūs prilyginimus iņkalbējes buwo, ējo iņ tēn,

54. Ir parējo i sawo tēwištē ir mokino šuilēsa, taip kad jie stebējosi, tarydami: iņ kur tam tofia iņmintis ir darbai?

55. Ar ne jisai cimerninko sunus? ar ne jo mótina wardu Marthā? ir jo brolei Jotubs ir Jožes, ir Simons beš Judas?

56. Ir jo sefers ar ne wišos prie mušū? iņgi kur jam wiš tai?

57. Ir pasipiktino iņ jo. Bet Jēzus tare jiemš: prarāfas niekur mažaš garbēje laitomās, taip sawo tēwištēje ir sawo namūse.

58. Ir jis ne dāre tēn daug ženklū, bēl jū netiņejimo.

14. Pērskrymas.

Jono smertis; Kristaus žegnone ir pagālba.

Tame czēse atējo garšas apie Jēzu iki pas Grodā, šetwirtaini (Žydū žēmēs) kunigaiškti:

2. Ir jis tare sawo tarnams: šis hra Jonas krištytojis; jis

kēšs iš numirusū, todēl jis daro totius dārbus.

3. Mēs Erodas Jonq buvo sugaudinęs, surišdinęs ir apkalbdinęs dėlely Erodyadōs, savo brolio Pilippo paczōs.

4. Mēsa Jonas buvo jam taręs: ne tinka tau ję westi.

5. Jr jis butu jį rods nužadindinęs, bet jis bijojosi žmoniū, nēsa jie laike jį per prarastą.

6. Bet kaip Erodas švente dieną savo užgimimo, šokinėjo duktė Erodyadōs po jū atū.

Tai patiko Erodui.

7. Dėl to pažadėjo jei su prisėga, norys jei dūti, ką tik' ji prašysenti.

8. Jr kaip ji pirm to savo motinōs buvo pamokinta, tare ji: dūl man šėn ant blūdo Jono krikštitojo gālwa.

9. Jr karalus smūtijos, bet taczau dėl prisėgōs, ir tū, kurie su jūmi už stalo sėdėjo, liepe jei dūti.

10. Jr nusuntęs nukirsdino Jonui gālwa kalėjime.

11. Jr jo gālwa atnešta blūde mergaitei dūta buvo, ir ji nuņeše tą savo motinai.

12. Tay atėję jo mokitinei, ėme jo lauwą ir palaidojo tą ir atėję praneše tai Jėzui.

13. Jr Jėzus tai ištyręs at-

wienintelis. Jr žmones tai išgirdę sėte jį pėsti iš miestū.

14. Jr Jėzus išėjęs išwchdo tą didį žmoniū pulką ir pasi-gailėjo jų ir ghdė jų ligonis.

15. Bet ant wataro atėjo pas jį jo mokitinei, tarbami: cze pūsczia yra, ir naktis artinasi, leisk žmones nū samęs, kad nuėję i miestelus; sawo nusi-pirktu walgį.

16. Bet Jėzus tare jiems: ne reik jiems eiti: dūtit jūs jiems walgit.

17. Jie tare jam: mes nieko ne turim, kaip tik penkis dūnōs kėpalus ir dwi žuwi.

18. Jr jis tare: atneškit jūs man.

19. Jr jis liepe žmonėms pasisėst' ant žolės, ir ėmęs tus penkis kėpalus ir dwi žuwi, pawizdėjo i dangų ir dėlawojo ir lauže ir dawė mokitiniems, bet mokitinei žmonėms.

20. Jr jie wálge wisi ir priwálge, ir surinko, kas liko trupczū, dwyslą pilnū pintiniū.

21. Bet tie, kurie wálge, buvo apie penki tukstantis wchai, be moterū ir be waišū.

22. Jr tolydzaus priwerte Jėzus savo mokitinus, kad i laiwa įstoję pirm jo pėrsiurtu, ili jis žmones paleistu.

23. Jr žmones nū samęs paleidęs, užėjo ant kalno jis wie-

naš, kad mēstusi. Ir ant wā-
taro pašilko tēn wienas.

24. Ir laiwas jau buwo wi-
durije marū, wilnū mētomas;
nēs wējas buwo jiems i ašis.

25. Bet ſetwirthoje naktiēs ſar-
ghbēje atējo Jēzus paš jūs
wāiſkczodams ant marū.

26. Ir iſwēde jī moſitinei
ant marū waiſkczojanti, nufi-
gando ir tare: tai ģra dwase;
ir praſūto iſ baimēs.

27. Bet tūjaus Jēzus ſalbējo
ſu jeis, ſatghdams: bukit linſſmi,
aš eſmi, neſibijojit.

28. Bet Pētras jam atſatgh-
dams tare: Wieſſpatie, jengū tu
eſi, taņ liep man ateiti ant
wandens.

29. Ir jīs tare: ateit. Ir Pē-
tras iſžengēs iſ laiwo ējo ant
wandens, kad citu paš Jēzu.

30. Bet numānēs bīdī wēja,
taņ jīs pērfigando ir buwo be-
grimſtas, ſauke beņ tare: Wieſſ-
patie, gēlbē manē!

31. Bet Jēzus umay iſtieseš
rančā nutwēre jī, tarydams:
tu mažtikſiš, kam abejojei?

32. Ir jiems ižengiant i laiwo
wējas lōwēši.

33. Bet laiwe ešā atēje pūle
jam i kielus, tarydami: iſ tie-
šs, tu eſi Diwo Sunus.

34. Ir pērsiņre iſplāto i jēme
Genēzaret.

35. Ir jī iſwēde žmones anoj

ſalij' iſjunte i wiſā ſalē ir at-
gabeno wiſokiūs negālinczus
paš jī,

36. Mēſdami, kad tiſtaņ ſūle
jo rubo pačrūtintu. Ir wiſi,
kurie pačrūtino, paſwēito.

15. Pērſkrymas.

Apie žmonū iſtātumus, Kanāiſkā mote-
riſtē ir titus ſebullus.

Taņ atējo paš jī raſte-moſiti
ir Parizēuſai iſ Jeruzalēs, ta-
rydami:

2. Kam pērzengia tawo moſi-
tinei wħreſnujū iſtātumus? jie
ne mažgoja ſawo rančās, dūnā
wālgghdami.

3. Jīs atſatghdams tare jiems:
ogi jūs, kam pērzengiat Diwo
priſākimus, dēl ſawo iſtātīmū?

4. Diwoš priſāke: garbin tē-
wā beņ mōtinā ſawo. Bet ſas
tēwā beņ mōtinā kēitia, tur
ſmerczu mirti.

5. Me jūs moſinat: kurs tē-
wui beņ mōtinai tar': kad aš
apierawoju, taņ taw naubin-
giaus ģra, ſas geray daro.

6. Tūmi nuſidūda kad niekš
daugiaus ſawo tēwā ir ſawo
mōtinā ne gārbin, ir taipo
Diwo priſākimus nieku pa-
wertēt, dēl ſawo iſtātīmū.

7. Jūs wēidmainei, geray apie
jūs praraſawo Ģzaiopuš, tary-
dams:

8. Ezie žmones ārtinaſi m

nešpi sawo burna ir gārbina manē sawo lūpomis; ale jū širbis atstu nū manēs.

9. Bet noprósnaj šlūžija man, šabangi mošin toki pamokšlā, tikt žmonū prāmone ēsanti.

10. Ir atwadineš žmoneš sawešpi, tare jiemš: idant išklausi it ir pērmānšit:

11. Kas pro burnā ieit, tai ne dāro žmogū neczysťā, ale kas iš burnōš išeit, tai žmogū neczysťā dāro.

12. Tāy priēje jī jo moštinei tare: bau ir žinai, šad Barižēušai pašipiktino, tā žodi girbēje?

13. Bet jis atšatydams tare: wiši czēpai, mano dangišto Tēwo ne šodinti, išraujami yra.

14. Prastokite jūs, jie ašli yra ir ašlū wādai. Bet šad āklas āklā wēdā, abu i dubē supūla.

15. Tāy Pētras atšatydams tare: išgulbyť mums tā prilyginimā.

16. Ir Jēzus tare jiemš: argi ir jūs dar te b' este ne išmānā?

17. Ar dar ne suprantat, šad wiš, kas pro burnā ieit, tai eit i pilnā ir išmetama yra i mēšlū wietā.

18. Bet kas pro burnā išeit, tai išeit iš širdiēs, ir tai žmogū neczysťā dāro.

19. Nēša iš širdiēs išeit pīt-niškš, razbajyste, wencza-

wonyštēs=pērzengimas, šekšyste, waghyste, neteiskus ludijimas, blūznijimas.

20. Tai yra tie balystai, kurie žmogū neczysťā dāro. Bet nezmozgotomis rankomis walghť, tai žmogū neczysťā ne dāro.

21. Ir išējes Jēzus iš tēn, ējo i šalis Thraus bey Sidono.

22. Ir štay, moteriške Rana-nēiška išėjusi iš tū rubēzū, jam paškuy šaute, tarydama: at Wiešpatie, šunau Dowido, šufimill ant manēs; mano dukť šunkēy wēlno wārginama.

23. Ir jis n' atšate jei ney wiens žodi. Tāy jo moštinei jī priēje prāše jī tarydami: lēišt jē nū sawēs, nēša jī šaut paškuy mus.

24. Bet jis atšatydams tare: aš n' esmi šustas, šaip tiktay paš prapūluses awis iš nāmū Izrael.

25. Bet jī priėjusi paškilaupe po jo ašiū, tarydama: Wiešpatie, gēlbēt manē.

26. Bet jis atšatydams tare: nedēr atimti dūnā wailams ir primešti šunims.

27. Ji tare: šaip yra, Wiešpatie! bet tačzau ir šunyczēi walgo nū tū trupucziū, kurie pūla nū jū ponū štalo.

28. Tāy atšatydams Jēzus tare jei: at moterišt', didis yra sawo tikėjims! te nusišūda saw,

kaip tu nori! Ir jōs dukte pašweiko tā paczē adyng.

29. Ir Jēzus tolaus išejes iš tēn, atējo paš mares Galilēds ir užejes ant kālno sēdosi tēn.

30. Ir atējo paš jī daug žmonū, turēdami su šawim raipus, aklus, nebylus, lūpus, ir daug kitū, mēsdami jūs prie Jēzaus kojū, ir jis išgyde jūs;

31. Aša žmones stebējos, regēdami nebylus kalbancus, lūpus šweikus, raipus waišpczjencus, aklus regincus; ir garbino Dietwā Izraēlio.

32. Ir Jēzus patwadines šawo moštinus paš šawē, tare: galūs tū žmonū, nēša jau trīs bienas išbuwo prie manēs ir ne tur šo wālgit. Ir aš ne noru jūs lēisti nēwālgiusus nū šawēs, kad ne apālptu ant kēlo.

33. Tay tare jam jo moštinai: kur imsim taip daug dūnōš šioj' pūsczoje, kad toki pulkā žmonū pašōtintumbim?

34. Ir Jēzus tare jiems: Kieturite dūnōš? Jie tare: septynis kēpalus ir mājuma žuwēlū.

35. Ir jis liepe susēst' žmonēm ant žēmēs.

36. Ir ēmēs tas septynes dūnas ir žuwis, dēlawojēs lauže ir dawē šawo moštiniems, ir moštinei žmonēm.

37. Ir wālgē wisi ir pašōtino ir surinko, kas liso trupucziū, septynis pintinus pilnus.

38. Ir tū, kurie wālgē, buwo šeturi tūštanczei wyrū, be moterū ir be waiķū.

39. Ir kaip buwo palēdēs žmones nū šawēs, ištōjo i laiwa ir atējo i rubėjus Magdalōs.

16. Pērskyrimas.

Apie Barizēušū rauga ir Pētro išpašintimā.

Tay priėjē jī Barizēušai ir Saducēušai gunde jī, norēdami nū jo žēntlā regēt' iš dangaus.

2. Bet jis atšakhdams tare: wālarais šaot jūs: giedra bus, nēs dangus raudonoja;

3. Ir rytmecejis šaot jūs: šē diena bus dārgana, nēša dangus raudonoj' ir ušta. Jūs wēidmainei, dangaus wēidg galit numanyti, argi ir ne galit suprašti žēntlus šio czēsjo?

4. Ši piktā ir wenczawonyštē pēržengianti giminē geidžia žēntlo, bet ne bus jei žēntlas dūtas, kaip tikta žēntlas prarato Jonopaus. Ir palitēs jūs ējo šalin.

5. Ir pērširdami moštinei i kitā krāštā, buwo užmiršē dūndrauge imti.

6. Ale Jēzus tare jiems: di

bolities ir saugoties nū raugo
 Parizēušu ir Saducēušu.

7. Tai jie dumójo tarp saveš
 satydam: tai bus dēl to, kad
 būnōs ne ēmēm su sawim'.

8. Tai Jēzus supratēs, tare
 jiems: jūs maztikieji, logi rū-
 pinaties dēl to, kad būnōs draug
 n'ēmēte?

9. Argi dar ne suprantat? argi
 ne atsimenat anū penkiū kēpalū
 ir anū penkiū tūkstančū žmonū,
 ir kiel pintiniū jūs tēn surinkot?

10. Nēgjanū septyniū kēpalū,
 ir keturū tūkstančū žmonū, be-
 kiel pintiniū jūs tēn surinkot?

11. Raipogi ne suprantat, kad
 ne sakau jums apie būnq, kad
 aš sakau: saugoties nū raugo
 Parizēušu ir Saducēušu.

12. Tay jie suprato, kad ne
 sakeš buwo, kad saugotus nū
 būnōs raugo, bet nū Parizēušu
 ir Saducēušu pamófslo.

13. Tay atējēs i palis miesto
 Cezarēds Pilippi, klause moki-
 tinus sawo, satydam: kq sakó
 žmones, žmogaus suny ēsanti?

14. Jie tare: kiti sakó, tu esi
 Jonas krikštytojis, kiti, tu esi
 Eliošus, kiti, tu esi Jeremio-
 šus, ar praraktū wiens.

15. Jis tare jiems: ogi jūs
 ka sakot, manę ēsant?

16. Tay atšate Simons Pē-
 tras ir tare: tu esi Kristus, su-
 s gywojo Diewo.

17. Ir atsakydams Jēzus tare
 jam: išganytas esi, Simon, su-
 nau Jonošaus, nēs kunas ir
 kraujas tai taw n'apreiške, bet
 mano Tėvas danguje.

18. Ir aš sakau taw: tu esi
 Pėtras, ir ant tōs ūlōs aš
 kursu sawo baznycia, ir pėklōs
 wartai ję ne pėrgalēs.

19. Ir būsu taw dangaus raš-
 tus. Wis kq tu ant žemės su-
 riši, tai ir danguje bus surišta,
 ir wis kq tu ant žemės atriši,
 tai ir danguje bus atrišta.

20. Tay jis isake sawo moki-
 tiniems, idant niekam ne saty-
 tu, kad jis Jēzus ans Kristus
 ēšqš.

21. Nū to czėso pradėjo Jē-
 zus apsatyt' sawo mokininiems,
 kaip turis eit i Jeruzalę ir
 daug kentėti nū wyresnujų ir
 wyrausū kmingū, ir raštemo-
 kitū, ir užmušams buti, ir kel-
 tis treczia dieng iš numirusiū.

22. Ir Pėtras ėmēs jį i palį,
 subare jį ir tare: Wiešpatie,
 czėdiš sawę, tai nieku budu te
 ne nusidūda taw.

23. Bet jis atsigrežęs tare
 Pėtrui: atstoš nū manęs, šė-
 tone, tu esi man papiktinimu,
 nēs tu ne dumoji, kas Diewo,
 bet kas žmonū hra.

24. Tay tare Jēzus sawo mo-
 kitiniems: jęh kas nor manę
 šėtti, tas te užiginie sawęs ir

ēmeš ſawo kryžū ant ſaweš, te ſekie mane.

25. Mēša kurs ſawo ghwastī nor iſlaidyti, tas prapuldis tā, ir ſas ſawo ghwastī prapuldis dēl manēš, tas atrās jī.

26. Kā mączitu žmogui, kad jis wišą swietą pelnytū ir taczauš patrotitu ſawo dušią? arba, kā gal žmogus dūti, kad ſawo dušią atwadotu?

27. Mēs juš nuſidūs, žmogaus ſunų ateisenti ſlowėje ſawo Tėwo ſu ſawo angēlais, ir tada kiekvienam atlygis pagal jo dārbus.

28. Jš tiesōš ſakau jums: yra cžę ſeli ſtowinczū, kurie smer-tiēs ne ragaus, iti iſtvyš žmogaus ſunų ateinanti ſawo ſa-ralyštėje.

17. Pērskyrimas.

Christus perſhwieſtas gydin' ligonī.

Jr po ſešū dienu ēme Jėzus ſu ſawim Pėtrą ir Jozubą ir Jona, jo broli, ir užvede juš i balti aut aukšto kálno.

2. Jr paštojo pērſhwieſtas po jū atiu, ir weidas jo žibėjo kaip ſaule; ir jo rubai balti paštojo, kaip ſhwieſhybe.

3. Jr ſtay, paſirode jiems Moizėſus beſ Eliſus, tūdu ſalbėjo ſu jūmi.

4. Bet Pėtras atſaſydamas tare Jėzui: Wieſpatie, cžę gér

M. T.

buti; jey nori, padarysim cžę tris ſėtras, taw wieng, Moizėſui wieng ir Eliſui wieng.

5. Jr jam dar taipo be ſal-bant, ſtay, ſwiefi debefis užėjo ant jū. Jr ſtay, balſas iſ debefiēs tare: ſis yra mano mie-las ſunus, kuriūm mėgstu, to turite klaſyti.

6. Kaip tai moſtinei girdėjo, parpūle jie ant ſawo weido ir bideſ nuſigando.

7. Bet Jėzus juš priejės pa-trūtino juš ir tare: kėlſities ir neſibijokities.

8. Bet kaip jie ſawo atis pa-tėle, ne regėjo jė nielo, kaip tiſtay Jėzū wieng.

9. Jr jiems nueinant nū kál-no, priſaſe jiems Jėzus, tary-dams: juš ſi regėjimą nielam ne ſaſykite, iti žmogaus ſunus iſ numirusū bus priſitėles.

10. Jr jo moſtinei klaſe jī, tarydami: kagi ſako raſte-mo-ſiti, Eliſų turint pirma ateiti?

11. Jėzus atſaſydamas tare jiems: Eliſus tieſa tur pirma ateit ir wiš pataiſyti.

12. Bet aſ ſakau jums: Eliſus jau atėjės, ir jie ne iſpa-žino jī, bet padare jam, kā jie norėjo. Taip ir žmogaus ſunus kentėti turēs nū jū.

13. Tay ſuprąto moſtinei, jī apie Jona triſſtytoji jiems ſal-bėjusi.

14. Jērs iems atējus pas žmo-
nes, priėjo jē žmogus ir pūlęs
jam i kielus,

15. Tare: Wiešpatie, pasigai-
lēt mano sunaus, nēša jis mē-
nesio liga serga ir didę lanczą
lencza; jis tankeš pūlinėj' i
ugnį ir tankeš i wāndenį.

16. Jēr aš jē pargabenau pas
tawo moſkitinus, ir jie ne galėjo
jē gēlbēt.

17. Bet Jėzus atſatydamas
tare: at tu netikinti ir nelaba
giminė! koleš dar busu pas
jus? kaip ilgai tēsu jus? at-
weſkit jē šen pas manę.

18. Jē Jėzus sudraude jē, ir
wėlnas išejo iš jo, ir paswėiko
waitis tą paczę adyng.

19. Tay jo moſkitinei ſtyru jē
priėje, tare jam: togidėl mēs jē
ne galėjom išwaryt?

20. Bet Jėzus atſatydamas
tare jiems: jūšū netikėjimo dė-
leš. Nēs iš tiesōs ſatau jums:
jeh jūs tikėjimą turit kaip gar-
ſtyczū grūdą, tay gālit ſaſtyti
šiam kalnui: pėrſikelt iš czę tē-
nų, tay jis pėrſikels; ir jums
neš wiens daiktis ne bus negā-
lims.

21. Bet ši weislė ne išeit,
kaip tiktaš per maldą ir paſt-
ninkāwimą.

22. Bet jiems beſilaitant Ga-
lėjoje, tare jiems Jėzus: nu-
dūs, kad žmogaus sunus

padūtas bus i žmonū ran-
las.

23. Jē užmuš jē, ir jis tēſſis
treczą dieng. Jē jie labų smū-
tijos.

24. Jē atējus i miestą Raper-
naum, ējo pas Pėtrą tie, kurie
czhję renka, ir tare: ar jūšū
moſitojis ne moſėdawo czhjęs
piningą?

25. Jis tare: moſėdawo. Jē
jam namon parėjus ſalbino jē
Jėzus pirma tarydamas: kas
rėgis taw, Simon! nū ko
ima ſarālei ant žēmės muita
arba czhję? ar nū ſawo wai-
tū, ar nū ſwetimū?

26. Tay tare jam Pėtras: nū
ſwetimū. Jėzus tare jam: tay
waitai walni.

27. Bet kad mes jūs ne pa-
piſtintumbin, tay eit pas ma-
res ir išmeſt mēſtere, ir pir-
waję žuwi išſitelenczę imt, ir
atplėšęs jōs nastrus, rafi pi-
ningą, tą pati ēmēs moſēt už
manę ir už ſawę.

18. Pėrſkyrimas.

Apie papiktinimą; dangaus raktus ir
brolišką ſubėrėjimą.

Tą paczę adyng atėjo moſi-
tinei pas Jėzų tarydami: kas
yra didžiauſas dangaus ſaraly-
ſtėje?

2. Pawadines Jėzus kūdiki
pas ſawę, ſtate tą i jū tarpą,

3. Jē tare: iſ tiesōs ſakau jums: jēy ne priſiwerſite ir paſtōſite, ſaip kūdikei, taņ ne ieſite i dangaus ſaralyſtē.

4. Taņgi ſas paſijēmis, ſaip taſ kūdikēlis, taſ hra dibzauſas dangaus ſaralyſtēje.

5. Jē ſas toki kūdiki priim' mano wardan', taſ manē priim'.

6. Bet ſas papiktin wienu tū mažauſujū, kurie i manē tik', tam butu geraus, ſad girnū akmū jam butu ant ſāſlo uſlabintas ir nuſkandintas butu mārū gilhbēje.

7. Bēda ſvietui dēl papiktinimū. O taczau tur ateit papiktinimai; bet bēda tam žmogui, per kūrē ateit papiktinimas!

8. Jēgu tawo ranka arba ſoja papiktin tawē, taņ atkriſt jē ir meſt nū ſawēs; geraus taw, raiſam arba lūſam ieiti i ghwastē, ne ſaip dwi ranki, arba dwi ſōji turēdamas imetams butumbēi i amžina ugnē.

9. Jē jēy tawo aſis papiktin tawē, iſplēſt jē ir atmest nū ſawēs; geraus taw hra, ſu wienu aſē i ghwātq ieiti, ne ſaip dwi aſi turēdamas imestas butumbēi i pēklōs ugnē.

10. Dabokities, ſad ney wienu iſ tū mažujū ne papeiktumbit; nēſa ſakau jums: jū angēlai danguje rēg' wiſabōs wēida mano Tēwo dangiſtōjo.

11. Nēſa žmogaus ſunuſ atējo iſganyti, ſas pražuwo.

12. Kas rēgis jums, ſad ſotſ žmogus turētu ſimta awjū, ir wienu iſ tū paſlyſtu, ar jis ne paliktu dewynesbēſimtis ir dewynes ant ſalnū ir nučjes jēſlotu paſlyduſē?

13. Jē jēy trōpitus jē atraſti, iſ tiesōs ſakau jums, jis dangiaus dzauģiaſi taje, ne ſaip anomſ dewynesbēſimt ir dewynomſ nepaſlyduſomſ.

14. Taip ir juſū dangiſtās Tēwas ne nor, ſad tik wienu tū mažujū pražutu.

15. Bet jēy ſuſigrieſitu tawo broliſ priēſ tawē, taņ nuējes graubēnt ji tarp ſawēs ir tarp jo. Jēy klaufys tawēs, taņ lai mējei ſawo broli.

16. Jēy tawēs ne klaufo, taņ priimt dar wienu arba du pas ſawē, ſad ſožna prowa dwiejū ludinintū burnoje paſilaytu.

17. Jēy jis tū ne klaufo, taņ apſaht ſurintimui; jēgu ir ſurinkimo ne klaufo, taņ laiht jē per pagōni ir muitinintq.

18. Jē tiesōs ſakau jums: tq jūs ant žēmēs ſuriſite, tai ir danguje bus ſuriſta, ir tq jūs ant žēmēs iſriſte, tai ir danguje bus iſriſta.

19. Tolaus ſakau jums: kur du tarp juſū ant žēmēs ſuſitar,

ko norint mēstis, tad gaus nū
mano dangiſto Tēwo.

20. Mēsa kur du arba trys su-
firinto mano wardan, cze aſ
widuj' tarp jū eſmi.

21. Tad atējēs Pētras paſ jī,
tare: Wieſpatie, ſeliſgi ſartuſ
aſ ſawo broliui, kurſ man ſuſi-
grieſitu, turu atlēiſti? ar ganā
ſeptyniſ ſartuſ?

22. Jēzuſ tare jam: aſ ſaſau
taw: ne ſeptyniſ ſartuſ, bet
ſeptyniſdēſimtiſ kartū ſeptyniſ
ſartuſ.

23. Tobēl priſlygſta dangauſ
karalyste karalui, kurſ norējo
ſuſirokūti ſu ſawo tarnaiſ.

24. Ir ſaip pradējo rokūti,
rādofi wiens, kuſ jam ſkelējo
dēſimti tūkſtancziū ſwārū.

25. O ſaip ne turējo, kumi
užmoſētu, liepe wieſpats par-
būti jī, jo moterī ir waituſ ir
wiſ ſā turējo, ir užmoſēti.

26. Tad tarnas parſiſlaupēs
mēdēſi jo, tarydamſ: wieſpa-
tie, paſentēſ man, aſ taw wiſ
užmoſeſu.

27. Paſigailējēs tada wieſ-
pats to tarno, palēido jī ir
ſkolā jam taipojau atlēido.

28. Tad iſējēs taſai tarnas
rādo wieng ſawo draugū, kurſ
jam ſkelējo ſimta grāſū, ir
nutwēreſ ſmauge jī, tarydamſ:
...moſēſ man, ſā tu man ſkeli!

Tad pūlēſ i kieluſ jo

draugas mēde jī, tarydamſ:
paſentēſ man, aſ taw wiſ už-
moſeſu.

30. Ale jīſ ne norējo, bet
nuējēs aptale jī, paſol užmo-
ſētu, ſā ſkelējo.

31. Bet tai iſtovydē jo draugai
labay nuſiſmūtijo ir atējē pra-
neſe ſawo wieſpaczui wiſ, ſas
nuſidawe.

32. Tad pawadinēs jī jo
wieſpats tare jam: tu piſtaſiſ
tarne, wiſā ſā ſkolā taw atlēi-
dau, ſadangi manē mēdei.

33. Argi ne reiſėjo ir taw ſu-
ſimiltiſ ſawo draugo, ſaip aſ
tawēs ſuſimilau?

34. Ir ſuphykēs jo wieſpats
padauwe jī muczytojams, i' už-
moſētu wiſ, ſā jam ſkelējo.

35. Taipu daryſ ir jumſ
mano Tēwaſ dangiſtaſiſ, jey
ne iſ ſirdiēs atlēiſite, kietwiens
ſawo broliui jo nuſidėjimuſ.

19. Pērkrymas.

Apie atſiſtyrimo grāmata. Rudiltuſ ir
bagotyſtē.

Ir nuſidawe, ſad Jēzuſ wiſuſ
tuſ žodzuſ iſkalbējēs iſėjo iſ
Galileoſ ir atėjo i rubėžuſ
Žydū žēmēſ, anaſal' Jordano.

2. Ir ſėke jī daug žmoniū, ir
jīſ ghyde juſ tēnay.

3. Tad atējē paſ jī Parizėu-
ſai gunde jī tarydami: bau
walē žmogui ſfirtis nū ſawo

paczōš, dēl bile tokiōš priejā-
tiēs?

4. Bet jis atsaibams tare
jiemš: ar ne skaitēt, kad tas,
kurs iš pradžōš žmogų sutvēre,
tas padāre, kad wiens wyrš bej
moteriškē butu?

5. Jē tare: todēl žmogus
sawo tėwq ir motinq palikęs
prie sawo moters glaušis, ir
bus jūdu wienas kūnas.

6. Dragi tūdu ne du, bet wie-
nas kūnas. Taigi, kq Dievas
sūwede, to neį wiens žmogus
ne tur pērsfirti.

7. Jie tare jam: kamgi Moi-
žėšus prisake atsisfyrimo grō-
matq būti, ir nū jōš atsisfirti?

8. Jis safe jiemš: Moizėšus
pawēlijo jums sfirtis nū sawo
moterū, dēl jusū širdiēs kietu-
mo; bet iš pradžōš taip ne
buwo.

9. Aš sašau jums: kurs
sfirasi nū sawo moters, (jey ne
dēl tekšystēs) ir litq wēda, tas
pēržengia wenczawonyštę. Jē
kurs atsfirtq wēda, ir tas wen-
czawonyštę pēržengia.

10. Tay tare mošitinei jam:
jey taip yra su wpru ir su mo-
terimi, tay ne gēr wēsti.

11. Bet jis tare jiemš: tq
jodi ne wiši išmāno, bet tik
tie, kuriems būta.

12. Mēs yra keli rōmiti, kurie
taip iš motinōš įhwāto gime,

ir yra kiti rōmiti, kurie žmonū
išrōmiti; ir yra kiti rōmiti, ku-
rie patys sawę išrōmijo dēl
dangaus karalyštēs. Kas tai
gal išmanyti, t' išmāno.

13. Tay atneše kūdikēlus pas
ji, kad uždētu rankas ant jų ir
melsius, o mošitinei draude jųs,

14. Bet Jėzus tare: lėiskite
kūdikēlus, ir ne drauskite jųs
pas manę ateiti; nēsa tokiū yra
dangaus karalyšte.

15. Jē uždėjęs rankas ant jų,
išėjo iš cžę.

16. Jē štay, wiens atėjęs
tare: gērs mošitojau, kq gēr
darysu, jeib amžinq ghwasti
apturēcžau?

17. Bet jis tare jam: kam
wadini manę geru? neį wiens
n' esti geras, kaip tik tay wiens
Dievas. Bet jey tu nori ieiti
i ghwasti, tay pilnawol priša-
kimus.

18. Tay jis tare jam: kuras?
Bet Jėzus tare: Ne užmušl.
Ne pēržengl wenczawonyštę. Ne
wogl. Ne lūdik netaislaus lū-
dimo.

19. Gārbink tėwq ir motinq.
Jē mylėk srwo artinq, kaip
patš sawę.

20. Tay jaūnikāitis tare jam:
wis tai aš pilnawojau iš sawo
jaunyštēs, kogi dar man reiš?

21. Jėzus tare jam: jey nori
tobulas buti, tay eik ir pardūš

wis, tā turi, ir dūš ubagamš; taņ turēši slārbq danguje, ir atējēs šē' manē.

22. Tā jodi išgirdēs jauni-
kātis, atstōjo smutnas nū jo;
nēša turējo daug lobjo.

23. Bet Jēzus tare sawo mo-
kītiņiem: iš tiesōs, sakau jums,
bagotas ne pigēj ieiš i dangaus
karalyste.

24. Ir tolaus sakau jums:
pigiaus hra werblūdai pēreiti
per adatōs ausi, ne taip bago-
tam iēiti i Diewo karalyste.

25. Tai išgirdē jo mokītiņei
nusiigando labah, ir tare: kasgi
tada gal išganytas buti?

26. Bet Jēzus pažūrējo i jūs,
ir tare jiems: žmonēmš tai ne
galimš daiķtš, ale Diēwui wiši
daiķtai galimi.

27. Taņ atsaķdamš Pētras
tare jam: štah, meš wišlab pa-
liķē sēķēm tawē, kas bus mums
už tai?

28. Bet Jēzus tare jiems. iš
tiesōs, sakau jums, kaš jūs, ku-
rie pasēķēt manē, atgimime,
žmogaus suni sēdint ant kra-
sēs sawo šlowēs, taipojau ir
jūs sēdēsit ant dwyliša krasū
ir šūdišite dwylišā giminū Iz-
raēlio.

29. Ir kas palikš namus, arba
brolus, arba seseris, arba tēwq,
arba mōtiņq, arba moteri, arba
paiķus, arba laukus dēl mano

wardo, tas šinteropah ims, ir
i dalhkus gaus amžina ghy-
wasti.

30. Bet daug, kurie hra pir-
mi, bus pastuczausi, ir daug
pastuczausujū bus pirmieji.

20. Pērskyrimas.

Apte wynciņq, mokitojā pasibidzāmimq
ir atli pagalbq.

Dangaus karalyste prišggsta
učinintui, kursai anksti išējo
samdyti darbinintus i sawo
wynciņq.

2. Ir šuberējēs su darbinin-
kais po graši ant dienōs, nu-
sunte jūs i sawo wynciņq.

3. Ir išējēs treczq adyņq pa-
māte kitus ant turgaus patei-
fianczus,

4. Ir tare jiems: ir jūs eikit
i wynciņq, dūsu jums, kas
werta.

5. Ir jie nuējo. Wēl išējēs
šēķtq ir dēwintq adyņq taipjau
padāre.

6. Bet išējēs wienoliktq ady-
ņq, rādo kitus pateifianczus ir
tare jiems: tā cze stowite wišq
dienq pateifdami?

7. Ir jie saķe jam: nieķs mus
ne samde. Jis saķe jiems: eikit
ir jūs i wynciņq, ir kas wert'
bus, ir jūs gausite.

8. Bet wālarui atēinant tare
wynciņdōs ufininķs sawo užwei-
zdui: wadinķ darbinintus ir dūš

jiemš alga, pradējes nū pastuczausū it' pirmujū.

9. Taz atējo wienoliktōj' abhnoj' samdyti, ir gawo kiel wiens sawo grāši.

10. Bet pirmieji atēje dumōjo, daugiaus gausē, ir taipojau kiel wiens gawo sawo grāši.

11. Ir tā gawē murmējo priēš utinintā,

12. Tarydami: šie pastuczaušieji tiktaš wienā abhņā te dirbo, ir tu jūs mums sulhginai, kurie mes dienōš nastā nešojom ir jōš karšti kentējom.

13. Bet jis atšatydams tare wienam iš jū: prietelau, aš ne darau tam neteishbē; ar ne šu derējei šu manimi po wienā grāši?

14. Jmt, kas tam pūlasi ir eik. Bet šiemš pastuczaušiemš noru dūt. kaip tam.

15. Arba, ar aš ne turu walēs, šu sawūju dartyti, ko aš noru? ar tobēl taip žwairen žūri, kad aš toš gērs esmi?

16. Tai po bus pastuczaušieji pirmi, ir pirmieji pastuczauši. Mēs daug yra wadintū, bet maž išrinktū.

17. Ir eidams i Jeruzalē ēme šu sawim dwylitā molitinū štyru ant kēlo ir tare jiemš:

18. Štaz, užeinam i Jeruzalē, ir žmogaus sumus bus padūdamš wyrausiemš kuwigams

ir rastemokitiems; tie atšūdis ji ant smertiēs;

19. Ir padūs ji pagonams apjūkti, nuplatti ir nukryžawoti, ir trēcā dienā wēl prisikēlis.

20. Taz atējo pas ji mótina waitū Bebedējaus šu sawo šunum dwiem ir atšiklaupusi melde tā iš jo.

21. Ir jis tare jei: tā nori? Ji atšate jam: lēist šūdy mano šuny sēdēti tawo karalystėje, wienā po tawo dešinēs ir antrā po tawo kairēs.

22. Bet Jėzus atšate tarydams: jūs ne žinote, tā prašā; ar galite to klysto gērti, kurio aš gērsu, ir sawē dūtis krikštiti tū krikštu, kuriū aš krikštijams esmi? Jie tare jam: galime.

23. Ir jis tare jiemš: mano klylitā tiesa gērsite ir krikštu, kuriūm aš krikštijams, busite ir jūs krikštiti; bet sēdēt po dešinēs ir po kairēs, man ne pūlasi dūti, kaip tiktaš tiems, kuriems pagatāwita mano Tėwo.

24. Taz išgirdē šie dėšimtis, pykterėjo ant tū dwiejū broliū.

25. Bet Jėzus parwadinęs jūs pas sawē, tare: žinote, kad kunigaitščzei swietiški ponawōja, ir bidi ponai walbo.

26. Tai po ne tur buti tarp jūšū, bet noris kas tarp jūšū bidžu buti, tas t' esie jūšū tarnu.

27. Jē noris kaš bidžausu buti, taš t' ešie jušū bērnū:

28. Dygey taip žmogaus su- nus n' atėjo, kad jam plūžitu, bet kad patšai plūžitu ir dūtu ſawo gywaſti atpirkimui už daugius.

29. Jē jiems iſ Jėričōs iſei- nant, ſėte jē daug žmonū.

30. Jē ſtaſ, du aklu, ſėdin- czu palelėj', iſgirdę Jėzy pra- einanti, ſauke ir tare: at Wief- patie, tu ſunau Dowido, ſuſi- miſtiſ mumū.

31. Bet žmones apdraude jų- dy, kad tylėtu; bet jųdu jų lab- jaus ſauke, tarydamu: at Wief- patie, tu ſunau Dowido, ſuſi- miſtiſ mumū.

32. Bet Jėzus apſiſtojęs wa- dino jųdy ir ſake jiembwiem: ką norita, kad jumbwiem dary- czau?

33. Jūdu atſake jam: Wief- patie, kad mumū akys atſi- wėrtu.

34. Jē Jėzus paſigailejo, ir jų dwiejų akis pačrūtino, ir tūjauſ regėjo ſawo akimis ir ſėte jē.

21. Pėrſkyrimas.

Kriſtaus ieſijms i Jeruzalę ir iſiſta- beſijmas.

Bet jiems artyn atėjus paſ Je- ruzalę, iki Betpagės paſ algyvū kalnų, nuſunte Jėzus dy ſawo tinių,

2. Jē tare jiembwiem: eikita i mieſtelį jumbwiem po akiū eſanti, ir tūjau� ragſita aſi- lėnę pririſtą ir aſilaiti ſu jē; atriſkita ir atweſkita ję paſ mane.

3. Jē jey kaš jumbwiem ką ſakys, taſ tartita: Wiefſpats abiejū priwalo, ir tūjau� abu jum leis.

4. Bet tai wiſ nuſidawe, kad iſſipilditu žobis praraſo ſaky- tas, kalbanczio:

5. Saſykſit dukterei Zion: ſtaſ, tawo karalus ateit paſ tawę, lengwaſ, ſėdis ant aſilėnės ir ant aſilaiczio aſilėnės, naſto- miſ pripratusōs.

6. Mokſtinu du nuėjusu pa- dāre, taip Jėzus jiembwiem burwo liepēs.

7. Jē atwede aſilėnę ir aſi- laiti, ir klōjo ſawo rubuſ ant jų ir užſodino jē ant tū.

8. Bet daug žmonū pačlōjo ſawo rubuſ ant kėlo, kiti kirtu ſakas nū mēdžiū ir pamete ant kėlo.

9. Bet žmones pirma ir paſ- kų eidami ſauke tarydami: Dzianna ſunui Dowido, pagir- tas buſ ateingſis wardan Wief- patiēs! Dzianna auſktybėje!

10. Jē jam ieinant i Jeru- zalę, ſujūdo wiſas mieſtas, ſa- kydam: kaš taſai?

11. Bet žmones tare: taš yra

anšai Jēzus, prārāšas iš Naza-
ret, iš Galilēdōs.

12. Ir Jēzus iējo i Diemo
bažņycā ir išwāre wišus per-
kanczūs ir pardūdanczūs baž-
ņyczoje ir parwerte muitininkū
stalūs, ir krasēs karwelūs par-
dūdanczū,

13. Ir tare jiemš: parašyta
hpa: mano namai malbōs na-
mai wadinami, bet jūs iš tū
padārēt razbāininkū dūbē.

14. Ir atējo paš jī i bažņ-
cā afli ir raiši, ir jīs išgyde
jūs.

15. Bet kaip wyhrausieji kuni-
gai ir rašte-mokiti pamāte ste-
buklūs, kuruš jīs dare, ir wai-
kūs šautkanczūs bažņyczoj' ir
šakanczūs: Dzianna šunui Do-
wido! didey supyko,

16. Ir tare jam: argi ne gir-
di, kq šie kalba? Jēzus šate
jiemš: girdzu. Ar niekadōs ne
štaitēt: iš burnōs jaunū kudi-
liū ir žindanczujū šaw laupšē
pataisei?

17. Ir palitēs jūs išējo iš
miesto i Betaniā ir ten pašilko.

18. Bet kaip rytmetij' wēl i
miestā iējo, iškalko.

19. Ir pamātes wienu pygū
mēdi pašelēj', arthn priējo ir
rādo fit' nieko, kaip tikt lapus
ant jo; ir šate i jī: jau niekados
ne nešt waišaus! Ir pygū mē-
dis tūjaus padzūwo.

20. Tai pamāte mokitinei dy-
wijosi, tarydami: kaip taip
weikēy padzūwo tas pygū mē-
dis?

21. Bet Jēzus atsahtdams
tare jiemš: iš tiesōs šakau-
jums, kad tikējima turit ir
n' abejojat, taņ ne tiktaņ su
pygōs medzu tai galēšite daryti,
bet jey ir šahtsite šiam kálnui:
kēstis ir grūt i mares, taņ nu-
šidūs.

22. Ir wiš, kq prašote mal-
doje, jey tikit, taņ gausit.

23. Ir kaip jīs iējo i bažņ-
cā ir mokino, priējo jī wyran-
sieji kunigai ir žmonū wyres-
nieji sahtdami: kieno macije
tai darai? ir kas tai taw pa-
wēlijo?

24. Jēzus jiemš atsahtdams
tare: ir aš jūs klausu wienu
žodi, jey jūs man tai šakot,
taņ ir aš jums sahtsu, kam pa-
wēlijant aš tai darau.

25. Iš kur buwo Jono kriš-
tas? ar jīs buwo iš dangaus,
ar iš žmonū? Taņ jie šawije,
mislijo ir tare: jey šakom, jī
iš dangaus buwusi, taņ jīs
mums sahts: kōdēlgi jam ne
wierijot?

26. Bet jey wēl šakom, jī
iš žmonū buwusi, taņ turim
žmonū bijotis, nēs jie wiši
Jonā per prārakā laite.

27. Ir atšate Jēzui tarydami:

to ne žinom. Tą jį jiems sake: taigi ir aš jums ne sakau, kieno macije aš tai darau.

28. Bet kas jums rėgis? turėjo žmogus du sūnus, ir pirmąjį priėjęs tare: sunau, eit ir dirbt šendien mano vynuogij'.

29. Bet jis atšakhdams tare: aš tai ne darysu. Potam to gailėjos ir nuėjo.

30. Ir ejęs pas antrą taip jau tare. Bet jis atšakhdams tare: eisu, ponel ir ne nuėjo.

31. Ratraš tū dviejų dare tėvo valę? Jie atsake jam: pirmasis. Jėzus tare jiems: iš tiesos sakau jums: muitininkai beį kėkšės gal weikiaus i dangaus karalystę nuakt', ne kaip jūs.

32. Jonas pas jus atėjo, ir mokino jus tikrąjį kėlę, ir jūs jam ne wierijot, bet muitininkai beį kėkšės jam wierijo. Ir norint jūs tai matēt, tačiau ne priswertēt, kad jam ir jūs potam butumbit wieriję.

33. Girdėtit kitą prilyginimą: butwo ukininkš, tas prisodino vynuogę ir tą tvorą aptvėre, ir vynu spaustuvę toje iškase, ir budavėjo kora, ir jį vynuogininkams parsamdeš i swėtimą žėmę iškėlavo.

34. Bet rankiaus cžėsui prieš nufunte sawo bėrnus pas

vynuogininkus, kad jo waisų imtu.

35. Tą vynuogininkai nutvėre jo bėrnus, wieną iškplake, antrą užmuše, trėczą akmenimis nužude.

36. Wėl nufunte kitus bėrnus, daugiaus ne kaip pirmųjų butwo; ir jie tiems taip jau padare.

37. Potam funte pas jus sawo sūnus, šakhdams: jie mano sunaus bijosiš.

38. Bet vynuogininkai sūnus pamatę susikalbėjo: tai tėvonis, eitim, užmuškim jį ir jo tėwiškę saw imtim.

39. Ir ėmę jį, ištūme iš vynuogės ir užmuše jį.

40. Taigi, kad tōs vynuogės ponas ateis, ką darys tiems vynuogininkams?

41. Jie sake jam: jis tus piktadėjus piktą nužudys ir sawo vynuogę kitiems vynuogininkams iškūs, kurie jam dūs waisų tikru cžėsu.

42. Jėzus sake jiems: argi niekaday ne staitēt rakte: tas akmu, kurį budawoninkai iškmete, tas kampinū akmenimi pastėjo; tai tikosi nū Wiefpaties, ir yra dywai po mūsų akiū.

43. Todėl sakau jums: Diwo karalyste, jums atimta, tiems žmonėms bus dūdana, kurie jōs waisų nēša.

44. Ir kas ant to akmen's pūla, tas sutrupēs, bet ant kurio jis pūla, tā sutrēkstīs.

45. Ir wyrejnīeji kunigai bey Barizēuſai, jo prilyginimus girdēdami, supráto, kad jis apie jūs kalbējo.

46. Ir jie jēstōjo, kaip jī sugautu, bet žmonū bijōjos; nēsa jie laise jī per prāratā.

22. Pērskyrimas.

Apie karālaus swodba, ir wyrausa prišatima.

Ir Jēzus atſahtydams wēl per prilyginimus jiems kalbējo, ſahtydams:

2. Dangaus karalyſte lygi yra karālui, kurs ſawo ſunui swodba kēle.

3. Ir ſawo tarnus iſſunte, ſweczū swodbon patwiesť; ir jie ne norējo ateit.

4. Wēl iſſunte kitus tarnus, tarydams: ſahtyt ſweczams: ſtay, czēsni ſawo paſtelawau, mano jauczei ir penimi galwizai pamuſti ir wiſlab gatawa; ateikit i swodba.

5. Bet jie tai nieku werte ir nuėjo, wiens ant ſawo lauſo, kits ant ſawo kupyſtēs.

6. Bet keli ſugāwę jo tarnus, apgēdino ir užmuſe jūs.

7. Tay iſgirdēs karālus pa- pyto ir pulkus ſawo žal- neriū iſſuntēs ſiūs razbainin-

kus nužawino ir jū mieſtā uždege.

8. Tay ſaſe ſawo tarnams: swodba tieſa gatawa, ale ſweczai tōs ne būwo werti.

9. Todēl eikit ant wiežlėliū ir twēſtit swodbon, tā raſit.

10. Ir tarnai nuėję ant wiež- lėliū, ſuwede, tā tiſt rado, ir piktū ir gerū; ir apſėdo wiſus ſtalus.

11. Tay iėjēs karālus apžwal- ght ſweczū, iſwydo tenay žmo- gy n'apſirėdžuſi swodbiſtu rubū,

12. Ir tare jam: prietelau, kaip tu ſę iėjai ir taczau n'apſirėdēs rubū swodbiſtu? ir jis nutilo.

13. Tay karālus ſawo tar- nams ſaſe: ſuriſkit jam rantas ir lojas ir iſmeſkit jī i tolim- jausā tamſybę, tenay bus kau- tim's ir dantū klabėjims.

14. Nēsa daug yra pawadin- tū, bet maž iſrinktųjų.

15. Tay nuėję Barizēuſai su- dūme, kaip jī ſugautu jo kal- boje.

16. Ir nuſunte pas jī ſawo moſkitinus ſu Erodo tarnais. ſahtdami: moſitojau, meſ ži- nom, tawę teiſų ēſanti ir kėlą Diemo tikray moſinantį, ir tu n'atboji ney wieno ir ne weizdi ney ſōtio, ney tōti- žmogaus.

17. Todēl ſaht ſums, ſas
taw rēgīs: ar werta ciecorui
cẏẏjē dūt, ar ne?

18. Taẏgi ſuprašdams Jēzus
jū klaſta, ſaſe: jūs wēidmainei,
ſam gundot manē?

19. Parōdikit man cẏẏẏpi-
nigq. Ir jie ſam padawe graſi.

20. Ir jis ſaſe jiems: kieno
taš ābrozas ir uẏraſas?

21. Jie ſaſe ſam: ciecoraus.
Taẏ jis tare jiems: taẏgi dūt
ciecorui, ſas ciecoraus ģra; ir
Diewui, ſas Diewo.

22. Jie tai iſġirdē dẏwijos,
paliko ģi ir nuējo ſalin.

23. Tq pacẏē dieng priējo ģi
Sadduceūſai, kurie ſaſo n'ēſanti
priſiſēlimq, ir klaufe ģi,

24. Tarydami: moſitojau:
Moizēſus ſaſēs: jey ſas mirſ-
ta, ne turēdams waitū, taẏ tur
jo broliš jo pacẏē paimti ir
waitū ſawo broliui gaminti.

25. Taẏgi paš muš buwo
ſeptyni brolei. Pirmasīs wēdēs
numire ir ne turēdams waitū,
paliko ſawo pacẏē ſawo broliui.

26. Taipojau ir antras ir
trēcẏas, iki ſēmojo.

27. Paſtucẏaus po wiſū nu-
mire ir pati.

28. Priſiſēlime tada iſ nu-
miruſū, kurio ģi buš pati tarp
tū ſeptynū? juſ wiſi ģē wēde.

29. Bet Jēzus atſaſydamš
re jiems: jūs kļajojat, ne

iſmanydami ney rāſta, ney
maci Diewo.

30. Priſiſēlime ney wes, ney
teſēs, bet lġuſ ģra angēlamš
Diewo danguje.

31. Bet ar ne ſkaitēt apie nu-
miruſū priſiſēlimq, ſas jums
nū Diewo ſaſyta, taip ſalban-
cẏo:

32. Aš eſmi Diewas Abrao-
mo, ir Diewas Izaolo, ir Die-
was Jokubo. Bet Diewas ne
ģra numiruſū Diew's, bet ģy-
wujū.

33. Ir ģmoneš tai girdēdami
ſtebējos jo pamōſlo.

34. Bet Parizēūſai iſġirdē,
ģi Sadduceūſus nutildẏſi, ſu-
ſirnto.

35. Ir wiens jū, raſte-moſiſ,
gundīdams ģi, tare:

36. Moſitojau, kurſai ģra di-
dẏauſas priſātimš zoſane?

37. Bet Jēzus tare ſam: my-
lēſ Diewq, ſawo Wieſpati, iſ
wiſōš ſirdiēs ir iſ wiſōš du-
ſōš ir iſ wiſōš dumōš.

38. Tai pirmasīs ir didẏauſas
priſātimas.

39. Bet antras tam lġuſ:
mylēſ ſawo artima, taip pats
ſawe;

40. Tūſe dẏwiejūſe priſātimūſe
ſubētas wiſas zoſans ir pra-
raſai.

41. Bet taip buwo ſuſiējē Pa-
rizēūſai, klaufe jūs Jēzus,

42. Satydamš: kas jums rēgis apie Kristu? kieno sunus jis yra? Jie ņake: Dowido.

43. Jis ņake jiems: kaipgi jē Dowids dwāšēje Wiešpaczu wadina, ņakydamš:

44. Wiešpats ņakeš mano Wiešpaczui: sēstis po mano dešinēs, itē padēsu tawo neprietelus i tawo paļojā.

45. Taggi jeh Dowids jē Wiešpaczu wadina, kaipgi jis jo sunus yra?

46. Jē ne galējo jam ney wiens ney žodžio atņaktyti, irgi ne dryso ney wiens iš tōs diēnōs jē daugiaus ņo klawsti.

23. Pērskyrimas.

Jēzauš ņozonis apie Barizēušu.

Tag Jēzus ņalbējo žmonēmš ir ņawo mohtiniems,

2. Tarydamš: ant Moizēšaus krāsēs sēd rašte-mohtēti ir Barizēuškai.

3. Taggi wiš, ņa jie jums liepja laiņtyti, tai laiņtytit ir darņtytit, ale pagal jū elgimā ne elgties. Jie tiesa tai ņako, bet pātys ne dāro.

4. Bet jie riša ņunkias ir ne paņelamas naņtas ir uždēda jas ant žmonū ņaklo; ale jie pātys tū ney wienu pirštū ne nor pajūdinti.

5. Bet wišus ņawo dārbus dāro, ņad žmonū rēgimi butu.

Jie plātin' ņawo atminimo ženklus ir didina ņawo rubū ņules.

6. Jie meilij' sēdēti wyrausosa wietosa už ņtalo, czēsniņa ir ņuilēņa.

7. Jē rods mēgsta, ņad ant turgaus ņweikfinami ir žmonū Rabbi wadinami butu.

8. Ale jūs neņiwadinņities Rabbi; nēs wiens yra jušū mohtojis Kristus, bet jūs wiņi este brolei.

9. Jē ney wieng ne wadinņit tēwu ant žemēs; nēs wiens yra jušū tēwas, kurs danguje yra.

10. Jē ne wadinņities mohtojis; nēs wiens yra jušū mohtojis, Kristus.

11. Wyrausas tarp jušū testow jušū tarnas.

12. Nēs ņas pats paņiaukštēti, ņas bus pažēmintas, ir ņas pats paņžēmin, ņas bus paaukštētas.

13. Wēda jums rašte-mohtētiems ir Barizēuņams, jūs wēidmainei, kurie užraņinat' dangaus ņaralyštē žmonēmš; jūs patys ne ieinat, ir ieit norinczus ieiti ne lēidzate!

14. Wēda jums rašte-mohtētiems ir Barizēuņams, jūs wēidmainei, kurie naņlū būtus ņuēdat, ir ņatoties ilgās malbas melbā; todēl jums diēsniš bus pražudims!

15. Wēda jums rašte-mo'

tiems ir Ļarizēuſams, jūs vēidmainei, kurie pēreinaſ žemes ir jūres, kaſ wieng Ģydu wieroſp' priverſtumbit, ir paſtōjuſi, dārote jī pēklōs waitū, dy kartū uſ ſawę bidēſni.

16. Vēda jums, jūs apjēkinti wādai, kurie ſaſot: kaſ priſēl prie baſņyczōs, tai niekſ ģra, ale kaſ priſēl prie auſſo ant baſņyczōs, taſ ģra nuſaltęſ!

17. Jūs burni ir aſli! kaſ ģra bidēſnis, auſſaſ, arba baſņycza, kuri auſſa paſwencza?

18. Kaſ priſētia prie altōraus, tai niekſ ģra; bet kaſ priſēl prie apierū ant altōraus, taſai ſāltas ģra.

19. Jūs burni ir aſli! kaſ ģra bidēſnis, apiera, arba altōrus, kurſai paſwencza apiera?

20. Todēl kaſ priſētia prie altōraus, taſ priſētia prie jo ir prie wiſo, kaſ ant altōraus ģra.

21. Ir kaſ priſēl prie baſņyczōs, taſ priſēl prie jōs ir prie to, kurſai toje ģywēna.

22. Ir kaſ priſēl prie danguſ, taſ priſēl prie Diewo krāfēſ ir prie to, kurſai ant jōs ſēd.

23. Vēda jums raſte-moſtiems ir Ļarizēuſams, jūs vēidmainei, kurie deſētineſ dūnū mētū, diſū ir ſmynū, ir

palieſat, kaſ ſunkiaus ģra jōkane, butent ſūda, mielaſbirdin-
gſtę ir wiera! Ģziū reiktu dartyti ir anū ne palikti.

24. Jūs apjēkinti wādai, kurie ūduſ koſat ir werbluduſ prartyate!

25. Vēda jums raſte-moſtiems ir Ļarizēuſams, jūs vēidmainei, kurie kūptaſ ir bluduſ iſ wirſauſ cſyſtuſ laiſot, bet wi-
duj' pilni ģra ir plēſimo ir ēdeſio!

26. Tu aſlaſiſ Ļarizēuſe! cſyſtiſ pirmjaus iſ wiſdaus ſawo kūpta, ir blūda, kaſ ir kaſ wirſuje ģra, cſyſta butu.

27. Vēda jums raſte-moſtiems ir Ļarizēuſams, jūs vēidmainei, kurie lyguſ eſte iſbal-
tintiemſ ſapamſ, kurie iſ wirſauſ gražuſ rōdoſi, bet wi-
duj' pilni ģra miruſū ſauli ir wiſokiōs bjaurybēſ!

28. Taiſo ir jūs iſ wirſauſ rōdotieſ žmonēmſ geri, bet wi-
duj' pilni eſte weidmainyſtēſ, ir netikumo.

29. Vēda jums raſte-moſtiems ir Ļarizēuſams, jūs vēidmainei, kurie prāraſū ſapuſ budawojate ir dabinat tei-
ſujū paminfluſ,

30. Tardami: kaſ ſawo tēwū amžije butumbim buwę, taſ ſu
jeiſ ne butumbim daſywi prā-
raſū kraujo.

31. Taſgi taiſo pātys iſſilū-

dijat, waitai ēšq tū, kurie praratus nužawino.

32. Gerag; pripildifite ir jūs šaitq sawo tēwū!

33. Jūs žalczei ir angii weisłe, kaip norit išwėngti pėlisłq prazūdima?

34. Todėl štai, aš junczu pas jus praratus ir išmintingus ir rašte-mokitus; ir kitus jų nužawisite ir nukryžawosite, ir kitus nuplakšite jūsų būilėsa ir persekinėsite nū miestū iti miestū.

35. Kad ateitu ant jūsų wisas teisus kraujas, pralietas ant žėmės nū kraujo teisaus Abėlo, iti kraujo Batariošaus, sunaus Barakijo, kuri užmušėt tarp bažnyčios ir tarp altorauš.

36. Jūs tiesos, sakau jums, wis tai ateiscent ant tōs giminės.

37. Jeruzale, Jeruzale, kuri tu užmuši praratus ir almenimis žudai tawęsp' įstus; kiel kartū aš norėjau tawo waitus surinkti, kaip wisłta surentla sawo wisłtyczus po sawo sparnais, ir jūs ne norėjot.

38. Štai, jūsų namai bus jums pusti palikti.

39. Mėsa sakau jums: ne regėsit manęs nū šio czėso, iti taršit: pagirtas buł ateinas wardan Biešpaties!

24. Pėrskyrimas.

Apie miesto Jeruzalės išpūstijimą ir swieto galo.

Jr Jėzui atstojus nūg bažnyčios, jo mokitinei atėjo pas jį, kad jamui paroditu bažnyčios budamone.

2. Bet Jėzus tare jiems: ar ne rėgite to wiso? Jūs tiesos, sakau jums: ne liks cze neį atmu ant almen's ne sugrautas.

3. Jr jam ant Alhwū Ralno šėdint, atėjo pas jį mokitinei štyru, tardami: šatyl mums, kada tai bus? ir koksai bus ženklas tawo atėjimo, beį swieto pabaigōs?

4. Bet Jėzus atsakydamas tare jiems: dabokities, kad nieks jus ne suslastotu.

5. Mėsa daug ateis mano wardan, tardami: aš esmi Kristus, ir daugumą suslastos.

6. Jr išgirsite karus ir šaulsmus apie karus. Dabokities ir ne nusigąškite. Tai wisłab pirma tur nusibūti, bet dar nera galo.

7. Mėsa sutils žmones priėš žmones, ir karalyste priėš karalyste, ir bus maras ir badas, ir drebėjimas žėmės šėn ir tén.

8. Bet tai wisłab tik pradžia bėdōs.

9. Kada padūs jus wargv'

nužawis jus. Ir n' apšenczami turėsite buti wiſū žmonū, dėl mano wardo.

10. Tada daugel paſipiktis, ir kitis kitą iſbūs, ir ne apšes kitis kitą.

11. Ir kėſis daug netikrū praraktū ir daugumą ſuklaſtoſ.

12. Ir kadangi neteiſybė wirsų gaus, mėlė tulūſe iſauſ.

13. Bet ſas iſtriwos iki galo, tas bus iſganytas.

14. Ir ta Ewangelia apie ſaralyſtę apſakytą bus per wiſą ſwieta, ant lūdimio wiſiems žmonėms; ir tada ateis gėlas.

15. Ir kada jau iſwysite iſpūstijimo bjaurybę, apſakytą praraktō Dangėlo, ſtowincę ant ſwentos wietos; (tai ſkaitas ant to tė daboja!)

16. Tada te bėga ant ſalnū, ſas žydū žėmėje butu.

17. Ir jeh ſas ant ſtogo butu, tas te ne nułopa, tą iſimti, iſ ſawo namū;

18. Ir jeh ſas ant lauko yra, tas te ne gryſta atgalos, ſawo rubū atimti.

19. Bet bėda nēſczoms ir žindanczoms tū cžėſu.

20. Bet melſkite, kad jums ne teltu bėgti žiemoj' arba ſabatoj'.

21. Mēs tada bus didis priſpaudimas, toſio ney bute ne burwo iſ ſwieto pradžos iſſo-

, ir ney potam ne bus.

22. Ir jeh ne butu trumpinamos ſios dienos, tač ne butu ney wiens žmogus iſganytas, bet dėl iſrinktųjų bus trumpinamos tos dienos.

23. Jeh tada jums ſas tartu: ſtay, cze yra Kriſtus, arba tėnā. tač ne wierikit.

24. Mēſa kėſis netikri Kriſtus ir netikri praraktai ir darys dibzus ženkłus ir ſtebukłus, ača iſwadžutu, (kad galint) ir iſrinktūsus.

25. Ežtay, aſ jums tai pirma ſakiau.

26. Todėlē, jeh jie jums tartu: ſtay, jis yra pūſczoje, ne nueikite tenā; ſtay, jis yra ſamároje, ne wierikite.

27. Mēſa lygey ſaip žaibas iſeiti nū užtekėjimo ir ſwiesūja it nuſileidimo, toſs ir bus atėjims žmogaus ſunaus.

28. Bet kur maita, tén ir erėlei ſufileſ.

29. Bet tūjaus po to priſpau-dimo ſaule ir mėnū ſawo ſwiesybę pamēs, ir žwaigždes nū dangaus nupuls, ir dangaus twirtybės judiſis.

30. Ir tada paſiródīs ženkłas žmogaus ſunaus ant dangaus. Ir tada raudos wiſos gimines ant žėmės, ir iſwys ateinanti žmogaus-ſuny dėbeſja dangaus ſu dibe ſtiprybė ir ſlowe.

31. Ir jis ſūs ſawo angėlus

ſu ſautiancze truba, ir jie ſurinkš jo iſrinktūſus nū ſeturiū wējū, nū wieno dangaus krāſto iſi antro.

32. Nū pgydš mēdzio mofities priſlyginimq; jo ſakoms ſprogſtant ir lapelams atſirandant numānote, wāſarq arti- nantis.

33. Taip ir jūs tai wiſ ma- tydami, žinoſite tai arti eſant.

34. Jſ tieſdš, ſakau jums: ne ſugaif ta giminē, iſ' tam wiſam nuſidūdant.

35. Dangus ir žėme ſugaif, bet mano žobzei ne ſugaif.

36. Bet tōs dienōs ir adydnōs ne žino nieks, ney angēlai dan- guje, bet tiktaſy mano Tėwaſ.

37. Bet lygey kaip dienofa Noaſo buwo, taip ir bus atė- jims žmogaus ſunaus.

38. Nėſ kaip jie buwo die- nofa pirm griektwano, jie wal- ge, jie gėre, jie moteres wėde ir nutekėjo, iſ' tōs paczōs dienōs, kurioj' iėjō Noaſas iſ ſawo akrutq;

39. Jr nieko jie n' atbōjo, iſ' griektwanui ateinant ir jūs wi- ſus pagaunant. Taip ir bus atėjims žmogaus ſunaus.

40. Tada du bus ant lauſo; wiens bus priimtas, ir antras paliktas.

41. Dwi maſtuwēj' mālſ ant girnū; wiens bus priimta, ir antra paliktā.

R. T.

42. Todėl budėkite, nėſ ne ži- note, kurioj' adynoj' ateis juſū Wieſpats.

43. Bet tai žinokit: kad namū gaſpadorus žinotu, kurę adyng wagis ateitu, tay jis mielay budėtu, ir jam ne dūtu i ſawo namūs iſiwerſtiſ.

44. Todėl ir jūs bukite gata- wi; nėſa žmogaus ſunus ateis adynoje netikimoje.

45. Bet kurſai yra wiernas ir iſmintingas bėrnas, kuri jo pons dėjo ant ſawo ſeimynōs, kad jei tikru czėſu wālgyt dūtu?

46. Jſganytas tas bėrnas, kuri jo pons ateidamž taipo dāranti randa.

47. Jſ tieſdš ſakau jums: jis dėſ jė ant wiſo ſawo lōbjo.

48. Bet jey ans piſtš tarnas tartu ſawo ſirdije: mano pons dar ne wėif pareis;

49. Jr pagauna ſawo brau- guſ muſti, wālgo ir gėra ſu girtaiſeis;

50. Tay ateis to paties bėrno pons dienoj' nelaukiamoj', ir adynoj' netikimoj';

51. Jr jė ſutruſkines alga jam dūs ſu weidmaineis. Tėn bus kaukims ir dantū klabėjims.

25. Pėrſkyrimas.

Apte dėſimt mergū ir ſūdnq diena.
Tada priſlygš dangaus kara- lyſte dėſimt mergoms, kurio-

ēmusos savo lāmpas ējo priekšais jaunītiui.

2. Ir pentios īš jū buvo paištos, ir pentios īšmintingos.

3. Paitos ēme savo lāmpas, bet ne ēme aliejaus drauge.

4. Bet īšmintingos ēme aliejaus ī savo ryklus, su savo lāmpomis.

5. Ir jaunītiui užtrūnkant, wišos susnūdusos užmigo.

6. Ir naktiēs widurij' sušūto: štai, jaunītis ateit, eitit jam priekšais!

7. Tai atšitėlusos wišos šitos mergos pritaife savo lāmpas.

8. Bet paitos tare īšmintingoms: dūkite mums savo aliejaus, nēsa musū lāmpos gēsta.

9. Tai atsakydamos īšmintingosos tare: ne taip, tad potam ne taip jūs, taip ir mes pristoktumbim, bet nuėjusos pas pardavėjus paczos savo nusi-pirkit.

10. Ir joms nuėjus pirkti, atėjo jaunītis, ir tos, kurios pasigatāvijo, iėjo su jūmi ant švodbōs, ir durys buvo užrakintos.

11. Bet pašiaus atėjo ir titos mergos, sakydamos: pone, pone, ben ir mums atverkt!

12. Bet jis atsakydamas tare: īš tiesōs, šatau jums: ne pažyštu ū.

13. Todėl budėkit, nēsa ne žinote neį dienōs, neį adynōs, turioj' ateis žmogaus sunus.

14. Vygeį laipo žmogus toly šelaudams savo tarnus suvadbino ir jiems savo lobi išdailijo.

15. Ir wienam dāwe pentis šimtus piningū, antram du šimty, trecziam wieną šimtą, tožnam pagal savo pagalėjimą; ir tūjaus iškelāwo.

16. Tai nuėjęs tas, kurs pentis šimtus gāwo, tais wertėfi ir titus pentis šimtus pėlne.

17. Taipojau ir tas, kurs du šimty gāwo, pėlne titų du.

18. Bet tas, kurs wieną šimtą gāwo, nuėjęs išlāše dūbę žėmėje ir paslėpe savo pono piningus.

19. Po ilgām czėsui sugrįžęs pons tū tarnū, rofunda su jeis lāife.

20. Tai atėjo tas, kurs pentis šimtus buvo gāwęs, ir padėjo jam antrus pentis šimtus, tardams: pone, pentis šimtus tu man dāwei, štai, titus pentis šimtus tais nupelniau.

21. Tai jam tare jo pons: at geray, tu geras ir wiernas tarne! tu ant mąžo buwai wernas, aš tawę ant daugio dėsū; ieik ī savo pono linkšmybę.

22. Tai priėjęs ir tas, kurs

du ſimtu gāvēs buwo, ir tare: pone, tu man du ſimtu dawei, ſtaſ, ſitu du ſimtu nupelniau.

23. Jo ponas tare jam: at geray; tu geras ir wiernas tarne! tu ant māžo buwai wier- nas, aſt tarwē ant daugio dēsu; ieit i ſawo pono līkſmybē.

24. Taſ priējo ir taſ, kurš wienā ſimta buwo gāvēs, ir tare: pone, žinojau tarwē ſta- du žmogū ēſanti, tu pļauji, kur ne ſējš, ir renki, kur ne barſieš.

25. Taſgi paſibijōjēs nuējau ir paſlēpjau tarwo ſimta po žeme; ſtaſ, atim! taſ tarwo.

26. Bet jo pons atſaſtydams tare jam: tu pīktaſiſ tarne ir tinginy! jeh žinojei, manē pļau- janti, kur ne ſējau, ir renkanti, kur ne barſcju:

27. Taſ būtumbei mano pi- ningus turējēs piningmainiāms dūti, o aſt ſugrūžēs, būcju ſa- wjē ſu nūmāis atſiēmēs.

28. Todeļ atimkite tam tā ſimta ir dūkite dēſimt ſimtu turincjam.

29. Nēſa turincjam bus dū- dama, ir apſcyeſ turēs, bet iſ neturinczo ir tai bus atimama, tā jiš tur.

30. Ir nenaudēli tarnā imē- ſit i tolimjauſā tamſybē; tēn bus laukims ir danti klabē- jims.

31. Bet kad ateis žmogaus

ſunus ſawo ſlowēje, ir wiſi ſtventi angēlai ſu jūmi, taſ ſēdēs ant krafēs ſawo ſlowēs;

32. Ir wiſi žmoneš bus ſu- rinkti po jo aſiū. Ir iſai ſkirs jūs nū kīts kito, lygeſ laik ſerbzus awiš nūg ožiū ſkira.

33. Ir awiš po ſawo deſinēs ſtaſyš, bet ožiūs po ſairēs.

34. Taſ ſaſyš karālus tiems po ſawo deſinēs: eikit ſēn, jūs peržegnotieji mano Tēwo, aptu- rēkite karalyſtē, jums pagatā- wita nūg ſwieto pradžōš.

35. Nēs aſt buwau iſālkēs, ir jūs manē walgidinot. Aſt bu- wau iſtrōſlēš, ir jūs manē gir- dēt. Aſt ſwecžū buwau, ir jūs manē priēmēt.

36. Aſt nūgaš buwau, ir jūs manē dengēt. Aſt ſirgau, ir jūs manē atlanēt. Aſt apkālts bu- wau, ir jūs manēſp' atējot.

37. Taſ jamui teiſieji atſa- ſyš, tardami: Wieſpatiel kū- czēs tarwē regējom' iſālkusi, ir tarwē walgidinom? arba troſ- tanti, ir tarwē girdēm?

38. Rada regējom tarwē ſwē- czg, ir priēmēm; arba nūga, ir tarwē dengēm?

39. Rada tarwē regējom ſer- ganti, arba apkālta, ir paš ta- wē atējom?

40. Ir karālus atſaſtydams tars jiems: iſ tieſōš aſt ſaſau- jums, tā wienam padārēt tū

mano mažaustū broliū, tai man padārēt.

41. Tāz jīšai ir šatys tiems po šairēs: eitit šalin nūg maņš, jūs prateiktieji i āmžing ugnī, pagatāwītā wēlnui ir jo angēlamš!

42. Aš buwau išālšes, ir jūs manē ne walgidinot. Aš buwau ištropsšes, ir jūs manē ne girdēt.

43. Aš šweczū buwau, ir jūs manē ne priēmēt. Aš nūgs buwau, ir jūs manē ne dengēt. Aš širgau ir apšāltš buwau, ir jūs manē ne atlantēt.

44. Tāz ir jie atšatys, tādami: Wiešpatie, kāda tawē regējom išālšūš, arba troštan-ti, arba šweczū, arba apšāltā, ir taw ne pašlūžijom?

45. Tāz jīs jiems atšatys, tarydamš: iš tiesōš, šakau jums, tē ne padārēt wienam tū mažaustū, tai ir man ne padārēt.

46. Ir jie nueis i āmžing mūtā, bet teisieji i āmžing gywātā.

26. Pērskyrimas.

Kristus mōstītas, išbūtas, ir i prowā wēstas.

Ir nufidawe, šaip Jēzus tas wišas šalbas pabaige, tare šawo mōšitiniems:

2. Bīnote, po dwiejū bienū

welhtas busent, ir žmogaus šunus padūtas bus krynawojimui.

3. Tāz šusirinko wyrausi kūnigai ir rapše-mōšiti ir wyres-nieji žmonū i paloczū wyrau-sojo kūnigo, šaipošum' wardu,

4. Sudūmbami, šaip Jēzū kytrey sugāwē nužawintu.

5. Bet jie tare: mināu ne šwentēje, šad maištas ne rāstus tarp žmonū.

6. Ir Jēzui ēšant Betanijoje, namūše Simono, raupšoto,

7. Priējo jē moterīškē, turinti štilšā labāy brangaus wandens ir tē užiējo ant jo galwōš, jam uš štalo šēdint.

8. Tāz jo pašuntinei ištwydē pykterējo. tarydami: šam dēra tas pūstijimas?

9. Šzīs wandū butu galējes brangey parbūts ir ubagams būtas buti.

10. Tai Jēzus šuprātēs tare jiems: šodēl raudinat tē moterīškē? Ši titraš gerāy man padare.

11. Jūs wišados ubagus turit paš šawē, bet manē ne turit wišados.

12. Šut ji tē wandentē užiējusi ant mano kūno, šad tūmi parōbitu, manē lāidojamā būšenti.

13. Šš tiesōš, aš šakau jums, šur šātoma bus šita Ewangelia

po wiſą ſwieta, cze ir ſátoma
bus ant jos paminklo, ka ji da-
ruffi.

14. Tay nuējēs iſ dwylifōs
wiens, wardu Judoſus Iſta-
riotas, paſ wtraufus kunigus,

15. Tare jiems: ka man dū-
ſite, aſ jē jums iſdūſu? Ir
jie jam ſule trisdēſimt ſida-
brinintū.

16. Ir iſ to jis tykojo, lai-
p jē iſdūtu.

17. Bet pirmoj' dienoj' nerau-
gintōs dūnōs, atējo moſkitinei
Jēzaus, tarydami jam: kur no-
ri, kad tam pagatawōtumbim
wālgyt' welhifōs awinēli?

18. Jis tare: eikit i mieſtā
Jeruzale paſ wieng, ir jam
paſaſtylit: Moſkitojis taw ſa-
tydin': mano czeſas jau atējo, aſ
paſ tawē welhifas ſwēſu ſu ſa-
wo moſkitineis.

19. Ir moſkitinei dare, lai-
p Jēzaus iſaſtyti, ir pagatawijo
welhifōs awinēli.

20. Ir ant wālaro ſuſēdo jis
paſ ſtālā ſu dwylifā.

21. Ir jiems be wālgant tare
jis: iſ tiesōs, ſaſau jums, wiens
juſū iſdūſ manē.

22. Ir jie labay nuſiſmūtijē
pradējo kožnas wiens jē klausti:
Wieſpatie, argu aſ eſmi?

23. Jis atſaſtydams tare: ſu-
lgy manim' ranķā i blūdā da-
jās, manē iſdūſ.

24. Jmogaus ſunus tieſa nu-
eit, lai-
po apie jē paraſyta, bet
bēda tam jmogui, per kūr
jmogaus ſunus iſdūtas bus.
Geraus butu tam jmogui, nie-
kadōs ne gimus.

25. Tay atſaſtydams Judo-
ſus, kūr jē iſdawe, tare: argi
aſ eſmi, moſkitojau? Jisai jam
atſāte: tu ſaſai.

26. Bet jiems bewālgant ēme
Jēzus dūng, dēlawōjēs lauže
ir dawe tā paſuntiniamſ ſawo,
ſaſtydams: imtit, wālgikit, tai
eſti mano kūnas.

27. Ir ēmēs hylifā, ir padē-
lawōjēs dawe jiems tā, tary-
dams: gērtit iſ to wiſi;

28. Tai yra mano kraujas
naujo testamentu, kūr pralie-
jamas yra už daugel ant grietū
atleidimo.

29. Aſ ſaſau jums: aſ ne
gērsu iſ ſio czeſo ſito waiſaus
wynmedzio, iki anōs diendōs,
kad ſu jumis naujā gērsu kara-
lyſtēj' mano Tēwo.

30. Ir pagiedoje laupſēs
gieſmę, iſējo jie paſ alhwū
kālņā.

31. Tay tare jiems Jēzus:
jūs wiſi ſē nakti manimi paſi-
piktisite. Nēſa paraſyta yra:
aſ iſtikſu ganhtoji, ir ſaimenes
awjū iſſiſklaidys.

32. Bet kēlēs iſ numirusū et'
pirm juſū i Galilēdōs jēmē.

33. Bet Pētras atsaucams tare jam: noris wisi pasipītintu tawimi, aš taczau niekados ne pasipiktīsu.

34. Jēzus tare jam: iš tiešos, šakau taw: šioj' naktij', gaidzui dar ne pragybus, trīs kartus užsigīši manēs.

35. Pētras tare jam: kad ir mirti man šu tawim tēttu, tay ne užsigīšu tawēs. Taipo šāte ir wisi mokītimei.

36. Tay atėjo Jēzus su jeis pas dvarq, Getšēmane wadinamq, ir tare šawo mokītiniam: pasišēstīt cze, it' ten nuējes pasimēlsu.

37. Ir drauge ēmēs Pētrq, ir abudy suny Bebedējaus, pradėjo smūtītis ir sielwartauti.

38. Tay Jēzus tare jiems: mano dušia smutna yra it' smertiēs; cze pašiliktite ir budēkit su manim.

39. Ir maž pažygējes pūle ant šawo wēido melsdams bey šakudams: mans Tēwe, jey gal buti, te aplenkia manę tas tylišas, taczau ne kaip aš, bet kaip tu nori.

40. Ir atējes pas šawo mokītinus, rādo jūs be mieganczus ir tare Pētrui: argi ne gālite ben wienq adyng su manimi budėti?

41. Budēkit ir melskities, kad e ietumbit i pagundimq.

Dwase tieša noringa, bet kūnas yra silpnas.

42. Wēl antrq kartq nuējes melsēsi tarydams: mans Tēwe, jeygi ne gal manę aplenkti tas tylišas, net aš tq gerczau, tay te nusibūd' tawo wale.

43. Ir atējes jūs wēl rādo be mieganczus, ir jū atys pilnos buwo miego.

44. Ir palitēs jūs wēl nuėjo ir trēcq kartq melsēsi tais pazeis žodzeis.

45. Tay atējes pas šawo pafuntinus, tare jiems: aš ar dabar miegosite ir ilšēsitēs? Šztay, adyna atėjo, kad žmogaus sunus bus padūtas i grietinkū rantas.

46. Rēskities, eikim: štay, pas šalē yra mano išdawējas.

47. Ir jam dar bešalbant, štay Judošus, wiens iš dwylis, atėjo, ir su jūmi didis pulkas žmonū, su kardais ir su kartėmis, nūg wyrausū kūnigū ir wyresnujū žmonū.

48. Ir išdawējas buwo jiems ženklq dawēs, šakudams: kūrē aš pabuczūsu, tas tikras, tq sugautit.

49. Ir tūjau priējes Jėzų tare: sweikš mokitojau, ir jē pabuczawo.

50. Bet Jēzus jam tare: prietelau, ant to cze atėjēi? Tay

jie priēje rānōmis nutwēre Jēzy ir jī sugāwo.

51. Ir štan, wiens īš tū, kurie su Jēzumi buwo, īstieses rānq īštrauke sawo lārdq ir īstieses wyhrausojo kunigo tarnq, nutirto jam wienq ausī.

52. Tāy Jēzus tare jam: īstīš lārdq ī sawo wietq; nēs kursai lārdq im', tas lārdū prapuls.

53. Bēs misliji, manē ne gālint sawo Tēwq melsti, kad man atšūstu daugiaus ne taip dwylikā Rēgionū angēlū?

54. Bet taipo tada rāstas īšspilbitu? Tur taipo buti.

55. Tq abhng lālbējo Jēzus pulkui: jūs īšējote taip ant razbāninko, su lardais ir su lartēmīs, sugauti manē. Ar ne tas dien sēdējau pas jūs moki-dams bažnyczj', ir jūs manē ne gaudēt?

56. Bet tai nusi-dawe, kad īšspilbitu rāstai prarātū. Tāy wisi mokitinei jī palikē pabēgo.

57. Bet kurie Jēzy sugāwē buwo, wēde jī pas wyhrausq kunigā Kaipofy, kur susirintē buwo rāstemošiti ir wyresnieji.

58. Bet Pētras jī īš tōlo sēte īti palōczaus wyhrausojo wyštu-po, ir iējes ī widy sēdosi pas tarnus, matyti norēdams, kas īš to busē.

59. Bet wyhrausi kunigai ir wyresnieji ir wisi rōtponēi jēš-tōjo neteisaus lūdimō priēš Jēzy, kad jī nužawintu.

60. Ale ney jōkio ne rādo. Ir noris daugel neteīsū ludininkū atējo, taczau ney jōkio ne rādo. Pasčiaus du neteiju ludininkū atējusu,

61. Tare: jīs lālbējo: aš galu Diemo bažnyczq suardyti ir ī trīs dienas wēl pakurti.

62. Ir wyhrausas wyštups pasifēles tare jam: argi niekq n'atšakai ant to, tq tie lūdiya priēš tamē?

63. Bet Jēzus tylējo. Ir wyhrausas wyštups atšakhdams tare jam: aš prisakau tam prie gynojo Diemo, kad mums pasakytumbei, bau tu n' esi Kristus, Diemo sunus?

64. Jēzus tare jam: tu sakai. Taczau aš sakau jums: īš šio czēso regēsite žmogaus suny po dešinēs stiprybēs sēdinti ir ant debesū dangaus ateinanti.

65. Tāy sudrāste wyhrausafis kunigas sawo rubus ir tare: jīs Diemq blūznijo, kōkio lūdimō tolaus be primālom? Sztay, dabar girdejote jo Diemo blūznijimq.

66. Kas jums rēgifi? Jie atšakhdami tare: jīs smerties lāltas.

67. Tāy jie spjaude ī jo wēide

ir muſe jī kumszomīs. Bet
kiti iſtito jī i wēidā,

68. Ir tare: praraſauſ mums,
Ariſtau, kaš tawē muſe?

69. Bet Pētrās laukē sēdējo
prhangije paloczaus, ir priējusi
jī wiēna merga tare: ogi ir tu
būwai su tū Jēzumi iſ Gali-
lēdōs.

70. Bet jis po aſiū jū wiſū
užſigņne, tarydams: aš ne ži-
nau, tā tu kašbi.

71. Bet jam per angā laukan
iſeinant, kita merga jī iſwy-
duſi tare cze ēſantiems: ir
taš būwo su tū Jēzumi iſ Na-
zaret.

72. Ir jis antrā kartā užſi-
gņne paſibāžidams ir tare: aš
ne pažyſtu to žmogaus.

73. Ir po mažōs walandōs
priējo cze ſtowintieji, ſaty-
dami Pētrui: iſ tieſōs, ir tu
eſi wiens tū, nēs ant tawo kaš-
bōs tai numānom.

74. Tay jis pagāwo kēittis
ir bažitis: aš to žmogaus ne
pažyſtu. Ir tūjaus gaidys pra-
gņdo.

75. Tay atſimine Pētrās Jē-
zaus žodžiū, kaš jam kaš-
bējo: gaidzui dar ne pragņdus,
tris kartus manēs užſigēſi. Ir
laukan iſējēs nuſiwerke ſlau-
džey.

27. Pērskrīmas.

Ariſtaus kentējims, ſmerſis ir laidojims.

Bet rytā mētā wiſi wyrausi ku-
nigai ir wyrefnieji žmonū su-
dūme ant Jēzaus, kaš jī nuža-
wintu.

2. Ir ſuriſe jī nuwede ir pa-
dawe Paſſkui Pilotui, Žydū
žēmēs waldonui.

3. Regēdams tai Judoſus,
kurs jī iſdāwēs būwo, jī ſmer-
czop' atſūdītā ēſanti, gailējos
ir ſugražino anus trisbēſimtis
ſidabrinintus wyrausiems kuni-
gams ir wyrefniemiems,

4. Satydam: ſuſigrieſijau,
iſdāwēs nekaštā kraujo.

5. Jie tare: kaš mums tai
rup? tu žinokis. Ir jis i baž-
ņyczā ſidabrinintus imētēs at-
ſtojo ir nuējēs patš paſikore.

6. Bet wyrausieji kunigai ēme
ſidabrinintus ir tare: ne tinf'
tūs dēt i bažņyczōs ſkryne,
nēſa tai kraujo piningai.

7. Bet ſuſikalbēje pirto už tus
pūdzaus dirwā kāpinēms, ateiw-
jus laidoti.

8. Todēl ta dirwa praminta
yra kraujo dirwa iſ ſiōs die-
nōs.

9. Tay iſſipilbe, kaš paſakhta
praraſo Jeremiōſaus, taip kaš-
banczo: jie ēme trisbēſimtis ſi-
dabrinintū, kureis užmoķetas
būwo parbūtasiš, kuri jie pirto
iſ waitū Izrael.

10. Ir tus dāwe uż pūdzaus dirwo, kaip man Wiešpats prišate.

11. Bet Jēzus stowējo po ašiū žēmės waldono; ir žēmės waldonas klause jį, tarydams: ar tu esi Žydū karalus? Bet Jēzus jam tare: tu šakai.

12. Ir apskundžams wyrausū kunigū ir wyresnųjų nieko ne atšate.

13. Tay Pilotas jam tare: ar ne girbi, kaip suntey jie tawę apskundza?

14. Ir jis jam ney ant wieno žodžio n' atšate, aža ir žēmės waldonas didey nusibhywijo.

15. Bet ant šwenczū papratęs buwo tōs žēmės waldonas žmonės išlėisti wieną kaliniū, kurio jie norėjo.

16. Bet tūczēs' jis turėjo wieną kalinį, suntey musaltusi, Barrabosum' wardu.

17. Ir susirintus aniems, tare jiems Pilotas: katrą norit, kad aš jums išlėisczau? Barrabosų, arba Jēzų, kuri šato, Kristų ešant?

18. Nėša geray žinōjo, kad jį iš n' apylantōs buwo išdāwę.

19. Ir jam sėdint ant sūdo krāsės, atšunte jo pati pas jį ir jam sakydino: ne turēt nieko dārbo su tū teisūju; aš šendien daugel per šapnā dēl jo kentėjau.

20. Bet wyrausi kunigai ir

wyresnieji pėrtalbėjo žmones, kad Barrabosaus prašytu, ir Jēzų nužawintu.

21. Tay atšate žēmės waldonas tarydams jiems: katrą norite iš tū dwiejū, kad jums išlėisczau? Jie atšate: Barrabosaus.

22. Pilotas tare jiems: kagi darysu su Jēzumi, kuri šato ešanti Kristų? Jie wiši šate: nukryžawodint jį.

23. Waldons tare: kagi jis pitto padaręs? Bet anie jū daugiaus šauke, tarydami: nukryžawodint jį.

24. Tay matydams Pilotas nieko ne padaręs, bet jū bidėsnī tranšmq randantiš, ēmęs wān deni mazgōjo rantas po ašiū žmoniū, tarydams: aš ne kalts esmi kraujo to teisojo, jūs žinokities.

25. Tay wiši žmones atsakydami tare: jo kraujas testow ant musū ir ant musū waitū.

26. Tay išlėido jiems Barrabosų, bet Jēzų nuplakdinęs padawe, kad butu nukryžawotas.

27. Tay žēmės waldono zalnėrei Jēzų drauge wėde i sūdo būtą ir šurinko ant jo wisą pulką.

28. Ir nūrėdę jį apsaute jį purpurōs streiste.

29. Ir nupynę erškēcū wainitą, uždėjo tą ant jo galwōs

ir dāwe jam nendrē i dėšinę ranką, ir kieleis paršiklaupę, apjūte jį, tarydami: šveikš Žydū karalau!

30. Jė. spjaudami i jį ėme nendrę, ir taje jo galvą muše.

31. Jė kaip jie buwo jį apjūte, nusaute jam streistę ir aprėdę jį jo paties rubais, nuvede jį, kad jį nukryžawotu.

32. Jė išeidami rado žmogų iš Chrenios, Simoną wardu, tą jie priwerte, jo kryžų nešti.

33. Jė atėję ant wietos, Golgota wadinamės, tai musū kalboje: lawongalmū wieta,

34. Dāwe jam gėrti ušūsą su tulžimi sumaišytą, ir tą paragawęs ne norėjo gėrti.

35. Bet kaip jį buwo nukryžawoję, dalijo jo rubus, mesdami burką ant tū, kad išsipilditu, kas pasakyta per praraktą: jie išdalijo tarp sawęs mano rubus ir ant mano šermėgės burką mėte.

36. Jė sėdėdami tén, sėrgėjo jį.

37. Jė wiršui jo galwos prisėge kaltybę jo smertiės, parąšytą, butent: tas yra Jėzus, Žydū karalus.

38. Nukryžawotu taipojau su jūmi buwo du razbaininku, wiens po dėšinės, kīts po kairės.

39. Bet kurie pro šalį ėjo, blūznijo jį, kratydami sawo galvas,

40. Jė tarydami: tu, kursai suardai Diemo bažnyčią ir i tris dienas tą pabudawoji, patš gėlbėt sawę. Jė tu esi Diemo sunus, tą nukopk nū kryžaus.

41. Taipojau ir wbrausi kunigai jį apjūdami, su rapštemokitais ir wyresneiseis, tare:

42. Kitus jis gėlbėjo ir patš sawę ne gal išgėlbėt. Jėgi jis karalus Izraelio yra, tą dabar te nukop' nūg kryžaus, tą jam wierisime.

43. Jis Diemū nusititėjo, tas jį dabar t' išgėlbti, jėgu nor. Nės jis saktęs: aš esmi Diemo sunus.

44. Taipojau jį apjūte ir razbaininkudu, su jūmi nukryžawotudu.

45. Jė nū šestos adynos radosi tamšybe po wisą žemę, iti dewintos adynos.

46. Jė apie dewintą adyną Jėzus šauke didžu balsu tarydams: Eli, Eli, lama zabatáni! tai yra mans Diewe, mans Diewe, kobl manę prastójai?

47. Bet keli cž stowėdami tai išgirdę, sake: tas Elišaus šaukia.

48. Jė tūjaus wiens iš jū bėgęs ėme kempinę ir ušūsą tą pripilde ir užmowęs ant nendrės jam gėrti dāwe.

49. Bet kiti tare: stuy, dabokim, bau ateis Elišus jį gėlbėti.

50. Bet Jēzus wēl ſaukdams
dibzu balsu, iſlēido dwāſe.

51. Ir ſtah āplaba bažņyczoj'
puſau pērdriſto, nūg wirſaus
iſi apaczōs.

52. Ir žēme pādrebējo, ir ūlos
ſtēlbējo, ir ſapai atſiwēre, ir
daug kunū ſwentujū, kurie bu-
wo uzmige, tēlēsi,

53. Ir jam priſitēlus iſējo iſ
grabū ir atējo i ſwentā mieſtā
ir daug žmonēms paſirōde.

54. Bet žalnieriu wyreſņysis,
ir kurie prie jo buwo, Jēzy ſer-
gēdami, iſiwēde žēmēs drebē-
jima ir ſas tēnah nuſidawe,
dibeh nuſigando, tarydami: iſ
tieſōs, tas Diemo ſunus buwo.

55. Ir daug tēn buwo mōterū,
iſ tōlo žurinczū, kurios atējuſos
buwo paſtuh Jēzy iſ Galilēds
žēmēs, ſlužpdamos jamui;

56. Tarp kuriū buwo Marja
Madlyna, ir Marja, mōtina
Jokubo ir Jozēs, ir mōtina
ſunū Bebedējaus.

57. Bet ant wāſaro atējo ba-
gots žmogus iſ Arimatiōs,
wardu Jozēpu, kurſai taipojau
Jēzaus moſkitinis buwo.

58. Tas atējes pas Pilotā
prāſe Jēzaus lawōnā. Tah
Pilotas liepe, jam tā dūti.

59. Ir Jozēps ēmeſ lawōnā,
iſaute tā i cypſtā drobē,

60. Ir padējo tā i naujā ſawo
ſapā, iſ ūlōs iſſalta, ir uzrites

dibi atmeni prie angōs ſapo
atſtōjo.

61. Bet buwo tēn Marja
Madlyna, ir kita Marja, ir ſē-
dējo ties ſapū.

62. Antroj' dienoj' po priſi-
gatāwijimo dienōs, ſuſirinko
wyrausi kunigai ir ſarizēuſai
wiſi pas Pilotā,

63. Tarydami: wieſpatie, at-
ſimenam, ſad ſis iſwadzūtojis
ghws dar bebudams ſafe: Aſ
po trijū dienū tēlſūs iſ numi-
ruſū.

64. Tōdēl liep' ſērgēti grabā
iſ treczōs dienōs, ſad ne atēje
jo moſkitinei jē pawōgtu ir žmo-
nēms ſakytu: jis priſitēles iſ
numiruſū; ir paſkutine klaſta
piktēſne butu už pirmaje.

65. Pilotas tare jiems: tah
turite ſārgus; eikit, ir ſērgēkit,
ſaip žinot.

66. Ir jie nuēje apſtāte ſāpā
ſargais; ir užpēc iwētijo atmeni.

28. Pērskryrimas.

Kriſtaus priſitēlims ir paſſepims ſawo
moſkitinems dhtas.

Bet po ſabatōs wāſaro, pra-
auſus pirmai ſwentai dienai
ſabatōs, atējo Marja Madlyna
ir antra Marja, ſāpā apžwal-
ghti.

2. Ir ſtah, ſtōjos dibis žēmēs
padrebējims. Mēſa ang^{as}
Wieſpaties nužengēs nū

gaus atējo ir atriteš ātmeni nū angōš pašfēdoš ant to.

3. Ir jo vēidas buwo kaip žaibas, ir rubas jo bāltas kaip sniegas.

4. Bet ſargai pērfigandē iš bāimēs, paštōjo lyg' kaip butu numirē.

5. Bet angēlas atſaſtydamš tare moterimš: neſibijokit, žinau, jūdwi jēškota Jēzaus nutryžamōtojo.

6. Miera jo cze. Jis kēlēs, kaip ſaſēs; ateikita, apžwalgkita wietā, kur Wiešpats gulējo,

7. Ir greitay eikita ir paſaſtykita tai jo moſkitiniemš, ji kēluš iš numirusū. Ir ſtay, pirm juma dwiejū nueis jis i Galilēdš žēmē, ten matysita ji. Sztay, aš jumdwieim tai paſaſkiau.

8. Ir abidwi umatj nū kapo atſtōjo su baimē ir su didzu bžaugsmu; ir abi tēkinos bēgo, tai jo moſkitiniemš paſaſtyti. Ir einant jomdwieim, moſkitiniemš tai pranešti,

9. Sztay, Jēzus su jomdwieim ſuſitiko, tarydamš: ſweikōš jūdwi. Ir jūdwi ji priėjusōš jo lojas nutwēre ir paſitlōnojo jam.

10. Tay Jēzus tare jomdwieim: neſibijokita, bet eikita ir ſaſtykita tai mano broliamš,

kad eitu i Galilēdš žēmē, tēn jie pamatys mane.

11. Bet nueinant jomdwieim, ſtay, atējē keli ſargai i miestā. apſaſte wbrauſiemš kunigamš wiſlab, kaš nufidawe.

12. Ir jie ſuſiējo su wyrefneis ir ſudūmē dāwe žalnēriamš piningū ganā,

13. Ir tare: paſaſtykit: jo moſkitinei naktij' atējē iſwoge ji, mumš be miegant.

14. Ir jey tai žēmēs walbonas iſtirtu, nutildifime meš ji ir padaryſim, kad be baimēs buſite.

15. Ir anie atēmē pinigūs padāre, kaipo buwo pamōſinti. Ta kalba iſſiplātino tarp Jydū it i ſiōš dienōš.

16. Bet wienolita moſkitinū nuējo i Galilēā ant kālno, kuri Jēzus jiems paſtyrēs buwo;

17. Ir iſwūdē ji paſitlōnojo jam; bet titi abejojo.

18. Ir Jēzus jūš priējēs kalbėjo su jeis, tarydamš: man yra dūta wiſa macis ir danguje ir ant žēmēs.

19. Todēl eikit ir moſkitate wiſus žmones, triſſtydami jūš wardan Tēwo, ir Sunaus, ir ſwientōš Dwaſēs;

20. Moſkidami jūš laityt wiſlab, kā jumš liepēs eſmi. Ir ſtay, aš eſmi su jumis kaš dienā it i gālo ſwieto.

Ewangelia swento Markosa.

1. Pērskrymas.

Kristus Jono kristītas, pamadin mōtī-
tīnus ir gūda līgonis.

Ēzita ģra pradza Ewangelīdīs
apie Jēzu Kristu, Dievo suny;

2. Āi po parafšta ģra prā-
rakūse: štat, aš sunczu sawo
angēlā pirm tamēš, kurfai pa-
gatāwis tawo kēlā pirm tamēš.

3. Ģra balsas Dievo jodi sā-
lanczio pūsczoje: taisykite kēlā
Biešpatīēs, lhygius darykite jo
takus.

4. Jonaš buwo pūsczoje, kristī-
tijo ir apšate kristīgā prisiwer-
timo, ant griekū atleidimo,

5. Ģr išejo pas jē wisa Ģydu
jēme, ir iš Jeruzalēs; ir wisi
jo kristītydinos Jordane, išpa-
zindami sawo griekus.

6. Bet Jonaš aprēdytas buwo
werblūdū plaukais ir šitšnōš
diržū aplinē sawo strēnas, ir
wālge žogus beš laukini mēdy,

7. Ģr kožoni šate tarydams:
ateit wiens pastuy manē, tas
drutēsnis uz manē, kurio ne
esmi wertas, kad jam klono-
čaus ir atrišczau dirželus jo
kurpju.

8. Aš kristītiju jus wāndeni-
mi; ale jīšai kristītis jus šwen-
ta Dwāse.

9. Ģr nusiđawe tū czēsu, kad
Jēzus atējo iš Galilēdīs i Na-

zaret, ir kristītydinosi nū Jono
Jordane.

10. Ģr tūjaus išejes iš wan-
dens išwpydo dangy atsiweranti,
ir Dwāse, kaip kārweš ant jo
nusiļeidzanczē.

11. Ģr tad balsas iš dangaus
stōjosi: tu esi mano suns mie-
lasis, kuriū aš mēgstu.

12. Ģr tūjaus Dwāse iwāre
jē i pūsczīg.

13. Ģr buwo tenah pūsczoje
kēturessdēšimtis dienu, ir buwo
šētono gundomas, ir angēlai
šlūžijo jam.

14. Bet kaip Jonaš potam
buwo padūtas, atējo Jēzus i
Galilēg, satydamš Ewangelīg
apie karalyštē Dievo,

15. Ģr tare: czēšas iššipilbe
ir prisiārtino karalyšte Dievo,
prisiwersstīt ir tīkēit Ewange-
liai!

16. Bet waitščzodams pas
mares Galilēdīs, pamāte Si-
monā ir Endrēju, jo broli, sawo
tinklūs i mares beleidzanczu,
nēs buwo žweju.

17. Ģr Jēzus tare jiembwiem:
šēkita manē, padarysu judy
žmonū žwejaiš.

18. Tūjaus palikusu sawo
tinklūs šēte jē.

19. Ģr iš czē maž tolaus
nuējes, pamāte Jotubā, suny

Bebedējaus, ir Zonga jo broli, tinslā laiwe lopanczudy; ir tūjaus wadino jūdy.

20. Ir jūdu palikusu satw tēwā Bebedēju laiwe su sambidnintais, sēte jī.

21. Ir ējo ī Kapernaumā. ir tūjaus sabatosa iējes jīs ī šuilē motino.

22. Ir jie stebējosi jo pamōt-slo, nēs jīs motino macney, ir ne laip raktemotiti.

23. Ir buwo jū šuilēje žmogus neczpstōs dwāfēs wārginamas, tas šauke,

24. Satydamš: aš! lāgi mes su tawim' darbo turime, Jēzau īš Nazaret? Tu atējei muš su-gaišinti. Zinau, kas tu esi, tu esi Diewo šwentasīs.

25. Ir Jēzus jī āpbraude, satydamš: nutill ir īšeit īš jo!

26. Ir neczpstā dwāse plēšusi jī, šauke didzu balsu ir īšējo īš jo.

27. Ir nufigando wisi, aža kīts kītā pasiklause ir tare: kas tai? kōš tas naujas pamot-slas? Jis paliepjā macney neczpstoms dwāfēms, ir jos jo klawso.

28. Ir jo garšas īšējo greitay ī wisā apylintā šāli Galilēōs.

29. Ir tūjaus īšēje īš šuilēs, atējo ī namus Simono ir Endrējaus, su Jotubu ir su Zonu.

30. Ir ūšwe Simono gulējo

firgdama drugiū; ir tūjaus jam apie jē pasāte.

31. Ir jīšai priējes prie jōs, attiese jē ir laite jē prie ran-kōs, ir drughs jē tolybzāus prastōjo, ir jī šlūžijo jiems.

32. Bet wātarē saulei nufilēi-bus, atgabēno pas jī wifotius negālinczus ir wēlno wārgin-tus.

33. Ir wifas miestas susirinko pas duris.

34. Ir jīs īšgghde daug nega-linczū, tulerbpomis ligomis ap-sunkintū, ir īšwāre daug welnū ir ne dawe kalbēti welniamš, nēs jie pazino jī.

35. Ir rytmetij' dar ne auš-tant, jīs kēlēš īšējo. Ir nuējes Jēzus ī pūstā wietā, tēnay mel-dēši.

36. Ir Pētras su tais, kurie priejo buwo, šlubinos pastuhy jī.

37. Ir radē jī tare jam: wisi tawēs jēško.

38. Ir jīs tare jiems: eikim ī artimjausus miestus, kad ir tēnay kōzoni satyczau, nēs tam atējan.

39. Ir kōzoni šate jū šuilēša wisoj' Galilēoj' ir īšwāre wēl-nus.

40. Ir atējo pas jī raupšotas, tas atsilklaupēs prāše jī saty-damš: jeh nori, gali manē czystit.

41. Ir Jēzus pasigailējes

īstiesē ranta, patritino jī ir tare: noru, buf cychstas.

42. Jz jam taip sasant, tūjauš nū jo raupsas atstōjo, ir jis pastōjo cychstas.

43. Jz Jēzus jī apdraudēs, tūjauš pawāre nū sawēs,

44. Jrtare jam: dabōtkis, idant niekam tai ne satytumbēi, bet eif, ir pasirōdīt kunigui, ir apierawot uż sawo apcychstijima, tū Moizēšus liepēs hra, jū aplūdimui.

45. Bet jis išejes, pradējo daug apie tai satyt ir iṣplātint tū nufidāwima, taip, kad jis ne galējo žmonēms bemātant eiti ī miestā; bet burwo laukē pūstosa wietosa, ir jie atējo pas jī iṣ wiṣū kampū.

2. Pērskyrimas.

Apie laulliga serganti, Mattosy, ir Barizėjus.

Jz po kelū dienū wēl jis ējo ī Kapernauma, ir žmonēs patyre, jī ēsanti namēj.

2. Jz tūjauš taip daug susiējo, kad ne sutilpo neḡ laukē pas duris, ir jis sate jiemis žodi.

3. Jz atējo pas jī keli, tie atgabēno laulliga serganti, keturiū neṣama.

4. Jz taip ne galējo jī priēiti dēl žmonū, praplēṣe stōga, kur jis burwo, ir atdenge nuleido lōwa, turioje laulliga sergas gulējo

5. Bet Jēzus regedams jū titējima, tare laulliga serganczāmui: mano sunau, atlēisti tam hra tamw griekai.

6. Bet burwo keli raṣtemokitū, tie cḡ sēdēdami dumōjo sawo ṣirdije:

7. Kaip ṣisai toki Diēwo blūznijima kālba? Kas gal griekus atlēisti, kaip tik wiens Diēwas?

8. Jz Jēzus tūjauš numāne sawo dwasēje, jūs taip sawije dumojant, ir tare jiems: tū tai dumojat sawo ṣirdije?

9. Kas pigiaus hra, tarti laulliga serganczāmui: atlēisti tam hra tamw griekai, arba: kēlkiš, im̄ sawo pátalā ir wāiṣczot?

10. Bet kad žinotumbit, žmogaus Suny turinti maci ant žēmēs, atlēisti griekus, tare laulliga serganczam:

11. Sakau tam: kēlkiš, im̄ sawo pátalā ir eit namūn!

12. Jz jis tūjauš atṣiṣelēs ir ēmēs sawo pátalā iṣējo po aṣiū wiṣū, taip, kad wiṣi nufigando ir gārbino Diēwā, satydamis: mes toktai dar niekaday ne mātēm.

13. Jz jis iṣējo wēl pas mares, ir wiṣi žmonēs atējo pas jī, ir jis mokino jūs.

14. Jz praeidams Jēzus pamate Lēwi, suny Alpējaus, sēdinti prie muito, ir tare jam sēt mane. Jz jis kēlēs sētē

15. Ir nusiðawe, Jēzui sēdint už stālo jo namūse, daug muitininkū ir griekininkū susēdo už stālo su Jēzumi ir su jo mokitineis. Nēs daug tū buwo, kurie jį sėdė.

16. Ir raštemokiti bej Parizėjūšai matydami, jį wālgant su muitininkais ir griekininkais, tare jo mokitiniems: dēl ko jį jai wālgio ir gėra su muitininkais ir griekininkais?

17. Tai Jėzus išgiręs tare jiems: drutiejį ne privalo lieti, tikt ligonys. Aš atėjau wadinti griekininkus prisiverstimop', ir ne teisūsus.

18. Ir mokitinei Jonio ir Parizėjūšū daug pašnikawo; ir atėję keli, tare jam: kodėl mokitinei Jonio ir Parizėjūšū pašnikauja, ir tawo mokitinei ne pašnikauja?

19. Ir Jėzus tare jiems: kaip gal swodbininkai pašnikaut, jaunikiui pas jus esant? Kol jaunikis pas jus yra, jie ne gal pašnikauti.

20. Bet ateis tas czėsas, kad nū jū bus atimtas jaunikis, tay jie pašnikaus.

21. Nieks ne uždeba lopą naujo milo ant sėno rubo, nēs naujas lopas atyra nū sėno, ir stylė dibėsne pastoja.

22. Ir nieks nepila šwiežq mą į sėnus rytus; šėip šwie-

žas wynas išdauža rytus, ir wynas ištėka, ir rytai pagenda, bet šwiežq wyna į naujus rytus reikia pilti.

23. Ir nusiðawe jam einant sabatoj' per jonus, pradėjo jo mokitinei be eidami warpas traukiti.

24. Ir Parizėjūšai tare jam: štai, dabot, ką dāro tawo mokitinei sabatoj', kas ne wālė.

25. Ir jis tare jiems: argi niekados ne staitėt, ką Dovydas dāre, kaip pristoto ir išaltęs buwo, su pas jį esanczeis?

26. Kaipio ējo į Diawo namus czėse Abjataro, wyrausojo kunigo, ir wālge šwentas būnas, kurias nieks ne turėjo wālgit, kaip tikt kunigai, ir jis dāwe ir tiems, kurie su jūm' buwo.

27. Ir jis sake jiems: sabata dēl žmogaus lėista, ir ne žmogus dēl sabatōs.

28. Targi žmogaus Sunus ir sabatōs Wiešpatš yra.

3. Pėrskyrimas.

Upie ranka padėjusę ir Apóstalū išcintmq.

Ir jis ējo wėl į kuilę. Ir buwo czę žmogus, turis padėjusę ranką.

2. Ir jie tytojo jo, bau jis jį sabatoj' gydyjęs, kad priežasti ant jo gautu.

3. Jē tare žmogui turinczam padzūtusi rankā: cze stotīs.

4. Jē tare jiems: ar pūlasi sabatoj' gēr' daryt, ar pīsto? ghwastī išklaīht, ar nužawinti? Bet jie tylējo.

5. Jē paeilumi ant jū pažu-rējo supytēs, ir smūtījosi dēleju girbiēs kētumo, ir sake tam žmogui: ištīest sawo rankā! Jē jis ištīese jē, ir jo ranka jam šweīka pastōjo, taip ir kita.

6. Jē Parizēuškai iškēje tūjaus šūdūme su Grodo tarnais priēš jē, taip jē nužawintu.

7. Bet Jēzus su sawo moštīneis šalīn ējo pas mares, ir daug žmonū jē sēte išk Galilēds ir išk Jydū žemēs,

8. Jē išk Jeruzalēs, ir išk Jdu-mēds, ir išk anōs šalīēs Jor-dano, ir tū, kurie ghwēna aplīnt Tyrā ir Sidonā; dīde daugybē girbinczujū jo dārbus atējo pas jē.

9. Jē jis sake sawo moštīniems, kad laiwēlī jam laīhtu gātawā dēl žmonū, jeib jē ne špaustu.

10. Mēs jis daug jū gyde, taip, aza pulte ant jo pūle wīši wargintieji, kad jē pakūtintu.

11. Jē dwāses neczystos jē pamāczusos atšīklaupe ir šaute, šakydamos; tu esi Diewo Sunus.

12. Jē jis joms labay uždrau-de, idant jē ne apreikštū.

13. Jē užējēs ant kálno wa-dino pas sawę, kurus norējo, ir tie atējo pas jē.

14. Jē jis ištate anus dwyli-kā, kad su jūmi butu, ir jūs iškustu, apsatyti Diewo žodi,

15. Jē kad turētu mact, iškgyditi ligas ir wēlnus iškwarpti.

16. Jē dāwe Simonui wardq Pētro.

17. Jē Jotubā, suny Zebedē-jaus, ir Jongā, broli Jotubo, ir dāwe jiembwīem wardq Wne-arges, tai musū žodzū, pertuno waitai.

18. Jē Endrēju, ir Pilippā, ir Baltramēju, ir Matteošū, ir Tammošū, ir Jotubā, suny Alpējaus, ir Taddēušā, ir Si-monā Kananitā,

19. Jē Judošū Jškariotā, kursai jē išk dāwe.

20. Jē jiems parėjus namūn, wēl žmones susirinto, taip, kad neį wietōs ne turėjo walgiti.

21. Jē taip tai girbējo aplīnt jē ēsantieji, iškējo jie, jē laīhtū; nēs jie tare: jis išk umo iškēis.

22. Bet rašte-moštī, kurie buwo atējē išk Jeruzalēs, sake: jis tur Weelžēbubā, ir per wy-ransq wēlnū iškwaro wēlnus.

23. Jē jis suwadinęs jūs kal-bėjo jiems prilyginimūse: kaip gal šētonas šētonā iškwarpti

24. Kad karalyste pati tar

sawēs ne sutinka, tai ji ne gal išfilaitytis.

25. Jė kad namai pátys tarp sawēs ne sutinka, tai jie ne gal išfilaitytis.

26. Tai gi jė pėtonas pats prieš sawę tėlas' ir su sawim ne sutinka, tai jis ne gal išfilaitytis, bet tur suteskėti.

27. Niekas ne gal stiprojo namus užpulti ir jo nauda išplėsti, jė ne pirmas stipruji suriša ir potam jo namus išplėša.

28. Jė tiesos sakau jums: wiši griekai žmonių waitams atleidžiami, ir Diewo blūznijimai, kurie Diewo blūznij'.

29. Bet kurtai blūznij' šventą Dvasę, tas ne gaun atleidimo amžiną, bet kultas yra amžino sūdo.

30. Nės jie sake: Jis tur ne-
czytą dvasę.

31. Jė atėjo jo mótina, ir jo brolei; ir stovėdami laukė, nusunte pas jį ir wadindino jį.

32. Jė žmones sėdėjo aplink jį ir tare jam: štai, tavo mótina ir tavo brolei laukė klau-
fia tawęs.

33. Jė jis jiems atšake, tary-
dams: kas mano mótina ir kas
mano brolei?

34. Jė paeilumi ant motiti-
nų, kurie aplink jį sėdėjo, pažu-
rėjęs, tare: štai, tie mano mó-
a ir mano brolei.

35. Nės bėrąsis Diewo wālę,
tas yra mano brolis ir mano
sesū ir mano mótina.

4. Pėrskyrimas.

*Keli priliginimai; sudraubim's wietros
ant marų.*

Jė jis pradėjo wėl motiti prie
marų, ir susirinko pas jį daug
žmonių, taip, kad turėjo ižengti
i laiwą ir sėdėti ant wandens,
ir wiši žmones stowėjo ant žė-
mės pas mares.

2. Jė ilga Diewo žobi sake
per priliginimus. Jė sawo ko-
zonij' sake jiems:

3. Klauskite: štai, išėjo sė-
jėjas sėti.

4. Jė nusidawę jam be sėjant,
keli grubai pūle pas tėlą, tai
paušpėzei dangaus atlėgę šulėse
tus.

5. Kiti wėl pūle i atmenyngę,
kur ne daug žėmės buwo, ir
tūjaus išdygo, todėl, kad ne
turėjo gilos žėmės;

6. Bet saulei užtekėjus, pa-
wyto, ir ne turėdami šakniės,
padžuwo.

7. Jė kiti pūle tarp erškėczų,
ir erškėczei per wiršų augo ir
nusmelkė tus, ir ne nešewaisaus.

8. Jė kiti pūle i gerą žėmę ir
waisų nešę tarpstanti, ir atnešę
kiti trisdešimteropą, ir kiti še-
šisdešimteropą, ir kiti šimte-
ropą.

9. Ir jis sate jiemš: kas tur ausi klausyti, tas te klauso.

10. Ir jam vienam esant klause jī tie, kurie paš jī buwo su anais dwylīka, apie tūs prilyginimus.

11. Ir jis atšate jiemš: jums būta, žinoti paslėptines karalystės Diewo, bet tiems, kurie laukė, wis sātoma per prilyginimus,

12. Kad atviromis afimis regėtu ir tikt ne išpažintu, ir girdinczomis ausimis girdėtu ir tikt ne išmanytu; jeib ne kartunta prisiverstu ir ne butu jiemš atléisti jū griekai.

13. Ir tare jiemš: ar ne išmānote tą prilyginimą? Kaipogi išmanykite wisus kitus prilyginimus?

14. Sejėjas sėja žodi.

15. Bet kurie paš kėlą, tie yra, kuriems žodis sėjamas yra, ir kad tą girdėję, tą tūjaus ateina šėtonas ir atima žodi, išėtą jū širdije.

16. Kaipojau ir tie, kurie i atmenyng pasėti, tie yra, kurie girdėję žodi, tūjaus tą su dzaugsmu priima.

17. Ir ne tur šakniēs sawije, bet yra neį ūras mētąfis; kad randasi bėda, arba pėrsėkinėjimas dėl žodžio, tą tūjaus pasipiktin.

18. Ir kurie tarp erškėczū

pasėti, tie yra, kurie klauso žodžio.

19. Ir rupestis šio swieto, ir wilojanti bagotyšte, ir daug kiti geidulei užėina ir užtroškina žodi, ir pasiliēkt be waisaus.

20. Ir kurie i gėrą žėmę sėti, tie yra, kurie klausos žodžio ir tą priimą ir atneš waisų, kīts trisdešimteropą, ir kīts šėšisdešimteropą, ir kīts šimteropą.

21. Ir jis sate jiemš: argi uždega kas žwakę, kad tą pastatytu po kėtwirczū, arba po stalū? né, bet kad tą ant liktoraus dėtu.

22. Mēs nielo niera paslėpta, kas ne pastōtu žinoma, ir nielo uždengta, kas ne apšireikštu.

23. Kurs tur ausi klausyti, tas te klauso.

24. Ir jis sate jiemš: babokit, tą girdite. Potiu saiku jūs sėkiate, tokiu jums wėl atseikēs, ir jums dar pridēs, kurie tai girdit.

25. Mēs turinczam dūbama, ir ne turinczam atimama ir tą tur.

26. Ir sate: tokia yra karalyste Diewo, kaip kada žmogus iberia sėklą i žėmę;

27. Ir miegt, ir kėlasi dieną ir nakti, ir sėkla išdygsta ir aug' jam nežinant.

28. (Mēs žėme iš sawēs pirmėša žėlmeni, potam wārp

pastų brėndusi žvieti wār-
pūsa.)

29. Bet kad atnėšusi waisų,
tūjaus jis nusunczia pjautu-
wus, nės pjutis priejo.

30. Jz jis sake: kam prilygi-
sime karalyste Diewo? arba
tokiu prilyginimu tą apsaty-
sime?

31. Dra kaip garstyczū grū-
das, kad tas sėjams i žemę,
mažausas yra tarp wisū sėklū
ant žemės.

32. Jz ištėtas tarpsta ir di-
džausas pastoj' už wisas daržū
žoles, ir gaun patas dides, tai-
po, kad po jo pavėšu gal paukš-
čiai po dangumi pabūti.

33. Jz daug toleis prilygini-
mais kalbėjo jiems žodi, kaip o
jie galėjo apimti.

34. Jz be prilyginimo nieko
ne kalbėjo jiems. Ale sawo
molitiniems wis ypaczey iš-
gulde.

35. Jz tą pácžę dieną wakarė
sake jiems: persiirkim i kita
kráštą.

36. Jz jie palėide žimones
šalin, ėme ji kaip o buvo laiwe,
ir buvo titi laiwai pas ji.

37. Jz pasikėle didis umars
wėjo, ir wilnys muše i laiwa,
taip kad laiwas pilnas wan-
dens pastėjo.

38. Jz jis užgalij' laiwe mie-
jo ant priegalwojo, ir jie

pabūdino jį, sakydami jam:
Mokitojau, ar nieką n'atboji,
kad mes prapūlam?

39. Jz jis atsitėlęs sudraude
wėją, ir tare marėms: nutilk
ir buť tykla! Jz lópėsi wėjas,
ir didey tykla pastėjo.

40. Jz jis tare jiems: kodėl
taip bijoties? kaipogi ne turit
tikėjimo?

41. Jz jie didey bijojos ir
sake kitiš kitam: kas tasai? nės
wėjas ir marės jo klauso.

5. Pėrskyrimas.

Upie wėlno warginta, ir Jairo butteri.
Jz jie atėjo anašal' mārū, i
šali Gadarenū.

2. Jz kaip jis išėjo iš laiwo,
tūjaus jam priešais atėjo žmo-
guš iš lapū, dwasės neczyštās
pristots,

3. Purfai laikėsi lapūse. Jz
nieks jį ne galėjo surakinti, ney
lencugais.

4. Nės tātėy buvo pānczeis
ir lencugais surakints, ir jis
lencuguš buvo sutraukęs ir
pānczuš sudaužęs, ir nieks jį
ne galėjo suvaldyti.

5. Jz jis buvo wisuczės nákti
ir dieną ant kalnū ir lapūse,
šaukdamas ir atmenimis besi-
mušdamas.

6. Bet Jėzų iš tolo památęs,
pribėgo ir atsitlaupęs, didžu
balšu šauke, tarydamas:

7. Ka turu darbo su tavim', Jėzau, sunau Dievo aušėjau-
sojo; prisakau tau prie Dievo,
kad manę ne wārgintumbei.

8. Bet jis jam sake: išeit tu
necyžsta dwase iš to žmogaus!

9. Ir jis klause jį: ko wardu
eiti? Ir jis atsakydamas tare:
mano wardas yra lėgionas;
nės mūsų daug yra.

10. Ir praše jį labay, kad jūs
ne wartytu iš tōs šalies.

11. Ir buwo tén pas kálnus
bide kaulū kaimene ant ganyl-
lōs.

12. Ir praše jį wisi welnai,
sakydami: leisk mus į tas kiau-
les ieiti.

13. Ir tūjaus pavėlijo jiems
Jėzus. Tay necyžstos dwases
išėjusos, ėjo į kiaules, ir kai-
mene padurmay išimete nū
kranto į mares. (Bet jū buwo
apie dy tūkstanczy) ir nuskendo
mārēja.

14. Ir kaulū kėrdzei pabėge
pasāte tai mieste ir tiemūse. Ir
jie išėjo žurėti, kas nusidawo.

15. Ir atėjo pas Jėzų ir pa-
māte tą, kurs buwo welnū wār-
gintas, kad sėdėjo apwiltkas,
sawo protą turis, ir jie bijojos.

16. Ir tie, kurie tai regėję
buwo, sake jiems, kas tikosi tam
welnū wargintam, ir kaulėms;

17. Ir pradėjo jį melsti, kad
išeitų iš jų rubėjų.

18. Ir kaip įženge į laimą,
praše jį welno wārgintas, kad
pas jį butu.

19. Bet Jėzus jį ne lėido pas
sawę buti, bet sake jam: eik į
sawo namus ir pas sawūsus
ir apsakyt jiems, kokią bide ge-
radėjystę tau išrode Diešpatas,
ir kaip tawęs susimilo.

20. Ir jis nuėjęs pradėjo ap-
sakyt dešimtis miestūse, kokią
bide geradėjystę jam Jėzus iš-
rōdęs, ir wisi dymijosi.

21. Ir kaip Jėzus wėl pėrėjo
su laimū, susirinko pas jį daug
žmonū, ir jis buwo prie mārū.

22. Ir štay, atėjo wiens wy-
rausas šuilės, wardu Jairus,
ir pamātes jį, atsislaupe,

23. Ir bidej jį melbe, tary-
dams: mano duklė marinama;
ateik, prašau, ir uždėk ant jos
sawo ranką, kad išgytu ir iš-
liktu.

24. Ir jis nuėjo su jūmi. Ir
sėte jį daug žmonū, ir spaude jį.

25. Ir buwo czę moteris,te,
kuri kraujo pludimu dwylifa
metū buwo sirgusi,

26. Ir daug kentėjusi nūg
daug lielorū, ir wisą sawo tur-
tą dēl to prarādusi. ir nieko jei
ne pamācizijo, bet dar labjaus
blogyn ėjo.

27. Ta šgirdusi apie Jėzų,
atėjo iš užpakalo tarp žmonū,
ir pakrutino jo rubą.

28. Nēs ji sate: kad tiktaj jo rubq pačrūtinczau, taj aš išgyczau.

29. Jz tūjauš apfistōjo jōš kraujo plūdimaš, ir pašjuto šawo kune pašweikusi nūg tōš slogōš.

30. Jz tūjauš pajuto Jēzus šawije, tq maci iš jo išējusē ir atfigrēžēs žmonēms tare: kas pačrūtino mano rubus?

31. Jz mošitinei sate jam: matai, kad žmonēs spaubza tawē, ir sakai: kas manē pačrūtino?

32. Jz jis apšjzwalge tōš, kuri tai padārusi buwo.

33. Bet ta moteriške bijōjosi ir brebējo, (nēs žinōjo, kas jei tišos) atējo ir pūle ties jūmi i kielus, ir iškābējo wišq tiesq.

34. Bet jis tare jei, mano buktē, tawo tišējimaš tawē pašweikino; eiš su pašājumi, ir buš šweita nūg tōš tawo slogōš.

35. Jam taip dar bekalbant, atējo keli šeimynōš wyrausojo šuilēs, sakydami: tawo buktē numire, kam daugiaus proce darai mošitojui?

36. Bet Jēzus wēitēy išgirbo tq kalbq sakytq, ir tare wyrausam šuilēs: nesi bijoš, tikt tišē!

37. Jz ne lēido ney wieng ji šēkti, kaip tikt Pētrq ir Jotubq, bej Jona, Jotubo broš.

38. Jz jis atējo i namus wy-

rausojo šuilēs, ir pamāte tranšmā ir labaj werkianczus bej raudojanczus.

39. Jz iējēs tare jiems: kodēl tranšmā dārote ir werkiate? Tas kudišis ne numire, bet miegti; ir jie išjūte ji.

40. Jz jis išwāreš wišus, ēme su šawim tēwq ir mōting kudišio, ir tus, kurie paš ji buwo, ir iējo, kur kudišis gulējo.

41. Jz nutwēreš kudiši prie ranšōš, tare jei: Talita Kumi! tai mušū žodžu: mergait', šakau tam, kēlšis!

42. Jz tūjauš mergāite kēlēši ir wāišēczajo; bet buwo dwylikōš mētū; ir jie labaj štebējosi.

43. Jz jis dibēy jiems īšate, idant tai nieks ne ištirtu; ir sate, kad būtu jei wālgiti.

6. Pērsakyrimas.

Kristaus paniekšims, Kapaštāl išjumtims, Jono smertis.

Jz jisai išējo iš cze ir atējo i šawo tēwišlē, ir jo mošitinei šēle ji.

2. Jz sabatai priējus, pradējo mošinti jū šuilēje. Jz daug, kurie klausēs, štebējos jo pašmōkšo, ir tare: iš to jam tai, ir kolia ta išmintis, kuri jam būta ģra, ir kokie darbai, kurie per jo ranšas dāromi!

3. Ar jisai ne cimerninš,

Marķōs sunus, ir brolis Jozūbo ir Jozēs, ir Judo ir Simono? argi ne ir jo sēseres wišos ģra prie musū? Jz jie pašpiktino iš jo.

4. Bet Jēzus tare jiemš: prārakas niekur mažaus ne giloja, šaip šawo tēwišļej' ir namēj' prie šawujū.

5. Jz ne galējo tēnah padarīt ney jošio štebuklo, šaip tišt keliems ligonims uždēdams ranšas, jūs išgyde.

6. Jz jis dymijosi jū netištjimo. Jz pērwaitšczojo miestelus aplinku mokidams.

7. Jz šuwadineš anuš dwyliškā, pradējo jūs po dy išsusti, ir dawē jiemš māci ant neczhtū dwafū.

8. Jz liepe jiemš, šad nieko ne imtu ant kēlo, šaip tišt lazdq; ney belmōno, ney dūnōš, ney pinigū czērāslq;

9. Bet butu karpēti; ir ne apšwiltu dwiem šermēgom.

10. Jz šāke jiemš: i kuruš namus teište, tūše pašilit, iti wēl atštōsite.

11. Jz kurie jūs ne priima, ney jufū klausjo, nū tū atštōkite ir nušrathtit dultes nūg šawo šojū, lūdimui ant jū. Jš tiesōš šakau jumš: lengwjaus bus Sodamai ir Gomorrai šudnoj' dienoj', ne šaip tošiam miestui.

12. Jz jie išēje, apšāke, šad prišwērstu.

13. Jz ištware daug welnū, ir daug ligonū aliejumi mostijo, ir gyde jūs.

14. Jz išgirdēš tai karālus Erobas, (nēs jo wārdas jau žinoms buvo) tare: Jonas krišhtytojis kēlēš iš numirusū, todēl tošius štebuklus dāro.

15. Bet keli šāke: jis Elišus ģra, kiti wēl šāke: jis prārakas, arba prārakū wiens.

16. Bet Erobas tai išgirdēš tare: jis Jonas, kuriam aš galwq nukiršdinau; šasai kēlēš' iš numirusū.

17. Bet jis, Erobas, buvo nusuntēš ir sugaudineš Jona, ir apšālbineš, dēl Erodiadōš, paczōš Pilippo, šawo brolio, nēs jē buvo wēdēš.

18. Bet Jonas šāke Erodi: ne pareitis šaw, šawo brolio pāczē paimti.

19. Bet Erodiada tytojo jo ir nerējo jī nužawinti, bet ne galējo.

20. Bet Erobas bijōjos Jono, nēs žinōjo, jī wġrā teiſy ir ſhwentā ēšanti, ir dabojo ant jo, klaushdawo jo daug daittūše ir rods jo klausēs.

21. Jz atējo diena patogi, šad Erobas ſwēšdams šawo użgimimo dieng, pataiše wakarēņ pulšauinšams, ſhintininkam' ir wġrefniems Galilēōš.

22. Tāy iējo duktē Erodiadōs ir ſokinējo, ir pamēgo Erodui, ir drauge uż ſtālo ſēdintiems. Tāy ſaſe karāluſ mergāitei: praſyſt iſh manēš, ko tu nori, aſh tam dūſu.

23. Jz. priſēke jei: tū manē praſyſi, dūſu tam, iti pūſēš mano karalyſtēš.

24. Jz iſhējuſi tare ſawo motinai: tū praſyſu? Ta atſāke: galwā Jono kriſtītjojo.

25. Jz ji paſiſtūbāma iējuſi wēiſey paſ karāly, prāſhe jē, ſaſhdamā: noru, kad man dabar tūjaus dūtumbēi ant blūdo galwā Jono kriſtītjojo.

26. Karāluſ ſmūtijoſ, ale dēl pryſēgōš ir dēl drauge uż ſtālo ſēdinczū ne norējo jōš prāſhimā paniekint.

27. Jz tūjaus nuſunteš karāluſ būdeli, liepe atgabēnti jo galwā. Tas nuēješ nuſirtio jē ſalējime;

28. Jz atneſhe jo galwā bludē, ir dāwe tū mergāitei, ir mergeite dāwe tū ſawo motinai.

29. Jz tai iſhgirbē jo moſkitinei atējo ir ēme jo lawōnā, ir padējo jē i ſapā.

30. Jz Apaſtalai ſuſiēje paſ Jēzy, paſāke jam tai wiſ, ir tū buwo dāre ir moſine.

31. Jz jis ſaſe jiems: eitime wieni ſtryru i pūſczia ir maż ſiulſēkit, nēš jū daug buwo,

turiē ateidawo ir ſalin eida-wo; kad ir ne gana czēſo turējo wālgiti.

32. Jz jis pērējo laiwu i pūſczia ſtryru.

33. Jz žmones mate jūš atſtojanczūš; ir daug jē paſino, ir ſuſibēgo tēn pēſti iſh wiſū mieſtū, ir pralenke jūš, ir atējo paſ jē.

34. Jz Jēzuš iſhēješ pamāte daugumā žmonū ir paſigailējo jū, kad buwo ſaip āmyš, neturinczoš ſerdžauš. Jz pradējo ilgaſ Diewo žodē ſaſtyti.

35. Jz diēnai jau wēiſey bai-giantiſ, atējo jo moſkitinei paſ jē, ſaſhdamā: pūſczia czonā, ir diēna jau praējo.

36. Leiſt jūš nū ſawēš, kad nuēje aplinkū i kiemus ir ant turgū, pirktu ſawo būnōš; nēš ne tur ko wālgit.

37. Bet Jēzuš atſaſhdamā tare jiems: būtit jūš jiems wālgit. Jz jie ſaſe jam: ar nuēje pirktim būnōš uż dy ſimty grāſiū, ir būſim jiems wālgit?

38. Bet jis ſaſe jiems: kielgi lēpalū turite? eikit ir žurēkit. Jz jie pēržurēje, paſāke: pentiſ, ir dwi žuwi.

39. Jz jis liepe jiems, kad wiſi eilēmīš, ſaip apie ſtalūš paſiſēſtu ant žalōš žolēš.

40. Jz ſēdoſi paeilēmīš, ſimtais ir ſimtais, pentiſdeſimtais ir pentiſdeſimtais.

41. Ir ēmeš pentis lēpalus būnōs ir dvi žuwi, pažurējo dangun', ir dēlatojēs lauže būnq ir dāwe sawo moķitiniems, kad jiems padētu, ir tiedwi žuwi wišiemš išbalijo.

42. Ir wiši wālge ir priwālge.

43. Ir surinto trupuczū, dwylīq pintiniū pilnū, ir nū žuwjū.

44. Ir wālgiusūjū buwo penti tūkstanczei wyrū.

45. Ir tūjaus jis priwerte sawo moķitinus, kad jie iēje i lāiwoq, pirm jo pēreitu i Betšaidq, i' jis palēistu žmones nū sawes.

46. Ir palēides jūs nū sawes užējo ant kālno mēstifi.

47. Ir ant wālaro buwo lāiwas widurij' mārū, ir jis wiens buwo ant krāsto.

48. Ir regējo, kad nuwargo iрдami, nēs wējas jiems buwo i ašis. Ir apie ketwirtq naktiēs sargybē atējo jis pas jūs, wāiļņezodams ant mārū.

49. Ir norējo pro jūs praeti. Ir ji pamātē wāiļņezojanti ant mārū, mislijo deiwē ēšant, ir šauke.

50. Mēs wiši ji regējo ir nufigando. Bet jis tūjaus kalbējo su jeis ir tare jiems: buķit līnsmi, aš esmi, uesibijokit!

51. Ir iženge pas jūs i lāiwoq, ir wējas nūstōjo. Ir jie

stebējos ir dwijosi labat dibey.

52. Mēs jie ne buwo išminģesni pastoje iš to stebuklo, su būna darpto; ir jū širdis buwo užķetusi.

53. Ir pērsiņre atējo i žēme Genēzaret, ir pērsiņre prie krāsto.

54. Ir laip jie išķōpo iš lāiwo, tūjaus ji pažindami,

55. Mubēge i wišās aplīnķ ēšanczas šalis, pradējo ligōnis pas ji gabēnti ant patalū, kur tiķt išķyre, ji ēšanti.

56. Ir kur jis ējo i miestelus arba i miestus, arba i kiemus, cze pagulbe ant turgaus ligoņis ir melbe ji, kad tiķt sermēgōs sūlē paķrūtīt gāutu, ir wiši, kurie ji paķrutino, išķijo.

7. Pērsķyrimas.

Apie Barizēušu, pagoniķq meteriķķ, tūrtini ir nebyķ.

Ir susirinto pas ji Barizēuškai ir keli raķte-moķiti, kurie iš Jeruzalēs atēje buwo.

2. Ir jie iķwoķķ ķelis jo moķitiniū necyķstomis, tai eķti, nezmozgōtomis rāntomis būnq walgant, iķpeike tai.

3. Mēs Barizēuškai ir wiši Rydai ne wālgo, ne mazgoje tanķey sawo rāntas; taipo jie laiko ištātimus sawo wyresnujū.

4. Ir iš turgaus parēje jie i

walgo nesimazgojē. Ir tokiū daiktū daug yra, kurus priėme laišyti, laipo mazgojimą kypkū ir krągū, ir wariniū rškū ir stalū.

5. Dėlgi to klause ji Barizėjūšai ir rašte-mokiti: kodėl tawo mokitinei ne elgiafi pagal istatimus whresnuijū, bet būnq walgo ne mazgotomis rankomis?

6. Bet jis atsakydamas tare jiems: bais geray Ezaiošus apie jus wėidmainus praratāwēs, laipo parašyta: šie žmones gārbina manę lupomis, bet jų širdis toly yra nū manęs.

7. Bet noprošnay yra, kad jie man šlūzij', kadangi mokin toki pamokslą, kursai tikl žmonū istatims yra.

8. Jūs pametat Diewo prisatimus ir laisot žmonū istatimus, mazgojimą krągū ir kypkū, ir daug tiems lygiū daiktū darote.

9. Ir sake jiems: bais geray paniekinot Diewo prisatimus, kad sawo istatimus laishtumbit.

10. Mēs Moizėjūšus sake: gārbint sawo tēwq ir sawo mōtiną, ir kas tēwui ir mōtinai kēikia, tas tur šmerczu mirti.

11. Bet jūs mokinat: kad kas tēwui arba mōtinai sako: korban, tai esti: kad apierawoju, taw toly naudingiaus yra, tas geray dāro.

12. Ir tokiu budu ne lėibzate

ji to gėro daryti sawo tēwui arba sawo motinai.

13. Ir nieku werczat Diewo jodi sawo istatimais, kurus pramānote, ir daug tiems lygus daiktus dārote.

14. Ir sutwadinęs pas sawę wisus žmones, tare jiems: klausykite manęs wisi ir išmanyskit.

15. Mėh joks daiktis iš wiršaus ieinasis i žmogų, ne gal ji neczytq daryti, bet išeinasis iš jo, ji neczytq dāro.

16. Jėh kas tur ausiū klausyti, tas te klauso.

17. Ir laip jis nū žmonū atėjo i namus, klause ji jo mokitinei apie tą prilyginimą.

18. Ir jis sake jiems: argi ir jūs tokie n' išmānq esat'? ar dar n' išmānote, kad wis, kas iš wiršaus ieina i žmogų, ne gal ji neczytq daryti?

19. Mēs ne teit i jo širdi, bet i pilwq, ir išeit per išeigą prilišk, kuri išczytj' wisus iwalgimus.

20. Ir jis sake: kas išeina iš žmogaus, tai žmogų neczytq dāro.

21. Mēs iš wibaus, iš širdiēs žmogaus, išeiti piktos dumos, wenczawonyštēs pėrzengimas, kėšyšte, razbajyšte,

22. Wagyšte, godas, piktėnybė, wylus, newiežlibyšte, atis ne-

laba, Diawo blūznijimas, paitiſte, n' iſmintis.

23. Wiſi tie piſti dāiktai iſeiti iſ widaus ir ſmogų neczſta dāro.

24. Ir kēļs ējo iſ cze ant rubēzū Tyraus ir Sidono, ir iēļs i namus, ne norējo, kad tas ſzinotu, ir tiſt ne galējo paſiſlēpt.

25. Nēs moteriſte, kuriōs duktēle neczſta dwaſe turējo, yirbējuſi apie jē atējo ir atſiſlaupe pas jo ſojaſ.

26. (Ir ji buwo Grytiſka moteriſte iſ Syropenhiōs), ir melbe jē, kad wēlnq iſwarytu iſ jōs dukters.

27. Bet Jēzus ſaſe jei: teſiſtina pirmjaus waitai. Ne werts dāikts yra, waitū būnq imti ir ſunims pameſti.

28. Bet ji atſaſhdama tare jam: berods Wieſpattie, ale tiſt ir ſunhezei ēda po ſtalu waitū trupuczus.

29. Ir jis ſaſe jei: to ſodzio dēleſ eik; wēlnas iſ tawo dukters iſējo.

30. Ir ji parējuſi i ſawo namus, rādo wēlnq iſējuſi, ir dukteri gulincze patale.

31. Ir iſēļs wēl iſ rubēzū Tyraus ir Sidono, atējo pas mares Galilēōs, widuriſ rubēzū deſimtis mieſtū.

32. Ir atwede pas jē kurtini,

nebyli ēſanti, ir melbe jē, kad ranq ant jo uždētu.

33. Ir jis ēmeſ jē nū ſmonū ſkyru, idējo pirſtus i jo ausis, ir ſpjowēs pakrutino jo liežumt.

34. Ir žurēļs i dangų atſidusējo ir tare jam: Epata, tai muſū ſodzū: atſiwėrk!

35. Ir tūjaus atſiwėre jo ausys, ir riſys jo liežumwo iſſiſiſo, ir geray iſkalbējo.

36. Ir jis uždraude jiems, idant niekam ne ſaſhtu. Ale jū labjaus uždraude, jū daugiaus jie tai iſplātino.

37. Ir labay dibey dymijofi, ſaſhdami: jis wiſ geray padāre, kurtinus jis dāro girdinczus, ir nebylus kalbanczus.

8. Pėrſkirimas.

Apie ſeptynis dūnds ſėpalus, atlaſi, Priſtaus iſpaſinima.

Tūczēs, ſaip daug ſmonū cze buwo ir ne turējo, tē wālgit, ſuwadines Jēzus ſawo moſtinius, tare jiems:

2. Gailūs ſmonū, nēs jau tris bienas pas manę iſbuwo, ir ne tur tē wālgiti.

3. Ir kad jūs nū ſawēs iſaſtufus namūn' parleiſczau, ant tēlo apālpitu; nēs titi iſ tōlo buwo atēje.

4. Ir moſtinei atſaſe jam: kur imſim dūnds czonay pūſczoje, jūs paſōtinti?

5. Jē jīs jūs klause: kiel dūnōs lēpalū turite? Jie atšāle: septynis.

6. Jē jīs liepe žmonēms sēstis ant žēmēs. Jē ēmes tus septynis lēpalus, dēlarwojēs lauže tus ir dāwe sawo mošitiniems, kad jiemš padētu. Jē jie padējo žmonēms.

7. Jē turējo maž žuwēlū, ir dēlarwojēs liepe tas padalyti.

8. Bet jie wālge ir priwālge, ir surinko litusū trupuczū septynis pintinus.

9. Jē wālgiusujū buwo apie keturi tukstanczei. Jē jīs palēido jūs nū sawes.

10. Jē tūjauš izengēs i laiwq su sawo mošitineis atējo i bālā Dalmanutq.

11. Jē Barizēušai išēje pradējo su jūmi klausinētisi, gunde jē ir praše jē ženklo iš dangaus.

12. Jē jīs atšidusējo sawo dwāšēje ir tare: lq taczau jēš-ko šī giminē ženklo? iš tiesōs, aš sakau jums: šei giminei ne bus dūdamš ney joks ženkls.

13. Jē palikēs jūs wēl izenge i laiwq ir peršyre.

14. Jē jie buwo užmiršē dūng drauge imti, ir ne turējo daugiaus pas sawē laiwe, laiptikt wieng lēpalq dūnōs.

15. Jē jīs liepe jiemš, tarys: dabokities ir saugokities

raugo Barizēušū ir raugo Erodo.

16. Jē jie šei ir taip mislidami, tare lītš litam: apie tai šalba, kad mes dūnōs ne turim.

17. Jē Jēzus tai numānēs šale jiemš: ko rūpinaties, dūnōs ne turēdami? ar dar niēlo ne pērmanot, ir dar ne suprantat? ar dar turit užsīkietinuse širdi sawije?

18. Turēdami atis ne rēgite, turēdami ausis ne girbite, ir to ne atšimenat?

19. Kad penkis lēpalus laužiau penkiemš tukstantiemš, kiel tūczēs pintiniū pridējot trupuczeis? Jē šale: dwylitq.

20. Bet kad septynis lēpalus laužiau keturiemš tukstantiemš, kiel tūczēs pintiniū pridējot trupuczeis? Jē šale: septynis.

21. Jē jīs šale jiemš: laipogi niēlo ne išmānote?

22. Jē jam atējus i Betšaidq, atwede pas jē atlq, melsdami jē, kad jīs jē patrūtintu.

23. Jē nutwērēs āklojo ranlq išwede jē laukan iš miestēlio, ir spjōwēs i jo atis, uždējo sawo ranlq ant jo ir klause jē, bau lq regis?

24. Jē jīs pažwilgējo ir tare: aš matau žmones wāitšczojanczus, ney medžus matqš.

25. Potam wēl uždējo ranlas ant jo akiū ir wēl liepe jam

žurēti, ir jis pastōjo regis, kad wiskā galējo tikrā matyti.

26. Jē jis parjunte jē namūn, tarydams: ne eik i miestēli ir tai ney wienam tamē ne pasatyl.

27. Jē Jēzus iņējo su sawo moķitineis i miestelus miestu Cēzariōs Pilippi. Jē kēlau-dams klause sawo moķitinus, tarydams jiems: lāgi sako žmo-nes manē ēsanti.

28. Jie atšāle: sako, tawē ēsanti Jōnā krifstytōji; kiti sako Ēliošy, kiti prārakū wienā ēsanti.

29. Jē jis tare jiems: bet jūs, kā sakote manē ēsant? Tāy Pētras atšatydams tare jam: tu esi Kristus.

30. Jē apdraude jūs, kad tai niekam ne sakytu.

31. Jē pradējo jūs moķiti: žmogaus sunus tur daug kē-tēti ir atmestas buti nū wyres-nujū ir wyrausū kunigū ir rakste-moķitū, ir užmuštas buti, ir po trijū dienū kēltis.

32. Jē jis tā jōdi drašy at-wiray kalbējo. Jē Pētras jē ēmes i šalī pradējo jē drausti.

33. Bet jis atšigrēžes pazū-rējo i sawo moķitinus, ir su-draude Pētrā, tarydams: atstol nū manēs, tu šētone; nēs tu ne misliji tai, kas dieniškā, bet kas žmogiskā yra.

34. Jē suwadinęs pas sawē žmones su sawo moķitineis, tare jiems: noris manē sēlti, t' už-siginie sawēs ir ēmes sawo tryjū ant sawēs te sēlie manē.

35. Mēs noris sawo gywasti iņlāityt, pames tā, ir sawo gy-wasti pametās dēl manēs ir Ēvangēliōs dēlēy, tā iņlāityš.

36. Kā māczitu žmogui, no-rint wiškā swietā nusipelnytu, ir iņlādā gautu ant sawo du-šōs?

37. Arba kā gal žmogus dūti, kad sawo duškā wadūtu?

38. Bet kurfai manēs ir mano jōdziū gēdžasi, tarp šīōs wen-czawonyštē pēržengianczōs ir grietingoš giminėš, to ir žmo-gaus sunus gēdēšis atēidams šlowēje sawo Tēwo su šwen-tais angēlais.

9. Pērskyrimas.

Upie Kristaus pēršwietimā, sērganti suny, ir palarnumā.

Jē jis sate jiems: iņ tiesōs sa-lau jums: stow cze keli, tie ne ragaus smertī, iļ matys kara-lyštē Diewo atēinanczē su mace.

2. Jē po šēšū dienū ēme Jē-zus pas sawē Pētrā, Jōfubā ir Jōnā, ir užwēdes jūs ant aukš-to kalno sčyru wienus, pērši-šwiete po jū atū.

3. Jē jo rūbai pastōjo štaistu ir labay balti kaip sniegas, c

tū ir ney wiens bāltinīns ant jēmēs ne gal taipo išbāltinti.

4. Ir pasirode jiems Ēliošus su Moizēšumi ir susīkalbējo su Jēžumi.

5. Ir atsaſydamš Pētras tare Jēžui: moſitojau, gēr czonay buti; kurtim trīs pētras, taw wieng, Moizēšui wieng, ir Ēliošui wieng.

6. Bet jis ne žinōjo, kā kalbas; nēsa jie buwo nufigandē.

7. Ir atējo dēbesis, ta užējo ant jū. Ir iš dēbesiēs balsas atējo ir tare: tas yra mano mielasis sunus, to klausykite.

8. Ir tūjauš po to jie apsižwalge aplintu, ir ne mātē ney wieng daugiaus, kaip tikta wieng Jēzy pas sawē.

9. Bet jiems nueinant nū kalno, užbraude jiems Jēzus, kad, kā regēje, niekam ne satytu, iſi žmogaus sunui iš numirusū prisiſēlent.

10. Ir jie palaiſe tā žodi pas sawē, kīts kītą klausinēdami tarp sawēs: kasgi tai yra, iš numirusū prisiſēltis?

11. Ir jie klause jī, tarydami: juſ raſte-moſiti ſako: Ēliošy pirma turinti ateiti.

12. Bet jis atsaſydamš tare jiems: Ēliošus tur tieſa pirm ateiti ir wiſlab wēl futaiſyti. gtam žmogaus sunus tur

daug kentēti ir panietinamš buti, kaip ir paraſyta yra.

13. Bet aš ſakau jums: Ēliošus atējo, ir jie dāre jam, kā norējo, kaip apie jī paraſyta yra.

14. Ir atējes pas sawo moſtinus, išwydo didę daugybę žmonū aplink jūs, ir raſte-moſitus su jeis paſiklauſinējanczus.

15. Ir tūjauš wiſi žmones jī išwydē, nuſiſtebējo ir pribėgē, paſwēikino jī.

16. Ir jis klause raſte-moſitus: apie kā paſiklauſat kīts kītą?

17. Bet wiens iš žmonū atsaſydamš tare: moſitojau, aš sawo suny atſiwedžau pas tawē, tas tur netaibanczē. dwāſē.

18. Ir kur jī tik ſugrēbī, czę jī plēša, ir putūja ir grieža dantimis, ir džiſta. Aš kalbėjau su tawo moſtineis, kad ję iſwarytu, ir jie ne gal.

19. Bet jis atsaſydamš tare jam: aš tu netikintiji giminē! kaip ilgay pas jus busu ir kaip ilgay jus tēſu? atweſkite jī pas manę.

20. Ir jie atwebe jī pas jī. Ir tūjauš, kaip dwāſē jī išwydo, plēše jī, ir parpūle ant jēmēs ir wolōjosi putūdamas.

21. Ir jis klause jo tēwā, kaip ſeney jam tai titos? Jis atſaſe: dar kubitēlui ēſant.

22. Ir tātēy jī mēte i ugni ir i wandeni, kad jī nužawintu. Bet jeh tā gali, pasigailēdams mufu, gēlbēt mus.

23. Bet Jēzus tare jam: kad tu galētumbei tikēti; wisi daištai tikinczām hra gālimi.

24. Ir tūjauš šaušdams waišo tēwas su ašaromis tare: tikū, miels Wiešpatie gēlbēt mano netikējīma.

25. Ogi regēdams Jēzus žmones susibēgant, apdraude nēcypstā dwāšē, tarydams: tu nešalbanti ir negirdinti dwāšē, aš taw prisakau, kad iš jo išeitumbei ir daugiaus i jī neieitumbei.

26. Tāy jī šauke ir dibey jī plēšusi, išējo. Ir jis ney numirēs buwo, taip kad ir daug šake: jis numire.

27. Bet Jēzus nutwērēs jo rančā attiese jī, ir jis kēlēši.

28. Ir jam namūn parējus, klause jī jo moštinei štru: todēl meš jē ne galējome išwarpti?

29. Ir jis atšāte: šī weislē niešaip ne gal išeiti, laip tikš per malbas ir pāstninkāwimus.

30. Ir jie iš cze šalin atstoje, kēlāwo per Galilēā, ir jis ne norējo, kad tai šas žinotu.

31. Bet jis moštino šawo moštīnus ir tare jiemš: žmogaus

sunus padūtas bus i žmonū rančās, ir jie užmuš jī, ir užmuštas treczoje dienoje kēlšis iš numirusū.

32. Ir jie to žodžio ne išmāne, ir bijojos jo klasti.

33. Ir jis atējo i Kapernaumā. Ir namēj' budams, klause jūs: apie kāgi jūs ant kēlo tarp šawēs šalbējote?

34. Bet jie tylējo. Mēša tarp šawēs buwo ant kēlo šalbėje, kurs butu didžausasis?

35. Ir jis pasifēdēs pawabino anus dwylitā ir tare jiemš: jeh šas nor pirmjausās buti, šas bus pašiausās už wīšus ir wīšū tarnas.

36. Ir ēmēs kudikēli paštāte tā tarp jū ir apšitabīnēs jī, tare jiemš:

37. Kas toki kudikēli mano wardan priima, šas manē priima; ir šas manē priima, ne manē priima, bet tā, kursai manē sunte.

38. Bet Jonas atšāte jam, tarydams: moštitojau, regējom wienā tawo wardan wēlnus išwāranti, kursai mus neše; ir meš jam gynēm, todēl, kad neše mus.

39. Bet Jēzus tare: ne ginti jam; nēs ney wieno niera, kursai darytu štebuklus mano wardan ir galētu tūjauš pīttāy n' manēs šalbēti.

40. Kas ne priēš mus ģra, tas ģra ſu mumis.

41. Bet kas juš pagirbo tikt wandens kupa mano wardan, dēl to, kað Kristaus este, iþ tiešos, aþ jums ſaka, ne paſiliks jam tai ne atpildita.

42. Ir kas papiktin wienq þiū maþuþū, i mane tikincþuþū, tam geraus butu, kað jam girnū atmu ant ſaklo uþlabintas, ir jis i mares butu imestas.

43. Bet jeþ tawē tawo ranka papiktin, taþ nufirst jē. Geraus taw ģra loþam ieiti i ģywātq, neþaip kað tu dwi rānki turēdams, ieitumbēi i pēllq, i amþingjē ugnī,

44. Kur jū kirmēlē ne mirþta, ir jū ugnis ne uþģēsta.

45. Jeþ tawē papiktin tawo ļoja, nufirst jē. Geraus taw ģra raiþām ieit' i ģywātq, neþaip kað tu abi ļojē turēdams butumbēi imetams i pēllq, i amþingjē ugnī,

46. Kur jū kirmēlē ne mirþta, ir jū ugnis ne uþģēsta.

47. Jeþ tawē atis tawo papiktin, atmeſt jē nūģ ſawēš. Geraus taw ģra, wiena aļē ieiti i Diēwo ſaralyſtē, neþaip kað dwi aļē turēdams imetamas butumbēi i pēllōš ugnī,

48. Kur jū kirmēlē ne mirþta, ir jū ugnis ne uþģēsta.

9. Wiſlab tur ſu ugnimi

ſūbita buti, ir kiel wiena apiera druſta ſūdoma ģra.

50. Druſta ģera ģra; bet jeþ druſta ſurūmq pameta, kīmi ſūdiſim? Turēkit druſtōš ſawipi, ir turēkit paļāju tarp ſawēš.

10. Pērſkyrimas.

Āpie wencþawonēš pērſkyrimq. Indikſus ir allaþi Bartimeju.

Ir jis paſifeļēš iþ tēn, atējo i þališ Ķyðū ģemēš anaþal Jorðano. Ir ģmoſtēš wēl pulķaiš ējo paš jē, ir jis pagal ſawo pāproti wēl juš moſino.

2. Ir Þariþēuþai atējē paš jē klaufe jē: bau wþrui walē butu ſtirtis nū ſawo pacþōš? Ir tūmi jē gunde.

3. Bet jis atſaþyðams tare: ļq jums Moizēþus priſāte?

4. Jie tare: Moizēþus pawēlijo paraþyt' atſiſkyrimo ģromatq ir ſtirtis nū jōš.

5. Jēzus atſaþyðams tare jiems: dēl juſū þirðiēš lētūmo jis jums ļq priſātimq paraþē.

6. Āle iþ pradžjōš ſutwērimo Diēwas jūdy ſutwēre wþrq beþ mōteri.

7. Todēl ģmogus ſawo tēwq ir motinq paļiķēš prie ſawo moterēš glaufiš,

8. Ir buš jūdu wiens kunas. Ļaipogi ne ģra du, bet wienas kunas.

9. Tagi, k̃ Dievas swede, to žmogus ne tur p̃rskirt.

10. Ir namēj' wēl klause j̃i jo moštinei apie tatau.

11. Ir j̃is tare j̃iems: k̃urs skirasi nū sawo paczōs ir kitą wēda, tas p̃rżeng' wenczawonyštę priēš ję.

12. Ir jey pati skirasi nū sawo wyro ir už kitą eiti, ta p̃rżeng' sawo wenczawonyštę.

13. Ir jie prineše k̃ubikēlus pas j̃i, kad j̃ūs pakrutintu. Bet moštinei b̃are nēšanczūsus.

14. Bet J̃ezus tai išwydēs, pyktērėjo ir tare j̃iems: l̃eiskite k̃ubikēlus pas manę eiti ir ne drauskit j̃iems; nēs tokiū yra dangaus karalystę.

15. Iš tiesōs, sakau jums: jey kas dangaus karalystę ne priims kaip k̃ubikēlis, tas ne teis i ję.

16. Ir j̃is apsilabines, bey sawo rankas ant j̃u uždējēs, p̃rżegnojo j̃ūs.

17. Ir jam išėjus ant k̃elo, wiens pirma b̃ego, klaupēsi jam ir klause j̃i: gērs moštiojau, k̃a darysu, kad amžiną gywatą ap-turēc̃iau?

18. Bet J̃ezus tare jam: k̃obēl tu manę wadini geru? Ñey wiens n' esti geras, kaip tik̃tas wienas Dievas.

19. Suž žinai prisākimus: ne p̃rżengt' wenczawonyštę. Ne

M. L.

užmušt'. Ne wōgt'. Ne l̃ūdit' neteisaus l̃ūdimu. Mielą ne prigaut'. Garbint' sawo tēwą ir mōtiną.

20. Bet j̃is atsaikdam̃s tare jam: Moštiojau, wiš tai bariau iš sawo mazū dienū.

21. Ir J̃ezus pažūrējēs i j̃i, mylējo j̃i ir sake jam: wieno dar tau reikia. Eit', pardūt wislab, k̃a turi, ir dūt ubagam̃s, taį skarbą turēsi danguje; ir atējēs sēl' manę, imdams kryžų ant sawēs.

22. Bet j̃is apsisimūtijēs b̃el tōs kalbōs, atstōjo nulūdēs, nēs j̃is daug lōbjo turėjo.

23. Ir J̃ezus apsižwalgēs tare sawo moštiniems: kaip junkeį bagoti teis i Diewo karalystę!

24. Bet moštinei nusigando jo kalbōs b̃elę. Bet J̃ezus wēl atsaikdam̃s tare j̃iems: mieli waitai, kaip ne pigu yra, nusi-tikintiems ant sawo bagotyštēs, teiti i Diewo karalystę.

25. Pigiaus yra werblūd̃ui teiti per abatōs ausi, kaip bago-tam teiti i Diewo karalystę.

26. Bet jie j̃u daugiaus nusi-gando ir kalbėjo tarp sawēs: kas tagi gal išganytas buti?

27. Bet J̃ezus i j̃ūs žurēdam̃s tare: žmonēm̃s tai negalima. bet ne Diewui; nēsa Diewui wisi d̃aiktai galimi.

28. Tay sake jam Pētras.

stāy, meš wīslab palikē sētēm tawē.

29. Jēzus atšahdamš tare: iš tiesōš, saļau jumš: ne ģra nehtwieno, jeh jīs paliktu namuš, arba broluš, arba sēseres, arba tēwq, arba mōting, arba moteri, arba waituš, arba laukus, bēl manēš ir bēl Ewangelīdš,

30. Kurs ne iġhtu šimteropay, dabar šime czēse namuš ir broluš ir sēseres ir mōtinās ir waituš ir laukus, su pērsefinējimais, ir aname busenczame swiete amžing ghwātq.

31. Bet daug bus pastuczausi, kurie ģra pirmi, ir bus pirmieji, kurie ģra pastuczausi.

32. Bet jie būwo ant kēlo, užeidami i Jeruzalē; ir Jēzus pirm jū ējo, ir jie nufigando, sēte jē, ir bijojos. Ir Jēzus wēl ēmeš anus dwylitq pas sa-
wē, saļe jiemš, kas jam tikšis:

33. Sztay, meš užeinam i Jeruzalē, ir žmogaus sunuš bus padūdams wyresniems kunigams ir rašte-moštīiems, ir nufubis jiant smertiēs ir išbūs jē pagonamš;

34. Tie jē apjūts ir nuplats ir špjaudis i jē ir užmuš, ir trēcq diena jīs prifikēlšis iš numirusū.

35. Tay atējo pas jē Jotubas ir Jonaš, Bebedējaus sunubu, ydamu: Moštitojau, noriwa,

kaļ mum darytumbei, kq tawē prašhšima.

36. Jīšai tare jiemdwiem: kq norita, kaļ jum daryczau?

37. Jūdu saļe jam: dūļ mumdwiem sēdēti, wienam po tawo dēšinēs, ir antram po tawo lairēs tawo šlowēje.

38. Ale Jēzus tare jiemdwiem: ne žinota, kq prāšota. Arģi gālita ģerti tō khlifo, kurio aš ģeru, † ir tū krištu krištijami buti, kuriū aš krištijams esmi?

39. Jūdu saļe jam: gālīwa. Bet Jēzus tare jiemdwiem: khlitq tieša ģeršita, kuri aš ģerū, ir krištu pakrištijami busita, kuriū aš krištijamas esmi;

40. Ale sēdēt po mano dēšinēs ir po mano lairēs, ne man pūlaši jumdwiem būti, bet tiems, kuriems ģra pagatāwita.

41. Ir tai išģirbē anie bešimtis, pykterējo ant Jotubo ir Jono.

42. Bet Jēzus pawadlneš jūs tare jiemš: jūs žinote swietiškus kunigaitščzus wiešpataujenczus, ir gālinczus tarp jū māciēs turinczus;

43. Bet taipo ne tur buti tarp jūsū; bet kurs nor dibzu pastoti tarp jūsū, tasai bus jūsū tarnu;

44. Ir kas tarp jūsū nor dibzausu buti, tas bus wišū bērmu.

45. Mēs ir žmogaus sunuš ne

atējo, kad saw dūtu plūžiti, bet kad jis plūžitu ir sawo ghywaſti dūtu atpirktimui uż daug.

46. Ir jie atējo i Jerikā. Ir kaip jis iſ Jerikōs ējo, jis ir jo moſkitinei ir dibi žmonū daugybē, taų ſėdējo aklas, Bartimējus, Timējaus ſunuſ, pate- lēj ubagaudamaſ.

47. Ir iſgirdęs Jėzų Nazaren- ſkajį cze ēſantį, pradējo jis ſaukti ir tarti: Jėzau, tu ſunau Domido, ſuſimilkis ant maneſ!

48. Ir daug jį apdraudē, kad tylētu; bet jis jū daugiaus ſaukė: Sunau Domido, ſuſi- milkis ant maneſ!

49. Ir Jėzus apſiſtojęs liepe jį atwadinti; ir jie pawadino aklajį, ſaſtydami jam: buk link- ſmaſ, keltis, jis wadin tamę.

50. Ir jis sawo rubą nūg ſawes pamete ir kėlęſ atējo paſ Jėzų.

51. Ir Jėzus aſaſtydamaſ tare jamui: kō nori, kad tam dary- czau? Aklaiſ jam tare: Moſki- tojan, kad regēciau.

52. Bet Jėzus ſakė jam: eil, tawo tikėjimaſ tamę paſwėikino. Ir tūjaus jis galėjo regėti ir ſeſe jį ant kėlo.

11. Pėrſkyrimaſ.

Jerimas i Jeruzalę ir bažnyčiąs
cypſtiſimaſ.

Ir kaip jie priſiártino paſ Je- ruzalę, i Betpagę ir Betaniją,

paſ alywū kálną, nuſunte Jėzus dy sawo moſkitinū,

2. Ir tare jiembwim: nueikita i mieſtėli, jiembwim po aklū ēſantį, ir tūjaus iėjusu, ténay raſita aſiláiti pririſtą, ant kurio niekados neį wiens žmo- guſ ne ſėdėjo; atriſuſu tą ſén atweſkita.

3. Ir jey jiembwim kaſ ſa- tytu: kam tai dārota? taų ſa- tykita: Wieſpataſ jo privalo; taų tūjaus jį ſén atſúſ.

4. Jūdu nuėjusu rādo aſiláiti pririſtą prie durū laukė, kur kėlaſ ſtirafi, ir atriſo jį.

5. Ir kėli iſ anū, kurie tén ſtowėjo, tare jiembwim: kō dārota aſiláiti atriſdamu?

6. Bet jūdu atſakė jiems, kaip jiembwim Jėzaus iſaſtyta bu- wo; ir jie pawėlijo tai.

7. Ir atwėduſu aſiláiti paſ Jėzų, uždėjo ant jo sawo rubuſ, ir jis użſiſėdo ant to.

8. Bet daug paſlėjo sawo rubuſ ant kėlo; kiti werbaſ kīto nūg medžiū, ir kėjo taſ ant kėlo.

9. Ir kurie pirma ir paſtų- ējo, ſaukė ſaſtydami: Dzianna, paſlowintaſ te eſie, kurſai ateiti wardan Wieſpatiēſ!

10. Paſlowinta te eſie kara- lyſte muſū tėwo Domido, kuri ateit wardan Wieſpatiēſ, Dzi- anna auſtybėje!

11. Ir Biešpats iējo i Jeruzalē, ir i bažņyczā, ir pērzūrējo wis; ir wafarē išējo jis i Betaniā su anais dwylīta.

12. Ir antrā diena jiemš išējus iš Betaniōs jis išālto.

13. Ir pamāte iš tolo pygū mēdi lapus turintī, tay jis priējo prie to, bau lā ant jo rāstu. Ir priējes, nielā ne rādo, lai p tikt wienus lapus; nēsa dar ne burwo czēsas pygomš buti.

14. Ir atšatydams Jēzus tare jam: tahgi niels te ne walgo daugiaus nū tawēs ney jofio waisaus amžina. Ir jo mokitinei tai girdējo.

15. Ir jie atējo i Jeruzalē; ir Jēzus iējes i bažņyczā pradējo laulan warti parduānczus ir pērlanczus bažņyczoj; ir apwerte stalus piningmainū ir krēslus karwelus parduānczū.

16. Ir ne pērlēido ney wienam lā nēsti per bažņyczā.

17. Ir jis mokino, šatydams jiemš: ar ne parašyta ģra: mano namai bus wadinami malbū namai wišiemš žmonēmš; bet jūs padārēte iš jū razbaininkū dūbē.

18. Ir tai išgirde, rašte mokitī ir wyrausi kūnigai, jēšlōjo, lai p jī nužudytu. Bet ģijōjosi jo; nēsa wišī žmones ģējosi jo pamótklo.

19. Ir ant wāfaro išējo jis laulan iš mīesto.

20. Ir rytā mētā praeidami, išwydo pygū mēdi padzūwusi iši šatnū.

21. Ir Pētras atsiminēs to šate jam: Mokitojau, štay, pygū mēdis, kuri praeitei, padzūwo.

22. Jēzus atšatydams tare jiemš: tikēti i Diemā.

23. Iš tiesōs šakau jums: šas šiam kalnui šatytu: pasitēl ir išiwerst i mares, ir ne abejotu šawo širdije, bet tikētu nufidūsent, lā jis šako, tay nufidūs jam tai, lā jis šako.

24. Togidēl šakau jums: wis, lā jūs meldzate šawo malboje, tikt tikēti gaušē, tai bus jums.

25. Ir šad stowit mēšdamiesi, tay atlēistit, jey lā turit priēš kīts kītā, šad ir jūsū Tēwas danguje jums atlēistu jūsū nufidējimūs.

26. Bet jey jūs n' atlēistite, tay ir jūsū Tēwas dangujēšis jums ne atlēis jūsū nufidējimūs.

27. Ir jie wēl atējo i Jeruzalē. Ir i bažņyczā jam einant, atējo pas jī wyrausi kūnigai ir rašte-mokitī ir wyresnieji,

28. Ir tare jam: iš šokiōs maciēs tu tai darai? ir šas taw pawēlijo tai dartyt?

29. Bet Jēzus atšatydams tare jiemš: ir aš paklausu jūs

wienā žodi, atsahtit man, taņ jumš sahtsu, kieno pawelijimu aš tai darau.

30. Jono krištās, ar tas iš dangaus buwo, ar iš žmonū? atsahtit man.

31. Ir jie dumōjo sawije tarydami: jeh satome, jē iš dangaus buwusi, taņ jis sahts: lodēlgi jūs jam ne wierijot?

32. Bet jeh sātom, jē iš žmonū buwusi, taņ žmonū bijomies; nēsa wiš lailē Jonā per titrā prārātā.

33. Ir atsahtdami tare Jēzui: meš to ne žinome. Ir Jēzus atsahtdams tare jiems: taņ ir aš jumš ne saļau, kieno pawēlitas aš tai darau.

12. Pērskyrimas.

Krie wynnica, czejšs graši, Mešļošu, ir pawarguše nalie.

Ir jis pradējo jiems per priliginimus kalbēti: žmogus šodino wynnica ir tā aptwēre tworā, ir ištāse wyno spaustuwē, ir pawudarwōjo torā, ir parsamdeš tā wynnicininkams, i swētinaž jēme ištēlamo.

2. Ir sunte wienā tarnā, czejšui ateinant, paš wynnicininkus, kad jis nūg wynnicininkū imtu wynniczōš waišu.

3. Bet jie nutwēre jē, plāše, ir jē tucēzā nūg sawēš palēido.

4. Ir wēl nusunte paš jūs titā

tarnā; to gālwa jie atmenimis sukūle ir apgēdintā palēido nū sawēš.

5. Ir wēl jisai nusunte titā; tā jie užmuše; ir daug titū, titus jie plāše, titus nužawino.

6. Taņ jis turēdams wiczwiēna sumu, kurs jo mylims buwo; tā nusunte pastiaus taipojau paš jūs, sahtdams: jie bijošis mano sunaus.

7. Bet tie pātys wynnizininkai susikalbējo: tai tēwōnis; eikim ir užmuštim jē, taņ mušū bus tēwištē.

8. Ir jie ēmē jē užmuše ir laukān ištēte iš wynniczōš.

9. Kagi tas ponas tōš wynniczōš daryš? Jisai atējēs žudys wynnizininkus, ir wynnicaž kitiems dūs.

10. Ar ir ne skaitēt šitā raštā: Atmū, kuri budawōnininkai atmete, tās kampinu atmenu pastōjo.

11. Nūg Wiešpatiēs tai titōši, ir dywas yra mušū atisa.

12. Ir jie jēštōjo, šaip jē sugautu, (ir taczau žmonū bijōjos,) nēsa jie suprāto, jē tūs priliginimus ant jū kalbējusi, ir jē palikē, atstōjo.

13. Ir jie nusunte paš jē telis iš Parizēušū ir Erōdo tarnū, kad jē sugautu kalboje.

14. Ir jie atējē tare jam: Mokitojau, žinome tawē teišu

ēšanti, ir ney wienu ne atbojanti; nēsa tu ne vēizdi ney šotio, ney tofio žmogaus, bet tikray kēlā Diewo motini. Ar wert', cēhē dūti Ciecorui, ar ne? ar jam dūsim, ar ne dūsim?

15. Bet jis supratēs jū weibmainystē, tare jiemš: kam manē gundote? atneštit man grāšit, kad jī mathejau.

16. Ir jie atneše jam. Tay jis tare: kieno tai ābrozas ir ugrāšas? Anie jam šate: Ciecoraus.

17. Tay atšatydamš Jēzus tare jiemš: tagi dūkite Ciecorni, kas Ciecoraus, ir Diewui, kas Diewo hra. Ir jie dhwijos jo.

18. Tay atējo paš jē Sadducēšai, (kurie šato, ne ēšanti iš numirusū prisitēlimā,) tie jī klause šatydami:

19. Motitojau, Moizēšus mums parāše: jeh kieno brolis numirdams paliekt moteri ir ne paliekti ney joki waitā, kad tay jo brolis paimtu to paczē, ir šatwo broliu jēllā nugamintu.

20. Bet dabar septyni brolei hra buwē. Pirmasis paēme moteri, šasai mirdamš ne paliko waitū.

21. Ir antras paēmes pamire, o ir tas taipojau ne paliko waitū. Taipjau ir trecasjis.

Ir tā paēme wisi septyni,

ir ne paliko waitū. Galausēy po wisū numire ir ta moterishe.

23. Tagi prisitēlime iš numirusū, kad jie kēlšis, kurio jī bus pati iš tū? nēsa septyni jē per paczē turējo.

24. Tay atšatydamš Jēzus tare jiemš: ar ne taipo? jūs klajojate, todēl, kad ne žinote, ney apie rāštā, ney apie maci Diewo.

25. Kad iš numirusū kēlšis, tay jie ney wēs, ney telēs, bet jie hra taip angēlai dangujē.

26. Bet apie numirusūsus, jūs prisitēlsent, ar ne slaitēte knygosa Moizēšaus, paš trūmā, taip jam Diewas kalbējo ir tare: Aš esmi Diewas Abrahomo, ir Diewas Izaoko, ir Diewas Jotubo.

27. Bet Diewas ne numirusū, bet ghywujū Diewas. Togidēl jūs labay klajojate.

28. Ir priējēs jī wiens iš raštemoktū, kursai jū isiklanšes buwo, taip jie tarp šawēs klausinējos, regēdamš, taip jiemš mandagey atšatēs buwo. Klause jī: kurs hra wisu whrausis prisatimas?

29. Bet Jēzus atšate jam: whrausis prisatimas iš wisū prisatimū tas hra: klausht Izael, Biešpats, musū Diewas, hra wiens wienatijis Diewas.

30. Ir tu mēlēt Diewā šatwo

Wiešpati iš wišos širdiēs, iš wišos dušidēs, iš wišo ūmo ir iš wišos šlōs; tai gra wgraušis prišātimas;

31. Ir antras tamui gra lguš: mhlēl sawo ārtimā, taip pats sawē. Niera kito dibēsniō prišātimo per šitus.

32. Ir rašte-mokitas tare jam: Mokitojau, iš tiešos geray atšatei; nēša wienas Dievas gra, ir niera kito per jē.

33. Ir tā pati mhlēti iš wišos širdiēs, iš wišo ūmo, iš wišos dušidēs ir iš wišos šlōs, ir mhlēti sawo ārtimā taip sawē pati, tai daugiaus gra už wišas bēginimo apieras, ir už wišas apieras.

34. Bet Jēzus regēdams, anq išmintingay atšākiusi, tare jam: tu ne toly esi nūg Diewo kara-lhstēs. Ir ney wiens ne dryso jē tolaus klausiti.

35. Ir Jēzus atšatydams tare, mokindams bažnyčoj: taip šalo raštemokiti, Kristų ēfanti Domido suny?

36. Bet jis, Domids, per šwentā Dwašē šalo: Wiešpats šake mano Wiešpaczui: sēstis po mano bēšinēs, šoleh padēšu tawo neprietelus šulēlū tawo šojū.

37. Čzē jūt Domids jē wadin sawo Wiešpati, kaipo taigi jis gra jo sunus? Ir daug žmonū mielāh jo klausēs.

38. Ir jis mokindams jūs, tare jiems: saugokities nūg rašte-moktū, kurie ilgais rubais dėwį' ir nor ant turgaus šwēikinami buti;

39. Ir meilij' sēdēti wgraušosa wletosa šuilēša, ir už štalo czēsniša.

40. Jie praryja našlū namūs, ir šatosi ilgās malbas melbzg: Žiems bus jū dibēsniš prazūdimas.

41. Ir Jēzus pasišēdēs ties bažnyčzōs štryne regėjo, kaipo žmones piningus idėjo i bažnyčzōs štrynę. Ir daug bago-tujū daug idėjo.

42. Ir atėjusi wiena našlė pawārgusi, idėjo dy jūditiq, tūdu padāro wiens piningēli.

43. Ir jis pawadineš sawo mokitinus tare jiems: iš tiešos šakau jums, šī pawārgusi našlė daugiaus idėjo i bažnyčzōs štrynę, už wišus, kurie idėjo.

44. Nēša jie wiši idėjo nūg apštumo sawo, ale šī nūg sawo ubagštēs, wis tā turėjo, wišq sawo išlāitimq idėjo.

13. Pērskyrimas.

Apie iškpušijimą Jeruzalės, ir šwieto gėlq. Ir jam išeinant iš bažnyčzōs, šake jam wiens jo mokitinū: Mokitojau, weizdēt, šokie tai akmenys, ir šokia tai budawone gra.

2. Ir Jēzūs atšahdams tare jam: begu matai šitą wišą dide būdamonę? ney ašmū ant ašmens ne liks ne išgrautas.

3. Ir sėdint jamui ant alhtvū kalno ties bažnyčią, klause ji šturu Pėtras, ir Jotubas, ir Jonas, ir Endrėjus:

4. Pašah! mums, kada tai bus? ir koks bus ženklas, kada tai wiš turės nusidūti?

5. Jēzūs atšahdams jiems, pradėjo šahyti: dabokities, kad kas jus ne suklasotų.

6. Mėša daug ateis mano war-dan, šahdami: aš esmi Kristus, ir daugumą suklasotų.

7. Bet kad jus išgirsite karus ir šautsmus apie karus, tai nesišijokit, nės taip tur buti. Bet dar ne yra galo.

8. Gūtils žmones prieš žmo-nes, ir karalyste prieš karalyste, ir bus žemės drebėjimai šen ir ten, ir bus bádai ir išgasczei. Tai bėdós yra pradžia.

9. Bet jus saugokitės. Mėša jus padūs rótai ir šuilėms, ir jus suplėis ir pas kunigáiškčus bey karalus nuvės dėl manės, lúdimui ant jų.

10. Ir Ewangelia tur pirma apšahyta buti tarp wišų žmonū giminū.

11. Tangi kad jie jus wės ir padūs, tai nesišipikitės, ką reikia jums kalbėti, ney pirma

pasimisilities; bet kas jums tą pacę adyna bus dūta, tai kalbėit; nės jus ne este, kurie kalbate, bet šwenta Dwase.

12. Bet broliš padūs broli ant smertiės, ir tėwas suny, ir waitai pašikels prieš gimdytojus ir padės jus užmušti.

13. Ir busite ne aptenczami wišų, dėl mano war-do. Bet kas ištriwós iki gáo, tas bus išganhtas.

14. Bet kad išwysite išpústi-jimo bjaurybę apšahytą per práratą Dangėlą, stowincze nereikiamoje wietoje (tai skaitąs te išmáno,) tad jey kas Žubėjoje yra, te bėga ant kalnų;

15. Ir jey kas ant stogo yra, tas te ne nukūpa i būtą ir te ne ieina, ką gabėnti iš sawo namū.

16. Ir kas ant lauko yra, tas te ne gryhta atgalos, sawo rubū atimti.

17. Bet bėda nēščzoms ir žindanczoms tū czėsu.

18. Bet melskite, kad jums ne tėttu bėgti žiemoj'.

19. Nės bus tosa dienos tokie prispaudimai, tokie iššoley ney bute ne buto, nūg pradžós sutwėrimū, kuruš Diawas su-twėręs, ir tokiū ney bute ne bus.

20. Ir jey Wiešpats tas dienas ne butu patrumpinęs, ney wiens žmogus ne butu iš-

ganxtas; bet dēl iſkrinktūjū, turus jis iſkrinto, patrumpino tas dienas.

21. Jēgu taba tas jums tars: ſtaņ, cē ȳra Kriſtus, ſtaņ, tenaņ ȳra; taņ ne wierifit.

22. Nēſa paſitēlſis netitri Kriſtus, ir netitri prāraļai, dāra ȳenklus ir ſtebuklus, aļa ſu- ſtaſtotu, jē ȳalint, ir iſkrinktūjus.

23. Bet jūs ſaugoties. Sȳtaņ, aſ wiſ jums pirma ſaſiau.

24. Bet tante cēſē, po to priſpaubimo, ſaule ir mēnū ſawo ſwiefiſbē pameſ;

25. Ir ȳwaigzdes nūg dangaus nupuls, ir dangaus twirtybes jūdīſis.

26. Ir tab jie iſwys ȳmogaus ſunȳ ateinanti dēbeſiſa, ſu dibe ſiprybe ir ſlowe;

27. Ir taba jis ſūs ſawo angēlus, ir ſurinlſ ſawo iſkrinktūjus, nūg ſeturū wējū, nūg jēmēs trāſto, i' trāſto dangaus.

28. Nūg pygū mēdžio moſi- kities priſȳginina: jo ſaļoms jau ſprogſtant, ir lāpams at- ſirandant, numanote, wāſarȳ artinantis.

29. Tai ȳo ir jūs matȳdami tai nuſidūdant, ȳinokite, tai arti ēſant.

30. Jē tieſōs ſaſau jums: ne ſugaif ta giminē, i' tam wiſam nuſidūdant.

31. Dangus ir jēme ſugaif; bet mano ȳodzei ne ſugaif.

32. Bet tā diena ir adȳnȳ neȳino nielſ, neȳ angēlai dan- guje, neȳ Sunus, bet tiſtaņ wiens Tēwas.

33. Dabotities, budēkite ir melſtitēs; nēſa neȳinote, ſada cēſas ȳra.

34. ȳȳgeȳ ſaip ȳmogus, kurs toly ſelaudams, palito ſawo namus, ir wāļē darwe ſawo bernāms, ſoȳnam jo darȳ, ir wartininkui priſāſe, ſad budētu:

35. Tȳȳgi budēkite, (nēſa ne- ȳinote, ſada namū Wieſpats ateis; ar ateis wāſare, ar na- tiēs widurije, ar gaidȳſtēje, ar rȳtȳ mēta.)

36. Kad ne ateidams ſtaigeȳ, rāſtu jūs be miegancȳus.

37. Ir tā aſ jums ſaſau, tai ſaſau wiſiems: budēkit!

14. Pērſkyrimas.

Kriſtaus moſtijims. ſawa darſe, ir Pētro uſſȳgnimas.

Ir po dwiejū dienu bawo wely- ſos, ir dienos neraugintōs dūnōs. Ir wyrauſi ſunȳgai beȳ raſte-mokiti jēſkojo, ſaip jē ȳtrey ſugaļē, nuȳawintu.

2. Bet jie tare: minau ne ant ſwientēs, ſad maiſtas ne rāſtus tarp ȳmonū.

3. Ir Jēzui ēſant Betanioje, namūſe Simono raupſoto, ir

už stālo sēdint, atējo moterīste, turinti stikla su nemaišytu ir kastaunu nardo wandenimi, ir ji sukūlusi stikla, užliejo tā ant jo galwōs.

4. Tāy keli buwo, tie pykterējo, tarydami: kamgi tas pūstijimas?

5. Butu galēje tā wāndeni už daugiaus, kaip už trīs šimtus grašus pardūti ir tai ubagams dūti. Ir murmējo ant jōs.

6. Bet Jēzus tare: dūkite jey pačājy, kodėl jē raubinate? Ji tikray geray man padāre.

7. Ubagus wišados turit pas sawę, ir kad norite, gālit jiems gēr daryti; bet manę ne turit wišados.

8. Ji dāre, tā galējo; ji pasfūbino mano kūną pamōstīti ant mano palāidojimo.

9. Jē tiesōs sakau jums: kur sātoma bus šita Ewangelia per wišą swietą, cze ir sātoma bus ant jōs paminklo, tā ji dabar dārūsi.

10. Ir Judōšus Jēkariotas, wienas iš dwylīkōs, nuėjo pas wyrausūs kūnigus, kad jē išdūtu.

11. Tāy anie išgirde pradžūgo ir pažadėjo jam pinigū dūti. Ir jis jēštojo, kaip jē tropnay išdūtu.

12. Ir pirmą dieną nerautōs dūnōs, kaip welškū awi-

nēli apierawōjo, sake jam moštinei: kur nori, kad mes nuėje pagatāwitumbim, kad welškū awinēli wālgitumbei?

13. Ir jis nusunte dy sawo moštinū ir tare jiemdwiem: eikita i miestą, ir šutiks judy žmogus, nešąs izbōną wandens, tā šekita.

14. Ir kur jis ieis, cze taršita gaspadorui: Mošitojis taw satydin, kur yra gaspadā, kur aš galēczaū welškū awinēli wālgiti su sawo moštineis?

15. Ir jis parodis jum didele swetlyczą, išklotą ir pagatāwitą; cze mums pagatāwitita.

16. Ir pasuntinei išėję atėjo i miestą ir rado, kaip jiemdwiem buwo sakeš, ir pagatāwijo welškū awinēli.

17. Bet ant wātarō atėjo jis su tais dwylīka.

18. Ir jiems už stālo sēdint, ir walgant, tare Jēzus: iš tiesōs sakau jums, wiens jufū, kurs su manimi wālgō, išdūs manę.

19. Ir anie nusismūtiję tare jam po kīts kito: argi aš esmi? ir antras: argi aš esmi?

20. Jis atšatydamas tare jiems: wiens iš dwylīkōs, kuršai su manimi i blūdą dāžo.

21. Rueit tiesa žmogaus sunus, kaipo apie jē parašyta; bet bēda tam žmogui, per kurį

žmogaus sunus išdūtas bus! Oeraus butu tam žmogui, kad niekad os ne butu gimes.

22. Jėr jiems be walgant, ėme Jėzus dūnq, dėlawojo, lauže ir dawe jiems, satydamas: imkit, walgikit, tai esti mano kūnas.

23. Jėr ėmęs kuliq, padėlawojo ir dawe jiems tq, ir jie wisi iš to gėre.

24. Jėr tare jiems: tai yra mano kraujās naujo testamento, kufai praliejamas už daugel.

25. Iš tiesos sakau jums: aš daugiaus ne gėrsu waisaus wynmedžio, iki anos dienos, kad gėrsu tq naujq karalystėje Diemo.

26. Jėr pagieboję laupfės giesmę, išėjo jie pas alywū kalnq.

27. Jėr Jėzus tare jiems: jūs wisi šę nakti manimi pasipiktisite. Nėsa parašyta yra: aš ištiksiu ganytoji, ir atovys išsisiklaids.

28. Bet kėles iš numirusū, pirm jūsu eisu i Galilėq.

29. Bet Pėtras tare jam: kad ir wisi pasipiktintu, aš taczau ne pasipiktinczau.

30. Jėr Jėzus tare jam: iš tiesos sakau tau: šendien, šę nakti, gaidžui dar ne dy kartų praghbus, tris kartus manęs užgigsi.

31. Bet jis dar tolaus kalbėjo:

beje, kad ir šu tawim' mirti turėczau, ne norėczau tawęs užsiginti. Taipojau ir wisi kalbėjo.

32. Jėr jie atėjo pas dwārq, Getsemane wadinamq. Jėr jis tare sawo mokitiniems: pasisėstkit cze, it' nuėjes pasimelsu.

33. Jėr drauge ėmęs Pėtrq, ir Jokubq, ir Jonaq, pradėjo brebėti ir sielwartausti.

34. Jėr tare jiems: mano dūšia smutna yra iki smertiės; czonay pasilikę budėkite.

35. Jėr mažnmq tolaus nuėjes, pūle ant žėmės, melsdamas, jėh gálima butu, kad pereitu ta abhyna,

36. Satydamas: Abba, mano Tėwel wis tau yra gálima; atimt tq kuliq nūg manęs, taczau, ne tq aš, bet tq tu nori.

37. Jėr atėjes rądo jūs bemieganczus. Jėr tare Pėtrui: Simone, ar mlegi? ar ne gali ben wienq abhynq budėti?

38. Budėkit ir melskities, kad ne ieitumbit i pagundimq; dwāse yra noringa, bet kūnas silpnas.

39. Jėr wėl nuėjes meldėsi, tus paczus žodžus kalbėdamas.

40. Jėr sugryžęs rądo jūs wėl bemieganczus, (nėsa jū atys pilnos buvo miego) ir nežinójo, tq jam atsalytu.

41. Ir atējis trečzā kartā tare jiemš: at! argi dabar miegosīte ir iļšēstīties? ganā, adhyna atējo. Sztah, žmogaus sunus padūdamš ģra i griekiniņkū rankas.

42. Rēlītītes, eikim; štah, paš ģāli mano iļšdawējas.

43. Ir tūjauš, jam dar bekalbant, atējo Judofuš, viens iļ anū dwyliša, ir su jūmi dibiš pulkšas, su ķarbaš ir su ķartimis, nū wyrausujū ķunigū ir wyresnujū.

44. Ir iļšdawējas butwo jiemš ģēntlā dawēš, sathydamš: ķurt aļš pabuczūšu, tas titrasiš; tā ſugāwē weštite sargeņ.

45. Ir atējis tūjauš jī priējo, ir tare jam: Moķitojau! Moķitojau! ir pabuczawo jī.

46. Bet anie jī rankomis nu twērē ſugāwo.

47. Bet wiens tū, kurie paš ģāli stowējo, iļštrauļēš ſawo ķardā iļtiko wyrauswo ķunigo bernā ir nukirto jo ausi.

48. Ir Jēzus atſathydamš tare jiemš: jūš iļšējote ļaip ant koķio razbāiniķo, su ķarbaš ir ķartimis, manē ſugauti.

49. Aļš ļas dienā paš jūš baļņhczwo butwau ir moķinaw, ir jūš manēš ne gaubēte. Bet ļad raļštas iļšipilbitu.

50. Ir wiši moķitinei jī palitē pabēgo.

1. Ir butwo wiens jauni-

ķaitis, tas ſēle jī, tas butwo brobe apwiltķas ant nūgo ķuno, ir tā ſugāwo jaunikaiczei.

52. Bet jīš palitēš brobē, nūgas nūg jū pabēgo.

53. Ir jie nuwede Jēzu paš wyrausaji wyštupā, ķur ſušiēģ butwo wiši wyrausieji ķunigai, ir wyresnieji, ir raļstemokiti.

54. Bet Pētras iļš tōlo jī ſēle, iti i paloczū wyrauswo wyštupo; ir czē budamš ſēdējo su tarnaiš, beļšilbidamas prie ugniēš.

55. Bet wyrausieji ķunigai ir wiši rotponei jēļķwo lūdimā prieļ Jēzu, ļad jam gālā darhtu; ir nieķo ne rado.

56. Daug lūbijo neteiķeļ prieļ jī, bet jū lūbijimai ne ſutare.

57. Ir ķiti atſitēlē neteiķeļ lūbijo prieļ jī, sathydami:

58. Meš ģirdējome jī ķalbant: aļš noru baļņhczā, rankomis padarhtā, ſuardhtu ir i tris dienas ķitā paķurti, ķuri ne rankomis paķurta.

59. Bet jū lūbijimas dar ne ſutare.

60. Ir wyrausāš wyštupas ķēlēš tarp jū, ķlauķe Jēzu, tathydamš: argi nieķo ne atſakai ant to, ļā tie lūbija prieļ tamē?

61. Bet jīš tūlējo ir nieķo ne atſāķe. Taļ jī wēļ ķlauķe wyrausāš wyštupas, jam sathy-

dams: ar tu esi Kristus, suns
ano Paslowintojo?

62. Bet Jēzuss tare: Aš esmi.
Jr jūs regēsite žmogaus sunų
sėdinti po dešinės rankos sti-
pybės ir ateinanti su dangaus
debesimis.

63. Tą vyrausą vystupą
sudrąstęs samų rubus tare:
tagi be reikia mums daugiaus
lubininkų?

64. Girdėjote tą Dievo blūz-
nijimą. Kas jums rėgisi? Bet
jie visi jį atšūdijo, jį wertą
ėfanti smertiės.

65. Tą pradėjo keli i jį
spjauditi ir uždengti jo veidą,
ir kumscjomis mušti, ir jam
sakyti: praraski mums. Jr
bernai ištiko jį i veidą.

66. Jr Petras buvo žemą
palūcjuje. Tą atėjo vyrau-
sojo vystupo mergū wiena;

67. Jr išvydusi Petrą besifil-
danti, pažūrėjusi i jį tare: ir
tu taipjau buvai su Jėzumi iš
Nazaret.

68. Bet jis užsigyne, tarydams:
aš jo ne pažystu, neįgi žinau,
tą tu kalbi. Jr išėjo laukan i
prangę, ir gaidys pragydo.

69. Jr merga išvydusi jį,
vėl pradėjo sakyti ežę pristowin-
tiems: tas wiens yra tujū.

70. Jr jis vėl užsigyne. Jr
po mažos walandos vėl sate
Petrui tie, kurie ežę pristowėjo:

iš tiesos tu esi tujū wiens, nesa
tu esi Galileiškis, ir tamo kalba
tokiajau yra.

71. Bet jis pradėjo kėiktis ir
bąžitis: aš ne pažystu to žmo-
gaus, apie kurį kalbate.

72. Jr gaidys antrą kartą
pragydo. Tą atsimine Petras
ano žodžio, kurį Jėzus jam
kalbėjo: gaidžiui dar ne du kartų
pragybus, tu tris kartus manęs
užsigysi. Jr jis pradėjo werkti.

15. Pėrskrymas.

Kristaus kentėjimas, smertis ir
palaidojimas.

Jr tujaus, rytą metą, vyrausi
kunigai sudūme su vyrauseis ir
rašte-mokitais; priegtam ir wisi
rōtponei, ir surišę Jėzų nuvede
jį ir padave Pilotui.

2. Jr Pilotas jį klausė: ar tu
esi Žydū karalus? Bet jis atsa-
kydams tare jam: tu sakai.

3. Jr vyrausi kunigai bideh
jį kaltino.

4. Bet Pilotas jį wėl klausė,
sakydams: ar nieko ne atsakai?
Sztay, kaip bideh jie tamę ap-
skundza!

5. Bet Jėzus daugiaus nieko
ne atsakė, aža ir Pilotas dy-
wijos.

6. Bet paprātes buvo jiems
per welkū šventę wieną kalini
išlėisti, kurio jie norėjo.

7. Bet buvo wiens, Barra-

bošus wadinams, sugautas su maištininkais, kurie maište razbājū buwo padārē.

8. Ir užēje žmones praše, kad darytu, kaip darydamo.

9. Bet Pilotas jiems atšate: ar norit, kad jums Žydū karāly išlēisciau?

10. Mēs zinōjo, myrausūs kunigus jē iš pawyhdōs išdāvūs.

11. Bet myrausi kunigai patuse žmones, kad jiems geraus Barrabosy išlēistu.

12. Bet Pilotas wēl atšatydams tare jiems: tagi norit, kad aš daryčiau tam, kuri wadinate Žydū karālumi?

13. Jie wēl šaute: nukryžawot jē!

14. Bet Pilotas tare jiems: tagi jis piktō padārē? Bet jie dar jū daugiaus šaute: nukryžawot jē!

15. Bet Pilotas norėdams žmonėms itikti, išlēido jiems Barrabosy: ir Jėzū jiems padawe, kad butu nuplaktas ir nukryžawotas.

16. Bet žalnėrei iwebe jē i sūdo būtg ir suwadino wisq pulkq.

17. Ir apsaute jē purpura, ir nupynę erštkėzū wainitq, jam tq uždėjo.

18. Ir pradėjo jē swėitinti: sweiks, Žydū karālau!

19. Ir muše jo gālwg nendre,

ir spjaude i jē, ir parsiklaupę meldėsi jo.

20. O kaip jē buwo apjūkę, nusaute jo purpurq, ir aprėde jē jo paties rubais, ir išwede jē, kad jē nukryžawotu.

21. Ir priverste wieng pro šalī einanti, wardu Simona iš Chyrėniōs, kurs nū laufo parėjo, (tėwg Aleksandro bey Kupo,) kad jam kryžy neštu.

22. Ir jie nuwede jē ant wietōs Golgata, tai musū žodzeis: lawongalwū wieta.

23. Ir dawe jam myrrq su wynu gėrti, ir jis ne priėme tai.

24. O kaip jē buwo nukryžawoję, dalijo jo rubus, mesdami ant jū burtq, kas tq gautu.

25. Ir buwo apie trėczq adyng, kaip jē kryžawōjo.

26. Ir buwo wiršui' jo rāšyta, ko jē kaltino, butent: Žydū karālus.

27. Ir nukryžawōjo draug su jūmi dy razbainitū, wienq po dėšinēs, itq po kairēs.

28. Tq išsipilde rāstas, kursai sato: Jis yra tarp piktadėjū parokūtas.

29. Ir kurie pro šalī ējo, blūznijo jē, ir kratydami sawo galwas, tare: ben gėdėtis, kaip gražeh tu suardai bažnyczq ir pafuri jē i tris dienas.

30. Pats dabar pafigēlbeš ir nužengē nūg kryžaus.

31. Tai po jau ir myresnieji kunigai apjūte jį tarp ſavęs, ſu raſte-mokltais, tarydami: kitus jis gėlbėjo ir pats ſavę iſgėlbėt ne gal.

32. Jey jis Kriſtus bey karalus iſ Izraelio, taſ jis dabar nū kryžiaus te nužengia, kad regētumbim ir tikētumbim. Ir tūdu, kuriūdu ſu jūm buwo nutryžavotu, taipojau jį apjūte.

33. Ir po ſeſtōs adynōs radoſi tamſybe per wiſą žemę, iſi dewintōs adynōs.

34. Ir apie dewintą adyną Jėzus ſauke didzu balſu tarydams: Eli, Eli, lama zabaktani? tai yra muſū žodzeis: mans Dieve, mans Dieve, kodėl mane praſtojei?

35. Ir kiti tēn ſtowėdami tai iſgirde ſake: ſtaſ, taſ Elioſų wadina.

36. Taſ bėges wiens pripilbe ſempinē uſtoſu ir užmōwęs ant nēdrēs, girde jį ſatydamas: palaukit, žurėkim, bau ateis Elioſus, jį nuimti.

37. Bet Jėzus ſaukdams didzu balſu, iſplėido dwasę.

38. Ir bažnyczōs užbanga puſau pėdrislo, nūg wirſaus iſi apaczōs.

39. Bet žalnėriū myrėsnis, kurſai czę ſtowėjo ties jūmi, regėdams, jį totiu ſaukſmu dwasę iſplėidženti, ſake: iſ tie-

ſōs, taſ žmogus Diewo ſunus buwęs.

40. Buwo taipojau ir moteres czonay, iſ tōlo tai žurin-czōs, tarp kuriū buwo Marya Mablina, ir Maria, mažojo Joſubo ir Jožepo mōtina, ir Salome;

41. Kurios taipojau jį ſėte, jam dar Galilėjoje ēſant ir jam tarnāwo, ir daug kitū, kurios ſu jūmi užėjusos buwo i Jeruzalę.

42. Ir wakarē, kadangi diena buwo prigatāwijimo, kurs yra ſwents wālars pirm ſabatōs,

43. Atėjes Jožepas iſ Arimatijōs, wiežlibas rotpomis, kurſai taipojau karalyſtēs Diewo lauke, taſai drāſinos ir iėjes pas Pilotą, prāſe Jėzaus lawoną.

44. Bet Pilotas dymijos, kad jau buwo numiręs, ir patwadinges žalnėriū myrėsnijū klaufe jį, ar ſeney numiręs?

45. Ir iſtyręs nūg žalnėriū myrėsmōjo, dāwe Jožepui lawoną.

46. Ir jis nupirtęs drobę, ir nuėmęs jį, iſaute i drobę ir pagulde jį i lāpą, taſai buwo iſ ūlōs iſlāltas, ir užrito atmeni prie angōs lāpo.

47. Bet Marya Mablina, ir Marya Jožes pažurėjo, kur jis buwo padėtas,

16. Pērskyrimas.

Apie Kristaus brīvēlīma, ir dangungimā.

Jr sabatai pērėjus, pirko Marya Mablina, ir Marya Jokuho, ir Salome žoles, gražej kwēp-janczes, kad atėjusos jī mostitu.

2. Jr labah anksti pirmoj' dienoj' sabatū, atējo pas kapa, saulei užtefant.

3. Jr kalbėjo tarp saveš: kas mums atris atmeni nūg kapa duriū?

4. Jr nužūrēdamos tēn išwydo atmeni atristą, nēs buvo labah dibis.

5. Jr iėjusos i kapa išwydo jaunaiti sēdinti po dešinēs, apvilktą baltu rubu; ir jos nufigando.

6. Bet jis sake joms: ne nufigaskite; Jėzaus jūs jėptot iš Nazaret, nutrįjavoto; jis kėlēs ir niera cze; štai wieta, kur jī padėje buvo.

7. Bet nuėjusos pasatkitit jo mostiniems ir Pėtrui, kad jis pirm jufū nueis i Galilėq, tēnā jī mathsite, taip jums pasake.

8. Jr išėjusos weikėj pabėgo nūg kapa; nēsa apēmēs jas buvo drebėjimas ir išgastis, ir niekam nieko ne sake, nēs bijojos.

Bet Jėzus iš numirusū anksti pirmoje dienoje saba-

tos pirmiaus pasirode Maryai Mablina, iš kuriōs septynis wėlnus buvo išwāres.

10. Jr jī nuėjusi apsaite tai tiems, kurie su jūmi budavo, kurie gedėjo ir werke.

11. Jr tie, išgirdę jī ghwā ēsanti ir jei pasirodžusi, ne wierijo.

12. Botam, dwiem iš jū einant, pasirode kitokiū wėidu, kaip ant lauko ējo.

13. Jr tūdu taipjau nuėjusi apsaite tai kitiems; bet ir tiems dwiem ne wierijo.

14. Pastiaus, kaip anie wienolita už stalo sēdėjo, pasirode jis jiems ir bāre jū netilėjimā, ir širdiēs kėtumā, kad tiems ne buvo wieriję, kurie jī regėjo kėlusi.

15. Jr tare jiems: eitit i wišq swietq ir satykit Ewangelia wišam sutwėrimui;

16. Kuršai tit ir patikštitas yra, tas bus išganytas; bet kurs netil, tas bus prajudytas.

17. Bet ženklai, kurie sėts tūs, kurie til, yra tie: mano wardan wėlnus išwarys, naujais liežumjeis kalbēs,

18. Balczus prawarys; ir norint to smertišto gėrtu, jiems nieta ne kentš. Ant ligonū jie rantas uždēs, tay jie gertyn eis.

19. Ir Wiešpats, tai su jeis kalbējs, patēlts buvo i dangu ir sēd po dešinēs Diemo.
20. Bet jie išēje apšāte Die-
- wo žodi wišosa šališa. Ir Wiešpats jiems padējo ir žodi pastiprino sēlanczeis ženklaish.

Ewangelia swento Lufosa.

1. Pērskyrimas.

Jono ušgimims ir kudyte.

Kadangi daug apsieme, surašyti tūs nusidawimus, kurie tarp mūsų tilosi,

2. Kaip tai mums padawe tie, kurie iš pradžōs pātys tai regējo ir tarnais žodžio buvo:

3. Ir man ger rodēs, kad aš wišlab tai, iš pradžōs pertyrinējes, taw, miels Tēopilē, su aštru pasidabojimu ir dawadney rašycau.

4. Kad tikrą dawādą to pamōkšo gautumbei, kuriame išmōkitas esi.

5. Čzēse Erodo, karālaus Judēōs, buvo. kunigs iš urēdytēs Abiošaus, wadinamas Žalariošumi, ir jo pati iš dulterū Narōno, wardu Elzbēta.

6. Ir jūdu abu buvo teisu po aklū Diemo, wātšyczodamu wišuse prišatimūse Diemo be mūtartiēs.

7. Ir jūdu ne turējo waitū, nēša Elzbēta buvo newaisinga, ir buvo abu geray pašėnusu.

A. T.

8. Ir nusidawe, kaip jis kleboništą urēdą pilnamojo po aklū Diemo, czēse sawo urēdytēs,

9. Bagal budą kleboništą, ir kad jam pūlēš' rufinti, iējo i bažnyčą Wiešpatiš.

10. Ir wišas žmonū pulkas buvo laukē, ir melbēsi rutinimo adynoje.

11. Bet pasirōbe jam angēlas Wiešpatiš, stowis po dešinēs rutinimo altōraus.

12. Ir Žalariošus jē išwybes nusigando, ir baime apēme jē.

13. Bet angēlas jam tare: nesibijotis Žalariošau, nēs tawo malba išklausyta, ir tawo pati Elzbēta pagimdys taw suny, tą pramiši wardu Jonu.

14. Ir iš to turēsi dzaugsmą bey linkšmybē, ir daug dzaugšis jo ušgimimo.

15. Nēs jis bus didis po aklū Wiešpatiš; wyno ir brūto gērimo jis ne gērs. Ir dar

žpwate mótinōs papilbitas bus
Szwenta Dwasē.

16. Ir daug waitū Izraēlio
jis privers Diemop', jū Wieš-
patiesp',

17. Ir jis eis pirm jo dwasėje
ir galybėje Eliošaus, priversti
širdis tēmū waitumpi, ir neti-
kinczus i isminti teisujū,
pritaistyti Wiešpaczui gatarvus
žmones.

18. Ir Zafariošus tare angē-
lui: ant ko aš tai numanysu?
nėša aš sėns esmi, ir mano pati
pasėno.

19. Angėlas atšalydamas tare
jam: aš esmi Gabriėlas, po
akiū Diemo stowis, ir sūstas
esmi, su tawimi kalbėti, kad
tolktai tavo apšalyczau.

20. Ir šitay, tu buši nebylys,
ir ne galėsi kalbėti, iki tōs die-
nōs, kurioje tai nusidūs, todėl,
kad tu mano žobzams ne wieri-
jei, kurie tur išsipilbit sawo
czėsu.

21. Ir žmones lauke Zafario-
šaus ir dywijos, kad taip ilgay
bažnyczoj' užtrūto.

22. Ir išeidamas ne galėjo su
jeis kalbėti. Ir jie numāne,
jė bažnyczoje regėjimą mączusi.
Ir jis merte jiemis, ir pasiliko
nebylu.

23. Ir nusidawe, kaip czėšas
urėbo pasibaige, parėjo jis i
o namus.

24. Ir po tū dienū Elzbėta
jo pati nėščia pastėjo ir
pasiflėpe penkis mėnesius, ir
tare:

25. Taip man Wiešpats
dare, tosa dienosa, kuriosa jis
manę izwelge, atimdams mano
gėdą tarp žmonū nū manęs.

26. Ir šeštame mėnesije an-
gėlas Gabriėlas Diemo sūstas
buwo i miestą Galilėos, wadi-
namą Nazaret,

27. Prie wienōs mergōs, kuri
buwo suderėta wyru, wardu
Jozėpu, iš giminės Dowido,
ir wārdaš tōs mergōs buwo
Marya.

28. Ir iėjes angėlas prie jōs
tare: šweika, tu malonės pilna,
Wiešpats su tawimi, tu pėrzeg-
nota tarp moterū.

29. Bet ji išwydusi jė, nusi-
gando iš jo kalbōs, dumodama:
tolktai tai šwėifinimas?

30. Ir angėlas tare jei: nesi-
bijōkis Marya, nėša tu radai
malonę prie Diemo.

31. Šitay, tu nėščia buši žy-
wate ir pagimdyši sunų, ir
pramisi jė wardu Jėžumi.

32. Tas bus didis ir sunumi
Aukščiausiojo wadinamas; ir
Ponas Diemas dūs jam šōstą
Dowido, jo tėwo;

33. Ir bus karalumi ant namū
Jokubo amžinay, ir jo karaly-
stės ne bus galo.

34. Tāp tare Marya angēlui: kaip tai nusiūbūs, kadangi neį jokia vyro nesiūinau?

35. Angēlas atšakdam's tare jei: Szwenta Dwāse ateis ant tawęs, ir stiprybe Aukščiausiojo apdengs tawę. Todėl ir tas šwentašis, iš tawęs gimęs, Die-wo Sumumi bus wadinamas.

36. Ir štai, Elzbēta tawo gentaine taipojau nėščia yra sumumi, sawo senatwėje, ir dabar jau yra jei šėstas mėnū, kuri šėlbjama, newaisinga ēšanti.

37. Nės prie Diewo neį wiens dāiktis ne esti negalims.

38. Bet Marya tare: štai, aš esmi tarnaitė Wiešpaties, te nusiūbūda man, kaip tu šalei. Ir angēlas atšėjo nū jōs.

39. Bet Marya kēlusi tosa dienos, nuėjo stubrę per kāl-mus į miestą Judo.

40. Ir atėjo į namus Zakario-šaus ir paswėikino Elzbētą.

41. Ir nusiūdame, kaip išgirdo Elzbēta swėikininę Maryōs, šokterėjo kūdikis jōs įpwate. Ir Elzbēta pilna pastōjo Szwen-tōs Dwāsės.

42. Ir prašuto didzu balsu, bę tare: peržegnota tu esi tarp moterū, ir peržegnotas waisus tawo įpwato.

43. Ir iš kur man tai ran-das, kad mōtina mano Wieš-paties pas manę ateit?

44. Sztai, kaip aš balsą tawo swėikininio girdejau, šokterėjo fu džiaugsmu kūdikis mano įp-watē.

45. Ir, aš išganyta tu esi, kuri tu tikėjai; nės išsipildis, kas taw šaktyta nū Wiešpaties.

46. Ir Marya tare: mano dušia pagārbina Wiešpatį,

47. Ir mano dwāse lint-sminasi Diewū mano Išgany-toju.

48. Nės jis parveizdėjo ant palarnystės sawo tarnaitės; štai, ↑ dabar manę išganytą šauts wisū waitū waitai.

49. Nės padare man didzus dāiktus, kūr macnus, ir kurio wārdas šwentas yra.

50. Ir jo mielą širdingyste pa-tenk wisadą, nū gimines iš gi-minės ant tū, kurie jo bijosi.

51. Jis daro stiprybę sawo pētimi, ir išbarsto pasididžū-jancus jū širdies dūmoje.

52. Jis nuštumja šlingūsus nū šōsto ir iškel palarnūsus.

53. Jis alkštancus papildo turtais ir bagotus tuščius pa-liet.

54. Jis atsimena sawo miela-širdingystės ir pagēlbtį sawo tarnui Izraēliui,

55. Kaip jis kalbėjęs esti mu-sū tēwams, Abraōmui ir jo wai-lams amžinay.

56. Ir Marya pasiliko prie

jôs per trīs mēnesus, potam ji wēl sugrūžo i sawo namus.

57. Jē Elizbētai iſſipilbe czēsas, kad pagimdytu; ir ji pagimbe sunu.

58. Jē jôs laimynai ir gentys iſgirdo, kad Dieſpats dibē mielaſhirdinghstē jei iſbrodēs, ir dzaugēsi su je.

59. Jē nuſidawo, aſmoje dieņoje atējo jie appjaustiti wailēli, ir pramine ji wardū sawo tēwo Zafarioſhumi.

60. Bet jo mōtina atſaſhdama tare: nieku būdu, bet tur Jonū wadinamas buti.

61. Jē jie tare jei: juſ niera ney wienu tarwo giminēj, tū wardu wandinamo.

62. Jē jie mērke jo tēwui, lai p jīs ji norētū praminti.

63. Jē jīs prāſe toblhyčzēlę, rāſe ir tare: Jonas yra jo wārdaš. Jē jie ſtebējoſi wiſi.

64. Jē tūjau atſiwēre jo burna ir liežuwiš, ir ſalbējo ir gārbino Diemg.

65. Jē atējo bāime ant wiſū laimynū; ir taš nuſidawimas iſſireiſke ant wiſū Zudēdōš ſalnū.

66. Jē wiſi tai girdēdami dējo tai i ſirdi, tarydami: kq miſliji, kaš bus iſ to wailēlio? nēſa ranka Dieſpatieš buvo su jūmi.

67. Jē Zafarioſus jo tēwas pilnas paſtōjo Szwēntōš Dwaſēš ir praralāwo tarydamš:

68. Paſlowintas t' eſie Dieſpats, Izraelio Diemas, nēš jīs atlante ir atpirto sawo žmones.

69. Jē attieſe mums rāgq iſgānimo namūſe Dowido, sawo tarno,

70. Kaip jīs pirm to ſalbējēs per burnq sawo ſwentū prarakū;

71. Kad mus iſgēlbētū nū muſū neprieteliū ir iſ rankū tū, kurie mus ne apſenczia,

72. Jē mielaſhirdinghstę parōbitu muſū tēwams ir atſimintu sawo ſwento derėjimo,

73. Jē prysēgōš, kurę jīs priſēlęš eſti Abraōmui, muſū tēwui, mums dūti;

74. Kad meš iſ rankū sawo neprieteliū iſgēlbēti jam tar-nautumbim be bāimēs per wiſq sawo amžiq,

75. Szwentybėje ir teiſybėje jam itinkanczoje.

76. Jē tu, wailēli! praraku Auſhczausojo buſi wadinamš; nēš eiš pirm Dieſpatieš, kad kēla jam taiſytumbi,

77. Jē dūtumbi iſgānimo pažininq jo žmonēmš, kurſai yra atleibimē griekū,

78. Per ſhirdingq mielaſhirdinghstę muſū Diemg, per kurę atlante mus užteſėjimas iſ auſtybēs,

79. Kad paſirōbitu tiemš, ku-

rie šēd tamšybēje ir šēpēlije smertiēs, ir kreiptu musū kōjas ant palājaus lēlo.

80. Ir waitēlis augo ir stiprinofi dīwāšēje ir † buwo pūczoje, itikol jis pasirōde žmonēms Izraēlio.

2. Pērskyrimas.

Kristaus ušgiminas, ir atnešims i bašnēczia.

Bet nusiđawe toša dienosa, kad prišākimš išējo nūg Ciecoraus Augusto, kad parāšytas butu wišas swietas.

2. Ir tas parāšims buwo pirmjausās ir nusiđawe, kaip Eprēnius Syrioj' walbonas buwo.

3. Ir ējo wiši pasirašybint, tožnas i šawo miestā.

4. Tāņ pasifēle taipojau ir Jozēpas iš Galilēōs, iš miesto Nazaret, i žydu žēmē, i miestā Dowido, wadinamā Betlēem; todel, kadangi jis buwo iš namū ir iš giminēs Dowido,

5. Pasirašybint šu Marya, šaw pažadēta moterimi, ta buwo nēšēczia.

6. Ir jiembwiem tēn ēšant, iššipilde czēšas, kad pagimdytu.

7. Ir pagimde šawo sūny pirmgimī, ir suwyste jē wyštyklais ir pagulde jē i prāfartā, nēs ne turējo ruimo gaspādoje.

8. Ir buwo kerdzei toj' šaliņ' ant laušo prie gardū, tie sergējo nāttije šawo laimēņ.

9. Ir štan, angēlas Wiešpatieš atējo pas jūs, ir šlowē Wiešpatieš apšwiete jūs, ir jie nusiğando didžu išgasczu.

10. Ir angēlas tare jiemš: nesibijokitieš! štan, apšatau jums didi dzaugsmā, kurs nusiđūs wišiemš žmonēms,

11. Mēs ušgime jums šē diēnā Išgangytojis, kurs yra Kristus Wiešpats, mieste Dowido.

12. Ir tai jums bus žēnklas; jūs rāšite kubiķi suwystitā ir gulinti prāfarte.

13. Ir tūjauš rados prie to angēlo daugybē dangaus pulkū, laupšfinanczū Diēwā ir tāranczū:

14. Garbē t' esie Diēwui autštybēj', palājus ant žēmēs, ir žmonēms pašimēgimas!

15. Ir nusiđawe, kaip angēlai nū jū dangun užženge, kerdzei kalbējo tarp šawēs: eikim dabar i Betlēem ir dabōkimies to nusiđawimo, kurs tēn titos, kurī mums Wiešpats aprēište.

16. Ir jie atējo šubrey ir rādo Maryā ir Jozēpā, priegtam kubiķēi prāfarte begulinti.

17. Ir kaip tai buwo regēje, išplātino tai, kas jiemš šaktyta buwo apie tā waitēli.

18. Ir wiši tai girdēdami

nusistebėjo to, ką terdžei jiems buwo apšate.

19. Bet Marya palaikė wisus tus žodžius ir apdumėjo jūs sawo širdije.

20. Ir terdžei sugrįžo, garbindami ir laupfindami Diewq, už wis, ką jie girdejo ir regėjo, kaip jiems sakta buwo.

21. Ir kaip išsipilde aštinos dienos, jeib appjaustomas butu waikėlis, taq prāmine ji warbu Jėzumi, kumi pramintas buwo nūg angėlo, pirm ne kaip motinōs įywatė prasidėjo.

22. Ir kaip išsipilde dienos jōs apczystijimo, pagal žolāq Moizėšaus, atneše ji i Jeruzalę, kad ji pastatytu Wiešpaczui;

23. Kaip parašyta yra žolane Wiešpaties: kiet wiens patinėlis pirm užgemaš, tur buti šventas Wiešpaczui;

24. Ir kad būtu apierq, kaip prisakta žolane Wiešpaties: porq kurtėliū, arba dwėjėta jaunū karwėliū.

25. Ir štaq, būwo žmogus Jeruzalėje, warbu Simėonas, ir tas patš žmogus buwo teisus ir Diews bijas, laukias palinšminojimo Izraelio. Ir šwentata Dwāsė buwo jamė.

26. Ir buwo jam šwentōs Dwāsės pažadėta, kad jis imertk ne regėšes, pirm ne

kaip jis išwohstu Kristų Wiešpaties.

27. Ir Dwāsės parāgintas atėjo i bažnyciq. Ir kaip gimdytojei waikėli Jėzų i bažnyciq atneše, jeib už ji darhtu pagal pajunkimą žolano,

28. Taq jis ėme ji ant sawo rankū ir garbino Diewq ir tare:

29. Wiešpatie, dabar lėidi sawo tarnq pašājuje eiti, kaip tu esi sakęs.

30. Mēs mano āhts regėjo tatwo Šėganytoji,

31. Kurt tu pagatāwije po atiū wisū žmonū,

32. Swieshybe ant apšwietimo pagonū ir ant garbės sawo žmonū Izraelio.

33. Ir jo tėwas bey mótina stebėjosi to, kas apie ji sakta buwo.

34. Ir Simėonas pėrzegnojo jūs ir tare Maryai, jo mótinai: štaq, tas statoms yra pūlimui ir prisikėlimui daugiū Izraelije, ir ženklui, kuriam prieštarauš.

35. Ir kārdaš pėreis per tatwo dušiq, jeib butu aprėikštos daug širdžū dums.

36. Ir buwo parašėne, Anna, duktė Panuėlo, iš giminės Ašser, dides pasėnusi; ta su sawo wyru septynis metus buwo ghwėnusi, po sawo mergystės,

37. Ir būdama našlė aštūnėš-
dėšimtis ir keturū mėtū, ji n'at-
stėjo iš bažnyčios ir plūzijo
Dietwui su paštininkawimu ir
su maldomis diena beį nakti.

38. Ta pati taipojau atėjusi
tą pačią dieną, gėrbino Vieš-
patį, ir šaltė apie jį wislėms
tiems kurie laukė atpirkimo
Jeruzalėj'.

39. Ir taip wis būwo atlītė
pagal žolėną Viešpaties, wėl
sugrįžo į Galilėją, į savo miestą
Nazaret.

40. Bet waitėlis augo ir stip-
rinoši dwāsėje, pilnas išmin-
tiės, ir malone Diewo būwo
jamė.

41. Ir jo gimdytojai ējo kas
mėtą į Jeruzalė, ant welykū
šwentės.

42. Ir jam dwylėla mėtū
sulaukus, ējo jūdu į Jeruzalė,
pagal pajunkimą šwentės.

43. Ir taip tos dienos pasi-
baigė, ir jūdu wėl sugrįžo,
pasiliko waitėlis Jėzus Jeru-
zalsėje. Ir jo gimdytojai tai ne
žinojo.

44. Bet mislijo, jį tarp drau-
gū ēfantį, ir ējo dienės kėlą ir
jėštōjo jį tarp gencū ir pažy-
stamū.

45. Ir jį ne rāsdamu wėl su-
grįžo į Jeruzalė, jėštōdamu jo.

46. Ir nusibawė po trijų die-
nū, rado jį bažnyčioje sėdintį,

widuj' tarp mokitojų, kad jū
klausės, ir jūs klause,

47. Ir wisi, kurie jį girdėjo,
stebėjos jo išmintiės, ir jo atšā-
timū.

48. Ir jį pamātė, stebėjosi;
ir jo mōtina tare jam: mans
sunau, kam tu mumdwiem tai
padarei? Štai, tavo tėwas
ir aš skaudžė tamę jėštō-
jowa.

49. Ir jis tare jiembwiem:
kasgi ėra, kad manę jėštōjota?
ar ne žinota, kad aš turu buti
tamė, kas mano tėwo ėra?

50. Bet jūdu ne išmane tą
žodį, kuri jis jiems šaltė.

51. Ir jis nuėjės su jeis atėjo
į miestą Nazaret, ir būwo
jiembwiem pašlusnus. O jo
mōtina palaitė wisus tus žo-
dzius savo širdijė.

52. Ir Jėzus tarpo išmintijė,
augime, beį malonėje prie Die-
wo ir žmonū.

3. Pėrskyrimas.

Sono Iozonis, Kristaus Kristas ir
gimnės eilė.

Pentikostame metė walbonų-
stės Ciecoraus Tibėriopaus,
Panskui Pilotui walbonui Ju-
dėds ēfant, ir Erodbui kunigaitš-
czui ant žemės ketwirtainio
Galilėds, Pilippui, jo brolui,
kunigaitšczui ant žemės ketwir-
tainio Jturdės beį Traconitės,

Lyžaniui kunigaitščzui ant let-
wirtainio Abhlēnēs,

2. Ir Annošui beγ Raipošui
wyrausam wyškupui ēšant, sto-
jos žodis Wiešpatišs Jonui,
Zakariošaus sunui, pūszoje.

3. Ir jis atėjo i wišas šalis
aplinē Jordanaγ, apšatydamš
krištq prisiwertimo, ant atlei-
dimo griekū;

4. Kaip rašyta ėra knygoša
žodžiū prārako Ezaiošaus, ta-
ranczio: balsas ėra šaukianczio
pūszoje: pagatāwikite kēlq
Wiešpatišs ir tiesus darykite
jo tatūs;

5. Wišos daubos tur papil-
ditos, ir wiši kalnai ir wišos
kaukaros tur pažėminti pastoti;
kožnas kreiwėlis t'einie i tie-
sumq, ir wis kas kupstota, te
pawiršt i lygy kēlq.

6. Ir wišas kunas išwošs
Diemo Šėganytoji.

7. Tāγ tare jis žmonėms,
kurie išėjo jo krištgdintis: jūs
angiū weislē, kasgi robe jums
išwėngti busenti kēlq?

8. Dabokities, darykit titrus
waišus prisiwertimo, ir ne
prasimanykit šatyti: mes turim
Abraomq tēwu. Mēs aš šakau
jums, gal Diews Abramui iš
šiū akmenū waišus prikelsti.

9. Jau firwis mėdziamš prie
šakniēs pridėtas. Kožnas mė-
dis, ne gerū waišū nēšqš,

bus patirštas ir i ugni ime-
stas.

10. Ir žmones klaufe ji, tary-
dami: ogi mes, kq darysim?

11. Jis atšatydamš tare
jiems: dwi šermegi turis, te
dūdie neγ wienōs ne turinczam;
ir walgi turis, taipojau te daro.

12. Atėjo ir muitininkai ap-
sikrištgdint, tarydami jam:
Mokitojau! kagi mes darysim?

13. Jis täre jiems: ne prašy-
kite daugiaus, kaip wėlita.

14. Tāγ klaufe ji taipojau ir
žalnėrei, tarydami: kagi mes
turim daryti? Ir jis tare jiems:
ne darykite neγ wienam pri-
spaubimq ir neteišybę, ir te pa-
kanta jums jūšū alga.

15. Bet žmonėms bedumo-
jant ir širdije sawo bemisli-
jant apie Jonq, bau rasi jis
ne butu Kristus:

16. Atšate Jonas ir tare wi-
siems: aš krištiju jūs wānde-
nimi; bet ateina brutėsnis uγ
manę, kuriam per mājqs esmi,
kurpjū dirželus atrišt, tas jūs
su šwenta Dwašē ir su ugnimi
krištis.

17. To ranfoje ėra wėtykle,
ir jis šlūs sawo klojimaγ ir
surinks kwiēcūs i sawo stūnę,
ir pelūs subėgis amžina ugnimi.

18. Ir dar daug kito grau-
dėno ir praneše jis žmonėms.

19. Bet Erobas, kunigaitštis

ant tetvirtainio (Ķydu žēmēs) jo pabārtis dēl Ģrodiabōs, satvo brolio paczōs, ir wišo pitto, tādare Ģrodas,

20. Dēl to wišo aptālbino Jona.

21. Ir nusiđawe, taid wiši žmoneš krištydinoš, ir Jēzus taipojau buwo krištitas ir melbēši, tad atsiwēre dangus.

22. Ir Szwenta Dwāse nuženge ant jo pawēitfle tuniškame, taid karwēlis; ir balsas iš dangaus stōjos taras: Tu esi mano mielasis Sunus, tawimi aš mēgstu.

23. Ir Jēzus istōjo i trisdešimtā mētā, ir buwo laiktoms per suni Jozēpo, kurs buwo sunus Eli.

24. Tas buwo sunus Matato, tas buwo sunus Lewi, tas buwo sunus Melki, tas buwo sunus Janno, tas buwo sunus Jozēpo,

25. Tas buwo sunus Mattatio, tas buwo sunus Amoso, tas buwo sunus Naum, tas buwo sunus Ešli, tas buwo sunus Nangio,

26. Tas buwo sunus Maato, tas buwo sunus Mattatio, tas buwo sunus Semējaus, tas buwo sunus Jozēpo, tas buwo sunus Judo,

27. Tas buwo sunus Joanno, tas buwo sunus Rēza, tas buwo sunus Jorobabēlo, tas

buwo sunus Salatiēlo, tas buwo sunus Nēri,

28. Tas buwo sunus Melki, tas buwo sunus Abdo, tas buwo sunus Rozamio, tas buwo sunus Elmodamo, tas buwo sunus Erro,

29. Tas buwo sunus Joze, tas buwo sunus Eliēzero, tas buwo sunus Jorēmo, tas buwo sunus Matato, tas buwo sunus Lewi,

30. Tas buwo sunus Simeono, tas buwo sunus Judo, tas buwo sunus Jozēpo, tas buwo sunus Jonano, tas buwo sunus Eliakimo,

31. Tas buwo sunus Melējo, tas buwo sunus Menamo, tas buwo sunus Motatano, tas buwo sunus Natano, tas buwo sunus Dowido,

32. Tas buwo sunus Jesse, tas buwo sunus Dbēdo, tas buwo sunus Woaso, tas buwo sunus Salmono, tas buwo sunus Naassono,

33. Tas buwo sunus Aminadabo, tas buwo sunus Aramo, tas buwo sunus Efromo, tas buwo sunus Parēzo, tas buwo sunus Judo,

34. Tas buwo sunus Jotubo, tas buwo sunus Jzaōlo, tas buwo sunus Abraōmo, tas buwo sunus Taro, tas buwo sunus Natoro,

35. Tas buwo sunus Saruto,

tas buvo sunus Ragaju, tas buvo sunus Palėto, tas buvo sunus Ebero, tas buvo sunus Sala,

36. Tas buvo sunus Rainano, tas buvo sunus Arpafado, tas buvo sunus Semo, tas buvo sunus Noalo, tas buvo sunus Samėto,

37. Tas buvo sunus Metuzalės, tas buvo sunus Enoko, tas buvo sunus Jarebo, tas buvo sunus Malaleclo, tas buvo sunus Rainano,

38. Tas buvo sunus Enoso, tas buvo sunus Seto, tas buvo sunus Abomo, tas buvo Dievo.

4. Pėrskyrimas.

Kristus gundinam's, Dievo jodė sato ir dars šėduklius.

Bet Jėzus pilnas Dvasės Szventosės sugrįžo nū Jor-dano ir nū Dvasės nuvestas buvo į pūsciją.

2. Ir buvo leturesdėšimtis dienū wėlno gundomas, ir jis tosa dienosa nielo ne walge; ir toms dienoms pėrėjus, iškalto jis.

3. Bet wėlinas tare jam: jėh esi Dievo Sunus, taq satyk tam atmenui, kad į dūnq pawirštu.

4. Ir Jėzus atšakydams tare jam: parašyta yra: ne wienna dūna minta žmogus, bet tožnu įodzu Dievo.

5. Ir wėlinas nuwede jį ant kito kalno ir rōde jam wišas

karalystes wišo swieto ant atėš mirkšno,

6. Ir tare jam: wišq taq maci tatw dūsu ir jōs šlowė; nės man yra padūta, ir aš jė dūmi, lam aš noru.

7. Jėgu dabar parsiklāupes manės nori melstis, taq wišlab tatwo bus.

8. Jėzus jam atšakydams tare: atstoł nūg manės, šėtone! parašyta yra: tu Diewa, satwo Wiešpati, turi gārbinti, ir jam wienam tarnāuti.

9. Ir jis nuwede jį į Jeruzalę ir pastātė jį ant wiršaus baznyčjōs ir tare jam: jėh Diewo Sunus esi, taq nusi-leiktis iš cšj žemyn.

10. Nės parašyta yra: jis prisakyš satwo angėlams apie tamę, kad tamę apsaugotu,

11. Ir ant rankū nešotu, kad satwo tojq į atmeni ne itrentumbei.

12. Jėzus atšakydams tare jam: satyta yra: tu Diewa, satwo Wiešpati, ne turi gunditi.

13. Ir laip wėlinas wišus tus gundimus pabāigēs buwo, atstōjo jis nū jo tokiq wālandq.

14. Ir Jėzus sugrįžo Dvasės macėje į Galilėq, ir tas garšas apie jį iškėjo po wišas aplink esanczas šalis.

15. Ir jis mokino jū šuilėsa, ir wišū buwo pagirtas.

16. Jē jīs atējo ī Nazaret, kur užaugints buwo, ir iējo ī šuile, laik buwo paprātes, sabatōs dienōje, ir kēles norējo šaityti.

17. Tāy pridawe jam knygās prārako Ezaiošaus. Jē atwēres tas knygās, rādo tā wietā, kur parašyta buwo:

18. Dwaše Wiešpatišs yra ant manēs, todēl jīs manē pamōstijo ir sunte apsašyti Ewangēliā pawārguliems, għbiti šukultās širdis, apsašyti aptāl-tiems išwalnijima, ir ašliems regējima, beš judaužytiems wišā walnybē;

19. Jē apsašyti meilingā mētā Wiešpatišs.

20. Jē užwēres knygās, at-dawe tas tarnui, ir sēdos. Jē wišū ātys šuilej' dabōjos jo.

21. Jē jīs pradējo jiemš sašyt: šē dieng iššipilbe tas rāštas jūšū aušisa.

22. Jē jie wiši dawē lūdimā apie jē ir štebējos brāngiū jo žodžiū, iš jo burnōs išeinan-czū, ir tare: ar tas ne Jozēpo sunus?

23. Jē jīs tare jiemš: jūs berods man sašysite tā priekal-bēši: liekorau, għbit pats šawē. Nēs tošius dibzus dāktus meš girdējom Kapernaume nusi-dawusūs? daryt taipo ir czē šawo tēwīškēj'.

24. Bet jīs tare: iš tiešōs ša-lau jums: neš wiens prāraks yra myšlims šawo tēwīškēj'.

25. Bet iš tiešōs aš ša-lau jums: daug našlū buwo Jz-raēlije, czēše Eliošaus, laik dangus užrašintas buwo trīs metiūs ir šēšis mēnesius, tad didis bādas buwo po wišā žēmē.

26. Jē neš pas wieng ne buwo šuncziamš Eliošus, laik tikt' ī Sareptā Bidonū, prie wiendōs našlēs.

27. Jē daug raupsūtū buwo Jz-raēlije czēše prārako Elišē-šaus, ir neš wiens iš tū czystu ne pastōjo, laik tiktay Naēmans iš Šyrijōs.

28. Jē wiši, šuilej' ēšā, tai girdēdami apštrastāwo.

29. Jē kēlēt ir ištume jē iš miesto, ir užwede jē ant wiršaus kālno, kur buwo pa-kurtas jū miestās, tad jē žēmyn nustumtu.

30. Bet jīs tarp jū pērējo šalin.

31. Jē atējo ī Kapernauma, ī miestā Galilēdōs, ir mošino jūs sabatū dienosa.

32. Jē jie štebējos jo pamōšlo, nēs jo žodis buwo macnus.

33. Jē buwo žmogus šuileje, neczštōs dwasēs wāginams, tas šauke dibzu balsu,

34. Tarydams: at, tā meš

turim dārbo ſu tamim, Jēzau iſ Nazaret? Tu atējei muſ pagadinti; aſ žinau, kaſ tu eſi, butent: Szwentafiſ Diewo.

35. Jz Jēzuſ apdraude jį tarydama: nutilk ir iſeit iſ jo! Jz wēlinas nubloſte jį tarp jų, ir iſėjo iſ jo, ir ne dare jam iſtādōſ.

36. Jz baime apēme jų wiſuſ, ir kalbėjo tarp ſawęſ tarydami: kaſ tai? Jiſ macney ir ſu galybe priſaſto neczyſtomſ dwafēmſ, ir joſ iſeit.

37. Jz garſaſ apie jį iſėjo po wiſaſ wietas aplink eſanczōſ ſaliēſ.

38. Jz jiſ atſitēleſ iſ ſuilēſ, iėjo i namuſ Simonu. Jz Simonu ūſwe ſuntey firgo drugiū, ir jie melde jį už ję.

39. Jz jiſ ję priėjęſ priſaſte drugiui, ir drugyſ ję pamete. Jz tūjaus ji tēlėſi ir tarnawo jiemaſ.

40. Jz ſaulei nuſilėibuſ, wiſi tie, kurie ligoniſ turėjo wiſiomis ſlogomiſ apſunkintuſ, atgabėno jų paſ jį. Jz jiſ ant kiekwienu rantaſ uždėdamaſ, iſgyde jųſ.

41. Jz welnai iſeidami iſ daugiū, ſauke ir tare: Tu eſi Kriſtuſ, Diewo Sunuſ. Jz jiſ apdraude jųſ ir ne dāwe muſ kalbėti, nēſ jie žinōjo, jį iſtų eſanti.

42. Bet praūſuſ, iſėjo jiſ i puſtą wietą, ir žmones iſktojo jį, ir atėjo paſ jį, ir užtruſino jį, kad nū jų ne atſtotu.

43. Bet jiſ tare jiemaſ: aſ turu ir kitiemaſ mieſtamaſ Ewangēlią apſaſtyti apie ſaralyſtę Diewo; nēſa tam ſuſtaſ eſmi.

44. Jz jiſ ſake Diewo žodi ſuilēſa Galilėōſ.

5. Pėrſkyrimaſ.

Apie Pėtro žwėj, raupſtą, Matteoſauſ pawadinimą, ir moſtiniū paſtyniawima.

Bet nuſidawę, kad žmones paſ jį weržėſi, klaudyti Diewo žodbio, ir jiſ ſtowėjo paſ mares Genėzaret.

2. Jz regėjo dy laiwo ſtowinczy paſ mares; bet žwėjui iſėję plowę ſawo tinkluſ.

3. Jėjeſ i wieną laiwo, kurſ buwo Simonu, melde jį, kad mājuma nū trāſto atſtumtu. Jz paſiſėdeſ moſtino žmones iſ laiwo.

4. Jz kaip buwo palowęſ kalbėti, tare Simonui: irtiſ i giluma ir iſmeſkite ſawo tinkluſ ant wakiſmo.

5. Jz Simonuſ atſatydamſ tare jam: Moſtitojau, meſ per wiſą nakti dirbe, nielo ne ſugāwom; bet ant tawo žōdzio tinklą iſmeſu.

6. Jz kaip jie tai dare, užgrėjo

jie dīdē žuvjū daughbē; ir jū tīnklas šutrūko.

7. Ir jie pamōjo ſawo draugams, kurie buwo antrame laimē, kad atējē jiems padētu traukti. Ir jie atējo ir pripilde abū laimū pilny, taip, kad ir grimzdo.

8. Kaip tai Simonas Pētras regējo, pūle jis Jēzui i tielus ir tare: Viešpatie, išeit nū manēs, aš esmi griešnas žmogus.

9. Mēša išgastis buwo jī apēmēs, ir wišus, kurie su jūmi buwo, iš to žuvjū waltšmo, kures podraugen buwo sugāwē;

10. Taipojau ir Jotubą bej Joną, sunų dy Žebedėjaus, Simono draugus. Ir Jėzus tare Simonui: nesibijotis; nēs iš šio czėjo tu žmoneš žvejūsi.

11. Ir prisihrę laimais i trāštą, paliko wišlab ir sēte jī.

12. Ir nusidawe jam wename miestē ēsant, štay, wyrs buwo pilnas raupšū, tas Jėzū išwydēs, parpūle ant ſawo wēido ir praše jī, tarydams: Viešpatie, jeh nori, gali manę apczystiti.

13. Ir jis ištiesēs ranką, patrutino jī, tarydams: noru tai daryti, buš czystas. Ir tolydžaus atstōjo raupšas nū jo.

14. Ir jis prisāke jam, kad

tai neį wienam ne ſatytu; bet eik, ir pasirobitis klebonui, ir apierawot už ſawo apczystijimą, kaip Moizėšus prisākęs, lūdimui jiems.

15. Bet ta kalba išėjo jū tolaus apie jī, ir daug žmonū susiėjo jo klausytis, ir šweikti pastoti nū ſawo ligū.

16. Bet jis atsitrauke i pūscią ir meldėsi.

17. Ir nusidawe wieną dieną, kad jis mokino; ir sėdėjo czę Parizėjūšai ir rašte-mokiti, kurie buwo atējē iš wišū miestėjū Galilėdōs ir Judėdōs ir iš Jeruzalės. Ir macis Viešpaties išėjo iš jo, ir gėlbėjo tiek wieną.

18. Ir štay, keli wyrai atneše žmogų ant pátalo, kaulliga serganti, jėštodami, kaip jī inēštu ir ties jūmi padētu.

19. Ir ne sumanydami dēl žmonū, kuriū daiktu jī inēštu, užlipo ant stōgo ir nulėido jī per plytas žemyn su patalėlu i widy jū, po Jėzaus atliū.

20. Ir jis išwydēs jū tikėjimą, tare jam: žmogau, tavo griekai tau atleisti.

21. Ir rašte-mokiti ir Parizėjūšai pradėjo dumoti ir tare: kas tai per wiens, kad jis blūznijimą iškalb? Kas gal griekus atleisti, kaip tikšay wiens Dievas?

22. Bet Jēzuss jū dumas numanydams, atšāte ir tare jiems: tū mislijat satwo širdije?

23. Kas pigiaus yra, satyti: tawo griekai taw yr' atlēisti? arba satyti: kēlķis ir wāiķczof?

24. Bet kad žinotumbit, žmogaus suny māci turint ant žemēs, griekus atlēisti, tare kanliiga serganczamu: Aķ sa-lau tam, kēlķis ir ēmes satwo patalēli eif namūn!

25. Ir jis tolydzaus kēlēsi po jū akiū, ir ēmes patalēli sawo, turiamē gulējes buwo, ējo namūn ir gārbino Diemq.

26. Ir jie stebējos wisi, garbindami Diemq, ir bijojos, tarydami: mes šendien dywinus dāiktus regējom.

27. Ir potam jis iķėjo ir iķwohdo muitininkq, wardu Lewi, sēdintį prie maito, ir tare jam: sēt manę.

28. Ir jis wislab palikęs, kēlēsi ir sēte jį.

29. Ir Lewis patēle jam dibe czēsni sawo namūse, ir daug muitinkū ir kitū sēdėjo su jūmi už stalo.

30. Ir rašte-mokiti ir Parizėjūpai murmėjo ant jo mokitinū, tarydami: kam wālgot ir gērat su muitininkais ir grietinininkais?

31. Ir Jēzuss atšatydamas tare

jiems: sweitiejai ne privalo liekoraus, bet ligonys.

32. Aķ atėjau grieknūsus wadinti, kad prisiverstu, ir ne teisūsus.

33. Bet jie tare jam: kam Jono mokitinei taip tātley pašninkauja ir meldzasi taip daug, taip jau ir Parizėjū mokitinei; bet tawo mokitinei wālgo ir gēra?

34. Bet jis tare jiems: jūs ne galit swodbininkus priversti, kad pašninkautu, toley jauniktis su jeis yra;

35. Bet ateis czēsas, kad jauniktis nūg jū bus atimtas, tay jie pašninkaus.

36. Ir jis safe jiems prilyginimq: ney wiens naujū lopū ne lopa sēnq rubq, kitaip plyšt ir naujas, ir naujas lopas ne pritinka senām rubui.

37. Ir nieks nepila šwiežq wyna i senūs rytus, kitaip naujas wynas iķdaužo senūs rytus ir iķteta, ir rytai pagenda;

38. Bet šwiežq wyna i naujus rytus reik pilti, tay abiejai iķliet.

39. Ir niera ney wiens, kurs sēno gēres, tūjaus naujo norētu; nēs jis safo: senāsis yra geresnis.

18. Kurie atējē buwo jo klaušytis, kad išgydomi butu nū sawo ligū, ir kurie necyftū dwāfū warginami buwo, paštojo sweiti.

19. Ir wiši žmones meilijo, jē patrūtint; nēs išējo iš jo stiprybe, ir gybe wišus.

20. Ir jis pakēles sawo atis ant sawo mokitinū, tare: išgangytingi este pawārgulei, nēsa jūsū hra Diewo karalyšte.

21. Išgangytingi este, kurie cze ālfstat, nēs pasōtinti busite. Išgangytingi este, kurie dabar werkiat, nēs jūfšities.

22. Išgangytingi este, jey žmones jūs ne aplencz ir atfšir jūs, ir iškōloj' jūs, ir panietin jūsū wārdq, taip piktq, dēl žmogaus sunaus.

23. Džaugkities tada ir šot-terēkit; nēs štay, jūsū alga dibe hra danguje. Taip ir jū tēwai dare prarāfams.

24. Bet atpencz bēda jums bagotiemš; nēs jau gāwot sawo palinkšminojimq.

25. Bēda jums, kurie este pilni, nēs jūs ālfšite. Bēda jums, kurie cze jūkiaties, nēsa jūs werfšit ir raubosīt.

26. Bēda jums, kada žmones jūs pagir; taip jau dare ir jū tēwai netikriems prarāfams.

27. Bet aš sakau jums, kurie šotēs: mylėkite sawo ne-

prietelus, gēr darykite tiems, kurie ne aplencz jūsū,

28. Žegnokitės tuš, kurie jūs prašēit, melškite už tuš, kurie jūs užtabin.

29. Ir kurs tamę ištinka per wienq škroftq, tam pasūlyt ir antrq. Ir kurs taw atima škreipte, tam ne užgint ir sermėgōš.

30. Kurs tamę prašo, tam būk; ir kurs taw atim, kas tawo hra, iš to ne atjēškot.

31. Ir taip jūs norit, kad žmones jums darytu, taip ir jūs darykite jiems.

32. Ir jey jūs tuš mylit, kurie jūs myl, kokiq dėlawonę turit už tai? nēs ir griekinin-lai myl sawę mylinczus.

33. Ir kad sawo geradėjams gēr' dārot, kokiq dėlawonę turit iš to? nēs tai dāro ir griekininkai.

34. Ir kad jūs žyczijat tiems, nū kuriū tikities atgāusę, kokiq dėlawonę iš to turite? nēs ir griekininkai griekininkams žyczija, kad tai wēl atgāutu.

35. Bet taczau mylėkite sawo neprietelus, gēr' darykit ir žyczikit, kur ne tikities kq atgāusę; tay jūsū alga dibe bus, ir jūs busite wailai Aukščiausiojo; nēsa jis hra geras nedėlingiems ir piktiems.

36. Todėl busite mielašir-

dingi, taip ir jėšų Tėvas mie-
laširdingas yra.

37. Ne sūdikite, tai ir jūs ne
busite sūdikiami. Ne pražudy-
kite, tai ir jūs ne busite pražy-
domi. Atleiskite, tai ir jums
bus atleista.

38. Dūkite, tai bus jums dūta.
Saitas geras, nukimptas, nu-
murditas ir su kaupiu jums
dūtas bus i jėšų sterble, nės
tokiu saitu seikėsite, tokiu jums
vėl atseikės.

39. Ir jis sake jiems prily-
ginimą: ar gal atlas atlam
kelą rodimi? ar ne abu i dūbė
supuls?

40. Mokitinis ne esti didėsnis
už savo mokinio; kada moki-
tinis prilygt savo mokinio,
tai jis yra tobulas.

41. Bet kam regi trislą atije
savo brolio, ir ne idaboji rasto
savo paties atije?

42. Urba taip gali tarti savo
broliui: stovėt brolau, aš
išimsu trislą iš tavo aties! ir
pats ne regi rasta savo atije?
tu weidmainy, ištirauf pirma
rasta iš savo aties, ir tada
dabotis išimti trislą iš aties
savo brolio.

43. Nėsa ne esti gėrs mēdis,
kurs piktą waisų nēs; ir ne
piktis mēdis, kurs gėrą waisų
nēs.

44. Rožnas mēdis iš savo
R. L.

paties waisaus pažystams. Nės
ne renkamos pygos iš erpė-
čių, nehy wynnūgos iš usniū.

45. Gėrs žmogus gėrą išnēs
iš gėro šlarbo savo širdies;
ir piktis žmogus pikto išnēs iš
pikto šlarbo savo širdies.
Nės to širdis pilna, to burna
plūsta.

46. Bet kam wadinat manę
Wiešpatie, Wiešpatie! ir ne
daro, tą jums liepju?

47. Kurs pas manę ateit ir
klauso mano žodžių, ir dāro
tas, tą rodimu jums, kam jis
lygus.

48. Lygus jis yra žmogui
kuriančiam trobą, kurs giley
išklase ir dejo pāmatą ant
ūlōs. Bet twanui užėjus, fro-
wē dūrēs ant tōs trobōs ir ne
pajūdino; nēs buvo ant ūlōs
gruntawota.

49. Bet kurs klausos ir ne
dāro, tas lygus yra žmogui,
trobą kuriančiam ant žemēs be
pāmato; ir stowē dūrēs ant
tōs, ir sugruwo tolydžaus, ir
sugruwims tōs trobōs buvo
didis.

7. Pėrskyrimas.

Apte tarną sėrgantį, jaunlaktį iš Nain,
Joną ir didę grietiniakę.

Bet taip jis po atiū žmonū
wislab iškalbėjęs buvo, nuejo
i Kapernaumą.

2. Jē nekurio wyhrausojo žalnėriū bėrnas gulėjo ant smer-tiės, jo mylims.

3. Bet tas apie Jėzų girdėdams, sunte pas jį Bėbū wyresnūsus, melsdamas jį, kad atėjęs išgyditu jo bėrną.

4. Bet jie pas Jėzų atėję melbe jį dideh, tarydami: jis to werts yra. kad jam tai darytumbei.

5. Mės jis myl musū žmones, ir patire mams šuile.

6. Bet Jėzus ėjo su jeis tėnag. Bet ne toly jiems nū namū ėšant, sunte žalnėriū wyresnūsīs prietelus pas jį ir jam sakybino: at Wiešpatie, ne procawofis, ne wertas esmi, kad po mano stogu eitumbei.

7. Todėl ir aš patš tariaus, ne werts ėšas pas tamę ateiti; bet ištart' wieną žodi, ta pa-gilbs mano waitš.

8. Mės ir aš esmi žmogus po wyhrausybės, ir turu žalnėrius po sawim', ir sakau wienam: nueit, taš nueit; ir antram: ateit, taš ateit; ir sawo tarnui: daryt' tai, taš jis dāro.

9. Bet Jėzus tai girdėdamas stebėjos jo, ir atsigėjęs tare žmonėms jį sėlantiems: aš sakau jums: tokio tikėjimo Izraėlij ne radau.

10. Jē paslai wėl sugryžę, seranti bėrną rādo pasweikusi.

11. Jē nusidawe potam, kad jis ėjo į miestą, wadinamą Nain; ir daug jo mokitinū bėh daug žmonū ėjo draug su jūmi.

12. Jē jam prisiartinant pas miesto wartus, stah, iškneše numirusi, kurs buwo wienátijis sunus sawo mótinōs, ir ta buwo našlė, ir daug žmonū iš miesto ėjo su je.

13. Jē Wiešpats ję išwydęs pasigailėjo jōs, ir tare jei: ne wert.

14. Jē priėjęs patrūtino grāda, ir nešėjei stowėjo. Jē jis tare: jaunilait', sakau tam, keltis!

15. Jē numirėsis atsitiesęs pradėjo kalbėti. Jē jis atdawe jį jo mótinai.

16. Jē bātme apėme jūs wisus, ir gārbino Diemą, tarydami: didis prāraks kėlėsi tarp musū, ir Diemas atlanke sawo žmones.

17. Jē tas garšas apie jį išėjo per wisą Judėos žėmę, ir po wisas aplinkuy ėšanczas šalīs.

18. Jē apšāle Jonui jo mokitinei tai wislab. Jē jis pawadines dy sawo mokitinū,

19. Sunte jūdų pas Jėzų, ir jam sakybino: ar tu esi anš ateisėjis, arba ar kito laufime?

20. Bet tūdu wyru atėjusu

paš jī, tare: Jonaš krištytojis muds paš tamē atsunte, ir tam satydin: ar tu esi ans ateisēšs, arba ar kito laukšime?

21. Bet toje adyņoje jis daug išgyde nū ligū ir negālū, ir nū piktū dvasiū, ir daug ašliems atdawe jū atis.

22. Ir Jēzus atsahtydams tare jiembdviem: nuėjusu apsahtyta Jonui, lą regėjota ir girdėjota: ašlijei rėg, rašbieji waitšczoj', raupšūtieji yra apcystijami, kurtinei gird, numirę prisičelasi, ir pawarguliems Evangēlia apsahtoma yra.

23. Ir išganhtas, kurs manimi ne pasipiktin.

24. Bet dviem Jono pašlam nuėjus, pradėjo Jēzus kalbėti žmonėms apie Joną: ko išėjot i pūsčią regėti? ar nendrės wėjo lingojamōs?

25. Arbo ko išėjot regėti? ar žmogaus mintkštai rūbais apredyto? štai, brangiūse rūbūse ir geidulūse gywėnā, karaliūse dvarūse yra.

26. Arba ko išėjot žurėti? ar prarato? Titrā, sakau jums: jis ir už prarātą didėsnis yra.

27. Jis yra, apie kurį parašyta: štai, aš sunczu savo angelą pirm tawo wėibo, kurs itaishs tawo kėlą pirm tawės.

28. Nės sakau jums, kad tarp tū, kurie iš moterū gimę, niera

didėsnio prarato per Joną krištytoji; bet kurs mažėsnis yra Diewo karalyštėje, tas didėsnis už jį.

29. Ir wiši žmones, kurie jį girdėjo, ir muitininkai, Diewui garbę dawe, ir krištydinos Jono krištū.

30. Bet Parizėušai ir raštemokiti paniekino Diewo rodą prieš save, ir ne dawėsi jo krištiti.

31. Bet Wiešpats tare: kam aš prilggsu žmones šiōs giminės? ir kam jie lygus?

32. Tie lygus yra waitams ant turgaus sėdintiems ir prieš kiti šautiantiems: mes jums žaidėm ant wamzdžio, ir jūs ne šokinėjot; mes jus ap-raudojom, ir jūs ne werkėt.

33. Nėsa Jonaš krištytojis atėjęs ne walge dūnōs ir ne gėre wyno; tay jūs sakote: jis tur wėlną.

34. Žmogaus Sunus atėjęs walgo ir gėr, tay jūs sakot: štai, tas žmogus ryjuns ir wyno girtūklis, muitininkū ir grietinininkū prietelus.

35. Ir išmintis tur dūti apsišūditi nū wišū sawo waitū.

36. Bet melde jī wiens iš Parizėušū, kad su jūmi walgitu. Ir jis iėjęs i namus Parizėušo, sėdosi už stalo;

37. Ir štai, moteriškė tamė

tas buvo sunus Ragaju, tas buvo sunus Palėto, tas buvo sunus Ebero, tas buvo sunus Sala,

36. Tas buvo sunus Rainano, tas buvo sunus Arpafado, tas buvo sunus Semo, tas buvo sunus Noato, tas buvo sunus Sameto,

37. Tas buvo sunus Metuzalės, tas buvo sunus Enoko, tas buvo sunus Jaredo, tas buvo sunus Malaleelo, tas buvo sunus Rainano,

38. Tas buvo sunus Enoso, tas buvo sunus Seto, tas buvo sunus Adomo, tas buvo Diemo.

4. Pėrskyrimas.

Prisius gundinam's, Diemo jodi sato
ir dars tebutius.

Bet Jėzus pilnas Dwašės Szwentosės sugrįžo nu Jor-dano ir nu Dwašės nuvestas buvo i pūscia.

2. Jė buvo teturesdėšimtis dienū wėlno gundomas, ir jis tosa dienosa nieko ne walge; ir toms dienoms pėrėjus, iškalto jis.

3. Bet wėlinas tare jam: jė esi Diemo Sunus, tay satyl tam atmeniui, tad i dūng pawirstu.

4. Jė Jėzus atsatydamas tare jam: parasyta yra: ne wienna dūna minta žmogus, bet tožnu žodzu Diemo.

5. Jė wėlinas nuwede jė ant aukšto kalno ir rōde jam wifas

karalystes wišo swieto ant aties mirtino,

6. Jė tare jam: wifą tą maci tau dūsu ir jōs plowę; nēs man yra padūta, ir aš jė dūmi, tam aš noru.

7. Jėgu dabar parsišlaupes manęs nori melstis, tay wiflab tauw bus.

8. Jėzus jam atsatydamas tare: atstoł nūg manęs, pėtonel parasyta yra: tu Diemą, sawo Wiešpati, turi gārbynti, ir jam wienam tarnauti.

9. Jė jis nuwede jė i Jeru-zalę ir pastatė jė ant wirpauš baznyčios ir tare jam: jė Diemo Sunus esi, tay nusi-lėistis iš cze žemyn.

10. Nēs parasyta yra: jis prisatys sawo angelams apie tauw, tad tauw aplaugotu,

11. Jė ant rankū nešotu, tad sawo lojā i atmeni ne itrent-tumbei.

12. Jėzus atsatydamas tare jam: satyta yra: tu Diemą, sawo Wiešpati, ne turi gunditi.

13. Jė taip wėlinas wifus tus gundimus pabaigęs buvo, atstojo jis nu jo kokią walandą.

14. Jė Jėzus sugrįžo Dwa-sės macėje i Galilėą, ir tas garšas apie jė iškėjo po wifas aplink ešancas kalis.

15. Jė jis mokino jū šuilėsa, ir wifū buvo pagirtas.

16. Ir jis atējo ī Nazaret, kur uzaugints buwo, ir tējo ī šuilē, taip buwo papratēs, sabatōs dienōje, ir tēlēs norējo škaityti.

17. Tāz pridawe jam knygās prārako Ezaiōša. Ir atwērēs tas knygās, rādo tā wietā, kur parašyta buwo:

18. Dwāse Wiešpatiēs yra ant manēs, todēl jis manē pamōstijo ir sunte apsaftyti Ewangēliā pawārguliems, gybiti šukultās širdis, apsaftyti apkalētiems išwalnījima, ir atliems regējima, beš judaužytiems wišā walnybē;

19. Ir apsaftyti meilingā mētā Wiešpatiēs.

20. Ir užwērēs knygās, atdawe tas tarnui, ir sēdōs. Ir wišū ātys šuilēj' dabōjos jo.

21. Ir jis pradējo jiems sakt: šē dienā iššipilde tas rāstas jūšū ausīša.

22. Ir jie wiši dawe lūdimā apie jī ir stebējos brāngiū jo žodžiū, iš jo burnōs išeinanczū, ir tare: ar tas ne Jožepo sunus?

23. Ir jis tare jiems: jūs berodis man saktysite tā priekalbesī: liekorau, gybit patš sawē. Nēs tokius didžus dāktus mes girdējom Kapernāume nufidawusūs? daryt taipo ir czē sawo tēwištēj'.

24. Bet jis tare: iš tiesōs saku jums: neš wiens prāraks yra mylims sawo tēwištēj'.

25. Bet iš tiesōs aš sakau jums: daug našlū buwo Izraēlije, czēse Eliōša, taip dangus užrakintas buwo tris metūs ir šepšis mēnesius, tad didis bādas buwo po wišā žēmē.

26. Ir neš pas wieng ne buwo suncziamš Eliōšus, taip tikt' ī Sareptā Sidonū, prie wiensōs našlēs.

27. Ir daug raupsūtū buwo Izraēlije czēse prārako Elišēša, ir neš wiens iš tū czystu ne pastōjo, taip tiktaš Naēmans iš Syrijōs.

28. Ir wiši, šuilēj' ēšā, tai girdēdami apstūstāwo.

29. Ir tēlēt ir ištume jī iš miesto, ir užwede jī ant wiršaus kalno, kur buwo pasturtas jū miestas, tad jī žėmyn nustumtu.

30. Bet jis tarp jū pērējo šalīn.

31. Ir atējo ī Kapernaumą, ī miestā Galilēdōs, ir motino jūs sabatū dienōša.

32. Ir jie stebējos jo pamōstlo, nēs jo žodis buwo macnus.

33. Ir buwo žmogus šuilėje, neczystōs dwasēs wārginams, tas šauke didžu balsu,

34. Tarydams: at, tā n

turim dārbo su tawim, Jēzau iņ Nazaret? Tu atējei mus pagadinti; aņ žinau, kaš tu esi, butent: Szwentasis Diemo.

35. Ir Jēzus apdraude jī tarydams: nutilt ir iķeit iņ jo! Ir wēlinas nubloķle jī tarp jū, ir iķejo iņ jo, ir ne dare jam iķtādōs.

36. Ir baine apēme jūs wisus, ir kalbējo tarp sawes tarydami: kaš tai? Jis macney ir su galybe prisāto neczyptoms dwafēms, ir jōš iķeit.

37. Ir garšas apie jī iķejo po wišas wietas aplinī ēsančōs ģaliēs.

38. Ir jis atfiteļes iņ ģuilēs, iķejo i namus Simono. Ir Simono ūķwe sunķy ſirgo drugiū, ir jie melde jī uņ jē.

39. Ir jis jē priējes prisāte drugiui, ir drugys jē pamete. Ir tūjauš jī kēlēš ir tarnawo jiemš.

40. Ir saulei nušlėibus, wištie, ģurie ligoniš turējo wišiomis slogomis apšunkintus, atgabėno jūs paš jī. Ir jis ant kiekwiemo ranķas uņdėdams, iņgyde jūs.

41. Ir welnai iķeidami iņ daugiū, ģauķe ir tare: Tu esi Aŗistus, Diemo Sunus. Ir jis apdraude jūs ir ne dāwe iēms kalbēti, nēs jie žinōjo, jī ʽristy ēsanti.

42. Bet praaušus, iķejo jis i puštā wietā, ir žmones jēķlōjo jī, ir atējo paš jī, ir uņtrūķino jī, kaš nu jū ne atstotu.

43. Bet jis tare jiemš: aņ turu ir ģitiems miestams Ewangelīā apsaŗyti apie karalyķtē Diemo; nēša tam ſuštās ešmi.

44. Ir jis saķe Diemo žodi ģuilēša Galilėōs.

5. Pėrsķyrimas.

Apie Pėtro žwēķe, raupšātā, Matteo-ģaus pawabinimā, ir moķitini pashinawimā.

Bet nušidawe, kaš žmones paš jī werķēš, klaudyti Diemo žōdzio, ir jis stowējo paš mares Ģenēzaret.

2. Ir regējo dy laimū stowinczy paš mares; bet žweķei iķēķe plowe sawo tinkišus.

3. Jēķes i wienu laimā, ģurs bumo Simono, melde jī, kaš mājumā nu krāķto atstumtu. Ir paķēķes moķino žmones iņ laimō.

4. Ir ģaip bumo palowes kalbēti, tare Simonui: irtis i ģilumā ir iķmeķtite sawo tinkišus ant wālķmo.

5. Ir Simonas atsaŗhdams tare jam: Moķitojau, meš per wišā nakti dirķē, niķto ne ſugāwom; bet ant tawo žōdzio tinkišā iķmeķu.

6. Ir ģaip jie tai dare, uņģrējo

jie bide žuvjū daugybę; ir jū tinfas sutrūko.

7. Ir jie pamōjo savo draugams, kurie buvo antrame laive, kad atėję jiems padētu traukti. Ir jie atėjo ir pripilde abų laivų pilnų, taip, kad ir grimzdo.

8. Kaip tai Simonas Pėtras regėjo, pūle jis Jėzui i kielus ir tare: Viešpatie, išeit nū manęs, aš esmi griešnas žmogus.

9. Nėsa išgastis buvo jį apėmęs, ir visus, kurie su jūmi buvo, iš to žuvjū valksmo, kures podraugey buvo sugāwę;

10. Taipojau ir Jotubą bey Jong, sunų dy Bebedėjaus, Simono draugus. Ir Jėzus tare Simonui: nesibijotis; nės iš šio czėjo tu žmones žvejūsi.

11. Ir prisiyrę laivais i krāstą, paliko wislab ir sėte jį.

12. Ir nusidawę jam wie name miestē ēsant, štay, wyrs buvo pilnas raupsų, tas Jėzū išwydęs, parpūle ant savo wėido ir praše jį, tarydams: Viešpatie, jey nori, gali manę apczyštiti.

13. Ir jis ištiesęs ranką, pafrūtino jį, tarydams: noru tai daryti, buš czyštas. Ir tolydžaus atstōjo raupsas nū jo.

14. Ir jis prisāte jam, kad

tai ney wienam ne satytu; bet eit, ir pasirodītis klebonui, ir apierawot už savo apczyštijimą, kaip Moizėšus prisākęs, lūdimui jiems.

15. Bet ta kalba išėjo jū tolaus apie jį, ir daug žmonū susiėjo jo klausytis, ir sweikti pastoti nū savo ligū.

16. Bet jis atsitrauke i pūsczią ir melbėsi.

17. Ir nusidawę wieną dieną, kad jis mokino; ir sėdėjo czę Parizėušai ir rašte-mokiti, kurie buvo atėję iš wisū miestėjų Galilėds ir Judėds ir iš Jeruzalės. Ir macis Viešpaties išėjo iš jo, ir gėlbėjo kiel wieną.

18. Ir štay, keli wyrai atneše žmogų ant pātalo, kaukliga serganti, jėštodami, kaip jį inėštu ir ties jūmi padētu.

19. Ir ne sumanydami dėl žmonū, kuriū daiktū jį inėštu, užlipo ant stōgo ir nulėido jį per plytas žemyn su patalėlu i widų jū, po Jėzaus atliū.

20. Ir jis išwydęs jū tikėjimą, tare jam: žmogau, tawo griekai taw atleisti.

21. Ir rašte-mokiti ir Parizėušai pradėjo dumoti ir tare: kas tai per wiens, kad jis blūznijimą iškālb'? Kas gal griekus atleisti, kaip tikstāy wiens Dievas?

22. Bet Jēzus jū dumaš nu-
manydams, atšāfe ir tare jiemš:
ta mislijat savoro ģirdije?

23. Kas pigiaus brā, šatyti:
tavo griekai tavo yr' atlēisti?
arba šatyti: tēlis ir māitē-
cāof?

24. Bet kad žinotumbit, žmogaus sunų mąci turint ant žemės, grietus atléisti, tare kanlliga fergancjamui: **Uš** šau tau, keltis ir ėmęs šawo patalčė eif namūn!

25. Ir jis tolydzaus kėlėsi
po jū ašiū, ir ėmęs patalėli
savo, kuriamė gulėjes burvo, ėjo
namūn ir gārbino Dievą.

26. Ir jie stebējos visi, garbindami Dievu, ir bijošos, tarydami: mes šendien dūvotus būdūts regējom.

27. Ir potam jis išejo ir
išvydo muitininką, varbu De-
wi, sėdinti prie muito, ir tare
jam: sėf mane.

28. Šr jis' wislab palitēs,
tēlēši ir sēte jē.

29. Ir Lewis pafele jam bide
czésni sarwo namuſe, ir daug
muitintû ir kitû ſėdėjo su
jumi už stalo.

30. Ir rašte=mošiti ir Pari-
žēušai murmējo ant jo mošī-
tinū, tarhdami: kam wālgot ir
gérat šu muitiņinfais ir grie-
finiņinfais?

1. **Jr Jēzuss atšafydamš tare**

jiemš: šveitšieji ne privalo lie-
torauš, bet ligonys.

32. Ap atējau griešņusis wadinti, kad prisīwerstu, ir ne teisūsus.

33. Bet jie tare jam: tam
Sono mokitinei taip tãnkeŷ
pãstninkauja ir melbzasi taip
daug, taipjau ir Barizẽusũ
mokitinei; bet tawo mokitinei
wãlgo ir gẽra?

34. Bet jis tare jiems: jūs ne galit švobbinintūs primersti, kad pašninkautu, toly jaunītis su jēis bra;

35. Bet ateis cēšas, tad jaunītis nūg jū buš atimtas, tad jie pāstninkaš.

36. Ir jis šate jiems prilyginimą: neį viens naujų lopų ne lopa seną rubą, kitaip plyšt ir naujasis, ir naujas lopus ne pritinka senam rubui.

37. Ir neieš nepila šviežą
 vyną ir senus ryšus, kitaip
 naujas vynas išdaužo senus
 ryšus ir ištela, ir ryšai pa-
 genda;

38. Bet świeżą węgą i nau-
 jus rhytus reit pilti, tay abieji
 isliet.

39. Ir niera ney vieno, kurb
sēno gērs, tūjauš naujo norētu;
nēs jis šato: senājis hra ge-
rēsniš.

6. Pērskrymas.

Kvie ištāuktas wārpas, padziwuse ranča, Apāstaiš pāwadinimā ir Kristaus tojoni.

Jr nusiðawe antroje dienoje sabatōs, kad jis ējo per jāvus, ir jo moķitinei ranķomis ištāukle wārpas, tas ranķomis sūtņņē wālgē.

2. Bet keli iķ Barizēušu tare jiemš: kam dārot, kas sabatoj' ne pūlasi daryti?

3. Jr Jēzus atsaķhdams tare jiemš: ar tai ne skaitēt, tķ Do-wids dare, kaip jis iķalkēs buwo, su tais, kurie su jūmi buwo?

4. Kaip jis iējo i Diēwo namus ir ēme šwentas dūnas ir walgē, ir dawe tiems, kurie su jūmi buwo; kuriū taczau nēkam ne parējos wālgiti, kaip wienat klebonams.

5. Jr tare jiemš: žmogaus suns yra Diešpats ir sabatōs.

6. Bet nusiðawe kitoj' sabatoj', kad iējēs i šuilē moķino. Jr buwo tēn žmogus, kurio dēšpine ranča buwo padziwusi.

7. Bet raķte moķiti ir Barizēuškai tyķojo jo, bau jis sabatoje għditu, kad toķi prieķasti ant jo gautu.

8. Bet jis iķmāne jū dumas ir tare žmogui su padziwuse ranča: ķēltis ir stotis cķē! ir jis ķēlēš pasistōjo ten.

9. Tāķ tare jiemš Jēzus: aķ klausu jus, kas tinka daryti sabatoj', ar gērķ ar pīķķ? ar għwasti iķķaityti, ar prapūl-diti?

10. Jr jis paeilumi wiķus apķurējēs, tare tam žmogui: iķtieķķ sawo ranķķ. Jr jis dare tai. Tāķ jo ranča buwo għdita ir taip sweķķa, kaip antra.

11. Bet jie wiķķ padūto ir susiķķalbējo tarp sawēs, tķ jie jam galētu daryti.

12. Bet nusiðawe tūcķēķ, kad jis iķējo ant ķalno mēķķēķi; ir pasilīķto per nakķi maldoje Die-wop'.

13. Jr pračūķus atwadino sawo moķitinus ir iķrinko jū dwylīķķ, kurus jis ir Apāstaiš wadino.

14. Simonķ, kuri wadino Pēķķķ, ir Endrēķķ, jo broķķ, Joķubķ bey Jonķķ, Pilippķķ ir Baltramēķķ,

15. Matteošķķ ir Tamošķķ, Joķubķķ, Apēķķaus sunķķ, Si-monķķ, wadinamķķ Celotes,

16. Judošķķ, Joķubo sunķķ, Judošķķ iķķķariotķķ, iķdawēķķ.

17. Jr nuēķēs su ķeis ķemķņ, pasistōjo ant plķno lauko, ir pullas jo moķitinū, ir daugħbe žmontū iķ wiķōs Ģģdū ķēmēs ir Jeruzalēs ir Tyraus ir Sidono, prie ķurū.

18. Kurie atējē buwo jo klauſytiš, kaš iſgghdomi butu nū ſawo ligū, ir kurie neczyſtū dwāſū warginami buwo, paſtōjo ſweiti.

19. Ir wiſi žmoneš meilijo, jē paſtrūtint; nēš iſējo iſ jo ſtiprybe, ir gghde wiſuš.

20. Ir jis paſēlēš ſawo aſiš ant ſawo moſitinū, tare: iſgangytingi eſte pawārgulei, nēša juſū hra Diewo ſaralyſte.

21. Iſgangytingi eſte, kurie cze aſkſtat, nēš paſōtinti buſite. Iſgangytingi eſte, kurie dabar werkiat, nēš jūſſities.

22. Iſgangytingi eſte, jeh žmoneš juš ne apſencz ir atſtir juš, ir iſtōloj' juš, ir paniekin juſū wārdq, ſaip piſtq, dēl žmogauš Sunauš.

23. Dzaugſties tade ir ſotterēlit; nēš ſtay, juſū alga bide hra danguje. Taiſo ir jū tēwai dare prāraſamš.

24. Bet atpencz bēda jumš bagotiemš; nēš jau gāwot ſawo palinkſminojimq.

25. Bēda jumš, kurie eſte pilni, nēš juš aſkſite. Bēda jumš, kurie cze jūſiaties, nēša juš werkſit ir raudosi.

26. Bēda jumš, kaš žmoneš juš pagir; taiſjau dare ir jū tēwai netitriemš prāraſamš.

7. Bet aš ſakau jumš, kurie iotēš: mylēkite ſawo ne-

prieteluš, gēr darykite tiemš, kurie ne apſencz juſū,

28. Begnoſite tuš, kurie juš praſēit, melſkite už tuš, kurie juš užtabin.

29. Ir kurš tawē iſtinka per wienq ſkroſtq, tam paſūlyt ir antrq. Ir kurš taw atima ſkreiſte, tam ne užgint ir ſermēgōš.

30. Kurš tawē prašo, tam dūt; ir kurš taw atim, ſaš tawo hra, iſ to ne atjēſtoš.

31. Ir ſaip juš norit, kaš žmoneš jumš darytu, ſaip ir juš darykite jiemuš.

32. Ir jeh juš tuš mylit, kurie juš myl, ſoſiq dēſawoneg turit už tai? nēš ir griekininſtai myl ſawē mylinczuš.

33. Ir kaš ſawo geradējamš gēr' dārot, ſoſiq dēſawoneg turit iſ to? nēš tai dāro ir griekininſtai.

34. Ir kaš juš žyczijat tiemš, nū kuriū titities atgāuſe, ſoſiq dēſawoneg iſ to turite? nēš ir griekininſtai griekininſtamš žyczija, kaš tai wēl atgāutu.

35. Bet taczau mylēkite ſawo neprieteluš, gēr' daryſit ir žyczikit, kur ne titities lq atgāuſe; taš juſū alga bide buš, ir juš buſite waikai Auſſczauſojo; nēša jis hra gēraš nedēſingiemš ir piſtiemš.

36. Todēl buſite mielafir-

dingi, taip ir jūsu Tėvas mie-
laširdingas yra.

37. Ne sūdifit, tay ir jūs ne
busite sūdijami. Ne pražudy-
kite, tay ir jūs ne busite pražū-
domi. Atléistite, tay ir jums
bus atléista.

38. Dūfite, tay bus jums būta.
Saitas geras, nukimptas, nu-
mūrditas ir su laupu jums
būtas bus i jūsu sterblę, nės
tokiu saitū seičēsite, tokiu jums
wēl atseičēs.

39. Ir jis sake jiems prily-
ginimą: ar gal ašlas ašlam
kėlą robiti? ar ne abu i būbę
supuls?

40. Mokitinis ne esti didėsnis
už savo mokitoji; tada moki-
tinis prilygst savo mokitojui,
tay jis yra tobulas.

41. Bet kam regi trislą ašije
savo brolio, ir ne idaboji rāsto
savo patieš ašije?

42. Arba taip gali tarti savo
brōliui: stowēš brolau, aš
išimšu trislą iš tavo akiēs! ir
patš ne regi rāstą savo ašije?
tu weidmainy, ištrauk pirma
rāstą iš savo akiēs, ir tada
dabokis išimti trislą iš akiēs
savo brolio.

43. Nėsa ne-esti gėrs mēdis,
kurs piktą waisų nėš; ir ne
piktš mēdis, kurs gėrą waisų
nėša.

44. Rožnas mēdis iš savo
N. T.

patieš waisaus pažyštams. Nės
ne renkamos pygos iš erštē-
cziū, nehyg whnūgos iš usniū.

45. Gėrs žmogus gėrą išnėš
iš gėro šlarbo sawo širdiēs;
ir piktš žmogus piktą išnėš iš
pikto šlarbo sawo širdiēs.
Nės to širdis pilna, to burna
plūšta.

46. Bet kam wadinat manę
Wiešpatie, Wiešpatie! ir ne
dārot, tą jums liepju?

47. Kurs pas manę ateit ir
klausoš mano žodziū, ir dāro
tus, tą rodisu jums, kam jis
lyguš.

48. Lyguš jis yra žmogui
tūriancziam trobą, kurs giley
išklāse ir dėjo pāmata ant
ūlōs. Bet twanui užėjus, sro-
wē dūrēs ant tōs trobōs ir ne
pajūdino; nės buwo ant ūlōs
gruntawōta.

49. Bet kurs klausos ir ne
dāro, tas lyguš yra žmogui,
trobą tūriancziam ant žēmēs be
pāmato; ir srowē dūrēs ant
tōs, ir sugruwo tolybzauš, ir
sugruwims tōs trobōs buwo
didis.

7. Pėrskyrimas.

Apte tarną sėrganti. Jaunilatt iš Nain,
Joną ir bidę grietininkę.

Bet taip jis po akiū žmonū
wišlab iškalbėjęs buwo, nuejo
i Kapernaumą.

2. Ir neturio wyrausojo žalnėriū bėrmas gulėjo ant smer-ties, jo mylims.

3. Bet tas apie Jėzų girdė-dams, sunte pas jį Bžbū wy-resnūsus, melsdamas jį, kad atėjęs išgyditu jo bėrną.

4. Bet jie pas Jėzų atėję melde jį didey, tarydami: jis to werts yra. kad jam tai dary-tumbei.

5. Nės jis myl musū žmones, ir patüre mams šuile.

6. Bet Jėzus ėjo su jeis tėnab. Bet ne toly jiems nū namū ėšant, sunte žalnėriū wyresnūs priedelus pas jį ir jam saky-dino: at Wiešpatie, ne proca-wótis, ne wertas esmi, kad po mano stógu eitumbei.

7. Todėl ir aš pats tariaus, ne werts ėšas pas tawę ateiti; bet ištart wieng žodį, tay pa-gilbs mano waitis.

8. Nės ir aš esmi žmogus po wyrausybės, ir turu žalnėrius po sawim', ir sakau wienam: nueit, tay nueit; ir antram: ateit, tay ateit; ir sawo tarnui: daryt tai, tay jis dáro.

9. Bet Jėzus tai girdėdamas stebėjos jo, ir atsigirėjęs tare žmonėms jį sėlantiems: aš sa-kau jums: tokio tikėjimo Iz-raėlij ne radau.

10. Ir paslai wėl sugryžę, ser-nti bėrną rądo paswėitusi.

11. Ir nusidawe potam, kad jis ėjo į miestą, wadinamą Nain; ir daug jo mokitinū bey daug žmonū ėjo draug su jimi.

12. Ir jam prisiartinant pas miesto wartus, štay, išneše numirusį, kurs buwo wienátijis sunus sawo mótinōs, ir ta buwo našlė, ir daug žmonū iš miesto ėjo su je.

13. Ir Wiešpats ję išwėdęs pasigailėjo jōs, ir tare jei: ne wert.

14. Ir priėjęs patrutino grą-bą, ir nešėjei stowėjo. Ir jis tare: jaunaiti, sakau tau, telkis!

15. Ir numirėsis atsitiesęs pradėjo kalbėti. Ir jis atdawe jį jo mótinai.

16. Ir báime apėme jūs wi-sus, ir gárbino Diewą, tary-dami: didis prarats kėlėsi tarp musū, ir Diemas atlankė sawo žmones.

17. Ir tas garšas apie jį išėjo per wisą Judėōs žėmę, ir po wisas aplinkų ėšanczas šalis.

18. Ir apšate Jonui jo moki-tinei tai wislab. Ir jis pawa-dinęs dy sawo mokitinū,

19. Sunte jūdy pas Jėzų, ir jam sakydino: ar tu esi anš ateisėjis, arba ar tito lauk-fime?

20. Bet tūdu wyru atėjusu

paš jį, tare: Jonas krikštytojis mudų paš tamę atsunte, ir tam sątydin: ar tu esi ans ateisėsis, arba ar kito laukšime?

21. Bet toje adynoje jis daug išgghde nū ligū ir negalū, ir nū piktū dvasū, ir daug ašliems atdawe jū atis.

22. Ir Jėzus atšatydamas tare jiembdviem: nuėjusu apsahtita Jonui, tą regėjota ir girdėjota: ašlieji rėg, raišpieji waitšcjoj', raupšutiejį yra apcystijami, kurtinei gird, numirę prisikėlasi, ir pawarguliams Evangelia apšatoma yra.

23. Ir išganytas, kūrš manimi ne pašipiktin.

24. Bet dviem Jono pašlam nuėjus, pradėjo Jėzus kalbėti žmonėms apie Joną: ko išėjot i pūsczią regėti? ar nėndrės wėjo lingojamōs?

25. Arbo ko išėjot regėti? ar žmogaus mintštais rūbais apredyto? štai, brangiūse rubūse ir geidulūse gywėnq, karališkūse dvarūse yra.

26. Arba ko išėjot žurėti? ar prarato? Tikrai, sakau jums: jis ir už prarastą didėsnis yra.

27. Jis yra, apie kurį parašyta: štai, aš šunczu sawo angelą pirm tawo wėido, kūrš itaišys tawo kėlą pirm tawes.

28. Mēs sakau jums, kad tarp tū, kurie iš mōterū gimę, niera

didėsnio prarato per Joną krikštytoją; bet kūrš mažėsnis yra Diewo karalystėje, tas didėsnis už jį.

29. Ir wiši žmones, kurie jį girdėjo, ir muitininkai, Diewui garbę dawę, ir krikštydinos Jono krikštū.

30. Bet Parizėjūšai ir raštemokiti paniekino Diewo rodg prieš sawę, ir ne dawėsi jo krikštiti.

31. Bet Wiešpats tare: kam aš prilgyšu žmones šios giminės? ir kam jie lyguš?

32. Jie lyguš yra waitams ant turgaus sėdintiems ir prieš kūs litą šaukiantiems: mes jums žaidėm ant wamžbzio, ir jūs ne šokinėjot; mes jus apraudojom, ir jūs ne werktė.

33. Mėsa Jonas krikštytojis atėjęs ne walge dūnōs ir ne gėrę wyno; tai jūs sakote: jis tur wėlnq.

34. Žmogaus Sunus atėjęs walgo ir gėr, tai jūs sakot: štai, tas žmogus ryjuns ir wyno girtūklis, muitininkū ir griekininkū prietelus.

35. Ir išmintis tur dūti apšiditi nū wišū sawo waitū.

36. Bet mēde jį wiens iš Parizėjūšū, kad su jūmi walgitu. Ir jis iėjęs i namus Parizėjūšo, sėdosi už stalo;

37. Ir štai, moteriškė tamė

miestē, kuri griekiniņē buvo, ta ištyrusi, kad jis už stalo sėdėjo namūse Barizėjuso, atneſe stilia mostiēs,

38. Ir atėjusi iš užpačialio pas jo ſojas, werke, ir pradėjo jo ſojas aſaromis ſlāpinti, ir plaukais ſawo galwōs ſlūstiti, ir bučawo jo ſojas, beſ mōstijo taſ mōstimi.

39. Bet tai regėdams Barizėjus, kūrſ jį buvo patvietęs, ſalbėjo patſ ſawije, tarydamſ: kad ſiſai butu prārakſ, taſ jis žinotu, kaſ ir ſoſia tai ſra moteriſke, kurie jį patrutino, nēs jį ſra griekeninē.

40. Jėzuſ atſaſtydamſ tare jam: Simon, aſſ tam tū turu ſaſtyti. Bet jis tare: Mōkitojau, ſaſtyt.

41. Mūmininkas wiens turėjo du ſtolinintų; wiens ſlelėjo pentiſ ſimtuſ graſū, antraſ pentiſdėſimtiſ.

42. Bet kaip jūdū ne turėjo užmoſėti, padowanōjo jiſ abiem. Saſtyt, katras tū dwiejū jį daugiaus mylēs?

43. Simons atſaſtydamſ tare: be titiu taſ, kuriam daugiaus padowanōjo. Bet jis tare jam: tu gerap atſūdijei.

44. Ir atſigręžęſ prieſ moteriſkē, tare Simonui: ar tu regi tū moteriſkē? aſſ iėjau į vo namuſ, tu nedawei man

wandens, mano ſojoms, bet ſi mano ſojas aſaromis paſſ apino ir plaukais ſawo galwōs ſlūſte.

45. Tu ne pabuczawai mane, bet ta iėjusi, ne palōwe mano ſojas bučūti.

46. Tu mano gālwā aliejumi ne pamōstijei; bet jį wano ſojas mōstimi mōstijo.

47. Todėl ſaſau taw: jei daug griekū ſra atleišti, nēs jį daug mylėjo; bet kuriam maž atleidžama, taſ maž myl.

48. Ir jis tare jei: taw atleišti ſra tawo griekai.

49. Taſ pradėjo tie, kurie ſu jūmi už ſtalo ſėdėjo, patys ſawije ſalbėti: kaſ ſra taſ, kūrſ ir griekuſ atleidž?

50. Bet jis tare moteriſkē: tawo titėjims tamē pagelbėjo. Eit ſu pačājumi.

8. Pėrſkyrimas.

Apie ſetlā Diemo ſobžio, wētra ant juri ir Jaitraus buſteraitē.

Ir nuſidawo potam, kad jis ſelāwo per miestuſ ir kiemuſ, apſaſtydamſ ir praneſdamſ Ewangēliā apie Diemo ſaralyſkē, ir tie dwylīka ſu jūmi.

2. Priegtam ſeloſ mōteres, kuriaſ jiſ buvo iſgnydęſ nū piktū dwasū ir ligū, butent: Marſa, kuri wadinama Madlynā, iſ kuriōſ ſeptyni welnai bniwo iſėjē;

3. Ir Joana, pati Ružo, Erodo užveizdo, ir Sufane, ir daug kitų, kuros ji šelpė iš savo turto.

4. Bet taip didis pulks žmonių susijėjo ir iš miestų pas ją susibego, tare jis per prilyginimą:

5. Sėjėjas išėjo, kad sėti sava sėklą. Ir jam be sėjant, pūle kita pas kėlą, ir buvo suminta, ir paukščiai po dangumi tą sulėse.

6. Ir kita pūle ant ūlės ir išdygusi padzūvo, dėl to, kad drėgnumo ne turėjo.

7. Ir kita pūle tarp erškėčių, ir erškėčiai drauge išdygo ir nusiėmė tą.

8. Ir kita pūle ant geros dirvės, ir išdygusi atnešė šimtėropą vaisių. Tą satydams šaukė: kas tur ausis klausyti, tas te klauso!

9. Bet jo mokytinėi klausė ji ir tare: koksai tai butu prilyginimas?

10. Bet jis tare: jums yra būta, žinoti paslėptinę Dievo karalystės; bet kitiems prilyginimuse, kad ir regėdami ne regėtu, ir girdėdami ne išmanytų.

11. Bet tai yra tas prilyginimas: sėkla yra Dievo žodis;

12. Bet tie, kurie pas kėlą, tie yra, kurie klausos; potam ateit vėlinas ir atim žodį nu-

jū širdžiu, kad ne tikėtu ir ne butu išganyti.

13. Bet tie, kurie ant ūlės, tie yra, kurie, kad tą išgiršt, su džiaugsmu priim žodį, ir tie ne tur šakniės; jie vėlاندą tik, ir cėse pagundimo atpūla.

14. Bet tie, kurie tarp erškėčių pūle, tie yra, kurie klausos, ir nueidami po rūpesčių ir bagotyštės ir rastakšnumo šio gyvasčio nusiėmiami yra ir ne atneš vaisiaus.

15. Bet tai, kas ant geros žemės, tie yra, kurie žodį girdėję, tą paláiko tikroje geroje širdyje ir vaisių atneš kantrume.

16. Bet neį viens ne uždega žvaktę ir apvovą tą su ryškų, arba tą pašvę po šolų; bet užded ant liktoraus, kad ieingas šviešybę regėtu.

17. Mės nielo niera paslėpta, kas ne butu žinoma, ir nielo niera uždengta, kas ne išsireikštu ir į šviesą pareitu.

18. Tugidėl daboties, taip jūs klausotės. Mės turinczám būdama, bet ne turinczám atimama ir tai, ko tikis turis.

19. Bet jo mótina ir brolei atėjo, ir ne galėjo dėl žmonių iki jo prieiti.

20. Ir buvo jam satoma: tamo mótina ir tamo brolei stov laukė ir nor tamę regėti.

21. Bet jis atsakydams tare,

jiems: mano mótina ir mano brolei tie yra, kurie Dievo žodžio klauso ir tą dáro.

22. Jėr nusidavė tū dienū wienoj, kad jis iėjo į laimę su savo mokitineis. Jėr tare jiems: persiirkim į antrą kraštą marū. Jie atstūmė nū krašto:

23. Jėr jiems be bėgant wandenimi jis užmigo. Jėr pakilo umars ant marū, ir wilnys užpūle jūš, ir buvo dibime pawojumė.

24. Tą jie į priėjė, būdino į, tarydami: Mokitojau, Mokitojau, mes prapūlam. Tą jis atfikelės apbraudė wėją ir wandens bangas; ir nuštojo, be tykums radosi.

25. Bet jis tare jiems: kamė jūšū tikėjimas? Bet jie bijojos ir stebėjos, tarydami tarp savęs: kas tai per wiens? nės jis prisáko wėjui ir wandenui, ir jie klauso jo.

26. Jėr jie nubėgo į Gadarėnū šalį, kuri yra ties Galilėg.

27. Jėr taip išženge ant krašto, sutiko į wyrš iš miesto, tas jau senėy turėjo wėlnus ir ne wilkėjo neį jokiš rūbais, neįgi laikėsi neį jokiūse namūse, bet lapinėsa.

28. Tas Jėzu išwėdės šaukė, ir parpūle po jo atliū, ir didžu balsu rėdams tare: tą turu dar-
tawimi, Jėzau, tu Sunau

Diewo aukščiausio? melbzutawė, ne norėtumbei manę mūcziti.

29. Nės jis prisáte neczyštai dwásei, kad išėitu iš to žmogaus; nės jau senėy į buvo wárginusi. Jėr buvo lencugais surafintas ir į pánčzus idėtas, ir suplėše tus ryšus, ir wėlno wartytas buvo į púscią.

30. Jėr Jėzus klausė į, tarydams: kū wardu esi? Jis tare: Dėgions, nės daug wėlnū į į buvo iėjė.

31. Jėr jie mėlde į, kad ne lieptu jūš į bedugni eiti.

32. Bet buvo teną dibe kaulū kaimene, ganomū ant kálno; ir jie mėlde į, kad jiems pawėlitu, į tas ietti. Jėr jis pawėlijo jiems.

33. Tą išėjo wėlnai iš to žmogaus ir iėjo į kiales, ir kaimene padurmu šimete nū kranto į mares ir nuslendo.

34. Bet taip lerdžei išwėdo, kas cę nusidavė, pabėgo jie ir apšáte tai miestė ir per kiemus.

35. Taip išėjo jie regėti, kas cę nusidavė, ir atėjo pas Jėzų, ir rądo tą žmogų, iš kurio wėlnai buvo išėjė, sėdinti pas Jėzaus lojas, aprėdytą ir pilnu protu; ir nusfigando.

36. Jėr kurie tai buvo regėjė, apšáte jiems, kaip wėlno wartyntas buvo paswėitės.

37. Ir praſe ji wiſa daugybē aplint ēſanczū ſalū Gadarēnū, kaſ nū jū atſtōtu. Nēs dīde bāime buwo jūs apēmufi. Ir jis iējes i laiwo, wēl ſugrūzo.

38. Bet tas wyrš, iſ kurio welnai buwo iſēje, praſe ji, kaſ paš ji galētu buti. Bet Jēzus palēido ji nū ſawēs ir tare:

39. Sugrūst wēl i ſawo namus ir apſatyt, koſius dibzus dāktus taw Diews padāre. Ir jis nuējes apſāte po wiſq mieſq, koſius dibzus dāktus jam Jēzus padāreš.

40. Ir nuſidawe, kaip Jēzus ſugrūzo, priēme ji žmoneš; nēs wiſi buwo jo belauſq.

41. Ir ſtah, atējo wyraš, warbu Jairuš, kurš wyhrauſaš buwo ſuilēš; ir pūlēš Jēzui i kieluš, praſe ji, kaſ i jo namuš ateitu.

42. Nēs jis turējo wienturte buſteri, apie dwylitq mētū, ta gulējo be mērdēdama. Ir jam tēn nueinant, ſpaude ji žmoneš.

43. Ir wiēna moteriſte kraujo plūdīmu dwylitq mētū buwo ſirguſi ir wiſq ſawo turtq lieto-rams iſrabuſi, ir ney wiēnš jē ne butwo galēješ ghyti.

44. Ta priējuſi iſ užpaſalo, paſrūtino ſo rubo ſulē, ir toly-

bzaus apſiſtōjo jōš kraujo plūdimaš.

45. Ir Jēzus tare: kaš paſrūtino manē? Bet kaip wiſi užſiſgryne, tare Pētraš, ir tie, kurie ſu jūmi buwo: Moſitojau, žmoneš werz ir ſpaudz tamē, ir tu ſakai: kaš manē paſrūtino?

46. Bet Jēzus tare: kaš noriš manē paſrūtino; nēs aš numanau, kaſ maciš iſ manēš iſējo.

47. Bet kaip moteriſte regējo, kaſ tai jau žinoma buwo, atējo ji drebēdama ir parpūluſi po jo akiū, apſāte wiſiems žmonēmš, dēl to ji paſrūtīnuſi, ir kaip ji tūjaus iſgryjuſi.

48. Bet jis tare jei: buſ liſkšma, mano buſtē, tawo tiſčjims tamē pagēlbējo; eiſ ſu paſajūmi.

49. Dar jam belalbant, atējo wiēnš iſ ſeimynōš wyhrauſojo ſuilēš ir tare jam: tawo buſtē numire, ne ſunkit moſitoji.

50. Bet Jēzus tai iſgirdēš, atſāte jam, tarydamš: neſibijoſi, tiſtq tiſtē, taš ji pagilbš.

51. Bet iējes i tuš namuš ne lēido ney wiēnq i widū eiti, kaip tiſt Pētraš, ir Jokubaš, ir Jonaš, beš to kudiſio tēwo ir mōtina.

52. Bet jie wiſi werſe, ir apraudōjo jē. Bet jis tare: ne

werkit; ji ne numire, bet miegt.

53. Ir jie apjūte ji, geray žinodami, je numirusę.

54. Bet jis išvare jų wius, nutwėre je prie rankos ir šaukte: kūdiš, kėlkiš!

55. Ir jės dwāse sugryžo, ir ji tūjaus kėlėsi, ir jis liepe jei būt walgitt.

56. Ir jės gimdytojei stebėjosi. Bet jis prisāte jiems, kad niekam ne sakytu, kas tikosi.

9. Pėrskyrimas.

Apie dwylitą Apāstalus, bentis būnōs kpalus, Kristaus pėršiwietimā ir titra jėlimā.

Bet jis sumadinęs anūs dwylitā, dawė jiems walgę ir māci ant wisū welnū, ir kad galėtu ligas išghbiti.

2. Ir išsunte jųs, apsaktyti Diemo karalyhtē, ir ligonis išghbiti.

3. Ir sate jiems: jųs nieko ne turit imti su sawim ant kėlo, ney lazdos, ney delmōno, ney būnōs, ney pinigū; ir ney wienam ne reik turėti po dwi sermėgi.

4. Ir tur i kotius namus ieinat, cze pasilikit, it' iš ten šalin kėlaujat.

5. Ir kurie jųs ne priima, cze išėikit iš to miesto, ir nukra-

tykit ir dulkės nū sawo kojū, lūdimui ant jų.

6. Ir jie išėję pėrkėlawo miestelus, apśate Ewangelia ir išghde wisur.

7. Bet Erobas, ketwirtainės žēmės waldonas, patyręs wislab, kas jo dāroma būwo, pasi-bijōjo, kadangi kėlū žmonū sakoma būwo: Jonas iš numirusū kėlęs;

8. Kitū wėl: Eliošus pasirode; bet kitū: wiens senujų prarakū kėlęs.

9. Ir Erobas tare: Jonui aš galwq nukirsdinau, bet kasgi tas, apie kurį tai girdzu? Ir geide ji matyti.

10. Ir Apāstalai sugryžę pasakojo jam, kotius bidžus daitus jie būwo ištaitę. Ir ėmęs jųs pas sawę, išėjo i šalį i pūscia, pas miestā, warbu Wet-saida.

11. Kaip žmonės tai numāne, kėlawo jie pastuy ji; ir jis jųs pas sawę prilėibęs, sate jiems apie Diemo karalyhtē, ir išghde, kurie to priwāle. Bet diena pradėjo baigtisi.

12. Tay tie dwylita ji priėję tare jam: palėist tūs žmonės nū sawės, kad nuėję i miestelus aplint ir i kiemus, gaspādōs bey walgio rāstu; nēsa mes cze pūsczoje esme.

13. Bet jis tare jiems: būkit

jūs jiems wālgit. Jie tare: mes ne turim daugiaus, kaip tikta; pentis būnōs kēpalus, be; dvi žūvi, jė; ne nuėję tai daugybei žmonū turētumbim wālgit pirti.

14. (Nėsa buwo apie penki tūkstančiai vyrū.) Bet jisai sa;e savo mošitiniems: te susėdie eilėmis, po penkesdėšimtis, ir wēl po penkesdėšimtis.

15. Ir jie taip darydami, wiši susėdo.

16. Tā; jis lėmė; tus pentis kēpalus be; dvi žūvi, pažūrėjo i dangų, ir už tus dėlawojės laužė ir dawe tus mošitiniems, kad žmonėms padėtu.

17. Ir jie wālgė, ir wiši priwālgė. Ir paławojō jiems liusū trupuczū, dwylis; pintiui.

18. Ir nusidawe, kaip jis wiens buwo ir melbėsi, ir jo mošitinei su jūmi, klause jisai jūs, sa;tydams: k; savo žmones manę esanti?

19. Jie ats;tydami tare: sa;to, tawę esanti Jon; krištytoj; keli wēl, tawę esanti Eliošy; bet keli, wieng; senūjū prarakū prisielusi.

20. Bet jis sa;e jiems: k;gi jūs s;tot manę esanti? Tā; Pėtras ats;tydams tare: tu esi Kristus Diewo.

21. Ir jis apdraude jūs, ir

liepe, idant tai ne; wienam ne sa;tytu.

22. Tarydams: nėsa žmogaus sunus dar daug tur kentėti ir atmestas buti nu; wyrėsnujū ir nu; w;rausujū kunigū be; rašte-mošitū, ir nu;awintas buti, o trėcz; dieną prisielėsis.

23. Tā; tare jiems wišiem: kas manę nor sėkti, tas patšai te užiginie, ir te ima savo kryžų kas dieną ant sawės ir te sėkie manę.

24. Nė; kas savo g;wast; nor išlaityti, tas j; prapulbis; ir kas savo g;wast; prapuldo dēl manės, tas j; išlaitys.

25. Ir kō; naud; turētu žmogus, kas;eig wiš; swiet; laimētu, ir prapulditu sawę pati, arba išlādōs darytu sawę paczai?

26. Bet kas manės be; mano žodžiū gėbėsis, to gėbėsis ir žmogaus sunus, ateidams savo šlowėje, be; savo tėwo, be; šwentujū augėlū.

27. Bet aš sa;tau jums: iš tiesōs, yra keli tū c; štowinczū, kurie smertiēs ne ragaus, iki památo Diewo karalyšę.

28. Ir nusidawe apie aštūnes dienas po tū kalbū, ėme jis su sawim' Pėtrę, Jonę ir Jotubę, ir ėjo ant wiens kálo melstis;

29. Ir jam besimeldžant, jo

weidas kitois pastōjo, ir jo rūbas baltu tāpe ir žibėjo.

30. Ir štai, du vyrų kalbėjo su jumi, kuriūdu buvo Moizėsus bei Elišus.

31. Tūdu pasirodė šlovėje, kalbėdamu apie tą galą, kuri jis išpilditi turėjęs Jeruzalėj'.

32. Bet Petras, ir kurie su jumi buvo, miegu buvo apimti. Bet pabūdę matė jo slaištumą, ir tūdu vyrų pas jį stovincų.

33. Ir nusidave, tiemsduviem nū Jėzaus atstojus, tare Petras Jėzui: Mokitojau, čę ger' buiti; darykim tris pėtras, tavo vieng, Moizėšui vieng, ir Elišui vieng; ir ne žinōjo, ką kalbās.

34. Bet jam tai bekalbant, dėbesis atėjo ant jų, jųs savo šeželu apdengdamę, ir jie nusigando dėbesui jųs aptrauktiant.

35. Ir balsas pūle iš dėbesių, tarydamas: Tas mano miešas Sumus, to klausykiti.

36. Ir tam balsui nusidūdant, rado Jėzų vieng. Ir jie užtylėjo ir neį vienam nieko neapsakė tosa dienos, ką buvo regėję.

37. Bet nusidave sėtančę dienę, jiems nū kalno nueinant, daug žmonių jiems priešais

38. Ir štai, viens vyras tarp žmonių kaukė tarydamas: Mokitojau, prašau tavo, ben apžūrēt mano sunų, nēsa jis mano wienturtis sunus.

39. Weį: dwāsę jį nutovė, tai jis tūjauš rētia, ir plēša jį, kad putūja, ir mos ne mos nū jo atstojas, taip jį plēšusi.

40. Ir aš tavo mokitinus melbzau, kad ję išwarytu, ir jie ne galėjo.

41. Tai Jėzus atšakdamas tare: aš tu netikinti ir pėtreiptoji giminē, kaip ilgą pas jus busu ir jus kęsu? atgabėnt šen savo sunų.

42. Ir atėingās pas jį, wėlno plēšamas ir draškomas buvo. Bet Jėzus necyštąję dwāsę apdraube, ir waitą pagėlbėjęs jo tėwui atdave.

43. Ir jie wisi stebėjos tōs Diwos šlovės. Bet jiems wiems besidymwiant, apie wisą tą, ką jis dare, sakė jis savo mokitiniems:

44. Dėlit jūs i savo ausis šę kalbą: nēsa žmogaus sunus tur padūtas buti i žmonių rankas.

45. Bet tą žodį jie ne pėrmane, ir tai jiems paslėpta buvo, kad jie tą ne išmāne; ir bijōjos jį klausiti to žodžio dėley.

46. Ir rądosi tarp jų mislis, latras jų dibžausas butu?

47. Bet Jēzus mislis jū pirdiēs regēdams, nutvērēs wienq kubiki, pastāte tq prie ſawo ſa-
liēs,

48. Ir tare jiems: ſas tq kubi-
kiki priima mano wardan, ſas
manē priima, ir ſas manē pri-
ima, ſas tq priima, kurs manē
ſunteš; bet ſatras maļausas
pra tarp juſū wiſū, ſas bus
dibis.

49. Tay atſāle Jonaš tary-
dams: moķitojau, meš mātēm
wienq ſawo wardan wēlnuš
iſtwārantī; ir meš jam ghnēm,
nēs jis tawē ne ſēte ſu mumis.

50. Ir Jēzus tare jam: ne
ginķit jam; nēſa ſas ne priēš
muš, ſas ſu mumis.

51. Bet nuſidawe, czeſui atē-
juš, kuriame turējo iſ czon
atimtas buti, greže jis ſawo
wēibq, tieſog i Jeruzaļē le-
lāuti.

52. Ir nuſunte pirm ſawes
paſluš, tie nuējē iſkāto i toki
mieſtēli Samaritonū, jam ga-
ſpābōš jēſkoti;

53. Ir tie ji ne priēme, todeļ,
ſad wēibq ſawo grežes buwo, i
Jeruzaļē lelāuti.

54. Bet jo moķitinū du, Jo-
hubs beļ Jonaš, tai matydamu,
tare: Wieſpatie, ar nori, tay
ſatyſiwa, ſad ugniš iſ dangauš
pultu ir juš ſuēſtu, lai p Elio-
ſuš dare?

55. Bet Jēzus atfigrēžes jūdy
apbraude, tarydams: ar ne ži-
nota, kuriōš dwafēs waitai
ēſata?

56. Žmogauš ſunuš ne atējēs,
žmonū duſias žudyti, bet iſ-
laiht.

57. Ir ējo i kitq, mieſtēli. Ir
nuſidawe, jiems ant ſēlo ēſant,
wiens jam tare: aš tawē ſēſu,
ſatrul tu eiſi.

58. Ir Jēzus tare jam: lāpeš
tur urwaš, ir pauſpcei po
bangum tur ližduš, bet žmo-
gauš ſunuš ne tur, kur ſawo
gālwq padētu.

59. Ir jis tare kitam: ſēt
manē. Bet ſas tare: Wieſpatie
pawēlķt man, pirma nuēit ſawo
tēwq palāidot

60. Bet Jēzus tare jam: te
lāidoj numirusieji ſawo numi-
ruſuš; bet tu nuējēs apſatyht
Diewo ſaralyſte.

61. Ir kits tare: Wieſpatie,
aš tawē ſēſu; bet pawēlķt man
pirma atſiſwēiķt nū ſawo na-
miſķtiū.

62. Bet Jēzus tare jam: ſas
ſawo rankq pribed prie žāgrēs
ir atgaļōš žur, ſas netinſas
Diewo ſaralyſtei.

10. Pērſkrymas.

Apie 70 moķitimuš, Samaritonq ir
Martōš rupiniq.

Notam Wieſpats kituš ſēpty-
neš dēſimts iſſtyrēs, iſſunte po

dy ir dy pirm sawēs i wifus mie-
stus ir šalis, kur ketino iškalti,

2. Ir tare jiems: pjūtis yra
dide, bet maž darbininku; mels-
kit pjūties Diešpati, kad būtų
darbininku i sawo pjūti.

3. Eikit, štai, aš funczu jus,
neįėjęs tarp wilkų.

4. Ne nešokit neį mašinų,
neį delmono, neį kerpju; ir ne
šveikinkit neį wieno ant kėlo.

5. Į namus lokių ieidami,
pirma sakykit: palėjus te eše
tūse namūse!

6. Ir jeį téną bus palėjus
kūditis, tai įsū palėjus ant
jo pasilikis; bet jeį ne, tai įsū
palėjus jums wēl atgręš.

7. Bet tūse namūse pasilikit,
wālgikit ir gėrkit, ką jie tur.
Nėsa darbininkis sawo algos
wertis. Ne wāšlėzoit iš namų
i namus.

8. Ir jeį i koki miestą ieinat,
ir jie įs priima, tai cę wālg-
ikit, ką jie jums padė.

9. Ir gėditit ligonis, tén
ėšancjus, sakydami jiems: Die-
wo karalyšte jums prisiartino.

10. Bet jeį i koki miestą ie-
inat, kur įs ne priima, tén iš-
ėję ant jų ulėję, tartit:

11. Ir dules jums prilipu-
ses iš įsū miesto mes išbulki-
nam ant įsū. Taczaus turit
oti, Diewo karalyšte jums
buwuse.

12. Aš sakau jums: Sodomai
lengwojus bus anoj' dienoj',
ne kaip toliam miestui.

13. Bėda tau, Korazin! bėda
tau, Betsaida! nėsa jeį tokie
štebuklai butu daryti buwę Ty-
ruje beį Sidone, tokie pas įs
daryti, jie jau senę įatė beį
pelenūse butu sėdėję ir prisi-
wertę.

14. Taczau Tyri beį Sido-
nui lengwojus bus sudnoj' die-
noj', ne kaip jums.

15. Ir tu Kapernaum, patėl-
toji itį dangaus, tu buš nu-
stumta i pėllą.

16. Kas įsū klaus, tas ma-
nės klaus, ir kas įs niekin,
tas manę niekin; bet kas manę
niekin, tas tą niekin, kūr manę
suntęs.

17. Bet anie septynesdėšimt
sugręžo su džiaugsmu, tarydami:
Diešpatie, ir welnai mums
padūti yra sawo warban.

18. Bet jis tare jiems: aš
beį maczaus šėtona iš dangaus
pūlanti neį įaibą.

19. Štai, aš jums wālg-
dawiau, užminti ant žalcų ir
angų ir ant wifos maciės
neprietelaus, ir neį wiens dāiktis
įs ne išlādīs,

20. Taczau tūmi nesigzangkit,
kad dwasės jums yra padūtos;
bet džiaugities, kad įsū war-
bai danguje yra parašyti.

21. Tā adyng dzaugēſi Jēzus dvasēje, tarydams: aš ſlowinu tamē, Tēwe ir Wieſpatie dan-
gaus bej žēmēs, kad tai uzsle-
pei iſmirtingiemſiem bej pro-
tingiemſ, ir aprēiſķei ludikiemſ.
Beje, Tēwe, taipo tam pamē-
go.

22. Wiſlab man padūta nū
mano Tēwo. Ir ney wiens ne
žino, kaš Sunus eſaš, kaip
tiſtay Tēws; ney kaš Tēws
eſaš, kaip tiſtay Sunus, bej
turiam Sunus tai nor ap-
rēiſķti.

23. Ir jiš atſigrežēs prieſ
ſawo moſkitinuš, tare jiems
ypaczey: iſganytingoš akyš,
mātanczoš tai, tē jūš mā-
tot!

24. Nēſa aš ſaſau jums:
daug prārakū ir karālū norējo
matyti, tē jūš matot, ir ne mā-
te; bej girdēti, tē jūš girdit, ir
ne girdējo.

25. Ir ſtay, tēlēs wiens
raſte-moſkitas, gunde jē, tary-
dams: Moſkitojau, tē turu da-
ryti, kad amžingā ghywaſti i
dalykūš gauczau?

26. Bet jiš tare jam: kaip
ſtow paraſyta žokane? kaip
ſkaitai?

27. Jš atſāke tarydams: my-
lēt Diwā ſawo Wieſpati iſ
wiſōš ſirdiēs, iſ wiſōš duſōš,
iſ wiſōš ſylōš ir iſ wiſo umo;

ir ſawo ārtimā, kaip patš
ſawē.

28. Bet jiš tare jam: geray
atſākei; tay daryt, tay ghywš
buſi.

29. Bet jiš patš tēſintyi no-
rēdams tare Jēzui: kašgi mano
ārtimas?

30. Tay Jēzus atſaſhdams
tare: buwo žmogus, taš nuei-
dams iſ Jeruzalēš i Jēritā,
pūle tarp razbainikū, tie jē
nurēdē, ſumuſe, ir atſtojo, ir
pušghwi paliko.

31. Bet gādijōſi, kad klebons
tū paczū telū nuſelāwo, ir jē
pamāteš praējo pro ſālī.

32. Taipojau ir Lewitas, iſ-
tāleš i tē wieta, ir jē pamāteš,
praējo pro ſālī.

33. Bet Samaritons telau-
dams tēnay iſtāto, ir jē pamā-
teš, jo paſigaiļējo.

34. Priējēs jē, aptwēre jo žaiz-
das ir ipyle aliejaus bej wyno,
ir uſtēlēs jē ant ſawo galwijo
nugabēno jē i gaſpādq ir ka-
wōjo jē.

35. Antrā dienā iſtelāudams
iſēme dy graſy ir dawē tūdy
gaſpadōrui, jam tarydams:
priſtawot jē, ir jey to daugiaus
iſtāſi, aš tam uſmoſēſu ſugrųž-
dams.

36. Kurſai iſ tū trijū rēgiſi
ārtimas buweš tam, kurš ipule
tarp razbainikū?

37. Jis tare: kurfai mielapir-
dinghstę jam išróde. Tay Jė-
zus jam tare: tangi eik ir da-
ryt taipojau.

38. Bet nusidawe jiems bele-
laujant, jis nuėjo į toki miestė-
li. Tenay buwo moteriskė,
wardu Marta, ta ji priėme į
sawo namus.

39. Jį ji turėjo sėferi, ta wa-
dinama buwo Marja, ta sėdo-
si pas Jėzaus lojas ir klausės
jo kalbės.

40. Bet Marta labay trusa-
wo, jam paklūžit. Jį priėjusi
ji tare: Wiešpatie, argi ne at-
boji, kad mano sėsū manę wie-
nų paliekt plūžiti? Ben satyl
jei, kad ir ji nutwertu!

41. Bet Jėzus atsakydamas
tare jei: Marta, Marta, tu tu-
ri daug rūpescio beį truso.

42. Bet wienu daito reikia;
Marja gėrąjį dalytą išsirinko,
tas jei ne bus atimtas.

11. Pėrskyrimas.

Malda, išwėrim's melino, ir padėrimo
tojonis.

Jį nusidawe, kad jis buwo ne-
kurioj' wietoj' ir melbėsi. Jį
jam palowus, wiens jo mo-
tinū jam tare: Wiešpatie, mo-
kint' mus melstis, kaip ir Jo-
nas sawo mokitinus mokino.

2. Bet jis tare jiems: Diemą
melsdamiesi taip tartit: Tėwe

musū dangujėsi. But šwen-
czamas tawo wárdaš. Ateit ta-
wo karalyste. But tawo wale
ant jėmės, kaip danguj'.

3. Dūt mums musū dieniską
dūną wifados.

4. Jį atlėist mums musū
grietus, nės ir mes atlėidžam
wisiems sawo kaltiems. Jį ne
wėst' mus į pagundimą, bet iš-
gėlbel' mus nū pikto.

5. Jį jis tare jiems: kurfai
gra jusū, turis prietėly, ir nu-
ėjes pas jį, tartu jam: miels
prietelau, pažycit' man tris dū-
nės kėpalus;

6. Nėsa mano prietelus atėjo
pas manę iš kėlo, ir aš ne turu
to jam padėti.

7. Jį ansai widuj' esąs atša-
kytu ir tartu: dūt man palájy,
burys jau užrakintos, ir mano
waitėlei gra lamároį' pas ma-
nę; ne galu kėstis ir taw dūti.

8. Aš sakau jums, noris jis
kėles ne dūda jam todel, kad
jo prietelus esti, tay taczau ne-
figėdinczo jo kaulijimo dėley
kėlšis ir jam dūs, kiel jam rei-
kia.

9. Dgi ir aš jums sakau:
melskit, tay jums bus dūdama;
jėštokit, tay rąsit; tuzgėntit, tay
jums bus atwerama.

10. Nėsa kas melbza, tas ima;
ir kas jėšto, tas randa; ir kas
tuzgėna, tam atwerama.

11. Kamē tarp jūsu sunus tē-
wa meldza būnōs, kurfai jam
i tōs wietā āfmenī sūlitu? ir
jeh žuwiēs meldza, kurs jam i
žuwiēs wietā žalti sūlitu?

12. Urba jeh kiaušio melstu,
kurfai jam to wietoje angī sū-
litu?

13. Tāgi, jeh jūs nelabi bu-
dami gālit sawo waitams gerū
dowanū būti, toli daugiaus būs
dangīklasīs Tēwas šwentā
Dwašē prašantiems jī.

14. Ir Jēzus ištware wēlnā
nebhlī. Ir nusiðawe, wēlnui
ištējus, kalbējo nebhlīs. Ir
žmones stebējosi.

15. Bet keli jū tare: jis išt-
wāro wēlnus per Bēelzebubā,
wēlnū wbrausjā.

16. Bet kiti gunde jī ir prāše
išt jo žēnklo išt dangaus.

17. Bet jis numanšdams jū
mišlis, tare jiems: kožna kara-
lyšte, jeh sawije ne sutinka,
pūsta pastaļa, ir namai ant na-
mū grūwa.

18. Jēgu ir šētons šu sawim
ne sutinka, laiigi jo karalyšte
ištliks? kadangi šatot manē wēl-
nus per Bēelzebubā ištwa-
ranti.

19. Bet jeh ašt wēlnus per
Bēelzebubā ištwarau, per tā jī
ištwaro jūsu waitai? todēl jie
bus jnsū šūdzos.

20. Bet jeh Diewo pirštū

wēlnus ištwarau, tay Diewo
karalyšte pas jūs ateina.

21. Kada kōts šarwinints sa-
wo paloczy apšērgti, tay jo
daittai palājuje ištliet.

22. Bet kad šplingēsnis ant
jo užeit ir jī pērgal, tay jo
šārwa atima, kuriūmi tiktējos,
ir plēšimā ištbalij.

23. Kas ne šu manim', tas
prieš manē, ir kas šu manimi
ne renka, tas ištbarsto.

24. Necyštoji dwašē išt žmo-
gaus ištēidama pērtwaitšczoja
šausas wietas, ištštodama atil-
siēs, ir jē ne rāšdama, tay šato:
šugryšū wēl i sawo namus, išt
kuriū ištējan.

25. Ir ateidama randa jūs
šlūtomis ištšlūtus ir šweistus.

26. Tada nuėjusi ima prie
šawēs septynēs dwašēs, dar už
šawē pištēsnes, ir ištėjusos tēnā
gywēna, ir potam pištēgaus štow
šū tūm žmogumi, kaip pirma
buwo.

27. Ir nusiðawe, jam tai be
kalbant, wiena moterīšte tarp
žmonū pašelusi sawo balšā, tare
jam: ištganhtingas žhwāts, kurs
tawē nešōjo, ir krutys, kures tu
žindai!

28. Bet jis tare: mielā išt-
ganhtingi tie, kurie Diewo žodi
klauso ir palāiko!

29. Bet žmones weržēši tē-
nā. Tay jis pradējes šate

tai nelaba giminē! ji nor žēn-
lo, ir ne bus dūtas jeh neh joks
žēnklaš, taip tiktay žēnklaš prā-
rako Žonošaus.

30. Mēs taip Žonošaus žēnklu
buvu Minivytams, taip žmo-
gaus sunus bus tai giminei.

31. Karalēne pētū žēmēs sto-
fis sūdnoj' dienoj' su žmonėmis
šitōš giminēs ir jūs prasūdīs;
nēša ji nū swieto krašto atējo,
girdēt išmintiēs Salomono.
Jr štay, czę dibėsnis už Sa-
lomoną.

32. Minivēs žmones stofis
sūdnoj' dienoj' su taje gimine
ir ję pradžubys; nēša jie prisi-
werte po ložoniēs Žonošaus.
Jr štay, czę dibėsnis už Žo-
nošų.

33. Nęh wiens žvātę uždėgęs
ne stato ję wietoj' paslėptoj',
nehgi po ketwirczu, bet ant li-
toraus, jeib i widų ieinašis
matytu.

34. Ašis kūno šwiesybe; tay-
gi jeh tawo ašis gera bus, tay
wišas tawo kūnas šwiesus.
Bet jeh tawo ašis nelaba bus,
tay ir tawo kūnas bus tam-
sus.

35. Taygi dabokis, kad šwie-
sums tawije ne butu tamšybe.

36. Taygi kad tawo kūnas
abelnų šwiesus, neh jokiōš
tamšōš baliēs ne turēs, tay
išas šwiesus bus ir tawę

apšwies taip štaistus žai-
bas.

37. Bet jam be kalbant, mel-
de ji wiens Parizėušas, kad
su jumi pētū walgitu. Jr iējės
sėdosi už stalo.

38. Parizėušas tai matydamas
dywijos, kad jis nesimazgōjės
buvu priēš walgisent.

39. Bet Wiešpats tare jam:
jūs Parizėuškai laikot kuplas
bey blubus iš wiršaus czhytus,
bet widuje pilni este plėšimo
ir piltenybės.

40. Jūs burni! ar mislijat,
widuje czhytą ēsant, kad iš wir-
šaus czhyta?

41. Bet taczau ubagams iš-
dalykite to, ką turite; štay, ta-
da jums wišlab czhyta.

42. Bet bėda jums Parizėu-
šams, kurie desėtines būdat nū
mētū bey rūtōš ir wišotiōš
daržowēs, ir aplenkia sūdą
bey mēilę Diewo. To reittu
daryt, ir ano ne palikt!

43. Bėda jums Parizėušams,
kad rods sėdit wyrausoje wie-
toje šuilėša ir norit ant tur-
gaus sweiklinami buti!

44. Bėda jnms rašte-moti-
tiems bey Parizėušams, jūs
wėidmainei, kad lygus este ap-
dengtiems numirusū kapams,
ant kurlū žmones tefinėja ir jū
ne pažhyta!

45. Tay atšate wiens rašte-

mošitū, jam tarydams: Mošitojau, tais žodžis tu ir mus išloloji.

46. Bet jis tare: ir bėda ir jums rašte-mokitiems, nėsa jūs sunksinat žmones ne pakelamoms naštoms, ir jūs neįpirštū jas ne pajūdinat.

47. Bėda jums, nės jūs praradū lapus budavojat, bet jūsū tėwai jūs nužawino.

48. Taip tieša patys išsilūdijāt mėgstą sawo tėwū darbais; nėsa jie jūs nužawino, taigi jūs jū lapus budavojat.

49. Todėl Diewo išmintis šalo: Aš jiems sūsu praratus beį Apakštalus, ir tū kelis jie užmuš ir pėrsekines.

50. Kad atjėškomas būtu iš tōs giminės wisū praradū kraujas, pralietas iš to cėšo, taip swieto gruntas dėtas,

51. Nū kraujo Abėlo, iki kraujo Zakarijošaus, kūsai prapūle tarp altorauš beį bažnyčdōs. Beje šakau jums, tai bus atjėškoma iš tōs giminės.

52. Bėda jums rašte-mokitiems, kadangi rādta išpažinimo turit, patys ne ieinat, ir ieit norintiems užginat.

53. Bet jam tai jiems šakant, pagawo rašte-mokiti beį Parizėjūšai macney jī apnktī ir tušimais klausimais burną jam atwėrti.

R. L.

54. Ir tykojo jo, jėškodami, bau lą išgauti iš jo burnōs, jeib priejastī ant jo turėtu.

12. Pėrskyrimas.

Apie tikėjima būdą beį vainę.

Subėgo žmones ir susirinko keli tukstantis, aža kils kita kūne sumyne. Tay jisai pradėjo šakyti sawo mokitiniems: pirmjauseį saugokities raugo Parizėjūšū, tai esti weidmai-nystės.

2. Bet nieko niera taip paslėpta, kas ne apšireiškstu, neįnezinoma, kas ne pastōtu žinoma.

3. Todėl, lą tamsoje šakot, bus girdima šwiejoj': lą i ausi kalbat kamaroša, tai bus šakoma ant stogū.

4. Bet aš šakau jums, mano prieteliams: nesibijokite tū, kurie kūną žawina ir pastūy nieko ne gal daryti.

5. Bet aš parōdišu jums, kurio jums reiktia bijotis: bijokities to, kūsai nužudēs gal imešt ir i pėklą. Beje aš šakau jums, to bijokities.

6. Ar ne pardūda penkis žwirblus už dy pinigėly? tacžau Diewui tū neį wiens ne eštī užmirštās.

7. Ale ir plaukai jūsų galwōs pra wisi suskaityti. Todėl ne-

ſibijotit; nēs jūs gereſni eſte uż daug žwirbliū.

8. Bet aš ſakau jums: ſas manę iſpažyſta po ačiū žmonū, tą ir žmogaus ſunus iſpažys po angėlais Diewo.

9. Bet ſas manęs użfigis po ačiū žmonū, to bus użfiginta po angėlais Diewo.

10. Ir ſas žodi ſalba prieš žmogaus ſunu, tam bus atleidyama; bet ſas ſwenta Dwaſę blūznij, tam ne bus atleidyama.

11. Bet ſada jus wes i ſawo ſuiles, ir i wprausybe, ir pas wieſpaczus, tay neſirūpinkit, ſaip ir tą atſatyſe, arba tą ſalbėſe;

12. Nėſa ſwenta Dwaſe tą pacę adyng jus moķis, tą turit ſakyt.

13. Bet wiens iš žmonū ſaſe jam: Moķitojau, ſakyt mano brolui, ſad ſu manimi dalytu tėwiſtę.

14. Bet jis tare jam: žmogau, ſas manę iſtate jumbwien per ſūdžą, arba tėwiſtės dalytoj?

15. Ir jis ſaſe jiems: daboties ir ſaugoties nū godo; nēs ney wiens iš to iſſilaiſo, ſad didi turta igawęs.

16. Ir jis ſaſe jiems prilyginima, tarydams: buwo žmogus bagotas, to laulſas geray uwo nėſęs.

17. Ir jis ſawije miſlidams tare: tą aš weikſu? ne turu, tur ſawo jawū dėt.

18. Ir tare: tai daryſu: aš ſawo ſtunes iſardes bidesnes pabudawoſu ir i jas ſuwalyſu wis, ſas man użaugo, ir ſawo turta.

19. Ir ſakſu ſawo duſei: miela duſia, tu turi didi zo-poſta daug metams; dabar buſ paſajuje, walgit, gert ir buſ linkſma.

20. Bet Diews jam tare: tu burnau, ſę nakti tawo duſia taw bus atimta, ir ſam tai tets, tą parūpines eſi?

21. Taip ſtow, ſad ſas ſtarbū ſudeba, ir ne bagots eſti Die-wije.

22. Bet jis tare ſawo moķiti-niems: todėl ſakau jums: neſirūpinkit dėl ſawo iſlaiſimo, tą walgit; ney dėl ſawo ſuno, kumi apſidengſit.

23. Gywaſtis brangėſnis uż walgit, ir ſunas brangėſnis uż rubus.

24. Daboties ant warnū, jie ney ſėja, ney pjauja, neygi tur ney klėtes, ney ſtunes, ir Diews taczau jus ſawoja; kieſugi jus gereſni uż tus pauksczus?

25. Kas juſū yra, noris todėl rupintus, kurſai galėtu ſawo ſtomenui maſto ilguma pri-dėti?

26. Tagi, jēy kas mažaufa ne gālit, tamgi rupināties kito dēl?

27. Dabokities lēlijū ant laufo, kaip jōs aug; jōs ne dirba, ney werpja. Bet aš saſau jums, ney Salomōnā wiſoj' ſawo ſlowēj' ne butuſi taip iſrēdytā, kaip tū wiena.

28. Tagi jēy zolē ſendien lauķē ſtowinczē ir rytoj' i pēczū mētama Diews taip rēdo, kietu dangiaus jis jus aprēdys, jus mažitieji?

29. Todēl ir jūs ne klaufinēſit, tā walgiſē arba tā gērſē, neygi rupinkities apie bidzus daiktus.

30. To wiſo jēſto pagonai ſwiete; bet juſū tēws geray žino to jums reikiant.

31. Tacjau jēſtoſit Diewo ſaralyſtēs, tada tai wiſs jums pripulſ.

32. Reſibijot, tu mažoји taimene; nēſa juſū tēwui pamēgo, jums būti ſaralyſtē.

33. Bardsūt it tūrit, ir būſit daļi wargdienu, padaryſit ſaw maſnas nepaſēſtanczes, ſtārbaq danguje niefabos ne nuſimāžinanti, kur wagis ne prieit, ir kuri ſandys ne ēſt.

34. Nēſa kur juſū ſtārbaſ, czē ir juſū ſirdis.

35. Teſtow apjuſtos juſū ſtrēnos, ir juſū žwātes te degie.

36. Ir buſit lygus žmonēms ſawo pono lauſiantiems, kada jis paſitēls iſ ſwobdōs, jeib jam pareinant ir tužgēnant, tūjau jam atdarytu.

37. Iſganyti tie bernai, turus pons pareināſ ras bundanczus. Iſ tieſōs ſaſau jums, jis paſijūſēs jūs uż ſtālo paſodis ir dēley jū truſodams jiems paſlūžis.

38. Ir jēy ateina antroje ſargybēje ir treczoje ſargybēje, ir taip randa, iſganyti tie bernai!

39. Bet tai žinotit, kad gaspadorus žinotu, turē adyng wagis ateitu, tay jis budētu ir ne būtu iſtwerſt i ſawo namus.

40. Todēl ir jūs buſit gatawi, nēſa žmogaus ſunus ateis ady-noje netikimoje.

41. Bet Pētras tare jam: Wieſpatie, tā pryhlginimā ar mums ſakai, arba ir wiſiems?

42. Bet Wieſpats tare: kaip dibis daiktis yra wiernas bey iſmirtingas użweizdas, kuri jo pons użdeſt ant ſawo ſeimynōs, kad jiems tikrū czēſu būtu wālgē, jiems pūlantē!

43. Iſganytingas tas tarnas, kuri jo pons pareināſ randa taipo dārantē!

44. Iſ tieſōs ſaſau jums, jis dēs jē ant wiſo ſawo lōbjo.

45. Bet jēy tas tarnas ſaſys

šawo širdijē: mano pons uż-
trunka pareiti, ir pradeda mušt
bērnus beļ slūgines ir wālgit
beļ gērt ir apšigērt:

46. Tah to tarno pons ateis
dienoj ne laukiamoj, ir adhnoj
ne žinomoj ir jī sutruštys ir
jamui jo alga dūs su netikin-
czejšis.

47. Bet tas bērnas, kurs žino
šawo pōno wale, ir ne pašiga-
tāwijēs, neļ pagal jo wale dā-
rēs, daug sytiū kentēs.

48. Bet kurs ne žino tai, ta-
czau dārēs, kas platimo werta,
maļ sytiū kentēs. Mēša lam
daug dūta, iš to daug bus jēš-
koma, ir lam daug paliepta, iš
to daug bus atjēškoma.

49. Aš atējau, ugni pašurt
ant žēmēs; ko geraus wēliczau,
šaip šad ta jau kurentus?

50. Bet dar pirma-turu kriš-
tydintis krištū; ir šaip ne
rimstu, iši tai bus atlikta?

51. Begu mislijat, manē atē-
jusi, pašāju dūti ant žēmēs?
šakau, šad nē, bet nēšandorōs.

52. Mēša nū šio cēšo penti
wiename butē ne šutis: trys
prieš dy, ir du prieš tris.

53. Tēws priēšis sunui, ir
sunus tēwui; mōtina priēš dū-
teri, ir dūte priēš mōtinā;
anyta priēš marcze, ir marti
priēš anytā.

54. Bet jis tare žmonēm:

matydami dēbēš paškelant iš
wakarū, tūjau šakot: bus ly-
taus; ir taip ateit.

55. Ir matydami pētū wējā
puczant, šakot: twāntas bus,
ir taip ateit.

56. Jūs weidmainei, žēmēs
ir dangaus wēidā galit mēgin-
ti; šamgi ne mēginat šī
cžēsā?

57. Robēlgi ne šūdijāt ant
šawēs, šas teišu?

58. Bet jeh tu su šawo prie-
šininku eini pas kunigaitštī,
tah paširūpiš ant šēlo, šad nū
jo atšiwālnitumbēi, šad jis šawē
ne nuwestu pas šudza, ir šudza
ne padūtu šawe šarnui, ir tar-
nas ne imeštu šawē i aplālē-
jima.

59. Šakau šaw, ue išeisi iš
tēn, iši pašuczauš pinigēli
busi użmošēs.

13. Pērskyrimas.

Apie Galilēonā brapšlīmā ir šergancze
moterištē.

Bet tūcžēš' šeli pribuwo, tie
jam pašakojo apie Galilēonus,
šuriū šraujā Pilotas su jū apie-
ra buwo šumaišēs.

2. Ir Jēzus atšatydamš tare
jiems: ar dingot, šius Galilēo-
nus uż wišus Galilēonus di-
džanšus griekininkus buwusūs,
šad jie tai kentējē?

3. Aš šakau: nē; bet jeh ne

prisiwersit, ir jūs wisi taipo prapulsit.

4. Arba, ar dingot, kad tie aštūnolika, kuruš Siloės korycza užgruwo ir užmuše, kaltesni buwe už wiskus žmones Jeruzalėj' ghwénanczus?

5. Sakau: nè; bet jey ne prisiwersit, ir jūs wisi taipo prapulsite.

6. Bet jis sake jiems tą prihyginimą: turėjo wiens pygū mēdi, šodintą sawo wyneczoj'; ir atėjęs jėštōjo ant jo waisaus ir neį jōkio ne rādo.

7. Tāy tare wyneczininkui: štai, aš tris metūs kas mėtą atėjęs waisaus jėštōjau ant to pygū mēdzio ir neį jōkio ne randu; patiršt ji; kam jis norōsnay žēmėj' stow?

8. Bet jis atsakydamas tare jam: pone, palik ji dar ši mėtą, it' ji aplāšēs apkūrēju,

9. Bau waisaus neštū, jey ne, tāy potam ji patiršt.

10. Jis jās motino wienoje šuilėje sabatoj'.

11. Jis štai, buwo tēnay moterīškē, turinti dwašę ligōš aštūnolika metų; ir buwo sutrauktā, abelnay ne gālinti aukštyn žūrēt.

12. Bet Jėzus ję matydamas primadino ję prie sawēs ir tare jei: moterīškē, būk wālna mū sawo ligōš!

13. Jis uždėjo rankas ant jōš; ir tūjauš ji atsiticsusi Diemą garbino.

14. Tāy atsakydamas wyresnysis šuilēs supyko, kad Jėzus sabatoj' gyde, ir tare žmonėms: šėšios dienos yra dirbamos; tosa ateikit ir gyditities, ir ne sabatoj'.

15. Tāy atsakydamas jam Wiespats tare: tu weidmainy, ar ne kožnas jusū atriša sawo jauti arba āsilą nū prāfarto sabatoj', ir wēda ji girditi?

16. Argi ne butu atwālnita sabatoje ta, kuri taczan Abraomo dukტē yra, nū to ryšio, kuriūm šėtōns ję buwo rīšēs jau apie aštūnolika metų?

17. Jis tai jam be sakant, turėjo gēdētis wisi, kurie jo priešininkai buwe; ir wisi žmones džiaugiesi wīšais šlowingais darbais, jo darytais.

18. Bet jis tare: kam Diemą karalyšte lygi, ir kam aš ję prilhygīsu?

19. Ji lygi yra garstyczū grubui, kuri žmogus ēmēs imete i sawo daržą; ir augdamas didis mēdis pastōjo, ir dangaus paukšczi laiķēši po jo šakomās.

20. Jis wēl tare: kam Diemą karalyštę prilhygīsu?

21. Ji lygi raugui, kuri moterīškē ēmuši imaiše i tris ket-

wirtzus miltū, iti abelnay surugstant.

22. Ir jis ējo per miestus ir miestelus ir mokino tēlaudams i Jeruzalē.

23. Bet viens saķe jam: Wiešpatie, bēs misliji maž išganytū busent? Bet jis tare jiems:

24. Procamokitēs, kad pro ankštases duris ieitumbit; nēs daug jū (tai jums sakau) procamofis, laipo ieitu, ir ne galēs.

25. Iš to cēšo, kad gaspadorus tēlēs duris bus uzratiņēs, taņ pradēsit laukē stowēti, i duris tuzgēti ir saķti: Wiešpatie, Wiešpatie, atvērt mums! Ir jis atsaķhdams tars jums: aš ne pažyštu jūsū, iš kur jūs ēsat.

26. Tadagi pradēsit saķti: mes po tawo aķiū wālgēm ir gērēm, ir ant ūlpczū mokinai mus.

27. Ir jis tars: sakau jums: ne pažyštu jūsū, iš kur ēsat; atstotit wiši nū manēs, jūs pītadējai?

28. Tay bus laukims ir dantū klabėjims, kad regēsit Abrahomā, Izaokā beņ Jofubā ir wišus prāratus Diewo karalystēje, bet sawē ištumtus.

29. Ir ateis jū iš rytū ir iš karū, iš šaurēs ir iš pētū,

šēdēlenczū uz stālo Diewo karalystēje.

30. Ir štah, ģra pastiausieji, kurie bus pirmaiseis, ir ģra pirmieji, kurie bus pastiausaiseis.

31. Tā paczē diena atēje keli Parizēušu tare jam: kēlks ir atstot iš cze, nēsa Ģrōbas nor tawē nužawinti.

32. Ir jis tare jiems: nueitit ir saķitit tai lāpei: štah, išwarau wēlnus ir išgydau šendien beņ rytoj', ir treczā diena gālā gaušu.

33. Taczau šendien ir rytoj' ir poryt' turu wāitšcoti. Nēsa ne tinf, kad prārakas prazutu kitor, laip Jeruzalēj'.

34. Jeruzale, Jeruzale, kuri tu užmuši prāratus ir atmenimis žudai pas tawē sustus, kief kartū aš norėjau tawo waitus surinkti, laip wišta surenta sawo lizdā po sawo sparnais, ir jūs ne norējoť;

35. Sztah, jūsū namai jums pūsti išlits. Nēsa sakau jums: jūs ne matysit manēs, iti cēšas ateis jums saķti: pagirtas te esie ateings wardan Wiešpaties!

14. Pērskyrimas.

Apie wandens līga serganti ir bide weģere.

Ir nusidawe, kad jis atējo i namus wiēno wyrauso Pari-

żęuśu, sabatoj', dūnq wálgit; ir jie tyśojo jo.

2. Ir śtaty, cze buwo żmogus po jo aśiū, wandens ligà sergąś.

3. Ir Jėzus atśatydamś kalbėjo rašte-mokitiems beŕyari-żėuśams ir tare: bau ir walė sabatoj' għbit?

4. Bet jie tślėjo. Ir jis ji ėmes iřghyde ir palėido ji.

5. Ir atśatydamś tare jiems: kas juśu ėra, kuriam jo jautys arba aśils i ŕulini ėpultu, ir jis ji ne tųjaus iřtrauktu sabatōś dienoj'?

6. Ir wěl ne galėjo jam ant to nielq atśatyť.

7. Bet jis prilyginimq ŕake ŕweczams, dabodams, kaip jie wyrausas wietas ŕaw rintōś, ir tare jiems:

8. Kad łokio noris i ŕwodbq ėwėczams efi, taŕ ne ŕėśtis wyrausoj' wietoj', kad ne butu kas jo ėwiestas uź tawė garbingėśnis;

9. Ir jey tas atėjes, kurs tawė ir ji ėwiete, tartu taw: dūť tam wietq, ir tad turėtumbei tu ŕu gėda ėmjausoje wietoje ŕėśtis;

10. Bet paėwiestas eif ir ŕėśtis ėmjausoj' wietoj, kad atėidams tas, kurs tawė ir anq paėwiete, ŕakytu taw: prietelau, ŕlinť aulťtyn; taŕ garbė turėfi

nū tū, kurie ŕu tawim uź ŕtalo ŕėd.

11. Nėśa patś ŕawė paauťŕtinąś, buś paźėmintas; ir patś paŕiźėminąś, buś paauťŕtin-tas.

12. Jis ŕake ir tam, kursai ji paėwietėś buwo: pagatāwi-dams pėtus arba wakarėnė, taŕ ne ėwiesť ŕawo prietelus, neŕ brolius, neŕ gentis, neŕ bago-tus łaimynus; kad jie tawė ne wěl ėwiestu, ir taw atlygita butu.

13. Bet czejni ŕėldams pa-ėwiesť pawārgulus, lūŕus, rai-ŕus ir aślus:

14. Taŕ bufi iřganhtas; nėśa jie ne tur, kumi taw atlygėtu; bet buś taw atlyginta prifiłime teiřujū.

15. Bet tai girdėjes wiens podraug uź ŕtalo ŕėdinczujū, ŕake jam: iřganhtas tas, kursai dūnq wālgo Diwo łaraly-ŕtėje.

16. Bet jis tare jam: buwo żmogus, tas ŕtelāwo didė wa-łarėnė ir daug jū i ta pa-ėwiete.

17. Ir iřsunte ŕawo tarnq cześe wakarėnėś, ŕaktyti paėwie-ŕtiems: pareiřit, nėś wiřlab ga-tawa.

18. Ir jie wiři pradėjo nūla-taŕ iřŕiřalbėti. Ėirmafiś ŕake jam: ať birwq pirlau ir turn

tēn iſeit, tōs apjūrēti; praſau tamē, iſkalbēt manē.

19. Ir antras tare: aſ pirtau pentis jungus jaucziū, ir dabar nueimi, jū apjūrēti; praſau tamē, iſkalbēt manē.

20. Ir treczasis tare: aſ pācze wēdzau, todēl ateiti negalu.

21. Ir tarnas parējes ſawo ponui tai atſāke. Tay namū pons ſupņķes tare ſawo tarnui: eif tūjauš ant ſēlū ir ūlhczū mieſto ir iweſt ſēn ubagus ir lūſus ir rāiſus bej afluš.

22. Ir tarnas tare: pone, atliſta, tē tu liepei, bet dar dauģiaus tēpa.

23. Ir pons tare tarnui: iſeit ant wiezēlū ir patworū ir werſt jūs ieiti, kad mano namai pilni butu.

24. Ale aſ ſaſau jums: ney wiens tū wyrū patwiestū ne ragaus mano wēczērēs.

25. Bet ējo ſu jūmi daug žmonū. Ir jis atſigrežēs tare jiemš:

26. Jey ſas paš manē ateiņas ne n' aplencza ſawo tēwā, mōtingā, pācze, waiķus, brolius, ſeſeres ir priegtam ſawo paties gywaſti, tas ne gal but mano moſitiniš.

27. Ir ſas ne neſa ſawo kņyžy manē ſēbdams, tas negal but mano moſitiniš.

28. Bet ſas gŗa juſū, norē-

dams koryczā budawoti, ir ne pirma atſiſēdēs iſbroļūja laſtā, arturētu, ſielo reif, tam iſteſēti?

29. Kad ne pāmatā dējus, ir ne gālint iſteſēt, wiſi tai matydami pradētu jē iſjūtti,

30. Saſydamī: tas žmogus pradējo budawoti ir ne gal tai iſteſēti.

31. Urba, kurſai ſarāluš norētū eiti i muſi prieſ. ſitā ſarāly, ir ne pirm' atſiſēdēs pērdumoja, bau jisai ſu dēſimt tūſtanczeis galētu prieſais eiti tam, kurſai prieſ jē eit ſu dwidēſimt tūſtanczeis?

32. Jey ne, tay paſluš ſunczia, anam dar toly ēſant, ir paſājauš praſo.

33. Laipojau ir kietwiens jūſū, kurs ne atſāto wiſam, tē jis tur, ne gal buti mano moſitiniš,

34. Druskā gērs baitis gŗa; bet jey druskā pagenda, tūmi jūdifiſm?

35. Nedēra ney i dirwā, ney i mēſluš; bet bus iſmeſta. Kas auſis tur klaufyti, tas te klaufo.

15. Pērskryrimas.

Paģarbinimas diwifēdš mietāģirdin-
gyfēs prihgginimais.

Bet artinofi paš jē wiſokie mui-
tininkai ir grietininkai, jo klaufytiš.

2. Jē Parizēuļai bej rašte-
moķi murmējo, tarydami:
taļai grieķinintus priima ir su
jeis wālgo.

3. Wēt jis saļe jiems tā prily-
ginimā ir tare:

4. Kursaļi žmogus tarp jusu
hā, turis šimta awjū, ir jey
prapultu jam tū wiēna, kurs ne
paliktu dewyņesdēšimtis ir de-
wyņes pūsczoje ir ne eitu
jēškloti prapūlusōs, iķi tā suran-
dant?

5. Jē jē surādēs uždēda su
dzaugsmu ant sawo pecziū;

6. Jē namūn parējēs sawo
prietelus bej laimynus pawā-
dīņēs, jiems taria: dzauglities
su manim', nēs suradau sawo
awi, kuri butwo prapūlusi.

7. Aķ saļau jums, taipojau
ir dzaugsmo bus danguj' ant
wiēno grieķno prisiwerczenczo,
daugiaus, ne ļaip ant dewynū
dēšimt ir dewynū teifusu, pri-
siwertimo ne priwāļanczū.

8. Arba, kuri moterikļē, turinti
dēšimti grāšiū, jey tū wiēnā
pamet, ne uždēgtu žwāķē ir ne
šlūtu namus, ir pasidabodama
tā jēšklotu, iķi tā randanti?

9. Jē radusi tā, pawadina
sawo prietellās bej laimynēs
tarydama: dzauglities su ma-
nim', nēsa radau sawo grāši,
kuri butwau pamētusi.

10. Taipojau, saļau jums,

bus dzaugsmo po angēļais
Diēmo iķ wiēno grieķno prisi-
werczenczo.

11. Jē jis tare: turējo žmo-
gus dy suny,

12. Jē jaunēsnyšis tū dwiejū
tare tēwui: dūļ man, tēwe, dālī
lōbjo man pūļanczē; ir jis pēr-
daliļo jiēmdwiem lōbi.

13. Jē ne ilgū metū potam
jaunēsnyšis sunus, wiļlab su-
rintēs, iķšēļawo toļy i swētīmā
šālī ir tenay sawo lōbi iķ-
pūštijo belēbaudams.

14. Taipgi jam wiļā sawo
turtā sugaišpinus, dīdebranghybe
rādos per tā wiļā žēmē; ir jis
prādējo stōloti.

15. Jē nuējēs pristōjo prie
wiēno miesczoniēs tōs žēmēs,
tas jē sunte i sawo ļauļā, kiau-
lū ganyt.

16. Jē jis geide, sawo pilwā
pripildit ļļauķtimis kiauļū ēda-
moms; ir ney wiens jam jū
nedawe.

17. Tāy susimisliēs tare:
ķiel samdininkū tur mano tēws,
dūnōs pilnay turinczū, ir aķ
badū prapūlu.

18. Pasikēļēs eisu pas sawo tē-
wā ir saķysu: tēwe, aķ susigrieši-
jau priēķ dangy ir priēķ tawē.

19. Jē toļaus ne werts esmi,
tawo sunumi wadinamas buti;
ļaiķyt manē ļaip wiēnā sawo
samdininkū.

20. Jz pasifēlēš atējo pas ſawo tēwa. Bet jam dar toļš ēfant, pamāte jī jo tēws ir pafigailēdams bēgo ir jo ſaklu apſilabineš pabuczāwo jī.

21. Bet ſunus tare jam: tēwe, aš ſuſigriešijau priēš dangu ir priēš tawē, ir tolaus ne wertš ešmi, tawo ſunumi wadinams buti.

22. Bet tēws tare ſawo bernams: išneškit gerauši ruba, ir aprēdykit jī; ir zieda dūkit jam ant jo ranlōš ir ſurpeš ant jo ſojū.

23. Jz atneškit šēn penēta weršī ir papjaukit tā; bewālgišim ir bušim linšmi.

24. Nēša šīs mano ſunus buwo numireš ir wēl atghjo; jīs buwo prapūlēš ir wēl atfirādo. Jz pradējo linšmintis.

25. Bet wprēšnysis ſunus buwo ant lauſo: ir arthn prie namū priēješ išgirdo dainojimus ir šolima.

26. Jz priwadineš prie ſawes bernū wieng, klaufe, ſaš tai butu?

27. Bet ſaš ſaš jam: tawo broliš parējo, ir tawo tēws penēta weršī papjōwe, ſaš jī ſweiſta ſulāuſeš.

28. Tā jīs papylēš ne norējo ī wibū eit. Tā jo tēws išēješ jī praše.

29. Bet jīs atſatydams tare

tēwui: ſtaņ, tieš mētū tawo ſlūziju ir dar niekadoš tawo priſatimū ne pēržengiau, ir tu man niekadoš neņ ožio ne dawei, ſaš ſu ſawo prieteleiš paſilinkšminczau.

30. Bet ſaip šīs tawo ſunus parējo, ſawo lobi ſu ſēſhēmiš prarhyeš, tāņ tu jam penēta weršī papjōwei.

31. Bet jīs tare jam: ſunau, tu wiš paš manē ešī, ir wiš, ſaš mano, tai ir tawo ģra.

32. Bet reiktu taw džaugtis ir linšmam buti; nēša šīs tawo broliš buwo numireš ir wēl atghjo; jīs buwo prapūlēš ir wēl atfirādo.

16. Pērſkrymas.

Retiſkas wartojimas bagotšhēs.

Bet jīs ir tare ſawo moſtiniems: buwo wprš bagotas, ſaš turējo użweizdā, ſaš buwo paš jī apſluſtaš, ſaip ſaš butu jo lobi ſugaifineš.

2. Jz jīs jī pawadineš tare jam: ſaip tai girdžu apie tawē? dūš rotunda ſawo użweizdējimo, nēš ne gali tolaus but użweizdu.

3. Użweizdas tare ſawije: tā weikſu? mano pons atima man urēdā; ſašti negalu, ubagāuti gēdžuš.

4. Binau, tā daryſu, iš urēdo

iſmeſtas budams, kad jie manę priimtu i ſawo namus.

5. Ir ſuwadinęs prie ſawęs wiſus ſawo póno ſkolinintus, tare pirmamjam: kiel tu mano ponui ſkeli?

6. Jis tare: ſimta baczku aliejaus. Ir jis ſake jam: imk ſawo užrašą, ſėstis, ir tūjau rašyt: penkeſdėſimt.

7. Botam tare antram: bet tu kiel ſkeli? Jis tare: ſimta ketwirczū kwieczū. Ir jis tare jam: imk ſawo užrašą ir rašyt: aštūneſdėſimt.

8. Ir tas pons pagyre neteisuji užweizda, ji taip kytrey padarusi. Neſa ſio ſwieto waiſai kytresni yra už waitus ſwiesybės jū giminėj'.

9. Ogi ir aš jums ſakau: darykit ſaw prietelus iſ neteiſojo Mamono, kad jus jau ſtołojanczus priimtu i amžinus gwynimus.

10. Kas wiernas yra mažausame daitte, tas ir didzame wiernas; ir tas neteiſus mažausame, tas ir didzame neteiſus.

11. Jey dabar neteiſame Mamonė newierni este, kas jums pawieris tikraji?

12. Ir jey ſwėtimame newierni este, kas jums dūs juſiſti?

13. Neį wiens namū ſlužau ninkſ ne gal dwiem ponam

ſlužit; arba wieną nekęs ir antrąjį mylės; arba prie wiens laityſis ir antrą niekū wers. Ne galit Diėwui ſlužit ir po draug Mamonui.

14. Taį wiſlab girdėjo ir Barizėuſai, tie godus buvo ir ji iſjūte.

15. Ir jis tare jiems: jūs este, kurie patys ſawę teiſinat po žmonū akiū; bet Diėws pažyſta juſū ſirdis; neſa ſas tarp žmonū aukſta, tai bjaurybe yra po Diėwo akiū.

16. Botans beį prarakai prarakauija iki Jonui; ir iſ to czėſo Diėwo karalyſte per Ewangėlią apſakoma, ir kiel wiens iſiwerža gwoltu.

17. Bet pigiaus yra, kad dangus ir žeme sugaiſtu, taip kad wiens raſtelis žolane prapultu.

18. Kas ſtirasi nū ſawo paczōs ir kita wėda, tas pėr ženg wenczawonſtę; ir ſas nū wyro atſirtąjį priima, ir tas taipojau wenczawonſtę pėr ženg.

19. Bet buvo bagoczus, tas wiſkėjo purpura ir brangiaus drobe ir ſas dien gwyno raſtaſney ir linkſmay.

20. Bėt buvo ir ubagſ, war du Łozorus, tas už jo wartū gulėjo, pilnas woczū,

21. Weizdams ſotintis trup

czeis, nū bagóczaus stálo pū-lanczeis; taczau šunys priēje jo wotis laiže.

22. Bet nufidawe, kad ubags numire, ir angēlai jī nuneše i prieglobsti Abraomo. Bet ir bagoczus numire, ir jī palaidojo.

23. Bet jau pēlloj' ir mūtoj' bebudams, sawo atis pafēlēš pamāte Abraoma iš tolo, ir Lōzoru jo prieglobstije,

24. Szaufe ir tare: tēwe Abraomē, sufimilt manēs ir sūst Lōzoru, kad galēli sawo piršto i wāndeni pamirštu ir ataušintu māno liežumi, nēsa aš mūtas kenczu šioj' liepšnoj'.

25. Bet Abraomas tare: atsimint šunau, kad sawo gērgawai ghwš dar budams, ir Lōzorus atpencz' pīkto gāwo; bet dabar jis palinkšminamas, ir tu mūczijams.

26. Ir ant to wišo tarp musū ir jūšū didis tārpas padrūtintas ģra, kad tie, kurie norētu iš cze žemhn paš jūš nūžengti, ne gal, nevgi iš tēn paš mus pēreit.

27. Taņ jis tare: taņgi tēwe meldzu tawē, kad jī sustumbei i mano tēwo namus,

28. Nēs dar turu pentis brolius, kad jiems išlūditu, jeib ir jie ne iškāttu i šē mūtōš wietā.

29. Abraomas tare jam: jie

tur Moizēšu beņ prāratūs, tū jie te kauso.

30. Bet jis tare: ne, tēwe Abraomē; bet jey kas iš nūmirusujū paš jūš nūeitu, taņ jie prisiwerstūs.

31. Jis tare jam: jey jie Moizēšaus beņ prāratū ne kauso, taņ ir ne tīfēs, noris kas iš nūmirusū kēltūs.

17. Pērskyrimas.

Upie papiktinima, dēšints raupšatus, ir Diewo taralģhēs atējima.

Bet jis šafe sawo moštiniems: ne gālims dāikts, kad ne rāstūs papiktinimai; bet bēda tam, kurio dēl jie ateit.

2. Naudingiaus jam butu, jey girnū atmu uztābintas butu ant jo kasko, ir imestas butu i mares, użot jīšai wieng tū mažuju papiktintu.

3. Dabokities! Jey tawo brolis priēš tawē sufigriešitu, pabarš jī; ir jey pašigērina, atlēišt jam.

4. Ir norint septynis kartus per dieng priēš tawē sufigriešitu, ir septynis kartus per dieng sugrēštu paš tawē ir tartu: gailūs; taņ turi jam atlēišt.

5. Ir Apaštalai tare Wiešpaczui: padrūtint mums tīfējima!

6. Bet Wiešpats tare: kad

tišėjimā turit, taip garstyczū grūdā ir šakot šiam morū mēdzui: išsirauf ir pērsifodint i mares! tač jis bus jums pašusnus.

7. Kas iš jūšū, turis bėrnā, tursai jam āria, arba galwijus gāno, kad iš laufo namūn pareit, ir jis jam šakytu: eif greitāč tēn ir sēstis už stālo?

8. Ar ne taipo, kad jis jam šako: pastelūf, kad aš walarėnē wālgiczau, ir apšijūšes šlūžit man, pašol aš wālgisū ir gėrsū; potam ir tu wālgisi ir gėrsi?

9. Ar ir dėlawoj' tam bėrnui, kad tai dars, kas jam paliepta? man ding' ne.

10. Taipojau ir jūs, wislab atlišk, kas jums paliepta, tarkite: mes esme nenaubingi bernai; mes dārēm, tą daryti kalti buvom.

11. Ir nusidawe, jam šelaujant i Jeruzalē, kad jis traukies widumi Samariōs beč Galilēōs.

12. Ir taip atėjo i koki miešteli, šutiko jē dėšimtis raupšotū wprū, tie stowėjo iš tōlo,

13. Ir pakėlę savo balsā, tare: Jėzau, miels mošitojau, šusimilkis musū!

14. Ir jis jūs pamātes tare jiems: nuėjē paširōdikit klebo-

namš. Ir nusidawe, taip jie nuėjo, czysti pastōjo.

15. Bet wiens jū matydamš sawę išgijusi, sugryžo, didžū balsu garbindams Diewā,

16. Ir pūle ant sawo wėido pas jo kojās, dėlawodams jamui. Ir tas buwo Samari-tonas.

17. Jėzus atšaktydamš tare: ar jū ne dėšimt czysti pastōjo? bet turgi anie dewyni?

18. Argi neč wiens n' atširādo, kurs sugryžes Diewui garbę dūtū, net šis šwėtimasīs?

19. Ir tare jam: keltis, eif, sawo tišėjimas sawę gėlbėjo.

20. Bet klaustas Parizėušū: kumet ateit Diewo karalyšte? atšaktydamš tare jiems: Diewo karalyšte ne ateit rėgimāč;

21. Nėngi šakys: štan ji cžę, arba tēn yra. Šžtan, Diewo karalyšte yra widuje jūšū.

22. Bet jis tare mošitiniems: ateis tas cžėšas, kad geisite rėgėti wienā dienā žmogaus sunaus, ir ne rėgēit ję.

23. Ir jie jums šakys: štan czonāč, štan tēnāč; ne nueitite tēn, ir taipjau ne šekite.

24. Mēs lygēč taip žaibas aukštāč nū dangaus žaibauja ir ant wišo šwiecza, kas po dangum' yra, taipo žmogaus sumus bus sawo dienoje.

25. Bet pirm to jis daug tur kentėti ir paniekinams buti šios giminės.

26. Ir lyggy kaip nusidave czėse Noato, taip ir nusidūs dienosą žmogaus sunaus.

27. Jie málge, jie gėre, jie wėde, jos tefėjo, iki tós dienós, kad Noatas i akrutą iėjo, ir atėjo griektwanis ir nuslan-dino jús wíšus.

28. Lyg' taip, kaip nusidave czėse Loto: jie málge, jie gėre, jie pirko, jie pardave, jie sodino, jie kūrė;

29. Bet tą dieną, kad Lotas išėjo iš Sodomós, ugnimi ir sėra lyjo iš dangaus ir jús wíšus išgaishino.

30. Taip ir nusidūs toje dienoje, kad žmogaus sunus tur aprėikšiamas buti.

31. Tą paczė dieną, kas ant stógo yra, ir jo turtas namėj', tas te ne nušopa, to imti. Tai-pojau, kas ant lauko yra, tas te ne sugryšta topi, tą palikęs yra.

32. Atsiminkit Loto paczós!

33. Noris sawo dušią išlai-tyti, tą prapuldis; ir tą pra-puldasis, tą gėlbės ant ghywa-tiės.

34. Saŭau jums: tą paczė nakti du ant pátalo gulės; wiens bus priimtas, antras paliktas.

35. Dwi podraug málš; wie-na bus priimta, antra palikta.

36. Du bus ant lauko; wiens bus priimtas, antras bus pa-liktas.

37. Ir jie atsakydami tare jam: Wiešpatie, kur tai? Bet jis sake jiems: kur maita, tén fusilek erėlei.

18. Pėrskyrimas.

Apie malbą ir prishwertimą, wargą ir kentėjimą.

Bet jis sake jiems priliginimą apie tai, kad wíšados melstum' ir ne pailstum' ;

2. Ir tare: buwo súdza wie-name miestė, tas nesibijójos Diemo ir nesigėdėjo neį joio žmogaus.

3. Bet buwo našlė tam' pa-tim' miestė, ta pas jė atėjusi tare: gėlbėl manę nū mano priešininko.

4. Ir jis ilgay tai ne norėjo. Potam mislijo patš sawije: norint ir Diemo nesibijaus, neį ne joio žmogaus gėdžūs:

5. Taczau, kadangi ši našlė manę nepakajoj, jė gėlbėsu, kad pasčiaus atėjusi ne klapátitu manę.

6. Tay tare Wiešpatš: klau-sykít czė, tą neteisus súdza sato.

7. Argi ne ir Diemas gėlbėtu sawo išrinktus, kurie dieną ir

nakti jop' šautia, šaczeig ir wālandā uzturēšs?

8. Aš sakau jums: jīšai jūs išgēlbēs ne po ilgu. Taczau šad žmogaus sunus ateis, ar misliji, jī rāsent tīšējīng ant jēmēs?

9. Bet jīs šake šeliems, kurie patš nusišējo teisus ēšq, ir šitus paniekino, toki prilgini-
ma:

10. Ejo du žmogu i bažnyčią melšis, wiens Parizēušas, ir antras muitinīšas.

11. Parizēušas štowēdams taip melbēšis patš šawijs: aš dēšawoju šaw, Diewe, šad aš ne esmi, šaip šiti žmones, plē-
šilai, neteisus, pērzengtojei wenczawonyštēs, arba ir šaip šīs muitinīšs.

12. Aš paštinškauju dy šarty per nebēš, ir dūmi dešēšines wišo to, šq turu.

13. Ir muitinīšs iš šolo što-
wēdams ne norējo šawo ašiu pašēšti dangun, bet mušēs i šawo šrutīng tare: Diewe, buš man griešnam malonus!

14. Šakau jums: šīs aptei-
šintas nuējo i šawo namus uš anq; nēs šas pašiauštīn, šas buš pašēminams; ir šas pašijēmin, šas buš pašauštī-
nams.

15. Šie atneše pas jī mažus šubīšelus, šad šawo ranšq ant

jū uždētu. Bet mošitinei tai matšdami, draude jūs.

16. Bet Jēzus wadino jūs pas šawę ir tare: lēiškit šubi-
šelus pas manę eiti ir ne ginkit jiemš; nēs tū gra dangaus šaralyšte.

17. Iš šies šakau jums: šas Diewo šaralyštę ne priima, šaip šubīšis, šas ne šeis i ję.

18. Ir šause jī wiens wy-
resnyšis, tarydams: gērs moš-
tošau, šq turu daršt, šad am-
žīng ghwātq iğyčau?

19. Bet Jēzus tare jam: šq wadini manę gerū? neš wiens niera gērs, šaip tīštay wiens Diewas.

20. Tu geray žinai prišā-
šimus: Ne pērzengt wencza-
wonyštę. Ne užmušt. Ne
wogt. Ne lūdiš neteisaus lū-
dimo. Šārbīnš šawo tēwq ir
šawo mōting.

21. Bet jīs šake: tai wiššab
šaišiau iš mažū šawo dienu.

22. Šay Jēzus išgirdēs tare
jam: dar wiens šawo reikia:
pardūt wiššab, šq turi, ir dūt
pašārguliems, šay turēš šār-
bq danguje, ir eišš ir šēt
manę.

23. Bet jīs tai girdēšs,
šmūtšas paštojo; nēs labay
bagotas buvo.

24. Bet Jēzus pašatēs jī
šmūtšq paštojūš, tare: šaip ne

pigey bagotieji iškāts ī dangaus karalystē.

25. Pigiaus ģra werblūdai pēreit per adatās ausi, ne kaip bagotam ieit ī dangaus karalystē.

26. Tāy šake, kurie tai girdējo: kasgi tāy gal īšganhtas buti?

27. Bet jis tare: kas žmōnēms ne gālīma, tai Dievui gālīma.

28. Tāy tare Pētras: štai, mes wištā palikē tamē sēkēm.

29. Bet jis tare jiems: īš tiesōs šakau jums: ney wiens ģra, kurs būtā palikēs, arba gimdytojus, arba brolius, arba pācē, arba waiķus, dēl Diewo karalystēs,

30. Ne imtu pilnāy šime cēšē, ir busenczame swiete amžinā gywātā.

31. Bet ēmēs pas šawē anus dwylitā, tare jiems: štai, mes einam aukštyn ī Jeruzalē. Ir wiš īšsipildis, kas prāratū parāhtā apie žmogaus suny.

32. Mēs jis padūtas bus pagonams; tie ji apjūks ir īšgēdis ir apspjaudis,

33. Ir nuplatē ji užmuš; ir treczā dienā jis wēl prisitēlis.

34. Bet jie to nieko ne īšmāne, ir ta kalba jiems buwo kaip uždengta, ir ne žinōjo, kas tai buwo šakhta.

35. Bet nusidawe jam arti

Jerikōs atėjus, sēdējo āklas pakelēj, ubagāudams.

36. Tas girdējēs daugybē žmonū kēlū einant, tyrinējo, kas tai butu.

37. Tāy pasāte jam: Jēzus īš Nazaret praeinas.

38. Ir jis šauke, tarhdams: Jēzau, tu sunau Dowido, susimiltis man!

39. Bet pirma einā draude ji, idant tylētu. Bet jis jū labjauš šauke: tu sunau Dowido, susimiltis man!

40. Bet Jēzus apšistojes liepe ji atwēst pas šawē. Bet ji arti pas ji atwēdus, klause ji,

41. Ir tare: kā nori, kad aš taw darhczau? Jis šake: Wiefšpatie, kad regēczau.

42. Ir Jēzus tare jam: but regis; tawo tikėjims tamē pagēlbējo.

43. Ir jis tūjauš pradējo regėti ir sēte ji, gārbindams Diewā. Ir wiši žmōnēs toktai matydami laupfino Diewā.

19. Pērskrymas.

Apie Bateofu, Kristaus iėjimā ī Jeruzalē, ir bažnyčdās cychstijimā.

Ir jis ikelāwēs ējo per Jerikā.

2. Ir štai, cžē buwo wyraš, wadinamas Bateofus, tas buwo wyraušas muitininkū ir buwo bagotas.

3. Ir norējo Jēzū regėti,

kas jis ēšs, ir ne galējo žmonū dēl, nēs jis būwo māžo stomens.

4. Ir jis pirm bēgēs uztōpo i morū mēdī, kad jī matytu; nēs cē jis turējo praeiti.

5. Ir taip Jēzus atējo ant tōs paczōs wietōs, pažūrējo aukštyn ir jī pamātēs tare jam: Bakošau, štubrey nukopī; nēs šendien turu tawo namus atlančtyti.

6. Ir jis štubrey nukopēs, su dzaugsmu jī priēme.

7. Tai pamātē, wifī murmējo, kad griekiniņq atlanke.

8. Bet Bakošus cē stojēs tare Wiešpaczui: štay Wiešpatie, pūšē sawo turto dūmi pawārguliemš, ir jey toki buczau prigāwēs, tam teturopay atdūmi.

9. Ir Jēzus tare jam: šē diena šiemš namams išgānīmas rādosi, nēs ir jis Abraōmo sunus.

10. Mēs žmogaus sunus atējo, jēšlot ir išgančtyti, kas pražuwō.

11. Dgi aniemš besiflausant, tolaus šake prilyginimq, todēl, kad jis arti Jeruzalēs būwo, ir jie mislijo, kad karalyšte Diēwo tūjauš turēšenti buti aprēištā,

12. Ir tare: žmogus netursai dibēs giminēs toly nukelāwo,

R. A.

kad karalyštē ightu ir wēl sugryštū.

13. Tas pawadīnēs dēšimt sawo tarnū, dāwe jiemš dēšimts swārū, ir tare jiemš: werškities, iš sugryštū.

14. Bet jo miesczonyš n' apfente jī, ir sunte pāsłus pas jī ir sakydino jam: ne norim, kad šis ant musū ponawōtu.

15. Ir nusidawē, kad jis sugryžo, taip karalyštē būwo igyjęs, suwadindino tuš paczus tarnus, kuriems pinigūs būwo idāwēs, jeib žinotu, tq kielwiens butu laimējęs.

16. Tay atējęs pirmasis šake: wiešpatie, tawo swars dēšimt laimējo.

17. Ir jis šake jam: at tu geras tarne, kadangi tu ant māžo wiernas buwai, walbzq turēši ant dēšimt miestū.

18. Antras taipjau atējęs tare: wiešpatie, tawo swarū pentis laimėjau.

19. Tam jisai wēl tare: ir tu bui ant pentiū miestū.

20. Ir treczasis atējęs šake: wiešpatie, štay cē tawo swaras, turi i šlēpetq buwau iri-
šęs.

21. Aš bijojaus tawēs, nēsa tu šlaubus žmogus, tu imi, tq ne eši padējęs, ir pjauji, tq tu ne eši sējēs.

22. Jis tare jam: iš t

burnošs ūdiju tamē, tu pītš tarne; žinodams manē ūlaudy žmogų ēšanti, imanti, tē ne padējau, ir pjaujanti, tē ne išejau:

23. Rodēlgi mano pinigūs ne daweī ant nūmōšs? tay ūgrgžēs tūs su ūžžyczka bucžau atēmēs.

24. Jē jis tare tiems, kurie cžē stowējo: atimkit nū jo swārq ir dūkit tam, kurs dēšimt swārū tur.

25. Jē jie tare jam: wiešpatie, juē tur jisai dēšimt swārū.

26. Bet aš ūtaŭ jums: turincžam bus dūdama; bet ne turincžam atimama ir tai, tē tur.

27. Bet anūs mano neprietelus, kurie ne norējo, kad ant jū ponawōczau, atwestit šēn ir nužawēkit jūs po mano ašū.

28. Jē toktai tarēs iškelāwo šalīn ir kelāwo auktyn i Jeruzalē.

29. Jē nusiðawe, taip jis ārtinofi pas Betpage ir Betaniq ir nušāto pas alywū šalnq, sunte dy ūawo moštinū,

30. Jē tare: eikita i miestēlī, jumdwiem po ašū ēšanti, ir iējusu rāšita ašilāiti pririštq, ant kurio dar ney wiens žmogus ne yra jojęs; atrištita ir westita tē.

31. Jē jey judy ūas ūlaustu, ūam jūs atrišat, taipo tam tarkita: Wiešpats jo primālo.

32. Jē tūdu pasuntinu nuējo ir rādo, taip jiemdwiem pasāfēs buwo.

33. Bet jiemdwiem atrišant ašilāiti, ūate jo ponai jiemdwiem: ūam judu atrišat ašilāiti?

34. Bet jūdu ūate: Wiešpats jo primālo.

35. Jē jūdu atwede tē pas Jēzy, ir mēte ūawo rubus ant ašilaiczio, ir ūšobino Jēzy ant jo.

36. Jamgi jau nušēlāujant, jie klōjo ūawo rubus ant kēlo.

37. Jē taip artyn priējo ir žemtn nuējo nū alywū šalno, pradējo wišas pulkas jo moštiniū su bzangsmu Diwq laupinti didzu balšu, dēl wišū nusiðawimū, kirus buwo matē;

38. Jē tare: pagārbintas te esie, kurs ateit, karālus, warðan Wiešpaties; pašajus te esie danguje, ir garbē aukttybēje!

39. Jē keli Barizēuškai žmonēša ūate jam: Mošitojau, draust bent ūawo moštinus.

40. Jis atšate ir tare jiems: aš ūtaŭ jums, jey šie tylēs, tay atmenys ūauš.

41. Jē taip jisai prisiartino, išwēdēs miestq, werke dēl jo.

42. Tarydams: kad tu žino-

tumbei, taņ ir apmislitumbei
šitam' šawo czēse, kas ant tawo
pašajaus pareitisi. Bet dabar
tawo akims tai uģslēpta.

43. Mēša ateis czēšas ant
tawes, kad tawo neprietelei
tawē ir tawo waitus, kurie su
tawim ģra, apstos pšlimu, ap-
guls tawē ir prispaus tawē iņ
wiņū šaliū.

44. Ģr sulģis tawē su zemē,
akmenī ant akmens ne palit-
dami; dēl to, kad ne iņpaņinai
tā czēša, kuriamē atlanķytas
eņi.

45. Ģr iējes i baņņycza, pra-
dējo iņwarty toje pertancus
ir parpūdancus.

46. Ģr tare ģiems: paraņyta
ģra: mano namai malbōs na-
mai; bet ģūs iņ tū padarēt'
razbainintū būbe.

47. Ģr ģis kas dien motino
baņņyczoje. Ģr wyrauņi kuni-
gai ir wyreņņieji ģmonēša ty-
sojo, ģi nuķawinti.

48. Ģr ne rādo, kaip jam
dartyu; nēša wiņi ģmones lai-
lēņi prie jo ir kause jo.

20. Pērskyrimas.

Kristaus iustalbejtnas apie šawo
ureba.

Ģr nufidatwe tū dienū wienā,
kaip ģis ģmones motino baņņy-
czoje ir apsāte Evangelīa,
atējo pas ģi wyrausieji kuniķai

ir raņte-mokiti su wyresnei-
seis,

2. Ģr šate jam, tarydami:
saņķ mums, iņ kieno maciēs
tu tai darai? arba: kas taw
dawē tā macē?

3. Bet ģis atšate ir tare ģiems:
ir aņ ģūs wienā ģodi kausiņ;
saņķit man:

4. Kristas Jono, ar iņ dan-
gaus, ar iņ ģmonū buwo?

5. Bet ģie mislijo šawiķe tary-
dami: ģey šakom: iņ dangaus,
taņ ģis saņķs: šamģi ģūs jam
ne titējot?

6. Bet ģey šakome: iņ ģmo-
nū, taņ wiņi ģmones mus at-
menimis ģubys; nēs ģie uģ titrā
tiesā laito, Jona prāratā ēšant.

7. Ģr ģie atšate, neģina, iņ
kur butu.

8. Ģr Ģēsus tare ģiems: taņ
ir aņ ģums ne šakau, iņ tokiēs
maciēs aņ tai darau.

9. Bet ģis pradējo ģmonēs
saņķti šē priļģinina: ģmogus
šodino wyņiczā, ir tā iņdawe
wyņiczinintams, ir iņšelāwo
ilģā czēša.

10. Ģr šawo czēse wienā bē-
nā nufunte pas wyņiczinintus,
kad jam būtu wyņiczōs waiņi.
Bet wyņiczinintai ģi nuplātē
tuņķziā iņšleido.

11. Ģr be to dar kītā tarnā
sunte; bet ģie ir tā nuplātē ap-
ģēdino ir tuņķziā iņšleido.

12. Jē be to sunte trēcā; bet jie ir tā sužeidē ištūme laufan.

13. Tāy tare ponas wɣniczōs: tā weifsu? sūsu suny sawo mielajī; rasi tā iſwɣdē bijo-fis.

14. Bet wɣniczininkai suny pamātē dumōjo pātys sawije, tarydami: tas ȳra tēwonis; eikim ir jī uzmuskim, kad tē-wiſte mums tēktu.

15. Jē jie, jī ištūme iſ wɣniczōs, uzmusē jī. Kagi tas wieſpats wɣniczōs tiems dars?

16. Jis atējes ſius wɣniczininkus nužudys, ir sawo wɣniczā titiems iſbūs. Tāy girdēje tare jie: apsaugo! Dieve!

17. Bet jis ant jū pajurējes tare: lasgi tai, las paraſyta ȳra: akmū budawoninkū iſ-mestas ſampinū akmēnimi parstōjo.

18. Kas ant ſito akmens puls, tas ſufituls; ir kuri jis uzpūlā, tā ſutris.

19. Jē wɣraufi ſunigai ir raſte-mokiti jēſtōjo, ſaip jī nagan imtu tā pacze adȳnā, ir bijojosi žmonū; nēſa jie numāne, jī tus priſlginimus ant jū ſaifsi.

20. Jē jie tyſojo ant jo, ir sunte tyſojenczus, kurie dētis jo, nēy ēſā teifus, kad jī

ſalboje ſugāutu, jeib jī padūti galētu wɣraufybei ir wālei waldōno.

21. Jē ſlauſdami jī tare: Mokitojau, meſ žinom tamē teiſey ſalbanti ir moſinanti ir n'atbojanti ney ſotio, ney tokio žmogaus, bet Diemo tēlā teiſey moſinanti.

22. Ar walē, Ciecorui czyžē dūti, ar ne?

23. Bet jis numanydams jū buſlyſtē, tare jiems: tā gundot jūs manē?

24. Robitit man grāſi, kieno jis ābrozā ir parāſā tur? Jie atſatydami tare: Ciecoraus.

25. Bet jis tare jiems: taigi dūkite Ciecorui, ſas Ciecoraus, ir Diemui, ſas Diemo.

26. Jē jie ne galējo jo žodi peikti po aklū žmonū, ir dywi-josi jo atſatimū, ir tylējo.

27. Tāy priēje jī teli Sadducēuſai, kurie ſaſo, n' ēſant priſtēlimo, ſlauſe jī,

28. Tarydami: Mokitojau, Moizēſus mums parāſe: jey kieno broliſ mirſta, turis pācze, ir mirſta be waitū, tāy tur jo broliſ tā moteriſtē paimti ir sawo brolui waitū priſtēti.

29. Žaugi buwo ſepthni brolei. Birmas wēde pācze, ir numire be waitū.

30. Jē antras tā moteriſtē

wēde ir taipojau numire be waitū.

31. Ir trēcās jē wēde. Taip-
jau nūlatā wīfi septyni, ir
neņ jokiū waitū ne palīķ, nu-
mire.

32. Paštiaus po wīfū numire
ir ta moterīķe.

33. Taņgi prīfītēlime, kieno
ji buš pati tū wīfū? nēs wīfi
septyni jē buwo per pācēzē tu-
rējē.

34. Ir Jēzūs atšatydams tare
jiemš: waitai šio swieto wēda
ir tēta;

35. Bet kurie werti buš anā
swietā ight ir prīfītēlimā iķ
numirusū, tie neņ wēs, neņ
tēķēs.

36. Nēs jie niekados ne gal
mirti; nēs jie angēlams lygus
ir Diēwo waitai, kadangi jie
yra waitai prīfītēlimo.

37. Bet numirusus prīfītēl-
sent ir Moizēšus pāžēnkliņš
prie krūmo, kad Wīķpati wa-
dina Diēwū Abraōmo, ir Diēwū
Izaōlo, ir Diēwū Jofubo.

38. Bet Diēws ne numirusū,
bet ghwujū Diēwas; nēs wīfi
jam ghwī.

39. Taņ atšatydami keli raķte-
moķitū tare: Moķitojau, tu
geray atšakei.

40. Ir jie ne dryso jē tolaus
nieko klawsti.

41. Bet jis tare jiemš: kai-

pogi šako jie, Krištū ēsanti su-
numi Dowido?

42. Ir jis pats Dowids šake
Psalmtū lūņgosa: Wīķpats ša-
ķe mano Wīķpaczui: sēķtis po
mano beķinēs,

43. Jēi padēsu tawo neprie-
telus po šūlelu tawo ļojū.

44. Dowids jē wadina Wīķ-
patimi, ķaipgi jis yra jo su-
nus?

45. Bet wīfiems jmonēms
girdint, šake jis šawo moķi-
tiniems:

46. Saugotities raķte-moķitū,
kurie myl wāitēķzot ilgais ru-
bais ir myl swēķindintis ant
turgaus ir sēdēti wprausoje
wietoje šuilēša ir uķ stālo.

47. Jie suēd naķlū namus ir
šakofi ilgās malbas melbza;
tie jū dibēsni gaus prazu-
dima.

21. Pērskyrimas.

Apie naķlēš domana, Jeruzalēs iķpūsti-
jima, ir swieto gaila.

Bet jis atis pakeķes iķwido
bagotūsus, ķaip jie šawo dowa-
naē imete i buķņņczōš skryņē.

2. Bet jis ir pamāte naķlē
pawārguķē, imetanczē dy maķū
pinigely.

3. Ir jis tare: iķ tieķōš šakau
jums: šē bēdnoji naķlē dau-
gians uķ jūs wīfus iķējo.

4. Nēša šē wīfi iķ šawo apsto

idējo domanai Diemo; bet ji nūg sawo ubagystēs wišā sawo išlaišima, tū turējo, idējo.

5. Ir kaip teli kalbējo apie bažnyčią, tā gražēis ir brangi sakmenimis išgrožintą ēšančę, tare jīs:

6. Ateis tas czējas, kuriamē to wišo, tū rēgite, neį atmu ant atmens ne bus paliktis ne išgrautas.

7. Bet jie klāuse jī, tarydami: Motitojau, tūczēj' tai bus? ir toks žēnklas yra, kad tai nusi-
dūs?

8. Bet jīs tare: saugokitės, ne susiklastokitės; nēs daug mano wardan ateis, tarydami, manę tū ēsantį, ir czēja prisiartinusi. Ne sēkite jūs!

9. Bet kad išgirsite karus ir maištus, tai ne nusigāstites; nēs tai pirmā tur nusidūtis; bet dar gālo taip weikę niera.

10. Tai jīs tare jiems: žmonės sukils prieš žmones, ir karalyste prieš karalystę.

11. Ir didi žēmės drebėjimai bus bēn ir tēn, bādas ir marai, ir išgascei ir didi žēnkilai nū dangaus nusidūs.

12. Bet pirm to wišo jie ant jūšū sawo rankas mēs ir pė-
sėfinēs, ir jūs i sawo šuiles ir kalėjimus padūs, ir pas karalus ir pas kunigaitščzius wēs, dėl mano wardo.

13. Bet toktai jums nusidūs ant lūdimo.

14. Targi dabar sawo šir-
dišna dēkite, kad ne rūpintum-
bities, kaip reiktū jums atsi-
kalbēt.

15. Mēs aš jums burną ir išmintį dušu, kurei ne galēs prietaraut, neį wiši jūšū prie-
šininkai atsištingti.

16. Bet jūs padūdami busite gyndytojū, broliū, genczū ir prieteliū, ir jie telis jūšū už-
muš.

17. Ir jūs ne apšencami bu-
site wišū dėl mano wardo.

18. Ir neį wiens plauks nū jūšū galwos ne turēs pra-
pulti.

19. Kantrume rāmbikite sawo dušią.

20. Bet kad išwysite Jeruzalę waišku apstotą, tai suprāskite, prisiartinusi jōs išpustijina.

21. Tada kas Judėoj' yra, tas te bēga ant kalnū, ir kas widurij' yra, tas šalin te at-
stoja; ir kas ant laufo yra, tas i ję te ne ateit.

22. Mēs tos yra dienos atfer-
šijimo, kad wis išsipilditu, kas parašyta yra.

23. Bet bēda nēščzoms ir žindinanczoms tosa dienos; nēs didis wārgas bus ant žēmės, ir ferštas ant šiū žmo-
nū.

24. Ir jie puls per ašmeni kardo, ir jūs apšaltus ves tarp visų žmonių; ir Jeruzale nū pagonų bus sumindžuta, iškol pagonų čėsas išsipildis.

25. Ir bus ženklai ant saulės ir mėnesio ir žvaigždžių, ir žmonėms ant žemės bangu bus, ir jie kune nusimis, užent marėms ir vilnimis marū.

26. Ir žmonės apalps iš baimės ir laukimo tū daiktų, kurie ateis ant žemės; nės ir tvirtybės dangaus pasijudis,

27. Ir tada jie išvys žmogaus sunų ateinantį debesije su bide macė ir plowe.

28. Bet prasibedant tai nusiūti, žūrētīt aukštyn ir pakelētīt šamo gálwās, todēl, kad prisiārtin jūs atpirkimas.

29. Ir jis šale jiems prilyginimā: žūrētīt i pūgū mēdi ir i visus kitus mėdžus.

30. Kada dabar sprogsta, tap rēgit ant jų, ir numánot, wāsarq jau arti ēšant.

31. Taip ir jūs, regėdami tai wis prasibedant, žinokite, arte ēšanczē Diemo karalyštē.

32. Jš tiesōs sakau jums: ne sugaiš ta giminē, i' tam wis nusidūdant.

33. Dangus ir žėme sugaiš, bēt mano žodzei ne sugaiš.

34. Bet saugokitės, idant jūs širdis neapfunktumbit

apfirijimū ir girtāwimu ir rupeščeis išlaikimo, ir umat pareitu ant jūs ta diena;

35. Nės kaip žabāngas ateis ant visų ant žemės ghwėnanczū.

36. Taigi budėkite visų čėsū ir melskitės, kad werti butumbit išwėngti tai wis, kas tur nusidūti, ir stowėti po atliū žmogaus sunaus.

37. Ir jis diena pažnycoj' mokino; ir načze laukan išeidams pėrnatwojo pas alywū kalnā.

38. Ir visi žmonės anksty pasitēle jopi, jė pažnycoje girbėti.

22. Pėrskyrimas.

Apie Judosų, šwenta werczē, Kristaus kentėjimą ir Pėtro užlygnimā.

Bet arti bumo šwente neraugintōs dūnōs, wadinama welkos.

2. Ir wprausi kunigai bey rašte-mokiti jėštōjo, kaip jė nuzawintu; ir bijojos žmonių.

3. Bet šėtōns bumo iėjēs i Judosų, wadinamā Jškariotā, kūrš iš šlaitlaus dwylitōs buwo.

4. Tas nuėjēs kalbėjo su wprauseis kunigais ir su wpreseiseis, kaip jė noris jiems padūti.

5. Ir jie prasidzūgo ir žadėjo, jam pinigų dūti.

6. Ir jis pasižadėjo, ir tylojo, kad ji išdūtu be maišto.

7. Jau dabar atėjo diena neraugintōs dūnōs, kurioj' reikėjo welškōs atwinēli apierawoti.

8. Ir jis Pētrą ir Joną nusunte ir tare: eikita ir pagatāwikita mums welškōs atwinēli, kad tą wālgitumbim.

9. Bet jie tare jam: kur nori, kad tą pagatāwitumbim?

10. Jis taro jiems: štai, kad judu i miestą ieinata, žmogus judų sutikš, wandens izboną nēšgš, sēkita ji i tą butą, i kuri jis ieis,

11. Ir sakykita gaspadorui: Mokitojis tavo sakydin: kur yr' gaspada, kurioje welškōs atwinēli su sawo mokitineis wālgit galēczau?

12. Ir jis jums bidę išsklotą swetlyczę parōbis, czonay tą pagatāwikita.

13. Ir judu nuėjusu rādo, kaip jis jiemsdwiem butwo sakes, ir pagatāwijo welškōs atwinēli.

14. Ir kaip ta adyna atėjo, jis pasisėdos, ir dwylita Apashtalū su jūmi.

15. Ir jis tare jiems: širdingay geidžau, tą welškōs atwinēli su jumis wālgiti, pirm ne kaip kentėsu.

16. Nēs aš sakau jums, kad

potam daugiaus to ne wālgisu, ikkol išpildita bus karalystėje Diemo.

17. Ir ēmēs klylį dēlawōjo ir tare: imkite tą ir tarp sawēs dalykite.

18. Nēša aš jums sakau: aš ne gērsu to waisaus wynnembzio, ik-ateinant karalystei Diemo.

19. Ir ēmēs būną dēlawōjo; ir lauže ir dāwe tą jiems, sakydams: tay yra mano kūnas, kūrš už jus būdamas yra, tai darykite ant mano atsiminimo.

20. Sžitūgi budu ir klylį po weczērēs, sakydams: tasai klylas yra naujas testamentas mano kraujē, kūrš už jus praliejams.

21. Tacžau štai, ranka mano išdawėjo yra su manimi už štalō.

22. Ir tieša žmogaus sunus nueit, kaip parašyta yra; bet bēda tam žmogui, kurio jis išbūdamas yra.

23. Ir jie tarp sawēs pradėjo klausinētis, kūrsaigi ben tas būtu, kūrš tai darysēs?

24. Ir waidas tarp jų rādosi, kūrš iš jų per didžausi turētu laikomās buti.

25. Bet jis tare jiems: swietikti karālei ponawōj', ir galinczūsmaloningais ponaiswabim.

26. Bet jūs ne taipo, bet didzausis tarp jūsu tur kaip jaunausis buti, ir vyrausis kaip tarnas.

27. Nēšai kursai didēsnis yra? ar tas, kurs už stālo sēd, arba tas, kurs tarnauja? ar ne taipo, kad tas, kurs už stālo sēd? bet arī tarp jūsu kaip tārnas esmi.

28. Bet jūs ēsat, kurie prie manēs mano pagundimūse iki gālo pasilikot.

29. Ir arī jums karalystē pastiršu, kaip mano Tēvas man pastyrēs esti.

30. Kad jūs wālgitumbit ir gērtumbit už stālo mano karalystēje, ir ant krēslū sēdētumbit, šūbidami drovliq giminū Izraēlio.

31. Bet Wiešpats tare: Simon, Simon, štai, šētonas jūsu geide, kad jūs kaip kviečius šijotu.

32. Bet arī už tawę meldžau, kad tawo tikėjims ne lautus; ir tu kartntą prisiwertēs, stiprinį sawo brolius.

33. Bet jis tare jam: Wiešpatie, arī gatavš esmi, su tawimi i apkalėjimą ir i smerti eiti.

34. Bet jis tare: Pētrai! štai taw: gaidys šendien ne pragys, nēt tu tris kartus užsigi, kad manēs nē pažyftas.

35. Ir jis tare jiems: Kiet kartū arī jūs šuncžau be mašnōs, be tarbo ir be kurbjū, bau ir kūczēs' pristoťot? Jie atšale: nielab' nielabos.

36. Tāy jis tare jiems: bet dabar, kas mašnq tur, tas tq te ima, taipojau ir tarbq. Bet kurs ne tur, tas sawo rubq te pardūd ir te perša kārba.

37. Nēs arī šakau jums: ir tai dar tur išsipilbit, kas apie manę parašyta: jis tarp piktadėjū roktas. Nēs kas apie manę parašyta, gāla tur.

38. Bet jie šale: Wiešpatie, štai, czonay du kardu. Bet jis tare jiems: ganā.

39. Ir jis išėjo pagal sawo pajunkimą pas alywū kálnq. Bet jo moťitinei šete ji iki tōs wietōs.

40. Ir tēnay atėjęs tare jiems: melsťities, kad ne ipultumbit i pagundimą.

41. Ir jis nū jų atšitrāute, kaip apie atmens metimą, ir paršiklaupēs meldēsi.

42. Tarydamš: Tēwe, jey nori, tay atimk ši klylq mū manēs; tacžau ne mano, bet tawo walē te nusidūda.

43. Bet pasirōde jam angēlas iš dangaus ir ji stiprino.

44. Ir nusidawe, kad jis su šmerczu ēmēsi, ir meldēsi labjaus. Bet jo pralaitš buvo

64. Apdenge jī ir muſe jī i jo vēida, ir klausdami jī tare: myt, katras tamē muſe?

65. Jī daug titū blūznijimū jie priēš jī kalbējo.

66. Jī iſauptant ſuſirinko wħreſnieji žmonū, wħrausi kūnigai ir raſte-mokiti ir użwede jī aukſtyn i jū ſurin-king.

67. Jī tare: ar tu eſi Kriſtus? ſaht mums. Bet jīs tare jiemš: jey aſ jums ſakau, tay jūs ne wierijat;

68. Bet jey klausu, tay ne atſatot, ir taczau manē ne palēdžate.

69. Todēl iſ ſio czeſo žmogaus ſunus po deſinēš ſtiprybēs Diewo ſēbēs.

70. Tay wiſi ſake: argi tu Diewo ſunus eſi? Jīs tare jiemš: jūs ſatot, nēſa tas eſmi.

71. Bet jie tare: kū pritoālom daugiaus lūdimū? pātys tai iſ jo burnōš girdējom.

23. Pērskyrimas.

Kriſtaus lēnējimas, ſmertis ir palāidojimas.

Jī wiſas pullas tēlēš, jī pas Pilotā nuwede.

2. Jī pradējo jī apſtūsti ir tare: ſi meš iſrādom žmones iſkļaidinānti ir uždraudžanti,

mēžlamā Ciecorui dūti, ir ſafoſi, eſqš Kriſtus karālus.

3. Bet Pilotas klauſe jī, tarydams: ar tu žydū karālus? Jīs atſatydams tare jam: tu ſakai.

4. Pilotas tare wħrausiems kūnigams ir žmonēmš: aſ ney joſiōš priežastiēs ant ſio žmogaus ne randu.

5. Bet jie tolaus priſkunde ir tare: jīs žmones tūmi ſujūdino, kad jīs ſēn bey tēn wiſoje Jūdēōš žēmēje mokino, pradējš Galilēoj iti czonay?

6. Bet iſgirdēs Pilotas Galilēā primenant, klauſe jīs, bau iſ Galilēōš jīs butu?

7. Jī taip jīs girdējo jī po Erodo wħrausybēs eſanti, nusunte jī pas Eroda, kūrš toſa dienosa taipojau Jeruzalēj būwo.

8. Bet taip Erodas Jēzy iſwydo, praſidžugo, nēs jau ſeney jī rods butu matēs; nēs jīs daug apie jī būwo girdējš ir tikējoſi ženklā toki nūg jo regeſjš.

9. Jī wiſokiū daitū jī klauſe; bet jīs jam nieko ne atſake.

10. Bet wħrausi kūnigai ir raſte-mokiti ſtowējo ir jī ſun-keſy apſtunde.

11. Bet Erodas ſu ſawo tarnais iſjūte ir iſgebino jī, apwilko jī baltu rubū ir jī

atgalos pas Pilotą wël nusunte.

12. Tą dieną Pilotas bej Erodas prieteleis pastėjo; nēs pirm to su kits kitu ne sutikdamo.

13. Bet Pilotas sumadines wyrausūs kunigus ir wyresnūsūs, bej žmones,

14. Tare jiems: jūs ši žmogų pas mane atvedēt, bui jis žmones atkreipjās; ir štai, aš ji po jusi atii išklausiņėjau, ir tū daiktū nieko ant to žmogaus ne randu, kuriū dėley jūs ji kältinat;

15. Taipojau ney Erodas; nēs aš jūs pas ji nusunczau; ir štai, nieko jam ne galėjo išprobiti, kas smerczio warta butu.

16. Todėl aš ji nuplābīsu, bej palėisu.

17. Nēs turėjo jiems pagal pajunkimą šwentės wieną kalinį išdūti.

18. Tą šaute wifās pulkas ir tare: šalin su šiūmi, ir palėisk mums Barabą,

19. Kurs dėl maisto, mieste nusidawuso, ir razbajstės dėley i kalėjimą buwo imestas.

20. Tą Pilotas wël jiems kalbėjo, norėdams Jėzų palėisti.

21. Bet jie šaute ir tare: krįžawot, nukrįžawot ji!

22. Ir jis treczū kartū tare jiems: lagi šis piktō padare? Aš ney jokiōs smertiēs priekastiēs ant jo ne randu, todėl nukorawojēs palėisu ji.

23. Bet jie klapatijo ji didzū šauksmu ir prāše, kad butu nukrįžawotas. Ir jū bej wyresnūjū kunigū šauksmas didyn ėjo.

24. Ir Pilotas pasūdijo, kad taip prāše, jiems stotūs.

25. Ir palėido tą, kurs maisto ir razbajstės dėley i kalėjimą buwo imestas, kurio jie prāše; bet Jėzų jū wālei padawe.

26. Ir taip jie ji nuwede, sugrēbe jie wieną iš Chyrēniōs, wardu Simoną, kurs iš lauko parėjo, ir uždėjo krįžų ant jo, kad jis tą pastų Jėzų nēstu.

27. Bet sēle ji didis pulkas žmonū bej mōterū, tos nusfunde ir apwerke ji.

28. Bet Jėzus atfigrēžs tare joms: jūs dukters Jeruzalēs ne apwerkite mane, bet pacies sawę apwerkite ir sawo waitūs.

29. Nēs štai ateis tas czēsas, kuriamē sašys: išganytos yranawaisingos, ir žywatai ne pagimde, ir krūtys nežištos!

30. Tada pradēs jie sašyti kalnāms: grūkit ant mūsų! ir laukaroms: apdengkite mus!

31. Nēs jey tai dāroma jā-
lām mēdzui, kas bus saufam?

32. Bet buwo taipojau iſ-
weſtu kitu du piſtadēju, kaš su
jūmi butu nužawintu.

33. Ir laiſ i tų wieta atējo,
wadinamų lamongalwū wieta,
nuſtūžawōjo jē ir piſtadējudy
su jūmi, wieng po deſinēs, an-
trų po lairēs.

34. Bet Jēzus tare: Tēwe
atlēiſt jiems, nēs jie ne žino, tų
darų. Ir jie pērdalijo jo rubus
ir burtų ant tū mēte.

35. Ir žmones ſtowējo ir
žurējo. Ir wyresnieji su jeis
iſjūte jē, tarydami: jis kitus
pagēlbējo, te gēlbtu pats ſawę,
jey jis Kriſtus, iſrinktaſis Die-
wo.

36. Taipojau iſjūte jē ir žal-
nērei, ir atēje paš jē, atneſe
jam uſſūſų,

37. Ir tare: jey tu Žydū
karālus, tay pats ſawę gēl-
bēl.

38. Buwo taipojau wirſui'
jo galwōš uſtraſas, raſtytas
gryſtiſtu, lotyniſtu ir žydiſtu
raſtū: Tas Žydū karālus.

39. Bet piſtadējū wiens, iſ
tū dwiejū, kurie buwo paſa-
binti, blūznijo jē ir tare: jey
tu eſi Kriſtus, tay ſawę ir mu-
dy gēlbēl.

40. Tay atſaſtydams antras
iſbare jē ir tare: ir tu neſi-

bijaſi Diemo, kurſai taczau
tam' patim' pražūdime eſi?

41. Ir tieſa, mudu wertay
tame eſwa, nēſa mudu gauna-
wa, to muſū dwiejū darbai
verti yra; bet ſiſ nieko piſto
ne dareš.

42. Ir tare Jēzui: Wieſ-
patie, atſimink manēs, kaš i
ſawo karalyſtę pareiſi.

43. Ir Jēzus tare jam: iſ
tieſōš, ſaſkau tam, ſendien buſi
su manim' rōjuje.

44. Ir buwo ſeſta adyna,
ir aptemims ant wiſōš žemēs
ſtōjoſi, iki dewintōš adynōš.

45. Ir ſaule ſawo ſwieshybę
pamete, ir užlaba bažnycoje
puſau pēdriflo.

46. Ir Jēzus ſaule didžū
baſū ir tare: Tēwe, aſ pa-
dūmi ſawo duſią i tawo ran-
kaš! Ir laiſ jis tai tareš,
dwāſę ſawo iſlēido.

47. Bet wyresnyſis žalnierū,
tai regēdams, kaš nuſidawe,
garbino Diemų ir tare: ti-
krai, ſiſ nobažnas žmogus bu-
wēs.

48. Ir wiſi žmones, kurie pri-
buwo ir tai regėjo, matydami,
kaš nuſidawe, muſe i ſawo
krutinę ir atgalos ſugrųžo.

49. Bet wiſi jo gentys ſtowējo
iſ tōlo, ir moteres, kurios iſ
Galilēōš jē buwo ſeſuſoš, ir
māte wiſ tai.

50. Ir ūstaj, wyrš, wardu Jožēps, rōtponis, tas buwo gērs, wiežlibas wyrš;

51. Tas ne buwo pritāres jū susitarimui ir darbams, tas buwo iš Arimatiōs, Žydū miestō, kūrš taipojau lauke karalyštēs Diemo.

52. Tas nuējes pas Pilotą melde lawono Jēzaus.

53. Ir nuēmes tą, iwynojo i drobę, ir i iškaltą kápą idėjo, kuriame niekados neį wiens ne buwo gulējes.

54. Ir buwo diena prigatāwijimo, ir sabata priėjo.

55. Bet moters sēte jē, kurios su jūmi iš Galilēos buwo atejusos, ir kápą apžūrėjo, ir kaip jo kunas buwo padėtas.

56. Bet jos sugryžusos žoles beį mostis pagatāwijo; ir per sabatą jos pagal žolėną buwo išėjusos.

24. Pērskyrimas.

Aristaus priftelīm's ir dangun žengims.

Bet pirmą sabatū dieną labaj ankštj, atėjo jos pas kápą, ir atneše žoles, jū pagatāwitas, ir kėlos su jomis.

2. Bet rādo ākmeni atristą nū kapo.

3. Ir iėjusos kuną Wiešpaties Jēzaus ne rādo.

4. Ir joms apie tai besi

rupinant, ūstaj, du wyru žibančeis rūbais prieg jū atėjo.

5. Ir jos nusigandusos sawo akis žemyn nuleido. Tay jūdu tare joms: ką jūs gywojē prie numirusū jēštot?

6. Niera jo czonaj, jis kėlēsi. Minēkit to, kaip jis jums satęs, dar Galilēoj' ēšas,

7. Tarydams žmogaus sunus bus padūtas i rankas griekiniškū ir nukryžawotas, ir trečią dieną kėlīs.

8. Ir jos atsimine jo žodžiū.

9. Ir sugryžusos nū kapo, apšakė tai wiš wienoliktams ir wišiemis kitiems.

10. Bet buwo Marya Madlyną, ir Joanna, ir Marya Jožubo, ir kitos su jomis, kurios toktai Apāštalamas šakė.

11. Ir rodēsi jū žodzei jiems lyg' kaip pāsatos, ir newriterio joms.

12. Bet Pētras kėlęs nubėgo pas kápą ir pasilentęs wienas šlėpetas begulinczas mātė, ir atstėjo, besidwyidams, kas tai butu.

13. Ir ūstaj, du iš jū nuėjo tą pacę dieną i wieną kiemą, kūrš buwo šefišdēšimt warčnū nū Jeruzalės, wardu Emmaus.

14. Ir jūdu kalbėjo tarp sawes apie wišus tus nusidawimus.

15. Jē nusiðawe, jiemdwiem taipo be kalbant ir besiflau-
finējant, Jēzus jiemdwiem pri-
fiartino, ir ējo draug su jiem-
dwiem.

16. Bet jū dwiejū ātys bu-
wo laifomos, kad jo ne pažino.

17. Bet jis tare jiemdwiem:
kokie tai jodzei, kurus judu te-
laudamu tarp sawes kalbat ir
ēsat smutnu?

18. Tā atsahtdams wiens,
wardu Kleopas, tare jam: tugu
wiens esi ateivis Jeruzalēj',
kurs nejinās, kas tosa dienosa
tēn nusiðawe?

19. Jē jis tare jiemdwiem:
kasgi? Jē jūdu tare: apie Jē-
zu iš Nazaret, kurs prāraks
būwo, galys darbūse ir žo-
džūse, po atim' Diewo ir wišū
žmonū;

20. Kaip musū wyrausi kuni-
gai ir wyresnieji jē padawe ant
pražūdimosmertiēs ir nukry-
žawojo.

21. Bet mes tikējom, jē Iz-
raēli atpiršenti. Jē ant to
wišo bendien yra trecza diena,
kaip toktai nusiðawe.

22. Taipjau išgandino mus
kelos moteres iš musū, kurios
anksty pas kāpą būwo,

23. Jē ne rasdamos jo kūnā,
parējo satydamos, bū regē-
jusos wēidā angēlū, kurie sake,
jē ghywā ēsanti.

24. Jē nuējo keli musifkū
pas kāpą ir taipo rādo, kaip
moteres sake, bet paties ne
rādo.

25. Jē jis tare jiemdwiem:
at jūs patieji ir tingiōs šir-
diēs, tikēti tam wišam, kā kal-
bējo prārakai.

26. Ar ne turējo Kristus tai
tentēti ir ieiti i sawo garbę?

27. Jē pradējes nū Moizē-
šaus ir wišū prārakū, išgulde
jiemdwiem wišus rāstus, kurie
apie jē būwo satyti.

28. Jē jie prifiartino prie
kiemo, i kuri ējo, ir jis dējosi,
bū tolaus einās.

29. Jē jūdu didey jē melde,
tarydamu: pasilik su mum-
dwiem, nēs wāfars jau randasi,
ir diena prilinko. Jē jis iējo,
kad su jiemdwiem pasiliktu.

30. Jē nusiðawe jam su jiem-
dwiem už stālo sēdint, ēme jis
dūnā, dēlawojo ir lauže beg-
dawe jiemdwiem.

31. Tā jū dwiejū ātys būwo
atwērtos, ir jē pažino, ir jis
prapūle po jū dwiejū akiū.

32. Jē jūdu tare kits kitām:
ar ne dege muma širdis mu-
sūse, kada jis mumdwiem kal-
bējo ant kēlo, ir kaip jis mum-
dwiem rāstā atwēre?

33. Jē kēldamies tā paczē
abynā sugryžo i Jeruzalē ir
rādo anus wienolitā susitir

kufus, ir tuš, kurie su jeis buvo,

34. Kurie tare: Wiešpats tikrai prisikėlęs ir Simonui pasirodęs.

35. Ir jųdu pasakojo jiems, kas tikofsi ant kėlo, ir kaip jis jų dvių pažintas buvo, kaip būnau laujė.

36. Bet be kalbant jiems apie tai, pats Jėzus stojos tarp jų ir tare jiems: paląjus su jumis.

37. Bet jie nusigando ir bijojos, dumodami, buť dvasę koki regį.

38. Ir jis tare jiems: ko nusigandot? ir kodėl ieit tofios dumas, i jų būrdis?

39. Būrėkit mano rankas ir mano kojas, aš pats esmi, apczupinėkit mane, ir pažurėkit; nės dvasė kūno beį kaulū ne tur, kaip rėgit mane turinti.

40. Ir tai satydamas parode jiems rankas beį kojas.

41. Bet jiems dar ne tikint iš džiaugsmo, ir besistebjant, tare jis jiems: ar turit cę ko walgiti?

42. Ir jie padawe jam dalį žuvies kėpusos ir kori mėsos.

43. Ir jis ėme ir walgė po jų atiu.

44. Bet jis tare jiems: tai

yra tie žodžiai, kuros kalbėjau jums, pas jus dar budams; nės wis tur išsipilditi, kas apie mane rašyta yra žofane Moizėšaus ir prarakuse ir psalmuse.

45. Tą jis atwėre jų išminti, kad išmanytu šventą raštą,

46. Ir tare jiems: taip yra parašyta, ir taipo turėjo Kristus kentėti ir keltis iš numirusų trečią dieną,

47. Ir dūti apsahtti savo wardan prisiwertimą ir atleidiną griekų tarp wisų žmonų, ir pradėti Jeruzalėj’.

48. Bet jūs estė ludininkai to wiso.

49. Ir štai, aš ant jūsų įadėjimą savo Tėwo atėjus. Bet jūs miestė Jeruzalės turit pasilikti, iktol su stiprybe iš aukšto busit išrėdyti.

50. Bet jis jų iki Betaniōs išwede ir pakėles savo rankas pėržegnojo jųs.

51. Ir nusidawe, kad jis jųs pėržegnojams atsištyre nu jų, ir dangun užjenge.

52. Bet jie melbėsi jo ir sugrįžo i Jeruzalę su didžiu džiaugsmu.

53. Ir wisados bažnycoj’ budami Dietą gārbino ir šlovino.

Evangēlia ſwento Jono.

1. Pērskryrimas.

Apie Kristu, jo uredā ir jo moķitinus.

Bradzjoje buwo Jodis, ir tas Jodis buwo prie Diemo, ir Diemas buwo tas Jodis.

2. Tas pats pradzoj' buwo prie Diemo.

3. Wiſi daiſtai to paties daryti yra, ir be to nieko niera daryta, las daryta yra.

4. Jamē buwo ghwastis, ir ghwastis buwo ſwieshybe žmonū.

5. Ir toji ſwieshybe tamſhybėje ſwieczia, bet tamſhybe tai ne pērmane.

6. Buwo žmogus Diemo ſuſtas, Jons wardu.

7. Tas pats atėjo lūdimui, apie tą ſwieshybę lūdit, kad jie wiſi per jį tikėtu.

8. Jis ne buwo ſwieshybe, bet kad lūditu apie tą ſwieshybę.

9. Sziji buwo tikra ſwieshybe, apſwieczianti wiſus žmones, ateinanczus į jį ſwietą.

10. Szį buwo ſwiete, ir ſwiets per tą darytas yra; ir ſwiets jōs ne pažino.

11. Jis į ſawąjį atėjo, ir ſawieji jo ne priėme.

12. Bet kiel jį priėme, tiems dawe maci, Diemo waitais paſtoti, kurie til į jo wārdą,

13. Kurie ne iſ kraujo, ney

iſ kūno nōro, ney iſ wyro nōro, bet iſ Diemo gimę.

14. Ir tas Jodis paſtėjo kunu ir ghwėno tarp muſū, ir mēs matēm jo ſlowę, ſlowę kaip wiengimufio Sunaus iſ Lėwo, pilnā malonēs ir tieſōs.

15. Jonas lūdiyo apie jį ir ſauke, ſakydams: ſis buwo tas, apie kuri ſakiau: po manęs ateis pirm manęs buwėſis, nēs jis buwo pirmjaus, kaip aſ.

16. Ir iſ jo pilnystēs mes wiſi ėmēm malonę ant malonēs.

17. Mēs žokanas per Moizęſy yra dūtas; malone ir tieſa per Jėzy Kristy rādos.

18. Neį wiens Diemā nieta dos ne matēs; wiengimeſis Sunus, kurſai Lėwo prieglobſtije yra, taſai mums tai apſāte.

19. Ir tas yra lūdijimas Jono, kaip Jyhai iſ Jeruzalēs funte kunigus ir Lėwitus, jį klaust: las tu eſi?

20. Ir iſſipazīno, ir ne užſighne; ir iſſipazīno: aſ ne eſmi Kristus.

21. Ir jie klaufe jį: laſgi? Ar Elioſus eſi? Jis tare: ne eſmi. Ar prārakas eſi? Ir atſāte: nē.

22. Tay jie tare jam: laſgi eſi? kad atſaſyſumbim tiems.

kurie mus sunte. Kā patš apie šamē sakai?

23. Jis tare: aš esmi balsas šaukencio pūscoje: taisnīt tēlq Biešpatieš, kaip prārakas Ezaiošus sate.

24. Jē sustieji buwo iš Parižēušū,

25. Jē klause jē, tarydami: kōgidēl krištiji, kadangi tu ne esi Kristus, ney Eliošus, ney prārakas?

26. Jonaš atšale jiemš tarydams: aš krištiju wānbenimi; bet jis widuj' tarp jūšū stow, kurio jūs ne pažystat;

27. Tas ģra pastuġ manē ateisēšis, kurs pirm manēs buwo, kurio aš ne wertas esmi, jo kurbjū dirželus atrīst.

28. Tai nusidame Betabaroj', anoj' šalij' Jordano, kur Jonaš krištijo.

29. Antrq dieng išwohdo Jonaš Jēzū ateinanti pas šamē ir tare: antaġ, Diewo awinēlis, nēšqš swieto griekus.

30. Szitas ģra tas, apie kuri šakiau: pastuġ manē ateit wyraš, kurs pirm manēs buwēs, nēs jis pirm manēs buwo.

31. Jē aš jo ne pažinau; bet kad jis butu aprēištās Izraēlije, todēl atējau krištīt wānbenimi.

32. Jē Jonaš lūbijo šakūdams: regējau dwāšē nužen-

ganczē, kaipo karwēli iš ban-gauš, ir pašlito ant jo.

33. Jē aš jo ne pažinau; bet kursai manē sunte krištīt wānbenimi, tas tare man: ant kurio regēši dwāšē nužengiancē, ir ant jo pašliekanczē, tas ģra, kursai krištija šu Dwāšē Szwenta.

34. Jē aš regējau ir lūbijau, kad tas ģra Diewo Sunus.

35. Antrq dieng wēl stowējo Jonaš, ir du jo mošitinū.

36. Jē išwohdes Jēzū waitšczojanti, tare: antaġ Diewo awinēlis.

37. Jē du jo mošitinū girdējo jē kalbanti, ir sēle Jēzū.

38. Bet Jēzūš atšigrežēs ir pamātes jūdy šamē šekanczū, tare jiemdwiem: ko jēštota? Bet jūdu tare jam: Rabbi (tai musū žodžū: mošitojau), kur esi gaspadoj?

39. Jis tare jiemdwiem: eišta ir regēkita. Ģjusudu regējo ir pašlito tā dieng pas jē; bet buwo apie dēšimtq adyng.

40. Wiens tū dwiejū, kuriūdu iš Jono girdējo ir Jēzū sēle, buwo Endrējus, broliš Simonu Pētro.

41. Tas pirmjausēġ rādo Simonq, šawo broli, ir tare jam: radome Messiošū (tai musū žodžū: mošitatis).

42. Ir nuvede jį pas Jėzų. Jėzus jį pamatęs tare: tu esi Simons, Jonokaus sunus; tu Rėpu wadinams busi (tai mūsų žodžiu: ūla).

43. Antrą dieną Jėzus wėl norėjo eiti į Galilėą ir rādo Pilippą ir tare jam: sėt mane.

44. Bet Pilippas buwo iš Betzaidōs, iš miesto Endrėjaus ir Pėtro.

45. Pilippas rādēs Natanaėli, tare jam: mes rādom tą, apie kuri rāše Moizėšus žolane, ir prarakai, Jėzų, Jožepo sunų iš Nazaret.

46. Ir Natanaėlis sake jam: kas gėro gal iš Nazaret rāstis? Pilippas atšake jam: eikš ir matysi.

47. Jėzus pamatęs Natanaėli pas save ateinanti, tare apie jį: ęstaj, tikras Izraėlitėns, kuriamė n'iera klastōs.

48. Natanaėlis sake jam: iš ko manę pažįsti? Jėzus atšakhdams tare jam: pirm ne taip tawę Pilippas wadino, kaip tu po pygū medžių sėdėjei, tawę regėjau.

49. Natanaėlis atšake jam, tarhdams: Rabbi, tu esi Diewo Sunus, tu esi Izraėlio karalus.

50. Jėzus atšakhdams tare jam: tu tiki, kad taw sakiau,

manę tawę matusi po pygū medžių; dar bidėsnus daiktus už tūs išpysti.

51. Ir tare jam: iš tiesōs, iš tiesōs sakau jums, iš šio cžėsio matysite dangų atwira, ir angelus Diewo užjengiančius ir nužengiančius ant žmogaus sunaus.

2. Pėrskyrimas.

Apie swobdą Ranoj', ir apczystijimą bašnųcōs.

Ir trėczą dieną buwo swobda Ranoj' Galilėds, ir Jėzaus mōtina buwo toje.

2. Bet Jėzus ir jo mōkitinei taipjau į swobdą pakwiesti buwo.

3. Ir kaip ne tėto wyno, tare Jėzaus mōtina jam: wyno ne tur.

4. Jėzus tare jei: moterisk', kas man darbo su tawim? Mano adyna dar ne priėjo.

5. Jo mōtina tare tarnams: kę jis jums sake, tai darykite.

6. Bet buwo cžę šėši almeninei kōdzei, pagal pajunkimą apfczystijimo žydū parstatyti, į kuriū kiel wieng du ar trys saikai tilpo.

7. Jėzus tare jiems: pripilkit tūs kōdžus wāndenim' Ir jie pripyle jūs skidinus.

8. Ir tare jiems: sėmkit

bar, ir nēškit užveizdui švodbōs. Ir jie nuneše.

9. Bet kaip švodbōs užveizdas paragávo vyng, pirm to wāndenim buwusi, ir ne žinōjo, iš kur atfirādes, (bet tarnai žinōjo, kurie wādeni buvo sēmē), wadino švodbōs užveizdas jauniki,

10. Ir tare jam: kožas pirmjaus dūda gerą vyng, ir atfigērus, tada prastēsni; tu gerą ji vyng išpoles palaitai.

11. Tai pirmasis ženkls, kuri Jėzus dare Ranoj' Galilēds, ir apreikšte savo šlowę. Ir jo moštinei i ji tikėjo.

12. Botam nusitrauke i Rapernaumą jis, jo mōtina, jo brolei ir jo moštinei; ir ne ilgą pafilito tēnų.

13. Ir Jydū welhtos arti buvo, ir Jėzus nusitrauke aukštyn i Jeruzalę.

14. Ir rado bažnyczoj' sēdinčius, kurie jaucius, awis ir karwelius pārdawe, ir piningmainus.

15. Ir padāres botagą iš wirmelū, wisus išwāre iš bažnyczōs, su awimis ir su jauciais; ir pabēre pinigūs piningmainū ir parwerte stalūs;

16. Ir tare tiems, kurie karwelius pārdawe: nēškit toktai šalin ir ne darykit iš namū rano Tēwo namus kupczystēs.

17. Bet jo moštinei atsimine to, kas parašyta yra: pāpykis dēl tawo namū manę ēde.

18. Tay atšate Jydai ir tare jam: koki ženkls mums rodai, kad tai daryt gali?

19. Jėzus atšatydamas tare jiems: pargraūkit tą bažnyczą, o trēcą dieną ję pastatysu.

20. Tay šate Jydai: ši bažnycza ūturisbēsimt ir šefis metus kurta, ir tu ję i tris dienas nori pastatyti?

21. Bet jis kalbėjo apie bažnyczą savo kūno.

22. Irgi jam iš numirusū prisikėlus, atsimine jo moštinei, tai ji šatiusi, ir wierijo rāštui, ir žodžiui, Jėzaus šatytam.

23. Bet jam ēsant Jeruzalėj', welhtū šwentėje, daug tikėjo i jo wārdą, kaip ženkls regėjo, kurus jis dare.

24. Bet Jėzus ne išsitikėjo jeis, nēs wisus jūs pažino.

25. Ir ne primāle, kad kas jam lūbijimą dūtu apie žmogų; nēs jis gerą žinōjo, kas žmoguje yra.

3. Pērskryimas.

Kristaus įsikalbėjimas su Nikodėmu, ir Jono su savo moštineis.

Bet buvo žmogus tarp Barižėusū, wardu Nikodėmus, wyraufas tarp Jydū.

2. Tas naktij atējis pas Jēzu, tare jam: Mōkitojau, žinome, tawē iš Dievo atėjusi mōkitoji, nēs ney wiens ne gal tus žentlus darpti, kurus tu darai, jey Dievas su jūmi ne butu.

3. Jēzus atšahdams tare jam: iš tiesōs, iš tiesōs, šalau taw: jey tas ne užgims iš naujo, ne gal regēti Dievo šaralyštę.

4. Nītodēmus tare jam: kaip gal žmogus užgimt sėns bebudams? ar ir gal antrą kartą i žywātą sawo mōtinōs ieiti ir užgimti?

5. Jēzus atšate: iš tiesōs, iš tiesōs, šalau taw: jey tas ne užgims iš wandens ir iš dwasės, ne gal i Dievo šaralyštę ieiti.

6. Jš kuno gimēs, kuns yra; ir iš dwasės gimēs, dwasė yra.

7. Ne dywikis, kad taw šakiau: jūs turit iš naujo užgimti.

8. Bėjas, kur nor, pūczia, ir tu girbi jo užimą, bet ne žinai, iš kur jis ateit ir kur nueit; taipo šognas iš dwasės gimēs.

9. Nītodēmus atšahdams tare jam: kaip gal tai buti?

10. Jēzus atšahdams tare jam: tu esi mōkitojis Izraelije ir tai ne žinai?

11. Jš tiesōs, iš tiesōs, šalau

taw: mes šalbam, ką žinom, ir lūbijam, ką regėjom; ir jūs musū lūbijimą ne priimat.

12. Jey ne wierijat, kad aš jums apie žėmištus dāiktus šalbu, kaipo wierisite, kad aš jums apie dangištus dāiktus šalbėczau?

13. Ir ney wiens ne užžengia dangun, kaip tikt iš dangaus žėmyt atėjėsis, butent žmogaus sunus, danguje ēšas.

14. Ir lygeš kaipo Moizėšus pūsczoje žalti aukštay pakėle, taipo ir žmogaus sunus tur but iškėltas,

15. Kad wisi i jė tikt ne prapultu, bet amžingą gywātą turėtu.

16. Taipo Diews mylėjo swietą, kad sawo wiengimusi sunų dāwe, jeib wisi i jė tikt ne prapultu, bet amžingą gywātą turėtu.

17. Nēs Diews sawo sunų ne sunte i swietą, kad sūditu swietą, bet kad swiets per jė butu išganytas.

18. J jė tikis ne bus sūbijams, bet ne tikis jau sūbitas, nēs ne tik i wārdą wiengimusiio Sunaus Diewo.

19. Bet tas yra sūdas, kad šwieshybe atėjo i swietą, ir žmones tamshbę daugiaus mylėjo, ne kaip šwieshybę. Nēs darbai jū buwo pikti.

20. Pīstā darqāšis nekencza šwieshybē ir ne eit ī šwiesq, kad jo darbai ne butu bārami.

21. Bet tiesq darqāšis ateit ī šwiesq, kad jo darbai butu regimi, nēs jie Diēwije daryti ģra.

22. Potam, atējo Jēzus ir jo moštinei ī Žydū žēmē, ir toje su jeis laikēši ir krištījo.

23. Bet ir Jonaš dar krištījo Enone, arti Salim, nēs daug wandens czonah buwo, ir atējē cze krištīdinos.

24. Nēs Jonaš dar ne buwo aplāts.

25. Tah rābosi susiklausinējimas tarp Jono moštiniū ir tarp Žydū, apie apczystijimā.

26. Ir atējē paš Jona, tare jam: Moštitojau, tas, kurfai paš tamē buwo anoj' šalij' Jordano, apie kuri tu lūdijei, štah, tas krištīja, ir lietwiens ateit paš jē.

27. Jonaš atsahtybams tare: žmogus ne gal niekq imtis, jeh jam ne būdama īš dangaus.

28. Jūs patys este mano lūdinintai, kad satiau: aš ne esmi Kristus, bet pirm jo sūstas.

29. Kas marcze tur, tas ģra jaunikis; bet gentis jaunikio stow ir jo klausos, ir dideh dzaugiasi īš balso jaunikio. Tasgi mano rugšmas dabar īšpilditas.

30. Jis tur augti; bet aš mažn eit.

31. Jš aukšto ateinašis ant wišū ģra; īš žēmēs ēšqš, īš žēmēs ģra ir kalba apie žēmē, īš dangaus ateinašis ant wišū ģra,

32. Ir lūdija, lq regējēs ir girdējēs ģra; ir jo lūdiģimā nieš ne priima.

33. Bet kas priima, tas užpēczwētiģ, Diēwq teișų ēsanti.

34. Nēs kuri Diēws funte, tas Diēwo žodi kalba; nēs Diēws ne būda dwāšē pagal mierq.

35. Tēws mhl Sunų ir jam wišlab ī jo ranšas padawe.

36. Kas ī Sunų tiš, tas tur amģing ģhwātq. Kas netiš Sunui, tas ne regēs ģhwātq, bet Diēwo terštās pašliēkt ant jo.

4. Pērskyrimas.

Samaritonā prisiwertims, īšģbdijimas tarāšikto sunaus.

Bet laik Wiešpats numāne, Ģarižēušus īštyrus, Jēzų daugiaus moštiniū priēmusi ir krištījanti, ne laik Jona,

2. (Morint tiesa Jēzus patšai ne krištījo, bet jo moštinei.)

3. Balikēs žēmē Judēq nusi-traukte wēl ī Galilēq.

4. Bet jis turējo per Samariq telāuti.

5. Tay jie atējo ī miestā Samarīōs, wadinamā Sīkar, arti kīemēlio, kūrī Jotubas šawo sunui Jozēpui dāwe.

6. Bet buwo cze Jotubo šulinys. Taygi Jēzus pailšes budams īš telonēs, sēdosi prie šulinio; ir tai apie šēštā adyng buwo.

7. Tay atējo moterīšle īš Samarīōs, wandens sēmti. Jēzus šake jei: dūl man gērti.

8. Nēs jo motītimei buwo ī miestā nuēje, walgi pirkti.

9. Tay tare jam moterīšle Samaritīšla: kaip prašai īš manēs gērt, Jyds budams, ir aš Samaritīšla moterīšle? nēs Jybai ne laiko draughstę su Samaritonais.

10. Jēzus atšakhdams tare jei: kad īšpazintumbei tą dowanā Diēwo, ir kas tasai pra, kursai taw šako: dūl man gērti, tu prašytumbei jį, ir jis būtu taw ghywojo wandens.

11. Tare jam moterīšle: Wīšpattie, jūš nielā ne turi, kūm' sēmti, ir šulinys gilus; īš kurgi turi ghywojo wandens?

12. Ar tu dibēsuis esi už musū tēwā Jotubā, kūrš mums tą šulinį dāwe? ir jis īš to gēre, ir jo waitai, ir jo galwījai?

13. Jēzus atšakhdams tare

jei: kas to wandens gers, tas wēl īštrotš.

14. Bet kas to wandens gers, kūrī aš jam dūmi, tas amžina ne īštrotš, bet tas wandū, kūrī aš jam dūsu, bus jamē wērsmē wandens, ī amžina ghwātā tēlanczo.

15. Tare jam moterīšle: Wīšpattie, dūl man to wandens, kad ne trottęzau, kad ne reiktū man šen ateit sēmti.

16. Jēzus tare jei: eil, wadil šawo wyhrā ir ateit czonay!

17. Moterīšle atšakhdama tare jam: ne turu wyro. Jēzus šake jei: tu tiesā atšakei: aš ne turu wyro.

18. Pentis wyrus turējei, ir tas, kūrī dabar turi, ne tawo wyras. Tamē tiesā pasakei.

19. Moterīšle tare jam: Wīšpattie, matau, tawę prarātā ēšanti.

20. Wtusū tēwai ant šio kálno melbēši; ir jūs šálot, Jeruzalėj' ēšanczē tą wieta, kur reit mēlstifi.

21. Jēzus tare jei: moterīšl, wiertl man, ateit czēšas, kad ney ant šio kálno, ney Jeruzalėj' tēwā mēlstities.

22. Jūs ne žinote, tą melbzate; bet mes žinome, tą melbzame, nēs īšgánims ateit mū Jydu.

23. Bet ateit czēšas ir jar

dabar yra, kad tikri meldėjai Tėvo melsis dvasėj' ir tiesoj'; nės Tėvas tokiū ir jėklo, kurie jo taip melftus.

24. Diewas dvasė yra, ir tie, kurie jo melfžasi, tur' dvasėj' ir tiesoje jo melftis.

25. Tare jam moteris: žinau, kad Mesijsus ateit, wadinams Kristus. Kad tas ateis, tai mums wislq ap-sakys.

26. Jėzus tare jei: apš esmi tasai, kurs su tavim' kalbu.

27. Jė ant to atėjo jo mošitinei ir dywijosi, kad jis su ta moteris kalbėjo; tacžau neį wiens ne sake: ko klaus? arba: kq kalbi su je?

28. Tai moteris palitusi savo izbonq, nuėjo į miestq ir tare žmonėms:

29. Gifte, regelit žmogų, kursai man pasake wis, kq darusi esmi, bau jisai ne Kristus butu?

30. Tai jie išėjė iš miesto atėjo pas jį.

31. Bet tamė tarpe rągino jį mošitinei ir tare: Rabbi, walgit!

32. Bet jis tare jiems: apš turu walgi walgit, apie kq jūs nielo ne žinot.

33. Tai tare mošitinei tarp saws: ar kas atneše jam kq algit?

34. Jėzus sake jiems: tai mano walgis, kad darau walg to, kurs mane funte, ir išpildau jo darbq.

35. Ar ne pątyš sātote: dar leturi mēnesei, tai pjuties cžėsas prieis? Sztai, sakau jums, palellit savo akis ir žurēlit į laukq, nės jau prinoto pjūczui.

36. Jė kurs pjauna, gauna algq ir surenka waisų į amžiną gywatq; kad pobraug džaugtusi ir sejasis, ir pjaugsis.

37. Nės tamė ta kalba išfipildo: kiti sėja, kiti pjauna.

38. Apš jus sunczan pjauni, kq jūs ne dirbot; kiti dirbo, ir jūs į jū darbq istojot.

39. Bet daug Samaritonų iš to paties miesto į jį tikėjo, dėl kalbės tōs moterisės, kuri lūbijo: jis man wis pasake, kq bariau.

40. Jė taip Samaritonai pas jį atėjo, prafe jį, kad pas jūs pasiliktų; ir jis pasiliko cžė dvi dieni.

41. Jė jū daugiaus tikėjo dėl jo žōdzio,

42. Jė sake moteris: jau dabar ne dėl tavo žōdzio tikime; mes pątyš girdejom ir išpazinom, kad tas tikrai yra Kristus, swieto Ispangtojis.

43. Bet po dwiejū dienū jis išėjo iš cžė ir nuėjo į Galilėq.

44. Nēs jis pats, Jēzūs, lūbijo, kad prāratas sawo tēwiš-
tēj' ne labay garbēje laiko-
mas.

45. Ir taip jis atējo ī Gali-
lēq, priēme jī Galilēšlei, kurie
wis buwo mātē, tā jis Jeru-
zalēj ant šventēs buwo dārēs;
nēs ir jie buwo atējē ant šwen-
tēs.

46. Ir Jēzūs wēl atējo ī
Ranq Galilēdōs, kur wāndeni
buwo wynnū padārēs.

47. Ir buwo karālištis, to
sums sirgo Kapernaume. Tas
išgirdēs, Jēzū atējusi īš Ju-
dēdōs ī Galilēq, nuējo pas jī ir
melbe jī, kad parējēs īšghditu
jo suny; nēs ant smerties pā-
talo gulējo.

48. Ir Jēzūs tare jam: kad
jūs jēnkū ir šebukū ne rēgite,
tay jūs ne titite.

49. Karālištis saļe jam:
Biešpatie, ateit, pirm neļaip
mano wails miršta.

50. Jēzūs tare jam: eit, tawo
sums ghyš. Zmogus titējo
tam žodzui, kuri Jēzūs jam
saļe, ir nuējo.

51. Ir jam pareinant, prie-
šais jam atējo jo bernai ir
praneše jam, tarydami: tawo
wails ghyš.

52. Tay klause jūs apie
adhyq, kurioj' jis gerhyn buwo
ējēs. Ir jie tare jam: wakar

šētnoj' adhynoj' drughs jī pa-
mete.

53. Tay numāne tēws, tā
adhyq buwuse, kurioje Jēzūs
jam buwo tarēs: tawo sumus
ghyš. Ir jis titējo su wisais
sawo namišteis.

54. Tai jau antras jēnkļas,
kuri Jēzūs dare, īš Judēdōs ī
Galilēq atējēs.

5. Pērskryrimas.

Kristaus apšigynimo žodis dei darīto
žebukis.

Po to buwo šwente Žydū; ir
Jēzūs nuējo ī Jeruzalē.

2. Bet ģra Jeruzalēj prie-
awinhcžōs ēžers, Žydū žodzū
wadinams Bētesda, turis pen-
tes prpanges.

3. Tūse gulējo daug negālin-
cžū, āflū, raifū, džuštancžū,
kurie laute wandens pašjū-
dinimo.

4. Nēs angēlas sawo cžesu
nužengdawo ī ēžerq ir pajū-
bindawo wāndeni. Kas jau
pirmjaus po pajūdinimo wan-
dens ižengdawo, tas sweits pa-
stōjo, kad ir kōtia noris ligā
buwo apimtas.

5. Bet buwo cžē wiens žmo-
gus, trisdēšimts ir aštūnis
mētus ligōs pātale gulējēs.

6. Tq Jēzūs pamatēs gulinti
ir ištyrēs, jī taip ilgay sirgusi

dabar yra, kad tikri meldėjai Tėvo melfis dvasėj' ir tiesoj'; nės Tėvas tokiū ir jėšto, kurie jo taip melftus.

24. Diemas dvasė yra, ir tie, kurie jo melfžasi, tur' dvasėj' ir tiesoje jo melftis.

25. Tare jam moteris: žinau, kad Messiosus ateit, wadinams Kristus. Kad tas ateis, tay mums wislq ap-sakys.

26. Jėzus tare jei: aš esmi tasai, kurs su tavim' kalbu.

27. Jė ant to atėjo jo moš-tinei ir dywijosi, kad jis su ta moteris kalbėjo; tacžau neį wiens ne sake: ko klaus? arba: ką kalbi su je?

28. Tay moteris palikusi savo izbonq, nuėjo į miestą ir tare žmonėms:

29. Girkite, regelit žmogų, kursai man pasake wis, ką dā-rusi esmi, bau jisai ne Kristus butu?

30. Tay jie išėjė iš miesto atėjo pas jį.

31. Bet tamė tarpe rāgino jį moštinei ir tare: Rabbi, wālgit!

32. Bet jis tare jiems: aš turu walgį wālgit, apie tą jūs nielo ne žinot.

33. Tay tare moštinei tarp savęs: ar las atneše jam ką wlgit?

34. Jėzus sake jiems: tai mano wālgis, kad darau walg to, kurs manę funte, ir išpil-dau jo dārbq.

35. Ar ne pātys sātote: dar teturi mėnėsei, tay pjuties czėsas prieis? Szatq, sakau jums, palēstis savo atis ir žu-rēlit į laukq, nės jau prinoto pjūczui.

36. Jė kurs pjauja, gaun algq ir surenka waisų į am-žiną ghwatq; kad pobraug dzaugtusi ir sejasis, ir pjaujasis.

37. Nės tamė ta kalba išfi-pildo: kiti sėja, kiti pjauja.

38. Aš jus sunczau pjanti, ką jūs ne dirbot; kiti dirbo, ir jūs į jū darbq ištōjot.

39. Bet daug Samaritonū iš to paties miesto į jį tikėjo, dėl kalbės tōs moteriskės, kuri lūbijo: jis man wis pasake, ką bariau.

40. Jė taip Samaritonai pas jį atėjo, prafe jį, kad pas jį pasiliktų; ir jis pasiliko czę dwi dieni.

41. Jė jū daugiaus tikėjo dėl jo žōdzio,

42. Jė sake moteriskėi: jau dabar ne dėl tavo žōdzio ti-kime; mes pātys girdėjom ir išpažinom, kad tas tikras yra Kristus, swieto Išganytojis.

43. Bet po dwiejū dienū jis išėjo iš czę ir nuėjo į Galilėq.

44. Nēs jis pats, Jēzus, lūbijo, kad prārataš savo tēvišķēj' ne labay garbēje laiko mas.

45. Ir laip jis atējo ī Galilēq, priēme jī Galilēištei, kurie wiš buwo mātē, lq jis Jeruzalēj ant šventēs buwo dārēs; nēs ir jie buwo atējē ant šventēs.

46. Ir Jēzus wēl atējo ī Rana Galilēds, kur wāndeni buwo wynū padārēs.

47. Ir buwo karalištis, to sunus sirgo Kapernaume. Tas iškirdēs, Jēzu atējusi īš Jūdēds ī Galilēq, nuējo pas jī ir melbe jī, kad parējēs iškgybitu jo sunu; nēs ant smerties pātalo gulējo.

48. Ir Jēzus tare jam: kad jūs žēnklū ir stebuklū ne rēgite, tay jūs ne titite.

49. Karalištis saļe jam: Diešpatie, ateit, pirm neļaip mano waitš miršta.

50. Jēzus tare jam: eit, tawo sunus ghyš. Zmogus tišējo tam žodzui, kuri Jēzus jam saļe, ir nuējo.

51. Ir jam pareinant, priekšais jam atējo jo bernai ir praneše jam, tarydami: tawo waitš ghyš.

52. Tay klause jūs apie abhynq, kurioj' jis gerhyn buwo ējēs. Ir jie tare jam: wakar

šētnoj' abhynoj' drugys jī pamete.

53. Tay numāne tēws, tq abhynq buwuse, kurioje Jēzus jam buwo tarēs: tawo sunus ghyš. Ir jis tišējo su wišais savo namišķeis.

54. Tai jau antras žēnklaš, kuri Jēzus dare, īš Jūdēds ī Galilēq atējēs.

5. Pērskyrimas.

Kristaus apšlygnimo žodis bei darcho žebukio.

Po to buwo šwente Žydū; ir Jēzus nuējo ī Jeruzalę.

2. Bet hra Jeruzalēj prie awinyczds ējers, Žydū žodzu wadinams Bētesda, turis penkes prhangēs.

3. Tūse gulējo daug negalinczū, aklū, raishū, džuštanczū, kurie laute wandens pasijudinimo.

4. Nēs angēlas savo czēsu nužengdawo ī ējerq ir pajūbindawo wāndeni. Kas jau pirmjaus po pajūdinimo wandens ižengdawo, tas sweitš pastojō, kad ir kokia noris ligā buwo apimtas.

5. Bet buwo czę wiens žmogus, trisdešimtis ir aštūnis mētus ligōs pātale gulējēs.

6. Tq Jēzus pamatēs gulin ir ištyrēs, jī taip ilgay sirgu

tare jam: ar nori sveikš patoti?

7. Ligonis atšāte jam: Wiešpatie, aš ne turu neņ jōtio žmogaus, kad wandū pašijudin, kurs manē i ēžerā ilēistu, ir man ateinant, kīts pirm manēs izjengia.

8. Jēzus tare jam: kēlšis, imt šawo pātālā ir waifšczo!

9. Ir tūjauš žmogus išghjo, ir ēmeš šawo pātālā waifšczojo. Bet tā dienā sabata buwo.

10. Tāž Bhdai tare tam, kurs buwo išghjēs: šendien sabata, ne pūlasi taw pātālā nēšti.

11. Šis atšāte jiemš: kurs manē išghjde, tas man tare: imt šawo pātālā ir waifšczo!

12. Tāž klauše jē: kōšai tai žmogus, kurs taw šāte: imt šawo pātālā ir waifšczo?

13. Bet išghjēšis ne žinōjo, kas jis ēšs; nēs Jēzus buwo atštojš, kadangi daug žmonū toj' wietoj' buwo.

14. Po to rādo jē Jēzus bāžņyczoj' ir šāte jam: saugošis; tu išghjei, daugiaus ne šufigriešifis, kad taw ne kas pišcžaus trōpītus.

15. Tas žmogus nuējo ir pašāte Bhdams, Jēžū ēšanti, kursai jē išghdēs.

16. Dēl to pērsēkinējo Bhdai Jēžū ir tykojo, jē nužawinti,

kadangi jis tai buwo dāreš sabatoj'.

17. Bet Jēzus jiemš atšāte: mano tēws iškoley dirba, ogi ir aš dirbu.

18. Todēl Bhdai jū labjaus tykojo, jē nužawinti, kad ne tikstaj sabatā nēšwente, bet ir šāte, Diewa ēšanti jo tēwā; pats šawē Diewui lgyu darhdams.

19. Tāž atšāte Jēzus, tarydams jiemš: iš tiesōš, iš tiesōš, šakau jums: Sunus iš šawēs nieko ne gal darht, tikl tā rēg', Tēwā dāranti; nēs tā tas dāro, tai taipjau ir Sunus dāro.

20. Ir Tēwas mhl Suny ir jam wiš rōdo, tā dāro, ir dar bidesnus dārbus jam rōdis, kad jūs dhwifities.

21. Nēša laikā Tēwas numirusus prikel ir ghwus padāro, taipo ir Sunus ghwus padāro, kurus nor.

22. Nēs Tēwas neņ wienā ne šūdi', bet wišā šūdā padawe Sunui,

23. Kad jie wiši Suny gārbinu, kaip Tēwā gārbin. Kuršai Suny ne gārbin, tas Tēwā ne gārbin, jē suntuši.

24. Jē tiesōš, iš tiesōš šakau jums: kas mano žōdzio klaušo ir tiš tam, kursai manē sunteš, tas tur amžingā ghwastē ir ne

pareit i šūdą, bet pėrėjo iš smertiės i gywaſti.

25. Jš tiešos, iš tiešos; ſaſan jums: ateit adyna ir jan dabar yra, ſad numirieji išgirs baſą Sunaus Diewo, ir kurie tą išgirs, bus gywi.

26. Neſa taipo Tėwas tur gywaſti patš ſawijė, taipo ir Sunui dāwe, paczam turėti gywaſti ſawije.

27. Jr dāwe jam máci, ir šūdą laiſyti, dėl to, ſad jis žmogaus Sunus yra.

28. Neſidwyikities to: nės ateit adyna, kurieje wiſi, kurie po ſapais yra, girdės ſo baſą,

29. Jr iſeis, kurie ſas gėr dare, ant priſiſlėlimo gywaſczio, bet kurie ſas piſt dare, ant priſiſlėlimo šūdo,

30. Aš iſ ſawęs nieko ne galu daryti. Raipo girdzu, taipo šūdiju, ir mano šūdas yra teiſus, nės ne mano wālę jėſkau, bet Tėwo wālę, kurs manę ſuntęs.

31. Jey patš apie ſawę lūdiju, taij mano lūdimas ne tieſa.

32. Rits yra, kurs apie manę lūdi, ir žinau, ſad tas lūdimas tieſa yra, kuri jis apie manę lūdi.

33. Jūs ſuntėt paſ Jona, ir jis lūdijo apie tieſą.

34. Bet aš ne imu lūdimą nū

žmonū, bet toſtai ſaſan, ſad išganyti butumbit.

35. Jis buwo dėganti ir ſwieczanti žwaſe; bet jūs māją walandą norėjot liſſſmintis jo ſwieſhybe.

36. Bet aš turu didėſni lūdimą už Jono lūdimą. Nės darbai, kuruſ man Tėwas dāwe, ſad tuſ išpildiczau, tie patys darbai, kuruſ darau, lūdi, apie manę, ſad Tėwas manę ſuntęs.

37. Jr Tėwas, kurs manę ſuntęs, tas patš lūdija apie manę. Jūs niekados ney jo baſą girdėjot, ney jo wėidą regėjot.

38. Jr jo žodi ne turit ſawije gywėnant, nės jūs tam ne tikit, kuri jis ſuntęs.

39. Jėſtoſit raſtė, nės jums régis, ſad tamė turit amžingą gywaſti; ir tas yra apie manę lūdijas!

40. Jr jūs paſ manę ne norit ateiti, ſad gywaſti turėtumbit.

41. Aš garbės iš žmonū ne priimu.

42. Bet jūs pažyſtu, ſad Diewo mēilę ne turit ſawije.

43. Aš atėjau ſawo Tėwo wardan, ir jūs manę ne priimat; ſad liſſſai ſawo paties wardan ateis, tą priimſite.

44. Raip gālit fiſėti, kurie jis garbę nū ſiſ kito priimo.

garbēs, kuri nū wieno Diemo
yra, ne jēstot?

45. Ne dumokit, kad aš jus
Tēwui apstūsu; yra wiens, kur-
sai jus apstundza, Moizēšus,
ant kurio jūs nufitit.

46. Kad Moizēšui tikētumbit,
tay ir man tikētumbit, nēs jis
apie manē rāšes.

47. Bet jey jo rāštams neti-
tit, laip mano zobziamš tikēsite!

6. Pērskyrimas.

*Kristaus dwinas pasotinimas, ir pa-
motinim's apie jo kunu ir krauju.*

Notam Jēzus persūre šalin
per mares, arti miesto Tybē-
riōs Galilēoj'.

2. Ir ējo pastuy jē daug žmo-
nū, bēlēy to, kad ženklus mātē,
kurus ant ligonū dara.

3. Bet Jēzus užējēs ant lāl-
no, tēnāy atšīšēdo su saro mo-
kitineis.

4. Bet arti buwo welhyōs, žy-
dū šwente.

5. Tay Jēzus saro atis pa-
tēlēs mato pas saro daug
žmonū ateinant, ir tare Pi-
lippui: ku pirksim dūnōs, kad
jie wālgitu?

6. (Bet tai safe, jē mėgindams,
nēja geray žinōjo, tē daryšes).

7. Pilippas atšāte jam: už dy-
šimty grašiū dūnōs ne ganā-
ems, kad kožnas po mājuma
tu.

8. Sato jam wiens iš jo mo-
kitiniū, Endrėjus, Simono Pētro
brolis:

9. Sztay, wailš czonay yra,
turis penkis miežainēs dūnōs
lēpalus ir dwi žuwi; bet kas
tai tiekam žmonū?

10. Bet Jēzus tare: rupinti-
ties, kad žmones susēstu. Bet
daug žolēs buto toj' wietoj'.
Tay susēdo apie penki tukstan-
czi wprū.

11. Bet Jēzus ēmēs tus dū-
nōs lēpalus bēlawōjo ir dā-
we mokitiniems, bet mokitinei
tiems, kurie buwo susēdę; tai-
pojau ir žuwy, kiel jie norējo.

12. Bet jiems primālgius,
tare jis saro mokitiniems: su-
walhyt likusus trupuczus, kad
nieko ne prapulty.

13. Tay jie surinkdami pri-
pilbe dwylkū pintiniū trupu-
cziš iš penkiū miežainēs dū-
nōs lēpalū, kurie liko nū wal-
gidintujū.

14. Targi žmones tē ženklū
matydami, Jēzaus darytā, tare:
tai iš tiesōs tas praratas, i
šwieta ateisēs.

15. Bet Jēzus jau numany-
dams, jūs ateisēt ir jē sugau-
sēt, kad jē karalumi idētu, wēl
nuėjo šalin ant lālno, patš
wienas.

16. Bet ant wālaro mokitinei
nuėjo žemyn pas mares.

17. Ir i laiwą iłope keláwo márēmis i Kapernauma. Ir jau buvo sutēmusi, ir Jėzus ne buvo atējes pas jūs.

18. Ir mares sujūdo iš didžio wėjo.

19. Jaugi jiems nusityrus apie dvidešimt pentis arba trisdešimtis didžiū waršnū, regėjo Jėzų márēmis waišpczojanti ir laiwui prisliartinanti, ir bijojos.

20. Bet jis sake jiems: aš esmi, nesibijokit.

21. Tay norėjo ji imt i laiwą; ir tūjau laiwos buvo prie krāšto, kur buvo be eing.

22. Ant rytojaus mātė žmones, šepus marū stowi, neh jokiio kito laiwos tēnų ne ēsant, kaip tą wieng, i kuri jo mokitinei buvo iėję, ir Jėzų ne iėjus i laiwą su savo mokitineis, bet wieni jo mokitinei buvo šalim nusipre;

23. O atėjo ir kiti laiwai iš Tiberiūs arti prie tōs wietōs, kur būna buvo walgę per Wiešpaties dēlawojimą.

24. Taygi žmones mathdami, Jėzų czę n' ēsanti, neh jo mokitinus, ir jie i laiwus iłope, išlato i Kapernaumą, jėšto-dami Jėzaus.

25. Ir rádę ji anafal marū, sake jam: Rabbi, kada šen atėjai?

26. Jėzus jiems atsahdamas tare: iš tiesōs, iš tiesōs, sakau jums: jūs mane ne dēl to jėšto, kad ženklū mātēt, bet todēl, kad būnōs walgēt ir privalgēt.

27. Bartokit (promikitēs) walgi ne pragaištanti, bet išliekanti i amzing gywatą, kuri jums žmogaus sunus dūs; nēsa tą užpczwtēti Diovas Tēwas.

28. Tay jie tare jam: tą wēisim, kad Diemo dārbus darytumbim?

29. Jėzus atsahdamas tare jiems: tai Diemo dārbas, kad i tą tilit, kuri jis suntęs.

30. Tay tare jam: koki ženklą darai, kad mes mathdami, tam wieritumbim? Rą darai?

31. Musū tėwai wāige Maną pūsczoje, kaip parakšta yra: dāwe jiems būnōs iš dangaus walgit.

32. Tay Jėzus tare jiems: iš tiesōs, iš tiesōs, sakau jums: Moizėšus jums nedāwe būnōs iš dangaus, bet mano Tēws jums būda tikrąjį dangaus būną.

33. Mēs tai Diemo būna, iš dangaus ateinanti ir swietui gywasti būdanti.

34. Tay tare jie tam: Wiešpatie, būt mums wis tokiōs būnōs.

35. Bet Jėzus tare jiems: Aš esmi būna gywastiēs; kas

paš manē ateina, tas ne ālks, ir kas ī manē tiķ, kas ne troķš nielabos.

36. Bet aš sašiau jums, kad jūs manē mātēt ir taczau ne titit.

37. Wišlab, kq man būda mano Tēws, ateina paš manē; ir ateinanti paš manē aš ne ištumsu.

38. Mēsa iš dangaus atējau, ne sawo wālē daryt, bet to, kurfai manē sunteš.

39. Bet tai yra wālē Tēwo, kurfai manē sunteš, kad nielq ne pamesczau wišo to, kq jis man dāwes, bet kad tai prikelczau pastutinoj dienoj.

40. Bet tai wālē to, kurfai manē sunteš, kad, kas Suny mato ir ī jē tiķ, turētu amžinq ghwatq; ir aš jē prikelstu pastutinoj dienoj'.

41. Tay Jy dai murmējo, tobdēl, kad jis saķe: Aš esmi būna iš dangaus atējusi,

42. Tardami: ar tai ne Jēzus, Jozēpo suns, kurio tēwq bej mōtinq pažystam? Kaipgi jis kalba: aš iš dangaus atējau?

43. Jēzus atšakhdams tare jiemš: ne murmēkit tarp sawes.

44. Mēj wiens ne gal paš manē ateit, jeh ne trauktu jē Tēws, manē suntešis, ir aš jē prikelstu pastutinoj dienoj'.

Parašyta yra prarakūse:

jie wiši bus Diemo moliti. Kas dabar tai gird iš Tēwo, iš iš-molsta, tas paš manē ateina.

46. Ne tobdēl, kad kas Tēwq regējes, bet tiktaņ tas, kurs iš Tēwo yra, tas Tēwq regējes.

47. Jš tiesōs, iš tiesōs, saķau jums: kas ī manē tiķ, tas tur amžinq ghwasti.

48. Aš esmi būna ghwastiēs.

49. Jusū tēwai wālge Mannq pūsczoje ir numire.

50. Szita yra būna iš dangaus ateinanti, kad tōs wālgafis ne numirtu.

51. Aš esmi ghwoji būna iš dangaus atējusi, kas tōs būnōs wālgis, tas ghwās bus amžinaņ. Ir ta būna, kure aš būsu, tai mano kmas, kuri būsu dēl swieto ghwastiēs.

52. Tay Jy dai waidijos tarp sawes, tarydami: kaip tas gal mums būti sawo kūnq wālgiti?

53. Jēzus tare jiemš: iš tiesōs, iš tiesōs, saķau jums: jeh ne wālgifit kūnq žmogaus sunaus ir ne gērfit jo krauja, tay ne turit ghwastiēs sawije.

54. Kas mano kūnq wālgo, bej gēra mano krauja, tas tur amžinq ghwasti, ir aš jē prikelstu pastutinoj dienoj'.

55. Mēsa mano kūns tikrašis wālgis, ir mano kraujas tikrašis gērimš.

56. Kas mano kūnq wālgo,

bej mano kraujā gēra, tas pašieliet manij', ir aš jamē.

57. Kaip manē sunte ghwafis Tēws, ir aš ghwos esmi dēl Tēwo; taipo kas manē wālgō, tas taipojau ghwos bus dēl manēs.

58. Szita yra dūna iš dangaus atėjusi, ne kaip jūsų tēwai Mannā wālgē, ir numire. Kas tōs dūnōs wālgō, tas ghwos bus amžinay.

59. Tai jis sate šuilej', mokindams Kapernaume.

60. Daugelgi jo mokitiniū tai girdėdami, tare: tai suntus žodžei, kas gal tū girdēt?

61. Bet Jėzus saviye numandams, sato mokitinus todel murmanczus, täre jiems: ar tai jus papisttin?

62. Kaipgi, kad regēsit žmogaus suny užjengianti tenay, kur pirma buvo?

63. Dvāsē yra ghwā dāranti; kuns niekam nēdera. Žodžei, kurus aš kalbu, yra dvāsē ir yra ghwastis.

64. Bet yra keli jūsų netikī Nēs Jėzus mielay žinōjo iš prabžōs, kurie netikī buvo, bej kas jī išdūsēs.

65. Ir tare: todel saktiau jums: Neį viens ne gal pas manē ateit, jey tai jam ne dūta mano Tēwo.

66. Jē to czēsō daug jo moki-

tinū ējo atgalōs ir ne ējo dangiaus su jūmi.

67. Tay tare Jėzus dwylita sato Apāstalam: ar ir jūs šalin eisit?

68. Tay atšate jam Simons Pētras: Wiešpatie, kur eitum-bim? Tu turi žodžius amžinōs ghwātōs;

69. Ir mes esme tikējē ir išpažinę, tawē ēsanti Kristu, Sūnu ghwōjo Diemo.

70. Jėzus atšate jam: ar ne dwylitā jūsų išrinkau, ir wiens jūsų yr wēlnas?

71. Bet jis kalbējo apie Judosy Simōnā Jškariotā. Tas jī pastuy išdawe, ir buvo wiens tū dwylitū.

7. Pērskyrimas.

Kristaus pamokslai bažnyčioj'.

Botam Jėzus šen ir tēn wāitšczojo Galilēoj'; nēsa ne norējo Judēoj' šen ir tēn wāitšczot, todel, kad Jyhai jī nužudyt jēškōjo.

2. Bet arti buvo Jybdū šwente lāpbudžū.

3. Tay tare jam jo brolei: išeit iš czę ir eit i Judę, kad ir tawo mokitinei matytu tawo dārbus, kurus tu darai.

4. Neį wiens ne daro kę slapczey, norėdams taczau aprēštiamis but. Jey toktai darai tay pasitrodyt šwietui.

5. Nēs ney jo brolei ne tīfējo ī jē.

6. Tāy šāto jiems Jēzus: mano cžēso dar nier, bet jūšū cžēsas wišaba.

7. Ne gal šwiets jūš nešēst, bet manē jīs nešencza, nēs aš lūdiju apie jē, dārbus jo piktus ēšant.

8. Ēšit jūs aušštyn ant tōš šwētēs; aš dar ne eisu ant tōš šwētēs; nēs mano cžēsas dar ne iššipilbe.

9. Bet tai jiems šašēš, pasi- lito Galilēoj'.

10. Bet jo broliams tēnāy nuējus, ir jīs nuējo ant tōš šwētēs, ne žinoma, bet ney šlapczen.

11. Tāy Žydai jo jēšlōjo šwētēje, tarhdami: kur tas yr?

12. Jē dibis murmējims bu- wo apie jē tarp žmoniū. Piti šašē: jīs gērs žmogus; bet titi tare: ne, bet išwadžoja žmoneš.

13. Bet ney wiens ne šalbējo drāšey apie jē, bijodamiesi Žydū.

14. Bet pušau šwētēj uzējēs Jēzus ī bāžnyczā motino.

15. Jē Žydai dywijos šašy- dami: šaip šitas rāštā mōla, ir taczau jo nešimokineš?

16. Jēzus jiems atšahdamš tare: mano pamotšlas ne mano, bet to, kuršai manē sunteš.

17. Jēy šas nor to wālē da- ryt, šas supras, ar šis pamot-

šlas iš Diemo ēšas, arba ar aš iš šawēs šalbās.

18. Šas iš šawēs šalba, šas jēšlō šawo paties garbēs; bet šas jēšlō garbēs to, kuršai jē suntēs, šas teišus, ir nier jamē ney jotiōš neteišybēs.

19. Ar ne dāwe jums Moizēšus šōlana? ir ney wiens ju- šū ne darote šōlana. Šobēl jēš- lot manē nužawint?

20. Žmoneš atšahdami tare: tu wēlina turi; šas jēšlō šawē nužawint?

21. Jēzus atšahdamš tare: wieninteli dārbā te dariau, ir jums wišiemš dywai?

22. Moizēšus tobēl jums dā- wēs appjauštima, ne, šad šas nū Moizēšaus ateina, bet nū tēwū; taczau appjauštot žmogų šabatoj'.

23. Jēy žmogus appjauštima priima šabatoj', šad Moizēšaus šōlans ne butu laužomas, argi ant manēs pūštāt, šad wišā žmogų išgybdzau šabatoj'?

24. Ne šūdikit, šaip jums ro- dos, bet šūdikit tikrā šūdā.

25. Tāy tare keli iš Jeruza- lēs: ar tai ne šas, kuri jēšlōjo užmušt?

26. Jē štay, jīs drāšey šalba, ir jam nieko ne šāto. Ar mušū wyresnieji dabar tikray žino, jē tikray Ašty ēšanti?

27. Bet taczau iš kur šis

ēšas, zinom; bet Kristui ateinant, ney viens ne žinos, iš kur jis ēšas.

28. Tāy šauke Jēzus bažņyczoj', mošino ir tare: berods jūs manē pazņstāt ir žinot, iš kur aš esmi; jr iš šawēs aš ne atējau, bet yr viens teišus, manē suntešis, kurio ne pazņstāt.

29. Bet aš jī pazņstu, nēs aš nū jo esmi, ir jis manē sunteš.

30. Tāy jēštōjo jī sugaut; bet ney viens ne pridējo ranšas prie jo; nēs jo adyna dar ne buwo atējusi.

31. Bet daug žmonū tišējo i jī ir tare: kad Kristus ateis, begu jis daugiaus jēnkļu barys, kaip šis dāro?

32. Jr Parizēušai ištēre, žmones apie jī toktai šnēlant. Tāy Parizēušai bey wyrausieji kunigai išsunte tarnus, jī sugauti.

33. Tāy Jēzus tare jiemš: dar māžā czēšā esmi paš jūs, ir tada eimi paš tā, kuršai manē sunteš.

34. Jūs jēštosit manē ir ne rāsit, ir kur aš esmi, tēnāy jūs ne galit ištākt.

35. Tāy Jyhai tarp šawēs tare: kur nor šis nueit, kad jo ne rāstumbim? Ar nor eit i Grylonus, šēn ir tēn ištāstytus, ir Grylonus mošint?

R. L.

36. Kōtia tai šalba, kad jis šalo: jēštosit manē ir ne rāsit; ir kur aš esmi, tēnāy jūs ne galit ištākt.

37. Bet pašutinę šwentēs diena, kuri šlowingiausā buwo, Jēzus stōjosi, šauke ir tare: troštastis te ateina paš manē ir te gerie.

38. Kas i manē tiš, kaip rāštas šalo, nū ta kūno tēšes upēs ghywojo wandens.

39. Bet tai šale apie tā dwāšē, kurē gaušē i jī tiki; nēša šwenta Dwāše dar ne buwo (ištlieta); nēša Jēzus dar ne buwo peršwiestas.

40. Tāngi daug žmonū, tā šalbā girdinczū, tare: šasai tišray prārakas.

41. Kiti tare: jis Kristus. Bet šeli tare: ar Kristus iš Galilēšs ateis?

42. Ar ne šalo rāštas, iš waiķū Dowido ir iš miestēlio Betlēem, kur Dowids buwo, tur Kristus ateit?

43. Taip žmonēša nesutarims rādosi dēl jo.

44. Bet šeli norējo jī sugauti, ale ney viens ne pridējo ranšas prie jo.

45. Tarnai atējo paš wyrausšus kunigus bey Parizēušus, ir šie aniems tare: šam jī ne atwedēt?

46. Tarnai atšāke: niekados

neh viens žmogus taip niera kalbėjęs, kaip tas žmogus.

47. Tą atšakę jiems Parizėjūšai: ar ir jūs išvadžūti este?

48. Begu tik i ji toks vyresnysis, arba Parizėjūšas?

49. Bet žmonės nieko apie žotaną ne žinantieji, tie praieikti.

50. Tare jiems Nikodėmus, kurlai naktij' pas jį atėjo, viens jų budamas:

51. Begu šūdi ja mūsų žotans žmogų, dar ji ne pėrklausinėjus, neh žinant', ką jis darąs?

52. Jie atsakydami tare jam: ar ir tu Galilėiškis esi? Tardyt ir weizdėt, iš Galilėos nesiranda neh viens prarats.

53. Jį taip kiel viens nuėjo namūn.

8. Pėrskyrimas.

Apie wenczawonyštės derjengtoję, ir apie Kristų ir jo urėdą.

Bet Jėzus ėjo pas alhwū kalną.

2. Jį rytmetij' anksty wėl atėjo i bažnyčią, ir wisi žmonės atėjo pas jį, ir jis pasisėdęs mokino jųs.

3. Bet rašte-mokiti bey Parizėjūšai atwede pas jį moteriškę, wenczawonyštę pėrjengiant nutwėrtą, ir ję i tārpy pastate;

4. Jį tare jam: Mokitojau, i moteriškę nutwėrta patime i rjengime wenczawonyštės.

5. Bet Moizėjūšs mums žotane išakę, tokę akmenimis užmušt. Ar tu šakai?

6. Bet jie tai tare, ji gundidami, kad priežasties ant jo turētu. Bet Jėzus pasilenkęs rąše pirštą ant žėmės.

7. Žiemsgai ne palaujant ji klausť, jis atsitiesęs tare jiems: kas jūsų be grieko, tas te mėta pirmąjį akmenį ant jės.

8. Jį wėl pasilenkęs rąše ant žėmės.

9. Bet jie tai girbėję išėjo pastų kils kiltą (šajinei sawo apie tai lūbijant), nū wyrėsojo pradėję itį mąžesnojo. Jį Jėzus buwo viens paliktas, ir moteriškę widurij' stowinti.

10. Bet Jėzus atsitiesęs ir neh wieno ne matydams, kaip tą moteriškę, tare jei: moterišk, kur pra tie, kurie tamę apskundę? Ar neh viens tamę ne prasūdijo?

11. Bet ji tare: Wiešpatie, neh viens. Bet Jėzus tare: tą ir aš tamę ne prasūdiju. Ėit, ir jau ne susigriešit daugiaus!

12. Tą Jėzus wėl jiems kalbėdamas tare: Aš esmi šwieto šwieshybe; kas manę sėla, tas ne waišfczys tamsoj, bet turės ghwasties šwieshybę.

13. Tą tare jam Parizėjūšai: Tu lūbiji pats apie sawę, sawo lūdimas ne tiesa.

14. Jēzuss atsaistīdams tare jiemš: jey aš apie ſawę lūdi-
czau, taſ mano lūdijs tiesa;
nēša žinauši, iš kur atējes ir
kur nueingš. Bet jūs ne ži-
not, iš kur aš ateimi, ir kur
nueimi.

15. Jūs pagal kuną ſūdijsat,
aš ne ſūdiu neſ wieno.

16. Ir jey ſūdiu, taſ mano
ſūdas tikras; nēs aš ne wiens
ešmi, bet aš beſ Tēwas, manę
ſunteſis.

17. Ir rašyta ſra juſū žo-
lane: dwiejū žmonū lūdijs
tiesa ſr.

18. Aš ešmi lūdijsis apie
ſawę pāti, ir Tēwas manę
ſunteſis taipojou lūdi' apie
manę.

19. Taſ jie tare jam: kamē
tawo Tēwas? Jēzuss atſāke:
jūs neſ manęs pažįstat, neſ
mano Tēwo. Kad manę pažin-
tumbit, pažintumbit ir mano
Tēwą.

20. Szius žodzius kalbėjo
Jēzuss pas diemo ſtrynę, mo-
kindams bažnyczoj'. Ir neſ
wiens ji ne nutwėre, nēša ady-
na jo dar ne buwo priejusi.

21. Taſ Jēzuss wėl jiemš
tare: aš eimi šalim, ir jūs
manę jėškōſit ir ſawo grietūſe
mirſit. Kur aš eimi, tenaſ jūs
ne galit iškōſt.

22. Taſ tare Jyhai: argi nor

ſawo patš galą daryt, kad ſako:
kur aš nueimi, tēn jūs ne galit
iškōſt.

23. Ir jis tare jiemš: jūs ešte
iš žemo, aš ešmi iš aukšto; jūs
ešte iš ſio ſwieto, aš ne ešmi
iš ſio ſwieto.

24. Taſgi jums ſakiau, kad
mirſit ſawo grietūſe. Nēša jey
ne tikit, manę tą ešanti, taſ
mirſite ſawo grietūſe.

25. Taſ jie tare jam: kaſgi
tu eſi? Ir Jēzuss tare jiemš:
pirma taſ, kurſai ſu jums
kalbu.

26. Aš daug turu apie jus
kalbēt ir ſūdi; bet kūrš manę
ſunteſ, teiſus ſra, ir tą iš jo
girdėjau, tai kalbu ſwiete.

27. Bet jie ne numāne, kad
jis jiemš apie Tēwą ſake.

28. Taſ tare jiemš Jēzuss:
kad žmogaus ſuny paaukštēſit,
taſ pažįſit manę tą ešanti, ir
nieko iš ſawęs ne dārant, bet
kaip manę mano Tēwas mo-
kino, taip kalbu.

29. Ir kūrš manę ſunteſ, ſu
manim ſr. Tēwas ne palielt
manę wieng, nēs aš wiſados
darau, kaſ jam patinka.

30. Jam tai kalbant, daug i
ji tikėjo.

31. Taſ tare Jēzuss Jydamš,
i ji tikintiems: jey paſilitſit ma-
no kalboj', taſ ešte tikri mano
moſitinei,

32. Jz pažyſit tieſą, ir tieſa juſ iſwalnųs.

33. Tay jie atſaſe jam: meſ Abraómo waitai, niekados neį wieną kártą neį wienam bernai ne butwome, kaipgi ſakai: juſ walni buſit.

34. Jėzuſ atſaſydamſ tare jiems: iſ tieſòs, iſ tieſòs, ſaſtau jums: taſ grietą dáro, taſ grietò bėrnas.

35. Bet bėrnas ne ámžinay namųſe paſiliekt; ſunus paſiliekt ámžinay.

36. Taygi jey ſunus juſ iſwalnių, tay tikray walni eſte.

37. Jinau geray, juſ Abraómo waituſ eſanczuſ; bet jėſlot manę nužudyt, nėſ mano ſalba paſ juſ ne petweiktia.

38. Aſ ſalbu, ką prie ſawo Tėwo regėjęs; tai juſ dárot, ką prie ſawo Tėwo regėję eſte.

39. Jie atſaſydami tare jam: Abraómas yra muſų tėwas. Jėzuſ tare jiems: kad butumbit Abraómo waitai, tay darytumbit Abraómo dárbus.

40. Bet dabar jėſlot, manę nužawinti, toki žmogų, kurſ jums tieſą, iſ Diėwo girdėtaję, ſaſtau; tai Abraómas ne daręſ.

41. Juſ dárot ſawo tėwo dárbus. Tay jie tare jam: meſ ne boſtrais apſigimę eſme; meſ turim wieną Tėwą, Diėwą.

42. Jėzuſ tare jiems: kad

Diėws juſų Tėws butu, tay manę mblėtumbit; nėſ aſ iſėjau ir atėjau nū Diėwo; nėſ ne iſ ſawęs atėjęſ eſmi, bet jiſ manę ſuntęſ.

43. Kodėlgi ne iſmánot mano ſalbą? Todėl, kad ne galit girdėt mano žodzių.

44. Juſ eſte iſ tėwo wėlno ir pagal pageidimą ſawo tėwo norit daryt. Taſai razbaininkſ iſ pradžòs ir ne paſiliko tieſoje; nėſ nier jamė tieſòs. Meluſ ſalbėdamſ iſ ſawiektio ſalba, nėſa jiſ melágis, ir tū tėwas.

45. Bet aſ, kadangi tieſą ſaſtau, man ne wierijat.

46. Kaſ juſų gal manę ſaltint grietò? bet jey jums tieſą ſaſtau, kodėl man ne wierijat?

47. Kaſ iſ Diėwo yra, taſ klauso Diėwo žodzio. Todėl juſ ne klausot, nėſa juſ n' eſte iſ Diėwo.

48. Tay Jyđai atſaſydami tare jam: ar ne geray ſaſtom, kad tu eſi Samaritonas ir kad wėlną turi?

49. Jėzuſ atſaſe: aſ wėlno ne turu, bet gárbinu ſawo tėwo, ir juſ manę ne gárbinat.

50. Aſ ne jėſtau ſawo gárbėſ; bet yra wiens tą jėſkęſ ir ſúdiųſ.

51. Jſ tieſòs, iſ tieſòs, ſaſtau jums: jey taſ máno žodi lai-

tyš, tas smertiēs ne mathš amžinā.

52. Tay tare jam Jydai: dabar pažyštā, kad wēlnā turi. Abraomas numire, ir prāraļai, ir tu saļai: jeh kas mano žodi laiko, tas ne ragaus smertiēs amžinā.

53. Ar tu esi bidēsnis uż musū tēwā Abraoma, kuršai numirēs, ir prāraļai numirē; tā darai iļ šawēs?

54. Jēzus atšāke: jeh pats šawē gārbinu, tay mano garbē nieļai: Bet hr mano Tēwas manē gārbiņš, kuri šākot šawo Diewā ēsanti,

55. Ir ne pažyštāt jo, bet aļ jē pažyštu. Ir jeh šatyczau, jē ne pažyštāš, tay buczau melāgis, kaip ir jūs este. Bet aļ pažyštu jē ir laiķau jo žodi.

56. Abraomas, jūšū tēwas, prasibžugo, mano diena regēšs; ir jīs regējo tā ir dzaugēsi.

57. Tay tare jam Jydai: dar ne penkisbēšimts mētū sulauļei, ir Abraoma regējei?

58. Jēzus tare jiemš: iļ tiešs, iļ tiešs, saļau jums: pirm ne kaip Abraomas buvēš, aļ esmi.

59. Tay jie paķele aļmeniū, kad mēstu ant jo; bet Jēzus pašlēpe ir iļējo iļ bažnyčōš, perbēm pēreidams per jūs.

9. Pērskyrimas.

Atā gimeš Kristaus reginczu dāromas. Ir pro šali eidams pamāte jīs wieng aļlā, taip gimusi.

2. Ir jo moķitinei jē klausdami tare: Moķitojau, kas šu figrieķijo, ar šis, ar jo gimdytojei, kad jīs aļlas użgimeš?

3. Jēzus atšāke: neļ šis šu figrieķijēs, neļ jo gimdytojei, bet, kad Diewo darbai jamē apširēiķtu.

4. Aļ turu daryt dārbus to, kuršai manē suntēs, kol dienōš hr; ateina naktis, kad nieķš nieķo ne gal daryt.

5. Roļeļ šwiete esmi, esmi šwieto šwieshybe.

6. Tai saķēs špjōwe ant žēmēs ir padāre purwā iļ špjaulo, ir purwā tēpe ant aļlojo aļiū,

7. Ir tare jam: eļ pas ēžerā Siloā (tai musū žodzu: pašustas), ir prausķis. Tay ans nuējēs prausķē ir parējo regis.

8. Raimynai, ir kurie jē buwo mātē, ubagā ēsanti, tare: ar tai ne tas, kuršai šēdējo ir ubagāwo?

9. Riti tare: tai jīs; ķiti wēl: jīs jam lhygš. Bet jīs pats tare: aļ šai esmi.

10. Tay jie tare jam: kaip tarwo aļtš hr atwērtōš?

11. Jīs atšatydams tare: ansai žmogus, wardu Jēzus, pa-

dāre purwā ir tēpe mano ašis, tardams: eif paš ējerg Silog ir prauskis. Aš nuējēs prausai ir pražurau.

12. Taņ jie tare jam: kur hr tasai? Jis tare: nežinau.

13. Taņ nuwede tā paš Parižēušu, kurs pirma āklas buwo.

14. (Bet buwo sabata, kaip Jēzus purwā padāreš jo ašis atwēre.)

15. Taņ klause jī wēl ir Parižēušai, kaip jīs pražūreš? Bet jīs tare jiems: purwā jīs dējo man ant ašiu, ir aš prausai ir dabar regiu.

16. Taņ tare feli Parižēušu: tas žmogus ne iš Diemo, kad ne laito sabatā. Bet kiti tare: kaip gal griešnas žmogus tokius ženklus darht? Ir nesutarims rādosi tarp jū.

17. Jie wēl tare aklamjam: kā tu šakai apie jī, kad jīs tawo ašis atwēreš? Bet jīs tare: jīs hra prārakas.

18. Žydai ne wierijo apie jī, kad jīs āklas buwēs ir regis pastojēs, iti patwadinus gimdytojus to pražūrusojo,

19. Klause jūs sathydami: ar tai juma sunus, kurī šafota āklā gimusi? kaipgi jīs dabar hra regis?

20. Jo gimdytojei jiems atšadami tare: žinom, šī muma ēfanti ir āklā gimusi;

21. Bet tokiu budu jīs dabar regis, ne žinowa, arba kas jo ašis atwēreš, neį to mudu ne žinowa. Jīs ganā mētū tur, klauskit jī; te kalba jīs pats už save.

22. Toktai šake jo gimdytojei, nēsa jie bijojosi Žydū; nēsa Žydai jau buwo susitarę, jey kas jī per Kristų išpažys, kad tā iš jū surinkimo atskirs.

23. Tobėl šake jo gimdytojei: jīs ganā mētū tur, klauskit jī.

24. Taņ wadino antrā kartā tā žmogu, āklā buwusi, ir tare jam: duť Dietwui garbę. Mes žinom, kad tas žmogus griekintis.

25. Jīs atšathydams tare: ar jīs griekintis, tai ne žinau; wiengā dāiktā tiesa žinau, aš buwau āklas ir dabar regiu.

26. Taņ jie wēl jam tare: kā jīs taw dare? kaip jīs tawo ašis atwēre?

27. Jīs atšate jiems: dabar jums šakiau; ar tai ne girdėjot? Kam tai wēl norit girdēt; ar ir jūs norit jo mošitineis pastoti?

28. Taņ jie kēite ant jo sathydami: tu esi jo mošitinis; bet mes esme Moizėšaus mošitinei.

29. Žinom, Dietwā su Moizėšumi kalbėjusi; bet šī ne žinom, iš kur jīs ēšas.

30. Tas žmogus atšathydams

tare jiemš: tai dymnas daičs, kad ne žinot, iš kur jis ēšs, ir jis mano atis atvērēs.

31. Bet mes žinom, kad Dievs ne išklausō griekininkū, bet jeh kas Diemo bijōs ir jo wālē dāro, tā išklausō.

32. Nū swieto pradžōs tai ne girdēta, kad kas butu atvērēs atis ašlay gimušio.

33. Kad šis ne butu iš Diemo, niēto ne galētu darīt.

34. Jie atsaħdami tare jam: tu wišas griekūse gimeš esi, ir mus mōkini? ir ištūme ji laukan.

35. Ištūre Jēzus, kad ji ištūme. Ir ji surādēs tare jam: ar tiki i Diemo Suny?

36. Jis atsaħdams tare: Wiešpatie, latras tai, kad i ji tifečzau?

37. Jēzus tare jam: tu matai jē, ir kufai su tarim kalba, tai tas.

38. Bet jis tare: Wiešpatie, tikū. Ir mēdēši jo.

39. Jēzus šake: aš atējau ant šūdo i šī swietā, kad neprireģi regētu, ir regintieji apjēktu.

40. Ir šitai girdēje keli Parižēušai pas ji ēsantieji, tare jam: argi ir mes ašli?

41. Jēzus tare jiemš: kad ašli butumbit, tay ne turētumbit griekō; bet dabar jums šakant: mes rēģim, pašiliekt griekas jusū.

10. Pērskyrimas.

Aple gēra ganntoši, beħ bau Kristus ēšs Mesliohum?

Iš tiesōs, iš tiesōs, šakau jums: kas ne per duris ieina i awinheczā, bet kitor iškūpa, tas wāgis ir razbānininkš.

2. Bet kufai per duris ieina, tai awjū lerdžus.

3. Tam wartininkš atwera, ir awys klausō jo balso; ir jis šaut šawo awis wardais, ir jas iškweba.

4. Ir iškwebēs šawo awis, eina pirma jū; ir awys ji šēta, nēša pažysta jo balsā.

5. Bet swētimā nēšēta, bet bēga nū jo, nēša ne pažysta balso swētimūjū.

6. Tā žodi šake jiemš Jēzus; bet jie ne numāne, kas tai ēšā, tā jis jiemš šake.

7. Tay wēl tare jiemš: iš tiesōs, iš tiesōs, šakau jums: aš esmi anga awjumps.

8. Wiši pirm manēs atēje wāgys beħ razbānininkai burwo; bet awys jū ne klausē.

9. Aš esmi anga, jeh kas per manē ieina, tas bus iškanytas, ir ieis ir išeis ir ganyklōs rāš.

10. Wāgis ne ateina, šaip tiktay wogt, šmaugt, beħ nužawint.

11. Aš atējau, kad ghwastē ir wišo pilnāy turētu.

12. Aš esmi gerasis ganyto-

jis; gērs ganĥtojis paliekt sa-
wo gĥwastī uż awis. Bet sam-
bininķs, kurs ne patš ganĥtojis
esti, kuriam āwĥs ne prišlaus, o,
māto wilķā ateinanti ir paliekt
awis ir bēga, ir wilķs sugrēbja
ir ištāšķto awis.

13. Bet sambininķs bēga, nē-
sa jis sambininķs, ir ne atboja
awjū.

14. Aš esmi gerafis ganĥto-
jis ir pašĥstu sawūšus, ir pa-
žĥstams esmi sawoms,

15. Kaip manē mano Tēws
pažĥsta, ir aš pašĥstu Tēwq; ir
gĥwastī sawo liekmi uż awis.

16. Ir turu dar ķitās awis,
tos ne iķ šķōs awinĥzōs ĥr,
ir tas turu atwēst, ir jōš klau-
šĥs mano balsui, ir bus wiens
ķaimene ir wiens ganĥtojis.

17. Dēl to manē mĥl mano
Tēws, ķad sawo gĥwastī pa-
liekmi, ķad jē wēl sawo imczau.

18. Niekš jē man neima, bet
jē iķ sawēš paliekmi. Wālē
man, palikt jē, ir wālē, wēl jē
imt. Toki prišķimq esmi ga-
wēš nū sawo Tēwo.

19. Tāĥ mēl rādōši nesutari-
mas tarp Ĥĥdū dēl tū ĥodziū.

20. Daug jū tare: jis tur wel-
nq ir padules; ķā klaušot jo?

21. Ķiti tare: tai ne ĥodzei
mū prištoto. Ar gal wēlns
imczujū atis atwērt?

Bet buwo Jeruzalēj' baž-

nĥczōs iķwentinimo šwente, ir
buwo ĥiema.

23. Ir Ĥēzus wāiķķczojo pry-
bažnĥtij Salomōno.

24. Tāĥ apstojē aplinķ jē
Ĥĥdai tare jam: iķi ķoleĥ trū-
ķini mušū duķias? Ĥēĥ Ķristus
esti, tāĥ pašķĥl mums drāšēĥ.

25. Ĥēzus atšāķe ĥiems: sa-
ķiau jums, ir jūs ne wierĥjat.
Darbai, kuruš darau sawo Tē-
wo warban, lūbĥja apie manē.

26. Bet jūs ne tikit; nēs jūs
ne este mano āwĥs, ķaip jums
ķaķiau.

27. Mēs mano āwĥs klaušo
mano balšo, ir aš ĥas pašĥstu,
ir jōš manē šēķa.

28. Ir aš dūmi joms āmžinq
gĥwātq, ir jōš nieķabōš ne pra-
žus, ir nieķs ĥas ne iķplēš man
iķ mano ranķōs.

29. Tēws, kursai ĥas man da-
we, dibēšnis uż wišķabq, ir
nieķs ne gal ĥas iķplēš iķ ran-
ķōs mano Tēwo.

30. Aš beĥ Tēws wiens eswa.

31. Tāĥ Ĥĥdai wēl atmeniū
paķēķe, ķad jē atmenimis uķ-
muštu.

32. Ĥēzus atšāķe ĥiems: daug
gerū darbū jums iķrodzau nū
sawo Tēwo; dēl ķatro tū darbū
manē atmenimis mušat?

33. Ĥĥdai jam atšķĥdami ta-
re: dēl gēro darbo ne mušam
tawē atmenimis, bet dēl Diwo

blūznijimo, ir kad tu žmogus budams, sawę patš baraiši Dievū.

34. Jēzus atšāte jiems: ar ne rakšyta ģra jūsū žofane: Aš sa-
kian, jūs este diewai?

35. Jēy tus šaukia diemais, kuriems Diewo jobis dūts bu-
wo (o rakštā tacjau ne gali laupiti):

36. Argi šatot tam, kuri Tēws pašventes ir i swietā suntes esti: tu blūzniji Diewā, todēl, kad šakau: aš esmi Diewo Su-
nus?

37. Jēygu ne darau sawo Tē-
wo dārbus, taņ ne wierikit man.

38. Bet jēygu darau, taņ ben wierikit darbams, jēy man ne norit wierit, kad išpazīnē tīfē-
tumbit, Tēwā manijē, ir manē jamē ēfanti.

39. Jie wēl jēšlōjo jē sugau-
ti; bet jis ištūko jiems iš jū rankū.

40. Ir jis wēl nuējo anafal' Jordano i tā wietā, kur Jonas pirm to buwo trīštījēs, ir tēn pašlito.

41. Ir daugums atējē pas jē tare jam: Jonas tieša ney jo-
kio ženklo ne padāre; bet wis tai, tā Jonas apie jē šatēs, ģra tieša.

42. Ir daug czejau tīfējo i jē.

11. Pērskyrimas.

Apte priestlma numirušo Dōgoraus.

Bet wiens buwo be sergas, wardu Dōgorus, iš Bētaniōs, miestēlije Marjōs bej jōs sēfers Martōs.

2. (Bet Marja buwo, kuri Biešpati mōstījo mōstīmīs ir dżowino jo lojas plaukais sa-
wo, tōs brolis Dōgorus sirgo.)

3. Taņ sunte tiedwi sēseri pas jē ir dāwe jam šakyti: Bieš-
patie, štay tas, kuri tu myli, serga.

4. Taņ Jēzus girdēbams tare: ta ligā ne esti ant smertiēs, bet ant Diewo garbēs, kad Diewo Sunus per tai pagārbinamas butu.

5. Bet Jēzus mylējo Martā i jōs sēseri ir Dōgorū.

6. Taņ girdēbams, jē ser-
ganti, pašlito dwi bieni ant tōs wietōs, kur jis buwo.

7. Po to tare jis sawo mōk-
tiniems: eitim wēl i Judēā.

8. Jo mōktīnei tare jam: Mo-
kitojau, anā kart' norējo Ģydai tamē atmenimis nužubyti, ir tu wēl nori tēn eiti?

9. Jēzus atšāte: ar ne dwy-
lita abymū ģra dienōs? Dienā wāištēcjojas ne užīgāuna; nēs jis šwieshybē šio swieto rēg.

10. Bet kurs nāktīje wāištē-
cjoj, pašģeibž, nēša šwieshybēs niera jamē.

11. Tai saķēs potam tare jiemš: Lōzorus, mušū prietelus miegt; bet eimi jē pabūdint.

12. Tah tare jo moķitinei: Wiešpatie, jeh miegt, tah bus šweits.

13. Bet Jēzus saķe apie jo smerti; bet jie dumōjo, jē apie ģunišķā miegā lalbantē.

14. Tahgi pašāke jiemš Jēzus āišķē: Lōzorus numirēs.

15. Ir aš dzaugiūs jūšū dēl, kađ tēnā ne buwau, jeib tiķtumbit. Bet eikim paš jē.

16. Tah tare Lamošus, wadinamas dwynas, moķitiniems: eikim su jūm drauge, kađ su jūm mirtumbim.

17. Tah atējēs Jēzus rādo jē jau ķētures dienas lāpē gulējusi.

18. (Bet Betania bumo arti Ģeruzalēs, apie penķiolika waršnū.)

19. Ir daug Ģydu bumo prie Martōs ir Maryōs atēje, jas rāmbiti dēl jū brōlio.

20. Ķaip Marta išķirbo, Jēzu ateinantē, priēķais ējo jam; bet Marya pašiliko namēj' bešēdinti.

21. Tah tare Marta Jēzui: Wiešpatie, kađ tu cē butumbēi buwēs, mano brolis ne butu numirēs.

22. Bet aš ir dar ģinau, kađ tu melši nū Diewo, Diews w dūs.

23. Jēzus tare jei: tawo brolis ķēļšis.

24. Marta saķo jam: ir aš ģinau, jē priķitēļsentē priķitēlime iķ numirusū, ţudnoj' dienoj'.

25. Jēzus tare jei: aš esmi priķitēļimas ir ģhwastis, ķurs i manē tiķ, ģhwos bus, norint ir numirtu.

26. Ir ķurs ģhwos ģra ir tiķ i manē, tas nieķadā ne mirs. Bau tiķi tai?

27. Ji tare jam: Wiešpatie, ir labā aš tiķiu, kađ tu esi Ķristus, Ģunus Diewo, i šwietā atējēšis.

28. Ir tai pašāķiusi nuējo ir wadino Marya, šawo šēferti, šlapcēh, tarydama: Moķitojis cē ģra ir wadina tawē.

29. Toji tai išķirbusi, ķēļēši šķubreh ir atējo paš jē.

30. Mēša Jēzus dar ne bumo i mieštēlēt atējēs, bet dar te be- bumo toje wietoje, ķur jam Marta bumo priēķais atē- jusi.

31. Ģyđai, ķurie prie jōs na- mūse bumo ir jē rāmdē, regē- dāmi, Marya taip šķubreh pa- ţitēlancē ir iķeinancē, šēte jē, tarydami: ji eina paš lāpā, te- nāh werkti.

32. Ķaip dabar Marya atējo, ķur Jēzus bumo, ir jē iķwohdo, pūle ji jam i ķēlus, tarydama jam: Wiešpatie, kađ cē bu-

tumbei buvęs, mano broliš ne butu miręs.

33. Kaip Jėzus je išvydo werliancę, ir gybus taipojau werliancę, su je atėjus, apsinirto jis dvasėje ir smūtijos patš,

34. Ir tare: kur padėjot ji? Jie tare jam: Viešpatie, ateit ir weizdēt.

35. Ir Jėzaus ášaros pradėjo ištektėti.

36. Tą tare gybai: weizdēt, kaip jis ji mylėjo.

37. Bet kiti tarp jų tare: ar ne galėjo tas, kurs aklám atis atwėre, tai daryti, kad tas ne butu miręs?

38. Bet Jėzus wėl apsinirto patš sawije ir atėjo pas ląpą. Bet buvo dūbė, ir atmu užristis ant tōš.

39. Jėzus tare: atriskite ášmenį. Tare Marta jam, Jėsu numirusio: Viešpatie, jau patwipo, nėra lėtures dienas lapė gulėjo.

40. Jėzus tare jei: argi aš tau ne sakiau, jey tikėsi, išvysi blomę Diemo.

41. Tą atrito ášmenį, kur numiręsis buvo paguldytas. Bet Jėzus patėles sawo atis, tare: Tėwe, dėlawoju tau, kad tu manę išlaušei.

42. Taczau aš žinau, kad manę wifados išlausai; bet dėl

žmonū, aplint stowincų tai sakau, kad jie tikėtu, kad tu manę suntei.

43. Ir tai ištāręs pauke didų balsu: Džorau, išeit laukan!

44. Ir numiręsis išėjo surištą prasthromis ant kojū ir rankū, ir jo wėidas buvo aprištą su skėpeta. Jėzus tare: išriškite ji ir dūtit jam eiti.

45. Tągi daug gydū, kurie pas Martą buvo atėję, ir regėjo tai, ką Jėzus buvo dāres, tikėjo i jį.

46. Bet kiti iš jų nuėjo pas Barizėusų ir pasáte jiems, ką Jėzus padare.

47. Tą susirinko wyresnieji kunigai ir Barizėusai roton', tarydami: ką darysim? tas žmogus daug ženklių dāro.

48. Jey ji taip paliksim, tą wisi i ji tikės. Tą ateis Athmionai ir atims mums žėmę ir žmones.

49. Bet wiens tarp jų, Kaiposus, tą metą wyrausų wyškupu budams, tare jiems: jūs nieko ne žinot,

50. Ir nieką ne apdumojat; geraus mums gra, kad wiens žmogus numirtu už wifus, ne kaip kad wisi žmones prapultu.

51. Bet tai jis ne kalbėjo iš sawęs; bet kadangi jis tą metą wyrausų wyškupu buvo, jis

prarakāwo. Mēs Jēzus turējo mirt uż žmones;

52. Ir ne tiktay wienat uż žmones, bet kad jis ir waitus Diemo, kurie išbarstyti buwo, surinktu.

53. Jš tōs dienōs dūme jie, kaip jī nužudhtu.

54. Bet Jēzus ne waišhczajo daugiaus rėgimay tarp Jhdū, bet nuėjo iš tén i kolę šalī arti pūscōs, i miestą, wadinamą Ėprem ir laikēši tén su savo mokitineis.

55. Bet arti buwo welyhos Jhdū; ir daug ējo i Jeruzalę iš tōs šalīės, pirm welyktū, kad apšiczyfitu.

56. Tay jie stowėjo, klausinėdami Jēzaus ir kalbėjo tarp sawęs bazyhczajo: kas rėgis jums, kad jis ne ateit ant šwentės?

57. Bet wyhrausieji kunigai ir Parizėuškai buwo prisákimą dawę, jeh kas žinotu, kur jis ēšas, kad žinę dūtu, jeib jī sugántu.

12. Pėrskyrimas.

Pristas mostijimas; įjojimas i Jeruzalę, kojonis apie savo smertiės waisų ir tikrą tikėjimą.

Szešoms dienoms pirm welyktū atėjo Jēzus i Betanią, kur buwo Dózorūs, numirešis, kuri Jēzus buwo prišėles iš numirusiū.

2. Tén jam pasteláwo wala-rėnė, ir Marta tarnáwo. Bet Dózorūs buwo wiens tū, kurie su jūmi uż stálo sėdėjo.

3. Tay ēme Marya šwárg tikrōs ir brangiōs mostiēs nar-do ir móstijo Jēzaus lojas, ir šlūste sawo plaukais jo lojas; bet namai buwo papilditi twapū tōs mostiēs.

4. Tay tare wiens jo mokitinū, Judošus, Simono sumus, Jškariotas, kurs jī potam išdawe:

5. Kodėl ta mostis nier par-dūta uż tris šimtus grašus ir dūta ubagánis?

6. Bet tai jis ne šaše rupin-damas uż ubagus, bet jis buwo wagis ir turėjo mášną, ir nešėjo, tą sudūdawo.

7. Tay tare Jēzus: dūl jei paláju; jī tai paláike ant dienōs mano paláibojimo.

8. Mėsa ubagus wisabos pas sawę turite, bet manę ne wisabos turite.

9. Tay ištyre daug Jhdū žmonū, jī ténay ēšanti, ir atėjo ne tiktay Jēzaus dėlen, bet kad ir Dózory regėtu, kuri jis iš numirusū prišėle.

10. Bet wyhrausieji kunigai tyhojo ir Dózory nužatwinti.

11. Mēs jo dėlen daug Jhdū ateidami tikėjo i Jėzy.

12. Antrą diena daug žmonū,

kurie ant šventēs atēje butwo. girdēdami Jēzu i Jeruzalē atei-
nanti,

13. Ēme palmū šakās ir išējo
jam priekšais ir šauke: Dzi-
anna, pagārbintas t'esie, kurs
ateit wardan Wiešpatiēs, ka-
rālus Izraēlio!

14. Bet Jēzus gāwēs ašilaiti,
jōjo ant to, kaip parašyta pra:

15. Refibijotīs, duktē Zion!
štay, tawo karālus ateit jodamš
ant ašilaicziō.

16. Bet tai jo mošitinei pir-
ma ne išmāne; bet kaip Jēzus
pēršwiestas buwo, tay to mi-
nējo, tai apie jī butwūs rašyta,
ir jog jie tai jam darē buwo.

17. Bet tie žmones, kurie
drauge buwo, kaip Lōzory iš
lāpo wadino ir iš numirusiū
priēle, paghre tā dārba.

18. Todēl ir žmones jam prie-
šais ējo, kaip girdējo, jī toki
žēnkla dāruši.

19. Bet Barizēuškai tare kīts
kitam: jūs mātot, kad nielā ne
padarysit; štay, wišas šwiets
bēg paškun jī.

20. Bet buwo teli Grīkai
tarp tū, kurie atēje buwo, mel-
stis ant šventēs.

21. Tie priēje Pilippa, kurs
nū Betšaidōs iš Galilēōs bu-
wo, melde jī tarydami: Bone,
mēs rods norētumbim Jēzu
regēti.

22. Pilippas atējes pašāto
Ēndrėjui, ir Pilippas bey Ēnd-
rėjus wēl pašāte tai Jēzui.

23. Bet Jēzus atšāte jiem-
dwiem tarydams: cžēšas pri-
fiartino, kad žmogaus sunus
pēršwiestas butu.

24. Iš tiesōs, iš tiesōs, šakau-
jums: jey kwiēcū grubēlis pū-
lēš i žēme, ne pamirs, wiens
pašlīts; bet jey pamirs, daug
waišū atneš.

25. Kas šawo ghwastī mīl,
tas pamēs tā; ir kas šawo gh-
wastī ant šio šwieto ne aplencz,
tas išlaidys tā ant amžinōs
ghwātōs.

26. Kas man nor tarnāuti,
tas te šekie manē; ir kur aš
esmi, tēnāy ir tarnas mano bus.
Ir kas man tarnāus, tā mano
tēwas garbēje laišys.

27. Dabar mano dušia smut-
na. Ir tā šatysu? Tēwe gēl-
bēl manē iš šidōs abynōs! bet
todēl i šē abynā atėjau.

28. Tēwe! pēršwiesī šawo
wārdā. Tay atējo balsas iš
dangaus: Aš jī pēršwiczau
ir wēl dar pēršwiesu.

29. Tay tare žmones, kurie
cžē stowējo ir klausēs: perkūnas
growe. Pitti tare: angēlas kal-
bējo šu jūmi.

30. Jēzus atšatydams tare:
tas balsas ne manēs bēl nufi-
dawe, bet jufū bēl.

dēl tā aš jums kalbu, tā taip kalbu, taip man Tēvs sateš.

13. Pērskryrimas.

Apie šoju mazgojima, Judošaus išdama, Kristaus apšvīetima, Pētro sušarīhijima.

Bet pirm welhū šventēs, taip Jēzus zinōjo, kad atējo jo cēšas, jeib iš šio sviēto eitu paš Tēwa, taip jis buwo mylējšs sawūšus, sviēte ēšanczus, taip jis jūs mylējo iki gālo.

2. Ir po wakarēnēs, taip jau wēlnas Judošui Simono, Jēkariotui, buwo i širdi daweš, kad išdūtu,

3. Zinōjo Jēzus, kad Tēwas jam wiš buwo i rankas padāweš, ir kad jis nū Diemo buwo išējšs ir wēl einas Diemop'.

4. Kēlēši jis nū wakarēnēs, nuwīlto sawo rubus ir ēmeš šurštā apšijūse tūmi.

5. Potam iphyle wāndeni i prauštūwē, pradējo molitniū lojas mazgoti ir dzowinti šurštū, kuriumi buwo apšijūšes.

6. Tā atējo jis prie Simono Pētro, ir tas tare jam: Wiešpatie, argi tu man lojas mazgosi?

7. Jēzus atsahtdams tare jam: tā aš darau, tā tu dabar ne žinai, bet paštu tai ištirsi.

8. Tare jam Pētras: niekados tu man lojas ne mazgosi. Jēzus atšāle jam: jey aš tawē

ne mazgosu, tā neturi ney jo-tiōs daliēs šu manimi.

9. Tare jamui Simonas Pētras: Wiešpatie, ne tiktā lojas wienas, bet ir rankas bey gālwā.

10. Tare jam Jēzus: kas mazgotas yra, tas ne primālo daugiaus, taip tiktā lojas mazgoti, bet wišas yra cychtas. Ir jūs cychti este, bet ne wisi.

11. Nēs jis geray zinōjo sawo išdawējā, dēl to tare jis: jūs ne wisi este cychti.

12. Bet taip jis jū lojas buwo mazgojšs, ēme jis sawo rubus ir pasifēdēs wēl tare jiems: bau žinote, tā aš jums dariau?

13. Jūs wadinate manē molitoju ir Wiešpatimi, ir geray šālot; nēs aš ir esmi tas.

14. Tāgi, jey aš jūšū Wiešpats ir molitojis, jums lojas esmi mazgojšs, tā ir jūs kīts kītam lojas turit mazgoti.

15. Nēs aš parwēiklā jums dawjau, kad ir jūs darytumbit, taip aš jums esmi dāreš.

16. Jē tiesōs, iš tiesōs, šakau jums: bērnas ne esti dibēsnis už sawo pong, ney pašuntinis dibēsnis už tā, kurs jī sunteš.

17. Jey tai žinote, išganyti este, jey tai dārote.

18. Ne šakau apie jus wišus; aš žinau, kurns išrinkau; bet

kad rakstas iĥšipilditu: kurs mano būnā wālgō, tas manē po tōjū min.

19. Dabar sakau jums, pirm ne ļaip stofis, jeib kad stofis, jūs tīfētumbit, kad aš esmi.

20. Jš tiesōs, iš tiesōs, sakau jums: kurs priim, jey aš tē sūsu, tas manē priim, bet kas manē priim, tas tē priim, kurs manē suntēs.

21. Tai pasāķes Jēzus apfismūtijo dwaseje, lūdiyo ir tare: iš tiesōs, iš tiesōs, sakau jums: wiens iš jūsu išdūs manē.

22. Tay pažurējo moķitinei i kīts kītā, nerimasczodami, apie tē jīs lalbas.

23. Bet būwo wiens tarp jo moķitiniū, kurs uż stālo sēdējo prie krutinēs Jēzaus, kuri Jēzus mļējo;

24. Tam mōjo Simons Pētras, kad thrinētu, kursai tai butu, apie kuri jīs saķes.

25. Nēsa tas gulējo prie krutinēs Jēzaus ir tare jam: Wieķpatie, kurs tas?

26. Jēzus atšāķe: tas yra, kuriam tē lāsnī padāķēs dūsu. Ir jīs padāķēs lāsnī, idawe Judohui Simono, Jšlariotui.

27. Ir po to lāsnio ķējo ķētonas i jē. Tay tare Jēzus jamui: tē tu darai, tai darīķēy.

Bet to niķs niķo ne ģi-

nōjo iš tū, kurie uż stālo sēdējo, kam iķai tai jam saķe.

29. Kiti dumōjo, kadangi Judohus maķnā turējo, Jēzy lantī jam: pīr mums, tō priwālom ant ķwontēs, arba kad jīs ubagams tē dūtu.

30. Raipgi tē lāsnī ēmeš būwo, iķējo jīs tūķaus laulān. Ir būwo nakķis.

31. Bet jam iķējus, tare Jēzus: dabar ģmogaus sunus pērķwiestas, ir Diēwas pērķwiestas jamē.

32. Jey Diēwas pērķwiestas jamē, tay ir Diēwas jē pērķwies lāwije, ir pērķwies jē mēiķēy.

33. Mēiķi waitēlei, dar māģā wālandā esmi su jums. Jūs manē jēķlofite, ir ļaip Bydams sakiau, kur aš esmi, jūs iķlāķti ne gāķite.

34. Ir sakau jums dabar: nauģā priķāķing dūmi jums, kad kīts kītā mļētumbit, ļaip aš jūs mļēķau, kad ir jūs kīts kītā mļētumbit.

35. Ant tō ķiķ wiens numahs, jūs mano moķitinus ēķant, jey mēiķē tarp lāwēs turite.

36. Tare Simonas Pētras jam: Wieķpatie, kur eimi? Jēzus atšāķe jam: kur aš eimi, tu manē ķēķi ķē ķartā ne gāķi, bet potam tu ķēķi manē.

37. Pētras tare jam: Wieķ-

patie, kodēl aš tawē šī kartā ne galu sēkti? Sawo ghwastī už tawē gulbysu.

38. Jēzus atšāte jam: ar tu sawo ghwastī už manē gulbysī? Šī tiesōs, iš tiesōs, sašau taw: gaidys ne pragys, iši manēs trīs kartus užsīgīši.

14. Pērskyrimas.

Apie Kristaus naidīngā nāstīmā; apie tīstīmā ir mēlē, maldā, šventā Dvāšē, ir tītrā palājā.

Jr jis tare sawo molitiniems: jūšū širdis te ne nusiģāst. Jey i Diwā tīfite, tay ir i manē tīfite.

2. Mano Tēwo namūse daug yra ghwēnimū. Jey ne taipo butu, šatyczau jums: eimi jums wietā pagatāwiti.

3. Jr norint nueiczau, jums wietā pagatāwiti, taczau aš wēl sugryšū ir jūs šawēs p' im- šu, kad jūs butumbit, kur aš esmi.

4. Jr kur aš nueimi, tai ži- note, ir kēlā taipojau žinote.

5. Tare jam Lamošus: Wieš- patie, mes ne žinom, kur tu nueini; ir kaip mes galim tā kēlā žinoti?

6. Jēzus tare jam: aš esmi kēlas, ir tiesq, ir ghwastis. Neį wiens ne išlankā Tēwop', kaip per manę.

7. Kad manę pažintumbit, pa- R. T.

žintumbit ir mano Tēwq. Jr nū šio czēso pažystate jī ir re- gėjot jī.

8. Tare jamui Pilippas: Wiešpatie, rodiš mums Tēwq, tai palāks mums.

9. Jēzus tare jamui: taip il- gay esmi prie jūšū, ir tu ne pažysti manę? Pilippai, kūrš manę rēg, tas rēg Tēwq; kaip- gi tu šalai: rodiš mums Tēwq?

10. Ar tu ne tiki, kad aš Tē- wē, ir Tēwas manije yra? žodžius, kūrūs aš jums kalbu, ne iš šawēs kalbu. Bet Tēwas, manije ghwēnās, dāro tus dār- bus.

11. Tifēkit man, kad aš Tēwē, ir Tēwas manije yra; jey ne, ben dēl darbū tīfēkit man.

12. Šī tiesōs, iš tiesōs, sašau jums: kūrš i manę tīf, tas ir tus dārbus darys, kūrūs aš darau, ir dar dīdesnus darys, ne kaip šius, nēs eimi pas Tēwq.

13. Jr lq jūs prašysite mano wardan, tai aš darysu, kad Tē- was pagārbintas butu Sunujē.

14. Rq jūs prašysite mano wardan, tai aš darysu.

15. Jey manę mylit', tay pri- šatimus mano laiktite.

16. Jr aš Tēwq melsu, ir jis dūs jums kitā palinksmintojē, kad prie jūšū pasiliktū amžinā.

17. Dvāšē tiesōs, kūrę swie-

tas ne gal priimti, nēsa jīs jē ne mato ir ne pažysta; bet jūs pažystate jē, nēsa ji pafiliekt prie jūsū ir bus prie jūsū.

18. Ne paliktu jūs stratomis; aš ateimi pas jūs.

19. Dar maža walandēle yra, tač jau swiets daugiaus manę ne regēs; bet jūs manę regēsite, nēs aš gyw's esmi, ir jūs taip jau gywi busite.

20. Tą diena jūs išpažysite, kad aš esmi mano Tėwė, ir jūs manije, ir aš jusije.

21. Kurs mano prisátimus tur ir laiko tuš, tas yra manę mylis. Bet kurs manę myl, tą mano Tėws mylēs, ir aš jį mylėsu ir jam išfireikšu.

22. Tare jam Judofus, ne Iškariotas: Wiešpatie, kas tai, kad mums nori išfireikšti, ir ne swietui?

23. Jėzus atsakydams tare jam: kurs manę myl, tas mano žodi laitys, ir mano Tėwas jį mylēs, ir mes prie jo ateisim ir ghwėnimą pas jį darysim.

24. Bet kas manę ne myl, tas žodžus mano ne laiko. Ir žodis, kuri jūs girdit', ne esti mano, bet Tėwo, kurs manę suntēs.

25. Tai kalbėjau jums, pas jūs budam's.

26. Bet palinksmintojis, Dvąwenta, kurę Tėwas atjūs

mano wardan, tas jūs wislab išmoks ir jums primis wis, tą aš jums sakiau.

27. Pašajų palietmi jums, sawo pašajų dūmi jums. Ne taip jums dūmi, kaip swiets dūda. Szirdis jūsū te ne nusigast ir te nesibijos.

28. Girdėjote, kad jums esmi sakęs: aš nueimi, ir sugryštu wėl pas jūs. Kad manę mylētumbit', tač pasidzaugtumbit', kad sakęs esmi, aš eimi pas Tėwą; nēs Tėwas bidėsnis už manę.

29. Ir dabar sakiau jums, pirm ne taip stosis, jeib, kumet stosis, jūs tikētumbit.

30. Aš tolaus ne daug su jums kalbėsu; nēs ateit kuni gaitštis šio swieto ir ant manęs nieko ne tur.

31. Bet jeib pažintu swietas, kad aš mylu Tėwą ir taip darau, kaip man Tėw's liepēs, tēkities ir eikim iš cžę.

15. Pėrskyrimas.

Raginimas ant išsklaidimo tikėjimo, mēlės ir kantrume.

Aš tikras wynmedis, ir mano Tėws wyno šodinink's.

2. Diekwieng wynšakėlę prie manēs, ne nešancę waisaus, atims jisai, ir diekwieng waisų nešancę apczystis, kad daugiaus waisaus neštu.

3. Jūs dabar cypsti ēsat bēley žodžio, kūrī aš jums sakiau.

4. Pasilikit manije, ir aš jus fije. Kaipo vynuškāle nēy jo-
kio waisaus īš saweš ne gal
nēšti, jey ji ne pasiliekt prie
wynmedžio; taipo ir jūs ne,
jey manije ne pasiliekat.

5. Aš wynmedis, jūs wyno
škāles; kas manije pasiliekt, ir
aš jamē, tas daug waisaus
nēša; nēs be manēs jūs nieko
ne galit daryt.

6. Manije ne pasiliektis ša-
lin mētām's hra, taip wyno
škāle, ir padžūsta; tošios hra
šurenkamos ir mētamos ī ugnī,
ir tur degti.

7. Jey manije pasiliekatē, ir
mano žodis jusije pasiliekt, mel-
site ko norit, ir tai jums nusi-
dūs.

8. Tamē mano Tēwas gār-
binām's, kad daug waisaus
nēšat ir pastojat mano moki-
tineis.

9. Kaip manē mano Tēwas
myl, taip aš ir jus mylu. Pa-
siliķit mano mēlēje.

10. Jey mano prišākimus lai-
tot, tay mano mēlēje pasilie-
kat; kaipo aš sawo Tēwo pri-
šākimus laīkau ir pasiliektmi jo
mēlēje.

11. Toktai jums sakau, kad
mano džaugsmas jusije pasiliktu,
ir jusū džaugsmas tobulas butu.

12. Tai mano prišākim's, kad
kīts kītq mylētumbit, taip aš
jus mylu.

13. Miel's didēsnēs mēlēš ne
tur, taip tq, kad sawo ghwastī
paliekti uš sawo prietelus.

14. Jūs este mano prietelei,
jey dārot', tq aš jums īsakiau.

15. Ne sakau tolaus, kad jūs
bēnai ēsat; nēs bēnas ne žino,
tq jo ponas dāro, bet jums sa-
kiau, kad prietelei ēsat. Mēs
wislab, tq īš sawo Tēwo gir-
dējau, jums pasakiau.

16. Jūs manē ne īšsirinktōt,
bet aš jus īšsirinkau ir pašty-
rau, kad jūs nueitumbit ir
waisū nēštumbit, ir jusū wai-
sus pasiliktu. Zeib, kad Tēwo
melbzat mano wardan, jis jums
tai dūtu.

17. Tai jums īsakau, kad kīts
kītq mylētumbit.

18. Jey swiet's jusū nekencz,
tay žinokit, kad tas manē pirm
jusū nekentēs.

19. Jey butumbit nū swieto,
tay swiets sawojē mylētū, ka-
dangi ne nū swieto ēsat, bet aš
jus nū swieto īšsirinkau, dēl to
jus nekencz swietas.

20. Atsiminkit žodžio mano,
jums saktō: bēnas ne didēsnis
uš sawo ponq. Jey manē pēr-
sekinejo, tay ir jus pērsekineš;
jey mano žodi laīfe, tay ir jusū
laīhš.

21. Bet tai darys mano warbo dēļ; nēs to ne pažyſta, kurš manē sunteš.

22. Kad ne buczau atējš ir jiems ſaſeš, taļ jie neļ jōtio grieko ne turētu; bet dabar jie ne gal atſikalbēt, ſawo griekus teiſinti.

23. Kaš manē neſencz, taš ir mano Tēwo neſencz.

24. Kad aš ne buczau tuš dārbuš dareš tarp jū, kuruš neļ wiens ne dareš, taļ jie neļ jōtio grieko ne turētu; bet dabar jie tuš mātē ģra, ir taczau ne tiſtaļ manē, bet ir mano Tēwo neſencza.

25. Taczau kaš išſipilbitu aņš žodis, jū žofane rašytaš: jie be reikalo manē neſencza.

26. Bet kaš Paľinšmintojis ateis, kuri aš jums ſūsu nū Tēwo, Dwāse tiešōš, kuri iš Tēwo išeit, ta lūdiš apie manē.

27. Ogi ir jūš lūdiſite: nēs iš pradžōš paš manē buwoť.

16. Pērskyrimas.

Apie buſenti pērſekinejima. Kristaus nuzejima, ir maľbōš iķķlauſima.

Tai jums ſaſiau, kaš ne paſi-pittintumbit.

2. Jie išmēs juš iš ſurintimū. Bet ateit cžēšaš, kaš kursai juš užmuš, tarſiš Diewui garbę

3.

3. Ir tai jums todeľ daryš, kaš ne pažyſta neļ mano Tēwo, neļ manēš.

4. Bet tai aš jums ſalbējau, jeib taša, kaš ateis taš cžēšaš, atſimintumbit to, kaš aš jums tai paſaķiau. Bet to iš pradžōš jums ne ſaķiau, nēs paš juš buwau.

5. Bet dabar aš eimi paš ta, kursai manē sunte, ir neļ wien'š iš jušū ne ķlauſa manē: kur tu eimi?

6. Bet kašangi jums tai ſalbējau, jušū ſirdiš ſmūtķa pri-pilbīta ģra.

7. Bet aš jums tieſķ ſaķau: ģer jums ģra, kaš aš nueimi. Nēs jeļ ne nueimi, Paľinšmintojis ne ateit paš juš; bet jeļ nueimi, ſūsu ji paš juš.

8. Ir jiš atējš ķaltis ſwietaķ dēľ grieko, ir dēľ teiſybēš, ir dēľ ſūbo.

9. Dēľ grieko, kaš ne itit i manē.

10. Bet dēľ teiſybēš, kaš aš paš Tēwo eimi, ir jau manēš daugiaus ne regēſit.

11. Dēľ ſūbo, kaš kunigaiķſtiš ķio ſwietaķ jau ģra ſūbitaš.

12. Turu dar jums daug ſaķyti, bet dabar tai paķēlti ne galite.

13. Bet kaša ana tiešōš Dwāse ateis, iweš juš i wiſķ tieſķ. Nēs ji nūģ ſawēš ne ſalbēš,

bet tā iſgirs, tai ſalbēs, ir ateisenczus daiktus jums apſaſys.

14. Ta manē pārſwies, nēsa iſs manojō ims ir apſaſys jums.

15. Wīs, tā tur Tēwas, tai mano ūra; dēl to ſaſiau, jī iſs manojō ims ir jums apſaſys.

16. Po mažām, taņ ne regēsit manēs; ir wēl po mažām, taņ regēsit manēs; nēs aſ eimi paſ Tēwq.

17. Taņ ſalbējo ſeli iſs jō moſitinū tarp ſawēs: ſas taņ ūra, tā jīs mums ſalba: po mažām, taņ ne regēsit manēs, ir wēl po mažām, taņ regēsit manēs; ir ſad aſ eimi paſ Tēwq?

18. Taņ ſale jie: ſas tai ūra, tā jīs ſalba: po mažām? Ne zinom, tā jīs ſalba.

19. Taņ Jēzus ſuprāto, ſad jie jē ſlauſt wērējo, ir tare jiem: apie tai ſlauſinējat tarp ſawēs, ſad ſaſiau: po mažām, taņ ne regēsit manēs, ir wēl po mažām, taņ regēsit manēs.

20. Jē tiesōs, iſs tiesōs, ſaſau jums: jūs wērſite ir raudoſite, bet ſwietas dzaugſis; bet jūs ſmutni buſite, taczau jūſu ſmutnybe turēs i dzaugſmaq pawirſti.

21. Moteriſte gimdydama ſmutnybē tur, nēs jōs adyna

atējo; bet pagimdzuſi kūdiki jau ne atmena jī tōs tužbōs, dēl dzaugſmo, ſad žmogus užgimeš ant ſwieto.

22. Ogi ir jūs dabar ſmutnybē turite; bet wēl regēſu jūs, ir jūſu ſirdis linſmēſis, ir jūſu linſmybē neņ wiens ne atims nūg jūſu.

23. Jē toje dienōje nieko ne ſlauſite manēs. Jē tiesōs, iſs tiesōs, ſaſau jums: jey ſo praſyſite Tēwq mano wardan, taņ dus jums.

24. Jēpoļey nieko ne prāpēt mano wardan; praſyſit', taņ imſit, ſad linſmybe jūſu butu tobula.

25. Taņ jums per priļgini-mq ſalbējau; bet ateit czeſas, ſad jau ne daugiaus per priļginimus aſs jums ſalbēſu, bet aiſķey apie ſawo Tēwq jums apſaſyſu.

26. Tq pacze dienaq mano wardan praſyſite; ir ne ſaſau jums, manē Tēwq už jūs praſyſenti.

27. Mēs pats Tēwas myl jūs, todēl, ſad jūs manē mylit' ir titit', manē nūg Tēwo iſbējuſi.

28. Jējēlau nūg Tēwo ir atējau i ſwietq; ir wēl palietmi ſwietq ir eimi paſ Tēwq.

29. Tare jam moſitinei: ſtaņ, dabar aiſķey ſalbi ir neņ jōtio priļginimo ne ſakai.

30. Dabar žinome, tamę wi-
sus dāiktus žinantī ir ne pri-
wālantī, kad tamę kas klāustu;
togidēl tikime, tamę nūg Diewo
iņėjusi.

31. Jēzūs atšāfe jiems: dabar
tikite.

32. Sztat, ateiti adyna ir
jau atējo, kad jūs iņšklaidinti
busite, tiel wiens ī sawaję, ir
manę wieną paliksit; bet aņ ne
esmi wienas, nēs Tēwas ģra
paš manę.

33. Tai su jumīs kalbėjau,
kad maniņe pašājū turētumbit.
Swiete tūžbā turite; bet bu-
tit linskmi, aņ pērgalējau swie-
tā.

17. Pērskyrimas.

*Kristāus malda uņ sawę, sawo moķiti-
nus ir jurintima.*

Tai kalbējēs Jēzūs, pašēle sa-
wo aķis dangun' ir tare: Tēwe,
adyna atējo, kad sawo Suny
pēršwiestumbei, kad ir tamę
tawo Sunus pēršwiestu,

2. Ķaipo tu jam mācē dawei
ant wišo kūno, jeib jis āmžingā
ġywātā dūtu wiņiemš, kuruš
jam dawei.

3. Bet tai ģra āmžina ġy-
watā, kad jie tamę, wienatiji
tikrajī Diewā ēsanti, ir kūrī tu
suntei, Jēzū Kristū, pažintu.

4. Aņ tamę pēršwiecāu ant
iēmēs ir pabaigiau dārbā, ta-

wēs man dūta, kad tā dāry-
czau.

5. Ģrgi dabar pēršwiesl manę,
tu Tēwe, prie sawēs, su ta
swiesybē, kūrē turējau paš ta-
wē, swietui dar ne buwus.

6. Aņ tawo wārdā aprēiķtiau
žmonēmš, kuruš tu man dawei
iņ swieto. Jie tawo buwo, ir
tu jūs man dawei, ir jie tawo
žodi laife.

7. Dabar jie žino, kad wiš,
tā tu man dawei, nūg tawēs
ģra.

8. Nēša žodzūs, tawēs man
dūtūs, aņ jiems dāwāu; ir jie
jūs priēmē ir tikrāy iņpažino,
manę nūg tawēs iņėjusi, ir tiš,
kad tu manę suntēs.

9. Aņ meldzu uņ jūs; ir ne
meldzu uņ swietā, bet uņ tūs,
kuruš man dawei; nēša jie tawo
ģra.

10. Ģr wiš, kas mano ģra,
tai ir tawo, ir kas tawo, tai ir
mano ģra, ir pēršwiestas esmi
jūšē.

11. Ģr aņ ne esmi daugiaus
ant swieto, bet jie ģra ant swie-
to, ir aņ ateimi paš tamę.
Szwentājis Tēwe, iņšlaityļ jūs
tawo wārdan, kuruš tu man
dawei, kad jie wienu butu, ģaipo
ir mudu.

12. Roļey paš jūs buwau ant
swieto, iņšlaitiau jūs tawo war-
dan. Kuruš tu man dawei, tūs

apšauļojau, ir ney vienas iſ jū ne prapūle, ſaip tiſt taſ prapūleſiſ ſunus, ſad rāſtaſ iſſipilditu.

13. Bet dabar paſ tawę atei-
mi, ir ſalbu toſtai ant ſwieta,
ſad jie ſawije piſnah turētu
mano linſſmībę.

14. Aſ jiemſ dawjau tawo
žodi, ir ſwietas jū neſencza;
nēſa jie ne hra nūg ſwieta, ſaip
ir aſ ne eſmi nūg ſwieta.

15. Ne melbzu, ſad jūſ atim-
tumbei nūg ſwieta, bet ſad jūſ
apšauļotumbei nūg piſto.

16. Jie ne hra nūg ſwieta,
ſaip ir aſ ne eſmi nūg ſwieta.

17. Paſwēſt jūſ ſawo tieſoje,
nēſa tawo žodiſ hra tieſa.

18. Kaipo tu manę ſuntei i
ſwieta, taipo ir aſ jūſ ſunczu
i ſwieta.

19. Aſ patſ paſiſwenczu uż
jūſ, ſad ir jie paſwēſti butu
tieſoje.

20. Bet ne tiſtāy uż jūſ mel-
bzu, bet ir uż tuſ, kurie per jū
žodi i manę tiſēſ.

21. Kad jie wiſi butu wienu,
kaipo tu, Tēwe, maniye, ir aſ
tawiye, ſad ir jie muſije wienu
butu, ſad ſwietas tiſētu, tawę
ſuntuſi manę.

22. Jt aſ jiemſ dawjau gar-
bę, kure tu man dawei, ſad
butu wienu, kaipo mudu wienu
eſwa.

23. Aſ jūſe, ir tu maniye, ſad
jie tobuli butu i wienu, ir ſwie-
taſ iſpažintu, ſad tu manę
ſuntei, ir myli jūſ, ſaip tu
manę myli.

24. Tēwe, aſ noru, ſad, kur
aſ eſmi, ir tie butu paſ manę,
kuruſ man dawei, ſad mano
ſlowę regētu, kure man dawei,
nēſ tu manę mylēſei pirm ſwie-
to nugruntawojimo.

25. Teiſuſiſ Tēwe! ſwietas
tawēſ ne pažyſta; bet aſ tawę
pažyſtu, ir ſie iſpažyſta, ſad tu
manę ſuntei.

26. Jt aſ jiemſ tawo wārda
žinomā dariau, ir jiemſ žino-
mā daryſu, ſad meile, ſu kure
tu manę myli, butu jūſe, ir aſ
jūſe.

18. Pērſkrymas.

Kriſtaus ſentejimas darjē, po Kaipoſum
ir Pilota.

Tai Jēzuſ ſalbējēſ iſģejo ſu
ſawo moſkitineiſ per upę Ri-
dron; cę dārģaſ buwo, i kuri
jiſ iģejo ir jo moſkitinei.

2. Bet Judoſuſ, kuruſ jē iſģ-
dawe, taipojau tā wieta žinōjo,
nēſ Jēzuſ tānķey ſuſieibatwo
tēnāy ſu ſawo moſkitineiſ.

3. Kaipgi Judoſuſ buwo ſu
ſawim ēmeſ pulkuſ ir wħrauſū
kunigū beħ Parizēuſū tarnuſ,
atģejo tēn ſu žibureiſ, lāmpomiſ
ir ſu ģinſlaiſ.

4. Tagi Jēzus zinodams wiflab, kas jam nufidūsis, iņējēs, tare jiems: ko jūs jēšlote?

5. Jie atšāte jam: Jēzaus iņ Nazaret. Jēzus tare jiems: Aņ esmi. Bet Judoņus, kurs ji iņdawe, taipojau su jeis stowējo.

6. Raipgi Jēzus jiems šate: Aņ esmi, jie traufies atgalos ir ant jēmēs parwiro.

7. Tag jis jūs wēl paklaufe: ko jēšlote? bet jie tare: Jēzaus iņ Nazaret.

8. Jēzus atšāte: šakiau jums, kad aņ tas esmi; jehgu manēs jēšlote, tag šie te eina.

9. (Kad ans jōdis, jo pasathtas, iņšipilditu: ne prapuldzau neņ wienu iņ tū, kurus man dawei).

10. Tag Simonas Pētras turēdams lārdq, tq iņtrauke ir iņstīķēs wyrauso wyštupo bērnq, nukirto jam jo dēšinę ausi; ir tas bērnas wardu buwo Maļtus.

11. Tag Jēzus tare Pētrui: iņiņš samo lārdq i maļstis. Argi aņ ne gēršu to klylko, kuri mano Tēwas man dāwēs?

12. Bet pulķas ir wyrausafis žalnieriu, ir Žydu tarnai, sugāwē Jēzy ji šurīšo,

13. Ir nuwede ji pirmjauš

14. Annoņy, tas buwo Raipo=

šaus uņwīs, kurs tq mēta wyrausas wyštupas buwo.

14. Bet Raipoņus tasai buwo, kursai Žydamš wēlijo, gēr ēšant, kad wiens žmogus nužawintas butu uņ žmoneš.

15. Bet Simonas Pētras šēte pašty Jēzy, ir kīts moķitinis. Tas moķitinis wyrausam wyštupui pažhstams buwo, ir su Jēzumi iējo i wyrauso wyštupo paloczū.

16. Bet Pētras laulē stowējo uņ duriū. Tag laulan iņējēs antras moķitinis, kurs wyrausam wyštupui pažhstams buwo, kalbējo su wartininke ir Pētrq iwebe.

17. Tag merga, wartininke, tare Pētrui: ar ir tu ne esi wiens moķitiniū to žmogaus? Jis šate: ne esmi.

18. Bet stowējo bernai beņ tarnai ir angliū ugni sūtūrē buwo, nēša šalta buwo, ir šildēši. Bet Pētras pas jūs stowējo ir šildēši.

19. Bet wyrausas wyštupas klause Jēzy apie jo moķitinus ir apie jo pamoķlq.

20. Jēzus jam atšāte: aņ drāšēy atwiray swietui kalbējau. Aņ wišados moķinau šuilēša ir bažnyczoj, kur wīfi Žybai susieina, ir paslapczēy nieko ne kalbējau.

21. Kamgi manē apie tai

klausi? Pašlaust apie tai tūs, kurie girdėjo, ką jiems kalbėjau; štai, tie patys žino, ką sakiau.

22. Bet jam tai bekalbant, viens tū tarnū, kurie drauge cę stovėjo, Jėzui perausidame, sakdamas: ar taip tavo reikia atsakyti vyrausam vyškupui?

23. Jėzus atšak: ję piktą kalbėjau, tą išlūdi, tai piktę sant; bet ję gerą kalbėjau, todėl manę muši?

24. Ir Annosus jį surištą sune pas vyrausi vyškupą Kaiposų.

25. Bet Simonas Pėtras stovėjo ir šildėsi. Tą jie sakę jam: ar tu ne esi viens jo mokitinių? bet jis užsigyne, tarydamas: ne esmi.

26. Sakę jam viens vyrauso vyškupo tarnū, gentis ano, kurio ausi Pėtras buvo nukirtęs: ar aš tavę ne regėjau daržę pas jį?

27. Tą Pėtras vėl užsigyne. Ir tūjaus gaidys pragydo.

28. Tą vėde jie Jėzų nūg Kaiposaus į sūdo namus. Ir buvo antsti. Ir jie ne ęjo į sūdo namus, kad ne pastotu nečysti, bet welhtas walgitu.

29. Tą išęjęs Pilotas pas jūs tare: ko turit' stūst ant šio žmogaus?

30. Jie atsakydami tare jam: kad tas ne butu piktadęjas, ne butumbim jį tav padamę.

31. Tą atšakę Pilotas jiems: taigi imkite jį ir pagal savo žokanę jį sūdikite. Tą Jyđai jam tare: mums ne walę neų wieng nužawinti.

32. Kad išsipilditu Jėzaus žodis, kuri kalbėjo, ženklin-dam's, kokių smercų miręs.

33. Tą Pilotas vėl ięjo į sūdo namus ir pawadinęs Jėzų, tare jam: argi tu esi Jyđų karalus?

34. Jėzus atšak: ar pats tai iš sawęs kalbi? Argu titi tav tai apie manę pasakę?

35. Pilotas atšak: ar aš Jyđs esmi? Tavo žmones ir vyrausi kunigai tavę man padamę; ką gi darei?

36. Jėzus atšak: mano karalyste ne esti iš šio swieto. Kad mano karalyste iš šio swieto butu, mano tarnai dėles tōs karautu, kad ne buczau padūtas Jyđams; bet dabar mano karalyste ne esti iš cę.

37. Tą tare Pilotas jam: argi tą tu taczau esi karalus? Jėzus atšak: tu sakai, aš esmi karalus. Aš ant to gimes ir ant swieto atęjęs, kad lūdiczau tiesą. Nors iš tiesōs yra, tas klausio mano balso.

38. Pilotas tare jam: kasgi

gra tiesa? Ir tai pasátes išėjo wël pas Jhduš ir tare jiems: aš ne randu neį jokiós kaltės ant jo.

39. Bet jūs toki páproti turite, kad aš jums ant welykū wieną išlėisciau; argi dabar norite, kad jums Jhdū karálų išlėisciau?

40. Tą jie wël wisi šauke, tarydami: ne tą, bet Barabosų. Bet tas Barabosus buvo ragbáininkas.

19. Pėrskyrimas.

Kristaus kentėjimas, smertis, ir paláidojim's.

Tą Pilotas Jėzų ėmęs, jį nu-plaťe.

2. Ir žalnieriui nupynę wainiką iš eršlėczū, uždėjo tą ant jo galwós, ir apsaute jį purpurós rubū,

3. Ir tare: šweits Jhdū karálau. Ir dave jam per ausis.

4. Tą wël išėjęs Pilotas laukan, tare jiems: žurėkit, aš jums jį išwedu laukan, kad pažintumbit, manę ant jo neį jokiós kaltės ne randanti.

5. Laipo Jėzus laukan išėjo, nėšdam's eršlėczū wainiką ir purpurós rubą. Ir jis šate jiems: štai, žurėkit, koksai žmogus!

6. Kaip jį išwėdo wbrausi kunigai ir tarnai, šauke jie šat-

dami: nukryžawot, nukryžawot! Pilotas šato jiems: imkite jį, nėša aš ne randu neį jokiós kaltės ant jo.

7. Jhdai jam atšate: mes prišátimą turim, ir pagal tą prišátimą jis tur mirti; nės jis patš Diemo sunumi pasidare.

8. Pilotas išgirdęs tus žobzus, jų daugiaus bijójos.

9. Ir wël išjės i šudo namus tare Jėzui: iš kur tu esi? Bet Jėzus jam nielo ne atšate.

10. Tą Pilotas tare jam: ar ne kalbi su manimi? Ar ne žinai, manę mace turinti, tamę nukryžawot, ir mace turinti, tamę palėisti?

11. Jėzus atšate: tu ne turētumbei neį jokiós máciēs ant manęs, jey tam ne butu dūta iš aukštybės. Togidėl kurs manę tam išdawe, didėsnį grietą tur.

12. Š to czėjo jėštójo Pilotas, laipo jį palėistū. Bet Jhdai šauke, tarydami: jey jį palėidi, ne esi Ciecoraus prietelus; nės šas karálumi dáros, tas gra priekš Ciecory.

13. Pilotas išgirdęs tus žobzus, išwede Jėzų laukan ir užsidėjo ant šudo krásės, ant wietós, wadinamós: ant aukštojo brūkso, jhdiskay: Gabbata.

14. Bet buvo prifigatáwijimo

diena weliktosa, apie šeštą ady-
nų. Ir jis tare Jydamis: štai,
jūsų karalus.

15. Bet jie šauke: šalin, ša-
lin su tūm, nukryžavot jį! Tare
Pilotas jiems: ar jūsų karalų
nukryžavosi? Vyrausi kunigai
atsakė: ne turime neį jokia ka-
ralaus, kaip tik Ciecory.

16. Tą jis jiems ji padarė,
kad butu nukryžavotas. Bet
jie ėmė Jėzų ir jį nuvedė.

17. Ir jisai nešdam's savo
kryžų išėjo prie vietos, vadi-
namos Lavongalvū vieta; žy-
dišlai vadinamūs: Golgota.

18. Čy jį nukryžavėjo, ir su
jūmi kitudy, abišalai, bet Jėzų
viduje jū dviejū.

19. Bet Pilotas parąšė už-
rašą ir pastatė tą ant kryžaus;
ir buvo parašyta: Jėzus iš
Nazaret, Jydu karalus.

20. Tą užrašą skaite daug
Jydu; neša ta vieta arti miesto
buvo, kur Jėzus nukryžavotas
yra. Ir buvo parašyta žy-
dišlai, grybišlai ir lotyniš-
lai.

21. Tą tare Jydu vyrausi
kunigai Pilotui: ne parašyt: Jy-
du karalus; bet jį saktusi: aš
esmi Jydu karalus.

22. Pilotas atsakė: tą para-
šiau, tai parašiau.

23. Bet žalnieri Jėzų nukry-
žavoję ėmė jo rubus ir padarė

ketures dalis, kiek vienam žal-
nieriui vieng dāli, taipojau ir
sermėga. Bet sermėga buvo
nesūta, nū paties viršaus per
visą austa.

24. Tą kalbėjo jie tarp sa-
mės: ne pėrdalykime tą, bet
apie jį mėstīm burtą, kam tēkti
turēs. Kad išsipilditu rāštas,
sakas: jie rubus mano tarp sa-
mės dalijo ir apie mano ser-
mėgą burtą mēte. Tą dāre
žalnieri.

25. Bet stovėjo pas Jėzaus
kryžų jo mōtina, ir jo mōtinōs
sesū, Marja, Alēopo pati, ir
Marja Madlyna.

26. Tą Jėzus išvydęs savo
mōtiną, ir mōtini, kūr jį
mylėjo, pas šālį stovinti, tare
savo mōtinai: moterist, štai,
tai tavo suns.

27. Potam tare mōtinui:
štai, tai tavo mōtina. Ir nūg
tōs adynōs ėmė ję mōtiniš
pas samę.

28. Pastų Jėzus žinodam's,
jau vislab atliktą ēfant, kad
rāštas išsipilditu, tare: aš
trokštu.

29. Tą stovėjo tēn ryšas,
pilnas ušūsų. Bet jie pri-
pilde tempini ušūsų ir uždėjo
ant yzopo prilaitę tą prie jo
burnōs.

30. Bet kaip Jėzus paragāves
buvo ušūsą, tare jis: atlikt.

Jr palentēs gálwq, išlėido dīwāšę.

31. Bet Žydai, dienai prisiġatāw iijimo ēšant, kađ lawonai ant krynāus sabatoje ne pasiliġtu, (nėša dide buwo ta diena sabatōs) melbe jie Pilotā, kađ būtu jū blauzdas sulāužit ir jūs nuimti.

32. Tay atėjo žalnieri, ir pirmam sulauže blauzdas, ir antram, kurfai su jūm buwo nuġrynāwotas.

33. Bet pas Jėzų atėję regėdami, ji jau numirus, ne lauže jo blauzdas.

34. Bet wienas iš žalnieriu atwėre su ragotine jo šonq, ir tūjaus išėjo kraujas ir wanbū.

35. Jr tas, kurfai tai regėjęs, lūdiyo apie tai, ir jo lūdiijimas ġra tikras, ir tas pats žino, tiesq sakqs, kađ ir jūs tikėtumbit.

36. Nėša tai nusidawę, kađ rāstas išsipilbitu: ney wienq kaulq jo nesulāužikit.

37. Jr wėl kīts rāstas kalba: jie išwys, i kuri jie būre.

38. Potam melbe Pilotā Jožėpas iš Arimatiōs, kurs buwo Jėzaus moġitiniš, bet slapczen, iš baimės del Žydū, kađ nuimtu lawonq Jėzaus. Jr Pilotas tai pawėlijo. Dėl to atejo ir nuėme lawonq Jėzaus.

39. Bet atėjo ir Nikodėmus, kurs kitq kartq prie naktiēs pas Jėzų atėjęs buwo, atnešdam's myrras ir alves sumaišytas, apie šimtq swarū.

40. Tay ėme jūdu Jėzaus lawonq ir iwynojo ji i drobės su žolėmis, kaip Žydai palaidoti lūbidawo.

41. Bet buwo prie tōs wietōs, kur jis nuġrynāwotas buwo, daržas, ir tamė daržė naujas kėpas, i kuri niekadōs ney wienas ne buwo dėtas.

42. Ėzonay jūdu padėjo Jėzų, dėl prisiġatāw iijimo dienōs Žydū, kađangi tas kėpas arti buwo.

20. Pėrsġyrimas.

Aristaus prisiġelimas aprėištās ir pawirtintās Judeoje.

Birmoj' dienoj' sabatū Martya Madlyna ateit ankšty, kađ dar tamsu buwo, pas kėpq, ir išwysta, ākmeni nūg kėpo atimta.

2. Tay ji bėga ir ateit pas Simonq Pėtrq ir pas anq kitq moġitini, kuri Jėzus mylėjo, ir safo jiembwim: atėme Wiefpati iš kėpo ir ne žinome, kur ji padėjo.

3. Tay išėjo Pėtras ir antrasis moġitiniš ir atėjo pas kėpq.

4. Bet tūdu bėgo podraug,

ir antrasis moķitinis pranōto Pētrā ir pirma atējo pas lāpā.

5. Pasilentes žūr ir mātō drobes padētas; bet patš tēn ne iējo.

6. Tay atējo Simonas Pētras pastuy jī ir iējo i lāpā ir išwyšta drobes padētas,

7. Ir skēpetā, su kure Jēzaus galwa buwo aprišta, ne pas drobes padēta, bet i šalī suwynotā ant sthrōs wietōs.

8. Potam iējo ir antrasis moķitinis, kurs pirmjaus atējo pas lāpā, ir išwyhdo ir itīkējo.

9. Nēs jie dar ne išmāne rāšta, kad jis turējo kēltis iš numirusiū.

10. Tay moķitinei wēl sufiējo.

11. Bet Marya stowējo pas lāpā, werkdama laukē. Ir laik jī werke, i lāpā žwilgterējo,

12. Ir pamāte dy angēly baltais rubais, sēdinczy, wienā prie galwōs, ir antrā prie kōjū, kur jie buwo Jēzaus lawōnā padēje.

13. Ir tūdu jei tare: moterīš, ko werki? Ji safe jiemdwiem: jie atēme mano Wiešpatī, ir ne žinau, kur jie jī padējo.

14. Ir tai atšalydama atfigrēje atgalos ir išwyšta Jēzū

stowinti, ir ne žino, tai Jēzū ēsanti.

15. Safo jei Jēzus: moterīš, ko werki? ko jēštai? Ana du-mōjo, czēpinintā ēsanti, ir safo jam: pone, ar tu jī šalin nešei, tay pasakyt man, kur jī padējei, tay aš jī atnešiu.

16. Tare jei Jēzus: Marya! Tay jī atfigrėjusi, safo jam: Rabbuni! tai musū žodzeis: moķitojau!

17. Tare jei Jēzus: ne patritif manēs; nēs dar ne užjengiau pas sawo Tėwā. Bet eil pas mano brolius ir pasakyt jiems: užjengiu pas sawo Tėwā ir pas jūšū Tėwā, pas sawo Diewā ir pas jūšū Diewā.

18. Ateit Marya Madlyna, pranėšdama moķitiniems: aš Wiešpatī regėjau, ir jis man tai pasāle.

19. Bet ant wāfaro tōs paczōs sabatōs, laik moķitinei susirintē, ir durys užrakintos buwo, iš bāimēs dēl Jydu, atējo Jēzus ir stōjos widuj jū ir tare jiems: palājus jumus!

20. Ir tai pasāles, parode jiems rankas ir sawo šonā; tay prasidžugo moķitinei, išwyhdę Wiešpatī.

21. Tay Jēzus wēl tare jiems: palājus jumus! Raipo manę sunte Tėwas, taip ir aš jus sunczu.

22. Ir tai ištars kvēpe i jūs ir tare jiems: imkite šventā Dvāse.

23. Kuriems jūs grietus atlēisite, tiems ģra atlēisti: ir kuriems tus ne atlēisite, tiems bus tie ne atlēisti.

24. Bet Lamošus, wienas iš dwylikōs, kuri wadina dwynū, ne buwo su jeis, Jēzui ateinant.

25. Todel saķe jam titi mokinieci: meš regējom Wiekpatī. Bet jis jiems saķe: jey ne išwysu jo rankosa winū wietas, ir ne idēsu sawo pirštā i winū wietas ir ne idēsu sawo rankas i jo šonā, ne itikēju.

26. Ir po aštūnū dienū buwo wēl jo mokitinei widuj', ir Lamošus su jeis; ateina Jēzus burims ēsant uzrakintoms, ir stojas widuj' jū ir saķo: pakājus jumus!

27. Potam tare Lamošui: būf šķ sawo pirštā ir regēt mano rankas, ir ištiesť sawo rankā ir idēf jē i mano šonā, ir ne būf netikis, bet tikis.

28. Atsaķe Lamošus ir tare jam: mans Wiekpatie ir mans Diewe!

29. Saķo jam Jēzus: kadanģi manģ matei, Lamošau, tay tiki. Išganyti, kurie ne mato, ir tacjau tiķ.

30. Ir daug titū ģentlū dare

Jēzus po aktiū sawo mokitiniū, kurie ne parašyti šitosā knygosā.

31. Bet tie ģra parašyti, kaķ tikētumbit, Jēzu ēsanti Kristu, Diewo Sunu, ir kaķ per tikējimā ģywasti turētumbit jo wardan.

21. Pērskyrimas.

Kristaus pristēlimas aprēitstas Galileoj'.

Potām wēl pasirōde Jēzus mokitiniems pas mares prie Tibēriōs. Bet jis taipo pasirōde:

2. Buwo podraug Simonas Pētras, ir Lamošus, kurs dwynū wadinamas, ir Natanaēlis, iš Kanōs Galilēōs, ir sunudu Bebedējaus, ir titu du jo mokitiniū.

3. Saķo jiems Simonas Pētras: aķ nuēisu ģwejūti. Jie saķo jam: tai eisim ir meš su tawim. Jie iķējo, ir tūjaus iķenge i laimā; ir tā naktī nieķo ne gāwo.

4. Bet dabar jau praāušus, stōjos' Jēzus ant krāķto; bet mokitinei ne ģinōjo, tai Jēzu ēsanti.

5. Tare jiems Jēzus: waitai, ar ne turite ķā wālgit? Jie atsaķe jam: ne turim.

6. Bet jis saķe jiems: mēstitimķā po beģinēs laimā, tay

rašite. Tāy jie mēte, ir jau daugiaus ne galējo ji traukt, dēl daugumo žuvjū.

7. Tāy tare anš mošitiniš, kūrį Jėzus mėlėjo, Pėtrui: Wiešpatš yra. Tāy Simonas Pėtras išgirdęs Wiešpatį ēsanti, apšijūse maršklineis (nēs buvo nūgas) ir išimete i marės.

8. Bet kiti mošitinei atėjo ant laivā (nēs ne toly buvo nūg krāšto, bet apie dū šimty māsūtū) traukdami tinklā su žuvimis.

9. Kaipgi jie išėjo ant krāšto, išvydo jie anglis padėtas ir žuvis ant jų, bej dūnā.

10. Tare jiems Jėzus: atnėškit tū žuvjū, jūšū dabar sugautū.

11. Jzenge Simonas Pėtras ir ištrauke tinklā ant žemės, pilnā bidžiū žuvjū, šimtā ir penkisdešimtis ir tris. Ir norint jų taip daug buvo, tacžau ne suplyšo tinklas.

12. Tare jiems Jėzus: eikit, laitykit pētus; bet neį vienas iš mošitiniū ne drįšo ji klāusti: kas tu esi? žinodami, Wiešpatį ēsanti.

13. Tāy ateina Jėzus ir ima dūnā ir dūda jiems, taipojau ir žuvis.

14. Dgi tas yra trėczas kartas, kad Jėzus pasirodęs savo

mošitiniems, kaip prisikėlęs iš numirusiū.

15. Jrgi jiems pētus pavālgius, tare Jėzus Simonui Pėtrui: Simone Jonošau, ar myli tu manę daugiaus, kaip šie? Jis sako jam: berods, Wiešpatie, tu žinai, kad aš tavę mylu. Sako jis jam: ganyl mano ērczūs.

16. Jis antrā kartā sako jam: Simone Jonošau, ar myli manę? Jis sako jam: berods, Wiešpatie, tu žinai, kad aš tavę mylu. Jis sako jam: ganyl mano atwis.

17. Sako jis trėczā kartā jamui: Simone Jonošau, ar myli manę? Pėtras nufismūtijo, kad jam trėczā kartā sake: ar myli manę? Ir sake jam: Wiešpatie, tu wisūs dāiktus žinai, tu žinai, kad aš tavę mylu. Sako jam Jėzus: ganyl mano atwis.

18. Jš tiesōs, iš tiesōs, saļau tav: kaip buvai jaunėsnis, patš apšijūdawai ir waitšczodawai, kur norėdawai; bet kad pasėsi, ištiesi sawo rankas, ir kīs tavę apjūs ir nuves, kur ne nori.

19. Bet tai jis sake, kad pažėnklintu, kokiū smerczu jis Dievā garbīsēs. Bet tai sakeš tare jam: sėl pastūy manę.

20. Bet Pėtras atšigrėžęs pa-

māte ņelanti tą mošitini, kūrī Jėzus mblėjo, kūrſai taipojau prie jo krutinės prie wakarėnės. buwo gulėjęs ir taręs: Wiešpatie, kūrſai yra tamę išdūdqš?

21. Tą ištvydęs Pėtras, ſako Jėzui: Wiešpatie, ogi ņis tą?

22. Ŗako jam Jėzus: jey aš noru, ſad tas paſiliktų, iſkolej aš ateimi, ſas tam tai rūp? Tu ņė' mane.

23. Tay iņėjo tas įodis tarp broliū: tas mošitinis ne mirš-

ta. Ir Jėzus ne ſake jam: jis ne miršta; bet: jey noru, ſad paſiliktų, iſkolej aš ateimi, ſas tam tai rūp?

24. Tas yra tas mošitinis, kūrſai lūdiſa apie tus dāiktus, ir tai parāņes. Ir mes žinome, tikrą ęſanti jo lūdimą.

25. Bet ir daugel titū dāiktū yra, kurus dare Jėzus, kurie, ſad po ſit's ſitą parāšomi butu, tikiūs, ſad ir patš ſwietas ne galėtu aptwerti tū knygū, kurios butu rašytinos.

Dārbai arba nusiđāvimai Apāštaliū, ņwento Luſoņaus.

1. Pėrſkyrimas.

Chriſtaus uſſengimas, Moſėjaus pawadinimas ant Apāštaliū urėdo.

Þirma ſalba tieſa paraſiau, mielas Teopile, apie tai wiſ, tą Jėzus pradėjo ir daryt ir moſit,

2. Ji tai dienai, kurioj paimtas buwo, ſaip Apāſtalamſ, kurus iſrintęſ per ņwenta Dwaſę, paliepimą dāwęs buwo.

3. Kuriems po ſawo ſentėjimo pat's ghwos paſirode, per tulero-pus iſſireiſkimus, ir dāwėſi regėti tarp jų ſeturesdėſimt

dienū, ir ſalbėjo ſu jeis apie ſaralyſtę Diewo.

4. Ir ſaip jūs buwo ſuwa-dinęs, liepe jiems, idant ne iſeitu iſ Jeruzalės, bet lauſtu pažadėjimo Tėwo, kūrī (ſake jis) girdėjot iſ manęs.

5. Mės Jonas kriſtijo wān-denimi, bet jūs buſite ņwenta Dwaſę kriſtiti, ne ilgą po ņiū dienū.

6. Bet tie, kurie buwo ſuſiėje, ſlauſe ji, tarydami: Wiešpatie, ar ņiūczė' wėl itaiſyſi ſaralyſtę Izraelio?

7. Bet jīs tare jiemš: ne pa-
rēitis jums žinoti czėsą, arba
adyną, kurę Tėwas šawo macei
pafilaitės yra.

8. Bet jūs gaušite šventōš
Dwāsēs galybę, kuri ant jūšū
ateis, ir busite mano ludinin-
tai Jeruzalėj, ir wišoj' Judėoj'
ir Samarioj', ir i' žemės krāšto.

9. Jr tai tarēs, buwo paim-
tas rėgimay, ir debesis jė šalim
atėme po jų akiū.

10. Jr jiemš bežurint pastuy
jė, jam dangun žengiant, štay,
du wyrū, baltais rubais aprė-
dytu, stowėjo pas jūs,

11. Kuriūdu ir šake: jūs wy-
rai iš Galilėōš, kam czę stowit
dangun žurėdami? Šis Jėzus,
kursai nū jūšū paimts yra dan-
gun, wėl taipo ateis, kaip jė
regėjot dangun žengianti.

12. Tay jie sugrįžo i Jeru-
zalėnūg kálno, kursai wadinams
alhwū kálnas, ēšqš arti Jeru-
zalės, tikt per sabatōš kėlą.

13. Jr kaip jie iėjo, užtōpo
ant aukštōš šwetlyczōš; nės
czę laifėsi Pėtras ir Jotubas,
Jonas ir Endrėjus, Pilippas
ir Lamošus, Baltramėjus ir
Mattėošus, Jotubas, Alpėjus
sumus, ir Simons Belotes, ir
Judas Jotubo;

14. Tie wiši buwo podraug
wienširdžey, besimelsdami ir
prašydami, su moterimis ir su
R. L.

Marja, mótina Jėzaus, ir su
jo broleis.

15. Jr tosa dienosą kėlēs
Pėtras tarp mošitiniū, tare: (bet
buwo pulkas wardū draug su-
siėjusū apie šimtą ir dwidė-
šimt).

16. Jūs wyrai ir brolei! tu-
rėjo išsipildit tas rāštas, kuri
pirm to šakiusi yra šwenta
Dwāse per burną Dowido, apie
Judosy, kursai buwo wādas
tū, kurie Jėzū sugāwo;

17. Nės buwo su mumis pa-
skaitytas ir buwo šė urėdą su
mumis gāwēs.

18. Tas nepelne dirwą už al-
gą neteišybēs, ir pasikore ir
pusau perplyšo; ir wiši jo wi-
durei išpūle.

19. Jr tai wišiemš žinoma
Jeruzalėj' gywėnantiems, tai-
po, kad ta dirwa wadinama jų
žodžeis: Ateldama, tai esti,
kraujo dirwa.

20. Nės parašyta yra Psal-
mū knygosa: jų gywėnimas
t'ėsie pūstas, ir te ne esie ney
wien's, kurs tamė gywėntu, ir
jū wyštupyste te gauna kit's.

21. Taggi reikia wienam šiū
wyrū, kurie pas mus buwo
per wišą czėsą, kuriamė Pons
Jėzus tarp musū ir iš- ir
iėjo,

22. Nū Jono krikšto, iki tai
dienai, kurioj' nū musū paim-

tas ėra, lūdininkū pastoti su mumis jo prisikėlimo.

23. Ir pastate du, Jozėpa, wadinamą Barzabą, su prawardu Justus, ir Motėjų,

24. Melbėsi, tarydami: Wiešpatie, tu wisū širdis pažysti; parodi, kur tu šiū dwiejū saw išsirintęs esi,

25. Kad wien's tū gautu šę šlužmą ir Apáštaliū urėdą, nū kurio Judokšus atstėjo, kad nueitu i jo wieta.

26. Ir burtą mėtė ant tū dwiejū; o ta burta trópijo Motėjų; ir jis tape prisikirtas wienolika Apáštalamis.

2. Pėrskyrimas.

Škilejims šmentōs Dwásės ir Apáštalo Pėtro lozonis.

Ir Sekminū dienai išsipildžus, buwo wisi wienširdžey pobraug.

2. Ir umat rādosi užimas nū dangaus, kaip tokio didžio wėjo, ir pripilde wisus namus, kuriuse jie sėdėjo.

3. Ir liežuwojei pėrbalyti jiems pasirode, kaip ugniės liepsna; ir sėdosi ant jų kiekwieno;

4. Ir pilni pastėjo Dwásės šwentōs, ir pradėjo kalbėt kitais liežuwojeis, kaip Dwase jiems dawe iškalbėt.

5. Bet buwo Jeruzalėj' gywna Žydai, wchai Diemo bija,

iš wisokiū žmonū po dangum ēsanczū.

6. Tamgi balsui nusidawus susiėjo daugumas žmonū, ir n' imane, ką mislit arba sakyt; nės kožnas girdėjo jūs sawo liežuwoju kalbanczus.

7. Bet wisi pėrsigandę dywijosi tarp sawes, tarydami: Štai ar ne wisi šie kalbajie ėra iš Galilėōs?

8. Kaipogi kožnas girdim sawo liežuwi, kuriamė mes esme gimę?

9. Partai ir Mėdai ir Elamitai, ir kurie gywename Mezopotamioj', Judėoj' ir Rappadocioj', Ponte ir Azioj',

10. Brygioj' ir Pamphlioj', Egipte ir kalisa Bybiōs pas Čyrėnā, ir ateivojei iš Aėmo,

11. Žydai ir Žydū wiera priemę, Kretėnai ir Arabionai; mes girdim' jūs musū liežuwojeis kalbanczus bidžus Diemo dārbus?

12. Bet jie wisi išsigandę dywijosi, kit's kitam sakhdami: Kas tai bus?

13. Bet kiti tai apjūkdami tare: jie saldaus wyno prisi-gėrę.

14. Tay Pėtras stowėdamas su wienolika, pafėle sawo balsą ir kalbėjo jiems: jūs Žydai, mieli wchai, ir wisi, kurie gywėnat' Jeruzalėj', tai jums pra-

neřam, ir áleiskit mano řodžus
i řawo auřis.

15. Nēs řie ne priřigēre, řaip
jūs miřlijat, řadangi dabar tre-
cza adyna dienōs.

16. Bet tai ģra: řa prarařas
Joēlis pirm to řařes:

17. Ģr tur nusiđūtis pařkiau-
řosa dienosa, řařo Diemas: Ař
iřliesu řawo Dwařēs ant wiřo
řuno, ir jūřu řūnus bey jūřu
duřters prarařaus, ir jūřu jau-
niřaiczei regēimus regēs, ir
jūřu řenieji řapnus turēs;

18. Ģr ant řawo bernū ir
ant řawo mergū ař tořa die-
nosa řawo Dwařēs iřliesu, ir
jie prarařaus;

19. Ģr ař daryřu řtebuřlus
auřřtay danguje, ir řēnřlus
řemay ant řemēs, řraujā ir
ugnē ir dumū řmařti.

20. Saule parwirs i tamřybe,
ir mēnū i řraujā, pirm ne řaip
diđžoji ir řłownoji diena Wiř-
patiēs ateis.

21. Ģr nusiđūs, řurs Wiř-
patiēs wardo mēřis, tas bus
iřganyř's.

22. Ģūs wyrai Ģzraēlitēnai,
řlausřķit řiū řodžiū: Ģēzy Ra-
žarenřķa, wyřā nū Diemo tarp
jūřu padrūtinta galybēmis ir
řtebuřlais ir řēnřlais, řurus da-
re Diemas per ji tarp jūřu
(řaip ir jūs pátyř řinote),

23. Ģa (řadangi jis iř apdu-

mōtōs walēs ir apřiēmimo Die-
wo padūtas būwo) jūs ēmēt
per ranřas neteiřujū ir ji pri-
řabingē nuřawinote;

24. Ģa Diemas priřēle ir
atriřo řmertiēs řanczas, řadangi
negalim's dāit's būwo, řad
řmertiř ji laiřtytu.

25. Nēs apie ji řařo Dowi-
das: ař wiřados Wiřřpati pa-
řtaczau po řawo ařiū; nēs jis
ģra po mano dēřinēs, řad ne
buczau pajūdinam's.

26. Ģodēl linřřma ģra mano
řirdis, ir mano lieřutwis dža-
ģiaři; nēs ir mano řunas iřřēřis
nusiřtiřējime.

27. Nēs tu mano duřģā ne
palikři pēřłoje, neģģi pēřleiři,
řad tarwo řwentařis patreřģimā
regētū.

28. Tu man parodei ģywa-
řtiēs řēlus. Tu manē priřiđłiři
džaugsřmu po řawo weidu.

29. Ģūs wyrai, mieli brolei,
dūřit man drašēy řalbēti apie
řēntēwi Dowidā; jis ģra nu-
mires ir palāidotas, ir jo
łapas pas mus ģra iři řei die-
nai.

30. Ģamģi ēřant prarařu ir
řinant, Diemā ģam řu priřģēģa
pajadējus, řad waiřas jo řtrēnū
ant jo řrařēs řēdēģēs:

31. Ģirm to tai matģdam's
řalbēģēs ģra apie priřiřēłimā
Řristaus; řad jo duřģia ne pa-

liſta pėſlojė, ir jo kuną ne re-
gėjusi patreſimo;

32. Tą Jėzu priklė Dievas,
to mes wiſi eſme lubininkai.

33. Tangi jis per dėſinę Die-
wo paaukštintas, ir gawęs pa-
žadėjimą Dwaſės ſwentoſės iſ
Tėwo, iſkliejo tai, tą jūs rėgit'
ir girbit'.

34. Mės Dowidas ne užženge
dangun. Bet jis ſako: Wieſ-
pats ſako mano Wieſpaczui:
ſėſtis po mano dėſinei;

35. Ji tawo neprietelus pa-
guldyſu ſūlėlu tawo lojū.

36. Tai te žino tikrai wiſi
namai Izraelio, kad Dievas
ſi Jėzu, kurį jūs nukryžawo-
jot, Wieſpatim ir Kriſtumi pa-
dareš.

37. Bet kaip jie tai girdėjo,
ėjo jiems per ſirdi ir tare Pė-
trui ir kitiems Apáſtalams:
jūs myrai, mieli brolei, tą mes
turim daryti?

38. Pėtras tare jiems: priſi-
werſities ir ložas dūities
kriſtiti wardan Jėzaus Kri-
ſtaus, ant grietū atleidimo, tą
gauſite ſwentoſ Dwaſės dó-
waną.

39. Mės juſū ir juſū waitū
yra ſis pažadėjimas, ir wiſū
toli eſanczū, kuruſ Dievas,
muſū Wieſpat's, pritwadis.

40. Jr daug kitais žodzeis
dijo jis ir graudėno, ſaſy-

dams: dūities gėlbėti nū tū
piktųjų žmonū.

41. Kuriegi jo žodi rods pri-
ėme, kriſtėdinos, ir priſidėjo
tą dieną ant trijų tūkſtanczū
duſū.

42. Jr jie paſiliſo brutay A-
páſtalu pamokſle ir draughstėje,
ir dūnōs laužimė ir maldojė.

43. Jr wiſas duſias apėme
baimė. Jr nuſidawe daug ſte-
bukū ir ženklū per Apáſtaluſ.

44. Bet wiſi, kurie buwo tik
paſtoje, buwo padraug, ir wi-
ſlab iſ wienu turėjo.

45. Sawo lobjus ir turta
pardawe ir tuſ iſdalijo wi-
ſiems, kaip kiek wienam pri-
walu buwo.

46. Jr kaſdien wiſados, po-
draug wienſirdzej buwo baž-
nyczoj, ir dūną lauže weik cze,
weik ſitur namūse;

47. Ėme wálgi ir dėlawójo
Dietwui ſu dzaugſmu ir gera
ſirdze, turėdami malonę prie
wiſū žmonū. Bet Wieſpats
kaſdien pridėjo ſurinkimui tuſ,
kurie iſganytais paſtojo.

3. Pėrſkiyrimas.

Pėtro ſebuklas bej Dietwo žodzio į-
timas.

Bet Pėtras ir Jonas užėjo
podraug i bažnyczią apie de-
wintą adyng, kurioj melsda-
woſi.

2. Ir buvo vyras ráiřas iř žyváto mótinós, tas neřódinofi, ir pasodino ji řasdien' pas duris bažnyčós, kuriás wadino grázomis, jeib ubagáutu wargdienú dali, nú tū, kurie i bažnyčią eidarvo.

3. Tas matydam's Pétarą ir Joną ieinancų i bažnyčią, práře wargdienú dali.

4. Bet Pétras žurėjo i ji su Jonu ir tare: žurēt i mudų.

5. Ir jis žurėjo i jūdų, laukdams, kad tą iř jū dwiejų gautu.

6. Bet Pétras řake: řidábvo ir aukřo ne turu, bet řą turu, tai tam dūmi: wardan Jėzaus Kriřtaus Nazarenřto řeltis ir wáitřczoř!

7. Ir nutwėres ji prie deřinės rankós, attiese ji. Tūjaus řtowėjo jo řojų apaczia ir blauidlaulei řtipren.

8. Pařokės galėjo wáitřczoti ir řtowėti, irėjo su jeis i bažnyčią, wáitřczojo ir řokinėjo, gárbindam's Dievą.

9. Ir máte ji wiři žmones wáitřczojanti ir gárbinanti Dievą.

10. Ir pažino jitaėřanti, kurs prie grázų durių bažnyčós buvo řėdėjęs dėl daliės wargdienų; ir pilni pastójo nusiđywiimo ir řtebėjimo dėl to, řas jam buvo nusiřitus.

11. Bet řaip tas ráiřasis jau

paswėitės, prie Pétro ir Jono laitėři, řusibėgo wiři žmones prie jų i pręangi, wadinama Salomóno, ir dywioři.

12. Tai matydam's Pétras atřáte žmonėms: jūs vyrai iř Izraėlio, řam dywijaties dėl to? Arba řo žurit i mudų, buř mudu ři wáitřczojanti butumbiwa padarusu per musų pacų řylą, arba pėlnimą?

13. Dievas Abraómo ir Izáóto ir Jokubo, Dievas musų tėwų řawo řúdiři Jėzų pėřřwiete, kuri jūs padawēt ir kurio užřignēt po ačių Piloto, řaip iřai řúdiři, ji palėisti.

14. Bet jūs užřignēt, řwen-tojo ir teiřojo, ir prařēt, řad jums razdáininlą dowanót.

15. Bet řunigaikřti gywátós jūs nužawinot; tą Diews priřele iř numirusiū, to mudu řudininkaisėřawa.

16. Ir per řiřėjimą i jo wárda ant řito, kuri jūs matot ir pažřstat, patwirtinę řawo wárda; ir řiřėjimas per ji řitam dawęs yra řitą řweikátą po jusų ačiū.

17. Jau, mieli brolei, řinau, jūs iř nežinós tai darus, řaip ir jusų wyresnieji.

18. Bet Dievas, řą per burną wiřų řawo práratų pirm to apřátes yra, řaip Kriřtus řentėti turėjęs, řitaiř iřřipilde.

19. Togidél gailékities ir prisiverskities, kad júsú grietlai butu geshiti.

20. Kad ateitu atgaiwinimo czėsas nūg weido Wiešpaties, kad sús tq, kursorai jums dabar pirm apšátomas yra, Jėzu Kristų;

21. Kuri tur dangus samije laishti, iki tam czėsui, kuriamė wisi daittai bus attaishti, apie kuras Diew's kalbėjes yra per burną wisų sawo šwentū prarakū iš pradžōs swieto.

22. Nės Moizėbus taręs tėwams: praraką jums Wiešpats, júsú Diewas, prikelis iš júsú broliū, kaip manę, to klausykitė wisame, tq jis jums sakyš.

23. Ir nusidūs, turi dušia to prarako ne klausys, ta bus išgaishinama iš žmonū.

24. Ir wisi prarakai, nūg žomelo ir pastuy, kiek tiktaų jū kalbėjo, tie apie tas dienas praneše.

25. Jūs este prarakū ir derėjimo waitai, kuri Diews padaręs yra su júsú tėwais, kad sake Abraomui: per sawo sėklą bus pėržegnoti wisi žmones ant žemės.

26. Jums pirmiaus Diewas prikelis sawo kudiki Jėzu ir jė jums suntes, jus pėržegnoti, ib kiekwiens prisiversitu nūg oo piktėnybės.

4. Pėrskyrimas.

Apáštaiú pėrjetinėjimas ir tikinczuų elgimas.

Bet kaip jūdu žmonėms kalbėjo, atėjo pas jūdu kunigai ir wyresnysis bažnyczōs ir Sadduceūšai.

2. (Tie nesente, kad jūdu mokino žmones ir apšate Jėzuje prikelimą iš numirusiū.)

3. Ir nagan jūdu ėme, ir apšale jūdu iki rytojui; nės jau buvo wakarās.

4. Bet daug tū, kurie klausēs to žodžio, tik pastōjo, ir skaitlus wyrū pasidare apie pentis tūkštancus.

5. Ale rytmetij' susiėjo jū wyresnieji, ir wyrausieji, ir raštemokiti i Jeruzalę.

6. Annošus, wyrausas kunigas, ir Kaiposus, ir Jonas, ir Aleksandras, ir kiek jū buvo iš giminės wyrausū kunigū.

7. Ir jūdu po sawo akiū pastatę, klausė jūdu: iš tokiōs maciēs, arba kieno wardan tai dārētá?

8. Pėtras, šwentōs Dwāsės pilnas, tare jiems: jūs wyresnieji žmonū, ir jūs wyrausieji iš Izraelio,

9. Jey mudu šendien sūdijamu dėl tōs geradėjystės, negalinczam žmogui išrōbitōs, per kurę jis sweits pastōjo:

10. Tay jums ir wisiems

lumigáitšcei susirenkas i pul-
tą, prieš Viešpatį, ir prieš jo
Krištų.

27. Berods iš tiesės, jie gra
susirinkę prieš tavo šventą
lūdikį Jėzų, kuri tu mostijei,
Erodas ir Pankstus Pilotas, su
pagonais ir žmonėmis Izra-
ėlio,

28. Daryti, tą tavo ranta ir
tavo malė pirm to sudumojų,
kad tai nusiūdū.

29. Jė dabar, Viešpatie, ma-
tyl jū pagrumždimą, ir dūl
savo tarnams, su wišokiu dra-
sumū kalbēt savo žodi.

30. Jė ištiekt savo ranta, kad
šveiktata ir žėnkilai ir stebullai
nusiūdū per wārdą savo šwen-
to lūdikio Jėzaus.

31. Jė jiems pasimeldus, pa-
sijūdino ta wieta, kurioje bu-
wo susiję, ir wiši pilni pastojų
šventos Dvāsės, ir kalbėjo
Dievo žodi su drasumū.

32. Bet daughbės tikinczujū
būwo wiena širdis ir wiena
dušia; ir neį wien's ne šakė
apie savo lobjus, kad tie jo
wieno butu, bet wišus dāiktus
draugisšką turėjo.

33. Jė su dide galybe dāwe
Apáštalai lūdijimą apie prisi-
kėlimą Bono Jėzaus, ir dide
būwo malone prie jū wišū.

34. Jė neį wiens jū ne būwo,
urs stotėjo; nės kiel tik jū

būwo, kurie dirwas ir namus
turėjo, tie pārdawe tūs ir at-
neše pinigūs pārdūtojo turto,

35. Jė padėjo tūs pas Apášt-
talū kojas; ir dūdamo kiekwie-
nam, kas jam privalu būwo.

36. Bet Jozes, kuri Apášta-
lai prawardū Barnabą wadino,
(tai esti sunus palinkšminimo),
Lewitas iš Cypriū gimęs,

37. Tas turėjo dirwą; ir par-
dawe tą, ir atneše pinigūs ir
padėjo tūs pas Apáštalū kojas.

5. Pėrskyrimas.

Ananiosaus ir Sapporės smertis; Apášt-
talū kalėjimas ir išwālniřimas.

Bet netursai wyr's, wardu
Ananiosūs, su savo pacze Sa-
ppra, pārdawe savo lobi,

2. Jė paláike dalytą tū pini-
gū su žine savo pacžos, ir da-
lytą atneše ir padėjo pas Apá-
štalū kojas.

3. Bet Pėtras tare: Ananio-
šau, kodėl šėtonas tavo širdi
apėmęs, kad tu šwentai Dvā-
sei melūji ir palaiškai dalytą
pinigū už dirwą?

4. Jūt butumbei galėjęs pa-
laišyti, tą turėdam's; ir kaip
būwo pārdūtas, taipjau būwo
tavo wālėje. Dėl kogi tai savo
širdije apšiėmei? Tu ne žmo-
nėms, bet Diewui pamelawai.

5. Bet Ananiosūs tūs žodžius
išgirdęs parpūle ir išleido

dwašę. Ir atėjo dide báime ant wišû, kurie tai girdėjo.

6. Bet jaunikaiczei kėlės' ir ji i þali padėjo, ir ji iþnėšę paľase ji.

7. Ir nusidáwe po walandôs, łone po trijų adhnû, atėjo jo pati i widų ir ne žinojo, kas buwo nusidáwus.

8. Bet Pėtras atľate jei: saľt man, ar taip brangę par-dáwėta dirwa? Ji ji ľale: tikrai taip brangę.

9. Bet Pėtras ľale jei: łobėl-gi ľusitarėta, gunditi dwašę Wieľpatiės? Ežtai, łojos tû, kurie tawo wyra paľase, yra uľ duriû, ir tawę iþnėš.

10. Ir ji tûjauš parpûle paš jo łojas ir iþľėido dwašę. Tą atėjo jaunikaiczei ir rádo ję nu-mirufę, iþnėšę ir paľase ję paš jôs wyra.

11. Ir atėjo dide báime ant wišo ľurinkimo ir ant wišû, kurie tai girdėjo.

12. Bet daug žėntlû ir ľte-bullû nusidáwe žmonėsa per ranľas Apáštálû. Ir wiši bu-wo pryangij Salomono wien-ľirdžę.

13. Bet ľitû neį wien's ne dryso jiems prisidráugint; bet žmones jûs didžoj' garbėj' ľaiť.

14. Ir prisidėjo dar daugiaus tikincų i Wieľpati, wyrû ir moterû,

15. Tai po, aľa ligonis ant ūli-cų iþnėšę ir gulbejûs ant páta-lû ir morû, jeib Pėtrui atėmant, jo ľeľėlis kėlis iþ jû apdengtu.

16. Suľiėjo taipojau daug iþ aplink ėľancų miestû i Jeru-ľalę, ir atnėšę ligonis ir necų-ľtųjų dwašû wárgintus, ir wiši ľweiki paľtėjo.

17. Bet kėlės wyraufas ľun-gas, ir wiši, kurie su jûmi bu-wo, (tai yra ľkirta wierôs drau-gyľte Sabbucėuľû,) ir paľtėjo pilni pápyľio;

18. Ir nutwėrę Apáštalus, imete jûs i praľtą ľalėjimą.

19. Bet angėlas Wieľpatiės naktij' atdare duris ľalėjimo ir iþwėbes jûs, tare:

20. Nueikit' ir stojęsi ľalbėkit bažnyčjoj' žmonėms wiľus žo-džus ľiôs ghwátôs.

21. Tai girdėję ėjo ankľti i bažnyčją ir moľino. Bet atė-jęs wyraufas ľunigas, ir kurie su jûmi buwo, ľuwadino rôt-ponus, ir wiľus wyresnűsus wailû Izraėlio, ir nusunte i ľalėjima, jûs atwėľti.

22. Bet tarnai ténay nuėjo, ir jû ne rádo ľalėjime; ľugrųžo, ir apľate,

23. Tarydami: ľalėjimą ra-dom' drutay ir geray užraľinta, ir ľárgus ľauť paš duris ľto-wincžus, bet atdarydami neį wieno widuje ne rádom'.

24. Kaip tuš žodžius girdėjo wybrauſas kunigas ir bažnyčžods užweizdas, ir kiti wybrausieji kunigai, ne žinójo, tą satyt, arba mislit apie jūs, kas iš to busę.

25. Tay wiens atėjęs pasáke jiems: štay, tie wyrai, kuruš apšalēt, yra bažnyčzoj', stow' ir mokina žmones.

26. Tay nuėjo bažnyčžods užweizdas su tarnais ir atwebe jūs su gerū; nēs bijójos žmonū, kad ne butu atmenimis užmušti.

27. Ir atwėdę jūs pastáte jūs po akiū rópontū. Ir wybrauſas kunigas klause jūs,

28. Satydamas: ar mes ne dibey jums uždraudēm, idant ne mokitumbit tamē warbē? Ir štay, papilbēt Jeruzalę sawo pamokšlu, ir norit to žmogaus kraujo dėl mus káskinti.

29. Bet Pėtras ir Apāstalai atšáke, tarydami: Diawo daugiaus reik klausyti, ne kaip žmonū.

30. Diawas musū tėwū prišėle Jėzu, kuri jūs užmušēt pasabine ant mēdžio.

31. Tą Diawas per sawo dėšinę paaušštino kunigaišbczu ir ššganytoju, dūti Izraėliui prišiwertimaq ir griekū atleidimaq.

32. Ir mes esame jo ludinins šiū žodžiū, ir šwenta

Dwáse, kurę Diaw's dáwė tiems, kurie jo klauso.

33. Kaip jie tai girdėjo, plhšte plhšo jų širdis, ir pamisljo jūs užmušti.

34. Bet kėlėsi tarp rópontū wiens Parizėuſas, wardu Gamaliėlis, raštemoškis, wišū žmonū garbėj' laistomas, paliupe Apāstalus ant walandōs išwėsti,

35. Ir tare jiems: jūs wyrai Izraėlio, pátyš dabokities dėl tū žmonū, kas jums pulstufi daryti.

36. Birm šiū dienū kėlės Tėuſas, satydam's, buť kas ēšqš; ir prišistyre pas jė skaitlus wyru, kokie keturi šimtai; tas užmuštas, ir wiši, kurie jam pripūle, iššklaidyti yra ir niekū pawirto.

37. Po to kėlės Judas iš Galilėds, dienosą pasirašibinimo, ir daug žmonū išwadžodams sawešp' priwerte, ir tas taipjau prapūle, ir wiši, kurie jam pripūle, yra iššklaidyti.

38. Ir dabar satlau jums: laukities nūg tū žmonū ir palėisfite jūs. Jey ta roda arba tas dārbas iš žmonū yra, tay suirs;

39. Bet jey iš Diawo yra, tay jūs ne galėfite tą ardyti, jeib ne rašti butumbit, kaip kurie nori Diawui priešytiši.

40. Tay jie kláuse jo, ir pa-
wadinę Apáštalus nuplate jų
ir liepe jiems, kad ne kalbētu
wardan Jėzaus, ir palėido jų.

41. Bet jie dziaugdamiesi at-
stojó iš akiu rópónu, kad verti
buvo pastoje, dėl jo wardo iš-
gėdinimą kentėti.

42. Jė ne palowe, kasdien'
bajnygoje ir šę ir tę namųse
mokėti ir apsaityti Ewangėlią
apie Jėzų Kristų.

6. Pėrskyrimas.

Tamadas wargdienų katótojų; Stepono
apjundim's.

Bet tosa dienos, kaip daug
mokitinu radosi, kėlėsi myrmė-
jimas Grytiškųjų prieš Jybus,
dėl to, kad jų náplės buvo
aplentkos kiedieniskame prita-
vojime.

2. Tay tie dwylisa suwadinę
pultą mokitinių tare: ne tinka
mums palikti Dievo žodi ir
tarnauti prie stálo.

3. Dėl to, jų mieli brolei,
weizdėkit tarp sawės septynis
wyrus, gėrą lūdimą turinczus,
pilnus Dwafės šwentos ir iš-
minties, kurus istatytumbim
tai reikmenei.

4. Bet mes pasiliksim melbime
ir šlūžmoj žodžio.

5. Jė ta kalba labay patiko
wisai daugybei; ir išrinkto Ste-
poną, wyrą pilną tikėjimo ir

Dwafės šwentos, ir Bilippą, ir
Prokora, ir Nifanora, ir Timo-
na, ir Parmėna, ir Mikolaju, Jy-
du wiera priėmusi iš Antiochios.

6. Tus pastáte po akiu Apáš-
taliu, ir pasimeldę uždėjo ran-
kas ant jų.

7. Jė Dievo žodis dauginos,
ir skaitlus mokitinių labay di-
binos Jeruzalėj. Taipjau ir
daug kunigų wierai paklusnus
pastojó.

8. Bet Steponas pilnas tikė-
jimo ir galybės, dare stebuklus
ir didžus ženklus tarp žmonu.

9. Tūczėj' kėlėsi keli iš šuilės,
wadinamós Sibertinu, ir Ch-
rėnu, ir Aleksandrinu, ir tū,
kurie iš Cilichios bey iš Azios
buvo, ir susigincijo su Ste-
ponu.

10. Jė ne galėjo atfistėngti
išminczei ir Dwafei, kurioje
kalbėjo.

11. Tay jie mokino kelis wy-
rus sakyti: mes girdėjom jį kal-
banti blūznijimo žodžus prieš
Moizėšų ir prieš Dievą.

12. Jė sujūdino žmones ir
wyresmūsus ir rašte-mokitus,
ir atėję paplėše jį, ir nuvede
jį pas rópónus.

13. Jė pastáte neteisus lūdi-
ninkus, tie sake: tas žmogus ne
paláuja kalbėt blūznijimo žo-
džus prieš tą šwentą wietą ir
(prieš) žofaną;

14. Mēs girdējom ji kalbanti: Jēzus iš Nazaret išardys tą vietą ir pērvers istatimus, kurūs mums Moizēšus dāve.

15. Jis žūrėjo į jį wisi, kurie tarp rōtponiū sēdėjo, ir mātė jo wėidą, kaip angėlo wėidą.

7. Pērskyrimas.

Stėpono satimas Diewo įodžio, mūto ir smertis.

Tač tare wbrausas tunigas: ar tai taip?

2. Bet jis sake: mieli brolei ir tēwai, klausykītės: Diewas plowēs pasirode musū tēwui Abraōmui, jam dar Mezopotāmioj' ēsant ir dar ne gywėnant Arane.

3. Jis tare jam: išeit iš sawo žēmės ir nūg sawo genczū, ir eit į žėmę, kurę tau parōdisu.

4. Tač išėjēs iš Kalbėu žēmės gywėno Arane. Jis iš cze jo tēwui mirus, pērtėle jį Diewas į tą žėmę, kurioj' jūs dabar gywėnate.

5. Jis ne dāve jam czonay balyką tēwiškės neį per pėdą, ir pažadėjo jam, noris tą jam padūti, ir jo sėklai po jo, dar jam neį jokio waiso ne turint.

6. Bet Diewas taip kalbėjo: tauw sėkla bus ateiwis swetimoj' žēmėje, ir priwers ję tar-nauti, ir piktay laiktys keturis mētus mētū.

7. Jis tus žmones, kuriems tarnaus, aš sūdisu, sake Diewas; ir jie potam išeis ir man tarnaus šioje wietoje.

8. Jis dāve jam appjaustimo derėjimą. Jis jam gime Jzao=kas, ir appjauste jį ašmājė die=na, ir Jzaoiui Jotubas, ir Jotubui dwylita sentėwjei.

9. Jis sentėwjei ne tēsdami Jozėpą, pārdāve jį Eghptan; bet Diews buwo su jūmi.

10. Jis išgėlbėjo jį iš wisū jo wargū, ir dāve jam malonę ir išmintį po aliū Paraōno, karālaus Eghpto, tas jį istāte tunigaitfczu ant Eghpto ir ant wisū sawo namū.

11. Bet rābofi bādas ant wifōs Eghpto žēmės ir Kanānēs, ir didis prišpaudimas, ir musū tēwai ne rābo išsimaitinimo.

12. Bet Jotubas patyręs jawū ēsant Eghpte, išsunte musū tēwus pirmą kartą.

13. D antru kartū Jozėpą pažino jo brolei, ir Paraōnui Jozėpo giminē pastōjo žinoma.

14. Bet Jozėpas nusuntęs atgabėndino sawo tēwą Jotubą ir wisą sawo giminę, septynis-dėšimtis dušū ir pentias.

15. Jis Jotubas nusitraukė Eghptan, ir numire, jis ir musū tēwai.

16. Jis pargabėnti yra į Eglėmą ir padėti į lapą, kuri

Abraomas nupirkęs buvo už pinigų nu vaikų Emoro, Sime.

17. Bet kaip prisiartino czėsas pažadėjimo, kuri Dievas Abraomui buvo prisėjęs, daugfinosi žmonės ir platyn ėjo Egipte,

18. Ji kitą radosi karalus, karsai apie Jozepą nieko ne žinojo.

19. Tas buties gaishino musų giminę ir wargino musų tėvus, ir liepe jaunusius vaikus šalin mēsti, kad jie gyvi ne išliktu.

20. Tūczės' gime Moizėšus, ir buvo waifelis gražus po Diemo atliu; tas buvo tris mėnesius išlaikytas namuse savo tėvo.

21. Bet kaip ji šalin dėjo, priėme ji dukte Paraono, ir ji užaugino savo per waiką.

22. Ir Moizėšus išmokitas wisoj' išmintije Egiptionų, galis buvo dārbūse ir žodžūse.

23. Bet keturesdėšimtis metų sėns pastojęs, pamislijo atlanhtyti savo brolius, waitus Izraelio.

24. Ir pamates wieng netiesę kencziantį, išgėlbėjo, ir atkeršijo tą, karsai buvo warginams, užmušdamas Egiptioną.

25. Bet jisai dumojō, savo brolius išmanysent, Diemą per jo ranką jiems išgelbėjimą dūbantį; bet jie tai ne išmāne.

26. Ir antrą dieną jis atėjo pas jūš, kaip jie tarp sawęs waibijosi, ir pagraudėno jūš, kad sutiktu, tarydamas: mieli wghrai, jūš este brolei, kam kit's kitam neteisybę dārote?

27. Bet neteisybę sawo artimui daręsis, stūme jį nu sawęs, tarydamas: kas sawę ant musų ištate wghrausu ir subžā?

28. Ar ir manę nori užmušti, kaip wakar Egiptioną užmušei?

29. Bet Moizėšus pabėgo dėl to žodžio ir pastojō ateiwis žēmėj' Midian, czonah jam gime du sumu.

30. Ir po keturesdėšimtis metų pasirode jam pūsczoje, ant kalno Sinai, angėlas Wiefepatiēs, ugniēs liepsnoje krūme.

31. Bet Moizėšus tai regėdamas dywijosi to apreiškimo. Bet kaip priėjo apžwalgtyti, nusidawe jopi balsas Wiefepatiēs:

32. Aš esmi Dievas tavo tėwū, Dievas Abraomo, ir Dievas Izako, ir Dievas Jozubuo. Bet Moizėšus drebėjimu apimtis ne dryso išwelgti.

33. Bet Ponas Dievas sake jam: išaut kurpes nūg sawo kojū, nēs wieta, ant kuriōs tu stowi, yra šwenta žēme.

34. Aš tikrai maczau wargą sawo žmonū, Egipte ēšanczū,

ir girdėjau jū dusaujimą, ir nu-
žengiau, jūs išgelbėti. Ir jau
eit šę, aš tamę įsūsu į Egiptą.

35. Tą Moizėšų, kurie anie
užsigyne, tarydami: kas tamę
įstātė vyrausiu ir sūdžā? tą
sunte Dievas vyrausiu ir išgėl-
bėtoju, per ranką angelų, kur-
sai jam pasirodė krume.

36. Tas jūs išvede ir dare
stebuklus ir ženklus Egipte,
raudonosą mārēja ir pūsčioje,
keturesdėšimtis metų.

37. Gzīs yra Moizėšus, kūr
waitams Izraelio sakes: prā-
ratą jums Wiešpats įsū Die-
vas pritels iš įsū broliū, man
lygu, to klausyt.

38. Gzīs yra tas, kursai su-
rintime pūsčioje su angelu bu-
wo, kursai su jūmi kalbėjo ant
kalno Sinai, ir su musū tėvais.
Tas gāwo ghwąjį žodi mums
dūti.

39. Kuriam ne norėjo paklus-
nus buti įsū tėvai, bet stūme
jė nūg savęs, ir atsigreže savo
širdimis Egiptan,

40. Ir tare Marónui: daryt
mums dievus, kurie pirm mu-
jū eitū; nēs ne žinom, kas Moi-
žėšui, kūr mus iš Egipto žė-
mēs išvede, tikosi.

41. Ir padare tūczėj' werši,
ir apierawójo apierą balwo-
rams, ir dzaugėsi darbais savo
mū.

42. Bet Dievas nusigreže ir
padare jūs, kad šlūzijo dan-
giaus pulkams; kap parašyta
yra knygosa prāratū: bau ir
jūs iš namū Izrael per ketures-
dėšimt metų pūsčioje kadav
apieras ir galvijus man apie-
rawójoj?

43. Ir priėmet šėtrą Molóko,
ir žvaigždes savo Dievo Kem-
pan, ābrozus, kūr buswot pa-
dare, jū melstis; ir aš jus nu-
mėsu anapus Babylono.

44. Turėjo musū tėvai šėtrą
lūdijimo pūsčioje, kaip jīs
jiems buvo išakes, tarydams
Moizėšui, kad tą padarytu
pagal pavéitlę, kūr regėjo.

45. Kurę musū tėvai ir priė-
mę, atgabėno su Jozuwu į tą
žėmę, kurioj' pagonai ghwėno,
kūr Dievas išstūme po akiū
musū tėwū, iki czėsui Dowido.

46. Tas rádo malonę prie
Dievo, ir melde, kad šėtrą
raštu Dievui Jozubo.

47. Bet Salomónas pakūre
jam namus.

48. Bet Aukščiausis ne gy-
wėna bāžnyčioja, rankomis
padarytoja, kaip prāratas
kalba:

49. Dangus yra mano krāsė,
ir žėme mano kojū solėlis; ko-
kiusgi man namus norit kūrti,
sako Wiešpats, arba kūr yra
wieta mano atjiūšėjimo?

50. Ar ne mano ranka tai wišlab padarusi?

51. Jūs kėšprándzei su ne apipjaustitoms širdimis ir ausimis, jūs wišada priešijaties šventai Dvąsej, laipo jusų tėwai, taip ir jūs.

52. Kuri prarastą jusų tėwai ne pėrfetinėjo, ir tuš ne užmuše, kurie pirma apšate atėjimą šio teisojo, kurio jūs dabar este išdavėjai ir razbáininkai?

53. Jūs gáwot' žolą per angelų ištaišimą, ir ne laisėt tą.

54. Kaip jie tai girdėjo, apširto jų širdis ir dantis sušando ant jo.

55. Bet jis budams pilnas šventos Dvąsės, žurėdamas i dangų památe Dievo šlove, ir Jėzų stowinti po dešinės Dievo, tarydamas: štai, aš regiu dangų átwirg, ir žmogaus Sunų po dešinės Dievo stowinti.

56. Bet jie labai šauke ir užlimšę sawo ausis, wiši sušpūle ant jo paburman, išstume ji iš miesto, ir užmuše ji atmenimis.

57. Ir lūdininkai sawo rubus padėjo pas lojas jaunikáiczio, wadinamo Saulumi.

58. Ir nužude atmenimis Steponą, besimėldzanti ir šaktanti: Bone Jėzau, priimt mano dvąse!

59. Bet jis atšiklaupęs ant kelių šauke didžų balsu: Wiešpatie, ne prirošot jiems tą grietą! Ir tai ištareš, užmigo.

8. Pėrskyrimas.

Apie Saulą, Simoną, Joni ir Apáštalo Pílippo dárbus.

Bet Saului patiko jo smertis. Bet rádosi tucžės' dibis pėrfetinėjims surinkimui Jeruzalėje; ir jie wiši išbėgiojo i žemės Judėos beš Samariós, tikt Apáštalai ne.

2. Bet Steponą palaídojo wýrai Dievo biją ir dibes ji apraudójo.

3. Bet Saulus pústijo surinkimą, eidams šén ir tén i namus, ir ištraukęs wýrus ir moteres padawe jų i aplašimą.

4. Kuriegi buvo išbėgioję, aplink eidami apšate žodi.

5. Bet Pílippas nuėjęs i wieną miestą Samariós, jiems apšate Kristų.

6. Bet žmones wienširdžes ir stropjės klausės to, tą Pílippas šate, ir máte ženklus jo dáromus.

7. Mės neczyštos dvąsės išėjo su didžų šaukšmu iš daug jų wárginamų, ir daug šaulliga sėrganczųjų beš lošųjų išgyditi buvo.

8. Jz didis džiaugsmas tamē miestē pastōjo.

9. Bet buwo nekursai wyras, warbu Simons, kursai pirmas tamē wiestē žynystę ware, apmōnidams žmones Samaritanus, sawę per koki didi išfigyre.

10. Jz wisi žurėjo ant jo, ir maži ir didi, tarydami: tas yra Diewo macis, ana didėji.

11. Bet žurėjo ant jo, todėl, kad jūs ilgaį sawo žynystę buwo apmōnijęs.

12. Bet tikėdami Pilippo kōzonims apie Diewo karalystę, bey apie wārdą Jėzaus Kristaus, krikštydinosi ir wyrai ir moterės.

13. Tay pradėjo tikėti ir tas Simons, ir krikštydinosi ir laikėsi prie Pilippo. Jz matydams ženklius bey dārbus daromus, dywijos.

14. Bet išgirdę Apāštalai Jeruzalėj, Samarią priėmusę Diewo žodi, nusunte pas jūs Pėtrą bey Joną;

15. Kuriūdu, tēn atėjusiu, meldėsi už jūs, kad gautu šventąją Dwašę.

16. (Nėsa ne buwo dar pūlusi neį ant wienu, bet tiktaį krikštiti buwo wardan Kristaus Jėzaus.)

17. Tay jūdu uždėjo ant jų rankas, ir jie gāwo šventąją Dwašę.

18. Bet Simons matydams šventąją Dwašę būdamą Apāštalam rankas uždedant, sūle jiems pinigų,

19. Sakydamas: būkit ir man tą macę, jey ant ko rankas uždėmi, kad tas šventąją Dwašę gautu.

20. Bet Pėtras jam tare: kad tu prapultumbi su tais tawo pinigais, kad misliji, ta Diewo dowana už pinigus gaunama.

21. Tu ne turėsi neį dalyės neį dalyko iš to žodžio; nėsa tawo širdis ne tikra po Diewo akiū.

22. Todėl prisiwersi nūg to sawo nelabūmo ir Diewą melst, bau butu taw atleista ta klasta tawo širdiės.

23. Nėš matau, tawę pilną esanti karcžos tulžiės ir sumegstą su neteisybe.

24. Tay atsakydamas Simons tare: melstite jūs Wiešpatį už mane, kad nieko to man ne nusidūtu, tą sake este.

25. Bet jie išlūdię ir apsačę Wiešpaties žodi, wėl sugrįžo į Jeruzalę, ir sake Ewangelią daugumui Samaritoniskųjų miestėliū.

26. Bet Diewo angėlas kalbėjo Pilippui ir tare: kėltis ir eik į pētū šalį ant kėlo, einancio iš Jeruzalės ant Gacės, kuri yra pūsta.

27. Ir jis kėlęs nuėjo. Ir štai, vyrs iš Murinū žemės, kamárponis, ir wiens vyresnū Randaciės, karalénės Murinū žemės, karsai buvo ant wisū jós starbū kamari, buvo atėjęs i Jeruzalę, Diemą melstis.

28. Ir wél namūn gryždams sėdėjo savo wežimė ir skaitė brarąą Jezaiosų.

29. Bet Dwase šaltė Pilippui: prieis ir artis tam wežimui.

30. Tą Pilippas pribėgo, ir girdėdams, ji prarąą Jezaiosų skaitanti, tare: argi ir ismanai, tą skaitas?

31. Bet jis tare: kaip galu, jey niels manę ne pamotin? Ir prąše Pilippą, kad ikopęs pas ji atsisestu.

32. Bet wieta to rąsto, kuri skaitė, ta buvo: Jis wėstas yra kaip awis ant papjomimo, ir tyliš, kaip awinēlis prieis terpanti, taip jis savo burnos ne atwėre.

33. Jo pažėminime iskėltas yra jo sūdas. Bet kas iskalbės jo gywasčio ilgumą? nesa jo gywasčis atimta yr nūg žemės.

34. Tą atšalydams kamárponis Pilippui tare: melbzui tawę, apie tą tai kalba prarąs? Ar apie sawę, ar apie tą kitą?

35. Bet Pilippas atwėręs sawo burną, pradėjo nu šio rąsto ir šaltė jam tozoni apie Jėzų.

9. 1.

36. Ir bekeláudamu tūm keliu priwázawo wándeni. Ir kamárponis tare: štai, wandū, kas gina, kad dūczau krikštitis?

37. Bet Pilippas tare: jey tiki iš wisos širdiės, tą beje gal but. Jis atšalydams tare: tikiu Jėzų Kristų, esanti Diemo Suny.

38. Ir paliepe stowēt su wežimu ir ikopo i wándeni, ir Pilippas ir kamárponis, ir krikštijo jį.

39. Bet isėjus jiembwim iš wándenio, pagáwo Diemo Dwase Pilippą, ir kamárponis ne mātė jo daugiaus. Bet jis linksmas kėláwo sawo keliu.

40. Ir Pilippas buvo rąstas Asdode, ir wáiksczodams aplinkų apšaltė wisiems miestams Ewangėlią, iki iskalto i Cēsarią.

9. Pėrskryrimas.

Pomilo priskwertim's, Pėtro skublas ant Enkėjus ir Labės padarytas.

Bet Saulus dar sauczgs kėrbtu ir nužadwimui prieis Diešpatiės mokitinus,ėjo pas wyrausį kunigą,

2. Ir melde ji grómatū šuilėms Damaslo, jeib rąsdams kelis to kėlo, ar wyrus, ar moteriskes, jús surišęs wėstu i Jeruzalę.

3. Ir jam ant kėlo esant ir arti Damaslui ateinant, ap-

šviete jī umah šviesa iš ban-
gauš.

4. Jī jis pūlēš ant jēmēs iš-
girbo balšq, jam kalbanti:
Saulau, Saulau, kōdēl manē
pērfekinēji?

5. Bet jis tare: Wiešpatie,
kas tu esi? Wiešpats tare: aš
esmi Jēzuss, kuri tu pērfekinēji;
sunku taw bus priēš āština
spārditi.

6. Jī jis drebēdams ir pērfi-
gandēš tare: Wiešpatie, tū no-
ri, kad baryczau? Wiešpats
tare jam: kēlkiš ir eil ī mieštq,
tēnah taw satys, tū taw reikia
baryti.

7. Bet wyrai, kurie su jūmi
drauge kēlāwo, stowējo pērfi-
gandē; nēsa jie girdejo balšq,
ir ney wienu ne mātē.

8. Bet Saulus atsitēle nūg
jēmēs ir sawo atis atwērēš
ney wienu ne mātē. Bet jie
prie rankōš jī nutwērē, nuvedē
jī ī Damaskū.

9. Jī tris dienas neregis bu-
wo ir ney walge, ney gēre.

10. Jī buwo mošitiniš wiens
Damaskē, Ananiošus warbu,
tam kalbējo Wiešpats regējime:
Ananiošau! ir jis tare: štaq,
czē esmi, Wiešpatie.

11. Wiešpats tare jam: kēl-
kiš ir eil ī ūlyczq, kuri wadi-
nama tiešoji, ir namūše Judo
ušt Saulo, warbu Tarše-

niškō; nēs štaq, jis Diemq
meldza;

12. Jī regējo regējime wyraq,
warbu Ananiošū, paš sawē
ieinanti ir rankq ant jo ūzde-
danti, kad wēl regis pastotu.

13. Bet Ananiošus atšāte:
Wiešpatie, aš girdeju iš daug
žmonū apie tū wyraq, kaip daug
pikto jis dāreš tawo šwentiems
Jeruzalēje.

14. Jī jis tur czē pawēlijima
nū wyrausū kunigū, rišt wišus,
tawo wārdq gārdinanczus.

15. Wiešpats tare jam: eil
ten, nēsa šis man ir iškrintas
ryšas, kad mano wārdq pra-
neštu pagonams ir karāliams,
ir Izraelio waitams.

16. Aš parōdīsu jam, kiel jis
tur kentēti dēl mano warbo.

17. Jī Ananiošus nuējo, ir
atējēs ī tus namus ir ūzdejēs
rankas ant jo, šate: miels bro-
lau Saulau, Wiešpats sunte
manē (kursai taw pastrode ant
kēlo, taw šen ateinant), kad
wēl regis pastotumbei ir šwen-
ta Dwašē papilbits butumbei.

18. Jī tūjau nū jo atīu nu-
pūle ney žiwnēs, ir jis wēl
pradžuro.

19. Jī kēlēsi, trīšttydinos ir
priēmēs walgio pasibrūtino.
Bet Saulus buwo kēlēs die-
nas paš mošitinus Damaskē.

20. Jī tūjau apšate Kristū

švilėsa, kad jis Dievo Sunus
ėšq̄s.

21. Bet stebėjos' wisi tai iš-
girde, satydami: ar tai ne anš,
kuršai Jeruzalėje išpústiyo wi-
sus ši wárdq̄ gárbincanzus ir
dėl to šen atėjes, kad jús su-
ristus wėstu pas wprasus ku-
nigus?

22. Bet Saulus jū stipryn
ėjo ir pėrweite gibus, Da-
maške ghwénanczus, išrodi-
dams, kad tas ėsq̄s Kristus.

23. Ir daug dienų pėrėjus
gvdai podraugey susiródiyo, ji
nužawint.

24. Bet Saului apsatyta bu-
wo kad jo tytojo. Bet jie die-
nq̄ ir nákti sėrgėjo prie wartū,
kad ji nužawintu.

25. Tay ji ėmę mošitinei naš-
cė per mūrą pėrgabeno ir
kurbė žemyn nuleido.

26. Bet Saulus i Jeruzalę
išlātęs, bande prieit prie mo-
šitiniū, ir wisi jo bijójos, ne
wieridami, ji mošitini ėsanti.

27. Bet Barnabas ji priėmęs,
nuwede ji pas Apáštalus, ir
jis jiems pásalojo, kaip ant
kelo Wiešpati regėjes ir su
jumi kalbėjes, ir kaip Damaske
wárdq̄ Jėzaus drasę apšātęs.

28. Ir jis buwo pas jús, iš-
eidams ir ieidams Jeruzalėje
ir apšate drasę wárdq̄ Wieš-
paties Jėzaus.

29. Taipojau jis kalbėjo ir
apšiklausinėjos su Grytónais;
bet jie tytojo jo, kad ji nuža-
wintu.

30. Tai ištyrę brolei, palų-
dėjo ji i Cēsariq̄ ir nusunte ji
i Tarsę.

31. Taipgi surinkims turėjo
pašajų wisoje Judėoj', ir Ga-
lilėoj', ir Samarioj', ir gėri-
nosi ir waitšezėjo Diewo bai-
mėje, ir pilnas pastójo šwen-
tós Dwásės palinkšminójimo.

32. Ir nusidawe, kad Pėtras
wisur pėrkelaudams išlato tai-
pojau ir pas šwentūsus gvd-
boj' ghwénanczus.

33. Tenq̄ rádo wyrq̄, war-
dū Gneofum, aštūnis metus
ant pátalo gulėjusi, tas buwo
kawliga sėrgq̄s.

34. Ir Pėtras jam tare:
Gneofau, Jėzus Kristus iš-
gydo tawę; kėlkiš ir patš pasi-
klostyl! Ir tūjau atšilėle.

35. Ir mąte ji wisi ghwénq̄
gvdboj' ir Saronoj'; tie prisi-
werte Wiešpatiespi.

36. Bet Joppėj' buwo wiena
mošitine, warbu Tabėa, (tai
musū žobžū: stirna,) ta buwo
pilna gerū darbū, beį pilnq̄
dūdanti dalį wargdieniams.

37. Bet tikos per tą cėšq̄,
kad ji apsirgo ir numire. Tay
jė numazgójo ir padėjo ant
auštós swetlyczós.

38. Ūgi Ūyđđai arti Joppės ėšant, ir mođitiniems išgirdus, Pėtrą ténay ėšanti, nusunte jie pas jį dy wryų, prašyđdami jį, kad ne užsigaišđdams pas jįs ateitu.

39. Bet Pėtras kėlėsi ir atėjo su jeis. Ir kaip atėjęs ténay buwo, užvedė jį ant aukšto, ir priėjusos. jį wišos našlės, werke ir robe jam sėrmėgas ir rubus, kurus Tabėa padárusi, pas jas budadama.

40. Ir Pėtras jas wišas išwáres, atfisklaupe ir meldėsi Diewo, ir latwonump nusigrežęs tare: Tabėa, kėltis. Ir ji atwėre satwo atis ir pamáczusi Pėtrą wėl atfiseđo.

41. Bet jis jei dawęs ranlą jė pakėle, ir pawadines šwenčius, beį našles, jė gywą po akių pastatė.

42. Ir tai išsireiškė per wišą Joppę; ir daug jų pradėjo tikėti i Wiekpati.

43. Ir nusidawė, kad jis pasiľito ilgay Joppėje, pas wieng Simoną, kurs lažemielas buwo.

10. Pėrskyrimas.

Prisistwertims Kornėliaus per Pėtrą.

Bet buwo wyras Cėsarioj, Kornėlius wardu, wyresnyšis pulko, kurs wadinams Italiskis,

2. Robažnas ir Diewo bijas, wišais sawo namisķeis, ir

išrodas įmonėms daug gera-dėįsčjų, ir wišados Diewą meldėsi.

3. Tas regėjo regėjime atwiray, aplink dewintą dienós adyng, wieng Diewo angėlą pas sawę ieinanti, kursai jam šatė: Kornėliau!

4. Bet jis i ang žurėdamas nusigandęs tare: Wiekpatie, kas yra? Bet jis jam tare: tawo malbos beį dalyš wargdieniams dūtos, iškėto aukštyn i atminimą pas Diewą.

5. Dabargi súst wyrus i Joppę ir atwadidint Simoną, prawardu Pėtrą,

6. Kursai yra gaspádoį pas wieng lažemielą, Simoną, kurio namai arti marų stow; tas taw satys, ką taw reikia daryt.

7. Ir angėlui, kursai su Kornėliu kalbėjo, atstojus, pawadino jis dy sawo bernų, beį wieng Diewo bijanti iš žalnierių, jam priklausančjų.

8. Ir wišlab jiems pasáķęs, funte jų i Joppę.

9. Ant rytojaus, šiems ant kėlo ėšant ir arti miesto prieinant, Pėtras užtupo ant aukštós swetlyčžós, Diewą melftis apie šėštąjė adyng.

10. Ir išálķęs norėjo pėrskist. Bet jiems jam tai pritaisant, pripūle jam umų apėmims;

11. Jė regėjo dangų átvirá, ir nusileidžiant pas jamę toki rytą, nėj didelę mąrkštoną skėpetą, ketureis kampais surišta, ir buvo nulėista ant žemės.

12. Toje buvo mįsokių keturtojų žemės galvijų ir žvėrių, ir kirmėlių, ir dangaus paukščių.

13. Jė nusidavė jam toks balsas: keltis, Pėtrai, įjaut ir walgil!

14. Bet Pėtras saė: a! ne, Wiešpatie, nėsa dar niekadęs ne walgiau šo prąsto, arba ne-
czyšto.

15. Jė tare jam tas balsas antru kartu: šį Diews czyštijo, tai tu ne daryš prastų.

16. Jė tai nusidavė trimis kartais. Jė anšai ryšas wėl pasikėle dangun.

17. Bet Pėtrui sawije besirūpinant, kas tai per regėjims esąs, kūrį regėjęs, štaš, klause whrai, Kornėliaus įsiti, namų Simonos; ir prie durių stowėdami,

18. Szauke ir klause: ar Simonas, prawarbu Pėtras, šicze gaspádą turis?

19. Bet Pėtrui apdumojant tą regėjima, tare jam Dwáse: štaš, trys whrai tamės įėšto.

20. Bet keltis, nukop! žemyn ir kelauf su jeis, ir ne abejoj; nėš aš jūs funczau.

21. Tą Pėtras nukopęs pas tus whrus, nū Kornėlio pas įįstus, tare: štaš, aš esmi, kurio įėšto; kas tai, kodėl czy-
nų este?

22. Bet jie tare: Kornėlius, whresnyšis žalnierių, nobažnas ir Diewo bijąs whras, ir gėrą pastálbą turis nū mįsų Žydų žmonų, gawo paliepiną šwen-
to angėlo, kad tamę pawadidin-
tu į sawo namus ir įodžus iš tamės girdėtu.

23. Tą jūs įwadinęs į widy, priėme gaspádon. Antrą dieną Pėtras iškeláwo su jeis, ir keli brolei iš Joppės ėjo su jūm'.

24. Jė antrą dieną jie ėjo į Cėsaria. Bet Kornėlius láuke jų, ir suwadino sawo gentis ir prietelus.

25. Jė Pėtrui įeinant, ėjo Kornėlius jam priekais, pūle jam į kielus ir klónojosi jam.

26. Bet Pėtras įį patėldams, tare: keltis, ir aš esmi žmogus.

27. Jė su jūmi susitálbėjęs ėjo į widy, ir rádo daug jų susiėjęs.

28. Jė tare jiems: jūs žinot, kaip ne paprastà, whrui Žydiskam ártitis arba ateiti pas swėtimą, bet Diews man paróde, nėj wiengą žmogų prastą arba neczyštą ne wadinti.

29. Todėl ne wėngiau ateit, šen wadintas. Togidėl jūs

klausu, kam manę atwadi=not.

30. Kornélius tare: ketures dienas pástniðawau iti þei ady=nai, ir aplink dewinta adyng meldzausi Diewq sawo namuše. Ir þtay, stójos po mano atiu whrs þwiesamė rubė,

31. Tarydamš: Kornėliau, tavo malða iþklausyta, ir ta=wo gerabėjyszū minėta pas Diemq;

32. Targi nusist i Joppe ir atwadiðit Simonq, prawardū Pėtrq, (kursai yra gaspádoj' na=muše lažemieio Simono, arti márū), tas atėjes, taw sakys.

33. Tay tujau sunçau pas tawę. Ir geray darei, kad atė=jei. Dabar mes wisi esme czo=nañ po Diewo atiu, klausyt to wiso, kas taw Diewo liepta.

34. Bet Pėtras sawo burnq atwėręs, tare: dabar iþ tiesōs suprantu, Diewq ne atbojanti neñ þócio, neñ tocio žmogaus;

35. Bet wisoñiuse žmonėsa, kas jo bijos ir teisybę dāro, tas jam mielas.

36. Mielay jūs žinot tōs to=zonies, kurę Diews waitams Izraėlio suntes ir apsakyt da=weš pačájų per Jėzų Kristų, (kursai Wieþpats yra ant wiso),

37. Kuri nusidaue per wisa Jhdū žemę, ir prasidėjusi Gali=po trisþto, Jono apsaktyto;

38. Kaip Diews tą pati Jėzų Nazarenstajį móstijęs þwenta Dwašė ir macė, kursai aplinkų keláwo, gėr darydamš ir iþgy=didamš wisus wėlno pėrgalė=tus; nėsa Diews su jūmi buwo.

39. Ir mes esme ludininkai to wiso, tą jis dāręs Jhdū žė=meje ir Jeruzalėj'; tą jie nu=žawino ir prie mėdžio prika=bino.

40. Tą Diews yra prišėles trėçą diena ir ji aprėiþ=dinęs,

41. Ne wisiems žmonėms, bet mums, nu Diewo pirma iþ=rinktiems ludininkams, kurie su jūmi walgėm ir gėrėm, jam jau prisikėlus iþ numirusiū.

42. Ir jis mums prisáte, žmo=nėms apsakyt ir lūdit, ji Diewo ištatyta ėsanti súdžą ghwujū ir numirusiū.

43. Apie tą lūdią wisi prá=raðai, kad per jo wārdą wisi i ji tiki griekū atleidimą gaus.

44. Pėtrui þius žobzus dar be kalbant, pūle þwentoji Dwa=se ant wisu, to žobzio besiklau=šanczujū.

45. Ir tikintieji iþ appjausti=mo, kurie buwo atėje su Petrū, stebėjosi, kad ir ant pagonū do=wana þwentosės Dwašės iþ=lieta buwo.

46. Nėsa girdėjo jūs liejūw=jeis kalbanczus ir Diemq di=

deš gárbinczus. Tay atšáke Pétras:

47. Argi gal kas wándeni drausti, kad šie ne butu krikštinti, kurie šventą Dvasę gavo, kaip ir mes?

48. Jė liepe jūs krikštiti wandan Viešpaties. Tay jie melde jį, kad keles dienas ténai pasiliktų.

11. Pėrskyrimas.

Pėtro atštalbėjimas, pagonų prisikėlimas; pradžia jurintimo Antiochij.

Bet ištųre Apóstalai beš brolei, ghwėną Jydū žėmėje, ir pagonus priėmusus Diemo žodi.

2. Jė Pėtrui užėjus į Jeruzalę, barėsi su jūm' tie, kurie iš appjauštimo buvo,

3. Sakydami: tu iėjai pas wprus neappjauštus ir su jeis wálgei.

4. Bet Pėtras pradėjęs tai jiems paeilumis pásalojo, tarydamas:

5. Aš miestė Joppėje buvau Diemą be meldžąs, ir mano umas buvo dangun paimtas, ir regėjimą regėjau, butent ryšią nufilėdžiantį, nėy didę skėpetą, keturkampę, ir nulėistą iš dangaus, ateinancę iki manęs.

6. Toje regėjau ir šwėdau ir pamacžau keturtojų žėmės galwijų ir žwėrių ir kirmėlių ir dangaus paukščių.

7. Bet aš išgirdau balsą, man sakanti: kėlėsi Pėtrai, pjaut, ir wálgi!

8. Bet aš sakiau: at ne, Viešpatie, nėsa niekadós nieko nėy prásto, nėy necyšto i mano burną ne iėjo:

9. Bet tas balsas man atšáke antrū kartū iš dangaus: Ią Diews cychstijo, tu ne daryš necychstų.

10. Bet tai nusidawė tris kartus; ir wislab' wėl buvo užtraukta dangun.

11. Jė štay, tūjaus stowėjo trys wprai pas namus, kuriūse aš buvau, sústi manėsp iš Cėzariós.

12. Bet Dvasė tare man, kad eiczau su jeis ir ne abejoczau. Bet ėjo su manimi šie šėši brolei, ir mes iėjom i to wpro namus.

13. Jė jis mums šáke, kaip regėjęs angėlą sawo namūse stowinti, kursai jam šáles: súst wprū i Joppę ir atwabindit Simoną, prawarbu Pėtrą;

14. Tas taw žodžus šálys, per kurus išganhts pastosi tu ir wisi tawo namiškei.

15. Jė man pradėbant kalbėt, pūle šwentoji Dvasė ant jų, kaip ir ant mūsų pirmoj pradzoj.

16. Tay minėjau Viešpaties žodžio, kaip šáles: Jonas

māndenimi krikštijo, bet jūs busite krikštiti šventą Dvasę.

17. Taigi, įeį Dievo įeįs dāvēs lygias dōvanas, kaip ir mums tikintiems į Viešpatį Jėzų Kristų, kasgi ap būvau, kad galėčiau Dievui užginti?

18. Tai išgirde tylėjo ir Dievo šlovindami tare: taip Dievas ir pagonams dāvēs prisiwertimą ant gyvasties.

19. Bet kurie išsklaidyti buvo anoje prispaudoje, dėl Stepono nusitikusio,ėjo aplinkui iki Pėnicios bei Cipro, beį Antiochios, ir ne kalbėjo žodį niekam, kaip tiktaį Žydams.

20. Bet buvo keli tarp jų, vyrai iš Cipro beį Chrenės, tie atėjo į Antiochiją, taipiau kalbėjo ir Grynoms ir apšate Ewangeliją apie Viešpatį Jėzų.

21. Ir ranka Viešpaties buvo su jais, ir pradėjo tikėti daugumas ir Dievop prisiverte.

22. Bet tas žodis apie jų atėjo į surinkimo ausis Jeruzalėje. Ir jie funte Barnabą, kad nueitu iki Antiochios,

23. Pursai tén išlātęs ir mātęs Dievo malonę, pradžugo, ir gaudėno jų visus, kad pafiliktu pas Viešpatį su stipra širdze.

24. Mēs jis buvo gėrs vyrs, nas šventos Dvasės ir tikė-

jimo. Ir prisidėjo Viešpaczui didis pulkas.

25. Bet Barnabas iškelavo į Tarsę, Saulaus vėl įėjłoti.

26. Ir ji radęs nuvede į Antiochiją. Ir jie pafiliko prie surinkimo visą metą, mokinami daug žmonių; dėl to moštinei Antiochijai pirmajūseį Krikščyonimis vadinami buvo.

27. Tosa dienos atėjo prarakai iš Jeruzalės į Antiochiją.

28. Ir wiens jų, varbu Agabus, kėlėsi ir apšate per dvasę, didę brangybę busencę ant visos žemės, kuri nusitiko po Ciecorum klaidiu.

29. Bet kiet wiens moštiniū apšieme, kaip išgalis, sūsti tą ant papalbos broliams, Judėoj gyvėnantiems.

30. Kaipgi ir dāre, sūsdami tai vyresniems per ranką Barnabo beį Saulaus.

12. Pėrskyrimas.

Jožubo smertis, Pėtro išvālnijimas, Erodo prāpultis.

Aplink tą patį czeją karalus Erodas rankas pridėjo prie lū iš surinkimo, mūcziti.

2. Bet nužawino Jožubą, Jonno broli, lārbu.

3. Ir matydams tai Žydams patinkant, ne palowe, bet ir Pėtrą sugāwo. Bet buvo pāczos dienos neraugintos būnos.

4. Taigi ji sugávęs, apšale ji ir padave ji keturiems ketvirtyiniems žalnėriū, ji apšergėt, mislidams, ji po welytū žmonėms išwėst.

5. Ir Pėtras tiesa apšalimė laitoms buwo, bet surinkims melbėsi už ji Diewq ne palaudams.

6. Ir kaip ji Grodas norėjo išwėsti, tą paczę nakti miegojo Pėtras tarp dwiejū žalnėriū, surakintas dwiem lencugam, ir sargai už duriū sėrgėjo apšalimo wietq.

7. Ir štai, angėlas Wiešpaties atėjo, ir šwiesia šwiete toj temnyczoj; ir ištiko Pėtro pašoni, ir pabūdino Pėtrq ir tare: greitai kėlkiš! Ir lencugai nupūle nū jo rankū.

8. Ir angėlas tare jam: apsijsi ir apšiaul turpėmis. Ir jis dare taipo. Ir tare jam: apšiausi skreistę ir sėl manę.

9. Ir jis išėjęs sėlė ji, nežinodams, kad tai jam titray nusitiko per angėla, bet dingojos, regėjimq regis.

10. Bet jūdu praėjo pirmq ir antrq sargq ir priėjo geležines duris, i miestq einamas, tos jiembwim pączos atšwėre, ir išėję pėrėjo išilgay wienq uliczq; ir tūjaus angėlas nūg jo atšėjo.

11. Ir Pėtras atsigávęs tare:

dabar iš tiesos žinau, kad Diews sawo angėla suntęs ir manę išgėlbėjęs iš Grodo rankos ir nū wiso lautimo žydištū žmonū.

12. Ir susimislijęs, atėjo arti namū Maryšs, mōtinōs Jono, prāwardu Markošaus, kur daug buwo susiėję ir Diewq melbėsi.

13. Bet Pėtrui i wartū angq tuzgėnant, išėjo merga girdėt, wardu Rode.

14. Ir Pėtro balsq pažinusi, wartus ne atdare iš dzaugsmo, bet išėgusi i widy, apšale jiems Pėtrq stowinti prie wartū.

15. Bet jie tare jei: tu dūkti; bet ji ginczijos, taip eşq. Jie tare: tai jo angėlas.

16. Bet Pėtras wėl tuzgėno. Bet kaip atwėre, pamate ji ir stebėjosi.

17. Bet jis pamojęs jiems su rankā, kad tylētu, pašakojo jiems, kaip ji Wiešpats iš apšalimo išwėdęs, ir tare: apšatylit tai Jozubui beš broliams. Ir išėjęs i kitq lampq nusi-traukė.

18. Bet kaip išaušo, ne mažas rupestis radosi tarp žalnėriū, kaip bent su Petrū butu nusiđāwus?

19. Bet Grodas ji jėštodams ir ne rāšdams, sargams protwq padare ir dāwe jūs šalim ga-

bent; ir nusitrauęs iš Judėos i Cezarią, tenąj laikėsi.

20. Nėša dumėjo karaut prieš Tyronus beį Sidonus. Bet jie iš wieno atėjo pas jį ir pėrkalbėje karalaus kamárponi Błastų, melbe pažajaus, todėl, kad jų žėme turėjo išsilaitytis iš karalaus žėmjū.

21. Bet wienoj' pastirtoj' die-
noj' Erobas karališku rubū
apfirėdės atsisėdo ant prowos
krasės ir kalbėjo jiems.

22. Bet žmones priešais
šauke: tai Diewo balsas ir ne
žmogaus.

23. Tūjaus ištiko jį Wieš-
paties angelas, dėl to, kad jis
gárbę Diewui nedave; ir fir-
mėlū ėdams padawe dwasę.

24. Bet Diewo žobis augo ir
waifinos.

25. Bet Barnabas beį Sau-
lus wėl atėjo i Jeruzalę ir
padawe surinktąjė dōwana, ėme
su sawim Joną, prāwardu Mar-
kōfų.

13. Pėrskyrimas.

Pawilo pirmas nuėjimas pas pagonus,
ir ta tarp jų atliks.

Bet buvo Antiochij', surinkimė,
prarakai beį moſitojei, butent
Barnabas beį Simons, wardu
Niger, beį Lucius iš Chyrėnės,
beį Manaėnas, su Erobu, let-

wirtaino žėmės kunigaitšczu
užaugintas, beį Saulus.

2. Bet jiems Diewui plūzijant
beį pastnikaujant, tare šwen-
toji Dwasė: išfirkkit man Bar-
nabą beį Saulų tam darbui,
kuriam aš jųdu pawadinau.

3. Tąj jie pastnikawę ir Die-
wo pasimelbę, uždėjo ant jų
dwiejū rankas ir išlėido jųdu.

4. Ir kaip jųdu buvo šwen-
tosės Dwasės išfųstu, išlėjo
jųdu i Selenciją ir iš ten
akrutu bėgo i Chyrą.

5. Ir išlėjo i miestą Sala-
mingą, apšate Diewo žodi Žydū
šuilėje. Bet ir Joną turėjo
su sawim per tarną.

6. Ir salą pėrkelawę iki miesto
Papōs, rado jie wieną žyni ir
neteisų paratą, Žydą, wardu
Barjėžų;

7. Tas buvo pas Sergiją Po-
wilą, wyršėniji žėmės walboną,
išmintingą wyrą. Tas prisi-
wadino Barnabą, beį Saulų,
norėdams girdėt Diewo žo-
dzio.

8. Tąjjiems dwie mpriestarawo
Elymas, žynys, (nės taip jo
wardas pėrsfiguldo,) ir jėštō-
jo, tą wyršėniji žėmės walboną
nū wierōs atkreipti.

9. Bet Saulus, kursai ir Po-
wilu wadinams; pilnas budams
šwentōs Dwasės, žurėjo i jį,
10. Ir tare: at tu wėlno waife,

pilnas wišo kytumo bey klástôs ir neprietelau wiðôs teiðybês, tu ne palauji përwërsti tikruðus Wieðpatieðs kélus.

11. Ir wey! dabar užeit ant tamęs Wieðpatieðs ranka, ir turi áklas buti ir iki czëso saulës ne regëti. Ir tujaus užpûle jë aptemims ir tamsa; ir aplinku wáikðczodams jëðkójo wádaq.

12. Tay žemës walðonas matybams tą nusiðawima, tikëjo ir dywijos Wieðpatieðs pamokflu.

13. Bet kaip Powilas, bey kurie su jûm drauge buwo, ið Papôs akutu bëgo, iðkláto Përgen, žemëj' Pampilioj'; bet Jonas nu jû atstojes, sugryžo i Jeruzalę.

14. Bet jûdu përeje Bergëna iðkláto Antiofion, žemëj' Bifidioj, ir iëje i ðuile sabatôs dienoj, sëdosi.

15. Bet po pastaitimo zokano bey prarakû, sunte pas jûdy wyresnieji ðuilës ir jiemdwiem sakydino: mielû brolubu, jey to norita kalbëti ir žmones pagraudënti, tay sakykita.

16. Tay Powilas atfikële ir su ranka pamojes, tare: jûs wyrai ið Izraelio, ir Diëwo bijantieji, klausikit:

17. Diëws þiû žmonû iðrintës þra musû tëwus ir paáukðtines

þiûs žmones, kaip jie swétimi buwo Egipto žemëje, ir su aukštu pëtimi jûs ið ten iðwëdes.

18. Ir apie keturesdëðimts metû përkente jû buda pûczoj.

19. Ir iðgaikines septinerus žmones žemëj Kanaan, iððalijo jiems burtoms anû žemes.

20. Potam dáwe jiems súdžas, apie teturis þimtus ir penkesdëðimt metû iki prarako Bomelo.

21. Ir nu to czëso melbe saw karály, ir dáwe jiems Diëws Saulu, suny Riso, wyra gimines Benjamin, per keturesdëðimtis metû.

22. Ir tą atstátës pakële ant jû Dowida per karály, apie kuri jis lûdijo: radáu Dowida, suny Jëssu, wyra pagal mano þirdi, tas tur daryt wiðq mano wále.

23. Ið to sëlôs Diëwas, kaip pažadëjes esti, užgimbino Jëzu, žmonëms Izraelio per Iðganu-toji.

24. Kaip antay Jonas pirma žmonëms Izraelio apsafe prisiwertimo krikðta, dar anam ne pradëdant.

25. Bet kaip Jonas sawo bëgi pabaige, sake jis: aþ ne tas esmi, per kuri jûs manę laikit; bet þtaq, jis pastuq manę ateit,

turio ne werts esmi, neį tur-
pes jo lojų atript.

26. Jūs wprai, mieli brolei,
jūs waitai giminės Abraomo,
ir kurie tarp jūsų Diemo bijo-
ties, jums įobis šito išgánimo
įstas yra.

27. Mėsa kurie Jeruzalėj'
gywėna, ir jų wprėsnieji, ka-
dangi šį ne pažino, neį balsa
prarakū (kas sabatą slaito-
mū), jie tūs šawo prowomis
išpilde.

28. Ir noris neį jokiūs prie-
žastis smercio ant jo ne rádo,
tacžau melde Pilotą, įi nužu-
dyti.

29. Ir wislab pabaige, kas
apie įi rašyta, nuėme įi nū
mėdzio ir idėjo įi į grabą.

30. Bet Diews įi priėle iš
numirusiū.

31. Ir jis pasirode daug bie-
nū tiems, kurie su jųm' iš
Galilėds į Jeruzalę atėję bu-
wo, kurie jo lubininkai yra
įmonėms.

32. Ir mes taipjau apšatom
jums pažadėjimą, mūsų tėwams
dūta,

33. Kad tą patį Diews mums,
jų waitams, išpildes, tūmi, kad
Jėzy iš numirusiū priėles;
taipo ir antrame Psalme para-
šyta yra: tu mano Sunus,
anđien tatw pagimbžau.

Bet kad įi iš numirusiū

priėles, kad jis jau ne turētu
patrėšt, taip kalba: aš jums
malonę, Dowidui pažadėta,
wiernay attesėjū.

35. Todėl jis ir titur tare:
tai tu ne perleisi, kad tatwo
šwentasis pagedimą matyti.

36. Mėsa Dowidas, šawo czė-
su Diemo walei šlūžijęs, už-
migo ir pas šawo tėwus pa-
dėts yra, ir mātė pagedimą.

37. Bet tas, kuri Diewas
priėle, pagedimu ne mātė.

38. Dabargi įinokit, mieli
brolei, kad jums per šį apšá-
toms grietū atleđimas ir to
wiso, tūmi ne galėjot Moizė-
šaus žokanė teisus buti.

39. Bet kas į šį til, tas yra
teisus.

40. Taigi dabokities, kad ne
ateitu ant jūsų, kas prarakūse
rašyta:

41. Weizdėkit, jūs išpeiktojei,
ir dywikities ir pawirškit nie-
tū; mėsa aš darau dārbą jūsų
czėjuse, kuri ne tikėsit, įey tą
jums kas pašalos.

42. Bet Žydams iš šuilės
išėinant, melde pagonai, kad
sabatōs tarpe jiems tūs įobžus
rašyta.

43. Ir surintimui iš šuilės
išėjus, sėle Powilą bey War-
nabą daug Žydū, ir Diemo
bijanczū, šwėžey Žydū wierą
priėmusū; bet anūdū šale jiems

ir pagraudėno jús, kad pasiliktu toje Diewo malonėje.

44. Bet sėtanczoi' sabatoj' susiėjo kine wisas miestas, Diewo žódzio klausytis.

45. Bet Žydai tus žmones matydami, pilni pastójo pa-
wydo ir prieštaráwo tam, kas Powilo kalbama buvo, prieš-
taráudami ir blūznidami.

46. Bet Powilas bey Barna-
bas drąsėy kalbėjo, atwiray:
jums pirmjausey turėjo apšá-
lomas buti Diewo žodis, bet
kad dabar ji nū sawes šalin
stumjat, ir pátys sawę newer-
tais laislot amžinós ghwátós,
štay, jau kreipjamies pago-
nump.

47. Nėš taipo Wiešpatš mums
paliepe: aš tamę pagonams
per šwiesą pastaczau, jeib bu-
tumbei išgánimu iki žemės
krášto.

48. Bet tai išgirbę pagonai,
prasibžugo ir gárbino Diewo
žodi ir tikį pastójo, kiel jū
ant amžinós ghwátós pastirti
buwo.

49. Ir Wiešpatiš žodis išsi-
plátino po wisą tą šalį.

50. Bet Žydai sujūdinę no-
bąžnas ir wiežlibas moteres,
bey miesto wyresnųsus, padáre
pėrsėkinėjimą Powilui bey Bar-
nabui, ir išštume jūdy iš sawo
rubėžų.

51. Bet jūdu nukrátę ant jū
dulkes nū sawo kojū, atėjo Sko-
nion.

52. Bet mošitinei dzaugsmo
ir šwentós Dwásės pilni pa-
stójo.

14. Pėrskrymas.

Powilo sugryžimas i Antiochią, ir kas
jam betelaujant nusidawė.

Bet nusidawė Skonioj', kad jie
susiėjo ir Žydū šuilėse Diewo
žodi šate, taipo, aža dide dau-
gybe Žydū ir Grytonū tikį
pastójo.

2. Bet netikintieji Žydai sujū-
dino ir supykino dušias pagonū
prieš brolius.

3. Taipgi jie laisėsi ténay ilga
wálandą ir mokino drąsėy
Wiešpatije, kurs išlūbdijo žodi
sawo malonės, ir dáwe žénklus
ir stebuklus nusidūti per jū
rankas.

4. Bet daugybė miesto pėrsi-
štyre; keli pristójo Žydams, keli
wėl Apáštalam.

5. Bet maistui pagonū ir
Žydū, bey jū wyresnųjū pakilus,
jūs išgėdinti ir atmenimis už-
mušti;

6. Supráto jie tai ir pabėgo
i miestus žemės Sykaroniós, i
Dystrą ir i Derbę ir i aplink
ėsanczas šalis,

7. Ir apšate ténay Ewan-
gėlią.

8. Ir buvo vyras Eustroje, tas turėjo sėdėt, nės nestveikęs turėjo tojas ir buvo lūšas nū žyváto savo mótindš, tas niekados dar ne buvo waitščuojęs;

9. Tas girdėjo Powilą kalbantį. Ir kaip jis i aną žurėjo, ir numane, jė tikinti, kad pagálbą gausės,

10. Tare jis didžiu balsu: stotis tiesėy ant savo kojū! Ir jis pašókęs waitščujo.

11. Bet kaip tai žmones regejo, tą Powiląs buvo padaręs, patėle jie savo balsą ir tare Sykaonistay: Diewai žmonėms lygus pastójo ir pas mus žemyn atėjo.

12. Ir wadino Barnabą Jupitą, ir Powilą Merkurių, kadangi jis žodi kalbėjo.

13. Bet Klebonas Jupitro, kurlai buvo jū prymiestij, atvede jauczus beį wainikus prie wartū, ir norėjo su žmonėmis apierawoti.

14. Tai išgirdusu Apóstaludu, Barnabas beį Powiląs, suplėše savo rubus ir išokusu i žmonū tarpą, šauke,

15. Ir tare: jūs whrai, tą czonay dārote? Ir mudu eswa smertėlnu žmogudu, lygeį kaip jūs; ir apšatom jums Ewangėlią, jeib prisiwerstumbit nū ū netikrūjū, gywop' Diemopi,

kurs sutwėręs dangų ir žemę ir mares, ir wis, kas tūse yra.

16. Kurs praėjusįse czėsūsė pėrleido wisiems pagonams eiti jū pacžū kėlais.

17. Ir tiesa, jis ne paliko sawę pati ne išlūbitą; mums daug gėro dare ir iš dangaus lyty ir waitingus metus darwe, ir musū širdis papilbe penū beį dzaugsmū.

18. Ir tai kalbėdamu wos ne wos nurámde žmones, kad jiems dwiem ne apierawójo.

19. Bet atėjo ténay Žydai iš Antiokiós ir iš Skoniós ir pėrkalbėjo žmones, ir méte atnėnimis Powilą, ir išwólto jė iš miesto, dumodami, jė jau numirusi.

20. Bet kaip jė mokitinei apstójo, kėlėsi jis ir ėjo i miestą. Ir antrą dieną išėjo su Barnabu i Derbę.

21. Ir apšate Ewangėlią tam miestui, ir jū daug pamokinę, sugrįžo i Eustrą, ir Skonią, ir Antiokią;

22. Pastiprino dušias mokitiniū, graubėndamu jus, kad tikėjime pasiliktus, ir kad per daug wargū mums reik ieiti i Diemw karalystę.

23. Ir jūdu idėjo jiems šę ir tę whresnūsus surinkimūse, ir mēldėsi Diemą pašniskaudami, ir paliecamójo jūš Dieš-

paczui, i kuri buvo tiki pa-
stoję.

24. Jz ėjo per Pisidiją ir atė-
jo i Pamfilią,

25. Jz apšate Dievo žodi
Bergėj, ir nuėjo i Attalią.

26. Jz iš ten bėgo afrotu i
Antiochiją, iš kur pasikirtu buvo,
per Dievo malonę tam darbui,
kuri buvo įstaisę.

27. Bet ten išlatusu sumadino
surinkimą ir apšate, kiel Dievas
su jeis dvidejeis padaręs ir
kaip pagonams tikėjimo duris
atvėręs.

28. Bet jųdu laikėsi ténah
ne mažą wálandą pas moki-
tinus.

15. Pėrskyrimas.

Eusėjimas Apóstalū; Barnabas ir Ro-
milo atšikrymas.

Jz keli atėjo iš Judėos ir mo-
tino brolius: jey ne būdaties
apipjaustiti pagal Moizėšaus.
būdą, tay ne galit išganytais
pastoti.

2. Tangi maištui pasikelus,
ir Romilui beį Barnabui ne
mažą su jeis susigincijus, pa-
styre jie, kad Romilas ir Bar-
nabas, ir kiti iš jų užėitu i Jeru-
salę prie Apóstalū ir wyres-
nijū, to klausimo dėleį.

3. Jz jie surinkimo palydėti,
ėjo per Penicią ir i Samarią,
ir pásafojo jiems pagonū elgimą

ir padare didi dzaugsmą wi-
siems broliams.

4. Bet kaip atėjo i Jeruzalę,
priėme jų surinkimas ir Após-
talai ir wyresnieji. Tiems jie
sake, kiel Dievas su jeis iš-
taisęs.

5. Tay kėlė' keli iš skirto
wieros pamókšlo Barizėusū,
kurie buvo tiki pastoję, tary-
dami: reik jų appjaustiti ir
prisakyti, kad laikytu žokaną
Moizėšaus.

6. Bet Apóstalai ir wyres-
nieji susirinko, tą kalbą perma-
stytį.

7. Bet jau ilgą susiklausi-
nėjus, kėlėsi Pėtras ir tare
jiems; jųs wyrai, mieli brolei,
jūs žinot, kad Dievui jau senes
pirm šio czėsio pamėgo tarp
musū, jeib pagonai per mano
burną Ewangeliūs žodi išgirstu
ir tikėtu.

8. Jz Dievas, širdis mēgi-
nąs, dāve lūdimą jiems, bū-
dams šventą Dvāsę jiems,
lygeį kaip ir mumš.

9. Jz ne darydams neį jótio
skirtumo tarp musū beį tarp
jų, czystijo jų širdis per tike-
jimą.

10. Kamgi dabar gundot
Dievą, uždėdami jungą ant
mokitiniū kāklo, kurio neį mu-
sū tėwai, neį mes pakėlti ne
galėjom'.

11. Bet mes tikim per ma-
lonę Bono Jėzaus Kristaus iš-
ganytais pastoti, lygėy kaip ir
jie.

12. Tay nutilo wiša daugh-
be ir klausės Barnabo ir Bo-
wilo, kuriūdu pāsalojo, tokius
didžius ženklius ir stebuklus
Dievs per jųdy dāreš tarp
pagonū.

13. Potam jiems nutilus, at-
sāle Jokubas, tarydamas: jūs
wyrāi, mieli brolei, klausyt
manės:

14. Simons pāsalojo, kaip
pirmjaus Dievs atlantės ir
priėmės žmones iš pagonū sa-
wo wardui.

15. Ir tam pritar prāratū
kalbos, kaip yra parašyta:

16. Potam aš sugryšu ir at-
tiesiu pargrutuofė šētra Dovidō,
ir jōs skyles wēl futaišysu ir
pastatysu ję.

17. Jeib žmonū litusieji jėš-
lotu Wiešpatī, priegtam wiši
pagonai, ant kuriū mano wār-
das minėtas, sāto Wiešpats,
kursai tai wiš dāro.

18. Diėwui yra wiši jo dar-
bai žinomi nū swieto pradžōs.

19. Todėl išrandu aš, jeib
tiems, kurie iš pagonū yra pri-
sitwertę, neh jokiōs sunkenybės
ne darytu.

20. Bet reiš rašyt jiems, kad
ie pasišaugotu nū apšibjauri-

nimo balwonū, ir nū kėšy-
stės, ir nū užtroškuso, ir nū
traujo.

21. Mėsa Moizėšus tur iš
senū dienū tus, kurie jī apśato
wišuse miestūse ir kožnā sabatā
skaitomas yra šuilėja.

22. Ir patilo Apāstalamis ir
wyresniems bey wišam surin-
timui, išskirti iš sawo tārpo
dy wyrų ir sūsti i Antiofiā su
Bowilu ir su Barnabu, bu-
tent Judā, wadinamā Barzabā,
ir Bylā, kuriūdu wyrū mokito-
jei buwo tarp broliū.

23. Ir jie dāwe jiems rāstā
i jų rankā, tokiu budu parašy-
tā: mes Apāstalai ir wyresnieji
bey brolei, wēlijam išgānimā
broliams iš pagonū, Antio-
fiōj', ir Syriōj', ir Cilicioj'
ėfantiems.

24. Kadangi girdėjom, kad
keli iš musū išeje, jus pamot-
slais paklaidino ir jusū dušias
apsunkino, tarydami: jūs turit
dūt apšipjauštiti ir zočanā pil-
dit, kuriems to nieko ne prisā-
tēm:

25. Geray regėjosi mums, wi-
siems wienširdžey susirinku-
siems, išskirti wyrū ir pas jus
sūsti su musū mylimais Bar-
nabu ir Bowilu.

26. Kuriūdu žmones sawo du-
šias pagulde už wārdā: musū
Bono Jėzaus Kristaus.

27. Togidēl suntēm Judā ir Bylā, kuriūdu taipojau jums tai su žodzeis apsatys.

28. Nēsa patinka šwentajei Dwāsei ir mums, jums ney jošiā sunkybē daugiaus ne uždēti, taip tiktay šius reikalings dalykus:

29. Kad prisišaugotumbit nūg apierū, balwonams pasfirtū, ir nū kraujo, ir nū užtroškuso, ir nū kėšpystės, nūg kuriū, jey pasišaugojat, geray dārot. But sit sweiki.

30. Kaip šitie buvo išlėisti, atėjo jie į Antiochią ir suwadinę surinkimą, idāve tą gromatą.

31. Tą skaitydami, dzaugėsi jie iš to palinkšminojimo.

32. Bet Judas ir Bylas, kuriūdu taipojau praratu buvo, graudėno brolius daug žodzeis ir stiprino jūs.

33. Ir wālandą užtrūkusū buvo jūdu brolių išlėistu su pašėjumi pas Apāštalus.

34. Bet Bylui patiko tén pašilisti.

35. Bet Pomilas ir Barnabas laikėsi Antiochioj, mokino ir šakė Diewo žodi su daug kitais.

36. Bet po kėlū dienū tare Pomilas Barnabui: sugryždamu atlankykima šawo brolius po wīsus miestus, kuriūse mudu

žodi Wiešpatiės apsatėwa, tą jie weikia.

37. Bet Barnabas rōdijo, kad su šawimi imtu Jona, prāwardu Markošumi.

38. Bet Pomilas per gėrlaikė, ne imti su šawim tōkio, kursai nūg jū dwiejū buvo atstojes iš Pamphiliōs ir ne buvo draug su jeis nuėjes tam dārbui.

39. Ir jūdu taip aštrey susižodžawo, aža atsishtyre nū kīts kito, ir Barnabas ėmēs su šawim Markošu, akrutu bėgo į Chprą.

40. Bet Pomilas, paštyrēs šaw Bylą, nuėjo, Diewo malonei nū brolių padūtas.

41. Bet ėjo per Chrią ir Cilicią, stiprindams surinkimus.

16. Pėrskyrimas.

Pomilo darbai ir kėntėjims majoj' Ažioj' ir Philippoj'.

Bet jis atėjo į Derbę, ir į Efstrą, ir štan, buvo tén wiens mokitinis, wardu Timotėjus, žydiškōs moteriskės sunus, ta buvo tikinti, bet gryškīto tėwo.

2. Tas turėjo gėrą lūdimą tarp brolių Chstroj' ir Ikonioj'.

3. Tą norėjo Pomilas drauge imti ant kelonės, ir ėmēs apjaušte jį, dēl Būdū, kurie ténay buvo; nēsa wīsi žinōjo, kad jo tėwas buvēs Grykonis.

4. Bet eidami per miestus prisáte jiems, laišyti ištátima, Apáštaliū ir vyresnųjų Jeruzalėje isáhtų.

5. Tai surintimai tikėjime pasistiprino, ir jų staitlus dauginosi kas diena.

6. Bet kaip per Brygią ir žemę Galaciós ėjo, buvo jiems dviem šventós Dvasės uždrausta, sahtyti Dievo žodių.

7. Bet kaip jųdu atėjo į Myzią, pabande eit per Bithynią, bet Dvasė jiems dviem tai ne pavėlijo.

8. Bet aplenkę Myzią ėjo jųdu į Troadą.

9. Ir Bowilui pasirode regėjims nákti, tai buvo vyras iš Macedoniós, tas stovėdamas práše jį, tarydamas: atėjęs į Macedonią, gėlbėi mus!

10. Bet kaip jis tą regėjimą buvo regėjęs, tai mes tūjau įeščiójom telaut į Macedonią, tikrai žinodami, kad mus Viešpatis tén pavadinęs, apsahtyti jiems Ewangėlią.

11. Tągi leidomies iš Troadós ir nuėjome tiesogę į Samotracią, ir antrą dieną į Neapolį,

12. Ir iš ten į Bilippą, kuras yra vyrausias miestas žemės Macedoniós, ir valnas miestas. Bet patrukom tamė miestė per teles dienas.

13. Ir dieną sabatū išėjom iš miesto pas upę, kur meldavomės, ir pasisėdę kalbėjom moterims, kuros teną buvo susijusos.

14. Ir nobažna moteris, wardu Lydia, purpuro kromininkė, iš miesto Lyatiro, klaušės, kuriós širdi Viešpatis atvėre, kad dabotu ant to, tą Bowilas sake.

15. Bet kaip ji patikštita buvo su savo mamis, práše ji mus, tarydama: jeį manę per tikincę į Viešpatį láikote, tai ateikite į mano namus ir óukite cę. Ir ji šlyjo mus.

16. Ir nusidavę, mums ant malbós einant, sutiko mus merga, turinti žynáwimo dvasę, ta daug pelne savo ponams žynáwimu.

17. Ta eidama wifur pastų Bowilą ir mus, šauke tarydama: tie žmones yra tarnai Dievo autšcáusojų, kurie jums telą išgánimo apśato.

18. Tai ji dāre ne vieną dieną. Bet Bowilui tai ėjo per širdi, todėl atsigręžęs tare dvasėi: prisátau tav wardan Jėzaus Kristaus, kad išeitum bei iš jós. Ir ji išėjo tą pácę abyną.

19. Bet regėdami jós ponai, kad buvo prapūles jų pelno pasitikėjims, nutvėre Bowilą

ir Byla, ir plėše jūdų ant tur-
gaus prie vyresnųjų.

20. Jėr nuvedę jūdų prie vy-
rausijų, tare: tūdu žmogų mu-
sū miestą sumaišo, Būdų bu-
damu.

21. Jėr apšato mums toki
budą, turį ne valė mums pri-
imti, neį laiki, kadangi Rū-
mionai esme.

22. Jėr žmones sujūdo prieš
jūdų, ir vyrausieji dāve jiems
rubus nuplėsti ir liepe jūdų
plakti.

23. Jėr taip jūdų gerą buvo
nuplātę, imėsdino jūdų į kalė-
jimą, prisakędami užveizdūi
kalėjimo, kad jūdų gerą pri-
veizdētu.

24. Tas tą prisakimą gāvēs
imete jūdų į vidutinį kalėjimą,
ir idėjo jū lojas į pieštą.

25. Naktiės gūdume meldėsi
Povilas bei Bylas, gārbin-
damu Dievą. Jėr išgirdo jūdų
kalinei.

26. Bet umą stójos dibis
žemės drebėjimas, taipo aža
pasijūdino kalėjimo apaczos; ir
tūjau atšivėre visos durys, ir
visū ryšei atširšo.

27. Bet pašokęs iš miego kalė-
jimo užveizdas ir išvydęs
kalėjimo duris atviras, ištraukė
kardą ir norėjo pats savę nu-
žudyti, dumodams, kalinus iš-
bėgus.

28. Bet Povilas prašūto
didžiū balsu, tarydamas: ne da-
ryt savą ko pikto, nēsa visi čy-
te b'ėsam.

29. Bet jis prašęs žvatę
pradėjo drebēt, išboto į vidų,
ir pūle į kielus Povilo ir Bū-
lo.

30. Jėr išvėdęs jūdų lautan,
tare: mielu ponu, ką darysi,
kad išganys buczau?

31. Jūdų tare: tikėt į Poną
Jėzų Kristų, tą busi išganys-
tas, tu, ir tavo namai.

32. Jėr sate jam Dievo žodi,
ir visiems, kurie jo namuose
buvo.

33. Jėr jis ėmęs jūdų pas-
savę, toje adynoje naktiės, nu-
mazgėjo jūdvių randus; ir
tūjau dāve krikštindintis savę
ir visus savūsus.

34. Jėr įvedęs jūdų į savo
namus, dėjo jiems stalą, ir dža-
gėsi su visais savo namiškiais,
kad jis į Dievą tikis pasto-
jės.

35. Jėr dienai praėjus sūnte
vyrausieji miesto tarnus, tary-
dami: palėist tus žmones.

36. Jėr kalėjimo užveizdas
pranešė tus žodus Povilui:
vyrausieji atsūnte, kad išlėistu
butumbita. Tāgi dabar išė-
jusi, eikita su pažėjumi.

37. Bet Povilas tare jiems:
jie mudų be promōs ir be sūdo

4. Bet eidami per miestus prisáte jiems, laityti istátima, Apáštálú ir wyresnujù Jeruzalėje isátytą.

5. Taç surinkimai tikėjime pasistiprino, ir jù staitlus dauginosi kas diena.

6. Bet kaip per Brygią ir žemę Galaciòs ėjo, buvo jiems dviem þventòs Dvąsės uždrausta, sátyti Dievo žobių. 7.

7. Bet kaip jùdu atėjo į Myzią, pabande eit per Bithynią, bet Dvąse jiems dviem tai ne pavėlijo.

8. Bet aplentę Myzią ėjo jùdu į Troadą.

9. Ir Bowilui pasirode regėjimas náktije, tai buvo wyras iš Macedoniòs, tas stovėdamas prąše jį, tarydamas: atėjęs į Macedonią, gėlbėt mus!

10. Bet kaip jis tą regėjimą buvo regėjęs, taç mes tūjau jėktòjom ėlaut į Macedonią, titray žinodami, kad mus Biešpats tén patvadinęs, apsátyti jiems Ewangėlią.

11. Taçgi leidomies iš Troadòs ir nuėjome tiesogey į Samotracią, ir antrą dieną į Neapolį,

12. Ir iš ten į Bilippą, kurs yra wyrausas miestas žemės Macedoniòs, ir walnas miestas. Bet patrūtom tamė miestė per teles dienas.

13. Ir dieną sabatù išėjom iš miesto pas upę, kur melšdavos, ir pasisėdę kalbėjom moterims, kuros ténay buvo susijusos.

14. Ir nobažna moteris, wardu Lydia, purpuro kromininkė, iš miesto Lyatiro, klaušės, kuriòs firdi Biešpats atwėre, kad dabotu ant to, tą Bowilas safe.

15. Bet kaip ji patikštita buvo su savo mamis, prąše ji mus, tarydama: jey manę per tikincę į Biešpati láikote, taç ateikite į mano namus ir óukite cę. Ir ji sylijo mus.

16. Ir nusidawe, mums ant malbòs einant, sutiko mus merga, turinti žynáwimo dvasę, ta daug pelne savo ponams žynáwimu.

17. Ta eidama wisur pastų Bowilą ir mus, þauke tarydama: tie žmones yra tarnai Dievo aukščiausiojo, kurie jums telą išgánimo apsóto.

18. Tai ji dāre ne wieną dieną. Bet Bowilui tai ėjo per firdi, todėl atfigręžęs tare dvasėi: prisátau tavo wardan Jėzaus Kristaus, kad išeitum bei iš jòs. Ir ji išėjo tą pácę adyng.

19. Bet regėdami jòs ponai, kad buvo prapūles jù pelno pasitikėjims, nutwėre Bowilą

ir Byla, ir plėše jūdų ant tur-
gaus prie vyresnųjų.

20. Jėr nuvedę jūdų prie vy-
rausųjų, tare: tūdu žmogų mu-
sū miestą sumaišo, Būdų bu-
damu.

21. Jėr apšako mums toki
budą, kuri ne valė mums pri-
imti, neį laityti, kadangi Ryt-
mionai esame.

22. Jėr žmones sujūdo prieš
jūdų, ir vyrausieji davė jiems
rubus nuplėšti ir liepe jūdų
plakti.

23. Jėr kaip jūdų gerą buvo
nuplātę, imėsbino jūdų i kalė-
jimą, prisakydami užveizdūi
kalėjimo, kad jūdų gerą pri-
veizdētu.

24. Tas tą prisakimą gavęs
imete jūdų i vidutinį kalėjimą,
ir idėjo jū lojas i pieštą.

25. Raktiės gūdume meldėsi
Bovilas beį Bylas, gárbin-
damu Diemą. Jėr išgirdo jūdų
kalinei.

26. Bet umay stójos dibis
žemės drebėjimas, taipo aža
pasijūdino kalėjimo apaczos; ir
tūjau atšivėre wišos durys, ir
wišū rybei atširiso.

27. Bet pašokęs iš miego kalė-
jimo užveizdas ir išvynęs
kalėjimo duris atvairas, ištraukė
lárda ir norėjo patš savę nu-
žudyti, dumodams, kalinus iš-
bėgusius.

28. Bet Bovilas prašūto
didžiū balsu, tarydamas: ne da-
ryt sav ko piktą, nēsa wiši czę
te b'ėsam.

29. Bet jis prašęs žvatę
pradėjo drebēt, išoto i widy,
ir pūle i kielus Bovilo ir Bž-
lo.

30. Jėr išvėdęs jūdų laukan,
tare: mielu ponu, ką darysu,
kad išganymas buczau?

31. Jūdų tare: tikėt i Boną
Jėzų Kristų, tą busi išgan-
tas, tu, ir tavo namai.

32. Jėr sake jam Diemo žodi,
ir wišiemis, kurie jo namūse
buvo.

33. Jėr jis ėmęs jūdų pas
savę, toje adynoje naktiēs, nu-
mazgėjo jūdviųjų randus; ir
tūjau davė krikštųdintis savę
ir wišus savūsus.

34. Jėr iwebęs jūdų i savo
namus, dėjo jiems stalą, ir dzau-
gėsi su wišais savo namišteis,
kad jis i Diemą tikis pasto-
jęs.

35. Jėr dienai praaušus funte
vyrausieji miesto tarnus, tary-
dami: palėist tus žmones.

36. Jėr kalėjimo užveizdas
praneše tus žodus Bovilui:
vyrausieji atsunte, kad išlėistu
butumbita. Tągi dabar išė-
jus, eikita su pažėjumi.

37. Bet Bovilas tare jiems:
jie mudų be promōs ir be sūd-

regimay nuplate, kuriūdu ta-
czau Rymionai eswa, ir imete
i kalėjimą, ir dar turėtu jie mu-
dy slapczyy ištumti? Niekū
budu, bet te ateina jie pātys
ir te išveda mudų.

38. Miesto tarnai apšate tus
žodžus wyrausiams, ir jie bi-
jijos, išgirdę jūdų Rymionų
ėjancų.

39. Ir atėję pėrpraše jūdų
ir išvedę, melbe jūdų, kad iš-
eitu iš miesto.

40. Tay jūdų išėjusu iš kalė-
jimo, nuėjo prie Žybišs; ir
brolius pamate palinksmino
jūs, ir išėjo.

17. Pėrskyrimas.

Ėowilo weikals ir apmandas Tessaloni-
koje, Berotj' ir Atėn.

Bet taip jūdų per Ampipolė ir
Apollonią kelāmo, atėjo jūdų
i Tessalonią; tén buwo Žy-
dū šuile.

2. Tay Ėowilas pagal savo
pāproti ėėjo prie jų ir kalbėjo
su jeis per tris sabatas iš
rāšto;

3. Siems tą išguldydams ir
rodidams, Kristų turėjusi ken-
tėti ir prisikėlti iš numirusių,
ir tą Jėzų, kurį aš (tare jis)
jums apšauk, ėsanti Kristų.

4. Ir keli iš jų itikėjo ir
prisistyre Ėowilui ir Žylui, ir

dišis pulkas nubažnū Grytonū,
ir wyrausū moterū ne maž.

5. Bet kėtsprandzei Žydai ne-
kente, ir ėme su savim kelis
nelabus wyrus iš walfunū ir
surinkę pulką, padāre maistą
miestė, ir atėję pas namus Ža-
zono, iškėjo jūdų wėsti tarp
prastū žmonū.

6. Bet ne ragę jų, nuwilto
Žazoną ir kelis brolius pas
miesto wyrausius, šaukdami: tū-
du, kuriūdu wišą swietą sujūdina,
taip jau cę atėję yra.

7. Tus priėme Žazonas, ir
tie wiši dāro prieš Ciecoraus
prisātimą, sakydami: kitą ėsanti
karalum', butent Jėzų.

8. Bet jie sujūdino žmones
ir miesto wyresnūsus, kurie tai
girdėjo.

9. Ir tikrą žinę gavę nū Ža-
zono ir nū kitū, palėido jūdų.

10. Bet brolei tūjau išlėido
natczė Ėowilą ben Žylą i Be-
roq. Kuriūdu tén iškātusū, ėėjo
i Žydū šuile.

11. Mėsa tie gerėsnę dumą tu-
rėjo, ne kaip anie Tessalonių;
tie priėme žodi su gerā wale,
kas dien tyrinėdami rāstė, bau
taipo butu.

12. Todėl daug iš jų itikėjo,
ir Grytkštū wiežlibū moterū ir
wyrū ne maž.

13. Bet taip Žydai iš Tessa-
loniškōs ištýre, kad ir Berotj'

Diewo žobis Bowilo apšatomas, jie atėję ir czė žmones taipjau sujūdino.

14. Bet brolei tūjaus išsunte Bowilq, kad eitu iki mārū; bet Bžlas ir Timotėjus pasiliko ténah.

15. Bet kurie Bowilq lybdėjo, nulėido ji iki Atėnū, ir gawę išatimq Bžlop ir Timotėužop, kad jųdu weikiaušey pas ji atėitu, kėlāwo jie šalín.

16. Bet kaip Bowilas Atėnūse jų dwiejū laukė, supykto jo dwāse jamė, kad jis regėjo tą miestą balwonus taip baisęy gārbinanti.

17. Ir jis tiesā kalbėjo Bždamis ir Diewo-bijantiems šui-
lėje, ir ant turgaus kas diena
tiems, kurie susieidawo.

18. Bet keli iš Epifuriū, ir Stoikū Pilozopū waidijof' su jūmi, ir kiti tare: ką nor tas balamutas šaktyti? bet kiti: rėgis, kaip kada norėtu naujus diewus apšaktyti, kadangi jis Ewangėliq apie Jėzų ir apie prisišėlimq iš numirusiū jiems buwo pranėšęs.

19. Bet jie ji ėmę, nuwede ant wietōs sūdo ir tare: ar gālim žinot, kas tai per naujas pamokšlas, kuri tu mokini?

20. Nėša tu ką naują musū ausims pranėši, todel norētumbim žinoti, kas tai ęsq.

21. Bet Atėnai wisi, ir ateitw-
jei ir sweczei ant nieko kito ne
weizdėjo, kaip tiklay to naujo
šaktyti ir girdėti.

22. Bet Bowilas stowėdamas
widuj' sūdo wietōs, tare: jūs
wyrai iš Atėnū, aš matau jus
wisūse dalykūse diewaiczus la-
bah gārbinanczus.

23. Nės czė pėreidamas ir pėr-
weizdėdamas jusū Diewo šlūž-
mas, radāu, altory, ant kurio
buwo parašyta: nepažįstamam
Diewui. Dabar aš jums tą
apšakau, kuri jūs nepažindami
gārbinat.

24. Diewas, kuršai sutwėre
šwietą, ir wis, kas tamė yra,
tas budamas dangaus ir žėmės
Wiešpatis, ne ghwėna bāžny-
czos rānkomis darytos;

25. O jis ir ne žmonū rānko-
mis prišawojamas, kaip kad jis
to reikalāujās, kadangi jis patš
kožnam būda ghwastė ir kwāpą
ir wislab.

26. Ir dare, kad iš wieno
kraujo wisū žmonū gimines gh-
wėna ant žėmės apškritūmo, ir
rubėžų stāte, bey pirm pasšyre,
kaip ilgay ir kaip placzey jie
ghwėnti turės.

27. Kad Wiešpaties jėštotu,
bau galėtu ji czopti ir rāsti; ir
tiesā, jis ne toly yra nū kožno
wieno tarp musū;

28. Nės jamė ghwėnam, kru-

tam ir esme; taip ir nešeli Poëtai prie jûsû sáte esti: mes esme jo giminės.

29. Tãgi buðami Diëwo giminės, ne turim dumot, kad dievyste auktui, arba siðabrui, arba átmenui dailey taisytam, per žmogaus sumislijimą pramanytam, prihggtanti.

30. Ir tiesà Diëvas nežinòjimo czëso ne izwelge; bët dabar prisáto jis wišiemis žmonëms wišuse kraštuse prisiverstis.

31. Todël, kad diëną pastyrës esti, kurioje jisai siðbis apstritumà žëmës su teisybe, per wiëną wyrà, kuri tam pastyrës, ir kiel wienam tikëjimà po aktiù statyðams, prikelës jì ið numirusiù.

32. Taip jie girdëjo apie prisiðelimą ið numirusiù, titi tiesa jûkësi; bet titi tare: mes apie tai tawę daugiaus girdësim.

33. Taip atstójo Powilas nûg jû.

34. Bet keli wyrai laikësi prie jo ir itikëjo, tarp kuriù buwo Dionysius, wiens ið rôtponù, ir moteriskë, wardu Damaris, ir titi su jeis.

18. Përskyrimas.

Powilo darbai Korinte, ir ant këlò i Antiochià; Apollons Epëje.

Potam Powilas iðëjes ið Atënu, atëjo i Korintà,

2. Ir rádo wiëną Žyðà, wardu Akwila, giminës ið Ponto, kûrs ne seney buwo atëjes ið žëmës Italiòs, su sawo moterimi Priscilla, (todël, kad Ciecorus Klaudius prisátes buwo wišiemis Žyðams, ið Rymo iðeiti.)

3. Prie to atëjo jis, ir kãdangi jis tokiãu remëstà turëjo, pasiliko pas jûs ir dirbo; bet jû remëstas buwo, kaurus austi.

4. Ir jis mokino šuilëj kiel sabatà ir përkalbëjo taip Žyðus, taip Grýkus.

5. Bet taip Žyðas ir Timotëjus ið Macedoniòs atëjo, primverte Dwáse Powilà, lùditi Žyðams apie Jëzù, jì ëfanti Kristù.

6. Bet jiëmus prieštaraujant ir blûznijant, iðbùlino jis sawo rubus, taryðams: jûsù kraujas testow ant jûsù galwòs; aš to czystas, nù šio czëso eimi pas pagonus.

7. Ir iðëjes ið czë iëjo i wiëno namus, wardu Justus, kûrs buwo Diëwo bijgs, ir to namai buwo arti šuilës.

8. Bet Krispus, wyrausas šuilës, tikëjo i Wieszpati su wišais sawo namiškëis. Ir daug Korintionù klausyðamës, pastójo tikinczeis ir dáwe tritëtitis.

9. Bet Wieþpats tare Þowi-
lui naþczè per regèjima: nesibi-
jókis, bet kalbèt ir ne tylèt;

10. Mēs aþ esmi su tavim,
ir neþ wiens ne drýs tamę iþ-
káditi; nēs aþ didi žmonû pul-
kq turu þimè miestè.

11. Bet jis pasiliko tén wieng
mètq ir þeþis mēnesius, moñin-
dams jûs Diemo žodi.

12. Bet Gallionui walþonu
ēfant Alajoj', pasikèle Žyðai
wienþirdžey prieþ Þowilq ir
atvede jį prie súdo krasēs,

13. Ir tare: þis pėrtalba
žmones, Diemui þlúžiti prieþ
žolana.

14. Bet kaip Þowilas norėjo
burnq atverti, tare Gallionas
Žyðams: jey tai butu kofia
piktenybė ir neteisybė, mieli Žy-
ðai, tay aþ jusû wertay klausy-
czau.

15. Bet kadangi tai klausimas
yra apie pamokslq, ir apie žodi,
ir apie žolana tarp jusû, tay
dabokities jûs pátys, aþ ne
mislju tai súdit.

16. Ir paware jûs nû súdo
krasēs.

17. Tay nutwėre wisi Grytai
Sostėnq, þuilės wyrausqj, ir
sumuþe jį prie súdo krasēs; ir
Gallionas to nielo ne atbójo.

18. Bet Þowilas dar ilgay
tén pasiliko; potam atfiswėikino
nû broliû ir norėjo i Gyriq

atrutu bėgti, ir su jûm Þriscilla
ir Alwilas. Ir jis apstuto sa-
wo galwq Kentrėoj', nēs turėjo
pážadq.

19. Ir atėjo i Epėzq, ir ten
jûs paliko. Bet, pats iėjes i
þuilę, kalbėjo su Žyðais.

20. Bet jie praþe jį, kad il-
giaus prie jû pasiliktų; ir jis
ne apsiėmė;

21. Bet atfiswėikino nû jû,
tarydamas: aþ tikray turu atei-
nancę þwentę Jeruzalėje þwė-
sti. Jey Diews norės, tay wël
pas jus sugryþu. Ir atstójo
iþ Epėzo.

22. Ir atėjo i Cėzariq, ir
užėjes paswėikino surinkima, ir
nuėjo i Antiokiq.

23. Ir pasiliko tén kofiq wá-
landa, ir iþteláwo apeidams
paeiluy Galatû þali ir Þrygiq,
pastiprino wisus moñtinus.

24. Bet atėjo i Epėzq wiens
Žyðas, wardu Apollo, gimeþ
Aleksandrioj, wyrs galis žo-
džuse ir macnus raþtė.

25. Tas buvo iþmokitas apie
kėlq Wieþpaties ir kalbėjo iþ
karþtós Dwásės, ir moñino
stropjey apie Wieþpati; žino-
dams tikt apie Jono krikþtq.

26. Tas pradėjo drásėy kalbėt
þuilėj'. Bet kaip jį girdėjo Al-
wilas ir Þriscilla, ėme jį pas
samę ir iþgulde jam pilnaus
Diemo kėlq.

27. Bet taip jis norėjo į Kla-
ją kelti, raše brolei ir grau-
bėno mokytinus, kad ji priimtų.
Ir ten iškėlęs daug gėlbėjo
tų, kurie buvo itikę per ma-
longę.

28. Nėsa jis pėrgalėjo Jybus
macney ir rode atvirą iš rāš-
to, kad Jėzus esąs Kristus.

19. Pėrskyrimas.

Bomilo darbat Epėzoje.

Bet nusidame, kaip Apollo Ro-
rintė buvo, kad Bomilas pėrė-
jęs aukštesnės žemės, atėjo į
Epėzą ir rādęs ten kelis moki-
tinus,

2. Tare tiems: bau gavot
šventą Dvąsę, kaip itikėjot?
Jie tare jamui: mes ney gir-
dėte ne girdėjom, bau šventa
Dvąsė esanti.

3. Ir jis tare jiems: kienogi
wardan jūs pakrikštitai estę?
Jie tare: į Jono krikštą.

4. Bet Bomilas tare: Jonas
krikštijo krikštū prisiwertimo
ir šale žmonėms, kad tikėtu į
tą, kurs turėjo pastųy ji ateiti,
tai esti į Jėzų, kad jis esąs
Kristus.

5. Jie tai išgirbę krikštidinos
wardan Bono Jėzaus.

6. Ir taip Bomilas rantas
ant jų uždėjo, atėjo šventa
Dvąsė ant jų, ir jie kalbėjo lie-
žutjėis ir praradavo.

7. Ir visų tų vyrų buvo
apie dvylika.

8. Bet jis iėjęs į šuilę šale
drąsę Dievo žodi per tris mė-
nesius, mokino ir perkalbėjo jų
apie Dievo karalystę.

9. Bet taip keli užfikietino ir
ne tikėjo, piktai kalbėdami apie
tą kėlą po akių surinkimo, atsi-
tolino jis nūg jų, ir atšyręs
mokytinus, kalbėjo kiel dieną
šuilėje vieno, wadinamo Ty-
rannus.

10. Ir tai nusidame per du
metų, taipo, kad visi, kurie Azi-
oje gyvėno, žodi Bono Jėzaus
girdėjo, kaip Jybai, taip ir
Grykonai.

11. Ir Diemas ne mažus
dārbus ištaiše per rantas Bo-
wilo;

12. Taipo, aža ir nūg jo kūno
skėpetas ir joštas ant ligonų
uždėdavo, ir ligos atstodavo,
ir piktos dvąsės išeidavo.

13. Bet išsidrįso keli iš Jydu
aplinsk besibāstanczujų, kurie
buvo užžadėtojei, minėti wārdą
Bono Jėzaus ant tų, kurie pil-
tas dvąses turėjo, tarydami:
prisalom jums wardan Jėzaus,
kuri Bomilas apšako.

14. Bet buvo jų septyni su-
nus vieno Jydo, wardu Skē-
wa, wprauso kūnigo, kurie tai
dare.

15. Bet piktą dvąsę atšakę-

dama tare: Jėzų mielą pažįstu, ir Povilą mielą žinau; bet jūs kas este?

16. Jė žmogus, turiamė piktą Dvasę buvo, šoko ant jų ir apgalėjo jų, ir pamete jų po šėvim, taip, aš nūgi ir suroniti iš tų namų išbėgo.

17. Jė tai išsireikė visiems Epėze gyvėnantiems, taip Gydamas, kaip ir Grytonams; ir baimė apėmė jų visus, ir vėdas Pono Jėzaus pastėjo dibė pagėrbintas. *

18. Atėjo ir daug tų, kurie buvo itikėję, išpažindami ir apsatydami, ką jie buvo padarę.

19. Bet daug tų, kurie būrimo remėstą buvo vėrę, šunešę czerknygas ir sudėgino tas po atliū visų, ir parokėmo, ko vertos butu, ir rado pinigų penkėsdėšimtis tūkštancų grāšiū.

20. Taip macnė augo Dievo žobis ir galingas pastėjo.

21. Kaip tai buvo ištaisyta, apsiėmė Povilas Dvasėje, per Macedonią, ir Atają kėluti į Jeruzalę, ir tare: aš teną buvęs turu potam ir Atymą pamatyti.

22. Jė funte dy iš tų, kurie jam tarnėvo, į Macedonią, Timotėjų ir Erastą; bet patš lokią vėlandą pasiliko Azioj'.

23. Bet tų czeršu radoši ne mažas sujubims dēl tōs kelonės.

24. Kēs wiens, wardū Demetrius, autskals, kūr dare šidabrines bažnyčas Dianai ir priteikė remėstninkams ne maž naudōs;

25. Tūs sumadino jis, ir titus, kurie tajau remėstą vėrę, tarydamas: mieli vyrai, jūs žinot, kaip daug naudōs mes iš ta dārbo turim;

26. Jė jųs rėgit bė girbit, kaip ne tikta Epėzė, bet ir visoj' Azioj', šis Povilas daug žmoniū atkreipja, pėrtalba ir šako: tai ne ešą diėwai, kurie rāntomis daryti.

27. Bet ne tikta mums bi-jotina, kad šis musų pelnas išnyks, bet ir bažnyčia dibės deivės Dianōs į nielą patvirs, ir jōs šlovė sugaiš, kurę tacžau visa Azia ir žēmės apskritumas diėwištų garbin.

28. Tų girdėdami jie dibė pėrpyto, šaukė ir tare: dibė yra Diana Epėzionū!

29. Jė visas miestas pilnas pastėjo maikto, ir visi wienširdžė padarmu bėgo ant rėgėjimo wietōs, sugėwo Gajų ir Aristarkų iš Macedoniōs, Povilo draugus.

30. Bet kaip Povilas norėjo tarp žmoniū eiti, ne lėido jė moktinei.

welytù iš Pilippòs, iti penttai dienai, ir atėjom pas jùs i Troadą ir pasilikom tén septynės dienas.

7. Bet pirmoje dienoje nebėlės, kaip mokytinei susiėjo, dūną laužti, šaltė jiems Powilas Diemo žodi, norėdams antrą dieną ištelauti, ir pailgino žodi iti pusau naktiės.

8. Ir buwo daug žiburū toj wiršutinoj swetlyczoj, kur buwo susirinkę.

9. Bet sėdėjo jaunikaitis, war-du Eutykus, lánge, ir sunkus miegas apėmė jį, Powilui taip ilgai belalbant, ir miego perweiktas, nupūle nūg trėczo aukšto ir buwo negywas patėltas.

10. Bet Powilas nuėjęs pūle ant jo ir apsikabinęs jį, tare: ne darykit tranksmą, nėsa jo dūšia te b'ier jamė.

11. Tay užėjęs aukštyn lauže dūną ir wálge, ir šalbėjo daug su jeis, it' išauštant, ir šitaipo jis ištėláwo.

12. Bet jie atwede tą waitą gywą, ir didey buwo palint-sminti.

13. Bet mes pirm ėję su akutu, leidomies i Afsoną, norėdami tén Powilą pas sawę imti; nės taip buwo liepės, ir jis norėjo pėsčias eiti.

14. Bet kaip jis susiėjo su

mumis Afsonoje, ėmėm jį pas sawę ir atėjom i Mytilėną.

15. Ir iš tén bėgom ir ištėlom antrą dieną pas Rhą; ir šėlancę dieną pribėgom iti Samo, ir pasilikom Trogyllioj; ir po tós dienós atėjom i Milėtą.

16. Nėsa Powilas buwo padumojęs Epėzą prabėgti, kad ne užtrūktu Azioj; nės stubinos' ant sekminū Jeruzalėje buti, jey galims daitis.

17. Bet iš Milėto sunte jis i Epėzą ir wadindino pas sawę wyresnūsus surinkimo.

18. Bet jiems pas jį atėjus, tare jis: jùs žinot nū pirmós dienós, man i Aziją atėjus, kaip wisados prie jūsų buwau,

19. Szlūžidams Wiešpaczui su wisa pašarnystė ir su daug ášaromis ir gundimais, kurie man tikof' nū Žydū, manės tylanczū.

20. Kaip aš nieką ne užtėlėjau, kas naudinga yra, tą jums ne buczau pranėšęs ir jùs mokinęs atwiray surinkimė ir štytū namėje,

21. Lūdidams taip Žydams, kaip ir Grytonams, apie prisiwertimą Diwop' ir apie tikėjimą i musū Boną Jezų Kristų.

22. Ir štay, aš Dwafėje surištās eimi i Jeruzalė, nežinodams, kas man tén tikšis;

23. Tiktai, tą šventą Dvasę po visus miestus lūdią, tarpdama: ryšei ir prispaudimai manęs laukia ténai.

24. Bet aš to nieko ne atboju, neįgi mano gyvastis man pažam brangi yra, kad pabaigčiau savo bėgti su džiaugsmu, ir urėdą, kuri gamau nū Bono Jėzaus, lūdiči Evangelijai apie Dievo malonę.

25. Jrgi dabar, štai, aš žinau, kad jūs mano vėidą daugiaus ne regėsite, jūs wisi, per kurus pėrkelawau, apsatydams Dievo karalystę.

26. Todėl lūdių jums šę diena, manę czystą esanti nū wisių traujo.

27. Nėsa aš jums nieta ne slėpiau, kad ne buczau apsatęs wisa tą Dievo roda.

28. Targi dabotities pažys sawes ir wisdos laimenės, ant kuriōs jūs šwenta Dvasė stāte wistupais, ganyti Dievo surinkimā, kuri sawo paties traujū nusipėlęs.

29. Nės tai žinau, kad po mano atstojimo ateis tarp jusū smarkūs willai, kurie laimenės ne czėdys.

30. Ir iš jusū paczū kėsis wchai, kurie pėrkreiptus pamokslus satys, mokitinus sawesų pritraukti.

1. Todėl būdėkite, atsimin-

dami to, manę ne palowus tris metus, diena beg nákti tožnā graudėnt su ášaromis.

32. Ir jau, mieli brolei, aš padūmi jus Diewui ir jo malonės žodžui, kurs macnus yra, jus pabudawoti ir dūti tēwiskę tarp wisių pašwenczamujų.

33. Aš jusū neį wienu neį aukso, neį fidabro, neį rubo ne norėjau.

34. Nėsa jūs pažys žinot, man šias rankas ant mano reitmenės, ir tū, kurie su manim buwo, šlūžijus.

35. Aš jums wis rodzau, kad taip dirbti parėitis, ir šilpnūsus priimti, ir atsiminti žodžio Bono Jėzaus, kuri jis sātęs: išganytingiaus yra dūti, ne taip imti.

36. Ir tai pasātęs, klaupėsi ir melbėsi su jeis wisais.

37. Bet rados daug werksmo tarp jų wisių, ir apsilabinę Powilo kėllū, buczāwo jė;

38. Lūžidamies didzausę tū žodžių dēl, kad buwo sātęs: jūs daugiaus jo wėidą ne regėsent. Ir lybėjo jė i atrutą.

21. Pėrskyrimas.

Powilo kėlone i Jerusale, ir ta priegtam atliktas ir škentėjės.

Bet taip nusidawe, kad nūg jų atstoję nukelāwome, tiefogę atėjome i Rog, ir sėlancę die-

na. i Rodis, ir iš tén i Patara.

2. Ir rádę akrutą i Benicia bēganti, i tą ikopę tén nubėgome.

3. Bet kaip Chyru išvydome, tai je palikę po lairės, nubėgome i Chyri ir atėjom i Chyrą; nės cze akrutas turėjo tamora paguldyti.

4. Ir rádę moštinus, pasilikom teną septynes dienas. Tie kalbėjo Povilui per Dvąsę, kad ne užteit i Jeruzalę.

5. Ir nusišdave, kaip tas dienas išbuwome, išsitraukę šalim kalawome. Ir jie wisi mus lybėjo su moterimis ir su waisiais, iti už miestą, ir pasiklaupę prie krāšto melbėmiesi.

6. Ir atšišwėikinę nūg tito itūpom i akrutą, bet anie sugrįžo pas samūsus.

7. Bet mes jurės kelonę pa baigę, iš Chro atėjom i Stolemaida, ir šwėikinę brolius, pas jū pasilikom wieną dieną.

8. Antrą dieną išsitraukę mes, kurie su Povilu buwome, atėjom i Cezarią; ir iėję i namus Pilippo, Ewangelisto, kursai wiens iš anū septyniū buwo, pasilikom pas jį.

9. Tas patš turėjo letures dukteres, tos buwo mergos praralaujanczos.

10. Ir mums ten daugiaus

dienū pasiliektant, parkelawo wiens prarals iš Judėos, war du Agabus, ir atėjo pas mus.

11. Tas ėmęs Powilo jūstą ir susirišęs sawo rankas ir kojas tare: tai kalba šwenta Dvąsę: tą wyrą, kurio ta jūsta yra, Jydai taipu suriš Jerezalėje ir jį padūs i pagonū rankas.

12. Bet tai išgirde prāšēm jį, ir mes, ir tie, kurie toj' wietoj' ghwėno, kad jis ne užteit i Jeruzalę.

13. Bet Powils atsāte: tą dārote jūs, werkdami ir mano širdi suntindami? Mėsa aš gātawas esmi, ne tiktaš šurish dintis, bet ir mirti Jeruzalėje, dēley wardo Pono Jėzaus.

14. Bet kaip jis ne perkalba mas buwo, tylėjome, tardami: te nusišdūd Diešpaties walė.

15. Ir po tū dienū wišlab susitraustinėję užėjom' i Jeruzalę.

16. Bet atėjo ir su mumis keli moštinai iš Cezariūs ir nuwede mus pas wieną, war du Mnason, iš Chypriūs, kursai sėns moštinis buwo, kad pas tą gaspādą turētumbim.

17. Bet i Jeruzalę mums atėjus, meilei mus priėme brolei.

18. Bet antrą dieną iėjo Powilas su mumis pas Jotubą; ir wisi wyresnieji tén susiėjo,

19. Kurūs pasveikins pša-
lojo jiems po tīs fito, tą
Dienos dāreš tarp pagonū, per
jo urėdą.

20. Bet tai jie girdėdami
laupfino Biešpatį, jamui sahy-
dami: brolau, tu regi, kaip
daug tūkstančių yra Žydū, ku-
rių tik pastėjo, ir wisi yra sto-
rawotojai už žolą.

21. Bet jie apie tamę girdėjo,
tamę motinanti, nūg Mo-
žėšaus atpulti wiskus Žybus,
tarp pagonū šancus, ir ša-
lanti: kad ne appjauštitu savo
waitus, neįgi elgtusi pagal jo
ištatimą.

22. Kągi dabar daryt? Be-
rods daugybė fusieis, nėra jie
ištirš, tamę atėjusi.

23. Darygi tai, tą taw sa-
lome.

24. Turime žmonų keturis
wyrus, tie tur pažadą ant sa-
mės; tūs pas samę ėmės cž-
stidinis su jeis ir užmotel už
jūs, kad savo gálwas stūstu, ir
wisi žinotu, nieko to ne šant,
tą apie tamę girdėjo, bet kad ir
patšai elgiesi laikydams žolana.

25. Nės tikinties iš pagonū
mės rāšēm atėjūdidami, kad to
nieko ne laikytu, kaip kad tik-
taų saugotusi nūg to, kas apie-
rawota yra balwonams, ir nūg
kraujo, ir nūg nutroškinto, ir
kėšpštės.

26. Tą Powilas tūs wyrus
sawesų' ėmės, antrą dien cž-
stidinos su jeis, ir i bažnyčia
ėjęs pastrobe, laipo laikas ap-
cžstijimo dienas, iki už tēf
wieng iš jų apiera apierawota
buwo.

27. Bet kaip septynos, tos
dienos kune išsipilde. Žydai
iš Ažiōs išwydę jė bažnyčioje,
sujūdino wiskus žmones, jė nu-
twerdami ir šauldami:

28. Jūs wyrai iš Izrael,
gėlbėit! šisai yra tas žmogus,
wiskus žmones po wiskus lam-
pus motings prieš mūsų žmo-
nes, prieš šitą žolą, ir prieš
tą wietą. Priegtam ir Gry-
lonus įwede i bažnyčia, ir tą
šwentąjį wietą nešwentą pa-
dare.

29. Nės jie su jūmi miestė bu-
wo išwydę Tropimą Epėžistą,
tą dumėjo, buł Powilas i baž-
nyčia įwėdės.

30. Ir wiskas miestas sujūdo,
ir buwo žmoniū subėgimas. Bet
jie Powilą sugawę laušan iš-
wilto iš bažnyčios, ir tūjaus
wartus užratino.

31. Bet kaip jie jė užmušti
norėjo, apšakoma buwo wyrau-
sam žalnieriū pulkauninkui,
wisą Jeruzalę sujūdusę.

32. Tasai tūjaus su šawim
ėmės žalnieriūs ir žalnieriū
wyresnūsus, tarp jų nubėgo;

bet anie památę žalnierių vyresnįjį ir žalnierių, palowe Powilą mušti.

33. Bet žalnierių vyresnysis artyn priėjęs, jį priėmė, ir liepe jį dviem lencugam surakinti, ir klause, kas jis esąs, ir ką jis padaręs.

34. Bet wiens šep, kiti taip šaukė žmonėsa. Bet nieko tiesos ištirti ne galėdams, dėley tranšmo, liepe jį i abazą ivesti.

35. Jį atėjus jam prie užingšnių, žalnierių jį nešti turėjo dėl žmonių spauidimo.

36. Nėsa žmonių daugybė sėte jį, šaukdami: šalin su jumi!

37. Bet Powilas dabar i abazą ivestas, šate žalnierių vyresnamjam: ar walė man su tavimi kalbėti? Bet jis tare: ar moči grištiškas?

38. Dau tu ne esi ans Egppcionis, kuršai pirm šių dienų maištą padaręs, išwedei i pūczą keturis tukštanczus slapta žudanczus razbaininkus?

39. Bet Powilas tare: aš esmi žydiškas vyras, iš Tarzo, mieščzonis iš garbingo miesto Ciliciōs; prašau tamę, pawėlit man žmonėms kalbėti.

40. Bet jo pawėlitas, Powilas stowėdams ant trėpų pamójo su ranka žmonėms. Bet didey nutilus, kalbėjo jis jiems žydiškas, tardams:

22. Pėrsšyrimas.

Powilo atšikalbėjimas.

Jūs vyrai, mieli brolei ir tėwai, klausykite mano atšikalbėjimą itį jūsų.

2. Bet girdėdami jį žydiškas jiems kalbantį, jų daugiaus nutilo. Jį jis tare:

3. Aš esmi žydiškas vyras, gimeš Tarze Ciliciōs, ir užaugintas šime miestė prie Gama-liėlo kojū, nuğrunczey išmokitą žolane tėwišklame, ir stowójan už Diemą, kaipo ir jūs wisi šendien darot.

4. Jį tą kėlą pėrsėtinėjau itį ant smertiės, rišdams ir padūdams jūs i kalėjimą, taip wyrus, kaip ir moteres,

5. Kaip man ir wyrasus wšstupas ir wišas wšresnųjų pulkas atlūdių; nuğ kurių grómatas ėmęs pas brolius kėlawau Damaškan, kad tus, kurie tén butwo, surištus wesczau i Jeruzalę, kad múčzijami butu.

6. Bet nusidawe man kėlawiant ir prišartinant Damaštui apie pėtus, kad umay apšwiete manę didi šwiesybė iš dangaus.

7. Jį aš pūlau ant žėmės ir išgirdau balsą, man kalbantį: Saulau, Saulau, kam tu manę pėrsėtinėjai?

8. Bet aš atšakiau: Wiešpatie, kas tu esi? Jį jis tar-

man: aš esmi Jėzus iš Nazaret, kuri tu pėrsekinėji.

9. Bet tie, kurie buvo su manim, regėjo tą šviesybę ir nusigando; bet to balso, kursai su manim kalbėjo, jie ne girdėjo.

10. Bet aš sakiau: Viešpatie, tagi aš darysu? Ir Viešpatis tare man: keltis ir eik į Damaską, čy taw pašatys apie wislą, tas taw pašlirta gra daryti.

11. Bet kaip aš jau dėl slautimo tōs šviesybės ne galėjau regėti, prie rankōs westas buvau nūg tū, kurie su manim buvo, ir atėjau į Damaską.

12. Bet buvo wiens wybras Diemo bijas pagal žokang, Ananias, turis gėrą lūbijimą prie wišū Jydū, tenay gywėnanczū;

13. Tas pas manę atėjęs ir prisiartinęs tare man: Saulau, miels brolau, žurėl aukštyn. Ir aš žurėjau į jį tą paczę adyng.

14. Bet jis tare: Diewas mūsų tėwū paštyre tawę, kad pažintumbei jo wālę ir regētumbei teisųjį, ir girdētumbei jo balsą iš jo burnōs.

15. Nės tu buši jo lūbinintas iki wišū žmonū, apie tą, tą regėjęs ir girdėjęs.

16. Jrgi, ką trunki? Keltis, krikštibitis ir numazgobit

sawo grietus, melsdamas wārdą Viešpaties.

17. Bet nusišdawe, kad sugryzau į Jeruzalę ir melbzauši bažnyczoje, kad mano umas dangun' paimtas buvo, ir regėjau jį.

18. Tay jis sake man: stūbitis ir išeit greitay iš Jeruzalės; nės ja jie tawo lūbijimą apie manę ne priims.

19. Ir aš sakiau: Viešpatie, jie pātys žino, kad aš apkalbindawau ir plābdawau tus, kurie ititėjo į tawę, šuilėsa bėn ir tén;

20. Ir laipo traujas Stepōno, tawo lūdininko, praliejams buvo, ir aš pašalij stowėjau, ir pamėgo man jo smertis ir uždabojau rubus tū, kurie jį žūde.

21. Ir jis sake man: nueit, nės aš tawę toli tarp pagonū įsūsu.

22. Ir jie klausēs jo iki šiam žodzui; ir pašėle sawo balsą sakydami: šalin su tokiu nūg žēmēs; nės ne wert, kad tas gywas butu.

23. Bet jiems šaukiant, ir sawo rubus pametant, ir bulkes į ūrą mētant,

24. Diepe pullauminis jį wėsti į abazą, ir prisake jį plakti ir išklaušinėti, kad ištirtu, tokiōs priejasties dėl jie taip ant jo šauke.

25. Bet kaip jis ji diržais pririšo, tare Powilas žalnieriū wyresnamjam, kurs pašali jį stowėjo: begu ir wale jums, be promos ir sūdo žmogų Rymioną botágais plakti?

26. Tai išgirdeš wyresnysis priėjes pulkaunintą pašate jam, tardams: ką nori daryti? šisai žmogus yra Rymionas.

27. Tą jį priėjes pulkaunintš, tare jam: sakyk, ar tu esi Rymionas? Bet jis tare: esmi.

28. Jį pulkaunintš atšate: aš už didelę pinigų daugybę tą miefczoniū teisybę igawau. Bet Powilas tare: ogi aš ir Rymiskay gimiau.

29. Tą tūjaus atstėjo nūg jo tie, kurie jį turėjo išklausi-
nėti. Jį pulkaunintš bijojos, patyres jį Rymioną esanti, ir lab jį daves jurišti.

30. Antrą dieną jis tikray norėjo patirti, dėl ko jis butu gydū apstūstas, ir atwálnijo jį nū ryšiū, ir liepe wyrausius kunigus ir wisa jū rotą ateiti, ir išwėdeš Powilą, štate jį tarp jų.

23. Perskrymas.

Powilas Jeruzalėje persėjintas ir iš bedos išgėibetas.

Bet Powilas žurėdams i rōtponus, tare: jūs wyrai, mieli brolei, aš su wisa gera sąjine

R. T.

elgiausi po atliū Diemo, iki šei dienai.

2. Bet wyrausas wystupas Ananias liepe tus, kurie aplink jį stowėjo, jam per burną mušti.

3. Tą tare jam Powilas: Dievas tawę muš, tu pabál-tinta siena! Ar tu sėdi sūdi-dams manę pagal žolą, ir liepi manę mušti prieš žolą?

4. Bet tie, kurie aplinkuy stowėjo, tare: ar tu wyrausi wystupą Diemo bārši?

5. Jį Powilas sate: mieli brolei, ne žinojau, jį wyrausi wystupą esanti. Mēs parafšta: wyrausi šawo žmonū tu ne kėit.

6. Bet žinodams Powilas, wieną dalį esant Sadduceūšū, ir antrą Parizėūšū, šauke jis po atliū rōtponū: jūs wyrai, mieli brolei, aš esmi Parizėūšas ir sunus Parizėūšaus. Aš apskundzams esmi dėles nufiti-tėjimo ir prikelimo iš numirusiū.

7. Jį kaip jis tai kalbėjo, maipstas radosi tarp Parizėūšū ir tarp Sadduceūšū, ir persi-
styre daugybė.

8. Mēs Sadduceūšai sako, ne esant prifikėlimo iš numirusiū, neį angėlo, neį dwasės; bet Parizėūšai aby išpažysta.

9. Bet radosi bidis šaukšmas, ir rašte-mokiti iš šuilės Pari-
žėūšū, kėlėsi ir ginczijosi saky-

dami: nieko pikto ne rādom ant to žmogaus. Ir jėh'kur dvāse, arba angēlas su jūmi kalbējēs, tai mes su Dievū ne galim blylinēti.

10. Bet maištui didyn einant, bijodams pulkauninkš, kad jie Povilą suplėšitu, liepe jis žalnieriūs nueiti ir jį iš jų tarpo išplėšti ir į abazą nuvesti.

11. Bet antrą dieną naktiję stovėjo pas jį Viešpatis ir tare: bu! linkšmas, Povile, nės kaip tu apie manę lūdijsi Jeruzalėje, taip reikia tam ir Ityme lūditi.

12. Bet dienai atfirābus, susirinko keli Žydai ir užsitēkėsi, neį valgit, neį gert, iki Povilą užmuše.

13. Bet jų buvo daugiaus ne kaip keturesdėšimtis, kurie taipo buvo susitarę.

14. Tie atėję pas vyrausius kunigus ir vyresnūsus, tare: mes drutų užsitēkēm, nieką ne valgisę, iki Povilą užmuše.

15. Togidėl jis dabar žinę būkit pulkauninkui ir rōtpomams, kad jį rytoj pas jus atvestu, bu! nori jį geraus pėrklausinēt. Bet mes gātavi esme, jį užmušti, pirm ne kaip jam pas jus atėjus.

16. Bet išgirdēs tą sudūminą Povilo seser's sunus, atė-

jo ir iėjēs į abazą, apšate tai Povilui.

17. Bet Povilas pavadinēs vieng iš vyresnūjų, tare: nuvesti tą jaunikaitį pas pulkauninką; nės jis jam tur tą pasakyti.

18. Tas jį priėmēs, nuvede jį pas pulkauninką ir tare: surištasis Povilas pavadinēs manę, prāše, tą jaunikaitį pas tavę atvesti, tasai turis tą tavę pasakyti.

19. Tą pulkauninkas ėmēs jį prie rankōs ir į bālį nuėjēs, jį klausė: kas tai yra, tą tu man turi pasakyti?

20. Bet jis tare: Žydai susikalbėjo, tavę prašyti, kad rytoj Povilą po ākiū rōtponū dūtumbei vēsti, bu! geraus nori jį pėrklausinēti.

21. Bet tu ne wierti jiem; nės ant jo tykoja daugiaus ne kaip keturesdėšimtis vyrū, tie užsitēkē, neį valgit, neį gert, iki Povilą nužūdę, ir dabar jau yra gātavi, laukdami tavo žadėjimo.

22. Tą pulkauninkas palėido nūg savęs tą jaunikaitį, jam prisakydams, kad neį vienam ne sakytu, kad jis jam tai iškreiptēs.

23. Ir pavadinēs dy vyresnūjų, tare: gātavitite dy šimty žalnieriū, kad trauktūs į Gė-

žarią, ir septynisdešimtis raitelių ir bū šimtų strėlių, ant trėčios adyngos nakties.

24. Brigatavikite taipojau galvijus, kad Romilą užsodinę, sveiką nugabentumbit iki Pėlisko, žemės valdono.

25. Jį parąše gromatą šiais žodžiais:

26. Klaudius Vyžiofus, brangiausiai žemės valdonui Pėliskui, džiaugsmą pirma!

27. Ši vyra Žydai buvo sugavę ir butu ji žudę. Tai aš atėjęs su žalnieriais išverčiau ji iš jų ir tyrau, ji Rymioną esanti.

28. Bet norėdams patirti, kokioms priežastims dėlei ant jo skunde, nuvedžiau ji į jų rotą.

29. Tai radau ji kaltintą dėlei klausimų jų žokano, bet ne turinti neį jokioms smertims kaltybės arba suriškimo vertės.

30. Jį taip patyrau, kelis Žydus jo tylojancius, nūg tės adyngos ji pas tamę funczau, prisakydams taipojau skundėjams, kad po tawo ašiū iškalbėtu, tą prieš ji turi. But sveikis.

31. Žalnieriai, kaip jiems pasakyta buvo, ėme Romilą ir nuvedė ji naščė į Antipatridą.

32. Bet antrą dieną jie raitėjus lėido su jumi traukti ir įugrįžo į abazą.

33. Šie atėję į Cėzarią, idavė gromatą žemės valdonaj ir Romilą jam po ašiū pastate.

34. Žemės valdonas gromatą skaitęs, klausė ji, iš kurios žemės jis esąs? Jį permanęs, ji iš Cilicijos esanti, tare:

35. Klausinėsu tamę, kad ir tie pribus, kurie tamę apskundžia. Jį davė ji palawoti sūdo namuse Erodo.

24. Pėrskyrimas.

Romilas prie žemės valdono Pėlisko, Žydų apštas.

Po penkių dienų nuėjo vyrausis kunigas Ananias su vyresneis ir su kalbėtoju Tertullu, tie atėjo pas žemės valdoną prieš Romilą.

2. Bet kaip jis buvo pawadintas, pradėjo Tertullus ji apskūsti sakydams:

3. Kad mes didžame palājuje gyvėname po tawim' ir daug gero šitiems žmonėms per tawo praveizdėjimą nusidūst, brangiausias Pėliske, tai mes wisados ir wisur su wisa dėlawone priimam.

4. Bet kad tamę ne ilgai trūkinczau, prašau, kad mus trumpai girdėtumbei, pagal tawo lengwybę.

5. Mes rādome tą vyra iškadingą ir dāranti maistą wisiems Žydams po wisą swie-

ta, ir tohrausi štirtojo pamokslu Nazarėnū.

6. Kuršai taipojau ir bandęs nešwenta daryti bažnyčią, kuri mes ir sugawę, pagal musų žolana butumbim norėję atšūditi.

7. Bet užėjęs pulkaunintas Syzias, išswerže jį su bidė mace iš musų rankų,

8. Diepdams tūs, kurie ant jo skunde, pas tawę eiti; nūg kurio patšai gali išklausiñėti, norėdams wišlab patirti, kodėl mes ant jo skundžamies.

9. Bet pritare tam ir Sydai, sątydami, taipo ėsant.

10. Bet Powilas, kaip jam žėmės walbonas pomójo kalbėti, atšafe: žinodams tawę daug metų ėsanti šūdzą šiūse žmonėsa, ne nusigandęs noru teisintis.

11. Nėsa tu gali žinoti, ne daugiaus kaip dwylia dienū ėsant, man užėjus į Jeruzalę melstisi.

12. Nėghi manę jie rādo bažnyčioje kalbanti su kumi, arba maišta dāranti žmonėsa, nė šiulėsa, nė miestūse.

13. Nėghi gal jie man tai išrodyti, dėl to jie ant manęs skundžia.

14. Bet tai taw išpažystu, kad pagal ši kėlą, kuri jie stirtu vadin, taip tarnāju Diewui

šawo tėwū, tikėdams wišamui, kas parašyta yra žolane ir praratuse.

15. Turėdams nusitikėjimą Diewop, kurio ir jie patys lauk, busent kartunta prisikėlimą iš numirusiū, taip teisųjū, kaip ir neteisųjū.

16. Bet tamė aš rupinūs turėti nepažeistą sąžinę wišur, po akiū Diewo ir žmonū.

17. Bet po daug metų atėjęs, parnešau šawo žmonėms suprašytas bowanas ir apieras.

18. Ant to jie manę rādo, besidūdanti apcizhstitis bažnyčioje be jolio tranšmo ir maišta.

19. Bet tén buvo keli Sydai iš Aziōs, kuriems reiktu cę buti po tawo akiū ir manę apskūsti, jey tą turētu prieš manę.

20. Arba šie patys te šako, bau tokiōs neteisybės ant manęs radę yra, man stowint po akiū rōtponū,

21. Kaip tikta to wienintelio žōdzio dėley, kaip tarp jų stowėdams šaukiau: dėl prisikėlimo numirusiū aš šendien jusū apskundžamas esmi.

22. Bet girdėjęs tai Bėliskas trūkino jūs, gerat žinodams apie tą kėlą, sątydams: kad Syzias, pulkaunints ateis, tay aš pasiklausiñėsiu dėley jusū dalykū.

23. Bet jis prisáke wyresnamujam, Þowilą palaištyti ir pašájų jam dūti, ir neh wienam jo artimujū ne uždrausti, jam paslūžiti, arba pas jį ateiti.

24. Bet po kelū dienū atėjęs Þeliktas su samop pacze Drušilla, turi buwo Þydelsta, ir pamadines Þowilą, girdėjo jį apie tikėjima i Kristų.

25. Bet kalbant Þowilui apie teisybę, ir apie wiežlibystę, ir apie ateisenti sūda, nusigando Þeliktas ir atšále: eik šiam tartui; atspėdams būsu tamę atwadinti.

26. Bet priegtam jis tikėjos, Þowilą jam pinigūs dūsentį, kad jį išlėistų, todėl jį ir tanglek pamadindines, su jūmi susitalbėjo.

27. Bet pėrėjus dviem mėtam, Þorcius Þestus i Þeliktą wietą atėjo. Þeliktas norėdams Þydamis gerabėjystę paroditi, išeidams paliko Þowilą apkalta.

25. Pėrskyrimas.

Þowilas po atliá Þesto ant Ciecoraus promą guldo.

Bet Þestus i žėmę atėjęs, nusitraukę po trijų dienū iš Čezariōs i Jeruzalę.

2. Tą pasirodėsi po jo atliū wyrausi kunigai ir wyresnieji Þydu prieš Þowilą, ir graudeno jį,

3. Þrašydamai malonės prieš jį, kad jį dūtu pamadinti i Jeruzalę; tyfodami, jį ant kėlo nužawinti.

4. Tą atšále Þestus: Þowilas juš Čezarioje palaiškomas; bet ne po ilgo aš tén wėl nukelāusu.

5. Tągi kurie jušū (šate jis) gál, tie te nueina drauge ir tą wyrą te apskundza, jėh tą nukaltės yra.

6. Bet pabuwęs pas jius daugiaus ne laip dėšimtis dienū, nukelāwo i Čezarią; ir antrą dieną sėdosi jis ant sūdo krāsės, ir Þowilą dāwe atgabėnti.

7. Bet laip jis czon' atėjo, apstójo jį tie Þybai, kurie buwo atėję iš Jeruzalės, pramanydami daug ir sunkiū skundū prieš Þowilą, kuriū jie ne galėjo išlūbiti.

8. Kadangi jis atsitaltbėjo: aš neh prieš Þydu žolana, neh prieš bažnyczią, neh prieš Ciecorų ne susigriešijau.

9. Bet Þestus norėdams Þydamis malonę paroditi, atšalydamis Þowilui tare: ar tu nori užeiti i Jeruzalę ir téną samę apie tą nuğ manęs dūtis sūbiti?

10. Bet Þowilas tare: aš po Ciecoraus promą stomju, czę reik man dūti sūditis; Þydamis nieko pikto ne dariau, laip ir tu geraus žinai.

11. Bet jėh kam piktą ir smer-
riės vertą padariau, ne vėn-
glu mirti. Bet jėh to nieko ne
yra, kurio dėley jie manę ap-
skundza, tay neį viens manę
ne gal jiems padūti. Aš gul-
dauši ant Ciecoraus provos.

12. Tay Bestus susikalbėjęs
su rōtponais, atšakė: ant Cie-
coraus provos gulbeisi, pas
Ciecorų ir nueisi.

13. Bet po kelū dienū atėjo
karalus Agrippas bey Bernice
i Cezarią, Bestų pasveikinti.

14. Ir kaip jie tēnų daug
dienū buvo užtrukę, paskojo
Bestus karalui tą bylą apie
Povilą, sakydams: viens vy-
ras yra paliktas nūg Pėlikšo
apšaltas;

15. Kurio dėley vyrausi ku-
nigai ir Jydū vyresnieji pasi-
rode po mano akiū, kaip Jeru-
zalėje buvau, prašydami, kad
jam provą daryčiau;

16. Kuriems atšakiau: ne
ėšanti toki būdą prie Rymionū,
kad jie koki žmogų išdūtu nu-
žavinti, pirm ne kaip apskusta-
sis turētu po savo akiū tūs,
kurie jį apskunde, ir butu gā-
vęs progą, atskalbėtis prieš
apšaltinimą.

17. Bet jiems čon' susiėjus,
aš be jokio užtrukimo antrą
dieną provą laikiau ir tą vy-
atvėsti liepiau,

18. Prieš kurį tie, kurie bu-
vo stūst' atėję, neį jokiūs prie-
žastiūs ne galėjo pasakyti to, ko
aš mislijau.

19. Bet jie turėjo kelis klau-
simus prieš jį apie savo pra-
manytą vieta, ir apie koki Jėzų
numirusi, kurį Povilas šakė,
gyvą ėšanti.

20. Bet aš ne pėrmanydamas
tū klausimū, tariau, ar jis no-
rētu i Jeruzalę kelauti ir tēnų
apie tai sūditi dūtis?

21. Bet kaip Povilas šakė,
kad ant Ciecoraus provos pa-
laikytas butu, liepiau jį palai-
kyti, iškoleį jį pas Ciecorų nu-
sųsciau.

22. Bet Agrippas tare Bestui:
ir aš tą žmogų rods girdėčiau;
bet jis šakė: rytoj' jį girdėsi.

23. Ir antrą dieną, kaip
Agrippas bey Bernice atėjo su
būdė puikystė, ir i sūdo namūs
ėjo su vyresniešiais žalnieriū
ir su vyresniešiais vyrais mie-
što, ir Bestui liepjant, Povilas
tape atvėstas.

24. Ir Bestus tare: mielas
karalau Agrippe ir wisi jūs
vyrai, kurie cę su mumis ęste!
cę rėgite tą, kurio dėley manę
wisa daugybė Jydū užpūle,
taip Jeruzalėje, kaip ir čonų,
šaukdami: jis ne turis ilgiaus
gyvas buti.

25. Bet aš, pėrmanęs jį nieko

smertiės wertą ne padarusi, ogi kad ir jis patšai ant Ciecoraus prowōs pafigulbės, pasidumojau jį ténay nusústi,

26. Apie kūrį nieką tikrą ne turu, wiešpaczui rašyti. Todėl dawjau jums jį šén atgabėnti, bet laubjausė po tawo akiū, karálau Agrippai, kad po laithyto pėrklausinėjimo turėczau, tą rašyti.

27. Mēs man dingos, neprotingą daikta ēsanti, kalini nusústi, ir neį jokiū priežasczū priėš jį ne parašyti.

26. Pėrskyrimas.

Rowils nāg Agrippa gauna lūdimą nekaltybės.

Bet Agrippas tare Rowilui: patvėlita tam už samę kalbėti. Tāg Rowilas atšikalbėdamas ranką ištiese:

2. Dėley man patinka, miels karálau Agrippai, kad šendien po tawo akiū atšikalbėti turu, to wišo dėley, kurio Žydū káltinamas esmi;

3. Labjauš, kad tu žinai wišus budus ir klausimus Žydū. Todėl tamę melbzu, kad manęs kántreį pasklausytumbei.

4. Jėr kas tiesà apie mano elgimą nūg jaunystės, toš tas buwęs tarp šiū žmonū Jeruzalėje, žino wiši Žydai,

5. Kurie manę pirm to paži-

no, kad norėtu atlūbėti. Mēsa aš pagal aštrausą širtumą musū Diewo šlūžbōs Parižėušaš buwau.

6. Jė dabar stowju, apštundzamas dėley nusititėjimo ant pažadėjimo, kursai tikos' musū tėwams nūg Diewo,

7. Kurio patikis dwylita musū giminės iškákti, Dievui tar-naudamos dieng ir nakti stroš-nay. Szito nusititėjimo dėley, miels karálau Agrippe, nūg Žydū káltinamas esmi.

8. Rodėl tai jums régis, ēšq netikims daiktis, kad Dievas numirusus prikel?

9. Jė aš tiesà patš dumojau samije, daug turėšes daryti priėš wárdaž Jėzaus iš Nazaret.

10. Raipo ir tai dariau Jeruzalėje, kur aš daug šwentujū i kalėjimą irakindawau, wálę gawęs nūg wprausū kunigū; ir jūšus žawinant, padėjau jiems promą padaryt.

11. Jė po wišas šuiles jūš tankeį muczibams primerczau jūš blūznit, per miera priėš jūš šautėdamas, pėrsefinėjau jūš ir iki šwetimū miestū.

12. Ant to ir i Damasą te-laudams su macė ir patvėlijimu wprausū kunigū,

13. Dienōs widurije, mielas karálau, ant kėlo regėjau, kad šwiesybe iš dangaus, šlaistėšne

už saulės šviesumą, manę ir tūs, kurie su manimi telawo, apšwiete:

14. Bet taip mes wisi ant žemės parpūlėme, girdėjau balsą man kalbanti ir šakanti žydų: Saulau, Saulau, ko dėl manę pėrfekinėji? sunku tau bus, prieš akstiną spardyti.

15. Bet aš sakiau: Wiešpatie, kas tu esi? Jis tare: aš esmi Jėzus, kurį pėrfekinėji; bet kelkis ir stokis ant sawo kojū.

16. Nėsa tam aš tau pasirodžiau, kad tamę pastirczau tawnū ir ludinintu to, ką tu regėjai ir ką tau dar paroditi noru;

17. Ir noru tamę išgėlbėt nūg tū žmonū ir nūg pagonū, tarp kuriū aš tamę dabar sunczu,

18. Atverti jū akis, kad jie prisitwerstu nūg tamšybės šwiešybėsp' ir nūg maciės šėtono Diemop', apturėti griekū atleidimą, ir tėwipšę su tais, kurie pašwenczami yra per tikėjimą i manę.

19. Todėl, miels karalau Agrippe, ne buwau nepaflusnus tam dangiškam apreikimui;

20. Bet apsakiau pirmjauš tiems, kurie yra Damaskė ir Jeruzalėje ir po wisaš pa-

žybū žemės, ir pagonams

kad prisitwerstus ir prisitkreiptus Diemop, ir darytu tikrus darbūs prisitwertimo.

21. Dėl to manę žydai bažnyczoje sugawę, kėlėsi manę užmušti.

22. Bet per Diemo pagálbą laimėjau, ir stowju il bei die-nai, lūdidams ir mažam ir didžam, nieko kito ne satydamas per tą, ką prarakai satę yra, nusidūt turėsant, ir Moti-jėšus:

23. Aristų turėsant kentėti, ir pirmą ji busant iš prisitkelimo iš numirusujū, ir apsakyti šwiešybę žmonėms ir pagonams.

24. Bet jam taip besitėisinant, tare Bestus didžū balsu: Powile, tu būksti; tauw didis pamokslas tamę būtin.

25. Bet jis sake: brangusis mano Bestau, aš ne būkstu, bet tikrus ir išmintingus žodžius kalbu.

26. Nės karalus geray tai žino, kuriam aš drąsę kalbu; nės aš tikiu, jam neį joki tū daktū užslėptą n' esanti, nės tai ne kampė nusidawe.

27. Ar tiki, karalau Agrippe, prarakams? žinau, kad tu tiki.

28. Bet Agrippas Powilui tare: ne daugio reik, tu manę pėrkalbėtumbei, kad Kristų bažnyczos nimi pastoczau.

29. Bet Powils sake: aš wė-

liczau po Diemo ašiū, ar daug, ar maž reiktu, kad ne tiktay tu, bet wiši, kurie manęs bendien klausos, tokie pastotu, toks aš esmi, tikt be šitū ryšiū.

30. Ir tai jam pasątiūs, kėlėsi karalus, ir žemės valdovas, ir Bernice, ir kurie su jais sėdėjo,

31. Ir i šalį paėjė, kalbėjo tarp savęs, tarydami: šisai žmogus nieką ne padaręs smer-ties arba ryšiū werto.

32. Bet Agrippas tare Bestui: šitą žmogų galėtumbim pa-leisti, kad ne butu ant Cieco-raus promos pasiguldęs.

27. Pėrskyrimas.

Pomilo pavojsinga ir dywna wanden⁸
felone.

Bet taip sudumota buvo, kad akutu bėgtumbim i Italiōs žemę, padawė Pomilą ir kelis kitus kalinus wyresnam zal-nieriū, wardu Juliošum', nūg Ciecoraus pulko.

2. Bet mums įžengiant i akrutą Adramitišką, kad nubėgtumbim šalė Azidōs, pasilėidomės nūg krašto, ir buvo su mumis Aristarkus iš Macedonidōs iš Tessalonidōs.

3. Ir antrą dieną pribėgom prie Sidono. Ir Juliošus, meilingay prieš Pomilą pasiūlgdams, parvėlijo jam eiti

paš savo gerus prietelus ir samę kawatoti.

4. Ir nūg cze atšistūmę nubėgome pro Chpry, todėl kad wėjus i akis turėjom.

5. Ir pėrbėgę ant jurū pro Cilicią ir Pamphlią, atėjome i Myrą i Lycią.

6. Ir cze wyresnyšis akrutą rādęs iš Aleksandriōs bėgant i Italia, mus ant to uždėjo.

7. Bet taip iš lengwo bėgdami i daug dienū mos ne mos prisiwārēm prie Gnidōs, (nėsa wėjas mus tōlyn ne lėido,) atėjome pro Krėtą iki przykalno Salmoną.

8. Ir mos pro šalį to praėjė, atėjome ant wienōs wietōs, wadinamōs Gražus ibėgis, prie kuriōs arti buvo miestās Lašė,

9. Bet daug cžėjo jau pėrėjus, ir jau priegadinga ēsant akutu jurėmis kelauti, todėl, kad ir gawėjimas jau buvo praėšęs, graubėno jūs Pomilas,

10. Satydams jiems: mieli wyrai, aš matau, kad šita jurės kelone su pažeidimu ir su bide iškada ne tiktay tamōro bėg akuto, bet ir musū gywas-czio busent.

11. Bet wyresnyšis daugiaus wierijo akut-ponui bėg styri-ninkui, taip tam, tą Pomilas šakė.

12. Jz kaip czę pritinkanczio ižėgio ne buvo, pėrziemavoti, daugiausia dalis susirėdijo, iš czę atstoti, hau galėtu išklati i Benicią pėrziemavoti, kurs yra prieinams ižėgis prie Krėtōs, prieš wėja pėtwašarinį ir šaurwašarinį.

13. Bet pėtwėjui puczent, ir jiems mislijant, busent kaip padumojus, pasikėle jie ir nubėgo arti Krėtōs.

14. Bet ne ilgą potam kėlės prieš jū padumojimą umars, wadinamas šaurrytwėjis.

15. Jz akrutui pagautam ēšant ir ne gālint prieš wēją atfigaut leibomēs ir nešdinomēs.

16. Bet priėjom wiengą šalą, Klaudą wadinamą; czoną wos ne wos wāltiēs galėjome prigėbti.

17. Tą sugarwę gėlbėjomies ir parišome tą āpaczoje prie akruto, nēša bijojomies, kad ant smiltiēs ne užbėgtumbim, ir žemyn nulėidę ryšą taipo nešdinomies.

18. Jz kaip bidę wėtrą buwom iškėntėje, tą antrą dieną jie išmete taworus.

19. Jz trėczą dieną satwo rančomis ryšus iš akruto išmetėm.

20. Bet kaip i daug dienū nešwile, neš žwaigždēs ne pasi-

rode, ir ne maža wėtra mums buvo, wiši jau tārėmies miršę.

21. Jz kaip ilgą ne buvo wālgę, Powilas widuje tarp jū stowėdams, tare: mieli wyrai, reikėjo jums klausyti manęs ir nesilėistis nūg Krėtōs, ir taip išwėngti tą bėdą ir iškādą.

22. Jz dabar graudenu jus, kad ne nusimintumbit; nēša ne prapulš iš mūsų neš wiena dušia, bet tiktaš akrutas.

23. Nēšą šę nakti stowėjo prie manęs angėlas Diemo, kurio aš esmi ir kuriam tarnauju,

24. Sakydams: nesibijot, Powile, tu turi po akiū Ciecoraus stowėti; ir štai, Diemas taw wisus tus padowanōjo, kurie su tawimi kėlauja.

25. Todėl, mieli wyrai, ne nusiminkite, nēs aš tikiu Diewui, taipo busent, kaip man pasakytą yra.

26. Bet dar mums reik pri- bėgti wiengą šalą.

27. Bet kaip teturolitka nat- tis mums atėjo, ir mes akrutu bėgomc i Abrią, apie naktiēs widuri, tarēs akrutinintai, krāš- tą koki prieingą.

28. Jz jie nulėidę šwina, gel- mēs jėškoma, rado gelmēs dwi- bėšimt sėkšniū: ir mājuma nūg czę pabėge, jie wėl tą šwina iš- mėtę rado penkioliktą sėkšniū.

29. Tą bijodamēši, kad ne

užbėgtu ant ūlingos wietos, iš-
mete nūg pasturgalo akruto
keturis inkarus, ir geide, kad
praauštų.

30. Bet kaip akrutininkai ty-
kojo iš akruto išbėgti, ir walti
i jures nulėido, bui nori inkar-
us iš akruto pirmgalio išmesti,

31. Tare Powilas wyresnam-
jam ir žalnieriams: jėg tie ne
pasiliekti akrute, tai ne galite
ghwi išlikti.

32. Tai žalnieriui patirto ty-
nas nū walties ir darve jei
nupulki.

33. Ir prašwintant, jūs wi-
sus Powilas rągino, walgi im-
ti, sakydams: ši diena keturo-
likta gra diena, kad laukėt ne
walgę ir nieko ne ragatvę.

34. Todėl parąginu jus, kad
pasiwalgitumbit, sawę gawin-
ti. Mėsa ney wienam iš jusū
ney wiens plauks nūg galwos
ne nussinkš.

35. Ir tai pasakęs dūnų ėmęs
Dienui dėlawojo po jų wifū
akiū, lauže ir pradėjo walgiti.

36. Tai jie wifū linksmos bir-
diės pastėjo ir patys ėmės wāl-
giti.

37. Bet buwo musū dušiu
akrute du šimtu septynesdė-
šimts ir šešos.

38. Ir kaip priwalgę buwo,
palengwino akrutą, išmesdami
jauus i jures.

39. Bet dienai praaušus, ne
pažino jie tōs žemės; bet žemės
toki kampą išwido, turinti
kranta, topi jie akrutą dumojo
primartyti, jėg galima butu.

40. Ir pakėlę inkarus leidosi
jie jurėms, ir atrišo wair-wir-
wes ir pakėlę žėglus pawėjui,
jėštėjo kraštop leisti.

41. Ir kaip bėgom i wieną
wietą, abi šalę jures turincę,
išitrenkė akrutas; ir pirmgalys
brutay išmėgęs apsisėjo nepa-
judintinay, bet pasturgalis sui-
ro nūg wilnū macnūmo.

42. Bet žalnieriui susirōdijo,
kalinus nušawinti, kad ne kas
išplaukęs pabėgtu.

43. Bet šimtininkas Powilą
išlaikyti norėdams, subraude
anū pramānima, ir liepe tuš,
kurie plaukti galėjo pirma i
jures išileisti, ir ant krašto
išeiti,

44. Bet titi, teli ant lentū,
titi ant stukiū nūg akrato. Ir
šitaipo nusidawę, kad wifū swei-
ti kraštop išlako.

28. Pėrskyrimas.

*Bowilo stebulas sasoje Melite; atėjimas
i Ryma, ir atšikalbėjimas.*

Ir išėję patyrēm, tą šalą Me-
lite wadinamą.

2. Bet tie žmonėles ne maž
mums prietelyštės išrode. Mēs
šuturę ugni, priėme mus wifu

dėl lytaus, kursai ant musų užėjęs burdo, ir dėl šalčio.

3. Bet kaip Povilas daug šakų sugraibstęs ant ugnies užkrovo, atėjusi angis iš karščio išikando prie rantos Povilo.

4. Bet matydami tie žmonės, pirmėlę tą prie rantos jo labant, šakę tarp sąvęs: tas žmogus tur pažáininkš but, kuriam pagiežimas ne dūda gyvam buti, norint iš jurų išėjo.

5. Bet jis nubloškė tą pirmėlę į ugnį, ir jam nieko piktos ne tikos.

6. Bet jie laukė, kad jis sustintu, arba numiręs ant žemės parpultu. Bet ilgainį laukę ir regėję, jam nieko piktos netinantįs, persimainydami tare, jį Dievą šanti.

7. Bet tosa šalis turėjo vyrausis toje saloje, wardu Publius dvarą, tas mus priėmė ir gaspádą mums davė maloney tris dienas.

8. Bet nusidave, kad tėvas Publio drugiū ir fraulige sirgdams gulėjo. Pas tą nuėjęs Povilas, Dievą melde, ir rantą ant jo uždėjęs, išgyde jį.

9. Tam nusidavus, ir kiti tōs šalies priėjo, kurie ligas turėjo, išgyjo.

1. Ir jie mums bidę garbę

dare; ir kaip išsitraukėm, įtrove mums, ko dar priválėme.

11. Bet po trijų mėnesių išbėgom mes su vienu atrutu iš Aleksandriōs, kursai toje saloje žiematwojęs buvo, ir turėjo ir vėlusą dvygnus.

12. Ir pribėgę Syrakusą, tris dienas čzonay pasilikome.

13. Ir kaip atrutu aplinkų bėgome, atėjom į Regioną; ir po vienos dienos, palius pėtwėjui, atėjom antrąją dieną į Puteolus.

14. Čgė rądom broliū, kurie mus prašė, kad septynes dienas čgė pasilikumbim. Ir šitaipo atėjom į Rymą.

15. Ir iš tén, kaip išgirdo brolei apie mus, išėjo mums priešais iki Apiperōs ir Tretabernōs, kuras Povilas išvydęs, Dievui dėkwojo ir gáwo nusitikėjima.

16. Bet kaip atėjom į Rymą, vyresnysis kálinus padave vyrausam pulkauninkui žalnieriū. Bet Povilui wálė buvo pasiliktiis, kur jis norėjo, su vienu žalnieriūmi, kursai jį sėrgėjo.

17. Bet nusidave po trijų dienų, kad Povilas suwadino gydū vyresnūsus. Tiems sustėjus, tare jis jiems: jūs vyrai, mieli brolei, aš nieką ne esmi padáres prieš musų žmones, arba prieš tėwiskus bu-

bus, ir taczau sugautas iš Jeruzalės padūtas esmi i Rymionū rantas;

18. Kurie, kaip manę buvo pėrklausinėję, norėjo manę paleisti, tobėl, kadangi neį jokia priežastis smertiės ant manęs ne buvo.

19. Bet Jydamas tamui prieštaraujant, silyjams ant Ciecoraus promōs wislab gulbiti turėjau, ne kaip kad turėczau sawo žmones apstūsti.

20. Dėl tās priežasties aš jus melbzau, kad jus regėczau ir kalbinczau. Mēs dėley nusitiktėjimo Izraelio šiūm lencugu esmi surakintas.

21. Bet jie sake jam: mes neį gromatū ne gāvom iš Jūdės tawęs dėl, neįgi brolis tošjai atėjęs apie tawę to pikto ne praneše arba sake.

22. Taczau nūg tawęs norime girdėti, ką tu misliji. Mēsa apie tą skirtą pamokslą zinome, kad wisūse kampūse jam prieštaraujama yra.

23. Jė kaip jie jam wieng die-ną pastyre, daug pas jį atėjo i gaspādą; kuriems jis išgulbe ir aplūdijo karalystę Dievo, sakydamas jiems apie Jėzų iš Noizėšaus žotano ir iš prarakū, anksti iš ryto pradėjęs, iki wātaro.

24. Jė kiti tikėjo tam, ką jis sake; bet kiti ne tikėjo.

25. Bet tarp samės ne sutildami, šalinėjo, kaip Bawilas wieng žodi pasake, kad gerą šwenta Dwāse sakiusi per praraką Jėzaiošų musū tėwams,

26. Tardama: nueik pas šitūs žmones ir sakyk: ausimis tai girdėsite ir ne išmanykite, ir akimis tai regėsite ir ne išpažysite;

27. Mēsa užsitietino šiū žmoniū širdis, ir sunkeį gird ausimis, ir mirksnūj' sawo akimis, kad kartunta ne matytu akimis ir ne girdētu ausimis, ir širdze ne išmanytu ir ne prisimverstu, kad jus gėlbėczau.

28. Tobėl testow jums žinoma, pagonams sūstą esanti tą Dievo išgānimą ir jie to klaušys.

29. Jė jam taipo bekalbant, nuėjo Jybai ir daug turėjo tarp samės pasiklausti.

30. Bet Bawilas pasikito dy-metų sawo wasambdytoje gaspādoje ir priėmė wisus, kurie pas jį atėjo;

31. Apšake karalystę Dievo ir mokino apie Bōną Jėzų, su wisu dzaugsmu, ne uždraustas.

Gromata švento Povilo Rymionams.

1. Pērskyrimas.

Zetšybe ne ateiti iš prigimtojo gošano
ir jo darbū, nēša wišī pagonai ģra grie-
stinintai.

Povilas, Jēzaus Kristaus tar-
nas, parwadintas Apāštalū, iš-
skirtas saštyti Diewo Ewangē-
liq;

2. Kure jis pirm to pažādējs
ģra per šawo prārakuš, šwen-
tamē rakstē,

3. Apie šawo Suny, gimusi
iš sēklīs Dowido, pagal tung,

4. Ir macingay pasirodzusi
Diewo Sunumi, pagal Dwaše,
turi pašwencza, nūg to czēso,
ķaip jis prisikēlēš iš numirusiū,
butent Jēzus Kristus, musū
Wiespats,

5. Per tūri mēs apturējom
malonē ir Apāštalū urēdā,
tarp wišū pagonū wierōš pa-
lušnumā padrutinti jo war-
dan;

6. Tarp tūriū ir jūs este pa-
wadinti Jēzaus Kristaus,

7. Wišiemš, Ryme ēsantiems,
Diewo mylimjausiems ir pa-
wadintiems šwentiems: malo-
ne tēsie šu jumis ir pašājus
nūg Diewo, musū tēwo, ir nū
Pono Jēzaus Kristaus.

8. Ant pirmo dēlawoju šawo
Diewui per Jēzū Kristu, jūšū

wišū dēley, ķad apie jūšū wierā
per wišā šwietā sākoma.

9. Mēs Diewas ģra mano
ludininkas (turiam aš tarnāu-
ju šawo dwāšēje prie Ewangē-
liōš apie jo Suny,) ķad aš be
palowimo atšimenu jūšū,

10. Wišados šawo maldoje
melsdams, bau wieng ķartā ģā-
ditus, man pas jūs ateiti per
Diewo wālē.

11. Mēs troštu, jūs regēti,
ķad jums nudalyczau ķiel noris
dwāšīkū dowanū, jūs pašti-
printi;

12. Tai ģra, ķad šu jums
palinkšminamas buczau, per
jūšū ir mano tikējimā, tūri tarp
šawēs turime.

13. Bet aš ne noru jums
slēpti, mieli brolei, ķad tānķey
ķetējau pas jūs ateiti, (bet iki
šoley użtrūkintas esmi) ķad ir
tarp jūšū ķā ģerā ištaišyczau,
ķaip tarp titū pagonū.

14. Aš štolininkas esmi taip
Gryšams, ķaip Negryšams, taip
išmintingiems, ķaip ir neiš-
mintingiems.

15. Todēl, ķiel imāngs, mei-
liju' ir jums Ryme Ewangēliā
apsaštyti.

16. Mēs nesigēdžūs Ewangē-
liōš apie Kristu; nēša ta ģra

macis Dievo, išgánanti wišus
jei itifinczus, žyduš pirmjaus,
ogi taipiau ir Grytus.

17. Kadangi toj iškreiškiamą
yra teisybe po atliu Dievo tin-
fanti, ateinanti iš tikėjimo i
tikėjimo, laipo ir parašyta yra:
teisufis savo tikėjimu gyvas
bus.

18. Nės Dievo kerštas iš
dangaus išsireiškia ant wišos
bediowytės ir neteisybės žmo-
nū; tiesą per savo neteisybę už-
ginancziū;

19. Nėša kad žinoma, Dievą
ėšanti, jiems yra aprėikšta, nėš
Dievas jiems tai reiške;

20. Žūmi, kad Dievo nerė-
gima butybe, tai yra, jo amžina
macis ir diowyšte, regima yra,
jey tai numanai ant darbū, bu-
tent ant swieto sutwėrimo; ši-
taipo, kad jie niekaip ne gal
atfikalbėti.

21. Kadangi jie pažindami
Dievą, taczau ji ne gárbino
taipo Dievą, neį dėlawojo;
tangį pastójo savo dumosa nie-
kingi, ir jų neišmánanti širdis
aptėmo.

22. Tikėdamiesi išmintingi
ėša, jie burnais pastójo;

23. Jų pėrkreipe garbę ne-
smertėlno Dievo i ábrožą smer-
tėlno žmogaus ir paufęziū,
ir keturtojų ir slentancziū gy-
woliū.

24. Todėl ir Dievas jų pa-
dawe i jų širdiės geidulus, i
neczytybę, apdėrti savo pacziū
kunus prie sawes.

25. Kurie pėrkreipe Dievo
tiesą i mėlą, gárbindami beį
šlūžidami sutwėrimui dau-
giaus, taip sutwėrėjui, kurs yra
pašlowintas ant amžiu. Amen.

26. Todėl ir Dievas jų
padawe i gėdištus pageidimus.
Nės jų moteres pėrkreipe pri-
gimtą budą i neprigimtą.

27. Taipojau ir wyrai pámete
prigimtą wartojimą moter's,
ir užsidege su kits kitu savo pa-
geidimuse, ir wyras su wyru
bjaurybę däre, ir alga savo kla-
jójimo (taipq ir parėjós,) pátyš
ant sawes gáwo.

28. Jų lyg taip jie nesirūpi-
nos, kad Dievą išpažintu, taip
ir Dievas jų padawe i pėr-
kreiptą umą, daryti, kas ne tin-
ka.

29. Pilni wišos neteisybės,
tekpytės, bložnytės, gódo, pi-
tenybės, pilni neapyfantos, raz-
bajytės, waido, wylaus, piktū-
mo, ikalbėtojei,

30. Aplalbėtojei, Dievo nie-
kintojei, nelabi, pasipūtę, gyr-
pelnei, išladingi, gimdytojų ne-
klausa,

31. Beproczei, newierni, sta-
tus, nesandoringi ir nemiel-
širdingi,

32. Kurie pažindami Dievo teisybę, (kad tai darantieji smer-ties verti eşq,) pátys ne titkay tai dáro, bet ir pašimęgsta tai dáranczeis.

2. Përskyrimas.

Šydai taipojau yra arielinintai, taipso pagonai, norint jie Roizėjiaus žolamū ir aplėjauštimu gtrafi.

Lobėley, al žmogau, tu ne gali teisintis, kas nors eşqš, kurfai sūdiji. Nės kuriamė tu kita sūdiji, tu patšai prafisūdiji, kadangi tajau darai, iq tu sūdiji.

2. Nės žinome Dievo sūdą titrą eşanti ant toktai dáranczū.

3. Bet ar tu dumoji, al žmogau, kurfai sūdiji toktai dáranczus, ir tai patš taipojau darai, Dievo sūdą išvėngęs?

4. Arba ar tu paniekini bago-tybę jo gerybės, kantrumo ir lengvomybės? Ar ne žinai Die-vo gerybę tamę ant prisiver-tilmo vedancę?

5. Bet tu pagal sawo užsitie-tinuse ir ne prisiverczancę šir-bi daugini saw patš kerštą ant keršto. dienos ir apreikšimo teisojo sūdo Dievo;

6. Kurfai kožnam dūs pagal jo darbų;

7. Butent šlowę ir garbę ir vragaištancę butybę tiems,

kurie su kantrumū gerūse dár-būse jėškto amžinós gyvátos;

8. Bet tiems, kurie waidijas ir tiesos ne klauso, bet klauso neteisybės, nemalonę ir kerš-tą,

9. Wargą ir sielwartą ant wi-sū žmonū dūšij, pišt dáranczū, pirmiaus Šydams, beę ir Grykams;

10. Bet garbę ir šlowę ir patájų wisiems gérą dáranc-tiems, pirmiaus Šydams, beę ir Grykams;

11. Nės Dievos ne wėizd neę šókio, neę tókio žmogaus.

12. Kurie be žolano susigrie-šijo, tie ir be žolano prapulš; ir kurie priėš žolaną susigrie-šijo, tie per žolaną bus sū-diti;

13. [Kadangi po Dievo atliū ne tie, kurie žolano klausos, teisus yra, bet kurie žolaną pil-do, teisus bus;

14. Nės jey pagonai, ne turė-dami žolaną, tacgau iš prigi-mimo žolano darbus dáro, tie žolaną ne turėdami, saw pátys yra žolanu,

15. Tūmi, kad jie išródo, zo-lano darbą parašytą eşanti jū širbisa; kadangi jū sažine jūs aplūdija, priegtam ir mislys, kurios tarp sawęs apšiskundža arba teisinas;]

16. Tuje dienoje, kad Die-

was, kas paslēpta žmonū, per Jēzū Kristu šūdis, pagal mano Evangelijā.

17. Bet dabōtīs, tu wadina-
mas esi Jydas ir nufitiki zo-
tanu ir Dievū girieši,

18. Ir žinai jo wāle, ir iš
žolano pamokintas budams,
mēgini, kas gerausa daryti bu-
tu;

19. Ir pasitiki buti wādas
aflujū, žwafē tamšybėje ēsan-
czū,

20. Šaudējas burnujū, moki-
tojis maž išmananczujū, turis
pawēiklā pažintiēs ir tiesōs
žolane.

21. Targi tu litus mokini,
ir patš šawē ne mokini. Tu
šakai, ne reikiant wogti, ir tu
wagi.

22. Tu šakai, ne reikiant wen-
czawonę pērzengti, ir tu pēr-
zengi wenczawonę. Tu bodiesi
balwonū, ir Diewui išplēši,
kas jo yra.

23. Tu girieši žolanū, ir Die-
wq gēdini žolano pērzengimu.

24. Mēs jūšū dēley Diemo
wārdas niekinamas yra tarp
pagonū, kaip parašyta yra.

25. Apipjaustimas tiesa nau-
dingas yra, jey tu žolanq pil-
dai; bet jey tu ne pildai žolanq,
tay taw apipjaustimas pastōs
neapipjaustimu.

26. Jeygi neapipjaustimas
R. T.

teisybē žolano laito, bēs ne
misliji, kad neapipjaustimas jo
bus už apipjaustimą rokitas?

27. Jrgi šitaipo, kas iš pri-
gimimo neapipjaustimas yra,
ir žolanq išpilbo, tamē šūdis,
kursai tu esi prie rašto ir api-
pjaustimo, ir žolanq pērzengi.

28. Mēs ne tas yra Jydas,
kursai iš wiršaus Jydas yra;
neigi tas yra apipjaustimas,
kursai iš wiršaus kūne nusi-
dūst;

29. Bet tas Jydas yra, kur-
sai widuje paslēptas esti; ir
širdiēs apipjaustimas yra api-
pjaustimas, kursai dwāfėje ir
ne pagal rašytinę nusidūst; ku-
rio garbē nē esti iš žmonū, bet
iš Diemo.

3. Pērskryrimas.

Taisybē ateit iš tikėjimo.

Kagi Jybai wiršaus tur? Ar-
ba kam dēr apipjaustimas?

2. Tiesa labay daug. Ant
pirmo, jiems yra pawierita, lq
Diewas kalbėjo.

3. Bet kad keli tamui netit,
lq tai kent? ar jū netikėjimas
Diemo wiernybē niekū werstu?

4. Apšaugot Diemo! bet jū
daugiaus taipo testow, Diemq
teisy ēsanti, ir wišus žmones
melaginis, kaip parašyta yra:
jeib teišus butumbei šawo žr

būse ir pērgalētumbei, ūdi-
jams.

5. Bet jēy taipo, kad musū
neteishbe Dievo teishbē gar-
bingā padāro, kā satysime? Ar-
gi Dievas neteishs, ant to ter-
šidams? (Aš taipo žmogistū
budu kalbū.)

6. Apsaugot Dieve! kaip ga-
lētu kitaip Dievas swietā subiti?

7. Nēs jēy Dievo tiesa per
mano mēlā garbingēsne pastoja
ant jo šlowēs, kadēlgi dar ir
aš ūdijams buczau taipo grie-
tinintās?

8. Ir ne toly daugiaus taipo
daryczau, taipo blūznijami es-
me, ir taip keli kalba, mus
šātant: pītā darykim, kad kas
gēro iš to butu. Kuriū prazū-
dimas yra wisay teishs.

9. Kagi dabar mes šātome?
ar mes wiršaus turime? Nie-
ku budu. Nēs mes pirmay
išlūdijome, abiejus, ir Žybus
ir Grykus wisus po griekū ēsan-
czus.

10. Kaipō ir parasyta yra:
czonay ne yra, kurfai teishs
butu, nehygi ney wienas.

11. Czonay ne yra, kurfai iš-
mintingas butu; czonay ne yra,
kurfai Dievo atbotu.

12. Jie wisi atsitreipe, ir wisi
podraugey neberingi pastōjo;
czonay ne yra geray dāranczo
nehygi ney wieno.

13. Jū gerklē yra āttwiras
grābas, sawo liejuojeis jie wy-
ly dāro, angiū nūdai yra po
jū lūpū.

14. Jū burna pilna yra lei-
kimo ir kartumo.

15. Jū lōjos greitos yra
kraujā pralieti.

16. Ant jū kēlū tikt wiena
iškadā bey širdiēs plyšims;

17. Ir pakājais kēlo jie ne
žino.

18. Nehygi jokiōs Dievo bāimēs
ne yra po jū akiū.

19. Bet mes žinome, kad, kā
žolanas šalo, tai tiems šalo,
kurie yra po žolānu, jeib wisū
burna užtimšta, ir wisas swie-
tas Diewui nufaltēs butu.

20. Todēl, kad nehygi wienas
funas per žolāno dārbus po
jo akiū teishs ne gal buti; nēs
per žolānā ateit griekū išpa-
žinimas.

21. Bet dabar be žolāno pri-
sidėjimo teishbe, po akiū Die-
wo tinkanti, yra aprēikšta ir
išlūdita per žolānā ir prāra-
kus.

22. Bet aš šātau apie toliā
teishbē po Dievo akiū, kuri
ateiti. per tikėjimą i Jēzy Ari-
sty, wisiems ir ant wisū, kurie
tik.

23. Nēs ne yra czonay nehygi
jokiō skirtūmo; jie wisi yra
griekinintai ir garbēs stōtōja,

kurišs jiems reiktu turēti prie Dievo.

24. Ir domana, teišus pašojo īš jo malonēs, per atpirkima, per Jēzu Kristu nusi-dāvusi.

25. Kuri Dievas pastāte malonēs krašē, per tīfėjima jo kraujē, jeib jis teišybe, po ašiū Dievo tīnanczē, pašulitu tamē, kad jis atleibz griekā, īš-šoleh pašilikusi po Dievo kan-trumu.

26. Jeib jis šeis cēšais pašulitu teišybe, po jo ašiū tīnanczē; jeib jis wiens teišus butu ir teišu padarhtu tā, kursai tīšis yra ī Jēzu Kristu.

27. Kurgi tai ghyrus dingsta? wišāy prapūle. Per koki žokana? ar per darbū žokana? ne tai-po, bet per tīfėjimo žokana.

28. Togidēl mes tīkimies dabar, žmogų teišu pastojanti be žokano darbū, per tīfėjima.

29. Arba ar Dievas tīktay yra wienū Bydū Dievas? ar jis ne taipojau ir pagonū Dievas? Berods ir pagonū Dievas.

30. Kadangi yra wiens wienintelis Dievas, kursai teišu padáro apipjaustima īš tīfėjimo ir neapipjaustima per tīfėjima.

31. Kaip? begu žokana niekinam per tīfėjima? Upsaugot

Dieve! bet žokana dar drūti-name.

4. Pērskyrimas.

Teišybe tīfėjimo per Abraomo patvėtisa iškuldoma.

Aggi tai šakom apie šakvo tėvą Abraomą, jī rādusi pagal kūna?

2. Tai šakom: jėy Abraomas teišus yra per darbūs, tay tur jis tiesa garbēs, bet ne po ašiū Dievo.

3. Aggi šako rāptas: Abraomas itīfėjo Dievui, ir tai jam yra rokūta per teišybe.

4. Bet tam, kursai darbais elgiasi, alga ne īš malonēs pirokūjama, bet īš pėlno.

5. Bet tam, kursai ne elgiasi darbais, bet tīf ī tā, kursai teišus padáro bediewjus, tam jo tīfėjimas rokūjamas per teišybe.

6. Kuriū budu ir Dowibas šako, iškānima tīktay ēsanti to žmogaus, kuriam Dievas priroktūja teišybe, be pridėjimo darbū, tardams:

7. Iškānyti yra, kuriems atleistos yra jū neteišybes, ir kuriū griekai yra uždengti.

8. Iškānytas yra tas myras, kuriam Dievas ney jōkio grieko ne priroktūja.

9. Taygi tas iškānimas, ar jis pūlasi apipjaustimui, ar ne-

apipjaustimui? mes jū turime šaktyti: Abraomui jo tikėjimas prirokūtas per teisybę.

10. Kaipogi tas jam yra prirokūtas? Ar apipjaustime, ar neapipjaustime? Je abejojimo, apipjaustime ne, bet neapipjaustime.

11. Bet ženkla apipjaustimo gavo jis i pėczvietę teisybės tikėjimo, kuri jis dar turėjo neapipjaustime. Jeib butu tėwas wisū tikinczū neapipjaustime, kad ir jiems tai prirokūta butu per teisybę;

12. Ir taipojau pastotu tėwu apipjaustimo, ne tikta tū, kurie yra iš apipjaustimo, bet ir tū, kurie waitščzoja pėdūse tikėjimo, buwuso neapipjaustime musū tėwo Abraomo.

13. Nės pažadėjimas, i swietą i dalykus gaudent, ne tikosi Abraomui arba jo waitams per žokaną, bet per teisybę tikėjimo.

14. Nės jey iš žokano esajie tėwiškės dalykus yra gauna, ta tikėjimas nieks, ir pažadėjimas nieku pawirto.

15. Nės žokanas tik keršta baro. Nės kur ne yra žokano, czon' ney pėrżengimo ne yra.

16. Todėl teisybe tur ateiti iš tikėjimo, kad ji butu iš malonės, ir pažadėjimas drūtas patistu wisai sėklai, ne tai wie-

nai, kuri po žokanu yra, bet ir tai, kuri yra tikėjimo Abraomo, musū wisū tėwų esancio.

17. Kaip parašyta yra: aš tatw pastaczau tėwu daug pagonū po ačiū Diemo, kuriam itikėjęs esi, kursai gywus padaro numirusus ir šautia tam, kas ne yra, kad kas butu.

18. Ir tas tikėjęs yra ant lukesties, kur nieko ne buwo lukurti, jeib jis pastotu tėwu daug pagonū, kaip ir jam parašyta: taip bus tatwo sėkla.

19. Ir jis ne pasilpo tikėjime, neigi weizdėjo ant sawo paties kuno, jau apmirusio, kadangi kune šimta metų buwo, ney ant Borės apmirusio žwato.

20. Nės jis ne abejojo apie Diemo pažadėjimą, per netikėjimą, bet drūtas pastėjo tikėjime, ir Diemui garbę dāwe.

21. Ir wisay tikray žinėjo, ka Diemas pažada, tai ir gālis daryti.

22. Todėl ir jam tai prirokūta yra per teisybę.

23. Bet tai parašyta ne jo wieno dėley, kad tai jam yra prirokūta;

24. Bet ir musū dėley, kuriems turės prirokūta buti, jey mes tikime i tą, kursai Boną musū Jėzų prifėle iš numirusių;

25. Kurfai musû griekû dêley
yra padûtas, ir musû teishbês
dêley priêstas.

5. Pêrskyrimas.

Aple teits waisus teishbês tîkėjimo.
Sulgyginimas Kristaus ir Abomo.

Taigi teišus pastoje per tîkė-
jimą, palāju turime su Dievū,
per sawo Poną Jėzų Kristų.

2. Per kūrį ir priėjimą turime
tîkėjime prie šios malonės, ku-
rioje stovime, ir giramies nu-
sitikėjimu ateisenczės šlovės,
kurę Dievas dūs.

3. Bet ne tiktai to, bet ir gi-
ramies wargū, žinodami, war-
gą kantrumą daranti.

4. Bet kantrumas dāro pa-
tyrimą; ir patyrimas dāro lū-
kestį;

5. Bet lūkestis ne dūst i gėdą
patvirtinti; nes Dievo meile iš-
lieta yra i musū širdi per šwen-
tą Dvasę, mums dūta.

6. Mēs ir Kristus, kada dar
buwome silpni, pagal częsą,
už mus Dievo nesibijanczus
numire.

7. Wargu dabar kas numirš-
tą už teisy; už gėrą rasi dar
kas apsiimtu, i smertį eiti.

8. Bet tūmi išreiškia Dievas
sawo meilę prieš mus, kad Cri-
stus už mus numire, dar mums
griekšniems ėfant.

9. Taigi mes jū daugiaus

per jį busime išlaikyti nūg
keršto, budami per jo kraują
teišus pastoje.

10. Mēs jey mes sudėrinti
esme Dievui per jo Sunaus
smertį, dar neprietelei budami;
toli daugiaus išganyti busim
per jo gywasti, jau dabar bu-
dami sudėrinti.

11. O ne tiktai, bet ir gira-
mies Dievū, per sawo Poną
Jėzų Kristų, per kūrį dabar
sudėrinimą gawome.

12. Todėley, kaip per wieną
žmogų griekas atėjo i swietą,
ir smertis per grieką, ir šitaipo
smertis per wišus žmones per-
siweržęs yra, kadangi jie wiši
susigriekšijo.

13. Mēs griekas tiesà swiete
buwo iki žolanui, bet kur žo-
lano ne yra, czę grieks ne pri-
rošijamas.

14. Bet smertis ponawójo nūg
Abomo iki Moizėšaus ir ant
tū, kurie ne susigriekšijo lygiu
péržengimu, kaip Abomas, kur-
sai yra patwėikšas to, kursai
turėjo ateiti.

15. Bet ne taip dėstis su
dowana, kaip su grieku. Mēs
jey dėl wieno grieko daug nu-
mire, taij daugiaus Dievo
malone ir dowana tuliems ba-
gotingay nusidawe, per malonę
to wienintelio žmogaus, Jė-
zaus Kristaus.

16. Ir ta domana ne yra wiena ant wieno grieko, kaip per to wieno griekininko wieną grieką wisaš prapūlims. Nės judas rādosi iš wieno grieko ant prapūlimo, bet domana gėlbi ir iš daug griekų teišybėš.

17. Nės jey dėley ano wientelio grieko smertis ponawojo per tą wieną, jū daugiaustie, kurie gauna apstūmą malonės ir domanōs ant teišybės, ponawōs gywastije, per wieną Jėzų Kristų.

18. Kaipogi per wieno grieką pražūdimas ant wisū atėjo, šitaipo ir per wieno teišybę apteisiniamas gywastiēs ant wisū žmonū atėjo.

19. Nės kaip per wieno žmogaus nepaklusnumą daug griekininkū pastōjo, šitaipo ir per wieno paklusnumą pastōjo daug teišujū.

20. Bet žofantas šalė (podaugė) iėjo, kad griekas macnėsnis pastotu. Bet kur griekas macnus pastojęs yra, cę taczau malone jū macnėсне pastōjo.

21. Jeib kaip griekas ponawojo ant smertiēs, taipo ir ponawōtu malone per teišybę ant amžinōs gywātōs, per Jėzų Kristų, musū Wiešpati.

6. Pėrskyrimas.

Apie pašwentinima ir naują paklusnumą, iš tikėjimo ateivanti.

Ką tagi ant to sakytime, argi griekė pasiliktime, kad malone jū macnėсне pastotu?

2. Apšaugot Dieve! kaipogi griekė gywėnti norētumbim, kuriam mes pamirę esme?

3. Ar ne žinote, kad wisi, kurie mes i Jėzų Kristų krikštiti esme, i jo smerti esme krikštiti?

4. Tagi mes su jūm esme palaidoti per krikštą i smerti, jeib lygė, kad kaipo Kristus prikeltas yra iš numirusiū per tėwo garbę, taipo ir mes naujamė gywastije waitšcztumbim.

5. Bet jey su jūmi iczėpiti tampame ant lygaus smerczio, tay ir taipojau prikelime lygus busime,

6. Binodami, musū sėngji žmogų su jūmi nukryžawotą, kad grieknasis lunas lautusi, jeib tolaus griekui ne šlūžitumbim.

7. Nės kas numiręs, tas apteisintas yra nūg grieko.

8. Bet jey su Kristumi numirę esme, tay tikimės, su jūmi ir gywē busę;

9. Binodami, Kristų iš numirusiū prikelta, daugiaus ne mirsenti; smertis ant jo daugiaus ne ponawōs.

10. Nēs kad jis numirēs, tai jįsai griekui numirēs wienam kartui, bet kad gywas yra, tai Diewui gywas yra.

11. Szitaipo ir jūs, žinokit, kad jūs griekui numirę ir gywi esą Diewui Kristuje Jėzuje, mūsų Wiešpatije.

12. Targgi ne būkite griekui ponawóti sawo smertėlnamekūne, jam paklusnus buti jo geidulūse;

13. Neggi sawo šanarus padūkit griekui ant neteishbės ginklū, bet pátys pasidūkit Diewui, taip kurie iš numirusiū gywi pastójot, ir sawo šanarus Diewui tieshbės ginklamš.

14. Nēs griekas ne galēs ponawóti ant jūsų, kadangi po žokanu n' este, bet po malone.

15. Kaipgi? ar mes griešime, ne po žokanu, bet po malone budami? Diewe apsaugok!

16. Ar ne žinote, kam pasiūdāt tarnais šu paklusnumu, to tarnai esat, kurie jūs klaušote; ar griekui ant smertiēs, ar paklusnumui ant teishbės?

17. Bet Diewui dėkui, kad jūs griekū tarnai buwę este, bet jau paklusnus pastójot iš širdiēs, pawėikšlui to pamóšlo, kuriam padūti este.

18. Bet dabar walni pastoje

nūg griekū, tarnais pastójot teishbės.

19. Aš žmogišku budu turu apie tai kalbėti, dėl silpnhbės jūsų kūno. Dygey taip jūs sawo šanarus padawėte tarnawimui neczytyhbės ir iš wienos neteishbės ant kitos, taipo ir dabar padūkite sawo šanarus tarnawimui teishbės, kad šwenti pastotu.

20. Nēs taip griekū tarnai buwote, tay walni buwote nūg teishbės.

21. Kokiogi waisaus tūczės turėjote? Kurio dabar gėdžaties; nēs tujū gálas yra smertis.

22. Bet dabar nūg griekū walni budami, ir Diewo tarnais pastoje, sawo waisy turite, kad šwenti pastójote, bet gálas amžinoji gywatà.

23. Nēs smertis yra griekū alga, bet dowana Diewo yra amžinoji gywatà, Kristuje Jėzuje, mūsų Wiešpatije.

7. Pėrskyrimas.

Aple walnybę nāg žokano.

Ar ne žinote, mieli brolei, (nēs kalbu šu žokaną žinanczeis) žokaną ponawójanti ant žmogaus, koley jis gywas?

2. Nēs moteriške, po wyru esanti, koley wyras gywas, pri-

18. Mēs žinau, maniye, tai esti, mano kūne, nieko géro ne gpménant. Norėjimą aš tiesa turu, bet gėrg išpilditi ne randu.

19. Mēs géro, to aš noru, to aš ne darau, bet pikto, to ne noru, to darau.

20. Bet jėy aš darau, tą ne noru, tai ne aš toktai darau, bet griekas maniye esąsis.

21. Tągi aš sawij žokaną randu, kursai noru géro daryti, kad man piktųbe prilimpa.

22. Mēs pasimėgstu Dievo žokanu, pagal widujį žmogų;

23. Bet matau kitą žokaną sawo sanariūse, prieshtaraujant žokanui mano ume ir manę apkalanti griekū žokane, kursai yra mano sanariūse.

24. Aš bėdnasis žmogus, kas manę išgelbės iš kūno šio smertiės?

25. Aš Dievui dėkavoju per Jėzų Kristų musū Viešpati. Tągi aš tarnauju su umu Dievo žokanui, bet su kunu griekū žokanui.

8. Pėrskyrimas.

Upie walnybė nā pradžūmo; Kristgionū tręjū ir palintsmuojima.

Tągi dabar ne yra neį jótio pradžūmo tūse, kurie Kristuje Jėzūje yra, kurie ne pagal kuną elgiasi, bet pagal dwasę.

2. Mēs Dwāsės žokanas, kursai gpmus dāro Kristuje Jėzūje, manę išwálnijo nūg griekū ir smertiės žokano.

3. Mėsa kas žokanui ne gáli-ma buwo, (kadangi per kuną pasilpnitas buwo) tai dare Dievas, atėjūdamas sawo Sunų po budu grieknojo kūno, beį grieko dėleį, ir pradžūde grieką kūne;

4. Jeib teisybe, žokane parašyta, musije išpildita butu, kurie dabar ne pagal kuną elgiamies, bet pagal dwasę.

5. Mēs kurie kuniški yra, tie kuniškai dūmoja, bet kurie dwasiški yra, tie dwasiškai dūmoja.

6. Bet kuniškai dūmoti yra smertiš; ir dwasiškai dūmoti yra gpmastis ir patėjus.

7. Mēs kuniškai dūmoti yra neprietelyste prieš Dievą, kadangi Dievo žokanui ne padūta yra, nės to ir ne gal.

8. Bet kurie kuniški yra, ne gal Dievui patikti.

9. Bet jūs ne esate kuniški, bet dwasiški, jėy kitaip Dievo Dwase jusije gpmėna. Bet kursai ne tur Kristaus Dwāsės, tas jo ne yra.

10. Bet jėy Kristus jusije yra, tą kunas tiesa numiręs grieko dėleį, bet dwasė yra gpmastis teisybės dėleį.

11. Jēgi dabar Dvāse to, kurfai Krīstū īš numirusiū priķēle, jufije ghwēna, taņ ir tas patš, kurfai Krīstū īš numirusiū hr priķēlēš, jufū smertēlnus kunus ghwus padarņš, to bēlēy, kad jo Dvāse jufije ghwēna.

12. Taņgi meš, mieli brolei, štolininkais esme, ne kunui, kad pagal kunq elgtumbimies.

13. Nēs jeh pagal kunq elgiaties, taņ mirti turēsite; bet jeh per dvāse kūno darbūs marinate, taņ ghwī busite.

14. Nēs kuruš Diewo Dvāse wēda, tie hra Diewo waitai.

15. Nēs ne gāwote bērnīškā Dvāse, kad jums wēl reiktu bijotīs; bet gāwote waitīškā Dvāse, per kure meš šaukīame: Abba, mīelas Tēwe!

16. Ta pati Dvāse būd lūdimq musū dvāsei, mus Diewo waitūs ēšanczūs.

17. Bet jehgu esme waitai, taņ ir esme dalhūs gaunantieji, butent Diewo dalininkai ir draugdalininkai Krīstaus, jeh tiktay šu jūmi kēnczame, kad ir šu jūmi ī šlowē īštēlti butumbim.

18. Nēs aš tikiūs, šio czēšo kēntējimūs ne wertūs ēšanczūs šlowēs, kuri turēs ant musū apširēitīkti.

19. Nēs tūžijafis laufimas

sutwērīmo īšstīlgsta apreištīmo Diewo waitū.

20. Kadangi sutwērīmas padūtas hra niekysteī ne īš sawo wālēs, bet bēlēy to, kurfai jī padawe ant lūfesczjo.

21. Nēs ir sutwērīmas wālēs pastoš nūg tarnāwīmo pragāištanczo dāikto ant šlownōš walnybēs Diewo waitū.

22. Nēs žinome, kad wišas sutwērīmas draug šu mumis īšstīlgsta ir tūžijafi dar wišados;

23. Bet ne tiktay jīs, bet tai pojau ir meš pātys, kurie turīme Dvāsēs pirmones, īšstīlgstame taipojau pātys waitystēs sawīpi ir laufīame īšgēlbējīmo sawo kūno.

24. Nēs meš tiešā esme īšganyti, taczau lūfēstīje. Bet lūfēstīs, kurfai rēgīmas, ne lūfēstīs hra; nēs kaip kas gal lufēti to, tā jīs rēg?

25. Bet jeh lufurīam to, ko nerēgim, taņ meš jo laufīam per šantrumq.

26. Szitu budu ir Dvāse padēsti musū šilpnjbei. Nēs ne žinome, ko mēstī turīme, kaipo parēitīs, bet pati Dvāse uztar mus geraufēy, neīštālbamais dufāujīmais.

27. Bet kurs širdīs īšjēškto, tas žino, kas Dvāsēs duma hra; nēs jī šwontūsūs uztstow

pagal tā, kas Dievui pamēģ-
sta.

28. Bet mēs zinome, tiems,
kurie Dievā mīl, viņus dāi-
tus ant gēro atēinant, kurie
pagal apšēminā gēra pawa-
dinti.

29. Mēs kurus jīs pirma pa-
regējo, tūs jīs ir pastyre, šad
līgus butu ābrozui jō Sunaus,
jeib jīs butu pirmgimys daug
brolīu.

30. Bet kurus jīs pastyre,
tūs ir pawadino, bet kurus
jīs pawadino, tūs ir teišus pa-
dāre, bet kurus jīs teišus pa-
dāre, tūs jīs ir šlowingus pa-
dāre.

31. Raggi apie tai norime sa-
tyti? Jēy Diews uš mus, kas
gal priēš mus buti?

32. Kuršai ir šawo paties
Sunaus ne cēdijo, bet jī uš
mus viņus padawe, šaipo jīs
mums šu jūmi ne wišlab do-
wanōtu?

33. Kas nor Diewo išrinttūsus
kāstinti? Dievas gēra czonah,
kūs teišus padāro.

34. Kas nor pražudyti? Kri-
stus gēra czonah, kuršai nu-
mireš, ir jū daugiaus, kuršai
iš numirusiū priēlštas, kuršai
gēra po bešpinēs Diewo ir ušstow
mus.

35. Kas mus štirš nūg Die-
wo mēilēs? ar wargai? arba

tužba? ar pēršēnējimas? ar
bādas? ar nūgumas? ar pawo-
jimas? ar kārdas?

36. Šaipo parašyta gēra: ta-
wēs dēlēy esme nužawinami
per wišā dienā; mēs esme lai-
tomi per pjautinas awiš.

37. Bet tamē wišame mēs
pērgalime macnēy dēlēy to,
kūs mus mēlējo.

38. Mēs aš tikrah zināu, šad
nēy smertis, nēy ghwastis, nēy
angēlas, nēy kunigaitštyšte, nēy
macis, nēy ēšqis, nēy busēšis
daitš,

39. Nēy aušštumas, nēy gi-
lumas, nēy kītš toš šutwērimas
ne gal mus atšfirti nūg Diewo
mēilēs, kuri gēra Krištujē Jēzujē,
musū Wēšpatijē.

9. Pērskyrimas.

Išrintimas ne atēit iš rēgimās werty-
bēs, bet iš Diewo malonēs.

Aš šakau tiešā Krištujē ir ne
melūju, tai man atlūdijā mano
šajine, šwentoje Dwāšēje;

2. Kad aš dīdē smutnēy ir
šlaudējimus be palowimo šawo
širdijē turu.

3. Wēlšjaus atšfirtas buti
nūg Krištaus uš šawo brolīus,
kurie mano gentys gēra pagal
kunā.

4. Kurie gēra iš Izrael, kuriū
gēra waitštyšte ir garbē ir derē-

jimas, ir zolanas ir Dievo
služba, ir pažadējimas;

5. Kuriu ir yra tēwai, iš kuriu
Kristus ateit pagal kunq, kursai
yra Dievas ant wišo pašlo-
wintas ant amžiu. Amen.

6. Bet aš tai ne sakau, kad
Dievo žodis tobėley pasibai-
ges. Nės ne wisi Izraēlitenai
yra, kurie iš Izraēlio yra;

7. Nėgi wisi, kurie iš gimis-
nės Abraomo yra, tobėley tai-
pojau ir waitai yra, bet: Iza-
oše tam waitai bus wadinami.

8. Tai esti, ne tie Dievo
waitai yra, kurie pagal kunq
yra waitai, bet pažadėjimo
waitai per waitus rokūjami
yra.

9. Nės tas yra pažadėjimo
žodis, kad jis sakō: apie ši cze-
sq aš ateisu, ir Jore turēs su-
ny.

10. Bet ne tikt yra taip su
tūmi, bet ir kaip Rebekka iš
wieno Izaoko, musū tēwo, nėš-
cza pastōjo,

11. Birm ne kaip waitubu
užgimusu buwo ir neį to gero
arba pikto buwo padare, kad
apšiēmimas Dievo pastowētu
pagal išprintima, jei buwo sa-
lyta,

12. Ne iš darbū pėlnimo, bet
iš malonės patwadinanczo, tai-
po: dibesnyšis turēs tarnauti
mažesnamjam.

13. Kaip ir parašyta yra:
Jokubq aš mylėjau, bet Ezawq
ne apšenczau.

14. Kagi cze satysim? Argi
Dievas neteisyus yra? Apsau-
got Dieve!

15. Nės jis Moizėšui sake:
kuriam aš malonus esmi, tam
esmi malonus, ir kurio aš su-
similstu, to aš susimilstu.

16. Togidėl ne mączija žmo-
gaus norėjims arba bėgimas,
bet Dievo susimilimas.

17. Nės ráštas sakō Parao-
nui: tobėl aš tawę prišėlau,
kad parodiczau ant tawęs sa-
wo macę, jeib mano wárbas
apšakomas butu po wisas žė-
mes.

18. Taygi jisai susimilsta, ku-
rio jis nor, ir užkietin, kuri jis
nor.

19. Tay tu man tari: kagi
jisai mus kástin? kas gal prišę
jo wálę atfistengti?

20. Beje, miels žmogau! Kas-
gi tu esi, su Dievū norėdams
bylinėti? Begu sakō dárbas
sawo mistrui: kam tu manę tai-
po darai?

21. Ar ne walē pūdžui iš
mólio stukio padaryti wienq
ryšk ant garbės ir antrq ant
negarbės?

22. Tobėl Dievas, norėdams
kerštq paroditi ir aprėikšti sa-
wo macę, su didžū kantrumu

nešōjo keršto rytus, taisytus
pražūdimui.

23. Jeib žinoma darytu bago-
tyštę savo garbės ant mielašir-
dingystės rytū, kurus padaręs
ant garbės,

24. Kurus jis pavadinō, bu-
tent mus, ne tiktaŲ iš Jydū,
bet ir iš pagonū;

25. Kaip jis ir per Džę są-
ko: aš tuš vadisū savo žmo-
nėmis, kurie ne buvo mano
žmones, ir tą savo mylimaję,
kuri ne buvo mylima;

26. Ir nusidūsis, toje vie-
toje, kurioje jiems satyta buvo:
jūs ne este mano žmones, jie
gyvojo Dievo waitais vadi-
nami bus.

27. Bet Jezaiošus šaukia už
Izrael: kad skaitlus waitū Iz-
raelio butu kaip žiezbroš prie
jurū, taŲ tacŲau pālais išga-
nytas bus.

28. Nės išpildys tą žodi su
teisybe ir patrumpis sugaišimo
cžęq; Wiešpatš tą patrumpi-
nima darys ant žėmės.

29. Ir kaip Jezaiošus pirm
pasākęs: kad mums Wiešpatš
Zebaoť ne butu dāves išlitti
sėtlōs, taŲ butumbim pastoję
kaipo Sodoma ir IygeŲ kaipo
Gomorra.

30. Raggi dabar cžę satysime?
TaŲ satysime: pagonai, kurie
ne jėšlōjo teisybės, teisybę

apturėjo; bet aš kalbu apie tą
teisybę, kuri iš tikėjimo ateiti.

31. Bet Izrael žokano teisy-
bės jėšlōjo ir teisybės žokanq
ne apturėjo.

32. Kodėl tai? todėl, kad jie
to ne iš tikėjimo, bet kaip iš
žokano darbū jėšlō. Nės jie
išitrenkė i atmeni užsigavi-
mo.

33. Kaip parašyta yra: štaŲ,
aš padėmi Zione atmeni užsi-
gavimo ir ūlq pasipiktinimo;
ir kas i ji tik, tas ne bus gė-
doje.

10. Pėrskyrimas.

Pažinimas išrinkimo ne randamas jo-
tane, bet Evangelioje.

Mieli brolei, mano širdiės
wėlijimas yra, ogi ir Dievq
prašau už Izrael, kad išganyti
butu.

2. Nės aš jiems dūmi tą lū-
dimq, kad jie diden storavō-
jas už Dievq, bet be išmin-
tiēs.

3. Nės jie ne išpažindami tei-
sybę, po akiū Dievo tinkancę,
ir jėšlōdami savo paczū teisybę
iškėlti, šitaipo teisybei, po Die-
vo akiū tinkanczei, ne yra pa-
dūti.

4. Nės Kristus yra žokano
gālas, kas i ji tik, tas teisus.

5. Nės Moizėšus rāšo tiesā
apie teisybę iš žokano ateinan-

czę: kurfai żmogus tai dāro, tas bus ghywas tamē.

6. Bet teishbe iŝ tikejimo tai- po ſaſo: ne tarl ſawo ſirdije: ſas użżengs auſſtyn i dangy? (tai nieko ſit' niera, ſaip Kriſty ſemyn gabēnti.)

7. Urba ſas nużengs i gilu- mq? (tai nieko ſit' niera, ſaip Kriſty iŝ numirusiū auſſtyn gabēnti.)

8. Bet ſq ji ſaſo? żodis hra taw arti, butent tawo burnoje, bey tawo ſirdije. Tai hra tas żodis apie tikejima, muſū ſa- ſomas.

9. Nēs jey tu ſawo burna iŝ- pazhyti Jēzy, jē Wieſſpati ēſan- ti, ir ſawo ſirdije tifi, ſad Diawas jē iŝ numirusiū priſe- lēs, tany buſi iŝganytas.

10. Nēs jey ſas iŝ ſirdiēs tiſ, tas teiſus paſtoja, ir jey ſas ſu burna iŝpazhyta, tas iŝganytas paſtoja.

11. Nēs rāſtas ſaſo: ſas i jē tiſ, ne bus gēdoje.

12. Ne hra czpnay ne jōkio ſkirtumo tarp Żydū ir Gry- kū; nēs jis hra wiſū wiens Wieſſpats, bagots ant wiſū, kurie jo meldżaſi.

13. Nēs ſas Wieſſpatiēs war- do melſis, bus iŝganytas.

14. Bet ſaip jie melſis, i kuri netiſ? ir ſaip jie tifeſ, apie kuri jie nieko ne girdējo?

ir ſaip jie girdēs, be ſahtyjo Diowo żōdzio?

15. Ir ſaip jie ſahts Diowo żodi, jey ne ſunczami hra? Kai- po ir parāſhta hra: ſaip gra- ſos hra ſōjos tū, kurie paſāju apſaſo, iŝganimo żodi pra- neſa?

16. Bet jie ne wiſi Ewangē- liōs ſauſo. Nēs Jezaioſus ſaſo: Wieſſpatie, ſas tiſ muſū ſaſimui?

17. Tany tikejimas ateiti iŝ ſaſimo Diowo żōdzio, bet ſa- ſims per Diowo żodi.

18. Bet ſaſau: ar jie to ne girdējo? Tieſa juſ per wiſas žemes iŝėjo jū baſſas ir per wiſq ſwietaq jū żodzei.

19. Bet aſ ſaſau: ar Izrael to ne iŝpażino? Birmafiſ Moi- zēſus ſaſo: aſ jus ſtorawōjan- czeiſ daryſu an tū, kurie ne mano žmones hra, ir ant gi- minēs neprotingōs iſterſiſu juſ.

20. Bet Jezaioſus dar ſahtyti brēſa: aſ atraſtas eſmi tū, ku- rie manēs ne jēſtōjo, ir paſi- rodżau tiems, kurie manēs ne ſauſe.

21. Bet Izraelini jis ſalba: wiſq dienaq aſ ſawo ranſas iŝ- tieſau prieſ žmones, kurie ne- ſiſahtybinas ir prieſtaraſja.

11. Pērskyrimas.

Išrintimas ģra ne pērcēlpjamas.

Taipo aš dabar saļau: argi Dievas ſawo žmoneš praštu-me? Upšaugot Dieve! nēs ir aš ešmi Izraēlitēnas iš Abra-omo waitū, iš giminēs Ben-jamin.

2. Dievas ne praštūme ſawo žmoneš, kuruš pirma pareģējo. Arba, ar ne žinote, lā rāštas apie Eliošu ſaſo, ſaipo jiš ſto-jaš po Diewo ašiu priēš Izra-ēli, tarydams:

3. Wiešpatie, jie ſawo prā-raſuš nužawino, ir ſawo alto-ruš iškāse; ir aš wiens iškli-ſau, ir jie tytoj mano dušioš.

4. Bet lā ſaſo jam diēwiš-ſaſis atšātimas? Aš ſaw paſi-lišdinau ſeptyniš tūſtanczuš wyruš, kurie ſawo kieluš ne palenke Baālui.

5. Taipo ir dabar šime czēse bēſtiš ſu ſitaiš liſuſeiš pagal malonēs iškrima.

6. Bet jey tai iš malonēs ģra, taņ ne ģra iš darbū nu-pēlnimo, kītaipo malone ne bu-tu malone. Bet jey iš darbū nupēlnimo, taņ malone nieš; kītaipo nupēlnimas ne butu nupēlnimas.

7. Kaipogi dabar? Ko Izrael jēšto, to ne gauna. Bet iškrimtieji tai gauna; kiti ģra uškietinti.

8. Kaipo parašyta ģra: Die-vas jiemš dawē inirtuſe dwāſe, ašis, ſad ne reģētu, ir auſiš, ſad ne girdētu, iti ſei diēnai.

9. Ir Domidas ſaſo: te pa-wirſta jū ſtālas i žabanga ir i ſpāstā beņ i papiktinima, ir jiemš i atlyginima.

10. Apjēkt jū ašis, ſad ne mathtu, ir palent jū nugarā wiſadoš.

11. Taņgi ſaļau dabar: argi todēl jie iſitrenke, ſad pulstu? Upšaugot Dieve! bet iš jū pū-limo pagonams iſģānimas rā-dofi, ſad dīdeņ rūpintuš, aniēmš priļgti.

12. Nēs jey jū pūlimš ſwiēto bagothtē ģra, ir jū iškādā pa-gonū bagothtē, ſaipo jū dau-giauš, ſad jū ſkaitluš pilnas paſtotu?

13. Su jumš pagonaiš aš ſalbu; nēs pagonū Apāſtalu budams, ſawo urēdā girſu;

14. Bau tuš, kurie mano ku-nas ģra, pajūdinczau ſtorawō-tiš, ir keliš jū iſģanyczau.

15. Nēs jey jū patrēmimas ģra ſwiēto ſudērinimas, ſaš tai ſit butu, ſaip ģywaſti mūģ nu-miruſiū imti?

16. Jey imaiſhims ſwēntaš, taņ wiſa teſla ſwēnta; ir jey ſaſniš ſwēnta, taņ ir ſaſoš ģra ſwēntoš.

17. Ogi norint ir kēloš ſaſoš

fulaužitos yra; ir tu, laukinis alghvōs mēdis budams, tarp jų ičēpitas esi ir dālī gatvai šakniēs ir brazdo alghvōs mēdzio;

18. Tay nesigirkis prieš šakš. Bet jey prieš jas giriesi, tay žinoi, kad ne tu šakni neši, bet kad šaknis tamę neša.

19. Tay tu šakai: šakos sulaužitos, kad aš ičēpitas buczau.

20. Geray pašalbēta; jie sulaužiti yra dėl savo netikėjimo, bet tu stovi per tikėjimą. Ne pasibidžutis, bet bijotis.

21. Jey Dievas tikrujų šakū ne čjėdijo, kad rasi ir tamęs ne čjėditu.

22. Tobėl regėl malonę ir narsą Dievo; narsą ant tū, kurie pulę yra, bet malonę ant šavęs, jeygu pasiliksi malonėje; kitaipo ir tu pakirstas busi.

23. Bet ir anie, jey ne pasiliekt netikėjime, bus ičēpiti. Dievas juš gal jų wēl ičēpiti.

24. Mēs jey tu iš alghvōs mēdzio, kursai pagal savo augimą laukinis buvo, iškiristas, ir prieš čjėpijimo budą, i gerą alghvōs mēdi ičēpitas esi, kaip jų daugiaus tikrieji bus ičēpiti i savo tikrąjį alghvōs mēdi?

25. Ne noru jums užtylėti, mieli brolei, šitą paslėptinę,

kad ne pasibidžutumbit: apjėtimas iš daliēs tikos Izraeliui, iti pagonū pilnybei iėjus,

26. Ir šitaipo wišas Izrael išganytas butu, kaip parašyta yra: ateis iš Ziono, kursai išganytu ir nukreiptu bedievyštę nūg Jokubo.

27. Ir tas yra mano derėjims su jeis, kad aš atimsu jų grietus.

28. Pagal Ewangėlią aš jų laikau per neprietelus, jų būdėly; bet pagal įsrankimą aš jų myliu, tėvū būdėly.

29. Mēs Dievas savo dōvanū ir pavadinimo ne gal gailėtisi.

30. Mēs lygey kaip ir jų kita kartą ne tikėjote i Dievą, bet dabar mielaširdingystę gawote per anū netikėjimą:

31. Šytaipo ir anie dabar ne norėjo tikėti i mielaširdingystę, jums išrobitą, jeib ir jie mielaširdingystę apturētu.

32. Mēs Dievas wišus surašino po netikėjimu, jeib wišū susimistūs.

33. At kokia gilhybe bagotyštės, abiejū, kaip išmintiēs, taip ir išpažinimo Dievo! kaip wišų neišmanomi yra jo sūdai ir nepertgrami yra jo kelai!

34. Mēs kas pažino Diešpatiēs dumą? arba kas jo robininlas buvo?

35. Arba kas jam tą pirmą davė, kad jam wël butu atadūta?

36. Mēs nu jo, ir per jį, ir jamė yra wiši daiktai. Jam t'esie garbė ant amžiu. Amen.

12. Pērskryrimas.

Pamokslai trīstzonīsto paskelgimo.

Aš graudenu jūs, mieli brolei, per Diewo mielaširdingstę, kad sawo kunus padūtumbit ant apierōs, ghwōs, šwentōs ir Diewui pamēgstanczōs, kuri testow jūšū išmintinga Diewo plūzma.

2. Jē nesilūginkite šiam šwietui, bet atšinaujinkite per atnaujinimą sawo ūmo, kad išmēgintumbit, kuri yra geroji, pamēgstanti ir pilnoji walė Diewo.

3. Mēs aš saŭau per malonę, man dūta, kožnam tarp jūšū, kad neį wiens daugiaus apie sawę ne laitytu, tikl kaip kiet pareitis laityti; bet apie sawę miernay laitytu, kožnas laipo Diewas jam išdalijo wierōs miera.

4. Mēs lygeį kaip mes wienamė kune daug šanariū turim, bet wiši šanarei ne wieneropq weikalą tur:

5. Šžitaipo ir mes daug esme wiens kuns Aristuje, bet tarp sawęs kīts kito yra šanaru;

N. L.

6. Turėdami tuleropas dovanas, pagal malonę mums dūta.

7. Jey kas tur prarastystę, tay ji wierai te prilygsta. Jey kas tur urėdą, tas te pilnamoj' urėdą. Jey kas mokina, tas te pilnamoj pamokslą.

8. Jey kas graudėna, tas te pilnamoj graudėnimą. Jey kas dūda, te dūda prastybėje. Jey kas waldo, tam te rūp. Jey kas mielaširdingstę dāro, tas tai te dāro su linkmybe.

9. Mėile te ne stow klastojanti. Ne kėskite pikto, prie gero prisilaitykkit.

10. Broliškla mėile te stow tarp jūšū širdinga. Rīts kītą garbėj' laikimu pranokite,

11. Ne tingėkite, tą daryti turėdami. Dwāsėje bukite karšti. Dabokities czėso.

12. Linksmi bukit nusititėjime, kantrūs wargūse. Ne palaudami melskities.

13. Šželpkite šwentūsus jū reikalūse. Rōds gabspādą dūkit.

14. Begnokite jūs pērsjetinėjanczūs; žėgnokit ir ne kėikit!

15. Linksminkities su linkmaiseis, ir wėrkit su wėrken-czeiseis.

16. Būkit tarp sawęs wienōs dumōs. Ne jėškokite aukštū daiktū, bet pasižėmininkities su pasižėminanczeiseis.

17. Nešilaišytities pátys per išmintingus, ne atadūkite neį vienam piktą už piktą. Nūpinkities apie patogumų prieš kožną.

18. Jėy gálima yra, tieš primánote, su wišais žmonėmis pašajú turėkit.

19. Ne pašigiežkite pátys, mano mielausi, bet wietôs dūkite šerštui: nės yra parašyta: mano yra pagiežimas, aš atlygiu, šalo Wiešpatš.

20. Taigi jėy tawo neprietus álfta, walgidit ji; jėy jis troššta, pagirdit ji; tai darvams žarijas šurinksi ant jo galwôs.

21. Te ne pėrgal tawę piktųbe, bet piktųbe pėrgalēt su gėrybe.

13. Pėrskyrimas.

Kaip prieš wbraušybę, artima, ir sawę patē elgtis reikia.

Kožnas te esie padūtas wbraušybei, waldžą ant jo turinczei. Nės niera neį jokios wbraušybės, kaip tikt nūg Diewo; bet kur wbraušybe yra, ta yra Diewo ištatyta.

2. Dėl to, kas prieš wbraušybę stėngiasi, tas prieš Diewo ištátimą stėngiasi; bet kurie prieššitėngia, tie pátys saw šūdą sulauks.

3. Nės wbrėsnieji ne yra bi-

jotini geriems darbams, bet piktiems. Bet jėy ne nori wbraušybės bijotis, gerą darbą, tą jôs pagirtas busi.

4. Nės ji yra Diewo tarnáite, taw ant gėro. Bet jėy piktą darai, tą bijotis, nės ji ne noprošnaį kárdaį nėsą; ji Diewo tarnáite yrą, pagiežanti ir korawojanti piktą daranti.

5. Togidėl iš reikalo būkite padūti, ne tiktaį korawónės dėley, bet ir šažinės dėley.

6. Dėl to ir mežlawą turit mošēt, nės Diewo tarnai yra tam statyti, kad jus apgintu.

7. Togidėl kožnam dūkite, ką kalti este; mežlawą, kuriam mežlawo pūlas; muitą, kuriam muitas pūlas; báime, kuriam báime pūlas; garbę, kuriam garbė pūlas.

8. Neį vienam kito nieko ne škelėkite, kaip tikt kiti kitią mylēt; nės kūrš kitią myl, tas žokaną yra išpildēs.

9. Nės kas yra šakhta: ne pėržengl wenczatwone; ne užmušt; ne wogt; ne lūdit neteišaus lūdimio; ne užšigeišt; ir jėy koks kiti prisátimas daugiaus yra, tas iššilaišo šimē žodije: mylēt sawo ártimą, kaip patš sawę.

10. Mėile ártimui nieko pikto ne dáro. Taigi mėile yra žokano išpildimas.

11. Ir tai mes žinodami, bu-

tent czeſą, kad adyna cze yra, iſ miego keltis, kadangi dabar muſu iſgánimas artėſnis yra, ne kaip kada tikinczeis paſtójom.

12. Raktis praėjo, bet diena priſiártino. Todėl pamėtę tam-ſybės dárbus, apſirėdhykimės ſwieſybės ginflais.

13. Patogę elgtimies kaip bienoj, ne apſirijimūſe ir girtávimūſe, ne lamároſa ir ne wiežlibyſtėje, ne waide ir pa-whydėjime.

14. Bet apſiwiłkit Bonu Jėzumi Kriſtumi, ir kuną ſawo-łit, taczau taipo, kad ne iſ-dyktu.

14. Pėrſkyrimas.

Kaipo prieſ maį-tikinti elgiſi reikia. Silpną tikėjime priimkite, ir ſąjines ne painokite.

2. Nekurſai wierija, kad jam walė, wiſokiūs walgiūs wál-git; bet kurſai ſilpnas yra, žel-meniū wálgo.

3. Kurſai wálgo, taſ te ne paniekin tą, kurſai ne wálgo; ir kurſai ne wálgo, taſ te ne ſúdijs tą, kurſai wálgo; nės Diemas ji priėme.

4. Kaſ tu eſi, kad ſwėtimą tarną ſúdijs? Jiſ ſawo wieſ-paczui ſtow arba púla; bet gal attieſtas buti, Diemas ji wél gal attieſti.

5. Wiens laiko wiengą dieną

uį antrą (brangėnę); bet kitiſ wiſas dienas lygias laiko. Poį-nas tą miſlija, tikrą te žino.

6. Kurs dabójas dienu, taſ Wieſpaczui tai dáro, o kurſai tū neſidabojas, taſ taipojau Wieſpaczui tai dáro. Kaſ wál-go, taſ wálgo Wieſpaczui; nės jiſ Diemui dėlawoja. Kaſ ne wálgo, taſ Wieſpaczui ne wál-go; ir dėlawoj Diemui.

7. Nės neį wiens muſu ſawo paczam yra gywas, ir neį wiens ſawo paczam ne miršta.

8. Gywi budami, gywi eſme Wieſpaczui; mirdami, mirſ-tame Wieſpaczui. Todėl ar gywi, ar mirę, tai Wieſpatieſ eſme.

9. Nės tam ir Kriſtus numire, ir priſikėle, ir wél gywas paſtój-o, kad ant gywuju ir numiru-ſiū Wieſpatimi butu.

10. Bet tu, todėl ſawo broli ſúdijs? arba tu kitiſ, todėl nie-tu werti ſawo broli? Mes wiſi prie Kriſtaus ſúdo krasės bu-sime paſtátomi.

11. Nės yra paraſyta: kaip tikrą aſ gywas eſmi, ſawo Wieſpats, man wiſi kielei turės paſilėntis, ir wiſi liejuwjei turės Diemą iſpažinti.

12. Taipogi koįnas uį ſawę Diemui dūs rofundą.

13. Todėl daugiaus kitiſ kiti-ne ſúdikime, bet tai jū dau-

giaus sūdikite, kad neį viens savo broliui ne dūtu isitrenkimo arba papiktinimo.

14. Iš žinau ir tikrą žinę turu Viešpatyje Jėzuje, kad neį viens daiktis neczyštas yra per šavę; tikrą tam, kursai tą rokuja per neczytą, tam pažam yra neczyštas.

15. Bet jė tam broliš tam vālgio dėley apšimūtnijasi, tą tu jau ne elgeisi pagal meilę. Mielasis, ne pagadiną tą savo vālgii, kurio dėley Kristus numiręs yra.

16. Todėl dabokit, kad jusū slarbas ne butu blūznijams.

17. Nės Dievo karalyste ne yra vālgims beį gėrimis, bet teišbe ir pažėjus ir džiaugsmas šventoje Dvasėje.

18. Kursai tamė Kristui plūžija, tas Dievui patinka ir žmonėms yra vertas.

19. Todėl mes to jėškotime, kas ant pažėjus dėra ir kas ant pagėrinimo tarp kito kito dėra.

20. Mielasis, ne ardyt vālgio dėley Dievo darbą. Wislab tiesą yra czyšta; bet ne gėr tam, kursai su pažeidimu savo sąžinės vālgio.

21. Geraus tam, ne vālgit neį jokios mėsos ir ne gėrti neį jokio vynu, arba to, iš kurio tam broliš pasižeidza, arba pasipiktina, arba pasišilpnina.

22. Jė turi tikėjimą, tą turēt tą pas šavę po Dievo akiū. Išganytas yra tas, kursai patš savo sąžinę ne apsunkin tamė, tą jis priima.

23. Bet kursai apie tą abejoja ir taczau vālgio, tas prašydytas yra; nės tai ne eit iš tikėjimo. Bet kas ne iš tikėjimo eiti, tai grietas.

15. Pėrskyrimas.

Todėl silpni tikėjime su kantrumu tęstini, ir kaip trishagoništas elgimas gaunamas.

Bet mes, kurie druti esame, turim' silpnųjų silpnųbes, nešoti, ir ne jėškoti, patys savimi pasimėgti.

2. Bet kožnas tarp mūsų tai po te elgiaisi, kad savam artimui patiktu ant gero, ant pasigėrinimo.

3. Nės ir Kristus ne jėškotojo savim pasimėgti. Bet kaip parašyta yra: gėdinimas tave gėdinanczū užpūle ant manęs.

4. Bet kas pirma parašyta yra, tai mums pamokslui parašyta, kad per kantrumą ir rāsto palinkšminojimą lūkesti turėtumbim.

5. Bet Dievas kantrumo ir palinkšminojimo te dūda jums, kad butumbit vienos dumos tarp šavės, pagal Jėzų Kristų.

6. Kad vienširdžey, su viena

burna gārbintumbit Diewq ir
Tēwq musū Wiešpaties Jēzāus
Krištaus.

7. Todēl priimkities kīts kītq,
lhyey taip jūs Krištus priēme
ant Diewo laupšēs.

8. Bet aš saļau, Jēzū Krištu
būwusi tarnq appjaustimo dēl
Diewo tiesōs, kad patwirtintu
pažādējumus, tēwams būtusūs;

9. O kad pagonai Diewq gār-
bintu mielafirdingstēs dēley;
ļai po parašyta ģra: todēl aš
tawē gārbisu tarp pagonū ir
tawam wardui giedosu.

10. Ir wēl jis safo: linskmin-
kities, jūs pagonai, su jo žmo-
nēmis.

11. Ir wēl: gārbkite Wieš-
patē wisi pagonai, ir šlowin-
kite jē wisoš žmonū gimines.

12. Ir wēl Jēzaiošus safo:
būs šatnis Jēšēs, ir kurs tēl-
sis ponawōti ant pagonū, ant
to pagonai nufitēs.

13. Bet lūkstētiēs Diēwas te
papilbo jūs wišotia linskmybē
ir palājumi tifejime, kad pilnq
lūkesti turētumbit per macē
šwentōs Dwašēs.

14. Bet aš titraņ tikiu apie
jūs, mieli brolei, kad jūs pātys
este gerybēs pilni, papilditi
wišotiu išpazinimu, kad gālite
kīts kītq graubēnti.

15. Bet aš taczau pasidra-
fingš, jums lq rašyti norējau,

mieli brolei, jums priminti,
dēley malonēs, Diewo man
būtōšēs.

16. Kad Krištaus tarnas bu-
czau tarp pagonū, apierawoti
Diewo Ewangēliq, jeib pago-
nai apiera pastotu Diewui itin-
kanti, pašwēsta per šwentajē
Dwašē.

17. Todēley galu girtifi Jē-
zuje Krištujē, Diewuitarnāujāš.

18. Nēs ne drysczau lq kal-
bēti, jey Krištus tai ne per ma-
nē darytu, priwersti pagonus
ant paklusnumo, per žodi ir
dārbus.

19. Per mace ženklu ir ste-
buklu ir macē Dwašēs Diewo,
taip, aza nūg Jeruzalēs ir
aplintuņ itī Jilhrītōs, wišlab
Krištaus Ewangēlia papilbzau.

20. Ir labjauseņ rupinaus
apsašyti Ewangēliq, kur Kri-
štaus wārdas nežinomas būwo,
jeib ne ant swētimo grunto bu-
dawoczau;

21. Bet taip parašyta ģra:
kuriems apie jē ne sašyta ģra,
tie tai regēs; ir kurie niera gir-
dēģe, tie tai išmanhš.

22. Tai ģra ir priežastis, kuriōs
dēley aš tānķey uģtrūkintas
esmi, paš jūs ateiti.

23. Bet dabar daugiaus wie-
tōs ne turēdam's šioša žēmēsa,
iššilgstu taczau paš jūs ateiti,
jau nūg daug mēti.

24. Kad kelsu i Ispania, užeisu pas jus. Nēs tiktūs, ten pērlēlaudams jus regēšs, ir nū jusū iki tēnā palībējima gausēs, taipo tacāu, kad pirma su jumīs māžumā pasifintšminczau.

25. Bet jau i Jeruzalē kelauju, tarnāuti šwentiems.

26. Nēs tie iš Macēdoniōs beš iš Atājans iš gēro wišotini sudējo dōwanas pawārgušiems šwentiems Jeruzalēje.

27. Ir tai iš gēro dare ir yra jū skolininkai. Nēs jey pagonai jū dwāšīškū dōwanū balšwais pastōjo, tay wert' yra, kad ir jie jiems kuniškūse lobjūse pašlūžitu.

28. Logidēl tai ištaišs ir jiems šitā naudā užpēcawētīšs, per jus i Ispania noru kēlāuti.

29. Bet aš žinau, kad pas jus ateisu, su pilna žegnone Kristaus Ewangelīōs ateisēs.

30. Bet aš graudenu jus, mieli brolei, per musū Pona Jēzy Kristy ir per Dwāšēs meilē, kad man padētumbit' drauge karāuti maldomis už manē Diemop'.

31. Žeib išgēlbētas bucāu nūg netikinczū Judēoje, ir kad mano tarnāwimas, kuri darau Jeruzalēj', šwentiemsjiems pa-

u,

32. Žeib su dzaugsmu pas jus ateiczau per Diēwo wālē ir su jumīs atfigaiwinczau.

33. Bet Diēwas palājans te esie su jumīs wišais! Amen.

16. Pērskyrimas.

Paprašimas už Poebę, galaušas šwētinimas, graudēnimas ir dēlawošimas.

Bet aš jums paliecawoju musū sēseri Poebę, kuri tarnāuja surinkimui Kentrēoje;

2. Kad jē priimtumbit Wiešpatije, taipo šwentiems pareitis, ir gēlbētumbit jē kōžnamē weikale, kuriamē ji jusū priwālo; nēs ir ji daugiems pagēlbējo, ir man paczam.

3. Swēitinkite Bristā ir Atwilā, mano pagālbinkty dy Kristuje Jēzujē.

4. (Kuriūdu už mano gywastē sawo kākla dāwe; kuriembwēm ne tiktay aš dēlawoju, bet ir wiši surinkimai tarp pagonū.)

5. Taipojau ir swēitinkite surinkimā jū namūse. Swēitinkite Epenētā, mano mielausi, kurs yra pirmonu tarp tū iš Atājōs Kristuje.

6. Swēitinkite Marijā, kuri daug procēs ir darbū su mumis turējusi.

7. Swēitinkite Andronikā ir Juniošy, mano gentis, ir mano draugkaliny, kuriūdu pagirtu

gra Apāstalu, ir pirm manēs
buve Kristuje.

8. Svēitinkite Ampliošu, ma-
no mylimā Biešpatije.

9. Svēitinkite Urbong, musū
pagālbintā Kristuje, ir Sta-
tynā, mano mielajā.

10. Svēitinkite Apelli, iš-
mēgintā Kristuje. Svēitinkite
tus, kurie gra iš Aristobulo
šeimynās.

11. Svēitinkite ir Erocionā,
mano genti. Svēitinkite tus,
kurie gra iš Narcissaus šeim-
nās, Biešpatije.

12. Svēitinkite Tripēnē ir
Tripoša, kuridvi Biešpatije
dirbusi. Svēitinkite Persida,
mano mielajā, kuri Biešpatije
daug dirbusi.

13. Svēitinkite Ruppā, iš-
rinktājā Biešpatije, ir jo mō-
tina, kuri ir mano mōtina gra.

14. Svēitinkite Atfinkrytu beš
Plegontē, Ermonā, Patroba-
nā, Ermēnā, ir brolius su jeis
ēšancjus.

15. Svēitinkite Pilologā beš
Julijā, Nerējū, beš jo sēseri, ir
Olympā, ir wišus šventūsus
paš jus.

16. Svēitinkite kīts kītā tarp
savēs šventu pabucāwimu.
Svēitin jus Kristaus surin-
timai.

17. Bet aš graudenu jus,
mieli brolei, kad dabotumbit

ant tū, kurie suardimus dāro
ir papiktinimus, priēš tā pa-
mošlā, kuri išmošot' ir nūg
jū atsitraukite.

18. Mēs tokie Bonui Jēzui
Kristui ne šlūžija, bet sawo pil-
wui; ir saldzeis žodzeis ir
šwelnomis kalbomis jie išwa-
dzoja nekaltas širdis.

19. Mēs jusū pašlusnumas
wišiemš iššireište. Todēlēš
dzaugiūs jumis. Bet aš noru,
kad butumbit išmintingi ant
gēro, o lēti ant piktō.

20. Bet Dievas pašājaus te
pamin šētonā po jusū šojū
umāš. Malone Jēzaus Kri-
staus te esie su jumis!

21. Svēitin jus Timotējus,
mano draugdarbininkas, ir Lu-
cius, ir Jazonas, Sosipateris,
mano gentys.

22. Aš Tercius jus swēitinu,
kursai šē gromatā rāšiau Bieš-
patije.

23. Svēitin jus Gajus, ma-
no ir wišo surinkimo gāspado-
rus. Svēitin jus Erastus,
miesto slārbininks, beš Kwar-
tus, brolis.

24. Malone Bono musū Jē-
zaus Kristaus, te esie su jumis
wišais. Amen.

25. Bet tam, kursai jus gāl
pastiprinti pagal mano Ewan-
gēlijā ir sālimā apie Jēzū Kri-
stu, per kuri apreište gra pa-

296 Pirmoji gromata šv. Povilo Korintionams 1.

slėptine, kuri iš švieto pradžos užtylėta buvo.

26. Bet dabar apreikšta ir apšaklyta yra per prarastų raštų, iš ištikimo amžinojo Dievo, wieros paklusnumą itaishyti tarp visų pagonų:

27. Tam pažam Dievui, kuriai wiens išmintingas esti, te esie garbė per Jėzų Kristų ant amžiu! Amen.

(Ši šv. Rymionams iš Korintos per Poetę, kuri tarnavo jurinkimui Ren-
trėjoje.)

Pirmoji gromata švento Povilo Korintionams.

1. Pėrskyrimas.

Graubėnimas ant sandorės ir palat-
numo.

Povilas, pavadinamas Apšta-
las Jėzaus Kristaus, per Die-
vo valę, ir brolis Gostėnės,

2. Surinkimui Dievo Korin-
tė, pašvėstiemis Kristuje Jė-
zuje, pavadinantiems šventiems,
su visais tais, kurie melbzasi
warbo mūsų Pono Jėzaus
Kristaus, wisoja jų ir mūsų
wietosą;

3. Malone te esie su jumis,
ir patėjus nūg Dievo mūsų
Tėvo, ir nū Pono Jėzaus
Kristaus.

4. Aš dėlawoju šawo Dievui
wisados dėl jūsų, už malonę
Dievo, kuri jums būta yra
Kristuje Jėzuje;

5. Kad este per jį wisūse da-
lytūse bagotais daryti, wisamė
pamokslė, ir wisamė išpažinime.

6. Kaipgi ir apšakimas apie

Kristų jusie patwirtintas yra,

7. Taip, kad jūs ney jokioms
dowanoms ne stolójat, bet tik
laukiat apreikimo mūsų Pono
Jėzaus Kristaus,

8. Kuršai ir jūs pastipris iti
gálo, jeib butumbit nebártini
dienoje mūsų Pono Jėzaus
Kristus.

9. Nės Dievas yra wiernas,
per kuri jūs pavadinanti este i
draughstę jo Sunaus Jėzaus
Kristaus, mūsų Wiešpaties.

10. Bet aš graubėnu jus,
mieli brolei, per wárba mūsų
Pono Jėzaus Kristaus, kad
wisi wienširdžey kalbētumbit,
ir te n'esie tarp jūsų pėrsistų-
rimai, bet laishytities drutay
prie tės kito, wienoje būmoje
ir wienoje mislije.

11. Nės man pranėsta yra,
mieli brolei, nūg Kloės šeim-
nės apie jus, waidą tarp jūsų
čiant.

12. Bet aš apie tai sakau, kad tarp jūsų viens sako: aš esmi Povilo; antras: aš esmi Apollos; trečias: aš esmi Kėpašas; ketvirtas: aš esmi Kristaus.

13. Kaipgi? argi Kristus pėrdalintas? Argi Povilas už jus nukryžiamotas? Argu jūs wardan Povilo este krikštinti?

14. Aš dėlavoju Dievui, kad iš jūsų nė vienas ne krikštijau, kaip tik Kristų ir Gajų;

15. Kad ne kas sakytų, manę krikštijusį mano wardan.

16. Bet aš ir krikštijau Stepono namieškus; potam ne žinau, ar kelis kitus krikštijau.

17. Nė Kristus manę ne sunte krikštinti, bet Evangeliją, apsakytį; ne išmintingais žodžiais, kad ne kryžus Kristaus nieku pavirštu.

18. Nė žodis apie kryžų prapūlantiesiems yra paikystė, bet mums, kurie išganomi, yra macis Dievo.

19. Nė parašyta yra: aš išniekėsiu išmintį išmintingųjų, ir protą protingųjų atmesu.

20. Kamė išmintingieji? Kamė raštemokiti? Kamė švieta išmintingieji? Ar ne Dievas išminti šio švietai ir paikystė pėrwerte?

21. Nė kadangi švietas per savo išmintį Dievą jo išmin-

tije ne pažino, gerą patiko Dievui, per paiką kozoni išganyti tūs, kurie tai tik.

22. Nė žydai žėnkliu prąšo, ir Grylai išminties įėšto.

23. Bet mes apsakom' Kristų nukryžiamotą, žydams papiktinimą, ir Grylams paikystę.

24. Bet pavadinantiems, taip žydams, taip ir Grylams, apsakom Kristų, Dievo maci, ir Dievo išminti.

25. Nė dieviškiji paikystė išmintingėse už žmones; ir dieviškiji silpnėse brutėse yra už žmones.

26. Daboties, mieli brolei, savo pavadinimo: ne daug išmintingųjų pagal kuną, ne daug macnųjų, ne daug aukštės giminės ešancų pavadinanti;

27. Bet kas paika yra po akių švieta, tai Dievas išširinko, kad išmintingūs apgėdintu, ir kas silpna po akių švieta, tai Dievas išširinko, kad apgėdintu, kas stipri yra;

28. Ir kas ne aukštės giminės po akių švieta, ir kas papekta, Dievas išširinko, ir kas nieku yra, jeib i nieką pavėrstu, kurs dingosi kas ešas.

29. Kad po jo akių nė jo's kunas nesigirtu.

30. Jė kurio ir jūs ateinat' Kristuje Jėzuje, kursai mums Dievo darytas yra i išminti

ir i teišybę, ir pašventinimą
ir i atpirkimą.

31. Jeib, kaip parašyta yra:
kas giras, tefigirie Viešpatimi.

2. Perskryrimas.

Prastas buvas Evangelia aplatyti.

Jr aš, mieli brolei, kaip pas
jus atėjau, ne atėjau su puikiais
žodžiais, arba su aukšta išmin-
cye, jums apsatyti dievišką
kožoni.

2. Nės ne tarauši tą žings
tarp jusų, kaip tikta Jėzu
Kristu ir tą nutryžavotą.

3. Jr aš buvau pas jus su
silpnyste, su baime ir su didži
drebėjimu.

4. Jr mano žodis bey mano
kožonis ne buvo švelnūsę žo-
džūsę žmogišlūs išmintės, bet
išrūdime dvąsės ir galybės.

5. Kad jusų tikėjimas butu
ne žmonų išmintije, bet Dievo
galybėje.

6. Bet apie tą mes kalbame,
tai taczau esti išmintis prie
tobulų; ne išmintis šio swie-
to, neįwresnųjų šio swieto,
kurie sugaįsta;

7. Bet mes kalbame apie iš-
minti Dievo, slapczy paslęp-
tą, kurę Dievas paslyre pirm
swieto, ant musų šlovės.

8. Kurę neįwienis wresnųjų
šio swieto niera išpažinęs; nės
nd įę butu išpažinę, tą šlo-

wės Viešpati ne butu nutry-
žavoję.

9. Bet, kaip parašyta yra: tą
neįwiena atis ne regėjo, ir
neįwiena ausis ne girdėjo, ir
neį i jokio žmogaus širdi ne
iėjo, tai Dievas pagatąwijęs
tiems, kurie ji myl.

10. Bet mums tai aprėiškė
Dievas per savo Dvąsę. Nės
Dvąsę išjėškto wifus daittus,
ir gilybes Diewystės.

11. Nės kūs žmogus žino,
kas žmoguje yra, kaip tikta
dvąsę žmogaus, jamė esanti?
Taipojau neįwienis ne žino,
kas Diewije yra, kaip tikta
Dvąsę Dievo.

12. Bet mes ne gāwome dvą-
sę swieto, bet Dvąsę iš Dievo,
kad galim' žinoti, kas mums
Dievo dūta yra;

13. Koktai mes ir kalbame,
ne žodžeis, kūs žmogiška iš-
mintis gal mokiti, bet žodžiais,
kūs šwenta Dvąsę mokin,
ir sūbijam dvąšišklus daittus
dvąšišklus.

14. Bet žmogus iš savo pri-
gimimo nielo n'išmano, kas
Dvąsės Dievo yra; paityste
yra jamui, ir ne gal tai per-
manyt, nės tur dvąšišklus sū-
bijama buti.

15. Bet dvąšišklasis wišką
sūbija, ir neįwieno ne sūdi-
jams.

16. Nēs tas Biešpaties du-
ma pajino? arba tas jē pamo-
tis? Bet mes turim Kristaus
duma.

3. Pērskryrimas.

Molitojē vā tarnai, laukininkai ir bu-
dāmonininkai. Biešpats ir grūtas iš-
gānīmo vā Kristus.

Jr aš, mieli brolei, ne galējau
su jumis kalbēti, kaip su dvā-
sīklais, bet kaip su kūnīklais,
līg su jaunais vaiķlais Kristuje.

2. Ģirdzau jūs pienu ir ne
dāvjau wālgē; nēs dar ne ga-
lējot ir dabar dar ne gālit,

3. Kadangi jūs dar kūnīki
este. Nēs kadangi ķerštas ir
barnis ir nesandora tarp jūšū
vā, argi ne kūnīki este ir el-
giaties pagal žmogīklā budā?

4. Nēs jē wiens šato: aš
esmi Póviló; bet antras: aš
esmi Apollo; argi ne kūnīki
este?

5. Tāgi tas vā Póvilas?
tas Apollo vā? tarnu vā jū-
du, per ķuriūdu tīķ pastójot, ir
toķtai, laipo Biešpats ložnam
dāvēs.

6. Aš šobinan, Apollo aplāiste,
bet Diēvas dāve tārpā.

7. Tāgi ney tas, ķurs šobi-
na, ney tas, ķursai aplāisto,
lo vā; bet Diēvas, dūdgāis
tārpā.

8. Bet ķursai šobina, ir ķursai

aplāisto, wiens kaip ķits vā.
Bet ķieķwiens šavo algā gaus
pagal šavo dārbā.

9. Nēs mes esme Diēwo šān-
dārbīnīklai; jūs Diēwo dīrwa
este, ir Diēwo budāwone.

10. Aš iš Diēwo malonēs,
ķuri man būta vā, dējau grūn-
tā, kaip išmintingās budāwo-
nīnīklās; ķits budāwoja ant
to. Bet ložnas tēfīdāwoja,
ķaipo ant to budāwoja.

11. Ķitā grūntā tiesā ney
wiens ne gal dēti, be to, ķurs
dēts vā, ķursai vā Jēzus
Kristus.

12. Bet jē tas ant to grūnto
budāwoja auķā, šīdābrā, bran-
ģius āķmenus, mēķi, šienā, ja-
wēnas,

13. Tāķķieķwiēno dārbās bus
aprēķštas; ana diēna tai iš-
rōdis. Nēs per ugnī bus ap-
rēķštas, ir toķšai ložno dārbās
bus, pērmēģis ugnīs.

14. Jē ķieno dārbās išķlīs,
ķuri jis ant to budāwōjo, tāķ
jis algā gaus.

15. Bet jē ķieno dārbās su-
degš, tāķ iš to išķādā gaus;
bet jis patšai bus išģanģtas,
tacžau taipo, kaip per ugnī.

16. Ar ne žinote, jūs Diēwo
bažņyczā ēšancžus, ir Dwāšē
Diēwo jūšijē ģhwēnancžē?

17. Jē tas bažņyczā Diēwo
pagādin, tāķ Diēws pagādis.

Nēs Dievo bažnyčia šventa
yra, ta jūs este.

18. Nėy wiens te ne prigau-
na patš šavę. Kursai iš jusū
dingojas išmintings esąs, tas
te pastoj paikas šimė swiete,
kad išmintingas butu.

19. Nēs šio swieto išmintis
yra paikyste pas Dievą. Nēs
parašyta yra: išmintingūs
sugąuna jis jų ktrystėj'.

20. Jė wėl: Wiešpats žino
išmintingųjų mislis, kad jos
niekingos yra.

21. Dėl to nėy wiens te ne-
figirė iš žmonū. Wislab jusū
yra.

22. Ar butu Powilas, ar
Apollo, ar Rėpas, ar swietas,
ar gywatà, ar smertis, ar butu
esąsis, ar busėsis daiktis, wislab
jusū yra;

23. Bet jūs este Kristaus, bet
Kristus yra Dievo.

4. Pėrskyrimas.

Atkitojų wertybė, urėdas ir wargai.

Per tokius te laiko mus kož-
nas, butent per Kristaus tar-
nus ir užweizdus paslėptinū
Dievo.

2. Galausėy iš užweizdū tū
nieko ne jėškłoma, kaip tikt, kad
wierni butu išrašti.

3. Bet man mentis daiktis yra,
jūsū, arba žmogiškos die-

nės buczau sūdijams, nėgy
patš šavę ne sūdiju.

4. Aš tiesà nieko nesižinaus,
bet tamė n'esmi aptėisintas.
Bet Wiešpats yra manę sūdi-
jasis.

5. Todėl, ne sūditit pirm cžė-
so, if ateinant Wiešpaczui, kur-
sai ir i šwiesą statys, kas tam-
sybėje paslėpta yra, ir rodo
širdžū išreiktį; tada kiel wie-
nam bus garbė nūg Dievo.

6. Bet toktai, mieli brolei, aš
apie šavę ir Apollo išmaniau,
jusū dėley: jeib iš musū iš-
moltumbit, kad nėy wiens šavę
didesnu ne laiktų, kaip dabar
parašyta yra, jeib nėy wiens
prieš tīs kitą, kito dėley ne
pasipūstu.

7. Nēs kas šavę iškėle? bet
ką turi, ką ne gawęs? bet jėy
gawęs, kagi giriesi, buš ne gá-
węs?

8. Jūs jau pasótinti, jūs jau
pralóbot, jūs be musū. pona-
wójat; ir būš Diewe, kad jūs
ponawótumbit, jeib ir mes su
jumis ponawótumbim.

9. Bet aš misliju, Diewą mus
Apáštalus per prasczausus stá-
czusi, kaip smerczui padūtus;
nēs mes prisižwalgimu pastó-
jom' swietui ir angėlams, bej
žmonėms.

10. Mes paisti esme dėl Pri-
staus; bet jūs išmaną este Pri-

stuje. Mēs šilpni, bet jūs sti-
prus. Jūs šlowingi, bet mēs
paniekinti.

11. Īt šei adynai kenczam bā-
dā ir trošlumā, ir nūgi esme, ir
mušami, ir ne turim ney jokiōs
tikrōs pašieliekanczōs wietōs.

12. Īr dirbam ir protwijam
šawo rānōmīs. Mus darfo,
taļ mēs žegnojam; mus perse-
kinēja, taļ mēs kenczame; mus
blūznij, taļ mēs Diewā mel-
dzam.

13. Mēs wišados esme šaip
keikims šwieto ir wišū žmonū
šāšlawos.

14. Tai ne rašau, šad jūs
apgēdinczau, bet graudenu jūs,
šaip šawo mielus waitus,

15. Mēs norint dēšimt tūt-
stanczū wadū turētumbit Āri-
stuje, taļ taczau ne daug tēwū
turite. Mēs aš jūs pagimbzau
Āristuje Jēzujē per Ewangelij.

16. Todel graudenu jūs, bu-
tit mano pašekējei.

17. Tōs paczōs priežasties
dēley nufunczau paš jūs Āi-
riotēju, kuršai ģra mano mie-
las ir wiernas šunus Wief-
patise, šad jums primintu ma-
no šelus, kurie Āristuje ģra,
lģg šai po aš wišur wišūse su-
rinkimūse mošinu.

18. Reli pašipucza, buš aš
paš jūs n'ateišes.

19. Bet wēikēy paš jūs ateišu,

jeļ Wiefšpats nor, ir išjēškosu,
ne žodzūs pašipūtusū, bet stip-
rybē.

20. Mēs šaralyšte Diemo ne
štow žodzūse, bet stiprybēje.

21. Katro norite? ar šu ryšste
paš jūs ateišu, ar šu mēile ir
lengwā dwasē?

5. Pērskyrimas.

Babarimas šekšstēs; iššlawims raugo
šai po, ir del šo grietai wengšini.

Wišur šalbama, šekšstē tarp
jūsū ēšancze, irgi toliā šekšstē,
apie kure ney pagonai šakyti
ne žino, šad wiens šu šawo
tēwo moterimi laišos.

2. Īr jūs pašipūtē cste, ir ne
jū labjaus šmutijoties, šad tas,
kurs tai dāres, nūg jūsū butu
atširtas.

3. Aš tiesā, kurs aš šu šunu
tēn nē esmi, taczau tēn esmi šu
dwasē, jau ney šaip pats tēn
budams pašūbijau tamui, kur-
šai tai šai po dāres ģra,

4. Wardan musū Šono Jē-
zaus Āristaus, jūsū šurintime
šu šawo Dwase ir šu stiprybē
musū Šono Jēzaus Āristaus,

5. Īt padūti šētonui ant su-
gadinimo šuno, jeib išganyta
butu dwase dienoje Šono Jē-
zaus.

6. Jūsū ģhrus ne esti gražus.
Ar ne žinote, šad māžumas
raugo wišā tešlā ģraugin?

7. Tągi išplūkit sėną raugą (grieta), jeib butumbit naują imaišimą, kaip jūs este nerauginti. Mēs ir mes turim welykū awinėli, tai esti Kristus, už mus apierawotas.

8. Todėl welykas šwėskime, ne sename raugė, neįgi raugė nelabumo ir piktybės; bet neraugintamė tēplė tikrybės ir tiesos.

9. Už jums rašiau toje gromatoje, kad nieko darbo ne turėtumbit su kėšininiais.

10. Tai wisa ne misliu apie kėšininkus šimė swiete, arba apie godingus, arba apie plėšikus, arba apie balwonų gārbintojus; šėip turėtumbit iš swieto išeiti.

11. Bet dabar rašiau jums, kad jūs su jeis nieko darbo ne turėtumbit, butent, jėy kas wabindinas broliu ir yra kėšininis, arba godingas, arba balwonų gārbintojis, arba blūznitojis, arba girtūklis, arba plėšiks; su tokiu neį wālgite ne wālgikit.

12. Mēs kas man rūp laukė ēsajie, kad aš jūs turėčiau sūditi? Ar jūs ne sūdiјate tus, kurie widuje yra?

13. Bet Diewas laukė ēsančūsus sūdis. Pātys iš sawo tarpo išmėskite tą, kuršai piktas yra.

6. Pėrskyrimas.

Dabarims dėl netinkamo bylinėjimo proroje, ir kėšyštės.

Kaip drėsa kas iš jūsų, waıda turėdams su kitu, prorois po akių neteisų, ir ne po akių šwentų?

2. Ar ne žinote, kad šventieji swieta sūdis? Tągi jėy nūg jūsų sūditas bus swietas, argi ne ganė geri este, mažausas skundas sūditi?

3. Ar ne žinote, kad mes ant angėlų sūda laitysim. Kaipogi ne labjaus ant cžėšikų lobjų.

4. Bet jūs, kad cžėšikų lobjų dėley skundą turite, tą imat tus, kurie paniekinti yra surinkimė, ir statot jūs per sūdąs.

5. Ant jūsų apgėdinimo tai turu sakyti. Argi neį jokia išmintingo niera tarp jūsų? arba taciau neį wieno, kurš galėtu sūditi tarp brolio ir brolio.

6. Bet brolis su broliu prorojas, ir tai po akių netikczų.

7. Jau nusidėjimas yra tarp jūsų, kad su kiti kitu bylinėjate. Kodėl jūs ne labjaus būdatis saw neteisę daryti? Kodėl jūs ne labjaus būdatis sawę prigauti?

8. Bet jūs neteisę dārote ir prigaunat, ir tai brolius.

9. Ar ne žinote, kad neteisieji ne gaus į balytus karalystės Dievo? Ne išvadžokities, neį kėšininkai, neį baltvonų garbintojai, neį wenczawontystės pėržengtojai, neį neczyścieji, neį waitdarlytojai,

10. Neį wághs, neį godingi, neį girtúlei, neį blūznytojai, neį plėšikiai, ne gaus karalystę Dievo į balytus.

11. Jė tokie júsų keli buwote; bet jús este numazgoti, jús este pašwėsti, jús este ap- teisinti per wárdą Pono Jėzaus ir per Dwásę musų Dievo.

12. Wis man walė, bet ne wis naubinga yra. Wis man walė, bet neį joks daitis manę pėrweiks.

13. Walgis pilwui, ir pil- was walgiui; bet Dievas ši ir aną niekū pawers. Bet ku- nas ne kėšystei, bet Wiešpa- czui, ir Wiešpats kunui.

14. Bet Dievas Wiešpati prikelės, ir mus taipjau prikėls per savo macę.

15. Ar ne žinote, júsų kunus Kristaus šanareis čanczus? Argi ėmęs Kristaus šanarus padaryczau tus kėšės šana- reis? Apsaugot Dieve!

16. Arba ar ne žinote, kad kas šu kėšė laikosi, tas yra wienu kunu šu je? nės bus (šako įšai) du wienamė kune.

17. Bet kas prie Wiešpaties glaudžasi, tas yra wienu dwásę šu jumi.

18. Wengkite kėšystę! Wisi griekai, kuras žmogus dáro, ne prieiti jo kuną; bet kas kė- šauja, tas priėš savo paties kuną sufriegiešij.

19. Arba, ar ne žinote, kad júsų kunas bažnycza yra šwen- tės Dwásės, kuri yra jussie, kurę turit iš Dievo ir ne este savo paczū.

20. Nes brangę atpirkti este. Dėl to gárbinkit Dievą ant sa- wo kuno ir savo dwásėje, kurie yra Dievo.

7. Pėrskyrimas.

Atšáimas ant wisotū kausimū, apie suwenzawotus, newėbusis ir našles.

Bet apie tai, ką jús man rášėt, atrašau: gėr žmogui ne lytėti neį jokiūs moteriskės.

2. Bet, idant kėšystę weng- tumbit, te tur kožnas savo mo- teri, ir kožna te tur savo wų- rą.

3. Wyras te atliekt moterei kaltąjė mėlę; lygę taipojau ir materiskė wųrui.

4. Moteriskė ne tur wálės ant savo kuno, bet wųras. Wy- gę taipojau ir wųras ne tur wálės ant savo kuno, bet mo- teriskė.

5. Ne atšitraukit nūg kės kito,

taip tikt su pavėlijimu abiejū ant walandôs, kad pašnikāwimui beį maldoms spėtą turētumbit; ir wėl susieikt, kad jus ne gunditu šėtonas, dėl jusū neczyštybės.

6. Bet toktai sakau walg būdams, ir ne taip per prisąkimą.

7. Bet wėliczau, kad wisi žmonės butu, taip aš; bet kožnas tur sawo paties bowanę iš Diewo, wiens taip, kts šėip.

8. Aš tiesà sakau newėdušiemis ir našlėms: gėr yra jiems, kad ir jie taip pasiliekt, taip aš.

9. Bet jėy jie ne gal susiwalbyti, tay te wedie; geraus yra wėsti, ne taip gąstume dėgti.

10. Bet wedušiems isakau, ne aš, bet Wiešpats, kad moteris nesisikirtu nūg wyro;

11. Bet jėygi ji atsisikirtu, kad pasiliktu newėduši, arba kad ji su sawo wyru suderėtu. Ir kad wyras sawo pacę ne lėistu nūg sawės.

12. Bet kitiems aš sakau, ne Wiešpats: jėy brolis netikincę tur moterį, ir jei mėgsta gywėnt su jūmi, tas te nesisikirie nūg jōs.

13. Ir jėy moteris netinti wyrą tur, ir jam mėgsta

gywėnt su je, ta te nesisikirie nūg jo.

14. Mēs netikis wyras pašwėstas yra per moterisę, ir netikinti moterisę pašwenczama per wyrą. Ritaip butu jusū waitai neczysti; bet dabar jie šwenti yra.

15. Bet jėy netikis škirasi, tay tefiskirie. Brolis, arba jesū tokiūse daitūse walnu yra. Bet palājuje mus Diėwas pawadins yra.

16. Bet ką tu žinai, tu moterisę, bau tu wyrą išganytą padarysenti? Arba tu wyre, ką tu žinai, bau tu moterį išganytą padarysę?

17. Taczau taip kiekvienam išbalijo Diėwas, kožnas, taip ji Wiešpats pawadino, taipo te elgiasi. Ir taipo aš istatau wisūse surintimūse.

18. Jėy kas appjaustits pawadintas, tas te ne augina neapipjaustimą. Jėy kas pawadintas neapipjaustime, tas te nesidūda appjaustit.

19. Appjaustimas yra niekas, ir neappjaustimas yra niekas, bet Diėwo prisąkimus laityti.

20. Kiekvienas te pasiliekt tamė pawadinime, kuriamė yra pawadintas.

21. Jėy bėrnu pawadintas esi, nesirūpink; bet jėy gali

vālnas pastoti, to jū geraus wartot.

22. Nēs tas bērnu patwadin-tas yra Wiešpatije, tas yra wālnasis Wiešpaties. Tai-po-jau, kas wālnas pawadintas yra, tas yra bērns Kristaus.

23. Jūs branges atpirkti este; ne pastokit žmoniū bėrnais.

24. Rožnas, mieli brolei, ku-riamē yra pawadintas, tamē jis te pasiliekt po atliū Diemo.

25. Bet apie mērgas ne turu prisālimą Wiešpaties; bet sa-lau sawo misli, laipo aš mie-lasirdingystę gawau nūg Wieš-paties, wiernas buti.

26. Targi misliju, toktay gēr-ēfant, bēl bēdōs po atliū ēfan-cjōs, kad gēr yra žmogui, taipo buti.

27. Jēy subūtas esi su mo-terisflē, ne jēštoł pērsfirtas buti; bet jey wālnas esi nūg moterisflēs, tay ne jēštoł mo-terisflēs.

28. Bet jey webi moterisflē, ne susigriešiji, ir jey merga tekētū, ne susigriešija; tacjau tokie kunisflūs turēs wargus. Bet aš rods jusū czēdicjau.

29. Bet tai sakau, mieli bro-lei, czēsas yra trumpas. To-gidēl tai mano mislis: kurie paczes tur, kad butu, laip ne turi; ir kurie werlia, kad butu, laip ne werliq;

R. X.

30. Ir kurie dzaugias, laip nesibdzaugiq; ir kurie perka, laip nieko ne turi;

31. Ir kurie wartoja šio swieto, kad tą ne piktay war-totu; nēs daitai šio swieto pra-gaišta.

32. Bet aš rods norēcjau, kad be rūpesczio butumbit. Ne-wēdesis rūpinas apie tai, kas Wiešpaties yra, laipo Wieš-paczui itiktu.

33. Bet wēdesis rūpinas apie tai, kas swieto yra, laipo itiktu pāczei. Yra stirtumas tarp moterisflēs ir tarp mergōs.

34. Netekėjusi rūpinas apie tai, kas Wiešpaties yra, jeib šwenta butu, ne tiktay kune, bet ir dwāsėje; bet tekėjusi rū-pinas apie tai, kas swieto yra, laipo wyrui itiktu.

35. Bet toktai sakau jums ant jusū naubōs; ne kad meszczau jums wirwę aplint tākla, bet tam, kad mandagu yra, ir jūs wis ir be užtrufinimo Wieš-paczui šlūžiti galētumbit.

36. Bet jehgu kuriam rēgisi, sawo mergai ne mandagu bu-sent ne tekėjus, kadangi jau nū-tała, ir ne galint kitaip buti, te dāro, lq nor; ne susigriešija; te teła ji.

37. Bet kada kas brūtay ap-sim, kadangi ne priwerczams, ir sawo wālnq wālę tur ir tai

pasijada savo širdiję, savo mergą toľę palaidyti, tas gerą dąro.

38. Pasťiaus, kursai ję už vyra išdųst, tas gerą dąro; bet kursai ne išdųst, tas geras dąro.

39. Moteristę priristą yra prie žolano, toľę jōs vyras gyvōs yra; bet jey jōs vyras užmiegt, tai wālę jei nutekėti, už kūrį ji nor, kad tiktai Viešpatiję tai nusidūtu.

40. Bet ji išganhtingėne yra, jey taipo pasiliekt, pagal mano misli. Bet aš tarūs, kad ir aš turis Dievo Dwašę.

8. Pėrskyrimas.

Apie baltwonū apiera, ir wartojima tritępantišdōs walnybės be papisttinimo.

Bet apie baltwonū apierą žinome, nēs mes wiš turime išpažinimą. Išpažinimas papucza, bet mēile pagerina.

2. Bet jey kas tikis, tą žinās, tas dar nieko ne išpažysta, taipo turētu išpažinti.

3. Bet jey kas Dievą myl, tas jo pažintas yra.

4. Taipogi žinome apie walgius baltwonū apierōs, kad baltwōs nieks yra swiete, ir kad niera kito Dievo per tą wieng.

5. Nēs noris yra, kurie wa-

dinami diewais, ar butu danguję, ar ant žēmēs, kadangi daug yra diewū ir daug wiešpacžū;

6. Taczau mes turime tik wieng Dievą, Tėvą, iš kurio yra wiš daitai, ir mes jamė: ir wieng poną Jėzų Kristų, per kurį wiš daitai yra, ir nēs per jį.

7. Bet ne kožnas tur tą žinojimą; nēs keli dar savo sąžinę suntin baltwōno dėley, ir wālgo tai per baltwonū apierą, tūmi jų sąžinę, kadangi ji taip silpna, pastoja apbjaurinta.

8. Bet walgis ne padaro mus geresnus Dievui. Jey wālgome, dėl to mes ne busim geresni; jey ne wālgome, dėl to mes ne busim menkesni.

9. Bet dabokitės, kad ta jusū walnybe ne butu ant papisttinimo silpnųjų.

10. Nēs jey kas tamę, kurs išpažinimą turi, matytū už stalo sėdinti baltwonū namūse, ar jo sąžinę, kadangi jis silpnas yra, ne gauna priežastį, wālgiti baltwonū apierōs?

11. Ir taipo tamō išpažinimo dėley silpnasis brolis prajūs, kurio dėley taczau Kristus numiręs.

12. Bet kad jūs taipo susigriešijat prieš brolius ir jų silpną

sažinę pažeidžat, tai susigriešiaties prieš Kristų.

13. Logidėl, jeį walgis mano broli papiktintu, aš niekadōs miesōs ne walgiczau, kad sawo broli ne papiktinczau.

9. Pėrskyrimas.

Raino Apāštalas, trilezonistq walybė pilbidams, sawo urėdą wartoja.

Ar aš ne esmi Apāštalas? ar ne esmi wálnas? argi ne regėjau musū Ponq Jėzų Kristų? ar jūs ne este mano dārbas Wiešpatije?

2. Jėy ne kitiems esmi Apāštalas, tai taczau jusū Apāštalas esmi: nės pėczwėtis mano Apāstal-urėdo jūs este Wiešpatije.

3. Jėy manę kas klausia, tai aš taipo atsakau:

4. Ar mums ne walė walgit ir gėrti?

5. Ar ir mums ne walė fėseri per moteri drauge wėstis, laip kitiems Apāštalamis ir Wiešpaties broliams, ir Rėpui?

6. Arba, ar tikt man ir Barnabui ne walė, tai daryti?

7. Kas laba traukia i karg ant sawo paties kastōs? Kas soda wyniczq ir ne walgo jōs waisaus? Arba kas gano laimė ir ne walgo pieno laimės?

8. Bet ar tai kalbu pagal žmonū budq? ar ne šako tai ir žokanas?

9. Nės žokane Moizėšaus parašyta yra: jauczui kulan-
czam nasrū ne užrišt. Ar rūpinas Dievas tiktai apie jauczus?

10. Arba ar ne tai šako abelnai musū dėley? nės tai musū dėley parašyta. Nės arqis, lūkestije tur arti, ir kulan-
stije tur kulti, kad gautu pagal sawo lūkesti.

11. Jėy mes jums sejam dwasistus daittus, ar didis tai daittas yra, jeį walome kuništus jusū daittus?

12. Bet jeį kiti tq walė ant jusū gawę yra, kam ne jų labjaus mes? bet mes tōs walės ne wartojom, bet wistq patenczame, jeib Ewangėliq Kristaus ne užtrūfintumbim.

13. Ar ne žinote, kad tie, kurie apierawoja, walgo apierōs? ir kurie altorui plūzija, nūg altorais išfilaitos?

14. Taip ir Wiešpats paliepe, kad Ewangėliq apšakjie, nūg Ewangėliōs tur išfilaiti.

15. Bet aš to nieko ne wartojau. Ir ne todėl apie tai rašau, kad taipu su manim' butu laikoma. Wėliczaus numirštq, užot kas mano garbę turėtu i nielq patwėrfti.

16. Nēs tad Ewangēlią ap-
šalau, to ne priuvalau girtis;
nēs tai turu daryti. Ir bēda
man, tad aš Ewangēlią ne ap-
šahczau.

17. Jey rods darau, tay man
alga dūdamā; bet jey ne rods
darau, tay taczau man tas urē-
das pawierits.

18. Rokiasi tai mano alga?
Butent, jeib apšahczau Ewan-
gēlią Kristaus ir daryczau tai
walnā ir dylā, tad sawo wal-
nybēs ne pīstāy wartoczau prie
Ewangēliōs.

19. Nēs norint wālnas esmi
nūg lōžno, taczau pasidariu
wisiems tarnu, jeib jū daug
laimēcza.

20. Žydamš pastojau kaip
Žydas, jeib Žydas laimēcza;
tiems, kurie po žolanu yra, pa-
stojau kaip po žolanu, jeib tuš,
kurie po žolanu yra, laimē-
czau.

21. Tiems, kurie be žolano
yra, pastojau kaip be žolano
(taczeig be žolano ne esmi po
akim' Dievo, bet esmi žolanė
Kristaus), jeib tuš, kurie be žo-
lano yra, laimēcza.

22. Silpniems pastojau kaip
silpnas, jeib silpnūsus laimē-
czau; wisiems wiskiu pasto-
jau, jeib wisur ben kelis išga-
nyczau.

23. Bet tai darau Ewangē-

liōs dėley, jeib jōs dalywas
buczau.

24. Ar ne žinote, kad tie, kurie
lenktyn bēga, tie wisi bēga, bet
wiens tik gauna lažybą? Tay-
gi taip bėgti, jeib tą gautum-
bit.

25. Bet kiekwiens karaujas
nūg wisiū dāiktū atsilaišo; anie
taipo, kad pragaištanti wai-
niką gautu, bet mes nepragaiš-
tanti.

26. Bet aš taip bėgu, ne
kaip ant nežinū. Aš taip šir-
mawoju, ne kaip ūrą plakdamš.

27. Bet aš sawo kuną bau-
dzu ir tą rāmdau, jeib kitiems
(Dievo žodė) sakdamš ne pats
buczau pėiktinas.

10. Pėrskyrimas.

Šunišką drašumą reik' wengti.

Bet ne noru, mieli brolei, jeib
jūs ne žinotumbit, kad wisi
musū tėwai buvo po dėbesim',
ir wisi per mares pėrėjo;

2. Ir wisi po Moizėsum krikš-
titi, dėbesimi ir marėmis;

3. Ir wisi wienoki dwásišką
walgi wālge;

4. Ir wisi wienoki dwásišką
gėrimą gėre, bet jie gėre iš
dwásiškōs ūlōs, pastuy sėtan-
czōs, kuri buvo Kristus.

5. Bet daugiū jū ne pamėgo
Dievš; nēs jie tape parmušti
pūszoje.

6. Bet tai mums patyžbzui nusidave, jeib ne užsigeistum= bim piktio, lygey taipo anie už= figeibe.

7. Jė ne bukite balwonū gár= bintojei, taip anū teli buwo, taip parašyta yra: žmones sėdosi walgit ir gėrti ir tėlėfi žáišti.

8. Jė ne telfautim, taip teli anū telfáwo, ir prapūle wie= noj' dienų' droidėsimt ir tryš tūšťtanczei.

9. Bet nehygi gunditime Kri= sty, taip anū teli jė gunde, ir žalcziū nužawinti buwo.

10. Jė ne murmėkite, taip anū teli murmėjo, ir per žudytoji buwo nužawinti.

11. Toktai wislab jiems nu= sidave patyžbzui; bet mums parašyta pagraudėnimui, ant kuriū atėjo swieto gálas.

12. Togidėl, kas mislij stowis, tefidaboja, kad ne pulstu.

13. Dar ne užpūle jus pa= gundimas, taip tik žmogis= kas, bet Diemas yra wiernas, kurfai ne lėidža jus gundinti per jusū išgalėjimą, bet dáro, kad pagundimas toki gálq gau= na, kad tą gálit patėlti.

14. Dėl to, mano mylimi, wengkite balwonū šlūžma.

15. Kaip su išmintingais tal= bu, sūdikit jus, tą sakau.

16. Peržegnotas išlytas,

kuri peržegnojam, ar tas ne yra draughste kraujo Kri= staus? būna, kūrė laužam', ar ta ne yra draughste kūno Kri= staus?

17. Mės wiens būna yra, taip musū daug wiens kūnas; ta= dangi mes wisi wiens būnūs dalywi pastojom.

18. Surėkit i Izrael pagal kūną; kurie apierūs wálgo, ar tie ne yra draughstėj alto= raus?

19. Kagi dabar sakytu? Ar sakytu, kad balwonas kas yra? arba kad balwonū apiera kas yra?

20. Bet aš tai sakau, kad tą pagonai apierawoja, tai apiera= woja welniamis ir ne Diemui. Bet aš ne noru, kad jus welnū draughstėj butumbit.

21. Jūs ne gálite pobrug gėrti Wiešpatiės klytq ir wél= nū klytq. Jūs ne gálite po= brag dalywais buti Wieš= patiės stálo ir wélnū stálo.

22. Arba, ar prieš Wiešpati tyczosimies? Ar mes drutesni už jė?

23. Wis tiesà man walė, bet ne wis naudinga. Wis man walė, bet ne wis pagerina.

24. Neq wiens te ne jėšto, kas jo yra, bet tožnas kas kito yra.

25. Wis, kas ant miesos tur=

gaus pardūdama, tai walgikit, nieko neklausinēdami, jeib sąžinēs czēdytumbit.

26. Nēs žēme ģra Wiespatiēs ir las toje ģra.

27. Bet ģeh las jus patwie-
stu iš netifinczū, ir jus norit
eiti, tai wiš, lā jums padēda,
walgikit, nieko ne klausinēdami,
jeib sąžinēs czēditumbit.

28. Bet ģeh jums las tartu:
tai esti balwonū apiera, tāj ne
walgikit dēl to, kurfai jums tai
pafāto, jeib sąžinēs czēditumbit.
Žēme ģra Wiespatiēs ir las
toje ģra.

29. Bet aš satau apie sąžinę,
ne tawo, bet kito. Nēs dēl to
dūczau sawo walnyštē sūditi
nūg kito sąžinēs?

30. Nēs ģeh aš tai su dēla-
wone priimu, kōdēlgi turēcžau
buti išblūznijams dēl to, uz lā
aš dēlawoju?

31. Tājgi ar wālgot, ar gērat,
ar lā tikt dārote, tai wiš dary-
tit ant Diēwo garbēs.

32. Ne bukit' papisttinimu neģ
Ģydamš, neģ Ģrylamš, neģ su-
rinkimui Diēwo.

33. Ķaip ir aš wišiemš wi-
sūse dāiktūse itintu, ir ne jēš-
lau, las man, bet las wi-
šiemš naubinga, jeib išganyti
butu.

11. Pērskyrimas.

Apie telis elgimus maldosa, ir wertinga
wartošimā ģwentōš weizerēs.

Buſite mano pafekējei, Ķaip
aš Ķristaus.

2. Aš ģiru jus, mieli brolei,
ķad manēs atšimenat wišūse
dāiktūse ir laiktote budā, lygeģ
ķaip jums dāwģau.

3. Bet aš jums dūmi žinę,
ķad Ķristus ģra lōžno wyro gal-
wa; bet wyraš ģra galwa mo-
terišķēs, bet Diēwaš ģra galwa
Ķristaus.

4. Ķief wienas wyraš, ķurš
melbzasi, arba praralāuja, ir
tur lā ant galwōš, tas apģēdin
sawo gālwaģ.

5. Bet moterišķe, ķurie mel-
bzasi, arba praralāuja su ne
apģengtā gālwa, ta sawo gālwaģ
apģēdin; nēs lyģ' ģra, nēģ ji
butu apšķusta.

6. Ģeh ji ne nor apšģengti,
tāj jei ir plaukus reikia nu-
ķirpti. Ķle ķadangi ne man-
dagu, ķad moterišķe nukirptus
plaukus tur, arba nušķusta ģra,
tāj te apšģeng gālwaģ.

7. Bet wyraš ne tur apšģengti
gālwaģ, nēs jis ģra Diēwo abro-
žas ir garbē; bet moterišķe ģra
wyro garbē.

8. Nēs wyraš ne esti iš mo-
terišķēs, bet moterišķe esti iš
wyro.

9. Ķr wyraš ne esti ſutwertas

moteriškės dėlei, bet moteriške vyro dėlei.

10. Dėl to moteriške tur ma-
ciės jėnkla turėt ant galvos,
angėlų dėlei.

11. Taciau neį vyraš be mo-
teriškės, neį moteriške be vyro
ne yra Viešpatijė.

12. Mės kaip moteriške iš
vyro, taip ateit ir vyraš per
moteriškę; bet vislab iš Dievo.

13. Pats savip sūdit; ar
mandagu, kad moteriške ne
apbengta po aklų Dievo mel-
sus?

14. Arba ar ne mokin jus ir
pats prigimimas, kad vyrai
gėda yra, jė jį ilgus plaukus
jėldin;

15. Ir moteriškei garbė, jė
ji ilgus plaukus jėldin? plau-
kai jė būti yra dangalui.

16. Bet jė kas yra tarp ju-
sų, kūs rods norėtu waiditis,
tas te jino, kad mes toki budą
ne turim', neįgi surinkimai
Dievo.

17. Bet aš tai prisakydams
ne galu girti, kad ne gerešnu,
bet piktėšnu budu susieinat'.

18. Pirmiaus, kad susieinat'
surinkime, girdzu, atsistyrimus
tarp jusų esant; o iš daliės tai
ir wieriju.

19. Mės tur buti tarp jusų
atsistyrimū, jeib tie, kurie tikri
yra, butu apreikšti.

20. Kad jau susieinate, tap-
czonai ne walgot' Viešpaties
weczėrę.

21. Mės, kada weczėrę tur
walgita buti, kiekvienas savo
paties walgi pirma ima; ir
wiens yra išalkęs, ir kiti gir-
tas.

22. Argi ne turit namū, ku-
riūse walgit ir gėrti galėtumbit?
Arba ar paniekinat' surinkimą
Dievo ir apgėdinat' tus, kurie
nieko ne tur? Ię jums saky-
su? ar jus pagirsu? tamė jus ne-
giru.

23. Aš gavau nūg Vieš-
paties, ię jums dawjau. Mės
Jonas Jėzus šitoj' naktij, ku-
rioj' buwo išbūtas, ėme dūg,

24. Dėlawojo ir laužę tą sa-
kydams: imkit', walgikit, tai
esti mano kūnas, uę jus laužo-
mas; tai darykit ant mano at-
siminimo.

25. Šitokiū budu, ir klylę
po weczėrės, sakydams: tas kly-
lėkas yra naujas testamentas
mano kraujė; tai darykite, kiek
kartū gėrsit, ant mano atsimi-
nimo.

26. Mės kaip tantes šios
dūnės walgisit' ir iš šio kly-
lėko gėrsit', turit' Viešpaties
smerti apsahti, iki jam atei-
nant.

27. Purfai jau newertingą
walgo tą dūg, arba iš klylėko

Diešpaties gér, tas káltas yra kuno ir kraujo Diešpaties.

28. Bet žmogus patšai tefimėgin, ir taipo te wálgo tós būnós ir iš to klysto te gerie.

29. Nės kas newertingay wálgo ir gér, tas šatw patš súdq wálgo ir gér, túmi, kad jis ne atškir kuną Diešpaties.

30. Togidėl ir taip daug negálinežų ir ligonų tarp jų yra, ir gérš dalyks jau miegt.

31. Nės jey patšs šatw súditumbim, ne butumbim súdijami.

32. Bet kada súdijami, tay mes Diešpaties baudžami esame, kad drauge su švietu ne prapultumbim.

33. Dėl to, mano mieli brolei, kada susieinat' wálgiti, tay laukite kito kito.

34. Bet jey kas álkšta, tas te wálgo namėj', kad ne ant súdo susieitumbit. Ritus dáiktus itaishju, kad ateisu.

12. Pėrskyrimas.

Kaip dwášklos dówanos wartójamós. Bet apie dwáškias dówanas, mieli brolei, ne noru, kad ne žinotumbit'.

2. Jūs žinote, kad pagonai buwote ir nuėjote pas nebylus balwonus, kaipo wėdami buwote.

3. Todėl apsatau jums, kad neį wiens per Dwásę Diewo kalbąsis, Jėzų ne praeitia; ir neį wiens ne gal Jėzų Diešpatim' wabinti, kaip tik per Dwásę šwentą.

4. Yra tuleropos dówanos, bet wiena yra Dwásė.

5. Jė tuleropi yra urėdai, bet wiens yra Diešpatš.

6. Jė tuleropos yra galybės, bet wiens yra Dievas, dárasis wislab wisše.

7. Kiek wienamė ródosi dówanos Dwásės, wisiems ant naubós.

8. Wienam būdama per Dwásę kalbėti su išminče, kitam būdama kalbėti su (aštrū) išmániu, pagal tą pacę Dwásę;

9. Kitam tikėjimas, toį pacų Dwásėj; kitam dówana išgybiti, toį pacų Dwásėj;

10. Kitam stebuklus daryti, kitam prarátawimas, kitam dwasės atškirti, kitam tuleropi liežuwojei, kitam liežuwojus išguldyti.

11. Bet tai wislab dáro ta pati wiena Dwásė ir išdalyja kiekvienam jo ypatislą dówną, kaip ji nor.

12. Nės lygeį kaipo wienas yra kunas, ir taczau daug šánnariū tur, bet wisi šánnareiwieno kuno, norint jų daug yra, ta-

czau vienas kunas yra; taipo ir Aristus.

13. Mēs mes wisi per wieng Dwāšę i wieng kuną esme kritę-titi, ar butumbim Jybai, arba Grytai, bernai arba walni; ir wisi i wieng Dwāšę pagir-biti.

14. Mēs ir kunas ne vienas yra sánaris, bet daug.

15. Bet jey toja tartu: aš ne esmi ranka, dėl to ne esmi kuno sánaris; ar dėl to ji ne butu kuno sánaris?

16. Ir jey ausis tartu: aš ne esmi akis, dėl to ne esmi kuno sánaris; ar dėl to ji ne butu kuno sánaris?

17. Kad wiskas kunas akis butu, kur butu girdėjimas? Kad jisai wiskas butu girdėjimas, kur butu uštijimas?

18. Bet dabar Dievos sánarius státe tožną ypaczę prie kuno, kaip jis norėjo.

19. Bet kad wisi sánarei wiens sánaris butu, kur dingtu kunas?

20. Bet dabar daug yra sánarių, ale vienas yra kunas.

21. Ne gal akis satyti rankai: aš tawęs ne priwalau; arba wėl galwa tojoms: aš jūšū ne priwalau.

22. Bet labjaus tie kuno sánarei, kurie rėgisi mums silp-nausi čša yra priwalingiausi.

23. Ir kurie mums ródosi ne garbingiausi čša, tiems dau-giausę garbės būdam; ir kurie mums ne gražę pritinka, tus labjaus išrėdom.

24. Mēs kurie mums gražę pritinka, tie to ne priwaló. Bet Dievas taip sudawábijo kuną, ir menkesnamjam sánarui daugiausę garbės dáwe.

25. Kad ne atsislyrimas butu kúne, bet sánarei už kito kito lygę rupintus.

26. Ir jey wiens sánaris ten-czia, tą wisi drauge tenczia; ir jey wiens sánaris šlowingų laisoms, tą wisi sánarei draugę džiaugiasi.

27. Bet jūs este kunas Aristaus ir sánarei, kiel wens pa-gal savo dáli.

28. Ir Dievos státe surinkimė pirmjau Apáštalus, ant antro praratus, ant trečio mokitojus, potam stebuklų darancus, po-tam dowania išgydit turincus, gėlbėtojus, walbonus, tuleropus liejumjus.

29. Ar jie wisi yra Apáštalai? ar wisi yra prarakai? ar wisi mokičiai? ar wisi stebuklų darytojai?

30. Ar wisi tur dówną iš-gybiti? ar wisi kalba tulero-pais liejuojeis? ar gal wisi išgulbyti?

31. Bet jėštoit' gerausū dó-

vanū. Ir aš jums dar gerės-
ni kėlą parodysiu.

13. Pėrskyrimas.

Atitėjoniktās mēilēs gražumas ir bu-
das.

Jėy aš žmonū ir angėlū lie-
žuwjeis kalbēcžau ir mēilēs ne
turēcžau, tay buczau warias
užgš, arba kantalas stambgš.

2. Ir jėy galēcžau prarašau-
ti, ir žinoczau wišas paslėp-
tines ir wišą išpazinimą, ir
turēcžau wišą tikėjimą, taipo,
kad ir kálnus pėrtelczau, ir mēi-
lēs ne turēcžau, tay nieks bu-
czau.

3. Ir jėy wišą sawo turta
ubagamš išdalyczau ir dūczau
sawo kung begint, ir mēilēs ne
turēcžau, tay nieko man ne mą-
czitu.

4. Mėile yra lengwa ir mei-
linga, mėile ne papyksta, mėile
ne esti sawwálninke, ne pasipu-
czia,

5. Ne dártoš, ne jėšto kas
sawo yra, ne išpykšdin, ne jėš-
to ištádós.

6. Ne dzaugiasi neteisybe, bet
dzaugiasi tiesa.

7. Wislab patencza, wislab
tiš, wišo lúkur, wislab pakel.

8. Mėile niekados ne paláuja,
norint paláus prarašáwimai,
ir paláus liežuwjei, ir išpaži-
mas paláus.

9. Mės musū žinojimas yra
iš daliēs, ir musū prarašáwi-
mas iš daliēs yra.

10. Bet kad ateis kas tobula
yra, tay paláus musū žinojimas
iš daliēs.

11. Kúbitiu budams, kalbė-
jau kaip kúbitis, ir kaip kúbitis
išmaniau, ir dumojau kaip kú-
ditis. Bet kaip jau wýru pa-
stojau, atmeczau kúbitiū budą.

12. Mės dabar rėgime per
žertolą tamšamė žobiye, bet ta-
da nū wėido iki wėido. Dabar
pažýstu iš daliēs, bet taba pa-
žýsu, kaip ir aš pažintas esmi

13. Bet dabar pafiliekt tikė-
jimas, lúkestis, mėile, tie tryš.
Bet mėile didžiausa jų yra.

14. Pėrskyrimas.

Žltas wartojimas liežuwjų ir prara-
šáwimo.

Jėštoit' mēilēs. Didey rūpin-
tities apie dwásýktas dōwanas;
bet labjausę, kad prarašáu-
tumbit.

2. Mės kurs kalba liežuwjeis,
tas ne žmonėms kalba, bet Die-
wui; nės ney wiens jo ne kla-
šos, bet Dwásėje jis kalba pa-
slėptines.

3. Bet kurs prarašáuja, tas
kalba žmonėms ant pagerini-
mo ir ant pagraubėnimo it
ant palinkšminojimo.

4. Kurs liežuwjeis kalba, tas

pats samę pagérin; bet kurs prarakaúja, tas pagérin surintimę.

5. Aš norėczau, kad jūs wisi liežuwojeis kalbėti galėtumbit, bet daugiaus, kad prarakaútumbit. Nės kas prarakaúja, didėsnis yra už tą, kurs liežuwojeis kalba, jehgu ben tai ir išguldytu, kad surintimas iš to pagerintas butu.

6. Taigi, mieli brolei, jeh pas jus ateiczau ir kalbėczau liežuwojeis, kam jums derėczau, jeh su jums ne kalbėczau ar per apreiškima, ar per aštu išmánima, ar per prarakaúwima, ar per pamoksla?

7. Jut taipu stow ir tuse daituse, kurie skamba, ir taczau negywi, ar butu wamzdis, ar arpa: kad ne stirtus balsus išbútu, kaip galima žinoti, kas wamzdzúta, ar kas ant arpos žaista yra?

8. Nės jeh trúbas ne pėrmanomę balsę išbúda, kas ant mušio pasigátawos?

9. Taipu ir jūs, kada liežuwojeis kalbat, jeh ne išmánomę kalbą išleidzat, kaip bus žinoma, kas kalbėta yra? nėra i wėją kalbėsite?

10. Jra tiesa tulceropi budai balsų swiete, ir tū paczū taczau ne esti neį wiens ne pėrmanomas.

11. Taigi jeh ne žinau balso pėrmanima, busu ne išmánomstam, kursai kalba; ir kalbąsis bus man ne pėrmanomas.

12. Taipu ir jūs, kadangi dieų rūpinaties apie dwąsiflas dówanas, to jėškotit, kad surintimę pagerintumbit, kad wiso apstingay turėtumbit.

13. Dėl to, kas liežuwojeis kalba, taipu tefmelđza, kad jis tai ir išguldytu.

14. Bet jeh aš liežuwoju meldzūs, taę melđyasi mano dwąse; bet mano duma neį wienam nieko ne mączija.

15. Bet kaipgi tur buti? taipu butent: melšūs su dwasė, irgi melšūs ir dumoje; giedosu psalmus dwąseje, irgi giedosu psalmus ir su duma.

16. Bet kada tū žegnoji dwąsėje, kaip gal tas, kurs wietoje nemokito stow, Amen tarti ant tatwo dėlawonės? kadangi jis ne išmáno, ką tu kalbi.

17. Tu tiesa geray dėlawoji, bet kitišai iš to ne pagérinams.

18. Aš dėlawoju sawo Diewui, kad daugiaus kalbu liežuwojeis už jus wisus.

19. Bet surintimė wėlijūs pentkis žodžus kalbėti sawo duma, jeib ir kitus pamokiczau, ne kaip dėšimt tūkstančzū žodziū liežuwojeis.

20. Mielai brolei, ne pastotit

kūdieis iſmānime, bet pīttenybēje bukite kūdieis, ale iſmānime bukite tobuli.

21. Zolane paraſyta yra: aſ ſitais liežuwojeis ir ſitomis lūpomis kalbēſu ſiems žmonēms, ir taczau manēs ney taip ne klaufys, ſaſo Wieſpats.

22. Togidēl liežuwojei ne yra žēnklu tiſintiems, bet netiſintiems; bet praraſawimas ne netiſintiems, bet tiſintiems.

23. Taggi jey wiſas ſurintimas wienoje wietoje ſuſieitu, ir wiſi liežuwojeis kalbētu, bet ieitu tēn nemokiti arba netiki, ar ne ſaſytu, juſ eſant padūkus?

24. Bet jey wiſi praraſautu, ir kad ateitu netikis, arba nemokits, tas butu tū wiſū pērlubitas ir wiſū ſūbitas.

25. Ir taipo, kas jo ſirdije paſlėpta, butu rėgima, ir jis taipo pulstu ant ſawo wėido, Diowo melſtus ir iſpažintu, Diowq titrah eſanti juſtje.

26. Kaipgi dabar yra, mieli brolei? kad ſuſieinate, kiekvienas tur pſalmus, tur pamokſlq, tur liežuwojus, tur apreiſkimq, tur iſguldimaq. Wis tal te dēſtis ant pagerinimo.

27. Jey kas liežuwoju kalba, ar po dy, ar daugiausey po tris, paſarczuq, tay wiens te iſguldo.

28. Bet jey kas ne eſti iſguldbytojis, tay te tyl jisai ſurintimē; bet te kalba ſaw paczām ir Diowui.

29. Bet praraſai te kalba, du arba trys, ir titi te ſūbija.

30. Bet jey apreiſkimas nuſidūda titam, ſėdinczām, tay pirmas te tyl.

31. Gālite tieſa wiſi praraſauti, po kīts kito, jeib wiſi mokintus, ir wiſi graudenti butu.

32. Ir praraſū dwāsēs yra padūtos praraſams.

33. Nēs Diowas ne yra Diowas nebawādo, bet paſājauſ, kaipo wiſuſe ſurintimuſe ſtven-tujū.

34. Juſū moteres te tyl ſurintimuſe; nēs ne tur joms buti walē kalbėti, bet jeib padūtos butu, kaipo ir zolanas ſaſo.

35. Bet jey to nor iſmoki, namėj' ſawo wyruſ te klaufa. Ne padoru moterims kalbėti ſurintimē.

36. Arba, ar Diowo žodis nūg juſū iſėjo? arba pas juſ wienuſ atėjo?

37. Jey kas rėgiſi praraſu eſq, arba dwāſiſtas, tas t' iſpažyſta, lq jums raſau, nēs yra Wieſpatis prifaſimai.

38. Bet jey kas yra nežinaſ, tas te eſie nežinaſ.

39. Todēlē, mieli brolei, rupinkīties bīdēy prarastawimo ir ne ginkīte, liežuwjeis kalbēti.

40. Wis te dēstis wiezlibay ir dawadney.

15. Pērskyrimas.

Apie priekšlīmā numīrusiū, ir taip su tāmī bus.

Bet aš jums, mieli brolei, primenu Ewangēliōs, kurē jums apsakiau, kurē jus taipojau ir priēmēt', kuriōj taipojau ir stowite;

2. Per kurē taipojau išganyti pastojat, kokiū būdu jums apsakēs esmi, jey jūs jē teb' turite; kad tiktay ne butumbit noprosnay tifeje.

3. Mēs aš pirmjauš dawjau jums, ka ir aš gawau, kad Kristus numirēs už musū griekus, pagal rāšta;

4. Ir kad jis yra laibots ir prisikėlēs iš numirusiū trēcza diena, pagal rāšta,

5. Ir kad regētas yra kēpaso, potam dwylikōs.

6. Potam regetas yra daugiaus ne taip pentiū šimtū broliū wienū kartū, kuriū dar daug ggywi, bet keli jau užmige.

7. Potam regētas yra Joku-
bo, potam wisū Apāstaliū.

8. Pastuczauš po wisū jis ir

manēs, taip ne czēsū gimusio, regētas yra.

9. Mēs aš esmi mažausas tarp Apāstaliū, taip kurs ne werts esmi, kad Apāstaliū wadinams buczau, todėl kad pėrsėtinėjau surinkimā Diewo.

10. Bet iš Diewo malonēs esmi, kas esmi, ir jo malone manije ne buwo noprosna, bet aš daugiaus dirbau už jūs wisus; ale ne aš, bet Diewo malone su manim' esanti.

11. Dėlgi to, ar aš buczau, ar anie, taipo Diewo jodi apsakome, ir taipo jus tifejot'.

12. Bet jey Kristus apsakomas yra, kad jisai iš numirusiū prisikėlēs, taipgi keli jusū sakō, priekšlīmā iš numirusiū nielg esant?

13. Bet jey priekšlīmo iš numirusiū niera, tay ir Kristus ne prisikėlēs.

14. Bet jey Kristus ne prisikėlēs, tay noprosna yra musū kozonis; tay ir jusū tifejimas noprosnas.

15. Bet mes ir butumbim išrasti netikri ludininkai Diewo, kad prieš Diewā butumbim lūdiye, ji Kristų priekšlūsi, kuri ne butu prieklēs; kadangi numirusieji neprisikēla?

16. Mēs jey numirusieji neprisikēla, tay ney Kristus ne kēlēsi.

17. Bet jėh Kristus nesikėle, tai jusū tikėjimas noprosnas; tai dar este savo griekuse;

18. Tai ir tie, kurie Kristuje užmigo, prapūle.

19. Jėh šioje ghvastije tik tai Kristumi nusitikim, tai bėd-nausi esame iš wisū žmonū.

20. Bet dabar Kristus kėlėsi iš numirusiū ir pastojų pirmūnu tū, kurie miegti.

21. Kadangi per vieną žmogų smertis, ir per vieną žmogų prisikėlimas iš numirusiū ateit.

22. Nės kaip jie Adomė wisi miršta, taip ir jie wisi Kristuje bus ghwi padaryti.

23. Bet kiekvienas savo rėde: Pirmūnis Kristus; potam Kristui priklausančiai, kad jis ateis.

24. Potam gėlas, kad jisai karalystę Diewui ir Tėwui padūs, kad niekū pawers wisą porystę ir wisą wbrausybę ir galybę.

25. Bet jis tur ponawóti, iki paguldis wisus savo neprietelus po savo kójomis.

26. Pastiaus neprietelus, kursai bus niekū pawerstas, yra smertis.

27. Nės wisus dáiktus padawe po jo kójomis. Bet kad jisai sato, wisus dáiktus pa-

tai be to, kursai jam wisus dáiktus padawe.

28. Bet kad jam wis bus padūta, tai ir patš Sunus padūtas bus tam, kursai jam wis lab padawe, jeib Diewas butu wislab wisuse.

29. Szeip, ką dáro tie, kurie kristidinasi ant numirusiū, jėh numirėji wisų nesikel? Kam jie kristidinas ant numirusiū?

30. Ir kamgi mes patvojumė stowim' kas adyng?

31. Prie musū garbės, kurę turu Kristuje Jėzuje, musū Wiešpatije, aš mirštu kas dieng.

32. Jėh aš žmogįstoj mislij su žwėrimis Epėzoi' ėmjausi, ką man mączij, jėh numirę nesikel? Wálgitim' ir gėrtim', nės rytoi' esame numirę.

33. Ne dūkities išwadžuti! Piktos kalbos pagadin gerus elgimus.

34. Babūstis ben vieną kartą tikrai ir nė susigriebikit'; nės keli nieko ne žino apie Diewą, tai jums ant apgėdinimo sakau.

35. Bet jėh kas czę sakytu: kaip numirusieji prisikels? ir su kokeis kūnais jie ateis?

36. Tu burnau, ką tu sėji, ne atghja, jėh pirm ne numirtu.

37. Ir ką tu sėji, juk ne yra tas kūnas, kursai tur pastoti,

bet tiktay grūdas, butent kvietys, ar kitū wiens.

38. Bet Dievas jam dūda kūnų, taipo jis nor, ir kiekvienai sėklai jės paczōs kūnų.

39. Ne wiskas kūnas yra tas patš kūnas; bet kitōls kūnas yra žmonū, kitōls galwiyū, kitōls juwiyū, kitōls paukšczyū.

40. Jr yra dangiškī kūnai, bey žemiškī kūnai. Bet kitų sklowę tur dangiškī, ir kitų žemiškī.

41. Kitų staistumų tur saule, kitų staistumų tur mėnū, kitų staistumų tur žwaigzdes. Mēs wiens žwaigždē kitų pėreit staistumū;

42. Taipu ir prisikėlims numirusiū. Sėjams yra pagendgas ir kėlis nepagendgas.

43. Sėjams yra negarbėj' ir kėlis sklowėje. Sėjams yra silpnybėje ir kėlis stiprybėje.

44. Sėjams yra kūnas, toks gimęs, ir kėlis kūnas dwąsisklas. Jey turi kūnų, toks gimęs, tay turi ir kūnų dwąsisklų.

45. Kaip parašyta yra: pirmasis žmogus, Adomas, sukwertas yra i kūnišką gywastį; ir pastutinyšis Adomas i dwąsisklų gywastį.

46. Bet dwąsisklas kūnas ne esti pirmasis, bet kūniškasis, potam dwąsisklas.

47. Pirmasis žmogus iš žė-

mės ir žemiškias; antrasis žmogus yra Wiešpats iš dangaus.

48. Koks žemiškasis, tokie ir žemiškieji, ir toks dangiškasis, tokie yra ir dangiškieji.

49. Jr kaip mes nešojom' ābrožą žemiškū, taipu ir nešosim ābrožą dangiškū.

50. Bet apie tai sakau, mieli brolei, kad kūnas ir kraujas ne gal karalystę Diewo i dalysius gauti, ney pagendgasis dāiktas ne gaus nepagendantī.

51. Sztay, sakau jums paslėpting. Ne wisi užmigšime, bet wisi pėrmainyti busim.

52. Jr tai umay, aties mirksnije, czese pastiausōs trūbōs. Mēs trūba girbēta bus, ir numirusieji kėlis nepagendga, ir mes pėrmainyti busim.

53. Mēs šitas pagendgasis tur apsiwilti nepagendanczu, ir šitas smertėlnasis tur apsiwilti nesmertelnyštē.

54. Bet kad šis pagendgasis apsiwiltis nepagendanczu, ir šis smertėlnasis apsiwiltis nesmertelnyštē, tay išsipildis tas žodis, kurlai parašytas yra:

55. Smertis yra prarytas pėrgalėjime. Smertie, kamē tatwo gilys? pėklā, kamē tatwo pėrgalėjimas?

56. Bet gilys smertiēs yra grieklas; bet galybe grieklo yra žolanas.

57. Bet garbē Dievui, kurfai mums pērgalējīnā dāvēs, per musū Pona Jēzu Kristu.

58. Dēl to, mano mieli brolei, bukit' stiprus, ne pajūbīnami, ir wiš auglīte dārbe Biešpatīēs, labangi žinote, jūsu dārbā ne noprosnā ēsanti Biešpatije.

16. Pērskyrimas.

Apie dōwanā rantiu wargdieniems trīšģzonims Jeruzalej'.

Betapie dōwanas, kurios šwentiems subedamos, laipo paliepjau surintimams Galatioje, taip ir jūs darykite:

2. Rožnā pirmajā dienā nedēlēs kietwienas iš jūsu te padēdie pas jame ir te surent, kiet jam mēģsta, jeib ne man atējus, tada dar reiktu subēti dōwanas.

3. Bet kada aš busu atējes, tad tūs, kurus jūs išprāsīte, su grōmatomis sūsu, jeib nunēktu jūsu dōwanas i Jeruzalej.

4. Bet jey reikals bus, kad ir aš nukēlāuczau, tad jie su manim kēlaus.

5. Bet aš pas jūs ateisu, kad per Macēdoniā kēlausu; nēs kēlausu per Macēdoniā.

6. Bet rasi pas jūs paslīktu, arba ir žiemawosū, jeib jūs manē palībētumbit', kur aš uetīu.

7. Dabar jūs ne noru regēti pro šālī eidams; nēs tītūs ben toki cēšā pas jūs paslīktēs, jey Biešpats perleis.

8. Bet aš paslīktu Ēpēze i sešminā.

9. Nēs man atwērtos ģra dibēles burys, daug naudōs dāranczōs; ir daug ģra priēšīnīktū czonay.

10. Jey Timotējus ateis, dabokite, kad be baimēs pas jūs butu; nēs ir išai dirba dārbā Biešpatīēs, laip ir aš.

11. Togidēl ney wiens jē te ne panietin. Bet palībēit jē palājuje, jeib pas manē ateitu, nēs aš jo laukīu su broleis.

12. Bet apie broli Apollo žinōkite, kad jē labay igraudēnau, kad pas jūs ateitu su broleis, ir jīs iš wišo ne norējo dabar ateiti, bet ateis, kad atspēs.

13. Subēkite, stowēkite tītē jime, bukite wĥrai, ir bukit stiprus!

14. Jūsū daittai wiši te nusibūdīe mēilēje.

15. Bet aš jūs graudēnu, mieli brolei: jūs pazģstāt namus Stepōno, jūs pirmūnēs ēsant Alajoj', ir pātys pasģsturs ant tarnāwimo šwentiems;

16. Jeib ir jūs tokiems butumbit padūti, ir wišiem, ku-

rie drauge procēwōjas ir
birba.

17. Aš dzauģiūs dēl atējimo
Stepōno ir Portunato ir Aīai-
ko; nēs ko jušū ne tēdāwau,
tai jie atpilde.

18. Jie atgāwino mano ir
jušū dušig. Išpazīntite to-
kius.

19. Swēitina juš ſurinkimai
Aīioj. Dibey juš swēitina
Wiešpatije Aīwilas ir Pri-
cilla, ſu ſurinkimu jū namūse.

20. Swēitin juš wiši brolei.

Swēitinkit' kīts kītā ſu ſwentu
pabuczāwimu.

21. Aš Powilas swēitinu juš
ſawo rantā.

22. Jēh ſas Bona Jēzu Krištu
ne mīl, ſas t'ešie Anatema.
MaranAīttā. (Wiešpatsateina.)

23. Malone Bono Jēzaus
Krištaus te esie ſu jumīs.

24. Mano mēile te esie ſu
jumīs wišais Krištufe Jēzuje.
Amen.

Plimoji gromata Korintionam̃s, lūsta
iņ Dilippōs, per Stepōnu ir Portunatā
ir Aīaīta ir Timotēju.

Antroji gromata ſwento Powilo Korintionam̃s.

1. Pērskyrimas.

Powilo kantrums pērsekīnējime.

Powil's, Apāstal's Jēzaus
Krištaus per Diēwo wāle, bej
brolis Timotējus, ſurinkimui
Diēwo Korintē, podraug ir wi-
šiemš ſwentiems wišo' Aīajoj'.

2. Malone t'esie ſu jumīs, ir
pačājus nūg Diēwo mušū Tē-
wo, ir nūg Bono Jēzaus Kri-
štaus.

3. Pašlowint's t'esie Diēwas
ir Tēwas Bono mušū Jēzaus
Krištaus, Tēwas mielakirdin-
gštēs, ir Diēwas wišo palinkš-
minojimo,

Ņ. T.

4. Kuršai muš palinkšmina
wišame mušū wargē, kad ir
meš palinkšmint gālime ēšan-
czus wišokiamē wargē, tūm
palinkšminojtmu, kurtūmi meš
esme palinkšminojami nūg
Diēwo.

5. Nēša laik kentējimo Kri-
štaus daug turim, taipo ir apš-
czech palinkšminojami esme per
Krištu.

6. Bet ar wārgo turim, ar
palinkšminojimo, tai toktai
jums ant gēro nufidūst. Jēh
wārgas, tai jums nufidūst ant
palinkšminojimo ir iņgānimo,
(kuršai iņgānims pastrōdo, jēh

kenczat šu kantrumu, taipo, kaip mes kenczam). Jėz palinkšminojimas, tai taipojau jums nusidūst ant palinkšminojimo ir išganimo.

7. Jėz mūsų nusitilėjimas stiprų stovų už jus, kadangi žinom', kad, kaip jūs kentėjimo dalyvi este, taip ir palinkšminojimo dalyvi busit.

8. Mėsa ne slėpsim jums, mieli brčiai, savo vargą, mūsų Ažio' nusitikusi, kur per miera apšunkiti buvom, ir per šylą taipo, kad jau abejojom, būdami išliktę.

9. Jėz šaivie pamislįe buvom', turėję mirti. Bet tai todėl nusidavę, jeib ne patys šaivim' nusitiketumbim', bet Dievui, kuriai numirusūs prisel;

10. Kuriai mus nū tokio smertiės išgelbėjo ir dar kasdien išgelbt; ir jūmi nusitikim, jė ir tolaus mus išgelbėsenti,

11. Per pagalbą jūsų užmeldimo už mus; jeib ant mūsų, už tą dovaną, nū daug žmonių mūsų dūta, daug dėkavonės butu.

12. Mėsa tai mūsų gyvus, būtent lūdišim mūsų sąžinės, kad mes prastybėj' ir dieviškų' tikrybėj, ne kūniškų' išmintije, bet Dievo malonėje

šimė šviete elgėmės, bet daugiausėj pas jus.

13. Mės nieko kito jums nerāšom, kaip tą skaitot' irgi randat'. Bet tikūs, jūs ir itigalo mus tokius rāsit, tokius mus iš dailės ir rādot.

14. Mės mes esame jūsų gyvus, kaip ir jūs mūsų gyvus este ant dienų Viešpaties Jėzaus.

15. Jė tūmi nusitikdam's mislijau andų pas jus ateit, jeib vėl geradėjstę gautumbit,

16. Jė aš per jus i Macēdonia kēlaudams, vėl iš Macēdoniūs pas jus iškātēzau, ir jūsų palgdēs buczau i Judēg.

17. Argi n' apsidumojime elgiausi, toktai letindams? arba ar mano apsiēmimai kūniški? ne taipo; bet pas manę yra kas je, tai je, ir kas ne, tai ne.

18. Bet, at viernasis Dievas žino! kad mūsų žodis ant jūsų ne buvo je ir ne (šitaip ir kitaip).

19. Mėsa Dievo Sumus, Jėzus Kristus, tarp jūsų per mus apskytas, per manę bėg Silvaną bėg Timotėjų, tas ne buvo je ir ne, bet je buvo jamė.

20. Mės visi Dievo pažabėjimai je yra jamė, ir Amen yra jamė, ant Dievo garbės per mus.

21. Bet Dievas yra, kur

mus patvirtin podraugey su jumis i Kristu ir mus pamostijes,

22. Ir užpéczwetijes, ir i musu širdi pradutlq, Dwase, daweš.

23. Bet aš Diemq per ludi-
nintq šaukiu ant savo dušidš,
kad jus paczėdijes esmi tūmi,
kad ne wėl i Korintq atėjau;

24. Ne, kad mes wiešpatau-
tumbim ant jusu tikėjimo, bet
mes pagálbininkai esme jusu
dzaugsmo, nės jus stowit tikė-
jime.

2. Pėrskyrimas.

Apie priėmima prisiwercengzo grieki-
ninto.

Bet tai sawij dumojau, kad ne
wėl smutnybėj' pas jus atei-
czau.

2. Nėsa jey aš jus apsmútiju,
kas yra manę palinkšmingš?
ar ne tas, kurs nūg manęs
apsmútijams yra?

3. Ir toktai jums rašiau, kad
aš ateidams ne turėczau smú-
titis, kureis man dzaugtis wer-
ta butu. Kadangi tai nū wisu
jusu tikūs, kad mano dzaug-
smas jusu dzaugsmas esas.

4. Nės rašiau jums dibime
warge bey širdiės tūžboj, su
daug ášaromis, ne kad turė-
tumbit' apsmútiti but, bet kad

mėilę išpažintumbit', kūrę turn
ypaczey prieš jus.

5. Bet jey kas smútkq padá-
ręs, tas ne manę apsmútijo,
bet iš daliės (kad ne per daug
sathczau) jus wisus apsmútijo.

6. Bet ganà, kad tas nū daug
taip pabartas yra;

7. Jeib dabar jau jam jū
daugiaus atléistumbit' ir pa-
linkšmintumbit', kad jis ne nu-
grimstu per didzoi' smutnybėj'.

8. Todėl graubenu jus, išró-
dite tą mėilę ant jo.

9. Nėsa dėl to ir rášes esmi
jums, kad išpažinczu, bau jus
iš tikro paklusni este wisuse
dalytuse.

10. Bet turiam jus tą atléi-
dzat, tam ir aš atléidzu. Nėsa
ir aš, tam tą atléisdamš, tai
atlėidzu dėl jusu, Kristaus wie-
toj';

11. Kad ne apgaúti butum-
bim šėtono. Nėsa mums ne
yra nežinoma, tą jis mislij.

12. Bet taip aš iškalau Tro-
adon, apsatyt Ewangėliq Ari-
staus, ir man burys atwėrtos
buwo Wiešpatije,

13. Ne rimau savo dwásėj',
ne rádęs Titu, savo broli; bet
atsisweikines nū jū, išėjau i
Macėdonia.

14. Bet Diemui dėtui', dū-
danczam mums wisados pėr-
galėjima Kristuje, ir aprėiš-

kianczam kwápa sawo ispažini-
mo per mus wiśosa wietosa.

15. Nės mes esme Diewui
gėrs kwápas Kristaus, tarp
abiejū, tarp isgánomūjū ir
prapūlanczūjū.

16. Sziems kwápas smertiės
ant smertiės; bet aniems kwá-
pas gywastiės ant gywastiės.
Ir kas yra tam tinkas?

17. Nėsa mes ne esme, kaip
daug tokiū, kurie Diewo žodi
pėrkreipja, bet kaip iš tikrybės,
ir kaip iš Diewo, po Diewo
akiū, kalbame Kristuje.

3. Pėrskyrimas.

Užtarim's ewangelisto motinimo urėdo.
Argi wėl pradėdam pátys pa-
figirt? arba bau priváлом',
kaip keli, pagiranczū gromatū
jusump, arba pagiranczū gro-
matū iš jusū?

2. Jūs este musū gromata,
rašyta musū širdije, pažysta-
ma ir skaitoma nū wiśū žmonū;

3. Kurie pažystami pastójot,
ėsq gromata Kristaus, per mu-
sū šatimo urėdą itaisyta, ir per
mus rašyta; ne tinta, bet Dwa-
sė gywojo Diewo, ne i atmens
toblyczas, bet i kunisčas šir-
diės tobllyczas.

4. Bet toki nufitikejimą turim
Diewop per Kristų,

5. Ne kad mes tinką butum-
him iš sawės, tą miślit, kaip

iš sawės, bet kad tinką esme,
tai iš Diewo yra;

6. Kursai ir mus tinkanczus
padare, pilnamot urėdą naujo
testamento, ne skaitytinės, bet
Dwásės. Nėsa skaitytine nu-
žawina, bet Dwase gywus daro.

7. Bet jėy urėdas per skaity-
tines žawinasis ir i atmenis
rašytasis, skaitumą turėjo,
taip, aza waitai Izraelio ne
galėjo pažurēt i weidą Moi-
zėšaus, dėl skaitumo jo weibo,
kurs taczau palauja:

8. Kaip ne turētu toli dau-
giaus skaitumo turēt urėdas,
Dwase dūdasis?

9. Nėsa jėy urėdas, pražūdi-
mą apskatęsis, skaitumo tur, jū
daugiaus urėdas, teisybę apsa-
kęsis, apstingą tur skaitumą.

10. Nės ir ana dalis, kuri
pėrkwiesta buwo, ne laisytina
yra per skaitumą prieš šit ap-
stingaji skaitumą.

11. Nės jėy skaitumo turėjo,
kas pasilauja, jū daugiaus šlo-
wės turės, kas pasiliekt.

12. Tokigi nufitikejimą turė-
dami, dibey brášey elgiamies,

13. Ne darydami, kaip Moi-
zėšus, kursai sawo weidą dan-
galu apskabino, kad waitai Iz-
raelio ne galėjo žurēt i gálą
to, kurs pasilauja.

14. Bet jū ūmai yra užtie-
tinti. Nėsa itī šei dienai tas

patš dangals pašliekt ne atdengtas ant šenojo testamento, jiems tą skaitant, kursai Kristuje pašlūja.

15. Bet iki šei dienei, kad Moizėšus skaitoms, dangals labia jiems ant jų širdžių.

16. Bet kad jie prisivėrstu prie Viešpaties, tay dangals butu atimtas.

17. Nėsa Viešpats Dvasė yra. Bet kur Viešpaties Dvasė, čy valnybe.

18. Bet jau pasirodo tiekviename mūsų kaip žerkole Viešpaties skaitumas, vėidu atdengtu, ir mes pėršvieczami esame i tą patį abrožą, nū skaitumo i skaitumą, kaip nū Viešpaties, kursai Dvasė yra.

4. Pėrskyrimas.

Pašingums Ewangelijs tikinczėse, po wargais laranjančėse.

Todėl toki urėdą turėdami, kaipu mums mielāširdingyste dūta yra, tay ne pašlām;

2. Bet wėngiame ir slėpjamą gėdą, ir klastomis ne apšieiname, nehy pėrkreipjam Dievo žodi, bet su tiesės apreištimu, ir geray elgiamies prieš wišų žmonų sąžinę po Dievo akių.

3. Targi jey mūsų Ewangėlią apdengta, tay apdengta prapūlanties,

4. Prie kurių Dievas šio

šwieto netifinczųjų ūmus apjėfin, kad ne mato skaištą šwiesą Ewangelijs apie skaitumą Kristaus, abrožų Dievo esanczo.

5. Mēs mes ne pātys šawę apšakom, bet Jėzų Kristų, jėšanti Viešpati; bet mus jūšū tarnus, dėley Jėzaus.

6. Nėsa Dievas, kursai liepe šwiesą iš tamšos prašwisti, tas dāwe skaištų šwiesumą i mūsų širdis, jeib (per mus) rastus apšwietim's ant išpajinimo skaitumo Dievo, wėide Jėzaus Kristaus.

7. Bet mes toki skārbą turim' žėmiškūse rytūse, kad apstingoji macis butu Dievo, ir ne iš mūsų.

8. Mes turim' wišur wargo, bet nesitūzijam. Mums ne ramu, bet ne nusimenam;

9. Mes kenczame pėrsekinėjimą, bet ne esame prastojami. Mes nuspaudzami esame, bet ne prapūlam:

10. Ir wiš nešojamies mirimą Pono Jėzaus ant mūsų kūno, kad ir ghwastis Pono Jėzaus ant mūsų kūno butu apreišta.

11. Nėsa mes, gywi esantieji, wišados i smerti dūdami esame dėl Jėzaus, kad ir ghwastis Jėzaus apreišta butu ant mūsų smertėlnojo kūno.

12. Todėl smertis macnus yra musije, bet gyvastis iusijs.

13. Bet kadangi mes tą paczję tikėjimo dvąsę turim' (kaip parasyta yra: tikiu, todėl kalbu), taigi ir mes tikim', todėl ir kalbame.

14. Ir žinom', tą, kursai Povilas Jėzų priėles, ir mus priėssenti per Jėzų ir pastatysenti drauge su jumis.

15. Nės wislab dėstis dėl jusū, jeib apstinga malone per dėlawojimą daugiū, Dievą diebų laupsintu.

16. Todėl mes ne pailstame; bet noris musū wiršutinis žmogus pagėnda, tą taczau widujis iš dienôs i dieną atnaujinamas.

17. Nėsa musū wargas, czėsisšlas ir lengwas esqš, dūda amžiną ir per wisą mieraq swarbę blowę,

18. Wdums, ne wėizdintiems ant rėgimo, bet ant nerėgimo. Nėsa kas rėgima, tai czėsisška; bet kas nerėgima, tai amžina.

5. Pėrskyrimas.

Palinkšminojimas tikincujū prieš wissius wargus; galybė Ewangelids.

Bet mes žinome, sulūstant musū žemiskiams namams šids šėtrôs, turi budawonę Diewo budawotą, namus ne ranko-

mis darytus, amžiną esancjus danguje.

2. Nėsa dėl to ir išsiilgstame sawo namū iš dangaus esancjū ir geidzame tais aprėdyti buti.

3. Wienoš taipo, jey tikt mes aprėdyti, ir ne nūgi rasti butumbim.

4. Nėsa toley šioje šėtroje esme, išsiilgstam ir apsunktinti esme; kadangi wėlitumbimies weiklaus ne išrėdyti, bet aprėdyti buti, jeib kas smertėna, butu prartyta nūg gywasčio.

5. Bet mus tam itaisasis, tai Diewas yra, kurs mums pradbūta, Dwąsę, dāwęs.

6. Bet mes wisados linksmi esme, žinodami, kad toley kune gywėname, toley swetur ant kelonės esme Wiešpaczui.

7. Nės waišpczojam tikėjime, ir ne regėjime.

8. Bet linksmi esme, ir jų labjaus geidzame iš kuno iškelauti ir namėje buti pas Wiešpatį.

9. Todėl ir rūpinamies, ar namėje budami, ar kėlaudami, kad jam itiktumbim.

10. Nėsa mes wisi turim pasiroditi pas jūdo krasę Aristaus, jeib kožnas gautu, kaip elgėsi kune gywas budams, ar gerą, ar piktą.

11. Togidėl žinodami, kad

Diewo reikia bijotis, lengvą elgiamies su žmonėmis; bet Diewui žinomi esme. Bet tam tikru, kad ir jėsu sąjine apreiški esme.

12. Kad ne vėl patys pastirtumbim, bet jums priežastit dūstumbim, girtisi musu, jeib turētumbit to girtis prieš tus, kurie iš wirtutinū daiktū girasi ir ne pagal širdi.

13. Mėsa jė per daug dārome, tą Diewui per daug dārome; jė mierą laikome, tą jums mierą laikome.

14. Mės mēile Kristaus mus taip wercza, kadangi tai tikim, kad, jė wiens už wisus miręs, tą jie wisi mirę.

15. Ir jis todėl už wisus yra miręs, jeib tie, kurie gywi yra, iš to czėso ne patys saw gywi butu, bet tam, kursai už jū miręs ir prisikė es.

16. Todėl iš to czėso neį wieno ne pažystame pagal kuną. Ir noris ir Kristų esme pažinę pagal kuną, taczau jau dabar jė ne pažystam daugiaus.

17. Todėl, jė kas Kristuje yra, tą naujas sutvėrimas yra; kas sena buvo, pėreio; štai, wislab nauja pastoja.

18. Bet tai wis nūg Diewo, kursai mus patė su sawimi sudėrines per Jėzų Kristų, ir urėda dāwęs, sudėrinimą apsačanti.

19. Mėsa Diewas buvo Kristuje ir sudėrino swietą patė su sawimi, ir ne prirolawo jiems jū grietus, ir pastate tarp musu žodi apie sudėrinimą.

20. Togidėl mes esme paslai, Kristaus wietoj, nės Diewas graudėna per mus; tangi prāšom' Kristaus wietoj: susidėrindit su Diewu!

21. Mėsa jis tą, kursai neį jokio grietio nesijūnojo, už mus grietū padaręs, jeib jamė pastotumbim teisybe, kuri po atit Diewo tinkla.

6. Pėrskyrimas.

Graudėntmas, Diewo malonę wertat wartoti.

Bet mes graudėname jus, kaip pagālbinkai, kad ne noprōsnay Diewo malonę butumbit priėmę.

2. Mės jis šato: išklaustau tatw malonės czėse ir pagēbėjau tatw bienoje išganimo. Šztay, dabar malonės czėšas, dabar išganimo diena.

3. Bet i e dūkim neį wienam neį jōtio papiktinimo, kad musu urėdas ne butu paniekintas.

4. Bet wisūse dāiktūse pastirōditime kaip Diewo tarnai, didimė šantrumė, wargūse, bēdosa, tūžbosa,

5. Mūšiuše, šalėjimūse, mo

tūse, dārbūse, budėjimūse, pāst-
nikatvimūse,

6. Diežlibystėje, išpažinime,
lengvobėje, prietelystėje, šven-
toje Dvasėje, neweidmainiš-
koje meilėje,

7. Žodijė tiesōs, stiprybėje
Dievo, per ginklus teisybēs, po
dešinēs ir po kairēs,

8. Per garbę ir per gėdą, per
piktą garsą ir gerą garsą, kaip
išvadžiuotojėi, ir taczau teisūs;

9. Kaip nepažystami, ir taczau
pažystami; kaip numirę, ir
ęstę, gyvi esame; kaip bausti,
ir taczau ne užmušti;

10. Kaip smutni, bet wisados
linksmi; kaip ubagai, ir taczau
kurie daug bagotais dārg; kaip
nieko neturi, ir taczau wislab
turi.

11. At jus Korintionai, musū
burna atšvėre jusump, musū
širdis linksma.

12. Musū širdis ne. ankšta
yra prieš jus, bet jusū širdis
dar ankštoja prieš manę.

13. Aš su jumis kalbu, kaip
su savo waitais, kad ir jus
prieš manę taip elgtumbities
ir butumbit linksmi.

14. Ne traukit prie swėtimo
jungo su netikinczeiseis. Nės
tą tur dārbo teisybė su netei-
sybė? Kokią draughstę tur švie-
sybė su tamšybė?

5. Kaip sutar Kristus su Ve-

lialu? arba kokią dalį tur ti-
kšis su netikinczu?

16. Kaip Dievo bažnyčia
sulygsta baltwonams? Bet jus
este bažnyčia gywojo Dievo,
kaip ir Dievas tāre: aš noru
jūs gyventi, ir jūs trutėti, ir
noru jų Dievas buti, ir jie tur
mano žmones buti.

17. Todėl išeikit iš jų ir at-
sistirkite, šalt Diešpats, ir ne
trutikit nieko necyšto; tą pri-
imsu jus,

18. Jė busu jusū Tėvas, ir
jūs busit mano sūnus ir duš-
ters, šato wisagális Dieš-
pats.

7. Pėrskyrimas.

Graudėnimas ant pašventimo kuno bet
dvasės.

Todėlgi, turėdami toki pažę-
dėjimą, jūs mano mielausieji,
cyštifikimies nū wiso apdārtimo
kuno ir dušidōs ir tolyn eitime
pašventimē Dievo bāimėje.

2. Priimkite mano žodi; mes
ne darēm neį wienam išlādōs,
neį wieną ne pažeidēm, neį
wieną ne apgāvom.

3. Tai ne sakau, jus prasū-
diti; nėsa pirmą jums sakiau,
kad jūs musū širdis este, draug
su mumis mirti ir drauge gyvi
buti.

4. Su didžū drasumū jums
kalbu, daug jumis girūs; pa-

pilbitas esmi palinkšminojimu, esmi apstingay dzaugšme, wisamè musû wargè.

5. Nėsa mums Macėdonion' iškłatus, musû kunas ne turėjo atilsiės, bet wisur buwome wargè, išk lauko kowa, widuje baimè.

6. Bet Diemas, kursai palinkšminojia pažėmintus, palinkšmino mus atėjimu Titauš;

7. Bet ne tiktay jo atėjimu, bet ir tūm palinkšminojimu, kuriūmi jis palinkšmintas buwo dël jufū ir apskė mums jufū iškilgima, jufū werkima, jufū storawójima už manę, taip, kad dar daugiaus pasidzangiau.

8. Nėsa kad jus per gromatą apsmūtijau, to nesigailu. Ir noris gailėczaus, nės regiu tą gromatą jus rasi kokią mažą walandą apsmūtijusę;

9. Tacžau dabar dzaugiūs ne tūm, kad jus apsmūtiti este, bet kad apsmūtiti este ant gailėscio. Nėsa pagal Diewą apsmūtiti este, jeib abelnay ney jokiūs iškādūs išk musū ne gautumbit'.

10. Nėsa smutka pagal Diewą dāro gailėsti ant iškėnimo, kurio ney wiens nesigail; bet swieto smutka dāro smerti.

11. Sztay, tas patš dailts, kad diewiskay apsmūtiti este,

kokią proce pas jus padare, beje atskalbėjima, papykti, baimė, iškilgima, storawójima, patorawójima! wisuse dalykse pasirodēt-cypsti esk tamè dalyte.

12. Todėl, noris jums rašiau, tacžau tai ne buwo dël to, kurs pažeide, ney dël to, kurs pažeistas yra, bet, jeib jufū proce už mus apsirėištū pas jus, po Diewo atiu.

13. Todėl mes palinkšminti esme išk to, kad jus palinkšminti este. Bet dar jū apstingiaus pasidzangiamies dël dzaugšmo Titauš; nėsa jo dwase atsigaiwino išk jufū wisū.

14. Nėsa tamè, ką po jo atiu apie jus ghyrau, ne apgėdits esmi; bet kaip wislab tiesa, ką su jumis kalbėjau, taip ir musū ghyrus pas Titų tiesà pastojō.

15. Ir jis nūdem širdingay jumis ghyrėsi, minėdamas wisū jufū paklusnumo, kaip jus ji su baimè ir drebėjimu este priėmę.

16. Dzaugiūs, kad galis wisay ant jufū pasitikt.

8. Pėrskyrimas.

Graudėnim's, došningay sudet pawarguslemis.

Apstau jums, mieli brolei, Diewo malonė, dūtą surinkimuse Diewo Macėdonioj.

2. Nėsa jū džiaugsmas tėnų buvo apstingas, kaip daugumū wargū išmėgiti buvo. Ir kažeg labų wargingi buvo, tačiau bagotingų dāwe wisoj' prastybėj'.

3. Nėsa tiek išjėge, (tai aš lūdiu), ir daugiaus kaip išjėge, jie pātys buvo gatawi.

4. Ir melde mus labų rāgindami, kad priimtumbim' geradėjystę ir nubalijimą rānfiaus, būdamo šventiems.

5. Ir ne, kaip nusitikėjom', bet pātys pasidawe pirmiaus Wiešpaczui, ir potam mums per Diemo wālę.

6. Kad turėjom Tity pagraudėnt, kad jis, kaip pirmų buvo pradėjęs, taipo ir tarp jūšū tokią geradėjystę ištaisytu.

7. Bet lygų kaip jūs wisų bagoti este, tikėjime ir žodij ir išpažinime ir wiskioje procėj' ir jūšū mēilėj' prieš mus: taipojau dabokitės, kad ir šioje geradėjystėje bagoti butumbit.

8. Ne sakau, kaip paliepdams tą, bet kitiems taip procawojantis, bandau ir jūšū mēilė, bau ji tikrūs weislės ēsanti.

9. Nėsa žinot' malonę musū Pono Jėzaus Kristaus, kad, noris jis bagotas yra, tačiau neturtingu pastōjo dėl jūšū, ieib jūs per jo neturtą pralobnbit.

10. Ir sawo gėrą mislė tamė dāikte sakau. Nėsa tai jums naudinga, kurie pradėjote pėrnā, ne tikrų daryti, bet ir norėti.

11. Dabargi ir išpildikit, tą pradėjot daryt, jeib, kaip yra weitus ūmas norėti, taipjau cžę butu ir weitus ūmas daryti, iš to, tą turite.

12. Nėsa jėy kas rods gātwas, tų yra Diewui itinkas, pagal tai, kaip turis, ne kaip ne turis.

13. Tai ne dėstis su ta mislė, kad kiti palājų turētu, ir jūs priešpaudq; bet kad lygums butu.

14. Taip te pašlūzija jūšū āpstas jū neturtui, per šę branę gadynę, kad ir jū āpstas potam pašlūzitu jūšū pristotimui, ir butu, kaip lygu yra.

15. Kaip parašyta yra: daug šurentasīs ne turėjo perdaug; ir maž šurentasīs ne stokōjo.

16. Bet Diewui dėtui, kūsai tokiā procę ant jūšū dāwēs i širdi Titaus.

17. Nėsa jis tiesā pagraudėnimą priėme; bet kadangi taip labų procawōjos, tų jis iš sawēs pas jus nukelāwo.

18. Bet mes wieną broli su jūmi suntēm, kūsai girams buvo iš Ewangēliōs per wisus šurinkimus.

19. Bet ne tai tiktay, bet jis ir paskirts yra nūg surintimū, per draugą musū kelonės šioj geradėjystėj, per mus ištaišomoj Biešpaczui ant garbės ir ant pagyrimo jūsų geros wālės.

20. Jė to saugojamies, kad mus kas ne apžodžotų, dėl tokiš bagotingošs dōwanōs, kuri per mus dūdama yra.

21. Jė dabojamies, kad tai wiernay nusidūtu, ne tiktay po akiū Biešpaties, bet ir žmonū.

22. Sūntēm su jūm' ir musū broli, kuri ne wiename dāikte tātley numānēm procawōjantis, bet dabar jū daugiaus procawōjantis.

23. Jė didey jumis tikimies, ar tai butu dėl Titaus, (kuršai mano draugas ir pagābininkš yra tarp jūsų), ar dėl musū broliū, (kurie Apāšta-lai yra surintimū, ir garbē Kristaus).

24. Parōdikitē dėl to išpro-dima jawo mēilēs ir musū gy-raus apie jus, ant šiū ir at-wiray po akim surintimū.

9. Pėrskyrimas.

Robel dōwanas greitay bėy wiernay jūsti tur.

Nėsa apie tokią dōwaną, šven-tiems dūdama, ne privalū jums rāšyti.

2. Nės žinau jūsų gėrą wālę, turę giru Macēdoniškiems (sa-tydams): Ataja pėrnay gatavā buwo. Jė jūsų pawėikšlas daug parāgino.

3. Bet šius brolius todėl sunczau, kad ne niekū pawir-stu musū gyruš iš jūsų tamē dalyke, ir kad gatawi butum-bit, lygey kaip aš nū jūsų sa-tiau,

4. Jeib ne, jė Macēdoniškieji su manim ateitu ir jus rāstu ne gātawus, mes (ne satysu jus) gēdōs ne gautumbim iš tokiō gyraus.

5. Bet aš per reitalingą dāik-tą laisiau, brolius pagraudēti, kad pirma užeitu pas jus, iš-taišyti šitą pirma pažadētą žeg-nonę, jeib gatavā butu, taipo kad butu žegnone, ir ne šykštūmas.

6. Bet tai misliju, šykštay sėjes, šykštay ir pjaus; ir sė-jes su žegnone, ir pjaus su žeg-none;

7. Rožnas kaip patš noris, ne su āpmaudu, ney su newale; nėsa linkšmay dūdanti Diews myl.

8. Bet Diewas gāl daryti, kad wisotia malone tarp jūsų bagotingay butu; kad jūs wiso gėro wisuczēs pilni budami, ba-gotais pastotumbit ant wisotū gerū darbū,

9. Kaip parašyta yra: jis išbarstęs ir dāvoęs pavārgu-
liems; jo teisybė išliekt am-
žinay.

10. Bet tas, kursai sėkla su-
tentā sėjėjui, tas juš ir būnq
būs wālgit, ir daugfīs jušū
sėkla, ir užaughdīs ugli jušū
teisybės.

11. Kad bagoti butumbit wi-
sūse dāiktūse, su wisu prastumū,
kursai dāro per mus dėlawo-
jimq Diewui.

12. Nėsa pagālba šids do-
wanōs ne tiktaq atpilbo reitalq
šwentujū, bet ir apstinga yra
tamē, kad daug Diewui dėla-
woja už šī musū wiernq pa-
slūžijimq;

13. Ir gārbinq Diewq už jušū
paklusnū išpažinimq Ewangē-
liōs Kristaus, ir už jušū prāstq
dowanū dawimq, jiems, ir wi-
siems.

14. Ir per šawo maldas už
jus, kurie jušū išstūlgsta, dėl
apstingōs Diewo malonės ju-
sijė.

15. Bet Diewui dėkui už jo
neiškalbamaję dowanq.

10. Pėrskyrimas.

Draubimas nū išwadājimo netiktā
Apāštālū.

Bet aš, Povils, graudenu jus,
dėl romybės ir lengwybės Kri-
stū, kursai po jušū aktū bu-

damš menš esmi, bet titur
budamš drāsūs esmi prieš jus.

2. Bet meldžu, kad man ne
reiktu paczam tēn ēsant drāsę
elgtis, ir pasidrāsint, kaip mus
priroktūja, prieš kelis, kurie mus
kaltina, mus besielgant kunis̃tu
budu.

3. Nėsa norint kune krūtām,
taq taczau ne karāujam kunis̃tu
budu.

4. Nėsa ginclai musū karā-
wimo ne kunis̃ti, bet macnus
po atim' Diewo, suardyti pa-
brutininus,

5. Kureis suārdom sudumi-
mus ir wisq aukštūbę, pasitė-
lanczė prieš Diewo išpažinimq,
ir āplalam toznq protq po pa-
klusnumū Kristaus.

6. Ir gatavi esme pagiekti
toznq nepaklusnumq, kad jušū
paklusnumš išsipildīs.

7. Ar ant to weizdēt, kas po
aktū yra? jėš kas tūmi tikis,
Kristaus ēšq, tas wēl tai sa-
wije te misliij', kad, lygey kaip
jis Kristaus yra, taip ir mes
Kristaus esme.

8. Ir noris ir mājumq dau-
giaus girczaus musū maciēs,
kurę Wiefpats mums dāwoe,
jus pagėrint, ir ne pagadint, ne
braczau gėdoje.

9. (Bet tai sakau) kad ne
mislitumbit, manę norėjusi jus
gandit grōmatomis.

10. Nėša grómatos (sako jie), sunkios ir drútos; bet pribuwims kuno silpnas, ir kalba peiktina.

11. Pursai toks yra, tas te mislij, kad tokie esame su žodžiais grómatosa, kitur budami, tokie jau dryštam but ir paczų darbucze budami.

12. Nėša nedresame su tais lygintis, arba tarp tų rokūtis, kurie save patys girasi. Bet jie save šašim mierodami ir save wienus dididami nieko ne išmáno.

13. Bet mes nesigirsimies per mierą, bet tikrai pagal mierą ir apskritumą, kurę mierą mums Dievas išmierawo, atsiekti ir iki jūsų.

14. Nėša ne per toly išsitiešam, lyg taip ne atsėlią jūsų; nėša juk ir iki jūsų išlátom su Ewangėlia Kristaus.

15. Jė nesigiram per mierą swetimais darbais, bet nusitiktin, kad jau jūsų tikėjimui pas jus paągus, pagal mūsų mierą, dar tolaus išlátė.

16. Jė Ewangėlia satysę ir tiems, kurie anapal jūsų gywėna, ir nesigirę tūm, kas per swėtimą dawadą pataisyta.

17. Bet jė kas girasi, tas tefigirie Wiekpatimi.

18. Nėša ne dėl to kas yra

titrai tinkas, kad save patis gira, bet kad jė Wiekpatis gira.

11. Pėrskyrimas.

Povilo darbai bė pawojumai.

Dūk Diewe, kad ben ant walandos manę palėstumbit patysėje; ir beje jūs man tai palenczat.

2. Nėša aš žėlawoju už jus Diewo žėlawojimu. Nėša aš jus pawierijau wienam wyrui, jeib czyštą mergą Kristui priwėsczau.

3. Bet bijaus, kad ne, kaip žaltyš Jėwą išwadzėjo sawo klasta, taipiau ir jūsų ūmai attraukti butu nū prastybės Kristuje.

4. Nėša, jė kas pas jus ateingas, kita Jėzų apsatytu, kur mes ne apsalēm, arba jūs kita dwasę gautumbit, kurę ne este gamę, arba kita Ewangėlią, kurę jūs ne este priėmę, tai toktai mielai kėstumbit.

5. Nėša tarūs ne mažėnis esęs, už aukštūsus Apóstalus.

6. Jė kaczeų paitis esmi kalboje, taczau ne paitis esmi išpazinime. Bet gerai pažystams esmi pas jus wisur.

7. Argu susigriešijau, save pasižėmindams, jeib jūs butumbit paauštinti? nėša aš jums Ewangėlią dawanai apsaliau

8. Jūs kitus surinkimus išplėšiau, alga nū jū imdams, jeib jums (Dievo žodi) apsažyczau.

9. Jūs pas jus budams ir stodams, neį vieng ne sunkinau (nėsa mano neturtą atpilde brolei, kurie iš Macėdoniūs atėjo); ir mišūsė dalykūsė jums sunkus ne buvau, ir dar taip elgsūs.

10. Kaip tikrai Kristaus tiesa manij' yra, taip man tas ghrus žėmėsa Atajūs ne tur but užgintas.

11. Kodėl tai? Ar kad jus rasi ne mylėczau? Dievas tai žino:

12. Bet ką darau ir ką darysu, tai dėl to darau, kad priežastį atfirczau tiems, kurie priežasties jėšto girtis, kad jie esą, taip mes.

13. Nės tokie netikri Apóstalai ir klastūs pilni darbininkai, Kristaus Apóstalais dėdasi esą.

14. Jrgi tai ne dywai; nėsa jis patš, pėtons, pasiwercza i angelą šviesūs.

15. Todėl tai ne didis daitis, jėy ir jo tarnai dėdasi sątytojeis teisybės; kuriū gėlas bus pagal jū darbus.

16. Vėl sakau, kad ne kas mislitu, manę paitą esantį. Bet ne, tai priimkit manę per

paitą, kad ir aš mąžumą girczauš.

17. Ką dabar kalbu, tai ne kalbu kaip Viešpatije, bet kaip paitystėje, kadangi i ghyrų iejo me.

18. Kadangi daug giras pagal kuną, tai ir aš giršūs.

19. Nėsa jūs rods pafenczat burnus, išmintingi budami.

20. Jūs pafenczat, jėy kas jus newálninkais padaro, jėy kas jus lūpa, jėy kas jums ima, jėy kas jums tyczojas, jėy kas jus i weidą muša.

21. Tai sakau pagal negarbę, kaip kad butumbim silpni pastoję. Antgi to kas drįsta, (paitystėj kalbu), ant to ir aš drįstu.

22. Jie Žydai, aš taipojau; jie Izraelitai, aš taipojau; jie giminė Abraomo, aš taipojau.

23. Jie Kristaus tarnai, (paitay kalbu), aš jėy ne bidėsnis esmi. Aš daugiaus dirbau, aš daugiaus mušiū kentėjau, aš tankiaus sugautas, tankes smer-tiūs bėdosa buvau.

24. Nū Jydu pentis kartus gawau po keturesdėšimtis kirzū be wiengo.

25. Tris kartus esmi plaktas, wiengą kartą akmenimis mėtitas, tris kartus atruto sudaužime stendėjau, dienas ir naktis perleidau gilybėje (marū).

26. Aš tankeį kelauau, aš buvau bėdoj' ant wāndenio, bėdoj' tarp razbainintū, bėdoj' tarp žydū, bėdoj' tarp pagonū, bėdoj' miestūse, bėdoj' pūsczoje, bėdoj' ant marū, bėdoj' tarp netikrū broliū.

27. Nusiwārgime ir dārbūse, daugybėje budėjimū, alkimė ir troškimė, daugybėje pašniškaiwimū, šaltijė ir nūgumė.

28. Be to, kas kitaip nusidūst, butent, kad kas dieną esmi užkabinams ir rūpinu už wisus surintimus.

29. Kas silpnas, ir aš ne silpnas? kas papiktinamas, ir aš nebegu?

30. Jėgyi turu girtis, girsūs sawo silpnybė.

31. Dievas ir Tėvas musū Pono Jėzaus Kristaus, kuršai te esie pašlowints amžinay, žino, manę ne melūjanti.

32. Damaškė žemės waldonas karalaus Arėto, sėrgėjo Damaškėnū miestą ir norėjo manę sugauti.

33. Jė aš pintinėje iš lango per murą buvau nulėistas ir išbėgau iš jo rankū.

12. Pėrskyrimas.

Povilo gėrus ir apreiškimas, prieš sawo priešintintū garbes godą statyas.

Girtis tiesā man niekam nēdera, taczau ateisū ant regė-

jimū bey apreiškimū Wiefspatiēs.

2. Pažystu žmogų Kristuje, pirm keturolitōs metų (ar jis kune buvęs, tai ne žinau; arba jis kune ne buvęs, ir tai ne žinau; Dievas tai žino). Tas buvo paimtas iš trečią dangų.

3. Jė aš pažystu tą patį žmogų, (ar jis kune buvęs, arba kune ne buvęs, ne žinau, Dievas tai žino).

4. Jis buvo paimtas į rojų, ir girdėjo neiškalbamus žodžius, kurus neį wienas žmogus ne gal sakyti.

5. Tūmi girsūs; bet sawimi nesigirsūs, kaip tiktaį sawo silpnybė.

6. Jė jėgy girczauš, todėl ne paitaį daryczau, nēsa tiesą sakyczau. Bet to wėngiu, kad manę kas ne per didėsnī laikytu, kaip manę mato ēfant', arba iš manęs gird,

7. Jė kad ne per labay pasi-
auštinczau tū auštū apreiškimū, dūtas man yra kūlas kūnui, butent šėtono angėlas, kuršai manę kumszomis muštū, idant ne per labay pasi-
auštinczau.

8. Dėl to tris kartus Wiefspati esmi melbęs, kad nū manęs atstotu.

9. Jė jis man yra sakęs: te

pašankta tavu mano malone, nēša mano stiprybe filpnūse macni. Todel mielausēy giršūs šatvo filpnybē, kad Kristaus stiprybe paš manē ghyvēntu.

10. Todel linskūs širdiēs esmi filpnybēša, išdarmimūse, bēdosa, pērfekcinējimūse, tūžbosa Kristaus dēlēy. Nēša filpnas budams, drūtš esmi.

11. Durnu pastojau besigirdams; ant to jūs manē per netvālē priwertēt. Nēša turēcžau jūsū pagirtas buti, kadangi nieku ne esmi mažēsnis už dižūsūs Apāštalus, noris niekš esmi.

12. Nēs juš Apāštalo žentlai tarp jūsū daryti gra, su wišu kantrumu, su ženklaish ir su stebuklaish ir su darbais.

13. Kasgi tai gra, kuriamē jūs prastēsni este už kitus surinkimus, taip tikta, kad aš pats jūs ne apsunčinau? atleiskit man ši grietę.

14. Sžta, gataras esmi, trēcę kartę jūs atlanhty ir jūs ne apsunktit. Nēša ne jēštau, kas jūsū gra, bet jūsū pacžū. Nēša ne tur waitai gimdytojams šlārbūs rinkti, bet gimdytojei waitams.

15. Bet aš labay rods noru guldyt ir guldytas buti už jūsū as; kacęy aš jūs labay

bidey mylu, ir tacžau maž mylims esmi.

16. Bet testow taip, kad jūs ne apsunčinau, bet ktryš budams, ar su ktryšte jūs sugawau?

17. Ogi begu aš tą apgawau per telis tū, kurus paš jūs esmi junteš?

18. Tity pagraudenau, ir su jūmi sunčau wienę broli. Begu Titus jūs apgawo? ar ne toj' paczoj' dvasėj' elgēmies? ar ne tomis paczomis pėdomis waitščuojome?

19. Ar wēl mislijat, mus atfitalbant? Ialbam Kristuje po Diemo atim'. Bet wis tai dāroma, mano mielausieji, jums ant pagerinimo.

20. Nēša bijaus, kad atējes, jūs tolius ne rāščžau, tolius noru, ir jūs taipojau manę toki ne rāstumbit, toki jūs norit, kad ne butu barnū, patvhdėjimū, papykimū, waidijimū, pašalbū, italbėjimū, pašputimū, maištū;

21. Kad ne wēl manę atėjusi, mano Diemas manę pažėmintu paš jūs, ir turēcžau smutnitis iš daug pirmay susigriebijūsū, ir Diemop' nepriswertūsū dēl necyštībės bej kėkšawimo, bej newiežlibumo, jū daryto.

13. Pērskyrimas.

Izgraubēnims ant prīšwertimo.

Jēy trēcā kartā paš jūs atei-
šu, taņ dwiejū arba trijū ludi-
ninkū burnoje pastowēs wišokā
prowa.

2. Aš jums tai pirma sa-
kiau, ir pirma tai jums sakau,
kāip paš jūs budams, antrā
kartā, ir dabar tītur budams
tai rašau, pirmā sūfigriešiju-
šiem ir kitiem wišiem: kad
aš wēl ateišu, taņ ne czēdisu.

3. Kadangi jēškote, ben wienā
kartā suprašti tā, kūsai manije
kalba, butent Krištū, kūsai tarp
jūsū ne šilpnas, bet macnus
hra tarp jūsū.

4. Ir noris jis nučrjāwotas
šilpnībēje, taczau ghywas hra
štiprybēje Diēwo. Ogi noris ir
meš šilpni esme jamē, taczau
ghwi esme su jūmi štiprybēje
Diēwo tarp jūsū.

5. Ššimēginkities pātys, bau-
tikējime este; mēginkities pā-
tys. Argu pātys šawē ne pažy-
state, Jēzū Krištū jūšije ēšanti;
jey ben ne tinkā n'ēste pastoje.

6. Bet nufitikiu, jūs zinant,
mus ne ēšant netinkancus.

7. Bet aš Diēwā melbzu, kad
jūs niēto pīkto ne darytumbit;

ne, kad meš butumbim tinkā
mātomī, bet kad jūs gēro dary-
tumbit, ir meš kāip netinkan-
tiejie butumbim.

8. Mēs meš niēto ne gālim
priēš tiesā, bet už tiesā.

9. Bet dzaugiamies, kad meš
šilpni esme, ir jūs macnus este.
Irgi tai meš ir wēlijam, bu-
tent jūsū tobulšēs.

10. Tobēley aš ir tītur bu-
dams, tai rašau, kad ne reiktu
man, paš jūs ēšant, aštram
buti, pagal tā maci, kūrē man
Wiešpats dāwēs hra, ant pa-
gérinimo ir ne ant pagadini-
mo.

11. Pastuczauš, mieli brolei,
dzaugkities, bukit tobuli, paši-
līnšminķities, turēkit wienā
mišlī, bukit pašajingi: taņ Die-
was mēilēs ir pašajaus su ju-
miš bus.

12. Šwēitinkit kīts kītā su
šwentu pabuczāwimu. Šwēi-
tina jūs wiši šwentieji.

13. Malone mušū Bono Jē-
zauš Krištaus, beš mēile Die-
wo, beš draughšte šwentōš
Dwāšēs te esie su jumiš wišais.
Amen.

Antroji gromata Korintionams, jūsta iš
Filippo Makēdonioj' per Titū beš Du-
lq.

Gromata švento Povilo Galatēnamš.

1. Pērskyrimas.

Apie Galatēnū netvirktybē, ir Povilo apāštališq urbdq.

Povilas, Apāštals (ne nūg žmonū, ney per žmones, bet per Jēzu Kristu, bej Dievq Tēvq, kurfai jē iš numirusiū priēle),

2. Jē wišī brolei pas manē ēq, surintimamš Galatoj;

3. Malone te esie šu jumis ir palājus nū Dievo Tēvo, bej mušū Biešpatiš Jēzaus Kristaus.

4. Kurfai pats pasidawe uš mušū grietus, jeib muš išgēlētū nū šio dabar ēšancio nelabo švieto, pagal wālē Dievo ir mušū Tēvo.

5. Kuriam te esie garbē nū amžīū iki amžīū. Amen.

6. Stebjūs, kad taip weit būdaties nufitreipt nū to, kurfai jūs pawadino malonēšp Kristaus, ant kitōš Ewangēliōš.

7. Norint ney jokiōš kitōš ne gra; kaip tikt, kad keli gra, kurie jūs sumāišo, norēdami pētreipt Kristaus Ewangēliq.

8. Bet noris ir mes, arba angēlas iš dangaus jums Ewangēliq satytu kitaip, ne taip mes jums šafēme, tas w prafeiktas.

9. Kaip dabar šafēme, taip ir wēl šafome: jey kas jums Ewangēliq šafō, kitaip, ne taip gāwote, tas testow prafeiktas.

10. Argi dabar žmonū, ar Dievo pamēgimq jēšlau, tai šatydamš? argu žmonēms itikt mišliju? Jey dar žmonēms iticzau, tay ne buczau Kristaus tārnas.

11. Bet jums žinē dūmi, mieli brolei, Ewangēliq manēš apšatyta, ne ēšanczē žmogišq,

12. Nēš tq nū ney wieno žmogaus ne gawau, ney ne išmōlau, bet per apreištimq Jēzaus Kristaus.

13. Nēša juš jūs girdējot apie mano pirmq pastelgimq žydū wieroje, taip per mierq Dievo surintimq pērfekinėjau ir tq gaišinau.

14. Jē tarpau žydū wieroje uš daug jū, man lygiujū šawo giminėje, ir be mierōš storawōjau uš tēwišq žolana.

15. Bet taip Diewui pamēgo, kurfai manē nūg aughwēs žwato išttyrēs ir pawadinęš per šawo malonē,

16. Jeib šawo Suny aprēitštu manije, kad aš jē per Ewangēliq apšatyczau tarp pagonū: tūjau pasistubinau ir ne su-

stālbējau dēl to šu kunu beņ trauju.

17. Reņgi atējau i Jeruzalē pas tuš, kurie pirm manēs Apāštalai buwo, bet nufitraulau i Arabiq, ir sugrūžau i Damastā.

18. Potam po trijū mētū atējau i Jeruzalē, Pētra matyti, ir pašilitau pas jē pentiolitq dienu.

19. Bet kitū Apāštālū neņ wienq ne maczau, tikt Jofubq, Wiešpatieš broli.

20. Bet tā jums rašau, štah, Diewas žino, ne melūju.

21. Potam atējau i žemēs Špriōš beņ Cilyciōš.

22. Bet nepazīstams buwau pagal wēidq krišcizoništēmš furintimams Judēoje.

23. Bet tiktah girdēje buwo, kad tas, kuršai litq lartq muš pērsēkinējo, dabar apšafqš tā wiera, kurē pirma gaišino.

24. Ir gārbino Diemq dēl manēs.

2. Pērskyrimas.

Šowilo prišlūgimins šu Apāštalais, sušwaldišims šu Petru.

Pastuņ po keturolitōš mētū wēl nuējau i Jeruzalē šu Barnabu, ir Titu drauge ēmjau.

2. Bet nufitraulau iš apreišimo ir sušitālbējau šu jeiš apie Ewangēliq, kurē apšatāu

tarp pagonū, ir ypaczeg šu tais, kurie stowējo garbēje, kad ne noprosnāh bēgczau arba bēges buczau.

3. Bet ir Titus ne buwo priweršts apšipjauštiti, kuršai šu manimi buwo, kaczeņg Grytās budamš.

4. Mēša kaip keli newierni brolei išweržē ir drauge iššlāistē buwo, pērtarditi mušū walnēbe, kurē turime Kristuje Jēzuje, kad muš pawērstu:

5. Mes tiems nesilēnkēmies neņ adhņq pašidūti, jeib tiesa Ewangēliōš pas jus išlittu.

6. Bet apie tuš, kurie regējosi kas ēšq, kotioj' garbēj' jie ir laikomi buwo, man nielo ne rūp. Mēša Diews ne atboja neņ šokiū, neņ tokiū žmonū. Bet manē tie, kurie regējosi kas ēšq, nielo kito ne mokino.

7. Bet wēl matydam, man pawieritq Ewangēliq neapi-pjauštimui, kaip Pētrui Ewangēliq apipjauštimui;

8. (Mēša kurš šu Petru galis buwo Apāštālū šlūžmoje tarp apipjauštitū, tas ir šu manim' buwo galis tarp pagonū.)

9. Ir išpazīndami malone man dūtq, Jofubas, ir Kēpas, ir Jonas, kurie per štulpus laikomi buwo, dāwe man beņ Barnabui dēšing ranta, ir šu

mumis sūtare, kad mes tarp pagonū, bet jie tarp appjaustitū (Diewo žodi) apšakytu.

10. Tiktay, kad mes patvarguliū minētumbim: koštay ir ne tingėjau daryt.

11. Bet Pėtrui i Antiofią atėjus, priekštarawau jam i akis; nėsa buwo apstūstas.

12. Nėsa pirm to, dar ne atėjus keliems nū Jotubo, pobraugę walge su pagonais; bet jiems atėjus, atsitraufe ir atsislyre, todėl, kad tū, kurie buwo iš appjaustimo, bijojos.

13. Jė weidmainawo su jeis kiti žydai, taipo, aža ir Barnabas pagunditas buwo, su jeis weidmainoti.

14. Bet aš matydams, jūs ne tikray elgiantis pagal Ewangėliūs tiesą, tariau Pėtrui wišems girdint atwiray: jey tu žydas budams, pagonišlay elgiefi ir ne žydišlay, kamgi verti pagonus, žydišlay elgtis?

15. Norint mes užgime žydai ir ne grietininiai iš pagonū esme;

16. Wienot, žinodami žmogu teisy ne pastojanti per žofano dárbus, bet per tikėjimą i Jėzų Kristų; tay ir mes tikim i Kristų Jėzų, jeib teisus pastotumbim per tikėjimą i Kristų, ne per žofano dárbus. Nėsa

per žofano dárbus ne pastoja teisus neį joks kunas.

17. Bet jeygu mes, kurie jėskom per Kristų teisus buti, dar ir patys grietininiais įsrafi butumbim, tay Kristus butu grieko tárnas. Apšaugot Dieve!

18. Bet jey aš, tą suardžau, wėl budawoju, tay patš sawę padarau pėržengtoju.

19. Bet aš per žofaną žofanui numirau, jeib Diewui gywas buczau; aš nukryžawotas esmi su Kristumi.

20. Aš gywas esmi, wienot dabar ne aš, bet Kristus gywas yra manije. Nėsa tą dabar gywas esmi kune, tai gywas esmi tikėjime Sunaus Diewo, kursai manę mylėjęs ir patš sawę už manę pasiđawęs.

21. Aš ne atmetu tą Diewo malonę; nėsa jey per žofaną teisybe ateit, tay Kristus no prošnay mireš.

3. Pėrskryimas.

Teisybe tikėjimo; tikras wartojimas žofano.

At jūs n'įšmintingieji Galatėnai, kas jus apmónijo, kad tiesai ne klausote? kuriems Kristus Jėzus buwo po aktū mola wotas ir dabar tarp jūsų yra nukryžawotas.

2. To tiktay noru išmotti iš

Bet Dievas Abraomui per pažadėjimą wálnaį padowanójo.

19. Kamgi taį žokanas? jis prišidėjo dėl grieko, iti sėklai ateinant, kurei pažadėjimas tikosi, ir statytis yra angelū per ranką tarpininko.

20. Bet tarpininkas ne wintelio tarpininkas, bet Dievas wienas.

21. Kaip? argi žokanas yra prieš Diewo pažadėjimus? Apšaugot Diewel bet jėį žokanas butu būtas, galis gėwų daryt, taį teisybe tikraį ateitu iš žokano

22. Bet rástas tai wislab užrašino po griekū, jeib pažadėjimas butu per tikėjimą i Jėzų Kristų būtas tikintiems.

23. Bet dar ne atėjus tikėjimui, mes po žokanu sėrgėjami būwom beg užrašinti ant tikėjimo, kuršai turėjo buti aprėikštas.

24. Logidėl žokanas mums kaip waiķū wabas būwo prie Kristaus, jeib per tikėjimą teįsus pastotumbim.

25. Bet tikėjimui atėjus, jau ne esme po waiķū wadū.

26. Mėsa jūs wisi Diewo waiķais este, per tikėjimą i Kristų Jėzų.

27. Mėsa tiek jūs ant Kristaus kriķstiti este, Kristumi apsiwilkote.

28. Čę niera neį Žydo, neį Gryko, čę niera neį wėrgo, neį wálno, čę niera neį wųro, neį moter's: mėsa jūs wisi wiens este Kristuje Jėzujė.

29. Bet jėį jūs Kristaus este, taį ir Abraomo waiķai este, ir pagal pažadėjimą dalįtus gawnąje.

4. Pėrskyrimas.

Tolėnis išguldims teįgybės tikėjimo.

Bet aš sakau: tol dalįtus gawnąs kubiķis yra, taį niera tarp to ir tarp bėrno neį jótio skirtumo, kacęęg jis wisū lobjū ponas yra.

2. Bet jis yra po apėtūnais ir kawótojeis, iti čęšo, nū tėwo pasfirtio.

3. Taip ir mes, kaip dar kúdicei būwom, taį būwom pamersti po wergyste wiršutiniū pradžós istátimū.

4. Bet kaip čęšas išsipilbe, sunte Dievas sawo Sunų, gimusi iš moteriķės ir padūta po žokanū;

5. Jeib jis tuš, kurie po žokanu būwo, išwadūtu, ir mes waiķystę apturėtumbim.

6. Bet kadangi waiķai este, sunte Dievas Dwásę sawo Sunaus i jėsū širdis, šaukiančę: Abba! mielas Tėwe!

7. Taįgi daugiaus niera čę

neš jótio bérno, bet wieni waitai. Bet jeh yra waitai, tai ir dalykininkai Dievo per Kristų.

8. Bet tūczēs, kad jūs Dievą ne pažinote, tarnáwote tiems, kurie iš sawęs ne esti diemai.

9. Bet kad jau Dievą pažinot, (arba daugiaus, Dievo pažinti este), kaipgi atsitreipjat wël ant filpmû ir stofojanczû pradžôs istátimû, kuriems iš naujo tarnáuti norite?

10. Jūs laiktot bienas ir mēnesius ir šventes ir métû czēsą.

11. Aš bijaus jusû, kad rasi aš ne buczau noprošnų aplint jus dirbės.

12. Ven bukit kaip aš; nēsa aš esmi kaip jūs. Mielai brolei, prašau jus, jūs man nieko pikto ne padarēt.

13. Nēs jūs žinote, kad aš jums filpnųbėje pagal kuną Ewangēlią apšátēs esmi pirmą kartą.

14. Ir mano gundimus, kuras kenczu kune, ne paniekinote, ir ne papeikēte, bet kaip angēlą Dievo priēmēt manę, bejē ir kaip Kristų Jėzų.

15. Kaip jūs buvote, to czēsû taip išganyti? oš jusû ludininkas esmi, aša jeh butu galims daitis butvęs, jūs bu-

tumbit sawo atis išplēšę ir man dawe.

16. Argi dabar taipo jusû neprietelumi pastojau, kad jums tiesą sakau?

17. Jie storawójasi už jus nemandageh, bet jie nor jus nūg manęs attrėipti, kad jūs už jus storawótumbities.

18. Storawótis gér yra; kad tiktaš wisad géro dēl nusibūda, ir ne tiktaš, kad po jusû atiu esmi;

19. Mano mylimi waitai, kuras wël šu šopėjimu gimdau, patol Kristus jusije pawėikšlą gautu!

20. Bet aš wēliczaus, kad dabar prie jusû buczau ir sawo balsą apmaingti galēcžau; kadangi abejoju apie jus.

21. Satykkit man, kurie jūs po žofanū norit buti, ar žofaną ne girdėjot?

22. Nēsa parašyta yra: Abraóma turėjusi dy sunų, wieną iš tarnaitēs, ir antrą iš wálnosēs.

23. Bet tas, kuras iš tarnaitēs, tas pagal kuną yra gimes; bet tas, kuras iš wálnosēs, tas pagal žadėjimą yra gimes.

24. Tie žodzei per prilgginimą sakyti; nēsa tai yra tūbu testamentu, wiens nū kalno Sinai, ant tarnáwimo gimdąs, kuras yra Agar.

25. Mēs Ņagar wadinamas ģra Arabioje kālnas Sinai ir pri-
silhgina Jēruzalei, kuri šime
czēse ģra, ir ana tarnāuj su sa-
wo waitais.

26. Betta Jeruzale, kuri aulf-
taģ ģra, ta walna ģra, ta ģra
mušū wišū mōtina.

27. Mēsa parašyta ģra: buš
linskma newaisingoji, kuri ne-
gimdai, ištweršt ir šūtaut, kuri
ne efi nēšcza; nēs wienēšanti
daugiaus tur waitū, ne šaip
toji, kuri wģrģ tur.

28. Bet meš, mieli brolei, lģ
Šaols, žabējimo waitai esme.

29. Bet lģgey, šaip tūczēs,
kurs pagal tūq butwo ģimeš,
pēršekinējo tģ, kurs pagal dwāšē
butwo ģimeš: šitaipo ir dabar
bēstis.

30. Bet šq šalo rāštas? išt-
mešt tarnāitē laufan su jōš
šunumi! nēs tarnāitēs šunus
ne gaus tēwištē su šunumi
walnosēs.

31. Lāgi dabar, mieli bro-
lei, ne esme tarnāitēs waitai,
bet walnosēs.

5. Pērskyrimas.

Graudēnimas ant tikro wartōjimo trēš-
cōnīšlōš walnyšes ir gerā darbā.

Pasilikitegi toje walnybēje, per
turē Kristus mus ištwalnījo, ir
ne pasidūkit wēl po jungu wer-
nštēs.

2. Štāy, aš Pōwilas šakau
jums: jey apipjaušdyšties, taģ
Kristus jums niēto neberēs.

3. Mēs aš lūdiju wēl kiet
wienam, kurs būdas apipjau-
stītis, dar kāltq ēšanti, wišq zo-
lānq pilbiti.

4. Jūs Kristu pametēt, kurie
per zolānq teiseis pastoti norite,
ir ištūlēt išt malonēs.

5. Bet meš laukiam dwāšēje
per tēlējimq teištēš, kuriōš reit
laukti.

6. Mēs Kristuje Jēzujē nedēra
ney neapipjauštims, neģ api-
pjaustims, bet tēlējims, per
mēilēs dārbus pasirodās.

7. Jūs bēgote mandagey, šas
jūs apštābde, tiešōš nellaušyti?

8. Tōš pērtalbējims ne esti
nū to, kurs jūs pawadino.

9. Māžumas raugo wišq tēšlq
īraugin.

10. Aš nusitikiūs jums Dieš-
patije, jūs šitaip ne dumo-
sent. Bet šas jūs pašlaibin,
šawo šūdā nešos, šas noris jis
butu.

11. Bet aš, mieli brolei, jey
dar apipjauštīm apšakau, šam-
gi aš pēršekinējimūs šenczu?
taipo butu papiktinimas šr-
žaus pašlōwēs.

12. Dūš Diewe, šad šaipjau
ir tie ištūštiti butu, kurie jūs
šupāinoj.

13. Bet jūs, mieli brolei, este

ant walnybēs pawadinti, tobēl dabōkities, jeib per tū walnybē kunui wālēs ne būtumbit, bet per mēilē ūlūžitit kīts kītam.

14. Nēs wiši prišākimai wiename žodije išpildomi ģra, tamē: mylēl šawo ārtimā, šaip patš šawē!

15. Bet jeh tarp šawēs fremtaties ir rjaties, taņ dabōkities, šad tarp šawēs ne butumbit ūēsti.

16. Bet aš šakau: elgkities Dwāšēje, taņ kuno geibulus ne išpildisite.

17. Nēs kūnas geidžia priēš Dwāšē, ir Dwāšē priēš kūnā, tūdu ģra priēš kīts kītā, šad ne dārote, šā jūs norite.

18. Bet jeh Dwāšēs wēdami, taņ ne este po žolanu.

19. Bet regimi ģra darbai kūno, šaip antaņ: wencžawonhstēs pēržengimas, kēšhyste, nečhsthybe, newiežlibhyste,

20. Balwonū gārbinimas, žhnyhte, neprietelhyte, barnis, pawhdējimas, rušhybe, nesandora, nesutikims, škirtumai, neapšfanta, razbajhyte,

21. Ģirtāwimas, apširijimas, ir šas tiems lhyu; apie kuruš jums pirm šakiau ir dar pirm šakau, šad, kurie tai dāro, šaralyšte Dierwo ne gauš i dalhykuš.

22. Bet Dwāšēs waišus ģra mēile, džaugsmas, pašājus, šantrumas, meilingumas, ģerybe, tikējimas, romhybe, wiežlibhyste.

23. Priēš tokius ne esti žošanas.

24. Bet kurie Kristui priškaušo, tie khyžawoj šawo kūnā draug šu geibuleis ir užšigeibimais.

25. Jeh Dwāšēje ģhwi esme, taņ Dwāšēje ir elgkimies.

26. Ne būtime noptōšni ģhyrpelnei, kīts kītā iphykinti ir ne aplēsti.

6. Pērskyrimas.

Romybē ir ģerybē pilditi.

Mieli brolei, jeh butu žmogus kūmi nusiēdējs, taņ atgelbēkit, jē šu roma dwāšē, kurie dwāšiski este. Ir dabokis ant šawēs, jeib ir tu ne butumbēi pagunditas.

2. Kīts kito nāštā nēškite, ir taipo išpildisite žošanā Kristaus.

3. Bet jeh šas šawo rēģisi šas ēšās, nieku budamas, šas patš šawē prigāuna.

4. Bēt kožnas temēgin šawo paties dārbā, taņ jis patš šawije ģhyr turēs, ir ne kītame.

5. Nēs kožnas šawo nāštā nēšōš.

6. Bet kurfai pamotiņamas

yra Dietwo žodžū, tas wišq gérq te nudalija tam, kurs jē mofin.

7. Ne klajofite; Dievas ne apšijūkdinas. Nēša tā žmogus sēja, tai ir dagōš.

8. Kurs ant šawo kūno sēja, tas nū kūno prāpulti dagōš. Bet kurs ant Dwašēs sēja, tas nū Dwašēs amžinq ghwaštī dagōš.

9. Bet gér darytime ir ne pa-ilstime, nēs šawo czēsu dagōfime be palowimo.

10. Togidēl, koley dar czēso turime, taq gér darykim wi-šiemš, bet ppaczey wienōš wiewrōš su mumiš ēsantiemš.

11. Weh, kaip daug žodzeis aš jums rašiau šawo paties rančā.

12. Kurie nor kitiemš patikti pagal kūnq, tie juš wercza apšipjauštītis, bet dēl to, kad ne krjūmi Kristaus pērsēkinējami butu.

13. Nēša ir tie pātys, kurie apipjauštīdinas, ne pilbo zolāng, bet jie nor, kad juš būtumbit apšipjauštītis, kad jie girtuši iš jūšū kūno.

14. Bet apšaugot Diewe, man to girtīši, kaip tikt krjāus musū Pono Jēzaus Kristaus, per kuri man swietas yra nukryžawotas, ir aš swietui.

15. Nēs Kristuje Jēzuje neq apipjauštīmas šam dēra, neq neapipjauštīmas, bet naujas futwērimas.

16. Ir kurie pagal šī istātimq elgiāši, ant tū te esie palājus ir mielaširdingyste Diewo, ir ant Izraēlio Diewo!

17. Tolauš niels manē te ne sunkin; nēša aš nešojū žemes Pono Jēzaus ant šawo kūno.

18. Malone musū Pono Jēzaus Kristaus t'esie su jūšū dwašē, mieli brolei. Amen.

Galatēnamš jūsta iš Rhymo.

Gromata švento Povilo Ēpēzionamā.

1. Pērsakrymas.

Dešawojimas uš malonēs ikrīntimq;
malba uš wiewrōš praplādtimq.

Powilas, Apāštalas Jēzaus Kristaus per Diewo wālē,

šwentiemš Ēpēze ir tikintiems Kristuje Jēzuje:

2. Malone t' esie su jumis ir palājus nūg Diewo musū Tēwo, ir Pono Jēzaus Kristaus!

3. Pašlowintas t' esie Die-
mas ir Tēvas Pono musū
Jēzaus Kristaus, kurs mus žeg-
nojo wisotia dwāsišla žegnōnē
dangištūse lobjūse, per Kristu.

4. Raip jis ir mus išķinēs
yra per tā pati, pirm ne laik
swieto gruntas dētas buwo,
jeib butumbim šwenti ir ne-
bārtini po jo atīu, mēilēje;

5. Ir pastyre mus šaw pa-
cziam i waityste, per Jēzu
Kristu, pagal pašimēgimā šawo
wālēs,

6. Ant laupsēs šawo šlowin-
gōs malonēs, per kurē jis mus
šaw itinkanczeis padāre tamē
Mylimamē;

7. Kuriamē mes turim atpir-
timā per jo kraujā, butent grie-
kū atleidimā, pagal bagotyštē
jo malonēs;

8. Kuri mums bagotingay
nubalyta yra wisotioje išmin-
tije ir išmānime.

9. Ir dāwe mums žinoti pa-
slēptinę šawo wālēs, pagal sa-
wo pašimēgimā, ir tā paczē per
ji pranešdino,

10. Jeib apšatyta butu, czē-
sui išsipildzus, kad wisi dāitai
po wiena galwa suglausti butu
Kristuje, tieš danguje, tieš ant
žemēs ēsā, per ji pati.

11. Per kuri ir mes tēwonyštē
gāwome, pirm paširti budami,
pagal apšiēmimā to, kurs wi-

sus dāiktus ištaišo, pagal rodā
šawo wālēs;

12. Jeib mes kas butumbim
ant laupsēs jo šlowēs, kurie
pirm to nusiitējom Kristumi.

13. Per kuri ir jūs girdējot žodi
tiesōs, butent Ewangēliā apie
jusū išgānimā, per kuri ir jūs,
kad titējot, užpēczwētiti este su
šwenta Dwāse pažadējimo,

14. Kuri yra pradūtla musū
tēwištēs, musū atpirkimui, kad
butumbim jo pašawintieje ant
laupsēs jo šlowēs.

15. Todēl ir aš išgirdēs apie
titėjimā jusū i Pong Jēzu, ir
apie jusū mēilę prieš wisus
šwentišus,

16. Nepalāuju dēlawoti už
jūs, minēdams jusū šawo mal-
dosa,

17. Kad Dievas musū Pono
Jēzaus Kristaus, Tēvas šlo-
wēs, dūtu jums Dwāse išmin-
tiēs ir apreikšimo ant jo išpa-
žinimo;

18. Ir apšwiestas atis jusū
išmānimo, kad jūs išpazin-
tumbit, kursai yra nusiitēji-
mas jusū pawadinimo, ir kuri
yra bagotyšte jo šlowingōs tē-
wištēs jo šwentišē;

19. Ir kuri yra apštinga di-
dybe jo maciēs nušump', kurie
mes tikim, pagal dārbā jo mac-
ningōs drutybēs,

20. Kurē jis išrode Kristuje,

šad jī iš numirusiū prišēle ir pašobino po šavo bešpinēš danguje,

21. Ant wišū kunigaišēzū ir walbžū ir galibjū ir po-nyšēzū, ir šas gal warbū wadinama buti, ne tiktay šimē, bet ir busenczame swiete.

22. Ir wišus dāiktus po jo tojū padējo, ir ištāte jī galwa šurinkimo, ant wišo,

23. Kurs yra jo kunas, butent pilnybe to, kurs wišlab wišūse išpildo.

2. Pērskyrimas.

Žmogaus wārgas be Kristaus; o iš-ganytingas pašwedims su Kristumi.

Irgi jūs šaip butvotė numirę pēržengimūse ir griekūse,

2. Kuriūse jūs pirma elgēties pagal budą šio swieto ir pagal kunigaišēti, kurs padangēša ponawója, butent pagal tą dwāšę, kuri šimē czēšē šawo darbą tur waitūse netikėjimo.

3. Tarp kuriū ir mes wiši pirm to elgēmies geidulūse šawo kuno, darydami wālę kuno beyduniōs; ir butvome waitai kērš-to iš prigimtiēs, lygeh šaip ir titi.

4. Bet Diewas, kurs bagotas yra mielafirdingštēje, dēl šawo didēs mēilēs, kure mus my-
lējo,

5. Šaip butvome numirę griekūse, mus gywais padare su Kristumi, (nēs iš malonēs iš-ganytais pastojot,) -

6. Ir mus su jūmi prišēle ir su jūmi iškēle i dangištą gywēnimą, Kristuje Jēzuje;

7. Jeib iškroditu busenczūse czēšūse apstingą bagotyšte šawo malonēs, iš šawo gerhēš ant musū, Kristuje Jēsuje.

8. Nēs iš malonēs išganyti pastojote, per tikėjimą, ir tai ne iš šawęs, Diemo tai dowana yra.

9. Ne iš darbū, jeib ne šas girtusi.

10. Nēs mes esme jo dārbas, šutwērti Kristuje Jēzuje geriems darbams, ant kuriū mus Diewas pirm pritaisę, šad tūse elgtumbimies.

11. Todēl atsiminkite to, šad jūs, kurie pirm to pagal kuną butvotė pagonai ir neapipjaustimu wadinami nū tū, kurie wadinami yra apipjaustimu pagal kuną, kurs ranka dėstis;

12. Šad jūs tū czēšū butvotė be Kristaus, swētimi ir attolinti nū miesczonyštēs Izrael, ir swētimi nū testamentū pažadėjimo, todēley ne turēdami neh jōtio lūkestiēs, ir butvotė be Diemo swiete.

13. Bet dabar, kurie Kristuje Jēzuje este, ir pirm to attolin-

ti būvotē, prišīartinotē dabar per kraujā Kristaus.

14. Mēs jis ģra musū pašā-
jus, kūs iš abiejū wienā pa-
dāre, išarhdbams tworā, kuri
tarpe būwo, tūmi, kad jis per
sawo kūnā atēme neprietelstē;

15. Butent zolānā, kūs pri-
šākimūse statytas būwo, kad jis
iš dwiejū wienā naujā žmogū
pats per sawē sutwertu ir pa-
lāju padarhtu.

16. Ir kad jis abiejus subē-
rintu šu Diemū, wienamē kū-
ne, per krūžū, nužawinēs ne-
prietelstē per sawē pati.

17. Ir atējēs, apšāfe Ewan-
gēliojē pašāju, jums, kurie toli
būvotē, ir tiems, kurie arti
būwo.

18. Mēs per jī turime priē-
jimā abieji wienojē Dwašēje
Tēmop'.

19. Taggi daugiaus ne este
šwētimi ir šweczei, bet mies-
czonhs šu šwentaifeis ir na-
mišķei Diemū;

20. Pabudawoti aut grunto
Apāštālū ir prārafū, kur Jē-
zus Kristus lampinis akmū ģra,

21. Ant kurio wiša budawone
sutaišhta, auga i šwenta bāž-
nyczia Wiešpatije.

22. Ant kurio ir jūs podraug
budawojami este, Diemū gh-
wēnimui Dwašēje.

3. Perškyrimas.

Bagyrimas Diemū jōdžio šāfimo, taip
prišiwertimo dawādo.

Dēl to aš, Powilas, šalinhs
esmi Kristaus Jēzaus uš jūs
pagonus,

2. Kadangi girdējote apie urē-
dā malonēs Diemū, kuri man
iši jūsū būta ģra,

3. Kad man žinoma pastōjo
ši paslēptine per apreiškimā,
taip aš jau pirmā trumpin-
teley rašiau;

4. Jš to, jey jūs šlaitot, su-
prāsti galite mano išmānimā
apie paslēptinę Kristaus,

5. Kuri ne būwo apšāhta
pirmūse czēsūse žmonū wai-
klams, taip dabar aprēištā ģra
jo šwentiems Apāštalamis ir
prārafams per Dwašē;

6. Butent, kad pagonai draug-
balininkai ģra ir daug iškūniti
ir dalywi jo žadējimo Kristuje,
per Ewangēliā.

7. Kuriōs tarnū pastōjau, pa-
gal dōwanā iš malonēs Diemū,
kuri man pagal jo gālinčę ma-
ci būta esti.

8. Man mažāusam tarp wišū
šwentuju būta esti ši malone,
tarp pagonū apšāhti tū ne iš-
tyrinējamā bagotyštē Kristaus,

9. Ir apšwiesti tožnā, kuri
ģra draugyste paslēptinēs, kuri
nū pradžōs šwieto paslēpta bu-

wo Diēwije, kūrš wišus dāit-
tus sutwēre, per Jēzu Krištu.

10. Kad dabar ištīrītistu kū-
nigaitštystēmš ir ponštēmš
danguje, prie šurinkimo, tule-
ropa ištīmintis Diēwo,

11. Bagal apstēmimā ištī pra-
dzōš swieto, kūrē ištīpilde Kri-
stuje Jēzujē, mušū Biešpatijē;

12. Per kūrē mēs turim dra-
sumā ir priējimā wišamē nusi-
tīšime, per tīšimā ištī.

13. Lōdēl melbzū, kad ne pail-
stumbit mano wargū bēlē, ku-
rus kenczū uš jūš, kurie gra
jūšū garbē.

14. Dēl to palentiu šawo tie-
lius tēwop mušū Bono Jēzaus
Krištaus,

15. Kūrš tikras Tēwas gra
ant wišo, kas waitkaiš wadina-
ma danguje ir ant žēmēs,

16. Kad būtu jums stiprybē
pagal bagotyštē šawo šlowēs,
macneis pastoti per šawo Dwa-
šē widutiname žmoguje,

17. Ir Krištui ghywēnti per
tīšimā jūšū širdiša ir per
mēilē ištīnītiems ir nūgrun-
tatotiems buti;

18. Kad galētumbite suprašti
šu wišais šwentaisēis, kas gra
platūmas ir ilgūmas ir gil-
be ir aukštobe;

19. Ir ištīpažinti, kad Krištū
mīlēti geraus gra, ne kaip
wišlab žinoti, jeib papilditi

butumbit wišokia pilnīštē Die-
wo.

20. Bet tam, kūrš apstingay
gal daryti ant wišo, kē mēs
melbzame ir pērmanome, pa-
gal stiprybē, mušijē dāranczē,

21. Tam tēšie garbē šurin-
timē, kūrš gra Krištujē Jēzujē
wišūšē czēsūšē nū amžīū ištī
amžīū. Amen.

4. Pērsakyrimas.

Bagraudēnimas ant nobajnyštēs ir
wienybēs.

Tangi graudenu jūš, aš kalli-
nys Biešpatijē, idant elgtum-
bities, kaip parēitis jūšū pa-
wadinimui, kuriāmē pawadinti
este,

2. Su wišokia pašarnyštē ir
romybe, šu kantrumū, kēšdami
kīts kītā mēilēje;

3. Ir būkite weiktus laityti
wienybē dwāšēje, per ryšī pa-
kājauš.

4. Wienas kūnas, ir wiena
dwāšē; kaip ir pawadinti este
wienam lūšesczui jūšū pawā-
dinimo.

5. Wiens Biešpats, wiens
tīšimāš, wiens krikštāš,

6. Wiens Diēwas ir Tēwas
mušū wišū, kūrš gra ant jūšū
wišū, ir per jūš wišus, ir ju-
šūšē wišūšē.

7. Bet kietwienam ištī mušū

dūta esti Malone pagal miera domānūs Kristaus.

8. Todel šako jis: Jis auš-
tyn uzzenge ir kalēimq apšale,
ir žmonēm:š domanas dāve.

9. Bet kad jis uzzenge, kas
tai kltas, kaip kad pirma i
apatines vietas žēmēs nu-
zenge?

10. Kurs nuženge, tas yra
tas patš, kurs uzzenge auš-
czaus wišū dangū, jeib wišq
papilbitu.

11. Ir jis ištate kitus Apāš-
talais, kitus praralais, kitus
ēvangēlistais, kitus ganytojeis
ir mokytojeis.

12. Kad šventieji pritaifomi
butu darbop' urēdo, per kurį
kunas Kristaus budamojams
butu;

13. Jki wiš prieišime i wie-
neropq tikėjimq ir išpažinimq
Sunaus Dievo, ir pastosim
tóbulu wyru, užaugę i miera
tóbulo amžio Kristaus;

14. Jeib daugiaus ne butum-
bim waitai ir ne dūtumbimies
lingotis ir subotis wišokeis
wėjais pamōkšlo, per bušlystę
žmonū ir wily, kumi mus tyfo
išwadžoti.

15. Bet tiesq jēškotim mēilėje
ir augtime wišūse dalytūse ta-
mē, kurs galwa yra, Kristus;

16. Jš kurio wišas kunas su-
taifytas, ir wiens šanaris prie

antro šanario kaba, per wišus
šanarius, per kurus wiens an-
tram padeda, pagal dārba kiet-
wieno šanario sawo mieroje, ir
daro, kad kunas auga ant sa-
wo paties pasigėrinimo, ir tai
wišlab mēilėje.

17. Taygi dabar aš sašau ir
lūdiu Wiešpatije, jeib jūs dau-
giaus ne elgtumbities, kaip
kiti pagonai elgiasi niekystėje
sawo ūmo;

18. Kuriū protas aptėmęs yra
ir attolinti yra nū gywasties,
kursai iš Dievo yra, per neiš-
manimq, jūse ēsantē, per afli-
mq jū širdiēs;

19. Kurie pasilėidę yra ir
pasibūda bjaurybei, pilbidami
wišokiq neczyštybę draug su
godu.

20. Bet jūs Kristų ne taipo
išmōkote,

21. Jēgu kitaip girdėjot apie
jį ir jamē mōkiti este, kaip Jē-
zuje tikra wiernybe yra.

22. Taygi atmēškite nū sa-
węs pagal pirmąjį elgimq sė-
naji žmogų, kurs per geidulus
privilojanczius sawę paga-
dinas;

23. Bet atšinaujinkite dwā-
sėje sawo ūmo;

24. Ir apšiwiltities nauju
žmogumi, kurs pagal Diewq
sutwėrtas yra, tikroje teisybėje
ir šventybėje.

25. Todeĭ padēkite melus ir
kalbēit tiesā, kožnas šu satvo
ārtimu, kadangi mes tarp sa-
mes jānarei esme.

26. Kershidami ne susigriešite; ne būkite saulei nusileisti ant savo kėkšto.

27. **Je** ne dūfit wietą blūżni-
toju.

28. Kurs mogaš yra, dau-
giaus te ne magie, bet te dirb
ir te dāro rānomis, kas gēr
yra, kad turētu ko būti reikalin-
gamjam.

29. Te ne iſeit ney joſia
bjauri kaſba iſ juſu burnoſ,
bet kaſ naudinga ģra paſigéri-
nimui, ģur reiſaſ ģra, ģeib
mandagu butu klaufhtis.

30. *Je n'apsumutnišite šven-
ta, Dvąsę Diewo, su kure už-
pėczwėtiti este ant dienôs at-
pirtimo.*

31. **Wiſa kartuma, ruſtybē ir nārsq ir ſauſſma ir blūzni-
jima, draug ſu wiſotia piſte-
nybe, atmēſkite nūg ſawēš.**

32. Wet bufite ſu fiſs fitu prieteliſti, ſirbingi, ir atſileiſti' fiſs fitam, lygey ſaip Die was jums atleideſ eſti Ariſtue.

5. Þérskyrinas.

Tölésnts tgrandénimas.

Tangi bukite šefėjei Diemo,
 taip mieli waitai,

2. Ir vāistpēcokit mēileje, Iy-
geh laip ir Kristus mus my-
lējo ir pats samē už mus pasi-
darve, dōwanai ir apierai, Die-
twui ant salbaus kwāpo.

3. Bet tēpīstēs ir viņi, kas
necyphēdēs, arba godo, tarp
jūsū ney minēte ne tur minēta
buti, lai p sventiem pīdēra.

4. Ir gēdīkti jūdzei beņ dur-
nos talbos, arba pūtla, kurie
jums ne pūlas, bet labjaus dē-
latvojimas.

5. Mēs tai turit zinoti, kad neviens kļūpināts, arba ne-
cūstas, arba godingas (kurš
pēc baltvoni tārns), ne tur
balsto karalysteje Kristaus ir
Dievo.

6. Kev wiens jus te ne iſ= wadžoja noprſnais žodzeis; nēs totiū dēley ateit lerkſtas Diervo ant waitū netilējimo.

7. Todēl ne buſit jū draugai.

8. Nes jús būvotē pirm to tamšybe, bet dabar este šwie-
sybe Wiešpatije.

9. Waitpzojit taip waitai
p̄wieshybēs. Nēs Dwašēs wai-
jus pra wišotia lengwašbirdyšte,
ir teišybe, ir tieša.

10. Ir iřmėgintite, kas itinla
Wieřpaczui.

11. Ir ne draugalaukit ju
nervaisingais tamshbēs dar-
bais, bet ju labjaus pabārtite
jūs.

12. Nēša kas jū slapcēy dā-roma, to ir gēda saktyti.

13. Bet wīši tie dāiktai žino-mi pastaļa, kad nū šwiesybēs pabarami yra. Nēs wīs, kas apširēštia; tai šwiesybe yra.

14. Togidēl šato: pabūst, kurs tu miegi, ir tēlks iš numiru-siū, tač tamē Kristus apšwies.

15. Tačgi dabōkities, taip atšlaj elgtumbities, ne taip neišmintingi, bet taip išmin-tingi.

16. Prišidabōkities cēšo; nē-ša pīkti yra cēšai.

17. Dēl to ne bukit neišmān-g, bet išmān-g, kuri yra walē Wiešpaties.

18. Ir ne apšigērt' wynnū, iš šo bjaurus nusišējimai ran-dasi, bet bukit papilditi Dwašē,

19. Rašbēdami tarp sawēs su psalmaš ir laupsēs giesmēmīs ir dwāšišlomis giesmēmīs; gie-dokite ir žāiskite Wiešpaczui sawo širdije;

20. Dēlawodami wišada uš wišlab Diemui ir Tēwui, war-dan musū Bono Jēzaus Pri-staus;

21. Ir kīts kitam padūti bu-kite Diemō bāimēje.

22. Moteres, padūtos bukite sawo wyrams, taip Wieš-paczui.

23. Nēša wyras yra galwa moters, taipo ir Kristus yra

galwa sawo surinkimo, ir jis esti sawo kūno išganytojis.

24. Bet lygey taipo surin-timas padūtas esti Kristui, tai-po ir moteres sawo wyrams, wišuse dāiktuse.

25. Jūs wyrai, mylēkite sa-wo moteres, taip ir Kristus mylējo surinkimā ir pats sawę uš jē esti pasidāwēs.

26. Jeib jē pašwēstu ir cžy-štijo jē wandens pērimū žodije,

27. Kad jē saw paczām pa-gatāwitu šlownā draugystē, ne turinczē neš jōtio daktumo ar-ba raušplo, arba šo kito tam lygaus, bet kad butu šwenta ir nelāltinima.

28. Taipo tur ir wyrai sawo moteres mylēti, taip sawo pa-czū kūnus. Kurs sawo moterī myl, tas pats sawę myl.

29. Nēs nieladaj neš wiens sawo kūnā n'aphkantoje ne' tu-rējo, bet pēn ir lawoja jē, ly-gey taip ir Wiešpats surinkimā.

30. Nēs mes esme šanareis jo kūno, iš jo kūno ir iš jo laulū.

31. Dēl to žmogus palikēs tēmā ir mōting, prišiglausis prie sawo moters, ir bus jūdu wiens kūnas.

32. Ta paslēptine yra dide; bet aš šalau apie Kristū ir su-rinkimā.

33. Taczau ir jūs, ir kiel-

wienas, te myl šawo moteri,
 kaip patš šawę, bet moteris̃te
 tesibijo wyro.

6. Pērskyrimas.

Кри̃сѣго̃нѣшѣ̃ namā toblyczja; dwasĩkš̃tū
 ginlū namat.

Jūs waitai, klausykite gimdy-
 tojų šawo, Wiešpatije; nės tai
 wertā.

2. Garbiñt tēwq ir motinq,
 tas esti pirmasis̃ prisātimas̃,
 žadėjimq turis̃:

3. Kad tam geray pasifēttu
 ir ilgay patēttumbei ant žemės.

4. Ir jūs tēwai, ne iphykit
 šawo waitus, bet užauginkite
 jūs pamokinime ir drausmėje
 Wiešpatiespi.

5. Jūs bernai, klausykite sa-
 wo kunis̃kū ponū, su baimė ir
 su drebėjimu, wiernybėje šawo
 širdiės, kaip Kristui,

6. Ne tarnaudami tikray po
 akiū, kaip žmonėms itiktinay,
 bet kaip tarnai Kristaus, jeib
 jūs tokiq Diewo wālę pilbi-
 tumbit̃ iš širdiės, su gerā wālē.

7. Tarkities̃ Wiešpaczui tar-
 naujā, ir ne žmonėms;

8. Ir žinokit, ką kietwiens̃
 gėro darys, tājau nū Wieš-
 paties̃ gaus, ar butu bėrnas,
 ar butu wálnas.

9. Ir jūs ponai, toktaijau da-
 rykite su jeis̃ ir laukities̃ nū
 arumžimo, žinodami, kad ir

jūs ant šawės turite Wiešpati
 danguje, neatbojanti ney jōtio
 žmogaus.

10. Galaus̃ey, mano brolei,
 bukit druti Wiešpatije ir mā-
 cėje jo drutybės!

11. Apfiwilkit šārwu Diewo,
 kad galētumbit̃ ipstowēti pries̃
 buklus̃ užlabinėjimus̃ wėlino.

12. Nės mes̃ ne turim̃ kowō-
 ti su kunu bej kraujū, bet su
 kunigait̃sczeis̃ ir sylingait̃seis̃,
 butent su ponais̃ swieto, kurie
 tamsybėje šio swieto ponawō-
 ja, su piktomis̃ dwas̃ėmis po
 dangumi.

13. Todēley, nutwėrkite Die-
 wo šarwq, jeib piktaj dienaj
 atfistėngti galētumbit̃ ir wis-
 lab geray atliķē, wiršy gāu-
 tumbit̃.

14. Taugi stowēkit apsiųsę
 šawo strėnas̃ su tiesa, ir apsi-
 wilķē pancėrum teisybės;

15. Ir ant kojy sopagūti, kaip
 gatawi apsahtyti Ewangēliq pa-
 kėjaus, per kurę jūs pagatawi-
 ti este.

16. Bet pirm wisū daitū
 nutwėrkit tikėjimo s̃kydq, ku-
 riūmi galit̃ ipgeshty wisas̃ ug-
 ningas̃ strėlas̃ piktajo.

17. Ir imkit̃ šalmq̃ išgāni-
 mo ir kārdaq̃ Dwāsēs, kurs̃ yra
 Diewo žodis̃.

18. Ir mels̃kities̃ wisados̃ wi-
 šos̃ē reikmenēsē, su malba ir

prašimu dvasėje, ir būdėit priegtam, nepalāudami prašydami už wišus šwientūsus,

19. Ir už manę, kad man būta butu, žodi su drasū atwėrimu sawo burnōs satyti, jeib žinomą daryczau paslėptinę Ewangēliōs,

20. Kuris paslas aš esmi lencugūse, jeib tuše drasę elgczāus, ir kalbēcžau, laipo pareitifi.

21. Bet jeib ir jūs žinotumbit', kaip su manimi yra, ir tą aš weikiu, tai wiš jums pranēs

Tyktus, mano mielas brolis ir wiernas tārnas Wiešpatije,

22. Kurį funczau pas jus, dėl to, kad žinotumbit', kaip su manim dėstis, ir jeib jis palinksmintu jūsų širdis.

23. Pažėjus t' esie broliams, ir mēile su tikėjimu, nūg Diewo Tėwo, ir Bono Jėzaus Kristaus.

24. Malone t' esie su wišais tais, kurie myl musū Bona Jėzų Kristų nepalāutinay. Amen.

Rašyta iš Rymo Epejionams, per Tyktą.

Gromata šwento Powilo Pilippenšams.

1. Pėrskyrimas.

Powilo dėlawojimas, ir graudėnimas ant twirtōs tikėjimo towōs.

Powilas ir Timotėjus, tarnu du Jėzaus Kristaus, wišiemš šwentiems Kristuje Jėzuje, kurie yra Pilippe, draug su wyskupais ir tarnais:

2. Malone t' esie su jumis, ir pažėjus nūg Diewo musū Tėwo, ir Bono Jėzaus Kristaus.

3. Aš dėlawoju sawam Diewui, kiek kartū jūsų atsimenu,

4. (Koktai aš wišados darau wišosa sawo maldosa už jus wišus, su dzaugsmu besimelšdams,)

5. Už jūsų draughstę Ewangēlioje, nūg pirmosės dienōs iki šolej;

6. Geray apie tai nusitikėdams, kad tas, kurs pradėjo jusie tą gėrą darbą, tas tą ir pabaigs iki dienai Jėzaus Kristaus.

7. Kaipgi man tai werta, šitaipo apie jus wišus dumoti, todėl, kad aš jus sawo širdije turu, šimė sawo kalėjime, kuriamė Ewangēlią užtaru ir patwirtinu, kaip kurie wiši su manimi tōs malonės daljyciešte.

8. Mēs Diews yra mano k:

dininku, taip aš jusū wisū iš širdiės dugno išsilgstu Kristuje Jėzuje.

9. Jė to meldžius, jeib jusū meile jū ilgiaus, jū apstingėšne pastotu wisokiamė išpažinimė ir ištyrime,

10. Jeib galėtumbit išmėginti, kas gerąs, kad butumbit cypsti ir be pažeidimo, iki die-nai Kristaus,

11. Papilditi waifumis teisybės, kurie per Jėzų Kristų nusidūd jusijė, ant garbės ir laupės Dievo.

12. Bet aš jums žinę dūmi, mieli brolei, kad tai, kas su manim' dėstis, ant didėsnio Ewangėliūs praplātinimo nusidawė;

13. Taip kad mano ryšei išsireiškė Kristuje po wisus judo namus ir wisus kitus;

14. Jė daug brolių Viešpatijė, iš mano ryšiū nusitėjimą gawė, jū drasėsnī pastojė, žodė sakyti be baimės.

15. Kiti tiesā apšāto Kristų ir iš pāwydo ir iš nesāndorės, bet kiti iš gerės misliės.

16. Anie apšāto Kristų iš waibo, ir ne tikrai; nės jie mislija, toki wārgā nori pridūti mano ryšiams;

17. Bet šie iš mēlės; nės jie žino, kad dēi užtarimo Ewangėliūs cyp gulū.

18. Kasgi tai? kad tikrai

Kristus apšātomas butu wisokiu budu, ar tai butu newiernay, ar wiernay; tacjau aš dzaugiūs tūmi ir dzaugfūs.

19. Nės aš žinau, kad man tai derės ant išgānimo, per jusū maldą, ir per pagālbą Dwasės Jėzaus Kristaus.

20. Kaip galāusej aš laukiu ir nusitikiu, kad neį jokiamė dāikte gėdoje ne busu, bet jeib su wisokiu drāsumu, lyg kaip wisados, taip ir dabar Kristus aukštay pagārbintas butu ant mano kūno, ar per ghwastį, ar per smertį.

21. Nėša Kristus yra mano ghwastis, ir mirti man nauda.

22. Bet kadangi kūne ghwam buti, dēra daugius waifaus promyti, tai aš ne žinau, katra širtis turėjau.

23. Nėša ābejėts man macneį prigul. Aš geidžu išwālnitas ir su Kristumi buti, toktai ir geraus butu;

24. Bet labjaus priwalu yra, kūne pasilikti jusū dėlej.

25. Jė tai tikrai nusitėdamas žinau, pasilikęs ir pas jus wisus podrauge busęs, jums ant augimo ir ant dzaugsmo tikėjimo;

26. Kad jūs dibej pasigirti galėtumbit Kristuje Jėzuje manimi, per mano sugrįžimą pas jus.

27. Elgtities tiktay wertay Ewangeliai Kristaus, jeib, ar aš parējes regēcāu jus, arba ne pribudams apie jus girdēcāu, jūs stowētumbit wienoje dwāsėje ir wiena širdže, ir draug su mumis towótumbit už wiera Ewangelios,

28. Jė neį wiename dāikte ne nusigāstumbit priešininkū; koltai jiems yra ženklų pradžūdimas, bet jums išgānimo, ir tai nū Dievo.

29. Nėša jums būta yra, dėleį Kristaus toktay daryti, kad i ji ne tiktay tikētumbit, bet ir jo dėleį kentētumbit;

30. Turėdami tą pacęę towa, kurę ant manęs mātēt ir dabar nū manęs girdit.

2. Pėrskyrimas.

Pasijėminimas ir padūštėnimas Kristaus.

Dėl to, jėy jusiję koks graudėnimas Kristuje, jėy koks palinkšminojimas mēilės, jėy kokia dwāsės draugystė, jėy kokia yra širdinga mēilė ir mielaširdingystė,

2. Tay išpildikite mano džiaugsmą, kad wienōs dumōs butumbit, lygė mēilę turėdami, bėy wienōs širdiēs ir wienōs mišlīēs budami,

3. Niekto ne darydami per

waidą, arba niekingą garbę, bet per pasijėminimą laitykit tarp sawės kīts kitą didėsnį už sawę patį.

4. Jė kiekwiens te ne wėizd ant to, kas jo yra, bet ant to, kas kito yra.

5. Bet kožnas t' esie tōs dumōs, kokiōs ir Jėzus Kristus buwo;

6. Kuršai, norint Dievo pawėitflu buwo, ne laite tāt per plėšimą, Diewui lyguš buti.

7. Bet patš pasimāžino ir priėmęs tarno pawėitflą, pastōjo lyguš kitām žmōgui, ir elgimūse rāstas buwo taip žmogus.

8. Jis patš pasijėmino ir paslusnus buwo itī smertiēs, itī smertiēs kryžaus.

9. Todėl Diemas jī ir didėy paauštino ir dāwe jam wārdą kurš už wišus wārdus yra;

10. Kad warban Jėzaus klauptusi wišū kielei, tū, kurie danguje, ir ant žēmės, ir po žemė yra;

11. Jė wiši liejūwojei išpažintu, Jėzų Kristų ēsanti Wiešpatimi, ant garbės Diewo Tėwo.

12. Taip, mano mieliai, kaip wišados buwote paslusnus, ne tiktay man pas jus b'ēfant, bet ir dabar jū daugiaus man pas jus n'ēfant, rūpinkities

išganytais pastoti, su bāime ir su drebėjimu.

13. Mēs Dievs yra, kūrį jū-
siję dāro ir norēt, ir išpildit,
pagal savo pasimėgimą.

14. Darykite vistą be mur-
mėjimo ir be abejojimo;

15. Jeib butumbit nekalti ir
wierni, ir Dievo waitai, ne-
bārtini widuje tarp piktōs ir
pėkreiptōs giminės, tarp ku-
riōs jūs šwieczat kaip žwaies
šwiete;

16. Tūmi, kad laisot žodi gy-
waisties, man ant ghyraus die-
noje Kristaus, kad aš ne no-
prōsnay bėges, neį noprōsnay
dirbės buczau.

17. Jį norint apierawojams
esmi dėley apierōs ir Dievo
šlūžbōs jūšū tikėjimo, taczau
aš dzaugiūs ir podraug dza-
ugiūs su jumis wifais.

18. Dėl to ir jūs dzaugtitės,
ir drauge su manimi dzaug-
titės!

19. Bet aš nusitikiu Bone
Jėzuje, kad aš Timotėju wėi-
teį pas jus sūses, jeib ir aš at-
gaiwintas buczau, ištyrēs, kaip
su jumis dėstis.

20. Mēs neį wienu ne turu,
kūrį su manimi taip wienōs
dumōs butu, kūrį taip širdin-
gay už jus rūpintusi.

21. Mēs jie wifai sawojo jėš-
to, ne kas Jėzaus Kristaus yra.

22. Bet jūs žinote, kad jis
tikras yra, nēsa kaip waitas
tėwui, taip jis su manimi šlū-
žijo prie Ewangėliōs.

23. Tą patį, nusitikiu, sūses,
bile ištyrēs busu, kaip su ma-
nimi yra.

24. Bet nusitikiu Wiešpati-
je, ir aš pats bewėiteį ateisēs.

25. Bet man priwalu rodēs,
broli Epaprobity pas jus sūsti,
kūrį mano pagālbintis ir
draugtareiwis, beį jūšū Apāš-
talas, ir mano reitmenēs tār-
nas yra.

26. Kadangi įšai jūšū wifū
iššilgo ir didėį rūpinosi dėl
to, kad jūs buwot' girdėje, jį
sirgusi.

27. Jį tiesā jis sirgo mirti-
nay, bet Dievas ant jo susi-
milo; bet ne tiktay ant jo, bet
ir ant manēs, kad ne turēczaу
smutnybę ant smutnybės.

28. Bet aš jį jū skubjaus sun-
czau, kad jį išwidybę iš naujo
dzaugtumbitēs, ogi ir aš jū
mažaus smutnybės turēczaу.

29. Tāgi priimkit jį Wieš-
patije, su wifokiu dzaugsmu,
ir tokius garbėje laitykit'.

30. Mēs dėley Kristaus dārbo
šmerczui taip arti buwo priė-
jēs, per menką laitydamis savo
ghwaistį, jeib jūšū wietoje man
šlūžitu.

3. Pērskryrimas.

Apte teishbe tīkēlīmo priēš netritrus
Apāstalus.

Galāuseh, mieli brolei, dzaug-
titēs Wiešpatije! kad aš jums
wis tus paczus dāiktus rašau,
ne gailūs, bet jums tai dēra
ant pabrūtīnimo.

2. Dabōkite ant šunū, dabō-
kite ant piktū darbinīkū, da-
bōkite ant pērsīstyrīmo.

3. Mēs meš esme apipjausti-
mas, kurie meš Dievui Dwa-
sēje plūzījame ir giramies Kri-
stumi Jēzumi, ir ne nufitītime
kūnu.

4. Raczehg ir aš turu, īš ku-
no kūmi girtīsi. Jēh kitam
tam rēgis, buš jis galētu īš
kuno girtīsi, aš jū daugiaus.

5. Aš ašmāq diēnq appjausti-
tas esmi, aš īš žmonū Izraē-
lio, īš giminēs Benjamin, Žy-
das īš Žydu ir pagal zofanq
Barizēušas,

6. Pagal žēlamōjīmq pērse-
tinētojis surīnīmo, pagal tei-
shbe zofane nebārtin's buvēs.

7. Bet kas man pelnu buwo,
tai dēl Kristaus laīkiau per īš-
lādq.

8. Mēs aš wišlab per īšlādq
laīkiau dēl apstīngō īspazīnīmo
Kristaus Jēzaus, mano Wieš-
patīēs, dēl kurio aš wis per
īšlādq laīkiau, ir laīkiau uz pur-
mā, kad aš Kristu laimēcāu;

9. Ir buczāu īšraštas jamē,
ne turīs sawo teishbe īš zofano,
bet kuri per tīkējīmq ī Kristu
ateit, butent teishbe, kuri īš
Diewo, tīkējimui prirotōjama;

10. Pāzīnti jē ir māci jo pri-
sītēlīmo ir draughstē jo kēntē-
jīmū, kad jo smerczui lyguš
buczāu;

11. Jēib priēš ateiczāu prīsi-
tēlimui īš numirusiū;

12. Ne, kaip kad jau buczāu
nutwēres, arba jau tobulas
buczāu, bet aš tai šetioju, kad
galēcāu nutwērti, kadangi Jē-
zaus Kristaus nutwērtas esmi.

13. Mano brolei, aš dar ne
tarūs ēsas nutwēres. Bet wie-
nq sašau: aš užmirštu, kas už-
patalīje yra, ir tiesūs topi, kas
pryšpatīje yra,

14. Ir bēgu ī pastatytā mieri,
ant paskīrtojo brāngiojo lai-
mējīmo, kuri rōdo dangīstas
pawadinīmas Diewo Kristuje
Jēzujē.

15. Rīek taḡgi musū tobulais
esme, tie tōš wienōš dumōš
buim; ir jeygu tītōš tōtītōš
dumōš butumbit, tai Diewas
jums aprēitš.

16. Taczāu taipo, kad pagal
wienq dawādā, ant kurio pa-
rējōm, elgtumbīmies ir wienōš
dumōš butumbim.

17. Sēkite manē, mieli bro-
lei, ir dabōkite ant tū, kurie

taipo vaitšpcoja, taip mus turit ant pavėitšlo.

18. Nės daug vaitšpcoja, apie furus tankej jums šakiau, ogi dabar ir veršdamš jums šakau, taip neprietelei tržaus Kristaus,

19. Kuriū gálas yra prapūlimas, kuriems pilvas yra jų dienas, kurie gėdój' garbę jėškio ir kurie apie jėmiškūs daitūs rūpinas.

20. Bet musū vaitšpcojimas danguje yra, iš tén mes ir laukiame Šėganytojo, Viešpaties Jėzaus Kristaus;

21. Kurs niekingą musū kuną pėršvieš, kad lyguš pastótu jo pėršvieštam kunui, pagal tą galybę, kuri gal ir wišus daitūs šato padūtus daryti.

4. Pėrskyrimas.

Apie dváškla dzaugima, ir Bilippenš geradėjštę, Povilui iškrodita.

Taipogi, mano mieli ir brangieji brolei, mano dzaugšmas ir mano wainikas, taipo sto- wėkite Viešpatije, jūs mieliai.

2. Gwodia graudenu aš, ir Šyntškę graudenu aš, kad wienós dumós butu Viešpatije.

3. Aš taipiau ir tawę melbzū, mano wiernas drauge, užstot abidwí, kuridwí su manimi Gwangelios dēleš kowójo su Clemencu ir su kitais mano pa-

galbininkais, kuriū wadbai yra knygosa ghwasties.

4. Dzaugities Viešpatije wišada, ir wēl šakau: dzaugities.

5. Šawo lengwībę wišiemš žmonėms žinoma daryt'. Viešpatš arti.

6. Nieko nesirūpinkities, bet wišuse daitūse maldomis ir prášimais šawo širdiēs norėjimus su dėtawojimu Diemui pranėškite.

7. Jė palájus Diemo, kurs pėreit wišą iškinti, t' apšaugojusū širdis ir jusū umus Kristuje Jėzuje.

8. Tolaus, mieli brolei, kas tiesa, kas mandagu, kas teisū, kas wiežliba, kas meilinga, kas garbinga, jė koks wiežlibumas, jė kokia laupsė, apie tai dumokite.

9. Jė kó jūs prisimokinate ir priėmėte ir girdėjote ir regėjote iš manęs, tai darykite; tai Viešpatš palájaus bus su jumis.

10. Bet aš didėj pasidžiaugiau Viešpatije, kad iš naujo pradėjote už manę rūpintis, kaženg ir pirm rūpintis norėjot, bet čėšai tai užtrūkino.

11. Ne šakau tai stočkójo bēl; nės aš iškofau, kuriūse esmi, pasifakbinti.

12. Aš mofu pažėmintas buti, ir mofu per wiršų turėti.

Aš wīšūse dāiktūse ir wīšur
esmi išmōkintas: ir buti pasō-
tintas ir ālkti, ir apstā turēti
ir štolōti.

13. Aš wīs galu per tā, kurs
manē gālinezu dāro, Kristus.

14. Bet taczau jūs geray pa-
dārēte, kad mano wargū pasi-
gailējote.

15. Bet jūs iš Pilippo žinot,
kaip iš pradziōs Ewangelioš,
man išeinant iš Macēdonioš,
neį wiens surinkimas su ma-
nim' nesidalijos pagal rokundā,
kiek buwo išdūta ir kiek buwo
surinkta, kaip tiktay jūs wieni.

16. Mēs ir i Tessonikā sun-
tēt man ant mano rēikalo wieng
kartā ir potam wēl wieng kartā.

17. Ne, kad dowanōs jēškō-
czau, bet waisaus jēškau, kad
apstingas butu jūs rokūde.

18. Mēs aš wīslab priēmju

ir apstingay turu. Aš esmi
papilditas, kad gavau per Epa-
probitā, kas nū jūs atėjo, šal-
bus kwāpas, priimama apiera,
Diewui itinkanti.

19. Bet mano Diews papil-
dis wīšā jūs rēikālā pagal
sawo bagotyštē šlowėje, Kri-
stuje Jēzujē.

20. Bet Diewui ir musū Tē-
wui t'esie garbē ant amžiu am-
žiu. Amen.

21. Swēitinkite wīšus šwen-
tūsus Kristuje Jēzujē. Swēi-
kina jus brolei su manimi
ēšantieji.

22. Swēitin jus wīši šwen-
tieji, bet hpaczey tie iš namū
Ciecoraus.

23. Malone musū Bono Jē-
zaus Kristaus t'esie su jumis
wīšais. Amen.

Rašyta iš Hymo per EpaProbitā.

Gromata švento Povilo Koloffensams.

1. Pērskyrimas.

Išgānimas Kristaus pelnytās, jobije
žmonėms pranėšamas.

Powils, Apāstal's Jēzaus Kri-
staus, per Diewo wālę, ir bro-
lis Timotėjus,

2. Szwentiems Kolosse, ir ti-
kintiems broliams Kristuje:

Malone t'esie su jumis ir pa-
lājus nū Diewo musū Tēwo,
ir Bono Jēzaus Kristaus!

3. Mes dėkawojam Diewui
ir Tēwui musū Bono Jēzaus
Kristaus, wīšados už jus mel-
dami;

4. Kaipo girdėjom apie jūs

tīkėjimā i Kristu Jēzu ir apie mēilę priēš wišus šwentūs,

5. Dēlē nusiitējimo, jums danguje paguldyto, apie kuri jūs pirma girdējote per žodi tiesūs Ewangēlioje;

6. Kuri pas jus atėjo, kaip ir i wišą swietą, ir atneša waisaus, kaip ir justje, iš tōs dienōs, kad girdējote ir išpažinote Diewo malonę tiesoje.

7. Kaip ir išmōkote nū Epa-pro, mušū mielo draugtarno, kūrš yra wiernas Kristaus tarnas už jus,

8. Kūrš mumš ir žinomą dāre jusū mēilę dwāseje.

9. Togibėl ir mes, iš tōs dienōs, kaip tai girdėjome, ne palaujame už jus melsti ir prašyti, kad papilditi butumbit išpažinimu jo wālės wišokioje dwāsiškoje išmintije ir prote,

10. Jeib wertay elgtumbities Wiešpaczui itiktinay ir waisaus atneštumbit' wišūse gerūse darbūse;

11. Ir augtumbit išpažinimē Diewo, pastiprinti wišokia stiprybē, pagal jo šlowingą galybę, wišokiamē kantrumē ir lengwāširdystēje su dzaugsmu;

12. Dēlawodami Tēwui, kūrš mus tinkanczeis padāre dalykams šwentujū šwiešybėje;

13. Kūrš mus išgēlbėjo nū

wyraušybēs tamšybēs ir pērkēle mus i karalystę satwo mie-lojo Sunaus,

14. Kuriamē turim atpirkimą per jo kraują, butent griekū atleibimą.

15. Kurfai yra ābrožas nerėgimo Diewo, pirmgimešis pirm wišū sutwėrimū;

16. Mēs per jį wiši dāiktai sutwėrti, kurie yra danguje ir ant žemės, rėgimi ir nerėgimi, taip karākrėslei, taip wiešpatystes, taip kunigaištystes, taip wyraušybēs: wišlab yra pēr jį ir dēlē jo sutwėrta.

17. Ir jis yra pirm wišū, ir wiši dāiktai pasilaitos jamē.

18. Ir jis yra galwa kuno, butent surinkimo, kūrš yra pradžia ir pirmgimešis iš numirusiū, jeib ant wišū butu pirmasis.

19. Mēša pamėgo Dierwui, kad jamē wiša pilnyste gywėntu,

20. Ir kad wišlab per jį saw sudėrintu, ar butu ant žemės, ar butu danguje, pašajų padāres per kraują ant jo kryžiaus per jį pati.

21. Ir jūs, kurie pirm to attolinti buwote ir neprieteleis, per dumą piktūse darbūse:

22. Bet dabar jus sudėrino sawo kūnu, per smertį, kad jus statytu šwentus ir nekāl-

tintus ir nebártinus po šavo akiu;

23. Jēy tiktay pašieliet tikējime padrūtinti ir pašiprinti, ir ne pajūdinami nū nufitikējimo Ewangelioš, turē jūs girbējote, kuri apšaktyta wišam šutwērimui po bangum' ēšančam, kuriōš aš Powilas tarnu pastojuau.

24. Dabar dzaugiūs šawo šentėjimūse, kuruš už jūs šenczu, ir atpildau šawo kūne, šo dar reiš wargū Kristuje, jo kūmui (ant gėro), kūrš yra šurinkimas.

25. Kurio tarnu aš pastojau, pagal Diėwo paštyrimą, kūrš man būtas yra paš jūs, šad Diėwo žodi bagotingay apšaktyčiau.

26. Butent pašlėptinę, kuri užslėpta buwo nū pradžōš šwieto ir nū amžiu, bet dabar apreikšta jo šwentiems,

27. Kurieš Diėwas norėjo žinoma daryti, kuri butu šlowinga bagotyšte tōš pašlėptinės tarp pagonū, kuri yra Kristus jūsiye, kūrš yra nufitikėjimas šlowēs.

28. Kuri mes apšakom, graudėndami kiekwiėnā žmogų ir mošindami kiekwiėnā žmogų, šu wišolia išmincze, jeib statytumbim kiekwiėnā žmogų tobulā Kristuje Jėzuje.

29. Kuriamē dāikte ir aš dirbu ir nufišlyjiu, pagal prowišimā to, kūrš manije macney dirba.

2. Pėrskyrimas.

Apie žmonā išdátimus, Kristų, šwenta trishita ir maci jo šmertiēs.

Bet aš jums žinę būmi, šokę šowā turu už jūs ir už tuš šaodicēoje ir už wišus, kurie mano wėibā kūne ne regėjo;

2. Jeib jū širdys pagraudėntos ir suglaustos butu mēilėje, ant wišōš bagotyštēs tikro išmānimo, išpāžiniti pašlėptinę Diėwo ir Tėwo ir Kristaus;

3. Kuriamē pašlėpti yra wiši šlarbai išmintiēs ir išpāžinimo.

4. Bet aš šakau apie tai, šad jūs niešs ne prigāutu šytroms šalbomis.

5. Mēša šaczeyg pagal kūną ne esmi paš jūs, šaczau dwāšēje esmi šu jumis, dzaugiūs ir matau jūšū rēbā ir jūšū štiprų tikėjimą i Kristų.

6. Kaipgi dabar priēmēte šownā Kristų Jėzų, taipu ir elgtiēs jamē,

7. Ir bukit išāknyti ir paduodawoti jamē ir štiprus wieroje, šaip pamokiti este, ir bukite toje bagotingi šu dėlawone.

8. Dabōkitiēs, šad niešs jūs ne apgāutu per šwietišlą iš

minti ir per niekingą išvadzo-
jimą pagal žmonų pamokslą
ir pagal šviesto ištatimus, ir
ne pagal Kristų.

9. Mėsa jame gyvėna wisa
pilnyste Dievytės kunikstą.

10. Jūs esite tobuli jamė,
kurs yra galwa wifū kuni-
gaikštysczū ir wbrausybės;

11. Kuriamė ir appjauštiti
este, appjaustimu be rankū, per
pametimą griekno kuno kune,
butent appjaustimu Kristaus.

12. Tamė, kad jūs su jūmi
palaidoti este per krikštą, ku-
riamė ir prisikėlė per tikėjimą,
kuri Dievas dāro, kurs jį iš
numirusiū prikėlė.

13. Jūs podraug su jūmi
gywus padare, taip numirę bu-
wot griekūse ir neapipjauštume
jusū kuno, ir atléido mums
wisus griekus,

14. Jūs išgese párašą, kurs
prieš mus buwo ištátmūse ir
mums prieštaráwo, ir tą paė-
mės iš tárho prie křžaus
prisėge.

15. Jūs pėrgalėjes kunigaištys-
tes ir šlingūsus, wėde jūs ant
paródimu regimay ir trūmpą
iš jų padare pats per sawę.

16. Žangi neį wiens te ne
apsunkin jusū sąžinę dėl wal-
gio arba gėrimo, arba dėl pa-
širtū šwenczū, arba jaunmėne-
siū, arba sabatū;

17. Kurie yra šepėlis busen-
czū daiktū, bet kunas pats yra
Kristuje.

18. Neį wiens jums mieri-
te ne iškreipia, kurs pagal sa-
wo paties pramánimą elgiafi,
pašarnystėje tr šwentybėje an-
gėlū, kurio jis neį wiens nie-
kados ne mātės, ir yra be rei-
kalo pasipūtęs sawo kunikštoje
dumoje,

19. Jūs ne laikosi prie galwos,
iš kuriós wisas kunas per sa-
narėlus ir sutáikimus pá-
šalpą gāuna, ir su kims titū
susilaitos ir taipo áuga į die-
wisą didumą.

20. Žangi jėį jūs pamirę este
su Kristumi ištátimams šwiesto;
kámgi dūdatės prisiviloti ištá-
timais, tārši dar šwiete gy-
wėnq?

21. Kurie sako: tu tai ne pa-
krutink, tu tai ne paragáuf, tu
tai ne palytė!

22. Kurie dáiktai wisi per
wartojimą gabina, pagal pri-
sákimus ir mokslus žmonū,

23. Kurie pasiródo išmintin-
gi esq, per sawo paczū prama-
nytą šwentybę ir pašarnystę,
ir per tai, kad jie kuno ne czė-
bija ir sawo kunui garbės ne
dūda sawo reikalui.

3. Pērskryimas.

Apie wartojimā nobajņhēs, ģpaczeņ
prie namā pašlailanczū ir garbēje
esanczū žmonū.

Tangi jey su Kristumi prisife-
lēt', tai jēstokite kas aukštah
ģra, tur Krystus ģra, sēdis po-
dēšmēs Diemo;

2. Jēstokite to, kas aukštah
ģra, ir ne to, kas žemah ģra.

3. Mēs jūs este numirē, ir
jūsū ģģwastis ģra pašlēptas su
Kristumi Diemi.

4. Bet kad Kristus, musū ģģ-
wastis, paširodis, tai ir jūs
paširodisite su jūmi šlowēje.

5. Dēl to marinkite sawo ša-
narus, kurie ant žēmēs ģra,
lēšhstē, nechstyhē, ģēdislā
gašluma, pislā pageidima ir
godā, kurs ģra balwonū ģār-
binimas;

6. Kuriū dēley ateit Diemo
lēstas ant waitū netikējimo;

7. Kuriūse ir jūs pirm to el-
ģēties, lai jūse ģģwēnot.

8. Bet dabar tai wislab nūģ
sawēs atmēstite: lēstā, rusth-
bē, pislēnybē, blūznijima, ģē-
dislās žodzus iģ sawo burnōs.

9. Ne melūkite tarp sawēs;
iģwilkite sēnā žmogu su jo dar-
bais;

10. Jē apšiwilkite tū nauju,
kurs atnaujinams ģra ant iģ-
pažinimo, pagal pawēislā to,
kurs jē sutwēre;

11. Kur ne ģra ģrysto, žydo,
apipjaustimo, neapipjastimo,
Nēgrysto, Styto, berno, wālno;
bet wislab ir wisūse Kristus.

12. Tangi apšiwilkite, laiģ
iģrinktieji Diemo, šwentieji ir
myšimieji, širdinga mielāšir-
dinghstē, prietelghstē, pašarnghstē,
romumū ir šantrumū;

13. Kitis kitā nukēšdami ir
kitis kitam atšileišdami, jey kas
škundōs tur priēš kitā; lhygei
laiģ ir Kristus jums ģra at-
lēides, laiģ ir jūs.

14. Bet ant wiģo to apšiwil-
kite mēile, kuri ģra rhyģhs to-
bulghstēs.

15. Jē pašājus Diemo walbzā
te tur jūsū širdisa, ant kurio
ir jūs pawadinti este wiename
kūne, ir bukite dēkingi.

16. Dūkit Kristaus žodiģ ģģ-
wēnti tarp sawēs bagotingah,
su wiģofia iģminēģe; mošinkite
ir graudēnkite sawē paczus
psalmais ir laupsēs ģiesmēmīs
ir dwāšlōmis meilingomis
ģiesmēmīs, giedokite Wiešpa-
czui sawo širdisa.

17. Jē wis, kā jūs dārote,
žodzeis arba darbais, tai wis
darykite wardan Pono Jēzaus
ir dēšawokite Diemui ir Tēmui
per jē.

18. Jūs moteres, bukite pa-
dūtos sawo wyrams Wiešpati-
je, laiģ parēitis.

19. Jūs vyrai, mylėkite savo moteres ir ne bukite rustus ant jų.

20. Jūs vaikai, klausykite gimdytojų visųse daktusė; nės tai Viešpaczui patinka.

21. Jūs tėvai, ne ikeršyt' savo vaikus, kad ne daugus pastotų.

22. Jūs bernai, bukite pašlusnus visųse daktusė savo kunikiešs ponams, ne su šlužba po akių, kaip žmonėms ititinah, bet prastybėje širdiēs ir su Dievo baimė.

23. Vis, ką jūs dārote, tą darykite iš širdiēs kaip Viešpaczui, ir ne žmonėms.

24. Jė žinokite, nū Viešpatiēs gaušę atpildimā tėvištēs dalytū; nės jūs šlužijāt Ponui Kristui.

25. Bet kūrš neteišę dāro, tas gauš, ką jis neteišę dāreš esti; ir ne yra atbojimo neį ant šokio, neį ant tokio žmogaus.

4. Pėrskyrimas.

Apte kėščgoniā malda ir išmintinga elgimā.

Jūs ponai, kas teisu ir vertas, tai bernams darykite ir žinokite, kad ir jūs danguje Viešpatį turite.

2. Ne pašaukite maldojē, ir budėkite tojē su dėtauojimu;

3. Jė melstities pobraug ir už mus, jeib Dievas mums atvērtu žodžio duris, kalbėti paslėptinę Kristaus, dėl kuriōs ir suristas esmi:

4. Kad tą iškreičszau, kaip man reik kalbėti.

5. Elgities išmintingay prieštus, kurie laukē yra, ir prisdabokities cėšo.

6. Jusū kalba t' esie visados meilinga ir su druska sūdita, jeib žinotumbit', kaip t'ieš wienam atsakyti turit.

7. Kaip su manimi dėstis, to viso jums žinę dūs Tyktus, mielas brolis ir wernas tarnas ir draugas Viešpatije,

8. Kuri aš todėl pas jus funczau, kad jis ištirtu, ką jūs wėikiat, ir jusū širdis palinkšmintu,

9. Draug su Dnėzimu, wieru ir mielu broliu, kūrš iš jusū yra; wis, kaip cę dėstis, jūdu jums pranėš.

10. Sveikina jus Aristarkus, mano draugas kalinėje, ir Markus, sesers waiks Barnabosaus; apie kuri kelis priėjimus gawote. Jė pas jus ateis, primkite jė.

11. Jė Jėzus, wadinams Justus, kurie yra iš appjaustimo. Tie wieni yra mano pagālbinninkai prie karalysťės Dievo, kurie man butwo palinkšminojimu.

12. Swėitina jus Epapras, kurs iš jusiškū yra, tarnas Kristaus, ir wisados labay karauja už jus su maldomis, jeib stowētumbit tobuli ir papilbiti su wisà Diowo wale.

13. Aš dūmi jam lūdimą, kad jis didey procēs tur už jus, ir už tus Laodicēoje ir Jerapolię.

14. Swėitina jus Lutofus, liekorus mylimas, ir Dėmas.

15. Swėitinkit brolius Laodicēoje, ir Nimpą, ir surinkimą jo namūse.

16. Jė kad ši gromata pas jus bus pėrstaityta, tay darykit, kad ir surinkime Laodicēoje butu skaitoma; ir kad jūs tą, kuri Laodicensams rašyta, taip jau skaitytumbit.

17. Jė sakykit Artippui: dabokis sawo urėdo, kuri gatvai Wiešpatije, kad tą išpilbitūmbei.

18. Mano swėitinimas mano Powilo rankà. Minėkit mano ryšiū. Malone t'esie su jumis. Amen.

Rašyta iš Rhmo per Tytla ir Onėgimą.

Pirmoji Gromata šwento Powilo Tefsalonicensams.

1. Pėrsakyrimas.

Graudėnimas, drutay pasilaikytis prie wierōs.

Powilas ir Silwonas ir Timotėjus, surinkimui Tefsalonitoje, per Diową Tėwą, ir Wiešpatį Jėzų Kristų: Malone t'esie su jumis ir patėjus nū Diowo, musū Tėwo, ir Bono Jėzaus Kristaus!

2. Mes dėlawojam Diowui wisadą už jus wisus, atsimindami jusū sawo maldoje be palowimo;

3. Jė atsimenam jusū dārbo titėjime, ir jusū dārbo mėlėje,

ir jusū kantrumo lūkestije, kurs yra musū Bonas Jėzus Kristus, po atim' Diowo ir musū Tėwo.

4. Mēs, mieli brolei, Diowo mylėti, mes žinome, kaip išrinkti este;

5. Kad musū Ewangėlia pas jus buwusi, ne tiktay žodije, bet abejeib, ir macėje ir šwentoje Dwāsėje ir didžame nusitikėjime, kaip žinote, tokeis mes tarp jusū buwome jusū dėle.

6. Jė jūs este musū paselėjais pastoję ir Wiešpaties, ir

priēmēt žobi tarp daug vargū
 ſu dzaugſmu, ſventoje Dvā-
 ſėje.

7. Szitaipo, kad paſtójote pa-
 wéiſlu wiſiems tikintiems Ma-
 cedonioje ir Mtajoje.

8. Nēs nūg juſū pērſkambėjo
 Wieſpatiēs žodis, ne tiktaſ
 Macedonioje ir Mtajoje, bet
 taipiau wiſoſa ſaliſa juſū tikē-
 jimas i Diemą iſſiréiſte, tai-
 po, kad ne reikals jums tą ſa-
 kyti.

9. Nēs jie pátys praneſe apie
 juſ, toſkai muſū iėjimas ju-
 ſump' buvęs, ir kaipo juſ pri-
 werſti eſte Diemop' nūg balwo-
 nū, tarnauti gywam ir tikram
 Diemui.

10. Ir laukti jo Sunaus iſ
 dangaus, kuri jis priſėle iſ nu-
 miruſiū, Jėzaus, kurſai muſ
 nūg buſenczio kėrſto iſgėlbėjo.

2. Pērſkryrimas.

Tikri klaſytojai yra wierniems moſto-
 jamſ ant didzio dzaugimo.

Nēs ir juſ žinote, mieli bro-
 lei, apie muſū iėjimą paſ juſ,
 tą ne noprōſnų buvūſ:

2. Bet, kaip meſ pirm to bu-
 wom' kentėje ir apgėdinti pa-
 ſtoje Pilippūſe (kaipo žinote),
 taczau ſawo Diemiſe linſmi
 buwome paſ juſ, apſaktyti
 Ewangėlią Diemo, ſu didžū ka-
 iwimu.

3. Nēs muſū graubénimas ne
 buvo iſ klajójimo, neſ iſ ne-
 czhytybės, neſ ſu wylumi:

4. Bet kaipo meſ Diemo eſ-
 me iſmėginti, kad mums Ewan-
 gėlią apſaktyti pawierita yra,
 ſitaipo meſ ſalbame, ne kaipo
 žmonėms itikti norėdami, bet
 Diemui, kurſai muſū ſirdis
 mėgina.

5. Nēs meſ niekadaſ ne ap-
 ſijome malonėjimo žodžis,
 kaip juſ žinote, neſ godui ne
 paſidawėme; Diemas to yra
 lūdinintu:

6. Neſ jėſtójome nūg žmonū
 garbės, neſ nūg juſū, neſ nūg
 titū;

7. Ir butumbim galėje juſ
 apſunkinti, kaip Kriſtaus Apāſ-
 talai; bet meſ motiniſkay paſ
 juſ buwome, lygeſ kaip zin-
 dinycza ſawo kudikius ſawoja.

8. Szitaipo muſū ſirdis ju-
 mis dzaugėſi, ir rods norėjome
 jums nudalyti, ne tiktaſ Die-
 wo Ewangėlią, bet ir ſawo gy-
 waſti, todėl, kad juſ pagawom
 mylėti.

9. Geray, mieli brolei, atfi-
 menat muſū dārbo ir muſū
 procēs; nēs nákti ir dienaſ meſ
 dirbom, kad juſū neſ wienaſ ne
 apſunkintumbim, ir apſaktytum-
 bim tarp juſū Diemo Ewangė-
 lią.

10. To juſ eſte lūdinintai ir

Diewas, laiþ ſwentay ir teiſej ir nebártinay mes tarp juſu, kurie itifejote, elgemies.

11. Mēs laiþo žinote, kad mes, laiþo tēwas ſawo waitus, tieſwiena iſ juſu graudėnom ir palinkſminojom,

12. Ir lūbijom, kad wertay elgtumbities po Diewo akiu, kurs jus pawadino ant ſawo karalyſtės ir ſlowės.

13. Togidėl ir mes be palowimo Diewui dėlawojame, kad jus, apturėdami nūg muſu diewiſkės tojoniės žodi, tą priėmėt ne laiþ žmonu žodi, bet (kas ir tieſa) laiþ Diewo žodi, kursai ſawo macę iſrėdo ir juſije, kurie tikite.

14. Mēs jus ſekiotojai paſtojote, mieli brolei, Diewo ſurintimu Žudėoje, Kriſtuje Jėzuje, kad lyg toktaijaiu kentėjote nū ſawo genczu, tą anie nū Žydū,

15. Kurie ir Poną Jėzų nužawino, ir ſawo paczu praratus, ir mus pėrſekinėjo, ir Diewui ne itinka, ir wiſiems žmonėms prieſinas;

16. Uzgina mums ſahtyti pagonams, kad iſganyti butu, jeib ſawo grietus wiſur iſpilbitu. Mēs lėrſtas jau ant jų atėjo iki galui.

17. Bet mes, mieli brolei, walandėlę nuſtoję juſu pagal

wėida, ne pagal ſirdi, jų daugiaus ſtubinomes juſu wėida iſwysti didzu iſſilgimu.

18. Todėl mes norėjome pas jus ateiti, (aſ Powlas) dykarty; ir ſėtonas mus užtrūkino.

19. Mēs kas yra muſu nuſtitėjimas, arba dzaugſmas, arba wainikas paſighyrimo? ar ne ir jus tai eſte po akiu Jėzaus Kriſtaus, ant jo atėjimo?

20. Jut jus eſte muſu garbė ir dzaugſmas.

3. Pėrſkryrimas.

Powlis rupestis ir malda uš Tesſalonicus.

Todėl ne norėjome tolaus paſėsti, ir geray pamėgo mums, kad Atėnoje wieni palikti butumbim.

2. Ir ſuntėme Timotėjų, muſu broli, ir Diewo tarną ir muſu pagálbininką Kriſtaus Ewangėlioje, jus ſtiprinti ir graudenti juſu tikėjime.

3. Kad ne kas netwirts paſtotu tūſe wargūſe; nės patys žinote, ant to mus ſtatytus.

4. Mēs ir pas jus budami, pirma jums paſiſafėmies, wargus kentėti turėję, laiþo ir tiſofi, ir jus žinote.

5. Todėl ir aſ ilgiaus ne paſėdamas iſſunczau, kad iſtir-

370 Pirmoji gromata šv. Pāvilo Tesſalonicenſams 3. 4.

czau juſū tiſējima; jeib juſ gundytojiſ rasi ne butu gundēs, ir muſū dārbaſ nopróſnaſ butu paſtojeſ.

6. Bet dabar, kadangi Timo-
tėjus nūg juſū paſ muſ atējo
ir mums praneſe juſū tiſējima
ir mēile, ir kad juſ muſū wi-
ſados atſimenat ant gerauſo ir
iſſiilgſtat muſ regēti, laiſ ir
meſ juſ:

7. Dēl to meſ, mieli brolei,
palinkſminti eſme jumis, wi-
ſamē ſawo wargē ir bēdoje per
juſū tiſējima.

8. Nēs dabar meſ ghywi eſ-
me, kadangi juſ ſtowit' Wieſ-
patije.

9. Nēs koļē dēlawonē gālime
Diewui atabūti uż juſ, uż wi-
ſa ſi dzaugſma, kuri turime
apie juſ po akiu muſū Die-
wo?

10. Meſ melbziamieſ diena
ir nakti labay dibey, kad regē-
tumbim juſū wēida ir atpil-
bitumbim, jey ko reikalauja
juſū tiſējimui.

11. Bet patſ Diewas, muſū
Tēwas, ir muſū Bonas Jēzus
Kriſtus, te taiſo muſū ſeļā ju-
ſump'.

12. Bet juſ te daugina Wieſ-
patſ ir te dūda mēilēj' pilnais
buti prieſ kits kitā ir prieſ
kožnā, (ſaipogi ir meſ eſme
brieſ juſ).

13. Kad juſū ſirdys padri-
tintoſ ir nebārtinoſ butu ſwen-
thbēje po aſimieſ Diewo ir mu-
ſū Tēwo, ant atējimo muſū
Pono Jēzaus Kriſtaus ſu wi-
ſais jo ſwentaiſeiſ.

4. Pērſkryrimas.

Graudēnimas, ſwentay elgtis.

Tolaus, mieli brolei, praſome
juſ ir graudēname per Ponā
Jēzu, laiſo nūg muſū gāwote
pamoſtla, laiſo jumſ reit elgtis,
ir Diewui itikti, kad jū pilneſni
butumbit.

2. Nēs žinot, koſius priſāti-
mus jumſ dawēm per Ponā
Jēzu;

3. Nēs tai ģra Diewo wale,
juſū paſwentimas, kad wēng-
tumbit leſſyſte.

4. Ir kožnas tarp juſū žinotu
ſawo kuņā palaiſtyti ſwenty-
bēje ir garbēje,

5. Ne pageidime nōro, laiſo
pagonai, kurie apie Diewā nie-
ko ne žino.

6. Ir kad nieſ per toļy ne
ſēktu, ney prigāutu ſawo broli
kupczyſteje; nēs Wieſpatſ ģra
pagiežyſis ant to wiſo, laiſo meſ
jumſ pirm ſo ſakēm ir iſlūdi-
jom.

7. Nēs Diewas muſ ne pa-
wadino ant neczyſtybēs, bet ant
paſwentimo.

8. Togidēl, jey kas paniekin, tas ne žmogų paniekin, bet Die-
wų, kurſai ſawo ſwenta Dwaſę
dawęs i juſ.

9. Bet apie broliſtą mēilę ne
reikals jums raſyti; nēs juſ
pātys Diemo eſte iſmokiti, tarp
ſawęs tiſs titą mylėti.

10. Bet juſ tai ir dārote wi-
ſiems broliams, eſantiems wi-
ſoje Macēdonioje. Bet meſ
graubename juſ, mieli brolei,
kad dar pilneſni paſtotumbit,

11. Ir bidę rupintumbities,
kad tyki butumbit ir darytum-
bit, kas jums pūlas, ir dirb-
tumbit ſawo rankomis, laipo
jums priſaſtēme.

12. Jeib wieglibay elgtumbi-
ties prieſ tus, kurie lauſę yra,
ir ney wieno ne privalytum-
bit.

13. Bet ne norime jums
ſlėpti, mieli brolei, apie tuſ,
kurie miegti, jeib neſitūžytum-
bities, laip titi, ney jōtio lūſe-
ſtiēs ne turintieji.

14. Nēs jey meſ tiſim, Jėzu
numirūſi ir kėluſi, taipo Die-
waſ ir tuſ, kurie užmigo per
Jėzu, atwēs drauge ſu jum'.

15. Nēs tai jums ſakome, laip
Wieſpatiēs jodi, kad meſ gy-
wieji ir užſilikuſieji atėjimē
Wieſpatiēs ne pranokſime tuſ,
kurie miegti.

16. Nēs jis patſ, Wieſpatas,

ſu ſaukſmu ir ſu balſu wprau-
ſojo angēlo ir ſu Diemo trūba
žemyn ateis iſ dangaus; ir
numirieji Kriſtuje pirmiaus
kėlſis;

17. Potam meſ gywieji už-
ſilikuſieji, podraugę ſu jeis
pagauti buſime dēbeſiſa, Wieſ-
paczui prieſais i ūrą, ir ſi-
taip ſu Wieſpatim buſime
wiſados.

18. Taigi linſminſities tiſs
titą taiſ jodžeis.

5. Pėrſkryrimas.

Apie czeſą ſubnōs diēnōs.

Bet apie czeſus ir adynas, mie-
li brolei, ne reikals jums ra-
ſyti.

2. Nēs juſ pātys tikray žinot,
Wieſpatiēs diēnų ateiſencę,
laip wagis naktije.

3. Nēs kad jie ſaſys: paſa-
jus yra, ne reik bijotis, ta-
prapūlims juſ ſtaigę užpūls,
laipo ſlaubėjims nēſczia-
mote-riſtę, ir ne iſbėgſ.

4. Bet juſ, mieli brolei, ne
eſte tamſybėje, kad ta diena juſ
laip wagis nutwėrtu.

5. Juſ wiſi eſte ſwiefybēs
waitai ir diēnōs waitai. Meſ
ne eſme ney nū naktiēs, ney nū
tamſybēs.

6. Taigi ne miegōtime, laip
titi, bet budėkim ir bukim ne
aſpigėrę.

7. Mēs kurie miegti, tie nāftīje miegti; ir kurie apsigērē bra, tie nāftīje bra apsigērē.

8. Bet mēs diemžs waitāis
budami, turīne ne apfigēre bu-
ti, apfiwiltē barwu tītējimo bey
mēilēs, ir šalwu nufitītējimo
ant iškānimo.

9. Mēs Dievas mūs ne ļaistēs
 ģra ant ķērķto, bet iġģanimaġ
 apturēti, per muŗu Ponaġ Jēzu
 Krīŗtu,

10. Kurfai uż muś numire,
jeib meś, ar bundame, ar mie-
game, drauge su jūmi ghywi
butumbim.

11. Tobel graubénkite fits
fitq, ir pagérinfít fits fitq, tai-
po ir bárote.

12. Bet mēs mēdzame jūs,
mieli brāļi, kad rupintumbit
už jūs mofinancūs ir jūs pri-
vēizdincūs Diešpatijē, ir jūs
graubēnancūs;

13. *Weylēkite jūs jū labjaus
jū dārbo dēley. Turēkit sando-
rōs tarp ņamēs.*

14. Mes ir graudēname jus,
mieli brolei, pagraudēnkīt paši-
lēidēliūs, palinkminkīt nulū-
dusūs, lēskite šilpnūsūs, bukit
tantrūs priēš tozng.

15. Dabófitiez, řad ney wiens
piřtą uř piřtą řamui ne ata-
dutu; bet wiřados gęř řekiořite,

taip tarp šamėš, taip ir prieš
 tožną.

16. Butite wisada lingsmi!

17. Mēsīties be palovimo!

18. Butite dēkingi wišūše dāit-
tūše; nēs tai ģra wale Dietwo
Kristuīe Jēzuīe iki jušū.

19. Dvāse ne gesīkite!

20. Brarāṭṣtēš ne panieṭin
fite!

21. Bet wišlab mēgināt, ir
tas gēr ūra, palaižtite!

22. Wenglit wis, tas tift ro-
dos pift ēṣa!

23. Bet jis, patājaus Die-
vas, te pērvencza jūs wisa;
ir cēla jūšu dwāse, podraug
su dušia ir su kunu, t'esie iņ-
laimomi nebārtini ant atējimo
Bono mušu Nēzaus Kristaus.

24. Wiernas yra tas, kuris
jūs madingas, kuris tai ir darys.

25. Mielī brolei, melsīte uģ
muš.

26. Swéifinfite wiſus brolius
ſwentu pabuczátwimu.

27. Brisātau jums per Wief-
pati, kad šitā gromatā dūtum-
bit staityti wišiemš šwentiems
brošiamš.

28. Dealone Bone musû Jẽ-
zaus Aristaus t'esie su jumis.
Amen.

**Birmoĵi gro.nata Teŝŝalonicenŝamŝ, ra-
ŝta iŝ Utenù,**

Antroji Gromata švento Povilo Tessalonicensamš.

1. Përskyrimas.

Graudenimas ant drutybės përsëkinėjime.

Povilas ir Silvonas ir Timotėjus surinkimui Tessaloniškoje Dievijoje, musū Tėvė, ir Biešpatije Jezuje Kristuje:

2. Malone t'esie su jumis ir palėjus nū Dievo, musū Tėvo, ir Bono Jėzaus Kristaus.

3. Mes Dievui wisados turime dėlowoti už jus, mieli brolei, laipo wert yra, nėsa jusū tikėjimas dibey aug, ir meile tóžno tarp jusū wisū dāugšinas priekš kits kitą;

4. Szitatpo, kad mes jumis giramies Dievo surinkimūse, iš jusū lantrumo ir tikėjimo wisūse jusū përsëkinėjimūse ir priespaudosą, kurias kenzate.

5. Koltai iškrodo, kad Dievas teisey sūdys, ir jus verti busit Dievo karalystės, dėl kuriós jus ir kenzate.

6. Kadangi teisu yra Dieviep, atbūti wargą tiems, kurie jus wargin;

7. Bet jums, kurie wargus kenzat, atilši su numis, kad jau Bonas Jėzus apsirėitš iš dangaus, su angelais sawo stiprybės,

8. Ir su ugniės liepsnomis, būt atkeršijimą tiems, kurie

Dievą ne pažysta, ir tiems, kurie nepaklusnus yra Ewangēliai Bono Jėzaus Kristaus.

9. Kurie mutą kentės, amžina pražūdimą toly nūg Biešpaties wėido ir nū šlowingōs jo maciēs:

10. Kad jis ateis, jeib šlowingay apsirėitš tarp sawo šwentujū ir stebulingay tarp wisū tikinczujū, anoje dienoje; nēs jus itikėjot musū lūdimui, jums apsahtam.

11. Ogi todėley ir melbzamies wisadaj už jus, kad musū Dievas jus wertais padarytu to parwadinimo ir išpilbitu wisą pasimėgimą gerybės ir tikėjimo dārba macije.

12. Jeib ant jusū pagərbintas butu wārdas musū Bono Jėzaus Kristaus, ir jus jamė, pagal malonę musū Dievo, ir Bono Jėzaus Kristaus.

2. Përskyrimas.

Šv. Biešpaties atėjimą.

Bet dėl atėjimo musū Bono Jėzaus Kristaus, ir musū surinkimo jopi, melbzam jus, mieli brolei,

2. Kad ne wėitėy dūtumbities atkreipti nūg sawo dumōs, ney išfigandinti, ney per dwāsę, ney per žodi, ney per grōma-

tas, ſaipo nūg muſū ſūſtas, buſ Kriſtaus diena jau cze eſanti.

3. Te ne iſwadzoja juſ neg wiens neg jokiū budu. Nēs ji ne ateit, pirm ſaip ateitu atpūlimas ir apreikſtas butu anſai grieko žmogus, anſai ſunus prapūlimo,

4. Kurſai yra prieſininſas ir iſſitel ant wiſo, ſas Diemu arba Diemo ſlužba wadinama, ſitaipo, ſad ir ſėdaſi i Diemo bažnyczą, ſaipo Diemas, ir ſa- ſoſi, Diemu eſas.

5. Ar ne atſimenat, ſad aſ dar paſ juſ budams, tai jums ſaſiau?

6. Ir ſas tą dar atláiſo, ži- note, ſad apreikſtas butu ſawo czeſu.

7. Nēs jau beſijūdinasi pitte- nybe ſlaptomis, be to tiſtaſ, ititot ſas, kūrſ tą dabar atláiſo, iſ tarpo atimtas butu.

8. Ir tada piſtaſis buſ apreikſtas, kuri Wieſpats nu- žawis ſwapū ſawo burnōs ir jam gálą padarys apreikſtimu ſawo atėjimo,

9. To, kurio atėjimas yra pa- gal ſėtono dárba, ſu wiſotoms mélo galybėmis ir ženklais ir ſtebuklais,

10. Ir ſu wiſotiu iſwadžo- jimu ant neteiſybės, tarp tū, kurie prapūla, už tai, ſad jie

tieſōs méilę ne priėme, ſad butu iſganyti.

11. Todėl Diemas jiems at- ſūs macnus ſlajojimus, ſad ir mélui tikės;

12. Jeib ſūditi butu wiſi, ku- rie tieſai ne tiſ, bet mėgſtas neteiſybe.

13. Bet mes turime Diemui dėlawoti wiſabay už juſ, bro- lei Wieſpatiēs mylimi, ſad Diemas juſ iſbrinto iſ pradžōs ant iſgánimo, paſwenti- mē Dwāsēs ir tikėjime tieſōs,

14. Ant to juſ pawadino per muſū Ewangēlią, ſad ſlowēs muſū Pono Jėzaus Kriſtaus apturētumbit.

15. Tangi ſtowelkite, mieli brolei, ir laiſykite iſtátimus, kuruſ moſiti eſte, ar per muſū žodi, ar per gromata.

16. Bet jiſ, muſū Ponas Jė- zus Kriſtus, ir Diemas ir muſū Tėwas, kūrſ muſ mylėjo ir dāwe amžingą palinkſminojimą, beſ gérą nuſititėjimą, per ma- longę,

17. ſas te pagraudén juſū ſirdis ir te paſtiprin juſ wi- ſotiamē pamokſle ir geramē dárbe.

3. Perſkrymas.

Tolėſni graudėnimai.

Tolauſ, mieli brolei, melſkite už muſ, ſad Wieſpatiēs žodis

telėtu ir pagąrbinamas butu, kaip pas jus,

2. Ir kad išgėlbėti butumbim nūg nelabū ir piktū žmonū. Mēs tikėjimas ne-kožno dāiktas yra.

3. Bet Viešpatys yra vienas, tas jus padrūtis ir apsaugos nūg viso piktio.

4. Bet mes nusiitikimies ant jūsų Viešpatije, kad dārot ir darysite, tą mes jums prisātome.

5. Bet Viešpatys te rėdo jūsų širdis ant Dievo mėlės ir ant Kristaus kantrumo.

6. Bet mes prisātome jums, mieli brolei, wardan Bono Jėzaus Kristaus, kad atsitautumbit nūg kožno brolio, nedawādneį pasiėlgiančio ir ne pagal ištātimg nūg mūsų gautai.

7. Mēs žinote, kaipo mus turit sėkti. Mēs mes tarp jūsų ne buvome nedawādningi;

8. Reįgi dowanų dūnōs-ēmėme iš to, bet dārbu ir procė dirbom diena ir nakti, jeib neį wieną jūsų neapsuntintumbim;

9. Ne todėl, kad wālė mums ant to ne butu, bet jeib sawę pātys jums patwėikslu dūtum-bim, mus sėkti.

10. Ir pas jus budami, tof-

tai jums ištēm, kad jeį kas ne nor dirbti, tas ir ne wālgitu.

11. Mēs girdime, kėlis iš jūsų nedawādneį pasiėlgiančius ir nieką ne dirbancųs, bet dārancųs, kas jiems ne parėitis.

12. Bet tiems mes prisātome ir jūs graudename per mūsų Boną Jėzų Kristų, kad jie ty-lomis dirbdami sawo pacų dūng wālgitu.

13. Bet jūs, mieli brolei, ne pailskite gero daryt.

14. Bet jeį kas nepaklusnns yra mūsų įodžiui, tą pažėnklinkite per gromatą, ir neį jōtio dārbo ne turėkite su jūmi, jeib apgėdinamas butu.

15. Tacįau ne laikytit jį kaip neprietelį, bet graudėnkit jį kaip broli.

16. Bet patįai, patājaus Viešpatys, te dūda jums patājų wisur ir wisokiū budu. Viešpatys t'esie su jumis wisais.

17. Paswėikinimas mano Povilo rankā; tas yra žėntlas wisosa grōmatosa, bitaipo aš rašau.

18. Malone mūsų Bono Jėzaus Kristaus t'esie su jumis wisais. Amen.

Pašlyta iš Atėni.

Pirmoji Gromata švento Povilo Timotėjui.

1. Pērskryrimas.

Bolano ir Ewangelids pamotīšas per
Povilo pamēitīšā iškuldītās.

Povilas, Jēzaus Kristaus
Apāštalas, pagal īšātimā Die-
wo, mušū Iškanytojo, ir Pono
Jēzaus Kristaus, kursai ģra
mušū nusiitējimas,

2. Timotėjui, mano titrām
šunui tikējime: malone, miela-
širdingyste, pakājus nūg Die-
wo, mušū Tēwo, ir mušū Pono
Jēzaus Kristaus!

3. Kaip tamē graudenau, kad
Epēze pašikūmbei, man i
Macēdoniā einant, ir prišat-
tūmbei keliems, kad kitaip ne
mokitū,

4. Neģgi dabūtusi pāsakū ir
giminū eilū, rotundo gālq ne
turinczū, ir pramāno daugiaus
klausimū, ne kaip pašigērinimo
Diewop tikējime.

5. Nēs wyrausās mieris pri-
šātimo ģra mēile, īš cychtōš
širdiēs ir īš gerōš sažinēs ir
īš newēidmainištō tikējimo.

6. Nūg kuriū keli nūklydē, su-
grhžo ant niekam netinkanczū
kalbū,

7. Noredami buti rašto mo-
kitojeis ir ne īšmāno, neģ tē
kalba, neģ tē uģ tiesq laiko.

8. Bet mes žinome, žofanq

ģerq ēšanti, ģeģ kas tē pridērin-
czēģ wartūģa.

9. Tai žinodams, teisamui žo-
fanq ne ēšanti dūtq, bet netei-
šiemš ir nepuķlusniems, bediew-
jiemš ir griekiniņkamš, ne-
šwentiems ir nedwāšīķtiems,
tēwjudžams ir motinjudžams
ir žmogjudžams,

10. Reķšiniņkamš, su waitais
bjaurybē wārantiems, žmogwa-
gims, melāģiams, neteiģeģ prišē-
kiantiems ir ģeģ kiť kas ģra,
kas īškanytingam pamotīšui
priķstaraģa,

11. Pagal šlowingā Ewan-
ģeliā īškanytingo Diewo, kuri
man pawierģta ģra.

12. Ģr aģ dētamōģu mušū
Bonui Jēģui Kristui, kurs ma-
nē padrutino ir uģ wiernq laike,
ir īštate i tē urēdāģ;

13. Kursai aģ pirm to bu-
wau blūžnytoģis ir pērseki-
nētoģis ir pakalbētoģis; bet
aģ mielaširdingyste apturēģau.
Nēs īš neģinōš tai dariau, ne-
tikējime.

14. Bet jū apstingēģne buwo
malone mušū Wieķpatiēs, po-
draug su tikēģimu ir mēile, kuri
Kristuje Jēģuje ģra.

15. Nēs tai jūf tikģraģ ģra
tiesa ir brangus, bideģ wer-
tas žodis, kas Kristus Jēģus

atėjo i swietą, išganyti grieš-
nūsus, tarp kuriū aš esmi di-
dzausias.

16. Bet todėl mielafirdingystę
apturėjau, kad ant manęs di-
dzausę Jėzus Kristus išroditi
wisą kantrumą, ant pavėikšlo
tiems, kurie i ji itikę ant am-
žinōs gywātōs.

17. Bet Dievui, amžinam
Karalui, nesmertelnam ir nerė-
gimamui ir wienam išmintin-
gamui, kęsie garbė ir šlowė
ant amžiū amžni. Amen.

18. Tą prisąkimą padūmi tam,
mano sunau Timotėjau, pagal
pirmūsus prarastawimus apie-
tawę, kad tūse gėrą tową ko-
wotumbei,

19. Palaitydamis tikėjimą ir
gėrą sąžinę, kurę keli nū sa-
węs atmetę tikėjimą prastan-
dino.

20. Tarp kuriū yra Ymenė-
jus ir Aleksandras, kuriūdu šė-
tonui padawjau, kad pabauštu
budamu, daugiaus ne blūzni-
tu.

2. Pėrskyrimas.

Raipo ir kada wgrai ir motores surin-
timė tur mėsistis.

Tangi graudenu aš, kad pirm-
wisū daiktū pirmausę dāro-
mas butu meldimas, malda,
užmeldimas ir dėlawojimas už
wisus žmones,

2. Už karalus ir už wisą
wgrausybę, kad palajingay be-
tykay gywentumbim, wisoje no-
bažnystėje ir patogumė.

3. Mēs tai gėr yra, priegtam
ir patinka Dievui, musū iš-
ganytojui,

4. Kursai nor, kad wisiems
žmonėms pagėlbėta butu ir ant
išpažinimo tiesōs ateitu.

5. Mēs wiens yra Dievas, ir
wiens tarpinink tarp Diewo
bey žmonū, butent žmogus Kri-
stus Jėzus,

6. Kursai patš pasidawe at-
pirkimui už wisus kad tai sawo
cžėsū apsahta butu.

7. Ant to aš istatytas esmi
mokitoju ir Apāštalu (tiesą
kalbu Kristuje ir ne melōju),
mokitoju pagonū, tikėjime ir
tiesoje.

8. Tangi noru, kad wgrai
mėstus wisosa wietosa, pakėl-
dami šwentas rankas be kėršto
ir abejojimo.

9. Taipojau moteres, kad
mandagiū rubū, su gėdingumū
ir patogumū dabintus, ne su
kāsomis, arba aukšu, arba per-
lomis ir kaptanomis drāpa-
nomis.

10. Bet taip parėitis mote-
rimis, nobažnystę parodanczoms
per gerus darbus.

11. Moteristė tesimofin tylo-
mis su wisu paklusnumū.

12. Bet moteriškei ne pavėliju mokėti, nehygi, kad ji vyro ponū butu, bet kad tylėtu.

13. Mēs Adomas pirma su tvėrtas, potam Jėwa.

14. Jė Adomas ne butvo išwadžūtas, bet moteriške butvo išwadžūta ir pėrzengimq iweđe.

15. Bet ji išganyta pastós per waitū gimdimq, jė pasi-
liet titėjime ir mēilėje ir pa-
šwentime, podraug su patogumū.

3. Pėrskyrimas.

Raipo klebonai tur elgtis.

Tai tikrai tiesa, jė kas jėšto
wyškupo urėdo, tas jėšto kas-
tauno dārbo.

2. Bet tur wyškupas buti be
nūtartiēs, wienōs moters wy-
ras, budrus, padorus, patogus,
šwecžūs priimq, mokēt išmā-
nas;

3. Ne gertūlis, newaidininkas,
ne toki gėdištq remėstq warqš,
bet lengwōs širdiēs, nesibarqš,
ne gobingqš,

4. Samūsus geray waldaqš,
klaufancžūs waitūs turis, su
wisū patogumū;

5. (Mēs jė kas sawo paties
namū ne žino waldyti, kaip
tošjai Diemo surinkimq aprū-
š?)

6. Ne naujė prisiwėrtėš, jeib
ne pasipūtėš ipultu i sūdaq blūz-
nytojo.

7. Bet reiš jam turēt gėrq
lūdimq nūg tū, kurie lauše gra,
kad ne ipultu i gėdaq ir žabān-
ga blūznytojo.

8. Taipojau bāžnyčzōs tar-
nai tur buti czeštningi, ne
dwiem liežuwojam, ne gertūlei,
nehygi toki gėdištq remėstq wa-
rq;

9. Turėdami paslėptinę titė-
jimo cžyštoje sažinėje.

10. O tus pirmay reiš išmė-
ginti; potam te tarnauja, jė
be mūtartiēs randami.

11. Taipojau ir jū moters
tur buti wiežlibos, neaplaban-
czos, ne apšigeranczos, wiernos
wisūse daitūse.

12. Bāžnyčzōs tarnai testow
tožnas wienōs moters wyras,
kurie sawo waitūs geray pri-
wėizd ir sawo paczū namūs.

13. Bet kurie geray tarnauja,
tie sawo pātys pasipelnō gėrq
užžingšni ir didi drašumq titė-
jime, Kristuje Jėzuje.

14. Tai taw rašau, titėdamas,
wėitėy pas tawę ateisėš,

15. Bet jė užtrūczau, kad
žinotumbei, kaip taw reiš elg-
tisi Diemo namūse, kurie gra
surinkimas gywojo Diemo, stul-
pas ir apaczōs twirtumai tie-
sōs,

16. Ir žinomas bide yra nobaznyštės paslėptinė: Diėwas yra aprėištās kūne, aptėisin-tās Dwāsėje, pasirodēs angė-lams, apsahtas pagonams, tikėtas swietė, aukštyn paimtas i plowę.

4. Pėrskyrimas.

Graubėnimas, jaugetis nā išwadžojima paslutinio cęso.

Bet Dwāsė pėrmanytinay safo, kelis paslutinūse cęšūse wiera pamėjenczus ir pristofenczus išwadžojanczoms dwāsėms ir welnū pamoklams,

2. Per tus, kurie weidmainy- stėje melū kalbėtojeis yra, trem- tancę sąžinę turėdami;

3. Ir užbraudz wenczawo- nyštę ir liepia wengti walgi, Diewo lėistą, priimti su dėta- wone, tikintėmus ir tiems, kurie tiesą pažysta.

4. Mēs wišas Diewo sutwėri- mas gėras ir neį wiens ne atmetams, kūrį su dėlawone primamas yra.

5. Mēs pašwenczamas Diewo žodžių ir malbā.

6. Toktai broliams pranėš- dams, gers tārnas busi Jėzaus Kristaus, užaugintas žodžūse wierōs ir gero pamokšlo, prie kurio wišadāy buwai.

7. Bet nedwāsīškas ir senū

bobū pāsakas wengf. Bet patš pratinkis prie nobaznyštės.

8. Mēs kunīškas išsimokini- mas maį tinka, bet nobaznyšte wišiemis daiktāms tinka ir tur žadėjimą šitōs ir busenczōs gy- wastiēs.

9. Tai juš tikra tiesa yra ir brāngus, wertas žodis.

10. Mēs tam ir mes dirba- me ir apgėdinami esme, kad nusitikėjom ant gęwojo Die- wo, kūrįai yra išganytoju wi- šū žmonū, bet didzausęy tikin- czujū.

11. Tai prisatyt ir mokit!

12. Niekš te niekina tawo jaunystę; bet buš pāwyzdzu ti- tintiems žodije, elgime, mēilėje, dwāsėje, tikėjime, cęstybėje.

13. Ne palāut slaityti, pa- graubėnti, mokiti, iti man atei- nant.

14. Ne užmiršt dowanōs, taw dūtōs per praralawimą, su ran- kū uždėjimu wyresnųjū.

15. Tai rūpink, ant to stowēt, jeib tawo tarpums wišūse dai- ktūse žinomas butu.

16. Dabōtis patš ant sawęs ir ant pamokšlo - pasilik šiūse dalykūse. Mēs tai darydams, patš sawę išganyti ir tus, ku- rie tawęs klausos.

5. Pērskrymas.

Āiņpo āēbonas tolaus tur elgtis.

Sēnāji ne bārt, bet jī grau-
dēnt, āiņp tēwq; jaunūsus āiņ
broliūs,

2. Senāses moteres āiņ mo-
tinas, jaunases āiņ sēseres, su
wišofia cypstye.

3. Gārbint našles, tikromis
našlēmīs ēšanczes.

4. Bet jey našlē waitūs, arba
waitū waitūs tur, tie pirma
tesimokin priēš šawo namūs
nobažnāy elgtis ir gimdytojams
lygey atpilditi; nēs tai gēr da-
ryta ir patinta Diēwui.

5. Bet ta ģra tikra našlē, kuri
wienšanti, šawo nusiķējimq
guldo ant Diēwo ir ne lāujasi
Diēwo mēstis ir prašyti diēnq
bey nākti.

6. Bet geidulūse ģhwēnanti,
ģhwa miruši.

7. Tai prišatyt, jeib nebārti-
nos butu.

8. Bet jey kas šawūsus, di-
bzausēy šawo namišķius ne
aprūpin, tas użsighne wierōs
ir ģra piktēsnis uż pagonq.

9. Našlē te nestoj aprinkta,
kuri ne butu mažaūs šēšēsdē-
šimts mētū ir kuri butuši wie-
no wģro moterišķe,

10. Ir kuri lūdimq turētu
gerū darbū, jey waitūs użau-
ginuši, jey šweczūs priēmusi,
jey šwentuģū ļojas mažgojuši,

jey šielwaringiemš pagālbq dā-
wusi, jey wišq ģērā dārba šetio-
juši.

11. Bet jaunū našlū ne pri-
imk; nēs ģašļos paštōjušos
priēš Āristu, jōš nor tēfēti;

12. Turēdamos šawo šūda,
kad pirmāji tikējimq ģra panie-
tinušos.

13. Priegtam jōš ir tingē-
damos, mošinasi bēginēti per
butūs; bet ne tiktaģ ting, ale
ir daug šnēša ir tišasi, kur
ne reik, ir kalba, kas ne parēi-
tis.

14. Āiņpogi noru, kad jau-
nosēs našlēs tēfētu, waitūs
gimdytu, ģašpabinātu, priēši-
nintui ney jotiōs priezastiēs ne
dūtu kōloti.

15. Nēs jau kēlios šugryžo
pašty šētōnq.

16. Bet jey kurs tikys, arba
kuri tikinti nāšliū tur, tas te
aprūpin jaš ir šurinkimui te
ne dāro šuntybēs, kad toms,
kurios tikros našlēs ģra, pa-
kāttu.

17. Wyresnieji, kurie ģeray
primēizd, dwejetieķ ģarbēje te-
stow laitytini, ģpaczeģ, kurie
dideģ procawōjas žodiģe ir pa-
moķle.

18. Nēs rāštās šašo: jaučzio
kūlenczio našrū ne użriķ. Ir:
darbininkas šawo aļgōs wertas
ģra.

19. Prieš myrėnį skundos ne priimt be dviejų arba trijų lubininkų.

20. Susigriebijancius burt po visų atų, jeib ir kiti bijotus.

21. Aš lūdiu po atų Dievo ir Bono Jėzaus Kristaus ir iškintųjų angelų, kad tai laikytumbei, be savo paties pamislijimo, ir nieko ne darytumbei, ar po vienu, ar po antrū eidamš.

22. Rankū neį vienam ne uždėl mēitę, neįgi dalyvas pastot swētīmū grietū. Bats cypstaj laikyfis.

23. Ne gert tolaus wandens bet imt mājūmą wyno, savo skilwo dēlę, ir kad tātęį fergi.

24. Kelū žmonū grietai rēgimi, kad pirma gal subijami buti; bet kelū potam rēgimi.

25. Szitaipo ir kelū geri darbai pirma rēgimi; ir kiti taitojau ne pasiliekt užslēpti.

6. Pėrskyrimas.

Apie bėrnus, išwadžotojus, bagocius, ir wierdš towa.

Bernai po jungu ēsantieji, savo ponus wifōs garbės wertaš te laito, jeib Diewo wārdas ir pamoklas ne butu blūz-nitas.

2. Bet tikincius ponus turi,

tū te ne panietina (su ta misle), kad broleis yra; bet jų daugiaus te klauso, kad yra tikincieis ir mylimais ir dalyvais geradėjystės. Tai motit ir graudēnt.

3. Jey kas kitaipo motina, ir ne pasiliekt prie išgānancų žodžių musū Bono Jėzaus Kristaus ir prie pamoklo apie nobažnystę,

4. Tas yra pasipūtęs ir nieko ne žino, bet patlydęs yra klausimūse ir žodžių gincūse, iš to atsiranda pavoydas, barnis, blūznijimas ir piktš padu-mojimas,

5. Noprosni waidai žmonū, pagadintą umą turincų ir tiesōs nustotusū, kurie nobažnystę už remēstą laito, to užsipelnyt. Atsitrautis nūg tujū.

6. Bet didis yra pėlnas, kad kas nobažnas yra ir pasitādinas.

7. Nės nieko ne atšinešēm i swietą, todėl ir žinoma, mus ir nieka ne išfinēpent.

8. Bet turėdami walgio ir drabužių, pasitādinkime.

9. Nės tie, kurie nor pralobti, ipūla i pagundimą ir žabangą ir i daug durnus ir iškadingus pageidimus, kurie žmones nūgramždina i prapulti ir pražūdimą.

10. Nės godas yra šatnis

viso pinto; kurio teli užsigeidę
nūg wierōs pašlydo ir savo
pátys daug šopulū padáro.

11. Bet, tu Dievo žmogau,
tai pėngl; bet myl teisybę,
nobažnyštę, tikėjimą, meilę, kan-
trumą, lengvabirdingystę.

12. Komot gerą tową tikėji-
mo, nutvėrt amžiną gyvatą,
ant kuriōs ir pawadintas esi, ir
išpažinai gerą išpažinimą po
afiū daug ludininkū.

13. Prisakau tau po Dievo
afiū, kursai wisus daktus gy-
vus padáro, ir po afiū Kri-
staus Jėzaus, kursai po Pan-
skū Piloto lūbijo gerą išpažini-
mą:

14. Kad tą prisakimą laiky-
tumbei, cypstai, nebartinai, iki
apreištimui mūsų Bono Jė-
zaus Kristaus,

15. Kuri parodis sawo cžė-
sū ansai Šėganytingas ir wiens
Galīs, Karalus wisū karalū ir
Wiešpats wisū wiešpaczū,

16. Kursai wiens nesmirtel-
nyštę tur, kurs gwmėna šwiesy-
bėje, neį wieno ne prieinamoje,

kurio neį wiens žmogus ne
regėjo, neį gal regėti; tam
t'esie garbė ir amžina karalyste.
Amen.

17. Bagotiemis šio swieto pri-
sakyt, kad ne pasididžiuoti, ne-
gi nusitikėtu ant neištikimosės
bagotyštės, bet ant gywojo Die-
wo, kurs mums apstingai dūst
wisotius daktus ant wartō-
jimo;

18. Kad gėr darytu, pralobtu
gerūse darbūse, rods dūti, pa-
gėlbėtu,

19. Stārbus sudėtu, sawo pā-
tys gerą gruntą busenczai cžė-
sui, kad nutvėrtu amžiną gy-
vatą.

20. At Timotėjau, apsaugot,
kas tau pawierita, wengdamis
nedwāsīktas piktas kalbas ir
waidus neteisey pagirtōs ži-
nės;

21. Ant kuriōs teli mėsda-
miesi pašlysta nūg wierōs. Ma-
lone t'esie su tawimi. Amen.

Rašyta iš Laodicės, wyrauso miesto
jėmės Prėgids Palationės.

Antroji gromata švento Povilo Timotejui.

1. Pėrskyrimas.

Grąbėnimas, išlikte prie cychto pa-
molslo pėrjetinėjimāsje.

Povilas, Jėzaus Kristaus
Upāštals, per Dievo wālę, pa-
gal pajabėjimā ghwasties Kri-
stuje Jėzuje,

2. Mano mielam sunui Ti-
motėjui: malone, mielāširdin-
gyste, pažėjus nūg Dievo Tė-
wo ir Kristaus Jėzaus, musū
Wiešpaties!

3. Dėstawoju Diewui, kuriam
tarnāuja nūg savo tėwū cychtā
sąjinė, kad be palowimo tawęs
atšimenu savo maldoje dienā
bey nakti,

4. Ir išsiilgstu tawę matyti
(atšimindams tawo āšarū), jeib
dzaugsmu papilbitas buczau;

5. Ir atšimenu tikėjimo tikray
wierno tawije, kursai pirmay
ghwėno tawo mótinōs mótino-
je Doydoje, bey tawo motinoje
Guničėje; bet tikray žinau, kad
ir tawije.

6. Kuriōs priežasties dėl taw
primenu, kad pabūdintumbei
Dievo domang, tawije ēšancze,
per užbėjimā mano rankū.

7. Mēs Diewas mums niera
dāwęs dwāsę bāimēs, bet stipry-
bės ir mēilės ir patogumo.

8. Todėl nesigėbėkis lūdimu
musū Wiešpaties, ney manęs,

jo surišto; bet wārgā kentēt
draug su Ewangēlia, taip aš,
pagal Dievo macę,

9. Kursai mus išgāne ir pa-
wadino šwentu pawadinimu,
ne pagal musū dārbus, bet pa-
gal sawo apšiėmimą ir malonę,
mums dūtā Kristuje Jėzuje
pirm šwieto czechs;

10. Bet dabar aprėikštā per
pasirōdimā musū Išganytojo
Jėzaus Kristaus, kursai smer-
czui macę atėme ir ghwasti bey
nepragāištanti dāiktā i šwiesā
atgabėno per Ewangēliā;

11. Ant kuriōs aš statytas
esmi sąkytoju ir Upāštalu ir
mokitoju pagonū.

12. Kuriōs priežasties dėley
aš toktay kenczu; bet to nesi-
gėdzu. Mēs žinau, i tą tikiu,
ir tikray žinau, kad jis mano
paguldimā gal apsaugoti, iki
anai dienai.

13. Turēt pawėiklā išgany-
tingū žodžiū, kurus iš manęs
girdėjei tikėjime ir mēilėje, kuri
Kristuje Jėzuje yra.

14. Ši gėrg paguldimā ap-
saugot per Šwenta Dwāsę,
musije ghwėnancze.

15. Tu tai žinai, kad wisi
Ažioje atsitreipe nūg manęs,
tarp kuriū yr Pygellus bey Er-
mogenes.

16. Wiešpatas te būda namams Dnėziporo mielaširdingyste, nės jis manę tātkeį atgairvino ir nesigėdėjo mano lencugū;

17. Bet Ayme būdams strošnų manęs jėšklojo ir manę rado.

18. Wiešpatas te būda jam rasti mielaširdingyste prie Wiešpatieš anoj dienoj. Ir kaip daug jis man Epėzoje šlūzijęs, tu geraus žinai.

2. Per|kyrimas.

Timotėjaus wiernas uėdo pilbimas.

Dėlgito buť drūts, mano sunau, per malonę Kristuje Jėzuje.

2. Ir tą nūg manęs girdėjei per daugybę ludininkū, tai pa-būt wierniems žmonėms, kurie tinką yra, ir kitus mokinti.

3. Kentėt, kaip gėrs taržygis Jėzaus Kristaus.

4. Neį wiens žalnierus nesi-painojas su namū darbais, jeib itittu tam, kurs jį priėmė.

5. Bet jėį kas ir kowója, taczau ne wainikojamas, kaip titt titrų kowódams.

6. Bet laukininkas, kursai lauką apgywėna, waisaus pirm-jaus tur gauti. Škmanyt, tą šakau.

7. Bet Wiešpatas tam išmá-nima dūs wisūse dáittūse.

8. Atsimint wisados Jėzaus

Kristaus, kurs tėlėsi iš numi-rusių, iš sėklės Dowido, pagal mano Ewangėlią,

9. Kuriós dėley kenczu iti ryšiū, kaip piktadėjas; bet Die-wo žodis ne yra rištas.

10. Todėl wislab kenczu iš-rinktųjų dėley, jeib ir jie išgá-nima apturėtu Kristuje Jėzuje, su amžina šlowė.

11. Tą įut titrų tieša: jėį mes draugė numirštam, tą draugė gywi busime,

12. Jėį draugė kenczam, draugė ir karaláusim. Jėį už-siginam', tą ir jis užsigis musū.

13. Jėį mes netikim, tą jis pasiliekti wiernas; patš šarwės ne gal užsiginti.

14. Tą įiems primint, aplū-didams po atiu Wiešpatieš, kad žodžiū dėley ne waiditus, koltai niekam nebera, kaip pėr-wersti klaušanczus.

15. Rūpintis, Diewui išsiro-diti titrū ir nebártinu darbi-ninkū, kursai titrų dalija tie-sės žodi.

16. Medwásiškū noprósnū žo-džiū wėngt; nės tai daug dera ant nediewiško elgimo.

17. Nės jū žodis platyn eiti, kaip wiežliga; tarp kuriū yra Dmenėjus bey Pilėtus.

18. Kuriūdu tiesės ne tropi-jusu, šato: prisišėlimą iš numi-

rustiū jau butuſi; ir keli tiki-
jimą pėkreipe.

19. Bet drutasiš Dievo grun-
tas stov ir tur tą pėczvėti:
Wiešpats pažysta savūsus, ir:
te laujasi nūg neteišybės, kur-
sai Kristaus wardo mėna.

20. Bet didžiūse namūse yra
ne tikta, aukšto ir fidabro ryšai,
bet ir mēdzio beį mōlio; ir
keli ant garbės, ir keli ant ne-
garbės.

21. Targi jey kas cypstijas
nūg tokiū žmonū, tas bus pa-
švęstas ryšas, ant garbės namū
wiešpaties wartojams ir ant
wisū gerū daiktū pagatāvitas.

22. Wėngl jaunystės geidulus,
bet wyl teišybę, tikėjimą, mēilę,
pašaly, su wisais Wiešpati
melbzanczeis iš cypstos širdies.

23. Bet burnū ir niekam ne-
tinkanczū klausimū wėngl; nēs
žinai, tikta, waidą padarant.

24. Bet Wiešpaties tarnas ne
tur buti waidininkas, bet wi-
siems meilingas, išmanas mo-
kiti, piktus kėsti galis su leng-
wybe.

25. Baras prietaraujanczus;
bau Dievas jiems kartunta bū-
tu priftwertima, tiesą išpazinti.

26. Ir išsilaitwytu iš wėlno
žabangū, kurio jie aptalti yra
ont jo wālės.

3. Pėrskyrimas.

Apie pastutinį cėsą ir naubą švento
rašto.

Bet tai žinoi, kad pastutinosa
dienosa bjaurus cėsai rāsis.

2. Nēs bus žmones pātyš sa-
wę myli, godingi, gypelnei,
pasididžiūja, blūzniūja, gimdyto-
jū neklausą, nedėkingi, nedwā-
sišti,

3. Status, nesandoringi, ap-
kalbą, necypsti, sūtę, nemalonūs,

4. Išdawėjai, perbrasūs, pa-
sipūtę, kurie daugiaus myl gei-
dulus, kaip Dievą,

5. Kurie rōdos nobažni cėsą,
bet nobažnystės maciēs užfigin.
Ir tokius wėngl.

6. Iš tū yra, kurie šę ir tę
lenda i butūs ir sugāudo mo-
teriškes, griekais apšunkitas
ir wisokiūse geidulūse gytė-
nanczes.

7. Wisados mokinas, ir nie-
kados išpazininop tiesos ne
gal išlakti.

8. Bet lygey, kaip Jannes
ir Jambres Moizėšui prieši-
nosi, šitaipo ir šitie priešinās
tiesai; yra žmones pagadintū
umū, netintą ant tikėjimo.

9. Bet jie ilgai tai ne wartyš;
nēs jų paityste tožnam išreikš-
ta bus, kaip ir anū buvo.

10. Bet tu ištyrei mano pa-
mošlą, mano būdą, mano mislį,
mano tikėjimą, mano lengwa

ņirdingņtę, mano męilę, mano ņantrūmą,

11. Mano pęrsęfinęjimą, ma-
no ņentęjimus, kurie man titos
Antioķioje, ņkonioje, Dystroje,
kuri pęrsęfinęjimą aņ tęn iņ-
ņentęjau, ir iņ wiņų manę Wieņ-
pats iņgęlbęjo.

12. Ir wiņi, kurie nobaņnay
nor elgtiņi Aristuje ņęzuje, tur
pęrsęfinęjimą ņentęti.

13. Bet ņu piņtais ņmonęmis
ir ņu iņwadņuojancęsis ņų ilgyn,
ņų piņtyn eiti, jie iņwadņoj ir
iņwadņojami yra.

14. Bet tu paņliņt tamę, ņą
iņmoķęs, ir taw pawierita yra;
neņ ņinai, nųg to iņmoķęs.

15. Ir ņadangi iņ maņų die-
nų ņwentaņ rąņtą ņinai, gal tas
tawę iņmoķiti ant iņgąnimo,
per tiķęjimą i Aristų ņęzų.

16. ņęs wiņas rąņtas, Diewo
iņwęptas, yra naubingas pa-
moķlui, pabarimui, pagęrini-
mui ir paņoznijimui teiņybęje,

17. Kad Diewo ņmogus bu-
tu tobulas, wiņam gerām dār-
bui tinkas.

4. Pęrsękrimas.

Powilo karawims ir wainiķas.

ņangi iņlūdiju aņ po atiū
Diewo ir Pono ņęzaus Ari-
ņtaus, kurņai ateis, ņubiti gę-
wus ir numirusus, ņu ņawo

apreiņkimu ir ņu ņawo ņara-
lyņte:

2. Apsaņyt ņodi, ne pałaut,
buť titrū częsū, buť necęsū;
paņozniķ, bart, graubęnt, ņu
wiņu ņantrumū ir moķinimu.

3. ņęs bus częsas, kad iņgą-
nanti pamoķlę ne paķęs, bet
pagal ņawo pacų geibulus jie
ņaw pątyņ uņņiķtaus moķtojus,
ķaip jiems ausys nęņti;

4. Ir atķreips ausis nųg tie-
sūs ir werņis ant paņaķū.

5. Bet tu buť budrus wiņur,
ķęst, daryť dārby ņwangelids
ņaņytojo, ņawo urębą wiernay
piłbiķ.

6. ņęs aņ jau apierawojamas
esmi, ir częsas mano atņtoĳimo
prięjo.

7. Aņ gęrą ņową ņowawau,
aņ bęgimą pabaigiau, aņ tiķę-
jimą laiķiau.

8. Po to man yra paguldy-
tas teiņybęs wainiķas, kuri man
Wieņpats anoje dienoje, teiņu-
ņis ņubņa dūs; bet ne titķay
man wienam, bet ir wiņiems,
jo apreiņkimą mylintiems.

9. ņtubiniķis, kad węiķey pas
manę ateitumbei.

10. ņęs Dęmas manę praņtę-
jo ir ņi ņwietą pagąwo mylęti,
ir i Teņsaloniką nuęjo; Arescens
i Galacią, Titus i Dalmacią.

11. Lutoņus wiens yra pas
manę. Marķoņų pas ņawę

ėmėš, draugė atvėſt ſu ſawimi; nės man naubingas yra ant ſlužmōš.

12. Tyktu nuſunczau i Epėza.

13. Streiſtė, manėš Troado= je paš Karpy paliktą, draugė atgabėnt ateidamš, ir tnygaš, bet ypaczey rāſomą kiſkny.

14. Aleſſandras, kālwiš, man daug piſto padāre. Wieſpats te užmoſ jam pagal jo dārbus.

15. Nūg kurio ir tu ſaugo= kiš; nės jis, muſū jōdziamš dibey prieſtarāwo.

16. Mano pirmame atſitalbė= jime ney wiens manę ne užſtō= jo, bet jie wiſi manę praſtōjo. Te ne ſtow jiems tai priro= kuta.

17. Bet Wieſpats manę už= ſtōjo ir manę paſtiprino, kad ſākimas Diewo jōdzio per ma=

ne patiwirtintas butu, ir wiſi pagonai girdėtu. Ir aſ iſ= gėlbėts eſmi iſ lūto naſrū.

18. Bet Wieſpats iſwālnis manę iſ wiſo piſto ir iſgėlbės manę ant ſawo dangiſtōš ka= ralyſtės; kuriam t'eſie garbė nūg āmžiu iſi āmžiu. Amen.

19. Swėikint Priſtą ir Al= wilą, ir namus Onėſiporo.

20. Graſtus paſiliſo Korinte, bet Tropimų palikau Milėte ſerganti.

21. Skūbinſis, kad pirm žie= mōš ateitumbei. Swėikin tamę Cibulus, ir Pudensas, ir Vi= nas, ir Klaudia, ir wiſi brolei.

22. Bonas Jėzus Kriſtus te eſie ſu tawo dwafė. Malone t'eſie ſu jumis. Amen.

Raſyta iſ Rymo; antra gromata Ti= motėjui. Kaip Powilas antrą kartą ſtatys= tas buvo po aſiū Ciecraus Nerono.

Gromata ſwento Powilo Titui.

1. Pėrſkyrimas.

Bajnyczōš kunigū urėdas.

Powilas, Diewo tārnas, bet Apāſtals Jėzaus Kriſtaus, pa= gal tiſėjimą Diewo iſrinktųjų, ir iſpažinimą tieſōš ant no= bažnyſtės,

2. Nuſitiſėjime āmžinōš gy= wātōš, kurę pažādėjo tas, kūrš

ne melūja, Diewas, pirm ſwie= to czėſū,

3. Bet aprėiſtė ſawo czėſū ſawo žodi per apſāimą, man pawieritą, pagal iſāimą Die= wo, muſū Iſganytojo:

4. Titui, mano titram ſunui, pagal mumū tiſėjimą, malone. mielaſgirdingyſtė, paſājus n°

Diemo, Têwo, ir Pono Jêzaua
Aristaus, musû Jêganytojo.

5. Todêl palikau tamê Krê-
toje, kad pâlaiką, manêš palik-
tą, itaisytumbei ir apstaty-
tumbei miestus wyresneiseis
pên ir tén, kaip tam prisakiau.

6. Jey kas yra nebartins,
wienôs moters wyras, turis
titinczus waitus, ne apskelb-
tus, but êsq pasileidêlei ir ne-
paklusnus,

7. Nêš wyskupas tur buti be
nûrtartiês, kaipu Diemo užweiz-
das, ne samwálninkis, ne rûstus,
ney gertûklis, ne waidininčas,
ne wargš netinkanti remêsta.

8. Bet sweczus priimqš, gêrs,
patogus, teisus, šwentas, cžy-
stas;

9. Jr prisilâitafis prie jôdzio,
kursai titras yra ir mošit gal,
jeib galis butu grandenti per
išgânanti pamokslą ir pabâr-
ti prieštaraujanczus.

10. Nêš daug yra priegyniû
ir niekus kalbanczû ir išwadzo-
janczû, upaczey tie iš api-
pjaustimo,

11. Kuriû reik burną užtimš-
ti; kurie wisus namus pëkreip-
ja, mokindami, kas ne tinka,
giediszo pëlno dëlej.

12. Wiens jû yra sateš, jû
paczû prâraks: Pretênai wisa-
dos melagei, piktos žwêrys ir
tingi pilwai.

13. Szis lûdimas tiesa yra.
Togidêl jûs apstrey bárt, kad
šweiki butu tikėjime;

14. Jr ne atbôtu žydiškû pâ-
sakû ir žmonû ištátimû, kurie
nûg tiesôs atšikreipja.

15. Cžystiems wislab cžysta,
bet necžystiems bey netikin-
tiems nieks cžystas yra; bet
necžysts yra jû úmas bey jû
sážine.

16. Jie sátoši, Diemą išpa-
žystą, bet darbais jo užsigina;
kadangi jie yra, kurie Diemos
bodžasi, ir ne klauso, ir wisiems
geriems darbams netinka.

2. Përskyrimas.

Bamokslas. kas mokitojims pâlasti.

Bet tu kalbêt, kaip paréitis,
pagal išgânanti pamokslą:

2. Seniems, kad ne girtautu,
wiežlibi, patogus, šweiki butu
tikėjime, méilêje, kantrumê;

3. Senoms moterims taipo-
jau, kad laitytusi, kaip šwen-
tiems paréitis, ne butu blûzni-
janczos, ne gertûkles, géros mo-
kitojes;

4. Kad jauneses moteres iš-
mokitu patogioms buti, sawo
wyrus mylêti, waitus mylêti,

5. Kad butu šwántios, cžy-
stos, titros gashpades, géros,
sawo wyrams padûtos, jeib
Diemo jôdis ne butu blûzni-
tas.

6. Taipojau jaunūsus wyruš graudēnt, kad patogus butu.

7. Bet wišur patšai pasistatyt pāwyzdzu gerū darbū, šu pamokslu ne pērtreiptu, šu padorumū,

8. Šu šweitu ir nebārtinu žodžū, kad priekšinintš gēdētusi ir nieko ne turētu, tā apie mus pikt kalbēti galētu.

9. Bernāms, kad šawo ponams padūti butu, wišuse dāiktuse itiktinay darytu, ne priekšais lūtu,

10. Ne tā pagāutu, bet wišq gērą wiernystę paroditu, kad jie pamokslā Diēwo, musū Šķganhtojō, pagrozintu wišuse dāiktuse.

11. Mēs pasirode išķānanti Diēwo malone wišiemš žmonēmš.

12. Ir mokin mus, kad užsīgintumbim bediewiškū dāiktū ir swietiškū pageidimū, ir patogey, teisey ir nobažnay elgtumbimies šimē swiete,

13. Ir lāuktumbim išķanghtingo nufitilējimo ir apreiškimo šlowēs bidžiojo Diēwo, ir musū Šķganhtojō Jēžaus Kristaus;

14. Kuršai patš pasidawe už mus, jeib mus išķanghtu nūg wišōš neteiškībēs ir cypstitu šaw paczām žmoneš pasifawinimui, kurie stropus butu gerūse darbūse.

15. Toktai kalbēt ir graudēnt ir pabārt iķ titro. Neķ wiens tamē te ne niekina.

3. Pērskyrimas.

Wyraushe garbintina, ir netikro pamokslō žmoneš wēngtini.

Primint jiemš, kad kunigaitščiziamš ir wyraushebei padūti ir paklusnus butu, wišam gerām darbui gatarwi butu;

2. Neķ wienā ne apkalbētu, ne waiditus, atlaidus butu, wišq lengwyhę paroditu wišiemš žmonēmš.

3. Mēs ir meš pirm to buwome neišmānā, nepaklusnus, klaidumai, šlužybami geiduliamš ir wišokiems piktiems pageidimams, ir ghywēnome piktībēje ir pawybējime, ir tits tito nesentēme.

4. Bet laipo pasirode geryhe ir mylista Diēwo, musū Šķganhtojō,

5. Ne darbū teiškībēs dēley, kuruš meš darę buwome, bet pagal šaw mielaširdinghstę, mus jis išķāne pērimū atgimimo ir atnāujinimo šwentōš Dwāsēs,

6. Unt musū apsczey iķlietōšēs per Jēžū Kristū, musū Šķganhtojō,

7. Kad meš iķ jo malonēs aptēlsinti, amžinq ghywātā i

balvus gāutumbim pagal lū-
tešī;

8. Tai tikrai tieša. Tostai
noru, kad drūtaņ mokitumbei,
kad gerūse darbūse randami
butu tie, kurie ī Dievq tiki
pastōjo. Tai gēr ir naudinga
žmonēms.

9. Bet burnū klāusimū, gi-
minū eilū ir waibijimū be-
ginczijimū dēl žolano wēngl;
nēs ģra noprōsni ir niešam ne
tinka.

10. Netikro pamōkšlo žmogū
wēngl, kad jis wiens, arba
antrq karta pagrāubēntas ģra;

11. Ir žinot, toki pērtreiptq
ēšanti ir griešijanti, šaip kūrš
patš šarvę nusūdijo.

12. Kad tarvęp Artemonq
sūsu, arba Tychū, šubinkis
paš manę ateiti ī Nikopolī,
nēs tēnq žiemavoti padumo-
jau.

13. Benang, rašte-mokitq, ir
Apollonq iškēist rupeštingq,
kad jūdu nieko ne pristoktu.

14. Bet ir musikšei tesimoti-
na, kad jie gerāse darbūse rās-
bintus, kur jū priwalū ģra, jeib
ne butu newaisingi.

15. Švēiktina tarvę wiši su
manim ēšantieji. Švēiktint wi-
sus mus mylinczus tikejime.
Malone t'ēsie su jumis wisais.
Amen.

Rašyta iš Nikopolio Makedonioje.

Gromata švento Povilo Pilēmonui.

Povilo užmėsdimis už Onėsimq.

Povilas, surištasis Kristaus
Jėzaus, ir Timotėjus, brolis,
Pilēmonui mielamjam ir musu
pagālbinkui,

2. Ir Appiai mielai, ir Ar-
kipui, musū šan-kareivjui, ir
surinkimui tarvo namūse:

3. Malone t'ēsie su jumis, ir
pašėjus nūg Diowu, musū Tė-
wo, ir Pono Jėzaus Kristaus.

4. Už dėlawoju šawo Die-

wui, ir atsimenu tarvęs wiša-
dos šawo maldosa,

5. Girdėdams apie mēilę ir
tikėjimą, kuri turi ī Ponq Jėzū,
ir prieš wisus šventūsus,

6. Jeib tarvo tikėjimas, kuri
mudu podraugę turīwa, ta-
wije gālis pastotu, per išpa-
zinimą wišo to gėro, kuri tu-
rite Kristuje Jėzuje.

7. Bet mes dibi džiaugsmq ir
palinkšminojimą turime iš ta-

wo mēilēs; nēs širdys šven-
tųjų atgaiwintos ģra per tawē,
miels brolau.

8. Dēl to, norint dibi drasu-
mā turu Krištujē, taw prisa-
kyti, kas taw pridera;

9. Taczau mēilēs dēl tiktay
noru tawē pagraudēti, kurfai
tošai esmi, butent sēns Powi-
las, bet dabar ir surištās Jē-
zaus Krištaus.

10. Tazgi graudenū tawē,
mano sunaus Onēšimo dēl, ku-
rē pagimdzau sawo ryšiūse;

11. Kurfai pirm to taw ne-
naudingas, bet dabar man ir
taw naudingas ģra, tā wēl
paršunczau.

12. Bet tu jē, tai esti mano
paties širdē, norētumbei pri-
imti.

13. Nēs aš jē norējau pas
sawē palaityti, kad jis man
tawo wietoje pašlūzitu, ryšiūse
Ewangelids;

14. Bet be tawo wālēs nielā
ne norējau dartyti, jeib tawo
geradējyste ne priversta, bet iš
gerōs wālēs butu.

15. Bet rasi dēl to jis ant
walandōs nūg tawēs atstōjo,
kad jē amžinay palaitytumbei,

16. Dabar jau ne laik bērnā,
bet daugiaus laik bērnā, mielā

brolē, ģpaczeģ man, bet jū lab-
jaus taw, ir pagal funā, ir
Wiešpatije.

17. Jey jau manē laikai per
sawo draugā, taz norētumbei
jē, laik manē pati priimti.

18. Bet jey jis kotē ištādā
taw butu padāreš, arba tā ste-
lētu, tai man prirošot.

19. Aš Powilas tai rašiau
sawo ranā, aš ūžmošēsu. Ty-
lu, tawē pati man tālā ēsanti.

20. Taipo, miels brolau, wē-
lēt man, kad tawim' pašidzau-
czaus Wiešpatije; atgaiwinē
mano širdē Wiešpatije.

21. Aš pašitilēdams tawo
paklusnumū taw rašiau, nēs
žinau, tawē daugiaus darty-
senti, nēlaip saļau.

22. Priegtam pagatāwiēt man
ir gaspādā; nēs tikiūs, jums
per jūsu malā busēs domāno-
tas.

23. Swēikina tawē Ģpapas,
mano šān-šalinyš Krištujē Jē-
zuje,

24. Martošus, Aristartus,
Dēmas, Lukošus, mano pagāl-
bininkai.

25. Malone musū Bono Jē-
zaus Krištaus t' este su jūsu
dwasē. Amen.

Rašyta iš Rymo, per Onēšimā.

Pirmoji gromata swento Pētro.

1. Perskryrimas.

Apie Dievo malonē ir Kristīgoņu elgima.

Pētras, Apāstals Jēzuss Kristaus, iſkrinktiems atoim=jiemš cze ir tē: Ponte, Gala=ciot', Kappadocioj', Azioj' ir Bitynioj',

2. Pagal pašthrimā Dievo Tēwo, per pašwentimā Dvā=šēs, pašlušnumui ir apšlāstini=muui traujo Jēzuss Kristaus. Dieve dūt jums daug malonēs ir palājaus.

3. Pagārbintas t' esie Diepas ir Tēwas mušū Pono Jēzuss Kristaus, kursai muš pagal sa=wo dibē mielāširdinghstē at=gimde ghwām nusiitējimui, per prišlēlimā Jēzuss Kristaus iſ numirušū,

4. Ant nepragāštanczū ir ne=nubjaurintū ir nepawystanczū dalhū, kurie palaitomi hra danguje,

5. Jums, kurie iſ Dievo ma=ciēs per tiſējimā iſlāitomi ēsat ant iſgānimo, kurs pagatāwi=tas hra, jeib aprēiſtās būtu paštiāusame czēš;

6. Kuriamē jūs dzaugſities, kurie dabar mažā wālandā, (jē taip tur buti,) smūtni ēsat tu=leropūse pagundimūse;

7. Jeib jūšū tiſējimas titras

ir toly kaštaunēsniš rāstas bu=ti, nešaip pragāštasiš auffsas, per ugni mēginamas, ant laup=šēs, czestiēs ir garbēs, tad jau aprēiſtīams bus Jēzuss Kri=stus,

8. Kuri jūs ne matēt, ir ta=czau mylit, ir jau i jē titit, norint jē ne mātot, taš jūs dzaugſities su neiſtālbamu ir ſlowingu dzaugsmu,

9. Ir gālā ſawo tiſējimo ap=turēsite, butent duſiōš iſgā=nima,

10. Kuri iſgānima jēſtōjo ir thrinējo prāraſai, kurie apie busenczē jums malonē prāra=ſawo;

11. Ir thrinējo, ant tōtio ir ant kurio czēšo Dvāse Kristaus nurodzusi, kuri jūse buwo, ir pirm to lūdijsi apie ſentēji=muš, kurie hra Kristuje, ir ſlo=we potam;

12. Kurīems tai aprēiſta hra. Mēs jie ne pāthš ſaw, bet mums apſāte, toktai dabar jums pranēsta hra per tuš, kurie jums Ewangēliā apſāte per Szwentā Dvāšē iſ dan=gauš ſūstā, toktai ir angēlai geidza jūrai.

13. Todel apjūſit ſtrēnas ſawo ūmo, buſit neapſigēre ir gulbūſit ſawo wiſā nusiitēji=

ma ant malonės, jums sūlija-
mōs per apreiškima Jėzaus
Kristaus,

14. Kaip paslūsnius waitai,
ir ne lyg' taip elgties, kaip
pirmai, kad nežinojime pagal
geidulus elgties;

15. Bet pagal tą, kūrį jus
pawadinęs ir šventas yra, ir
jūs bukite šventi višame savo
pasielgime.

16. Nės parašyta yra: jūs
turit buti šventi, nės aš šven-
tas esmi.

17. Ir kadangi jūs tą Tėvu
wadinat, kursai neį šio, neį
to atbodomės sūdijs, pagal tie-
wieno dārba, taigi elgties,
kolei cze gyvi este, su baimė,

18. Žinodami, kad ne sūdabru
arba auksu pragaištanczu at-
pirkti esat nū savo niekingo
elgimo pagal tėvišką budą;

19. Bet brangu krauju Kri-
staus, kaip nekaltu ir nenubjau-
rinto awinėlio,

20. Kursai tiesà pirm pasfir-
tas yra, pirm nekaipti swieto
gruntas dėtis, bet apreiškias
pasčiaususe cžėsuse, jūsu dėlei,

21. Kurie jūs per jį tikit' i
Diewą, kursai jį priėle iš nu-
mirusių ir dāwe jam šlowę,
jeib tikėjimą ir lūkesti Diewop'
turētumbit.

22. Ir apcypstikit savo du-
šias paslūsnumė tiesōs per

Dwāsę, ant tikrų wiernōs bro-
liškōs mēilės, ir kiti kiti karš-
tai; mylėkit iš cžystōs širdiēs;

23. Kaip kurie atgimę esate,
ne iš pragaištanczōs, bet ne-
pragaištanczōs sēklōs, butent
iš ghwojo Diewo žōdzio, am-
žinų patēnkanczio.

24. Nės wišas kunas žolė, ir
wiša žmonū šlowė kaip žiedas
žolės. Žolė pawyto ir žiedas
nukrito.

25. Bet Wiešpatiēs žodis pa-
siliekt amžinų. Bet tai yra
tas žodis, kursai tarp jūsu ap-
sakytas yra.

2. Pėrskyrimas.

Kaip atgimusiems, padānams ir bernams
reikia elgtis.

Taigi atmēstis wišą piktėybę
ir wišą wylų ir weidmainystę
ir pawyda ir wišą apžodžō-
jimą.

2. Ir geistite protingojo, cžy-
sto pieno, kaip dabar gimę
waitėlei, jeib per tą tārptum-
bit' ;

3. Jėy kitaip ragawot, Wieš-
patį meilingą esanti.

4. Prie kurio atėjot', kaip prie
gywō atmens, nūg žmonū at-
mesto, bet Diewip išrinkto ir
braugaus.

5. Ogi ir jūs taipojau, kaip
gywi atmenys, budawokitės i
dwāsiškūs namus ir i dwāsiško

kunigyste, apieramoti dvāstīklas apieras, furios Dievui patinka, per Jēzu Kristu.

6. Dēl to parašyta raštē: štan, aš dēmi išrinktā brangu lampini atmeni Bione; ir tītis i jē ne bus gēboje.

7. Targi jums, kurie tītite, jīs brangus yra; bet netītintiems tas atmu, kuri budawonininkai atmete, ir lampinū pastōjo, (yra)

8. Atmu nufitrentimo ir ūla papiktinimo; kurie pasipiktin tū jōdzū ir tam ne wierij, ant kurio jie padēti yra.

9. Bet jūs este išrinktoji giminē, karālistā kunigyste, šventi žmones, žmones pasīšawinimo, jeib apsahtumbit wiežlibystes to, kurfai jūs pawadines iš tamšybēs ant šawo štebuklingōs šwiesybēs.

10. Kurie pirm to ne buwote žmonū pulkas, bet dabar Diewo žmones ēsat; ir pirm to ne buwote malonēj, bet dabar malonēj ēsat'.

11. Mielī brolei, graubenu jūs, kaip ateiwjus ir šeleiwjus: wēngkite kuniskū pageidimū, kurie priēš dušiq karauja.

12. Ir gražej elgtities tarp pagonū, jeib tie, kurie jūs apkalba kaip piktadėjus, jūsū gerus dārbus matytu ir Die-

wą laupšintu, dienoje atlantimo.

13. Padūti bukite wišam žmogīšlam walbimui dēlej Wiefpatiēs, ar butu karālui, kaip wyrausam,

14. Ar wyrausiemis kunigaiščzams, kaip jo passāms, ant atkeršijimo piktadējū ir ant garbēs geray dāranczujū.

15. Mēs tai yra Diewo walē, kad gēr darydami užlimštumbit n'išmānimą burnū žmonū.

16. Kaip walni, ir ne kaip turi walnybę per dāngalą piltentybēs, bet kaip tarnai Diewo.

17. Kožnam garbę iškōbikit. Brošius mylēkite. Diewo bijotities. Karāly garbinkit.

18. Jūs bernai, padūti bukite ponams wišoj bāimėje, ne titatų geriems ir lengwiems, bet ir baifingiems.

19. Mēs tai malone, jey kas dēl šāžinēs Diewop' piktumą patel, šēšdams neteišybę.

20. Mēs toš tas yra ghrus, jey jūs piltentybjū dēlej mūšus šenczate? Bet kad gēr darydami šenczat ir iššenczat, tai malone prie Diewo.

21. Mēs tam pawadinti ēsat. Kadāngi ir Kristus šentėjo už mus ir mums pawēikšlą paliko, kad jūs šēttumbit jo pēbus;

22. Kuršai neš jōtio griekš
ne padāreš hra, ir neš jōšs w-
lus jo burnoje neraftas.

23. Kuršai ne atpencz kōlojo,
kōlojamas, negrumšde kentē-
dams; bet wišlab pādawe tam,
kuršai teišeš ūdija.

24. Kuršai mušū griekšs patš
apierawojes hra šawo kune ant
mēdzio, jeib griekšams numirg,
teišybei gwyi butumbim; kurio
žaiždomis jūs išgyditi este.

25. Mēs jūs būwote taip kla-
jōjanczōs āwōšs; bet jau pri-
wersti ēsat prie gangtojo ir
wōštkupo jūsū dušū.

3. Pērskyrimas.

Aple elgimā suwencawotā ir kītā teišk-
cōniū.

Taipojau tur ir moters padū-
tos buti šawo wħrams, jeib ir
tie, kurie ne tiš tam žōdzui, per
moterū elgimā be žōdzio lai-
mēti butu,

2. Matydamī jūsū cħyštā el-
gimā bāimēj.

3. Kuriū grazūs dabīnimas
ne tur buti iš wiršaus supin-
toms kšfoms ir abbējime aukšo,
arba apšiwilkmē rubū;

4. Bet paslēptas žmogus šir-
diēs, neiškreipjams, su lengwa
ir pašajinga dwasē, tai kšftāu-
na po aštū Diemo.

5. Mēša taipo ir pirmosa ga-
dynosa šwēntos moters dabi-

nosī, kurios šawo lūkesti ant
Diemo gulde ir šawo wħrams
padūtos būwo.

6. Kaipo Jore Abraōmo klau-
se ir jī ponū wadino; kuriōs
jūs dūterimis pastōjote, jeh gēr
dardamos ne taip baugštos
este.

7. Lħg taipojau, jūs wħrai,
għwēntite prie šawo moterū
protingaš, ir moterištam, ka-
czehg šilpnāusam dāiktui pūlan-
czējē garbē dūkite, taip ir san-
dalgħnininkšoms malonēs għ-
wasczio, kad jūsū maldos ne
butu gaišintos.

8. Bet galāuseš wīši būkite
wienōs dumōs, pašigailē, bro-
liši, mielaširdingi, meilingi.

9. Ne atbūkit pištā uš pištā,
arba kōlojimā uš kōlojimā; bet
prieš tai žegnotite, žinodami,
kad tam pawadinti ēsate, jeib
žegnōnē iğytumbit;

10. Mēs kas nor għwastiēs
džaugtīs ir gerū bienū matyti,
tas te rāmdo šawo liežūwī, kad
nielo pišto ne kalbētu, ir šawo
lūpas, kad ne wilotu.

11. Te atšigreža nū pišto ir
gēro te daro; te jēšto pašajaus,
ir tā te wħja.

12. Mēs aštš Wiešpatiēs žur
ant teišujū, ir jo aušhs ant jū
maldōs (dabōja); bet wēidas
Wiešpatiēs žur ant tū, kurie
pištāš daro.

13. Jė tas ėra, kūrš jums iškādōs darytu, jėj jūs gėro pāsekat?

14. Jė norint kėnczate teiſybės dēleĥ, taczau iſġanyti ēsat. Bet neſibijokities jū tyczojimo ir ne iſſigafkite.

15. Bet ſwenta laikyti Poną Diemą ſawo ſirdiĥe. Bet bukite wiſados gatawi, koſnam atſakyti, ſinōs jėſkanczam apie lūkeſti, kūrš ėra juſiĥe.

16. Jė tai ſu lengwėbe ir baine, ir turėkite gėra ſāſinę, jeib tie, kurie jūs āptalba, kaip piſtadėjus, gėdoje butu, kad iſpėiĥ ėra juſū gėrą elgimą Kriſtūje.

17. Mēs geraus ėra, jėj Diewo walė, kad jūs kėnczate gėrą darydami, ne kaip piſt darydami.

18. Kadangi ir Kriſtus wie- na kart uſ musū grietus kėntėjo, teiſufis uſ neteiſufus, jeib mus Diewui apierawatu, ir ſudytas ėra pagal kuną, bet gėwas padarytas pagal Dmāſę.

19. Toj paczoj ir nuėjės, apſaſe diwāſems ſalinėj.

20. Kūrš kitą kartą netikinczoms buwo, kad Diews lūke ir kantrumą iſrode czėſe Moato, kaip ākrutą pagatāwijo, kuriamė maſ, tai eſti aſtūnos duſbos, iſlaikytos buwo per indenį;

21. Kūrſai ir mus dabar iſġano triſtė, anū pazėnkintame; ne numazgojimas bjaurybės ant kuno, bet derėjimas gerōs ſāſinės ſu Diewū, per priſitėlimą Jėzaus Kriſtaus;

22. Kūrſai ėra po deſinės Diewo i dangų uſſengės, ir jam padūti ėra angėlai ir ſhlingiejai ir galybės.

4. Pėrſkryrimas.

Apie margū naudą ir kantrumą.

Kadangi jau Kriſtus kune kėntėjes ėra uſ mus, tanġi ir jūs tajau duma (ney ginſlais) apſirėdykite. Mēs kėnczafis kune lauſi nū grietū,

2. Jeib tolaus, kas dar czėſo liekti kune, ne ſmonū geiduliams, bet Diewo walei gėwas butu.

3. Mēs ganā ėra, kad praſokufi gėwaſtiēs czėſą pralėidome pagal norą pagoniſtą, elgdamies neczyſtybėj, pageidimūſe, girtāwime, apſiryjime, apſigėrimūſe ir bjaurioſa balwonhſtėſa.

4. Tai dywai jiems, kad jūs ne ſu jeis bėgate i tą patį piſtą nepatōgų elgimą, blūzni-dami;

5. Kurie dūs rofundą tam, kūrš gatawas ėra, ſūditi gėwas ir numirus.

6. Nēs tam ir numirusiems Ewangelia apšakhta, kad butu sūbīti pagal žmogų kūne, bet dwāfėje Diewui ghywi butu.

7. Bet gālas wišū daiktū artų priėjo.

8. Taigi išmintingų elgkities ir ne prisirhję būdrus bukit' ant malbōs. Bet pirm wišū daiktū turēlit karštą mēilę tarp sawēs; nēs mēile dengia ir griekū dau-ghbē.

9. Sweczus priimkite tarp sawēs be murmėjimo.

10. Jė pašlūžikite kīts kitam, kiekviens taje dowana, kurę gawēs, kaip geri užweizbai tulerōpōs Diemo malonēs.

11. Jėy kas kalba, kad jis tai kalbētu kaip Diemo žodi. Jėy kas urėdą tur, kad tą pilditu, kaip iš pagalėjimo, kuri Diemo būda; jeib wišūse daiktūse Diemos pagārbintas butu per Jėzų Kristų, kuriam t'ėsie garbē ir macis ant amžiū amžiū. Amen.

12. Jūs mylimieji, nesibdywikite dėl karštymeczio, (kurs jus užeit, kad išmėginami butumbit), tarši toks dywas jus užpultu;

13. Bet dzaugkities, kad su Kristumi kenczate, jeib ir czėse apreiškimo jo šlowēs dzaugsmą ir linksmybę turētumbit.

14. Išganyti ęsat, kad jūs ap-

gėdinami ęsat dėl wardo Kristaus; nēs Dwāse, kuri Dwāse šlowēs ir maciēs, bėy Dwāse Diemo hra, ilsiš ant jusū. Pas anus ji hra blūzniujama, bet pas jus gārbinama.

15. Bet nieks jusū te ne kencza kaip razbaininkš, arba kaip wagis, arba kaip piktadėjās, arba i swėtima urėdą išliškās.

16. Bet jėy kas kencza kaip kritšczonis, te nesigėdza, bet te gārbina Diemą tokiame dalykē.

17. Nēs czėsas hra, kad prašibētu sūdas ant Diemo namū. Bet jėy pirmjauš ant musū, toškaigi bus gālas su tais, kurie Ewangeliai Diemo ne wieri-rija?

18. Jė jėy teisusiš wos išlaikoms hra, kur Diemo nėsibijasiš ir griekininkas pasirodis?

19. Dėl to, kurte kencza pagal Diemo walgē, tie jam tur padūti sawo dušias, kaip wier-
nam sutwėrtojui, gerūse dārbūse.

5. Pėrskyrimas.

Apie wyresnujū, jaunystės, ir wišū kritšczoniū elgima.

Wyresnūsūs, kurie tarp jusū hra, graudenu aš san-wyresniš ir lūdininkš kentėjimū, kuri

Aristuje ģra, ir daļmāš ſlowēs, kuri bus aprēiſta:

2. Ganyſit Ariſtauš ſaimene, kuri jums paliepta, ir gerā daboties, ne ſu newalē, bet iſ gerōš wālēs, ne dēl bjaurōš naubōš, bet iſ ſirdiēs dugno;

3. Ne laiĀ ant žmonū pona wōjā, bet bukite pa wēiſlu ſaimenei;

4. Taġ, ſad paſirōdiš wġrāuſiš ganytojiš, ne pawſtanti garbēs wainiſā gāuſite.

5. Eġg taiĀojau, jūs jaunieji, bukite padūti wġrefnieš. Wiſi ſitiš ſitam padūti bukite ir apſirēdġkite paſarnyſtē. Nēs Diēwš prieſinaſi puietiēš, bet paſarnieš jiš dūda malone.

6. Taġi paſižēminſit po ſylinga Diēwo ranlā, ſad jiš jūš iſtēltu ſawo čzēſu.

7. Wiſā ſawo rūpeſti ant jo uġmēſkit, nēs jiš uġ jūš rūpināš.

8. Buſit neapſirġjā ir budēkite; nēs jūſū prieſinintāš, wēlnāš, aplinſ eiti, laiĀ lū-

taš rētiġiſiš, ir jēſto, kuri pra- rġtu.

9. Tam prieſiſtēngkite dru- taġ tiſējime, žinodami, ſad tie pātġš ſentējimai ant jūſū bro- liū ſwiete uġeit.

10. Bet Diēwaš wiſōš malo- nēs, kūrš muš pawadineš ģra ant ſawo amžinōš ſlowēs Ari- ſtuje Jēzuje, taš jūš, kurie maġā čzēſā ſenczate, pilnāġ pri- taiſġš, padrūtīš, patwirtiš, gruntawōš.

11. Tam t'eſie garbē ir maciš nu amžīū i' amžīū. Amen.

12. Per Silwona jūſū (laiĀ aſ miſliju) wiernā broli, jums māġumā raſiau, graudēnti ir lūditi, ſad tai tikra malone Diēwo ģra, kurioje jūš ſto- wite.

13. Sweitina jūš tie, kurie ſu jumīš iſrinkti ģra Babilonē, ir mano ſunuš Markoſuš.

14. Riſiſ ſitā ſweitinkite mēi- lēs pabuczāwimu. Paſājūš t'eſie ſu wiſaiš, Ariſtuje Jēzuje eſanczeiš. Amen.

Antroji gromata ſwento Pétro.

1. Pērſkġrimas.

Apte tiſējimo maiſu ir ſwenta
raſtā.

Simonāš Pētraš, tārnāš ir
nāſtalaš Jēžauš Ariſtauš,

tiēš, kurie ſu mumīš tāġ pati
branguji tiſējinaġ gawo teiſġ-
bēje, kūrē muſū Diēwaš dūda,
ir iſġganytojiš Jēžuš Ariſtuš.

2. Diewe dūt jums daug ma-

lonės ir palėjauš per išpažinimą Dievo, ir Jėzaus Kristaus, mūsų Viešpaties.

3. Kadangi visokia jo dieviška macis, (turi ant gyvasties ir nobažnystės dėra) mūsų dovanota per išpažinimą to, kuris mus pavadinęs per savo šlovę ir gerbę;

4. Per kurę mūsų brangus ir didžiusi pažadėjimai dovanoti yra, butent, jeib per tą patį balgyvi pastotumbit dieviškiosės prigimtės, jėj wėngiat pragaištanti pageidimą švieto.

5. Taigi pristatytit ant to mūsų savo procę ir išrodikite savo tikėjime wiežlibystę, ir wiežlibystėje padorumą,

6. Ir padorumė miernystę, ir miernystėje kantrumą, ir kantrumė nobažnystę,

7. Ir nobažnystėje brolišką meilę, ir broliškoj meilėje mūsų meilę;

8. Mės jėj toktai apstingam jusip' yra, ne leis jus tingineis neį newaifingais buti išpažinimė mūsų Bono Jėzaus Kristaus.

9. Bet kufsai toktai ne tur, tas ašlas yra ir czopja su ranla, ir užmiršta apczystijimo savo pirmųjų griekų.

10. Dėl to, mieli brolei, jū labjauš pasiprocewokit, savo

pavadinimą ir išrinkimą padrūtinti. Mės jėj tai dārote, ne klupinėsite.

11. Ir taip jums apstingam bus dūtas iėjimas į amžiną karalystę mūsų Viešpaties ir Išganytojo Jėzaus Kristaus.

12. Todėl ne palaušu, jums wisados toktai priminti, norint tai žinot, ir padrūtinti esat dabarniškoje tiesoje.

13. Mės misliju wertam esant, tol aš šioj šėtroj esmi, jus pabūdinti ir graubėnti.

14. Mės žinau, kad savo šėtra wėiteį turėsu palikti, taipgi ir man mūsų Bonas Jėzus Kristus apreikęs yra.

15. Bet aš labam pasiprocewošu, kad jūs wisur to turėtumbit po mano atstojimo, toktai atmintiję laityti.

16. Mės mes ne klausėm tytreį pramanytū pasakū, taip jums pranešėm maci ir atėjimą mūsų Bono Jėzaus Kristaus, bet mes pātys regėjom jo šlovę;

17. Kaip jis gamo iš Dievo Tėvo garbę ir czėsti, per balsą, kuris jam nusidavė nū didžiosės šlovės, tokiu budu: tas yra mano mielasis Sunus, kuriūmi mėgstu.

18. Ir ši balsą girdėjome iš dangaus satyta, taip mes su jūmi ant švento kalno buwome.

19. Mēs turim stiprēsnī prāratišlā žodi, ir jūs geray dārote, kad ant to dabojat, kaip ant žvafēs šviecanczōs tamsoj vietoj, iti diēnai auštant, ir aušrōs žvraigzdei užtelant, jusū širdisa.

20. Jē tai pirm wifū žinoite, kad ney viena praratyte rastē ne nusidūdā iš savo patiēs išgulbimo.

21. Mēs dar nēlados ney wienas prarātawimas iš žmogistōs wālēs niera praneštās, bet šventi Diemo žmones kalbējo, Dwafēs Szwentosēs paraginti.

2. Pērskyrimas.

Ubie netikrus mōktojus.

Bet buvo ir netikri praratai tarp žmonū, kaip ir tarp jusū bus netikri mōktojai, kurie slapczy i wēs ištadingus atšistyrimus ir užfigiēs Wiešpatiēs, kūsai jūs atpirto, ir ant sawēs užwēs staigu prapūlimą.

2. Jē tuli pasēks jū prapūlimą; per kurus kēlas tiesōs bus blūznijams.

3. Jie per godą pramanytais žodžiais saw ant naudōs jus norēs išwadzoti. Kuriū sūdas jau seney ne užtrunka, ir jū prapūlims ne miegti.

4. Mēs jey Diemas angēlū, kurie susigriepijo, ne czēdijo,

bet jūs tamsybēs lencūgais pēflon nuštūme ir padarwe, kad ant sūdo butu palaitomi;

5. Jē ne czēdijo pirmojo swieto, bet apšauogojo Noatā, teisybēs apšalytoji, pati ašmq, ir užmede griektwani ant swieto Diemo nesibijanczujū.

6. Jē miestus Sodoma ir Gomorra i pēlenus pawerte, apwerte ir prazūde, tūmi pawēitšlā būdams Diemo nesibijantiems, pastų jē ateisentiems;

7. Jē išgēlbėjo teisyji Lotā, kuri daktus žmones didēy wārgino sawo neriežlibu pafelgimu.

8. Mēs kadangi jis teisus buvo ir tarp jū gywēdams tai matyt ir girdēt turėjo, wārgino jie teisę dušią nūg dienōs i diēnā sawo neteisēs darbais.

9. Wiešpats žino, Diemo bijanczūsus iš pagundimo išgēlbėti, bet neteisūsus palaityti ant sūdo dienōs, mūcziti;

10. Bet labjaušey tus, kurie elgiasi pagal kuną neczyštame pageidime ir niēū wercza wrausybe, perdrašus, sawrēbus, ne drēbanczus, aušpczaušoj šlowėj ēšanczus blūzniti.

11. Moris taczau angēlai, didēsne šylā ir maci turēdami, ne ištār bluzningaji sūdą prieš jūsus prie Wiešpatiēs.

12. Bet jie lguš neprotin-
giems galvijams, kurie iš pri-
ginimo ant to leisti, kad su-
gāunami ir pamušami butu,
blūznidami tai, apie ką jie nieko
ne žino, ir prapulę savo prapū-
lime.

13. Jė neteisybės algą iš to
apturės. Jie laiko už lint-
smybę chėstiklį lėbavimą, jie
yra gėda ir bjaurybė, puika-
voj' nūg valgiu, wargstan-
tiems būdamū, lėbauja nūg ju-
sū turto,

14. Tur atis pilnas pėržen-
gimo wenczawonyštės, nesidūda
nūg grieto atsitraukti, priviloj
nettvirtasės dušias, tur širdi
ant godo pasilėidusę, prateikti
žmones,

15. Praštoja tikrąjį kėlą, ir
klajoja, sėbdami kėlą Balaamo,
šunaus Bosoro, kuriam patiko
neteisybės alga;

16. Bet gawo koronę sawo
pėržengimo, nės netalbasis,
naštoms papratėsis galvijis
kalbėjo žmogaus balsu ir gyne
prarado burnystę.

17. Tie yra šulinei be wan-
dens, ir dėbesis wėjo ūmaru
wāromos, kuriems palaityta
yra tamši tamšybė amžinay.

18. Mēs jie kalba iš didžio
niekam newertus žodžus, ir kū-
sina per newiežlibystę i kūnišką
geidulį tus, kurie tikrai buvo

II. I.

išbėgę, ir dabar klūdėjime
waitščioj;

19. Jė žada jiems walnyštę,
pātys budami prapūlimo ber-
nais. Mēs kurio kas pėrga-
lėtas yra, to bėrnu jis pastō-
jo.

20. Mēs jey išwėngę yra ne-
czystybę swieto, per išpažinimą
Wiešpatiės ir Jėganytojo Jė-
zaus Kristaus, bet wėl i tas
paczes ipainojami ir pėrgalimi,
tay pastiausieji dāiktai jiems
pitkesni pastōjo, ne kaip pir-
mieji.

21. Mēs geraus jiems butu,
kad teisybės kėlą ne butu pa-
žinę, ne kaip tą pažinę atsi-
kreipja nū šwento prisātimo,
jiems dūto.

22. Titosi jiems pagal aną
tiesos priežodį: šū wėl ryja,
ką išwėmės, ir kiauie nutrinkta
wėl wolójasi purwūse.

3. Pėrskyrimas.

Apie pastiausius chėjus.

Ši yra antroji gromata, kūrę
jums rašau, jūs mieli, kurioje
būdinu ir graudenu jusū wier-
nų dūmą.

2. Kad atsimintumbit tū žo-
dziū, kurie pirma šaltyti yra
šwentū praradū, ir musū pri-
sātimo, kurie esame Apāstalais
Wiešpatiės ir Jėganytojo.

3. Ģinodami tai īš pirmo, kad paškutinoša dienoša ateis apjūktōjei, pašielgiā pagal šavo pageidimus,

4. Ģr šalq: kur yra žabėjimas jo atėjimo? nēs īš to cžēso, kaip tēwai užmigo, pašiliekt wiši daiktai taip, kaip īš pradžōs sutvėrimo būvę.

5. Bet tyczomīs ne nor žinoti, kad ir dangus senę būvęs, priegtam žemę īš wandens ir wandenije stōjos per Dievo žodi,

6. Taczau tūcžēs swietas per tus paczus būwo griektwaniu prapulbitas.

7. Taipo ir dabar dangus bēž žēme per jo žodi šawojamu, kad ugnei užlāikomu butu die-noje sudo ir prapulimo Dievo nešibijanczujū žmonū.

8. Bet wiens daiktis te n'ēsie jums slēpjams, jūs mylimi, kad wiens diena po ašiū Wieš-patiēs yra kaip tūštantis mētū, ir tūštantis mētū kaip wiens diena.

9. Wiešpats ne trūdin pažabėjimą, kaip keli per užtrūtinimą laišo, bet jis nufencza mums, ir ne nor, kad šas prapultu, bet kad kiek wiens prisīwērstu.

10. Bet diena Wiešpatiēs ateis kaip wagis nāktije, kurioje dangus su didžu braškē-

jimu sugaiš, bet elementai īš karščzio sutirps, ir žēme bēž darbai, kurie joje yra, subęgs.

11. Kadangi tai wišlab sugaiš, kaipgi jums ne reiktu gata-wiems buti su šwentu elgimu, ir su nobažnystē?

12. Kad laukiate ir stūbinaties ant atėjimo dienōs Wiešpatiēs, kurioje dangus nūg ugniēs su-irs, ir elementai nūg karščzio sutirps.

13. Bet mes laukiame naujo dangaus ir naujōs žēmės, pagal jo žabėjimą, kuriūse teišybe gywēna.

14. Todėl, mano mylimi, kadangi to turite laukti, didę pašiprocėwōtities, kad rasti butumbit po jo ašiū neapbjāurinti ir nekāstinami pašājuje.

15. Ģr šantrumq musū Wieš-patiēs laiškit per šavo išgānimq, taipo ir musū mielas brolis Rowilas, pagal išminti jam dūtq, jums rāšęs.

16. Kaipgi jis ir wišosa grō-matoša apie tai šalba, kurioša keli daiktai ne pigu pėrmanyti, kurus pėrtreipja nemoštieji ir nepatwirtinti, taipo ir šitus raštus, ant šawo paczū prapulimo.

17. Bet jūs, mano mylimi, tai pirm žinodami, dabōkities, kad per šlydėjimą nelabū žmonū šū jeis ne butumbit išwa-

džoti ir ne išpultumbit iš savo
paczū twirtybės.

18. Bet augkite malonėje ir
išpažinime musū Diešpaties

ir Šėganytojo Jėzaus Kristaus.
Tam t'esie garbė dabar ir am-
žinay. Amen.

Birmoji gromata švento Jono.

1. Pėrskyrimas.

Apie Kristų, jo aprėištą žodi, ir tikra
prisišvertima.

Ras iš pradžds buvo, tą gir-
dėjom, tą regėjom savo akimis,
tą apžvalgėm, tą apczopójo
musū rankos, apie gywasties
žodi,

2. (Ir gywastis aprėištaz
yra; ir mes matėm ir lūdijam
ir apšatom jums gywasti, kūr
ámžinas yra, kūr buvo pas
Tėwą, ir mums aprėištaz
yra.)

3. Rą regėjom ir girdėjom,
tai jums apšatome, jeib ir jūs
su mumis turėtumbit draugy-
stę, ir musū draugyste butu su
Tėwu ir su jo Sunumi. Jėzu-
mi Kristumi.

4. Ir tai rášome jums, kad
jusū dzaugsmas pilnas butu.

5. Ir tai yra apšakimas, kūr
mes nūg jo girdėjome ir jums
apšatome, kad Dietwas šwie-
sybe yra, ir jamė niera neį jo-
tišs tamšybės.

6. Jey šatom, kad draugystę
turim su jumi, ir elgiamies
tamšybėje, tay melūjam, ir ne
dārome tiesds.

7. Bet jey šwiesybėje elgia-
mies, taip jis šwiesybe yra,
tay turim draugystę tarp sawes,
ir kraujas Jėzaus Kristaus, jo
Sunaus, czystija mus nūg wišo
grieko.

8. Jey šatom: mes ne turim'
grieko, tay pátyš sawę prigáu-
nam, ir niera mustje tiesds.

9. Bet jey sawo griekus iš-
pažystam, tay wiernas yra jisai
ir teisus, kad mums atleidžia
griekus ir czystij mus nūg wi-
šos neteisybės.

10. Jey šatom: mes ne susi-
griekijom, tay jė padárom me-
lagiū, ir jo žodis niera mustje.

2. Pėrskyrimas.

Apie griekū atleidimą ir nabaigą el-
gimą.

Mano waitėlei, toktai jums
rašau, kad ne susigriektumbit.

Jr jeh tas fufigriešij, tah turim uztarēja pas Tēwa, Jēzu Kristu, kurs teišus yra;

2. Jr tas pats yra sudėrimas už musū, griekus; bet ne tikta už musū, bet ir už viso swieto.

3. Jr ant to numanom, kad ji pažystam, jeh jo prisákimus laikom.

4. Kas sato: aš ji pažystu, ir ne laiko jo prisákimus, tas melagiū yra, ir tokiame neį jokiūs tiesūs niera.

5. Bet kas jo žodi laiko, tokiame iš tiesūs meile Dievo yra pilnintele. Tamė išpažystam, kad jamė esme.

6. Kas satoš, jamė pasiliektas, tas tur ir elgtisi, kaip jis elgiesi.

7. Brolei, aš ne rašau jums naują prisákimą, bet seną prisákimą, kuri iš pradžūs turėjot. Senasis prisákimas yra tas žodis, kuri iš pradžūs girdėjot.

8. Aš jums vėl rašau naują prisákimą, kursai yra tikra tieša pas ji ir pas jus; nėra tamšybe pragaišo, ir tikra šviesybe dabar šviecza.

9. Kas satoš, esąs šviesybėje, ir n'apfenczia savo broli, tas dar tamšybėje yra.

10. Kas savo broli myl, tas šviesybėj pasiliekt, ir niera patinimo jamė.

11. Bet kursai savo broli neapfenczia, tas yra tamšybėje ir elgiaši tamšybėje, ir ne žino, kur einąs; nės tamšybe jo akis apjėkino.

12. Mielai waitėlei, aš rašau jums, kad griekai jums atleidžiami per jo wárdą.

13. Aš rašau jums tėwams, nės jūs pažystat tą, kurs iš pradžūs yra. Aš rašau jums jaunikaicziamas, nes jūs piktąjį pėrgalėjot. Aš rašau jums waitams, nės jūs Tēwa pažystat.

14. Aš jau rašiau jums tėwams, kad tą pažystat, kurs iš pradžūs yra, Aš rašiau jums jaunikaicziamas, kad druti esat, ir Dievo žodis jusūse pasiliekt, ir piktąjį pėrgalėjot.

15. Ne mylėkit swietą, neį kas swiete yra. Jėh kas swietą myl, tamė niera Tēwo mēile.

16. Nės wis kas swiete yra, butent kuno pageidimas ir akiū pageidimas ir pasididžáwimas ghywaschio, ne iš Tēwo, bet iš swieto yra.

17. Jr swietas sugaišta su savo pageidimū; bet kas Diewo wale dáro, tas pasiliekt amžinay.

18. Mielai waitėlei, pastutine adyna yra, ir kaip jūs girdėjote, kad prieškristis ateit, ir dabar

daug priedisrisciū radosi, iš to išpažįstam, pastiaūsą adyngą esancę.

19. Jie iš musū išėjo, bet jie ne buvo iš musū; nės kad jie iš musū butu buvo, tai ir butu pas mus pasiliktę; bet jeib išsiroditi, kad ne visi iš musū esą.

20. Jūs turit mōstijimą nūg to, kūrš šventas yra ir viską žinote.

21. Aš jums ne rašiau, kaip kad ne žinotumbit tiesą, bet jūs ję žinote, ir žinote, kad neį joks mēlas iš tiesos ne ateit.

22. Kas yra melagis, kaip tik tas, kūršai užfigin, Jėzų esanti Kristumi? tas yra priedisristis, kūrš Tėvo ir Sunaus užfigin.

23. Kūrš užfigin Sunaus, tas ir Tėvą ne tur.

24. Dėlgi to, ką jūs girdėjot iš pradžos, tai te pasiliekt pas jus. Jėh pas jus pasiliekt, ką iš pradžos girdėjote, tai ir pas Sunų deų Tėvą pasiliktite.

25. Jūs tai yra pažadėjimas, kūrš mums pažadėjo, amžinasis gyvastis.

26. Tostai jums rašiau apie tus, kurie jus išvadzoja.

27. Jūs mōstijimas, kūrš jūs iš jo gāvote, prie jusū pasiliekt, ir ne primālot, kad kas jus mo-

kitu; bet kaip jūs mōstijimas visokiūs dāiktus mōtin, tai taip tiesa, ir niera mēlo; ir kaip jūs mōtino, taip ir prieg to pasilikite.

28. Jūs jau, mieli vaikėlei, pasilikit pas jį, jeib, kad jis bus apreiktas, mes drasūmą turētumbim, ir ne butumbim gēdoje po jo atliū, jo atėjimē.

29. Jėh žinote, kad įsai teišus, tai ir išpažinkite, kad tas, kūršai teišų dāro, iš jo gimęs yra.

3. Pėrskyrimas.

Apie tikrą trischoniū šlovę, būdą, vārą ir valinkiminojimą.

Sąta, šokią mēilę mums Tėvas išrode, kad Dievo vaikais butumbim wadinami. Todėl švietas musū ne pažįsta, nēsa jo ne pažįsta.

2. Mano mylimi, jau esme Dievo vaikais, ir dar ne išsirode, šokeis busime. Bet mes žinome, kad išsirodis, kad mes jam lygūs busim, nės mes jį matysim, šoks jis yra.

3. Jūs kiekviens, turis tōki nusitikėjimą ant jo, cychstijasi, kaip ir jis cychstas yra.

4. Kas grieką dāro, tas ir neteishbė dāro; ir griekas yra neteishbė.

5. Jūs žinot, jį apsirėiškusi, jeib musū griekus atir-

tu, ir neį jokia grieta jamė niera.

6. Jamė pasiliečiasis ne griešija; kas griešija, tas ji neį matęs, neį išpažinęs.

7. Waitėlei, nesidūkities neį vieno išsivadžoti. Teisę dārasis, teisus yra, lyg kaip jis teisus yra.

8. Grieta dārasis iš wėlno yra, nēša wėlnas iš pradžos griešija. Tam apsirėšle Diewo Sunus, kad wėlno dārbus išardytu.

9. Iš Diewo gimęs ne dāro grieta, nēs jo sėla pasiliekt pas ji; ir ne gal susigriešit, nēs iš Diewo gimęs.

10. Tamė išsirodo, kurie Diewo waitais, ir kurie wėlno waitais yra; neteisę dārasis niera iš Diewo, ir kūr ne myl savo broli.

11. Nēs tai yra tas apšakimas, kurį girdėjot iš pradžos, kad kiti kiti mylētum-bim.

12. Ne kaip Roynas, kūr iš piktio budams, užmuše savo broli. Ir dėl to ji užmuše? Kad jo darbai piktio buvo, ir jo brolio teisus.

13. Nesidūkities, mano brolei, jeį swietas jusū n'aplenčia.

14. Mes žinom, mus iš smert-

mylim brolius. Broli ne mylis pasiliekt smertije.

15. Kūr savo broli ne aplenčia, razbainintš yra, ir jus žinote, kad razbainintš ne tur amžingą gyvastį pas savo pasiliektanti.

16. Tamė išpažinom mēile, kad jis savo gyvastį už mus palikęs; ir mes taip jau turim gyvastį už brolius palikti.

17. Bet jeį kas šio swieto lobjus tur, ir mato savo broli stokojanti ir užrašin savo širbi prieš ji, kaip pasiliekt Diewo mēile pas ji?

18. Mano waitėlei, nesimylėtimies žodžeis, neį liežutuju, bet darbu ir tiesa.

19. Tamė išpažįstam, kad iš tiesos esame, ir galim savo širbi po jo akiū nurāmbiti,

20. Kad, jeį musū širbis mus pradžo, Dievas didėsnis yra už musū širbi, ir išpažįsta wisus dāiktus.

21. Jūs mylimi, jeį musū širbis mus ne pradžo, tai turime drasūmą Diewop.

22. Ir ką mes prašome, tai iš jo gausim'; nēs mes jo prisakimus laikome ir dārome, kūmi jis mēgsta.

23. Ir tai yra jo prisakimas, kad mes tikėtum i wārdą jo Sunaus Jėzaus Kristus ir mylētum kiti kiti, kaip jis mums prisakimą dāvęs.

24. Jė laisqis jo prisáikmą pasiliekt jamė, ir jis jamė. Jė tamė išpažystam, jė musijė pasiliektantė, toje Dvasėje, kurę mums dáwęs.

4. Pėrskrytimas.

Apie išmėginimą netikrą mokišją, ir mėlės išrodimą.

Jūs mylimi, ne wiertkit tiek wienai dvasėi, bet išmėginkit' dvasės, bau jos iš Dievo yra; nės daug netikrų prarakų išėję yra i swietą.

2. Tamė turit Diewo Dvasę išpažinti: kožna dvasė, turi išpažysta, kad Jėzus Kristus i kuną atėjo, ta iš Dievo yra.

3. Jė kožna dvasė, turi ne išpažysta, kad Jėzus Kristus atėjo i kuną, ta ne yra iš Diewo. Jė ta yra dvasė prieš-krisčio, apie kurę girbėjote, jė ateisencę ir jau dabar yra swietė.

4. Baikėlei, jūs este iš Diewo ir anus pėrgalėjot; nės tas, kursai jusiše yra, bidėsnis už tą, kursai swietė yra.

5. Jie iš swieto yra, dėl to jie kalba apie swietą, ir swietas jų klauso.

6. Mes iš Dievo esame; ir kurs Dievą išpažysta, tas klauso musų; kursai iš Dievo ne yra, tas musų ne klauso. Ant

to pažystame tiesos dvasę, ir lydėjimo dvasę.

7. Jūs mylimi, kitz kitą mylėtine, nės mėlė iš Dievo yra, ir tas myl, tas iš Dievo gimęs ir Dievą pažysta.

8. Kurs ne myl, tas Dievą ne pažysta; nės Dievas yra mėlė.

9. Tamė išfirobe Diewo mėlę prieš mus, kad Dievas sawo wiengimusi Sunų suntes yra i swietą, jeib per jė gywi butumbim.

10. Tamė ne yra mėlė, kad mes Dievą mylėjom, bet kad jis mus mylėjo ir sunte sawo Sunų sudėrinimui už musų griekus.

11. Jūs mylimi, jey Dievas mus taipo mylėjo, tay ir mes kitz kitą turim mylėti.

12. Kėy wiens Dievą niekados ne regėjo; jey mes kitz kitą mylime, tay Dievas mustjė pasiliekt, ir jo mėlė pilna yra mustjė.

13. Ant to pažystame, kad mes jamė pasiliektam, ir jis mustjė, kad jis mums sawo Dvasės dáwęs yra.

14. Jė mes matėm ir lūbijam, kad Tėvas Sunų suntes yra išganytoju swietui.

15. Kursai jau išpažysta, Jėzu Diewo Snum ēfant, tamė Dievas pasiliekt, ir jis Diewijė.

16. Ir mes iŝpažinom ir tiŝejom mēile, kurę Diėwas priėš mus tur. Diėwas yra mēile, ir mēilėj' paŝiliekąŝis prie Diėwo paŝiliekt, ir Diėwas jamė.

17. Tamė mēile pilna yra muŝip, kad drasumą turėtumbim dienoje ŝudo; nės kaip jis yra, taip ir mes esme ŝime ŝwiete.

18. Baimės niera mēilėje, bet pilnoji mēile iŝwáro baimę. Nės baimė tur kanczós. Bet bijąŝis ne yra pilnas mēilėje.

19. Mes jį mylėkime, nės jįŝai mus pirma mylėjo.

20. Jey kas ŝaŝos: aŝ mylu Diėwą, ir ne aplencz ŝawo broli, tas melagiū yra; nės kurŝai ŝawo broli ne myl, kuri mato, kaip tas gal Diėwą mylėti, kuri ne mato?

21. Ir ŝi priŝatimą turim iŝ jo, kad kurŝai Diėwą myl, kad tas ir ŝawo broli mylētu.

5. Pėrŝkyrimas.

Apie tikėjimo galobę, waiŝų, ir buq.

Kurŝai tik, kad Jėzus eŝąs Kriŝtus, tas iŝ Diėwo gimeŝ. Ir kurŝai myl tą, kurs jį pagimde, tas ir tą myl, kurŝai iŝ jo gimeŝ yra.

2. Ant to pažyŝtam, kad Diėwo waiŝus mylime, kad Diėwą mylim ir jo priŝatimū klaufome.

3. Nės tay yra mēile i Diėwą, kad mes jo priŝatimus laikome; ir jo priŝatimai ne ŝunŝus.

4. Nės wiŝlab, kas iŝ Diėwo gime, pėrgal ŝwietą; ir muŝū tikėjimas yra pėrgalėjimas, kurŝai ŝwietą pėrgalėjo.

5. Bet kas yra, kurŝai ŝwietą pėrgal, kaip tik tas, kurŝai tik, Jėzų Diėwo Sunumi eŝant?

6. Eŝiŝai yra, kurŝai ateit ŝu wāndenimi ir ŝu krauju, Jėzus Kriŝtus; ne tiktay ŝu wādenimi, bet ŝu wādenimi ir ŝu krauju. Ir Dwāŝe yra, kuri lūdija, Dwāŝe tieŝą eŝanczė.

7. Nės trys yra, kurie lūdija danguje: Tėwas, ŝodis ir ŝwenta Dwāŝe; ir tie trys yra wienu.

8. Ir trys yra, kurie lūdija ant žemės: Dwāŝe, ir wandū, ir kraujas; ir tie trys podraug yra.

9. Jey žmonū lūdiimą priimam, tay Diėwo lūdiimas dibėŝnis; nės Diėwo lūdiimas yra tas, kuri jis lūdijo apie ŝawo Sunų.

10. Kaŝ tik i Diėwo Sunų, tas tur toki lūdiimą ŝawip. Kurs Diėwui netik, tas jį padáro melagiū, nės netik tam lūdiijmui, kuri Diėwas lūdiija apie ŝawo Sunų.

11. Ir tai yra tas lūdiujimas, kad mums Dievas amžina gyvasti davęs yra, ir tokiui gyvasti yra jo Sunuje.

12. Kursai Dievo Sunu tur, tas tur gyvasti; kursai Dievo Sunu ne tur, tas ne tur gyvasti.

13. Toktai jums rašiau, kurie tikite i wārdą Sunaus Dievo, jeib žinotumbit, jus amžina gyvasti turinczus, jey titit i wārdą Sunaus Dievo.

14. Ir tai yra drasūmas, kuri jop turime, kad, jey to prašome pagal jo wālę, tay mus išklaus.

15. Ir jey žinom, ji mus išklausant, to tik prašome, tay ir žinome, kad tus prašimus gausim, kurus iš jo prašėm.

16. Jey kas rėg savo broli susigrieptiantį, grietą ne ant smerczio, tas te prašo, tay jis

dūs gyvasti tiems, kurie susigrieptijo ne ant smerczio. Yra grietas ant smerczio, už ta ne sakau, kad kas melstu.

17. Wisa neteisybe yra grietas; ir yra keli grietai ne ant smerczio.

18. Mes žinom, kad, kas iš Dievo gimes yra, tas ne grietija; bet kas iš Dievo gimes yra, tas saugojasi, ir piktasis ji ne užtrutis.

19. Mes žinom, kad iš Dievo esame, ir wisas swietas gul piktamė.

20. Bet mes žinom, kad Dievo Sunus atėjęs ir mums davęs yra tą dumą, kad mes išpažystam teisųjį ir esame tamė teisame, jo Sunuje Jėzuje Kristuje. Tas yra tikrasis Dievas ir amžina gyvastis.

21. Mielai waitėlei, saugoties nūg baltwonū. Amen.

Antroji gromata švento Jono.

Robažnės župonts žetolas.

Wyrāšijis išrinktaijai župonei ir jōs waitams, kurus mylu tiešoje, ir ne tiktay aš, bet ir wisi, kurie tiesą išpažino,

2. Dėl tiesōs, kuri musiję pasiiekt ir pas mus bus amžinay;

3. Malone, mielābirdingyste, palājus nūg Dievo Tėwo, ir nūg Bono Jėzaus Kristaus, Tėwo Sunaus, tiešoje ir mēlėje, t'este su jumis.

4. Pradžugau labay, kad radau tarp tawo waitū, kurie

tiesoje elgiafi, kaipogi ir mes prisatimq nūg Tėwo gāwome.

5. Ir jau dabar meldzu tamę, župon, ne kaip naują prisatimq tavo rašau, bet kūrį turėjom iš pradžōs, kad kitiš kitą mįlētumbim.

6. Ir tai yra mēile, kad mes elgiamies pagal jo prisatimus. Tai yra tas prisatimas, kaip girdėjot iš pradžōs, jeib tamē elgtumbities.

7. Mēs daug išwadžotojų atėjo į swietą, kurie ne išpažysta, Jėzų Kristų į kuną atėjusi; toľsai yra išwadžotojis ir prieš-kristis.

8. Dabokities, kad ne pamēstumbim, tą užsidirbom, bet pilną algą gāutumbim.

9. Kurs pėržengia ir ne pasi-lieti pamōkšle Kristaus, tas Diemo ne tur. Kurs pamōkšle Kristaus pasi-lieti, tas tur ir Tėwą ir Sunų.

10. Jey kas pas jus ateit ir ne atneša tą pamōkšlą, tą ne imkit' į savo namus, neįgi jį swēikint.

11. Mēs kas jį swēiktina, tas dalywas pastoj jo piktū darbū.

12. Daug turėjau jums rašyti, bet ne norėjau su grōmatomis ir su tinta; bet tikūs pas jus ateiti, ir su jums su burna pasikalbėti, jeib musū dzaugsmas pilnas butu.

13. Swēiktina tamę wailai tawo sesers, išrinktosės. Amen.

Treczoji gromata swento Jono.

Bagyrimas sweczū priėmimo.

Byrėsnys mielam Gajui, tūrį mįlu tiesoj.

2. Mano mielasis, aš wėliju wišosa dalisa, kad tavo gerą butu ir swēikas butumbi, kaipgi ir tawo dušei gerą yra.

3. Bet aš labą pradžugau, kaip brolei atėjo ir lūdiyo apie tawo tiesą, kaipogi ir tu elgeiš toje.

4. Aš bidėsnio dzaugsmo ne turu, kaip tą, kad girdzu, mano waitūs tiesoj pasi-elgian-czus.

5. Mano mielasis, tu wier-nah darai, tą darai broliams ir sweczams,

6. Kurie apie tawo mēilę lūdiyo po aktū surinkimo; ir gerą darei, kad jūs išlėidai wer-tan po aktū Diemo.

7. Nēs jo wardo dēl jie iņējo, ir nūg pagonū nielo neēme.

8. Taņgi turim tokius priimti, kad tiesdōs pagālbiniņtais butumbim.

9. Aņ surinķimui raņiau, bet Diotrēpes, kursai tarp jū nor wprāuņoju laitomas buti, mus ne priima.

10. Dēl to kad ateisu, priimēsu jam jo dārbus, kuras dāro, ir ļaunij' piktais ļodzeis priēš mus ir tūmi neņķābdin. Jis patš broliuņ ne priima, ir tai uļdraudza tiems, kurie tai nor dartyti, ir iņštumja jūs iņ surinķimo.

11. Mano mielafis, ne fēl

pikto, bet gēro. Gēr dārafis, iņ Diewo ģra, pikt dārafis Diewo ne mato.

12. Demētrius lūbijimā tur nūg ķietwieno ir nūg paczōd tiesdōs, ir meš taipjau lūbijam, ir jūs žinot', kad muņū lūdi-jimas teišus ģra.

13. Aņ daug turējau raņyti, bet ne norējau su tinta ir plunķnomis iņi tamēš raņyti.

14. Bet aņ titiūs, tamē wēi-ķeņ rēģešes, taņ su burna suņi-ķalbēšwa.

15. Paļājus su tawim! Swei-tina tamē prietelei. Sweiķinī prietelus wardais.

Gromata Ebrēonams, arba Žydams.

1. Pērskyrimas.

Kristus autķtēnis uļ angelus ir wiņus iwtwērimus.

Kadangi pirm to Diemas tāt-ķeņ ir toleropu budu ķalbēģes ģra tēmams per prāratus,

2. Paņķiāuseņ ģioņa dienosa mums ķalbēģes ģra per Sunu, kuri iņtate tēmōnimi ant wiņo, per kuri ţwietā iwtwēģes;

3. Kursai, kadangi ģra ţtai-ţtūmas jo ţlowēs ir ābrožas jo butģbēs, neņģas wiņus dāt-

tus ţawo gālinezu ļodzu ir padāģes apcņņstijimā muņū griķū per ţawē pati, ţēdōţ po deģinēs ţlowēs autķtģbēģe.

4. Jū ģerēņnis paņtōjo uļ an-ģeļus, jū autķtēņi wārdā uļ jūs iģāwo.

5. Nēs kuriam anģēlui tūģzēs ţaģes: tu mano Sunus, ţen-dien tamē pagimdžau? Ir wēl: aņ buņū jo Tēmas, ir jis bus mano Sunus.

3. Ir wēl, ķaip jis iweba

jam ne butu padūta; bet dabār
dar ne mātoms, kaš jam wišlab
padūta ģra.

9. Bet tā, kurfai mažā wā-
landā po angēlū pažemints
buwo, mātoms, kaš tai Jēzus
ģra, per kentējima smercio ap-
wainiķūtas su šlowē ir garbē,
jeib jis iš Diemo malonēs uż
wišus smerti ragāutu.

10. Nēs parējosi tam, dēl ku-
rio wiši dāiktai ģra ir per kuri
wiši dāiktai ģra, kurfai daug
waiķū i šlowē iwēdēs, kaš jis
kunigaiķšti jū išģānimo per
kentējimūs tobulā padarhtu.

11. Kadangi jie wiši iš wie-
no ateina, tieš pašwenczasiš,
tieš pašwenczamiēji. Dēl to
jis ir neģigēdz, jūs broleis wa-
dinti.

12. Ģr šato: aš apšatysu ta-
wo wārdā šawo broliams, ir
wiđuj šurinkimo tawē laupštsu.

13. Ģr wēl: aš šawo nusi-
tējima ant jo guldyšu. Ģr
wēl: štah, aš, ir waiķai, kuruš
man Diews dāwēs.

14. Ģaipogi waiķai kung ir
krujā tur, taipojau ir jis to da-
lywš pastojēs, jeib per smerti
maci atimtu tam, kurfai smer-
tiēs galybē turējo, tai esti wē-
linui;

15. Ģr atpirktu tūs, kurie dēl
smertiēs baimēs per wišā am-
žig bernais turējo buti.

16. Nēs jis niekur ne prisi-
ima angēlus, bet Abraomo
šēklā jis prisiima.

17. Tobēl jis wišay turējo
šawo broliams lygus pastōti,
jeib mielaširdingas butu, ir
wiernas wĥrāuśas kunigas po
akiū Diemo, sudērinti ģmonū
griekus.

18. Nēs tamē, tā jis pats ken-
tējo ir gunditas ģra, gal jis
ģēlbēti tūs, kurie gundinami
ģra.

3. Pērskyrimas.

*Kristaus, bibey iģēlto moķitojo naujo
dēstjimo, turim' klausyti.*

Dēlgi to, jūs šwentieji brolei,
kurie draugē pawadinti este,
per dangiškā pawadinima, da-
boķities Apāštalo ir wĥrāuśo
kunigo, kuri išpazģstam, Kri-
staus Jēzauš.

2. Kurfai wiernas ģra tam,
kurfai jē padāre, ģaip ir Mo-
ģēšus wišģse jo namģse.

3. Bet šisai bidēsņēs garbēs
werts uż Moģģšģ, kašangi tas
bidēsņē garbē tur, kurs namus
taisģ, ne ģaip pātģš namai.

4. Nēs ķietwieni namai wieno
taisģomi ģra, bet wišģģģ taisģ-
ģis, Diewas ģra.

5. Ģr Moģģšģus tiesģ buwo
wiernas jo wišģse namģse, ģaip
tarnas, ant lģdģjimo to, ģas
turējo buti šatģta;

6. Bet Kristus, taip Sunus ant savo namų, kurio namai mes esame, įėj kitaip lūkesti ir gyry pasitiekėjimo iki galo drutų išlaikom.

7. Dėl to laipo šventoji Dvasė sako: šendien, įėj girdėsite jo balsą,

8. Ne užkėsit' savo širdis kaip nusidave iniršime, dievoje gundinimo pūsczoje,

9. Kaip manę jūsų tėvai gunde, jie manę mėgino ir mātė mano darbų per keturesdėšimt metų.

10. Dėlgi to didey iniršau ant tōs giminės, tarybams: wisados jie klajoja širdze; bet jie ne žinojo mano kelus;

11. Kad ir prisėkiau savo kerkštė, jūs ne ieisint i mano atilši.

12. Dabokities, mieli brolei, kad ne kas iš jūsų turėtu piktą, netikincę širdi, kuri atsitrauktus nūg ghyvojo Diemo;

13. Bet pātys kas dien samę pasiraginkite, koley šendien wadinama yra, kad ne kas iš jūsų užkėintas butu per wylų grieko.

14. Mēs mes Kristaus dalyvi pastojom, įėj mes tikl tą pradęję iki galo drutų išlaikom.

15. Koley sakoma: šendien, įėj jo balsą girdėsit, tai ne už-

kėintit savo širdis, kaip iniršime nusidave.

16. Mēs keli, kaip jie girdėjo, patėle iniršima, bet ne wiši, kurie iš Egipto išėjo per Moizęšų.

17. Bet ant kurių jis didey iniršo per keturesdėšimt metų? ar ne taip, kad ant tų, kurie susigriešijo, kurių kunai pūsczoje pūle?

18. Bet kuriemsgi jis prisėkė, jūs ne ateisint i jo atilši, kaip netikintiemis?

19. Ir mes mātom, jūs ne galėjus ieiti netikėjimo dėley.

4. Pėrskyrimas.

Kaip išėjimop Kristaus ateiti galim.

Dėlgi to bijotimies, kad pažadėjima, ieiti i jo atilši, ne užgaistumbim, ir neį wiens iš mūsų ne pasiliktų pastų.

2. Mēs ir mums apsahtyta yra, lygėy kaip ir aniemis; bet žodis apsahtafis nieko ne gėlbėjo anus, kaip ne tikėjo tie, kurie tą girdėjo.

3. Mēs mes, kurie tikime, einam i atilši, kaip jis tare: kad prisėkiau savo kerkštė, jūs ne ieisint i mano atilši. Ir tiesa, kaip darbai nū swieto pradžōs buvo padaryti,

4. Tare jis wienoje wietoje apie sėkmąjį dieną taip: Ir

Dievas ilšējosi sētmajā dienā nū wišū sawo darbū.

5. Ir cēš šioje wietoje wēl: jie ne ieis i mano ātilsi.

6. Dēl to, kadangi dar te-
b'iera, kad keli i tā tur ieiti, ir
tie, kuriems iš pirmo apsahta,
i tā ne iējo, netiķējimo dēļ:

7. Pashtre jis wēl dienu, po
tōtio ilgo cēšo, ir sašo per Do-
widu: šendien, kaip sahta yra,
šendien, jey jūs jo balsā gir-
dēsit, ne ušķētintit sawo širdis.

8. Mēs jey Jozuwā jūs butu
i ātilsi atgabēns, ne butu jis
apie kitā dienu sašs.

9. Todēl dar wiena atilsiš
teb'iera Diewo žmonēms.

10. Mēs kurs iējo i sawo ātil-
si, tas ilsiš nūg sawo darbū,
lhygeh kaip ir Diewas nūg sawo.

11. Taigi pasistubintim ieiti
i šē ātilsi, kad tas ne ipultu i
tā pati pawēitlā netiķējimo.

12. Mēša Diewo žobis yra
ghwas ir stiprus ir aštrenis
už kārdu su dwiem ašmenim,
ir pērsiweržia, iki atskira dušig
ir Dwāšē, ir smagineš ir lau-
lus, ir yra subža misliū ir šir-
diēs ūmū;

13. Ir ne yra ney jōtio su-
twērimo po jo ašiū nerégimo,
bet wiši daitai régimi ir at-
dengti po jo ašiū; apie tai kal-
bam.

14. Kadangi mes didi wy-

rāusā kuniga turim, Jēzy, Die-
wo Sunu, kurs i dangū už-
ženge, taigi laikytimies prie to
išsipazinimo.

15. Mēs mes ne turim' wy-
rāusā kuniga, kurs ne galētu
pasigailētis musū silpnybės,
bet kurs gunditas yra wišur,
lhygeh kaip mes, taczu be
grieto.

16. Dēl to prižengtime su
drāsumu prie malonēs krašēs,
kad mielafirbingystē gāutum-
bim ir malonē rāstum̃bim ta-
mē cēšē, kad pagalbōs priwa-
lysim.

5. Pērskyrimas.

Kristus su Maronu susilginams yra.

Mēs kietwiens wyrāusās kun-
gas, kurs iš žmonū imamas
yra, tas stātomas už žmones
ties Diewū, kad apierawotu
dowanas ir apieras už grietus:

2. Kurs galētu draug kentėti
su neišmānanczeis ir klajo-
janczeis, kaipgi ir patš apim-
tas yra silpnybē.

3. Todēl tur ir jis, kaip už
žmones, taipo ir už sawę pati
apierawot už grietus.

4. Ir niels saw patš ne ima
tą garbę, bet kurs taipo pawa-
dintas yra nūg Diewo, lhygeh
kaip Aaronas.

5. Taipo ir Kristaus ne patš
išsikēle i tą garbę, kad wyraū-

su kunigu butu, bet kurs jamui
fateš esti: tu esi mano Sunus,
šē dienaš aš tavē pagimdzau.

6. Kaip jis ir kitoje vietoje
tare: tu esi kunigs āmžinaš,
pagal budā Melkizebēto.

7. Jz jis dienoša savo kuno
malbas ir dušaujimus su didzū
šauksmu ir ašaromis apiera-
wōjo tam, kurs jē galējo iš
smertiēs išgēlbēti, ir ģra iš-
klaushtas, todēl, kad jis Dievā
garbēje laife.

8. Jz norint jis Dievo Su-
numi buwo, taczau tamē, kē
lentējo, išmōto pašlusnūmā.

9. Jz taip atliko, pastōjo wi-
siems jo klausantiems prieža-
stimi ant āmžino išgānimo;

10. Bramintas nū Dievo wy-
raūsū kunigu, pagal rēdā Mel-
kizebēto.

11. Apie tai tiesā dar turē-
tumbim daug kalbēti; bet šun-
ku ģra, kadangi taip neišmānā
este.

12. Jz kurie turētumbit jau
senēš mōktojeis buti, privālot
wēl, kad butumbit pirmasēs
staitytines Dievo žodžiū mo-
kti, ir kad jums pieno būtu, ir
ne drūto walgio.

13. Nēs kuriam dar reik pie-
no būti, tas ne išmōkēs ģra
žodžus teisībēs; nēs jis ģra
jauns kubitis.

14. Bet tobuliems pūlas drū-

tas walgis, kurie per papra-
timā tur mēgintus ūmus, ant
atškyrimo gēro ir pikto.

6. Pērskyrimas.

Draudims n' atpulti. Graudēnims ant
pašlaitimo.

Todēl norim palikti pirmutinē
pamoškā apie kriščzoniškā
wierā, ir pilnystēšp eiti; ne wēl
gruntā bēdami apie prisitwer-
timā nūg numirusiū darbū, apie
tikėjimā i Dievā,

2. Apie kriškā, apie pamoškā,
apie rankū uždėjimā, apie iš
numirusiū prikelimā ir apie
āmžinā sūdā.

3. Jz tai darysime, jey tikt
Diewas tai pērleis.

4. Nēša ne galima, kad tie,
kurie wieng kartā apšwiešti ir
paragāwo dangiškā dōwanā
ir dalywi pastōjo šwentosēs
Dwāsēs,

5. Jz ragāwo gėrąj Dievo
žodi ir galybēs busenczojo
šwieto;

6. Jey atpūla, ir wēl saw
patiemis Dievo Suny kryža-
woja, ir už āpjūtā laito; kad
tie wēl atnaujinti butu ant pri-
sitwertimo.

7. Nēša žēme, kuri lyty iger,
kurs tātēš ant jōs ateit, ir
priderancę žolę nēša tiemus,
kurie jē ģgywēna, gauna žegno-
nē uū Dievo.

8. Bet kuri eršfēcūs ir usnis nēša, ta niekam ne tinkanti ir prafeitimui arti ģra, kure ir galāusej sudēgin.

9. Bet mes iš jūsū, jūs mylimieji, to gerēsniš nufitīkim, ir kad išgānimas artēsniš ģra, norint mes taip kalbam.

10. Mēs Dievas ne esti ne- teisūs, kad jis užmirštu jūsū dārbo ir procēs ir mēilēs, kure išrodēt jo wardui, taip jūs pašlūžijot šwentiems ir dar pašlūžijot.

11. Bet mes norim, kad kiel- wiens iš jūsū tā pati stropāma išrodētu, lūkesti drūtā išlaihtyti iti gālo;

12. Kad jūs ne aptingtum- bit', bet setiotumbit tūs, kurie per tīšėjimā ir lantrūmā igāu- na t dalykus žabėjimus.

13. Mēs taip Dievas Abrao- mui žabėjo, ne turēdams ney prie jōtio dibēsniš prisēkti, pri- sēle pats prie šawēs,

14. Ir tare: iš tiesōs, aš ta- wē žegnošu ir daugīšu.

15. Ir taipo jis pašentėjo ir apturėjo pažabėjimā.

16. Šmonēs tiešā prisētia prie to dibēsniš, ne taip jie ģra, ir prysēga padāro gālā wišam waidui; ant to drutay pašliēkt tarp jū.

17. Bet Dievas norēdams ba- lyktininkams žabėjimo apstin-

giāusej išprobit, kad jo roda ne kryptanti, pridėjo prysēga,

18. Jeib mes per dy dalyky, kuriūdu ne krypta (nēs nega- lima, kad Diews melūtu) drutā palinkšminojimā turētumbim', kurie pryhēga turim ir laito- mies prie pašulitōs lūkestiēs,

19. Kuri mes turim, taip twirtā ir tiktā infarā musū du- šidōs, šeinanti t widuri užtabās;

20. Kur pirmtatunas už mus iējes, Jēzus, wgraufas kunigš paštojes amžinay, pagal rēdā Meltižebēto.

7. Pērskyrimas.

Sušgintinas Kristaus su Meltižebetu.

Bet šis Meltižebētš buvo ka- rālumi Salēme, kunigas Die- wo, Aukšczāusojo, kurs Abrao- mui priekšais ējo, taip jis iš karālū mušio sugrįžo, ir žeg- nōjo jį;

2. Kuriam ir Abraomas dāve desētines nū wišū lobjū. Ant pirmo jis musū žodzeis išgul- doms: karālumi teišybēs, bet potam jis ģra ir karālus Sa- lēme, tai esti, pašājaus karālus.

3. Be tēwo, be motinōs, be giminēs, ir ne tur ney pradždš dienū, ney gālo gynyastīēs; bet jis ģra prilgintas Diemo Su- nui, ir pašliēkt kunigas ant amžjū.

4. Bet weizdēktit, taip didis

tasai, kuriam ir Abraomas, sēntēwis, desētines būda iš lai-
mētojo plēšimo.

5. Tiesā waitai Dēwi, taip jie
kunighstē gawo, tur prisākimā,
desētines nūg žmonū, tai esti,
nūg sawo broliū, imti, pagal
žolana, kaczeig ir jie iš Abrao-
mo strēnū atēje.

6. Bet tas, kurio giminēs ne
minawojama tarp jū, tas ēme
desētines nūg Abraomo ir žeg-
nojo tą, kurs turėjo pažadē-
jima.

7. Bet be wišo priestarawimo
taip yra, kad mažesnyšis nūg
gerėsnojo žegnojams yra.

8. Jz cze ima desētines mirš-
tajie žmones, bet tēn jis atlū-
dija, kad jis gyws esas.

9. Ogi taip šakant, ir patš
Dēwi, imqšis desētines, bāwe
desētines per Abraomā.

10. Mēša jis dar juš be buwo
strēnosia tēwo, taip jam Mel-
kizedēšs priešais atējo.

11. Taigi jeh pilnyšte per
Dewitiškā kunighstē stojos, (nēs
po tōs gāwo žmones žolana)
logi dar reiš šaktyti, kad kīs
kunigas turis rāstisi, pagal rē-
dā Melkizedēšo, ir ne pagal
rēdā Arono?

12. Nēs kur kunighstē pērtei-
czama, cze tur ir žolanas buti
pērleiczamas.

13. Nēs apie kurš tai šaktytā,

tas yra iš kitōs giminēs, iš
kurids neį wienas altorui ne
plūzijo.

14. Nēs žinoma yra, kad iš
Judo yra užtelėjēs musū Wieš-
pats, kurei giminei Moizēšus
nieko ne šalbėjo apie kunighstē.

15. Jz tai dar aiškiaus re-
gima yra, jeh pagal būdā Mel-
kizedēšo kīs kunigas stojas,

16. Purs ne pagal žolana ku-
niškio prisākimo dētas yra, bet
pagal maci nepalānjenczōs gy-
waštieds.

17. Mēša jis lūdija: tu esi ku-
nigas amžinā, pagal rēdā
Melkizedēšo.

18. Mēša tūmi pirmasis žola-
nas atšiatomas, tobēl, kad per-
silpnas buwo, ir nieko ne ma-
czijo:

19. (Nēs žolanas ne galčio
niekā tobulā padaryti.) Bet
iwebamas yra gerēsniš nufiti-
kėjimas, per kurį mes Diewui
artinamies.

20. Jz priegtam, toktu daug
yra, ne be prisėgōs. Mēša anie
be prysėgōs kunigais pastōjo;

21. Bet šis su prysėga, per
tā, kurs jam tare: Wiešpats
prisēle ir nesigailēs: tu esi ku-
nigas amžinā, pagal rēdā
Melkizedēšo.

22. Taip toly gerēsno testa-
mento ištaišytojis Jėzus pa-
stōjo.

23. Ir anū ģra daug, kurie kunigais pastōjo, todēl, kadangi smertis jūs ne paliko;

24. Bet šis, todēl, kadangi jis pafiliekt amžinah, tur nepragāstanczē kunighstē.

25. Todēl ir išganyti gal wišados, kurie per jī Dietwop iškanta, ir gytwas wišados ir melbza uż jūs.

26. Nēša tōkio mums reikējo wprāušo kunigo, kurs butu šwentas, nelātas, neapbjaurintas, mūg grietkininkū atskirtas ir aukštēsnis uż dangū;

27. Kuriam ne kas dien priwalū butu, kaip aniems wprāušiems kunigams, pirmjauš uż sawo grietus apierawoti, potam uż žmonū grietus; nēs tai jis dāre wieng kartā, patš sawē apierawodams.

28. Nēša žolanas padāro žmonēs wprāušeis kunigais, filpnibē turinczeis; bet šis žodis prysēgōš, kurs pagal žolana sakytas ģra, stato Sunū amžingā ir tobulā.

8. Pērskyrimas.

Euliginimas kunighstēs Kristaus su kunighstē Sēwitu.

Tasgi ģra wprāušas dalyktas žodžiū, musū kalbamū: mes turim' toki wprāušā kunigā, kurs sēd po bēsinēs ant krasēs plovēs danguje.

2. Ir ģra lawōtojis šwentujū lobjū ir tikrosēs pētrōš, kurē Diewas pastāte, ir neį jōš žmogus.

3. Nēša kietwiens wprāušas kunigas ištātomas ģra, apierawōti dōwanas ir apieras. Todēl ir šis tur lā turēti, lā jis apierawotu.

4. Kadgi dabar ant žēmēs butu, tay jis ne butu kunigu, kadangi cē kunigai ģra, pagal žolana dōwanas apierawoja.

5. Kurie tarnāuja pāwųždziui ir šepēlui dangiškū lobjū. Kaip diewiškasis atšatimas Moizēšui tare, kad jis turējo pētra pabaigti: dabōtis, tare jis, kad padarytumbei wišlab pagal pāwųždi, taw ant kalno robitaji.

6. Bet dabar jis gerēsni urēdā gamo, kaip kurs gerēsnio testamento tarpininku ģra, kurs ir ant gerēsniū pažadējimū stow.

7. Nēs jey ans, pirmasis, butu be nūtartiēs buvēs, ne butu antram wietōš jēškoma.

8. Nēs jis jūs peikia ir sašo: štay, ateina dienos, sašo Wiešpatš, kad aš ant namū Izraeliō ir ant namū Judo naujā testamentadarysu;

9. Ne pagal tā testamentā, kuri dariau su jū tēwais, tā dieng, kaip aš jū rantā nutwērau, jūs iškwesti iš Egipto

žēmēs; nēsa jie ne pafilīto man testamentē, tobēl ir aš ne norējau jū atboti, šako Wiešpats.

10. Mēsa tai hra taš testamentas, kuri daryti noru namas Izraēlio po šiu dienū, šako Wiešpats: aš būsu šavo žokanq i jū ūmq, ir i jū širdi aš tq rašysu; ir busu jū Dievū, ir jie bus mano žmonėmis.

11. Ir ne molis ney wiens šavo artimaq, ney šas šavo broli, ir ne šakš: išpazīnt Wiešpati. Mēs jie wiši manę pažys, nū mažausojo iti didžausojo.

12. Mēsa malonus busu jū netikūmui ir jū griekams, ir jū neteisybēs daugiaus ne minėsu.

13. Kad jis šako: nauja, tai dāro jis pirmąj senū; bet šas pašeno ir nušaršo, taš artinas šavo galop.

9. Pērskyrimas.

Egetros ir Sewitiskos apieros pašentlinimas ant Kristaus.

Diesā ir pirmāšis (derėjimas) turėjo šavo damadūs Dievo šlužbōs ir wiršutinę šventybę.

2. Mēs ten buvo pastatyta pryšakine šētrōs dalis, kurioje buvo liktorus ir stālas ir

šventosēs būnos, o ta wadinama šventoji.

3. Bet už antrōsēs užlabōs buvo ta šētrōs dalis, kuri wadinama šwencžausoji.

4. Ta turėjo aukso rūtinimo ryšk ir štrynę testamento, wisur aukso aptrauktq, kurioje buvo aukso dėžė, kuri dangaus būnq turėjo, ir ryškste Marono, kuri buvo žalojusi, ir tobliczi dwi testamento.

5. Bet wiršutų buvo Kerubimai šlowēs, tie apbenge malonēs krāsę, apie kurę dabar niera ypaczey šakoma.

6. Kaipgi tai wišlab taip buvo pataisyta, iėjo kunigai wisū czėšū i tq pryšakineję šētrq ir atliškawo Diewo šlužbq.

7. Bet i antrąj ieidawo tikt wienq šartq per mėtq wiens wyrāušas kunigas, ne be kraujo, kad apierawotu pats už šawę ir už žmonū nušidėjimus.

8. Rūmi šwenta Dwāse žėnklino, dar ne ēsanti aprėikštq šėlq i šwentybę, itikol pirmaijei šētrai stowint.

9. Kuri turėjo pāwgybzū buti tamē czėse, kuriamē dōwanos ir apieros apierawojamos buvo, ir kurios ne galėjo tobulu daryti pagal šąžinę tq, kūrš Diewo šlužbq pildo;

10. Bet tiktai su walgimu ir

gērimu ir tuleropais apmazgojimaiss ir wiršutinē šwen-
tybe, kurie iki čžėjui pagėrinimo uždėti buvo.

11. Bet Kristus atėjo, kad butu vyrausiu kunigu busenciu lobiu, per bidėsnę ir tobulėsnę šėtra, kuri ne ranka padaryta yra, tai esti, kuri ne taip yra kurta,

12. Jė ne per ožiū, arba veršiu kraują, bet jis per savo paties kraują viena kartą i šventąją iėjo ir amžiną išganimą išrado.

13. Mēs jėn jaucziū ir ožiū kraujas, ir telgydōs pelenai už-
blakstyti, pašventina necyštus ant kunikto pacyštijimo;

14. Kaip jū daugiaus kraujas Kristaus, kuris patė savę be jokios kaltybės per amžiną Dvasę, Dievui apieramōjōs, mūsų sąjines cyštis nū numirusiū darbū, ant tarnavimo gyvontui Dievui.

15. Jrgi todėl jis yra tarpininku naujo testamento, jeib per smertį, kurisai nusidavę ant išganimo nū pėrjengimū, po pirmu testamentu buvusiu, tie, kurie patvadinti yra, pažadėtus amžinus dalykus apturėtu.

16. Mēs kur testamentas yra, cę tur sėktisi smertis to, kuris testamentą dāro.

17. Mēs testamentas padru-
tinams yra per smertį, kitaip ne tur maciēs, koley tas dar gyvōs yra, kuris tą dārēs.

18. Todėl ir pirmasis be kraujo ne buvo darytas.

19. Mēs kaip Moizėšus buvo iškalbejęs visus prisatimus pagal žokanę wisiems žmonėms, ėme jis veršiu ir ožiū kraują, su wandenimi ir su purpuro wilnų ir hžopu, ir apšlāfino knygās ir visus žmones,

20. Jė tare: tai yra kraujas testamento, kuri Dievas jums prisāte.

21. Jė šėtra ir visus ryšus Dievo šlūžbōs apšlāfino jis lyg taipojau kraują.

22. Jė kone wislab kraują apcyštijama yra pagal žokanę. Jė be kraujo praliejimo n'iera neį jōtio atleidimo.

23. Taipogi turėjo tie dangiškū būktū parwygdzei tūmi apcyštijami buti; bet jie patys, dangiškieji, tur gerešnės apieras turėti, ne kaip anos buvo.

24. Mēs Kristus ne iėjo i šventąją, rankomis darytą, (kuri yra nužėnklinimas tikro-
fės) bet i pati dangų, pasiroditi po weidu Dievo už mus.

25. O ir ne, kad jis patė savę tātkeį apieramotu, lyg

ķaip mīrāušas ķunigas eina
ķas mēta i ķīventajē ķu ķveti-
mū ķraujū;

26. Ķitaip butu ķis ķanķēķ
ķurēķē ķentēti nū ķradķōs ķīve-
to. Ķet dabar ķīvieto ķalē ķis
ķīenā ķartā ķasīrōde, ķer ķawo
ķaties apierā, ķriekūš atimti.

27. Ķr ķaip ķmonēms ķķirta
ķra ķīenā ķartā ķirti, ķet po-
ķam ķūdas,

28. Ķaipo Ķristus ķīenā ķar-
ķā apierawotas, atimti daugiū
ķriekūš. Ķet anķrā ķartā ķis
ķasīrōdis ķe ķriekō (apierōs)
ķiems, ķurie ķo ķauķ, ant īķģā-
nimo.

10. Ķērķyrimas.

Ķaķķaunumas ķubēķintmo apierōs Ķri-
ķķaus.

Ķēķa ķōķanas ķur ķēķēķi bu-
ķencķū ķobķū, ne butyķē ķobķū
ķacķū. Ķas mēķā ķeīķ apiera-
woti ķīs ķīenokias apieras, ir
ne ķal apierawōķencķūšus to-
bulais ķadaryti.

2. Ķitaip butu apierawōķimas
ķalowēs, ķēķ ķrie Ķiewo ķlūķ-
bōs ēķantieķi ķau daķģiaus ne
ķurētū ķāķinēs apie ķriekūš,
ķīenā ķartā apcķyķķiti ķudami.

3. Ķet ķiķķāķ ķōķōs ķer ķūs
atķiminimas ķriekū ķōķnā mēķā.

4. Ķēķa neķalima, ķer ķaucķiū
ir oķiū ķraujā ķriekūš atimti.

5. Ķodēķ i ķīvieto atēķdamš

ķaķo ķis: apierū ir ķowanū ķu
ne norēķei, ķet ķunā ķu man
ķrigatāwīķei.

6. Ķēģinimo apiera ir apie-
ros uķ ķriekūš ķaw ne ķatinka.

7. Ķaķ ķariau aķ: ķķāķ atēi-
mi, ķnķģōķa ķidķāuķēķ apie
manē ķarāķķķā ķtow, ķad ķil-
ķicķau, Ķiewe, ķawo wālē.

8. Ķirmā, ķaip ķurwo ķaķēķ:
apierū ir ķowanū, ķēģinimo
apierū ir apierū uķ ķriekūš ne
norēķei, ir ķos ne ķatinka ķaw,
(ķurios ķagal ķōķanā apiera-
wōķamos.)

9. Ķaķ ķaria ķis: ķķāķ, aķ
atēimi ķilbķķti, Ķiewe, ķawo
wālē. Ķķē ķis ķirmāķi atķeta,
ķad anķrāķi īķķatķķtu.

10. Ķurioķe wālēķe mēs ķa-
ķķēķķi ēķme, ķer apierā (ķīenā
ķartā nūķidāwūķē), ķuno Ķēķāuš
Ķriķķaus.

11. Ķr ķiekwiens ķunigas ķra
ķķatķķķas, ķad ķas ķienā atķiķķu
Ķiewo ķlūķģāķ ir ķānķēķ ķie-
neropas apieras apierawotu,
ķurios neķķados ne ķal ķriekūš
atimti.

12. Ķet ķiķķai, ķīenā apierā
apierawōķēs ķudams uķ ķrie-
ķūš, amģināķ ķiķķancķēķ, ķēķ po
ķēķinēs Ķiewo,

13. Ķr ķauķķia toķķaus, īķi ķo
neprieteķei ķadēķi būš po ķoleķū
ķo ķōķū.

14. Ķēķa ķīenā apiera ķis ķus

prigátawijo ant ámžiu, kurie pašwenczami yra.

15. Bet tai mums atlūdija ir šwentoji Dwāsė; nės taip pirma sátiusi buvo:

16. Tai yra tas testamentas, kuri aš jiems darysu po šių dienų, taria Wiešpats: aš sawo žolą ir jū žirbi dūsu, ir jū umus aš tą rąšysu;

17. Ir jū griekū ir jū neteišybės daugiaus ne minėsu.

18. Bet kur tųjū atleidimas yra, čy daugiaus ne yra apieros už griekus.

19. Tągi turėdami, mieli brolei, tą drasumą, ieiti i šwentojį per Jėzaus kraują,

20. Kuri jis mums pagátawijo ant naujo ir ghywo kėlo, per užlabą, tai esti, per sawo kūną;

21. Ir turėdami wyrąusą kūną ant Diewo namų:

22. Brieikimegi su wierna širdy, pilnamė tikėjime, apšlaktinti sawo širdije ir walni nū pittos sájinės; ir mažgoti ant kūno cžystu wandenimi;

23. Ir pašilitime prie lūkesties išpažinimo ir ne abejojim, (nėsa wiernas yra, kūr ję pažabėjo)

24. Ir tarp sawės dabótime ant kito kito, ráginamies ant méilės ir gerų darbų;

25. Ne prastodami sawo su-

rinkimą, taip keli papratę, bet graudėdami tarp sawės kito kito, ir tai jų daugiaus, kadangi mátot, diena prisiartinančę.

26. Nės jėh mes tyczomis griekijam, tiesos išpažinimą apturėję, jau daugiaus ne turim kitos apieros už griekus;

27. Bet išgastinę laukimą sūdo ir ugnies kėrsto, kūr priešininkus praręs.

28. Kad kas Moizėšaus žolą pėrzeng, tas tur mirti be šusimilimo, per dy arba tris lūdininkus.

29. Kaip jų pittėnę koronę, dumokit jūs, pelnys tas, kūr Diewo Sumų kójomis mina ir testamento kraują už neczytą laiko, per kuri jis pašwėstas yra, ir Dwāsę malonės gėdina?

30. Nės mes žinom tą, kurisai safo: pagiežimas mano yra, aš atlygisu, taria Wiešpats. Ir wėl: Wiešpats sawo žmones sūdis.

31. Baisu yra, i rankas ghywojo Diewo puliti.

32. Bet atsiminkit pirmųjų dienų, kuriosia jūs apšwiešti, iškentėjot didę tową kentėjimo,

33. Tiel pátys, per gėdą ir sielwarta apjūtą pastoje, tiel draugaláudami su tais, kuriems taipó bėstis.

34. Nės jūs mano ryšiū pafigailėjot, ir išplėšimą savo naudōs su džiaugsmu pėrtentėjot, kaip kurie žinote, šarvijs gerėsnī ir pasilaikanti turtą danguje turi.

35. Ne atmėškite savo nusi- tikėjimą, brangę algą turinti.

36. Bet kantrumo jums reikals, jeib Dievo wālę pilbitumbit ir pažadėjimą apturētumbit.

37. Nės dar po mažōs walandōs ateis ateisėjis ir ne užtrūks.

38. Bet teisusis iš tikėjimo gywas bus. Bet kurs atsitrauks, tūmi mano dušia ne pašimėgs.

39. Bet mes ne esme iš tū, kurie atsitraukia ir prapūla, bet iš tū, kurie tik ir savo dušią išgėlbtī.

11. Pėrskyrimas.

Apie išganytinę tikėjimą.

Bet tikėjimas yra tikras nusi- tėjimas to, ko pasitikim, ir ne abejojam apie tai, ko ne mātōm.

2. Per tą senieji lūdimą gawo.

3. Per tikėjimą mes numānom, swietą per Dievo žodi gātawą ēsanti, kad wišlab, kas mātōmą, iš nieko pastōjo.

4. Per tikėjimą Abėlas Die-

wui gerėsnę apierą apierawōjo, ne kaip Roynas, per kuri jis lūdimą gawo, teisus ēsąs, kaip Dievas lūdiyo apie jo dowaną; ir per tą pati jis dar kalba, kaczeys jau mirės.

5. Per tikėjimą Enoks buvo atimtas, kad smertiēs neregējo, ir ne buvo rāstas, todėl, kad Dievas jį atėme; nės pirm savo atēmimo jis lūdimą gawo, kad jis Diewui patiko.

6. Bet be tikėjimo negalima Diewui itikti; nės kurs Diewop išlātti nor, tur tikėti, jį ēsanti, ir jo jėplantiems algą atesė- senti.

7. Per tikėjimą Noaks Diewą gārbino ir atrutą itaise ant išgėlbėjimo savo namū, kaip Dievo prisātimą buvo gawęs apie tą, ko dar ne buvo matyt; per kuri jis prasūdijo swietą, ir i dalytus gawo teisybę, iš tikėjimo ateinancę.

8. Per tikėjimą klause Abraomas, pawadintas budams, išeiti i žemę, jam i dalytus tėfscencę, ir išėjo, nežinodams, kur iš- lākfēs.

9. Per tikėjimą jis ateiwju buvo pažadētoje žemėje, kaip swėtimoje, ir gywėno pētrosa su Izaoku ir Jokubu, sandalininkais to paties pažadėjimo.

10. Nės jis lāute miesto, apa- czōs twirtuną turincio, kurio

budawoninintš ir ūtūwertojis
hra Diewas.

11. Per tifejimą ir Gore ga-
wo ūyla, nēšcza pastoti, ir pa-
gimbe czešui jōš ūenūmo jau
pērējus; nēša laite jī uż wier-
na, kūrš tai žadējo.

12. Togidēl ir iš wieno, no-
rint pamirusio kuno, daug hra
gime, kaip dangaus žwaigždes
ir žiezdroš ant frantū jurū, ku-
ros ne pasfāitomos.

13. Tie wiši numire tifejime
ir pažadėjimą ne gawo, bet tą
iš tōlo mate, tū nusitilēdami
pasifāldinos, ir išpažino, swe-
czeis ir ateiwjeis ant žemės
ēšq.

14. Mēs kurie tai šako, tie
išmanyti būda, kad jie tēwisfēs
jēšq.

15. Ir tiesā, jēq tą butu miš-
lij turēje, iš kuriōš buwo išēje,
taq jie ganā dar czešo turējo,
wēl ūugryšit.

16. Bet dabar jie geide gerēs-
nēs, butent dangiškōš. Todēl
Diews nesiğēd wadintisi jū Die-
wū; nēs jis jiems miestq pa-
gatāwijo.

17. Per tifejimą apierawōjo
Abraomas Izaokq, kaip buwo
mēgintas, ir padawe wiengi-
musi, jau žadėjimą gawēs.

18. Apie kuri šakoma buwo:
Izaokē bus taro taro šēkla wa-
dinta;

19. Ir dumōjo: Diews gal
ir iš numirusiū prišēlti. Todēl
jis ir wēl jī i pāwngdi priēme.

20. Per tifejimą žegnōjo Iza-
oks Joħubq ir Ezawq apie bu-
fenczus dāiktus.

21. Per tifejimą žegnōjo Jo-
ħubš, mirdams, aby ūunų Jo-
žēpo ir pasilente priēš wiršų
jo (karāliškōš) lazdos.

22. Per tifejimą kalbējo Jo-
žēpš mirdams apie išėjimą
waikū Izaēlio ir prišate dēl
šawo šaulū.

23. Per tifejimą Moizēšus,
użgimēs, buwo tris mėnesius
paslēptas nū šawo gimdytojū,
dēl to, kad mātē, jī gražų ku-
diši ēsanti, ir nesibijōjos karā-
laus prišātimo.

24. Per tifejimą Moizēšus
użaugēs, ne norējo daugiaus
wadinamas buti ūunumi dulters
Paraōno,

25. Ir jū geraus šawo apši-
styre, ūu Diewo žmonēmis war-
gus kentēti, ne kaip czešifškōš
griekū linksmībēs turēti,

26. Daitydamis Kristaus ap-
gēdinimą uż didēsne bagotyštē,
ne kaip šārbus Eghpto; nēs
weizdējo ant algōš;

27. Per tifejimą palito jis
Eghptq ir nesibijōjo karālaus
rustybēs. Mēs nusitwēre tūmi,
kurio ne regējo, lyg kaip
matqš.

34. Mēs jūs mano ryšīu pafigailējot, ir išplēšimā šawo naubōs su dzaugsmu pērfentējot, šaip kurie zinote, šawije gerēsni ir pašilāikanti turtā danguje turi.

35. Ne atmēstite šawo nusi-tiķējimā, brangē algā turinti.

36. Bet šantrūmo jums rei-kals, jeib Diewo wālē pilbi-tumbit ir pažadējimā apturē-tumbit.

37. Mēs dar po mažōs wa-landōs ateis ateišēšis ir ne užtrūks.

38. Bet teišufis iš tiķējimo ghywas bus. Bet kurs atfi-trauks, tūmi mano dušia ne pašimēgs.

39. Bet meš ne esme iš tū, kurie atfitrāukia ir prapūla, bet iš tū, kurie tiš ir šawo dušiq išgēlbtī.

11. Pērskyrimas.

Apie išganštingā tiķėjimā.

Bet tiķėjimas yra tikras nusi-ķejimas to, šo pašitīkim, ir ne abejojam apie tai, šo ne mā-tom.

2. Per tā senieji lūdimā ga-wo.

3. Per tiķėjimā meš numā-nom, swietā per Diewo žodi gātarw ēšanti, šad wišlab, šas mātoma, iš niēto pastōjo.

4. Per tiķėjimā Abēlas Die-

wui gerēsne apierā apierawōjo, ne šaipo Roynas, per kuri jis lūdimā gawo, teišus ēšas, šaip Diewas lūdiyo apie jo domānā; ir per tā pati jis dar šalba, šaczehg jau mireš.

5. Per tiķėjimā Enoks buvo atimtas, šad smertiēs neregējo, ir ne buvo rāstas, todēl, šad Diews jē atēme; nēs pirm šawo atēmimo jis lūdimā gāwo, šad jis Diewui patišo.

6. Bet be tiķėjimo negalima Diewui itikti; nēs kurs Diewop išlākti nor, tur tiķēti, jē ēšanti, ir jo jēšlantiems algā attēš-senti.

7. Per tiķėjimā Noaks Diewā gārbino ir akrutā itaife ant išgēlbējimo šawo namū, šaip Diewo prišākimā buvo gawēs apie tā, šo dar ne buvo matyt; per kuri jis prasūdijo swietā, ir i dalykus gawo teišybe, iš tiķėjimo ateinancze.

8. Per tiķėjimā Kause Abraō-mas, pawadintas budadams, išeiti i žemē, jam i dalykus tēšencze, ir išējo, nežinodams, kur iš-kāšēs.

9. Per tiķėjimā jis ateiwju buvo pažadētoje žemėje, šaip swētimoje, ir ghwēno šētroša su Žaofu ir Jotubu, šandali-ninkais to paties pažadējimo.

10. Mēs jis laute miešto, apa-czōs twirtumā turinczio, kurio

budawonininkš ir sutvėrtojis
hra Dievas.

11. Per tikėjimą ir Jore gawo sylą, nēšcza pastoti, ir pagimde czėšui jōš senūmo jau pėrėjus; nēša laite jė už wier-
na, kurs tai žadėjo.

12. Togidėl ir iš wieno, norint pamirusio kuno, daug hra gime, kaip dangaus žwaigždės ir žieždros ant krantiū jurū, kuros ne paslāitomos.

13. Tie wiši numire tikėjime ir pažadėjimą ne gawo, bet tą iš tolo mate, tū nusitikėdami pasilābdinos, ir išpažino, swe-
czeis ir ateimjeis ant žemės ešq.

14. Mēs kurie tai šafo, tie išmanyti dūda, kad jie tėwiškės jėškq.

15. Jė tiesā, jey tą butu miš-
lij turėje, iš kuriōš buvo išėjė, tay jie ganā dar czėšo turėjo, wėl sugryft.

16. Bet dabar jie geide gerės-
nės, butent dangiškōš. Todėl Diews nesiğėd wadintisi jū Die-
wū; nēs jis jiems miestą pa-
gatāvijo.

17. Per tikėjimą apierawojo
Abraomas Jzaoką, kaip buvo mėgintas, ir padawe wiengi-
muš, jau žadėjimą gawęs.

18. Apie kuri šatoma buvo:
Jzaokė bus taw tawo sėkla wa-
dinta;

19. Jė dumojo: Diews gal
ir iš numirusiū prifėlti. Todėl
jis ir wėl jė i pāwyzdi priėme.

20. Per tikėjimą žegnōjo Jza-
oks Jotubą ir Ezawą apie bu-
senczus dāiktus.

21. Per tikėjimą žegnōjo Jo-
kubs, mirdams, aby sunų Jo-
zėpo ir pasilenke prieš wiršų
jo (karāliškōš) lazdōš.

22. Per tikėjimą kalbėjo Jo-
zėps mirdams apie išėjimą
waikū Jzraelio ir prisāte dėl
sawo kaulū.

23. Per tikėjimą Moizėšus,
užgimes, buvo tris mėnesius
paslėptas nū sawo gimdytojų,
dėl to, kad mātė, jė gražų ku-
dikį ēsanti, ir nesibijojos karā-
laus prisātimo.

24. Per tikėjimą Moizėšus
užaugęs, ne norėjo daugiaus
wadinamas buti sunumi dukters
Paraōno,

25. Jė jū geraus sawo apsi-
styre, su Diervo žmonėmis war-
gus kentėti, ne kaip czėšiškōš
griekū linksmybės turėti,

26. Laikydams Kristaus ap-
gėdinimą už didėnę bagotyštę,
ne kaip skārbus Egipto; nēs
weizdėjo ant algōš;

27. Per tikėjimą paliko jis
Egiptą ir nesibijojō karālaus
rustybės. Mēs nusitwėre tūmi,
kurio ne regėjo, lyg kaip i
matqš.

28. Per tikėjimą švėntė jis welyktas ir laike kraujo lėjimą, jeib tas, kurs pirmgimusus žūbe, jūs ne užgautu.

29. Per tikėjimą pėrėjo jie per raudonases mares, kaip per sausą žėmę; koltai ir Egiptio-
nai bandydami, nuskendo.

30. Per tikėjimą sugruwo mūrai Jerikoje, kaip septynes die-
nas aplink tūs buwo ėjė.

31. Per tikėjimą lėtše Raab ne prapūle su netikinczeiseis, kaip ji spėgus meilingan priėme.

32. Ir tą daugiaus sakytu? cžeso ne pritėczau, kad turėczau pāsakoti apie Gidėoną ir Baraką ir Simsoną ir Jėptą ir Dawidą ir Bomelį, ir praratus,

33. Kurie per tikėjimą karalystes pėrgalėjo, teishbė dāre, žadėjimą apturėjo, lūtū nasrus užtimšo,

34. Ugniės macę užgėję, kardo aštrumui išbėgė, stiprus pastoje iš silpnybės, macnus pastoje karawime, swėtimus žalnieriu pulkus pėrgalėję;

35. Mōteres sawo numirusus iš pritėlimo wėl ėme; bet kiti yra sumuštė, ir neį joki wadawimą ne priėme, kad gerėšni prisitėlimą gautu.

36. Kiti apgėdinima ir plėkimą ištėntėjo, taipiau rybius ir kalėjimus;

37. Jie yra atmenimis užmuštė, sutapoti, sustwarbyti, kardu gabinti; jie aplink ėjo kailinūse ir oštū kailūse, stołojime, sielwarte ir sunkybėje.

38. (Kuriū swietas ne buwo wertas), ir ėjo wargė po pūczas, po kálnus, po dūbes ir sthlėsa žėmės.

39. Egie wisi per tikėjimą lūdimą gawo ir ne apturėjo pažadėjimą,

40. Todėl, kad Diewas mums to gerėšnio pastyrės, kad jie be mūsų ne butu pabaigti.

12. Pėrsakymas.

Graudėntmas ant kantrumo ir nobaig-
rės.

Todėl ir mes, toki pulką lūdininkū aplink sawę turėdami, atmėstim grietą, mums wišados prilimpanti ir tingineis dāranti, ir telėkim' per kantrumą kowosė, mums pastirtoje;

2. Ir weizdėkim' ant Jėzaus, pradėtojo ir pabaigtojo tikėjimo. Kursai norint butu galėjęs dzaugsmą turėti, kentėjo kryžų ir n'atbėjo gėdōs, ir pasiėdo po dešinės ant Diewo krasės.

3. Atsiminkit to, kurs toki prietarawimą nū griekininkū prieš sawę ištėntėjo, kad jūs sawo dušoje ne pasilptumbit ir ne palautumbit.

4. Mēs jūs dar nespēstēngēt iti traujo kotoje priēš griekus;

5. Ir jau uzmiršot' palint-
sminājimo, jums kalbanczo, kaip
waitams: mano sunau, ne pa-
niektint Biešpatiēs kognijmā,
ir ne nusiimt, kad jo korawo-
jamas esi;

6. Mēs kuri Biešpats mīl,
tā jis baudza, bet jis plāla
koznā suny, kuri jis priima.

7. Jey jūs baudimā pērkēn-
czat, tāj Dievas žadosi jums
kaip waitams; nēs tamē sunus,
kur tēwas ne bauštu?

8. Bet jey este be baudimo,
kurio jie wišī balywais pastōjo,
tai este iškēšpineis ir ne wait-
lais.

9. Ir jey kuniškus sawo tē-
wus turējom baudējeis ir jū
bijōjomies, ar ne jū daugiaus
turētumbim pašlusnus buti
dwašīškam tēwut, kad gwy-
butumbim?

10. Ir tiešā anie haube mus
maž dienū, kaip jiems rōdēs;
bet šis ant naudōs, kad jo pa-
šwentinimā igytumbim.

11. Bet wišas baudims, kad
užēit, rōdosi mums ne dzaug-
mas, bet smutka ēšas, bet po-
tam jis dūs pašajingā teištēbēs
waišy tiems, kurie per jē pa-
mōkinti yra.

12. Tobēlwēlattieškitpalēista-
šes ranšas ir nuilšusis kielius,

13. Ir žengkitetiesus žingsnus
sawo kōjomis, kad šas ne flu-
pinētu kaip raišas, bet jū lab-
jais sveiks pastotu.

14. Wykite pašāy su tieš-
wienu, ir pašwentinimā, be ku-
rio ney wiens Biešpati ne re-
gēs.

15. Ir dabōkities to, kad šas
Diewo malonēs ne nustohtu,
kad ne kolia karti šaknis užaug-
tu ir nepašāy padarytu, ir daug
per tā apbjaurinti butu.

16. Kad ne šas butu kēšpinints
arba bediewis, kaip Ėjavas,
kurs už wienā walgi sawo pirm-
gimimā pārdawe.

17. Bet žinokite, kad jis po-
tam, žegnone igauti norēdams,
atmestas yra; nēs jis ne rādo
wietōs prisiwertimui, norint tā
su ašaromis jēšlōjo.

18. Mēs jūs ne priējot' kālā,
kuri galējo patrutinti, kurs ug-
nimi dēge, neygi i ušlānā ir
tamštē, bej i wietrā;

19. Neysi paš trūbōs gāršā
ir žodžiū balsā, kurio gynēs
girdēdami, kad jiems daugiaus
minau tas žodis ne butu šat-
tas.

20. (Mēs jie ne galējo pašēlti,
šas šatya burwo.) Ir jey kōš
galwijas kālā patrutindawo,
turējo atmenimis užmuštas,
arba strēla pēršautas buti.

21. Ir taip išgaistingas bu-

wo tas regējimas, kad Moiz-
zēšus tare: aš pērfigandau ir
dreba.

22. Bet jus iškātot prie kalno
Siono ir prie miesto ghywojo
Diewo, prie dangiškās Jeru-
zalēs ir prie daughbēs daug
tustanczū angēlū,

23. Ir prie surintimo pirm-
gimufujū, danguje paraštū, ir
prie Diewo, sūdžōs ant wišū,
ir prie dwasū tikraš teisujū;

24. Ir prie tarpininko naujo
testamento, Jēzaus, ir apšlā-
stinimo kraujo, kurs geraus kalba,
ne kaip Abēlo.

25. Dabōkities, kad tā ne pa-
niektintumbit, kurs kalba. Mēs
jeh anie ne ištēgo, kurie jo
wēnge, kad jis ant žēmēs kal-
bējo, jū mazaus mes, jeh to
wēngiam, kurs ištēdangaus kalba.

26. Kurio balsas tūczēs žēme
pajūbino. Bet dabar pažada
jis, tarydams: dar wieną kartą
pajūdēsu aš ne tiktaš žēme, bet
ir dangū,

27. Bet tai: dar wieną kartą,
paženklin, kad pajūdinamasis
tur pērmaintytas buti, kaip kurs
darytas yra, kad pasiliktu, kas
nepajūdinama.

28. Todēl, kadangi gāunam
nepajūdinamą karalyštē, turim
malonę, per kurę turim Diewui
šlūžiti, jam patiktināš su pa-
togumu ir baime.

29. Mēs musū Diewas yra
suebanti ugnis.

13. Pērskryimas.

Isgaudēnimas, trīšczoniskāš elgtis ir
cghitāš moliti.

Butit druti broliškōje mēilēje.

2. Sweczūs priimti ne užmirš-
kite; nēs per tai keli nežinōdami
angēlus priēme.

3. Atsiminkite surištujū, kaip
draugsuristi, ir tū, kurie siel-
wartus kencza, kaip kurie dar
taipjau kune be ghywenat.

4. Wenczawonyšte tur buti
wiežlibāš laikoma prie wišū, ir
wenczawonēs pātalas ne ap-
bjaurintas; bet kēšpinintus, ir
wenczawonyštēs pērzengtojus
Diews sūdis.

5. Pasielgimas t'esie-be gōdo
ir pasikātdinkities tūmi, kę tu-
rite; nēša jis sake: aš tamę ne
prastoju, neš tamę pamēsu.

6. Taipo, kad galim sašyti:
Wiešpats yra mano gēlbētoju,
ir nesibijoju, kę man žmogus
darys?

7. Atsiminkit sawo molitojū,
kurie jums Diewo žodi sake,
kuriū galo dabōkities ir pasēlit'
jū tikėjimā.

8. Jēzus Kristus, wākar ir
šendien, irgi tas pats amži-
nāš.

9. Nesibūdities išwadžoti tu-
limais ir swetimais pamoklais.

Mēs brangus daikts ģra, kad širdis padrūtinta butu, koštai nusiūda per malonē, ne per wālgimus, iš to ney jošids nau-
dōš ne tur, tai wartojantieji.

10. Mēs turim altory, iš to ne walē wālgiti tiemš, kurie šētraī tarnāuja.

11. Mēs kuriū galwijū krau-
jas nēšamas wprāuso kunigo i
šwentajē uż grietus, tū paczū
kunai šubēginami ģra laukē uż
ābazo.

12. Todēl ir Jēzus, kad pa-
šwentitu žmones per sawo pa-
ties kraujā, kentējo laukē uż
wartū.

13. Togidēl pas jī išeikim'
laukan iš ābazo ir jo apgēdi-
nimā nešokim.

14. Mēs mes ne turim miestu
cē pasilietanczio, bet busenczio
jēštom.

15. Tagi apierawotim per jī
laupšēs apierg Diemui wišada,
tai estī waišy lūpū, kurios jo
wārdā išpažšta.

16. Ģer dartyti ir nudalhti
n'uzmiršlit; nēs tošios apieros
Diemui geray itinka.

17. Mlaushit sawo mošitojū
ir šelit jūs; nēs jie bunda uż
jūsū dušias, šaip kurie rošun-
dā uż tas būti turēs, kad jie
tai šu dzaugsmu dartytu ir ne

šu dušawimu, nēs tai jums ne
ģēr.

18. Mēškite uż mus. Musū
palinkšminojimas ģra tas, kad
ģerā šāžinē turime ir rupina-
mies geray elgtis prie wišū.

19. Bet aš graudenu jūs jū
labjauš, tai dartyti, kad aš wei-
tiāus wēl pas jūs ateiczau.

20. Bet pašājus Diemās,
kurs iš numirusiū išwede dibijī
awjū ganštojī, per kraujā am-
žinojo testamento, musū Bonā
Jēzu,

21. Tas te dāro jūs gatawais
wišame gerame dārbe, dartyti jo
wālē, ir te išprowija, jufije, kas
jam patinka, per Jēzu Kristu,
kuriam t'esie garbē nū amžinū
iki amžinū. Amen.

22. Bet aš igraudenu jūs,
mieli brolei, per ģerā laihtkite
žodi graudēnimo; nēša jums
trumpāy rašiau.

23. Žinokit, kad brolis Ti-
motējus wēl wālnas ģra, šu
kuriūmi, jei wēikēy ateis, aš jūs
reģēšu.

24. Šwēikinkite wišus jūsū
mošitojus, ir wišus šwentū-
šus. Šwēikin jūs brolei iš Ita-
liōš.

25. Malone t'esie šu jums
wišais. Amen.

Rašhta iš Italiōš per Timotēju.

Gromata švento Jofubo.

1. Pērskyrimas.

Apie kantrūmq warge ir tēstėjime.

Jofubas, tārnas Dievo ir Po-
no Jēzaus Kristaus, dwylīkai
giminēms, šē ir tē išbarstytoms,
dzaugsmq pirmjāus.

2. Māno mieli brolei, laity-
kit tai wienat už dzaugsmq,
kad i tulėropus gundimus ipū-
lat.

3. Jz žinojit, kad jusū tikė-
jimas, jey tikras yra, kantrūmq
baro.

4. Bet kantrūmas tur brutas
buti iki gālo, kad jūs butum-
bit tōbuli ir czėli ir nieko ne
stotōtumbit.

5. Bet jey kas iš jusū išmin-
tiēs reikalāuja, tas te prašo iš
Dievo, kurs būda dūšningay
kožnam, ir ney wienam tai ne
meta už akiū; tay bus jam
būta.

6. Bet jis te prašo tikėjime,
ne abejodams. Nės kurs abe-
joja, tas lygus yra mārū ban-
gai, kuri wėjo wāroma ir wār-
toma yra.

7. Tōks žmogus te ne mislij,
kad iš Wiešpaties ko gausēs.

8. Abejojajis ne stow twirtay
wisūse sawo kėlūse.

9. Bet broliš, mažū budams,
tesigirie sawo aukštībės.

10. Jz bagots budams tefi-
girie sawo žemumu; nės taip
jolės žiedas jis pragaiš.

11. Saulė užteka su twanku,
ir jolė patwyšta, ir jōs žiedas
nutrinta, ir jōs grožybė pagen-
da, taipo ir bagotas sawo turtė
patwyš.

12. Išganytas yra wybras,
gundimus ištirwojas, nės jis
išmėgintas, ghwasties wainiką
gaus, kuri Diewas pažadėjęs
tiems, kurie jė myl.

13. Neį wiens te ne šalo,
kad gundomas yra, Diewo gun-
domas esqas; nėra Diews, kur-
sai pats ne gal gundomas buti
ant pīkto, ne gundo neį wie-
nq;

14. Bet kiekvienas gundo-
mas yra, kad nū sawo paties
geidulo kūsinamas ir wilojamas
yra.

15. Potam, kad geidulis pra-
sidėjęs, pagimdo jis griekq; bet
griekas, kad išpildytas yra, gim-
do jis smertį.

16. Ne klajojite, mieli brolei.

17. Kožna gera dowana, ir
kožna tobula dowana ateit iš
aukšto, nū šwiesybės Tėwo,
prie kurio niera neį jōkis pėr-
leitimo neį atsimāinimo šwie-
sybės beg tamšybės.

18. Jis mus gimde pagal sawo wale, per tiesos zodi, kad butumbim pirmonys jo sutwērimū.

19. Todėl, mieli brolei, kožnas žmogus t'esie greitas klausytis, bet negreitas ant kalbėjimo, ir negreitas ant kėšto.

20. Nėš žmogaus kėštas ne dāro, kas po Diewo akim teisu yra.

21. Todėl atmėstis wisočia necyštųbė ir dar liūšę piktėnųbė, ir priimkite su lengvūbė i jus iczėpitąjė zodi, kurs gal jusū dušias išganyti.

22. Bet bukite darytojeis žobzio, ir netiktan klausytojeis, kad pātys sawę ne prwilotumbit.

23. Nėš jey kas yra klausytojis žobzio, ir ne darytojis, tas lygus yra wprui, apžwālganczām sawo prigintą wėidą žėrtolė.

24. Nėš apsižwālgēs, tūjaus atstoj ir užmiršt, tošai jis buwēs.

25. Bet kurs pėrjur i tobuląjė walnybės žolana ir pafilai tosi tamė, ir ne esti užmirštasis klausytojis, bet darytojis, tas išganytas bus sawo darbe.

26. Bet jey kas tarp jusū rėgisi, Diewui plūžijas, ir ne suwaldo sawo liežuwi, bet išwadzoja sawo širdi, to Diewo plūžba yra noprōsna.

27. Čyštā ir neapbjaurinta Diewo plūžba po akim Diewo Tėwo ta yra, šratas ir našles jū tužboje atlančyti, ir neapšibjaurintą mū swieto išfilaičyti.

2. Pėrskyrimas.

Apie neatbojimą neb šōlio neb tōlio žmogaus, ir apie netiltra wiera.

Mieli brolei, ne dumokite, butitėjimas i Jėzy Kristy, musū plowēs Wiekpati, lenczas utbojimą ar šōlio ar tōlio žmogaus.

2. Nėsa jey i jusū surinkimą ieitu wpras su aukšo žiedu ir su plownū rubū; bet ieitu ir wargdienys su necyštu rubū,

3. Ir jis dabōtumbit ant to, kurs plownū rubū rėdytas, ir tartumbit jam: pasisėstis tu cze gražey, ir wargdienui tartumbit: stokis tu tēn, arba sėstis šēn pas mano tojas;

4. Argi ne tada piltą širtumą darot sawije ir pastojat neteiseis sūdzomis, taip dumodami?

5. Klausykite, mano mieli brolei, ar Diews ne išrinko wargdienus šimė swiete, kurie titėjime bagotais yra ir karalystės dalininkai, kurę pažadėjęs ji mylintiems?

6. Bet jūs wargdienui negarbēs padarēt. Ar ne bagotiej

pra tie, kurie jums nevąlę dąro
ir jus i prąwą traukia?

7. Ar ne jie blūznija tą gerą wārdą, pagal kuri wadinti este?

8. Jey jūs karališką žolaną išpildote pagal rāštą: mylēt savo ārtimą, kaip patš savo, tą gerą dārot.

9. Bet jey ar šōtio ar tōtio žmogaus dabojaties, grietą dārot' ir bārami este žolano, kaip pėržengtojei.

10. Nėša jey kas wišą žolaną išpildo ir susigriešija wienamē, tas wišo žolano kāltas.

11. Nėša kurs sakes esti: ne pėržengt wenczawonyštę, tas ir sakes: ne užmušt. Jeygu tu ne pėržengi wenczawonyštę, bet užmuši, esi pėržengtojis žolano.

12. Taipso kalbēt ir taipso daršt, kaip kurie per žolaną walnybės tur buti šūdijami.

13. Nės nemielaširdinga šūdą gaus tas, kurs mielaširdingystės ne dāręs; bet mielaširdingyste girasi prieš šūdą.

14. Rą maczij, mieli brolei, jey kas satos, tikėjimą turis, ir taczau ne tur darbū? bau ir gal tikėjimas ji išganyti?

15. Bet jey brolis arba sesūnūgu butu ir stototu dienīsto išsilāstimo,

16. Ir kas iš jūšū tartu jiems:

broiem: Dieuwe aprūpint judų, pasišildikita, pasisotinkita, bet nieko jiemsdwiem ne dūtumbit, kas kunui privalū pra, tą maczitu tai jiemsdwiem?

17. Ezitaipo ir tikėjimas, kad darbū ne tur, negyws pra iš sawės.

18. Bet galētu kas sakyti: tu turi tikėjimą, ir aš turu darbū; parodit man savo tikėjimą savo darbais, tą ir aš savo tikėjimą tavo robisu savo darbais.

19. Tu tiki, wieną wienātįjį Diewą ēsanti; tu gerą darai; ir welnai tai tik, ir dreba.

20. Bet ar nori žinoti, tu niekingasis žmogau, tikėjimą be darbū ne gywa ēsanti?

21. Ar ne Abraomas, musū tėwas, per darbū teisus pastōjo, kaip savo sunų Izaoką ant altoraus apierawōjo?

22. Ezę regi, kad tikėjimas podraug dirbės prie jo darbū, ir kad per darbū tikėjimas pilnintelis pastojės.

23. Ir rāstas išpildytas pra, tariasis: Abraomas Diewui tikėjo, ir tai jam ant teisybės prirolōta, ir pra Diewu prietelumi wadintas.

24. Tangi rēgit, kad žmogus per darbū teisus pastōja, ir ne tikta per wieną tikėjimą.

25. Taipjau ir kēše Raab, ar ne ir ji per dārbus teisi paštojo, kaip ji pašlydy priėme, ir kitū kelū jūdy išlėido?

26. Mėsa lygey kaip kūnas be dwāsės negyvos yra, taipo ir tikėjimas be darbū negyvos esti.

3. Pėrskyrimas.

Wple gėra ir piltā wartojima lie-
jumjo.

Mieli brolei; te ne apsiima kožnas iš jūšū molitoju buti, ir žinokite, kad mes jū sunkėsi sūdą gausime.

2. Mēs mes wisi tuleropay pūlinėjam. Bet kūr ir ney jo-
kiamę žodiye ne nusidėst, tas yra tobulas wyras ir gal wisa kū-
nā suwaldyti.

3. Ežtay, arkliaus laitome pa-
žabotus, kad musū klausytu, ir
walbdome wisa kūnā.

4. Ežtay, akrutai, kaczeņg
taip dibi yra, ir didžiū wėjū
waromi, taczau pawaldomi ma-
žū styrū, katrul waldasis nor;

5. Taipo ir liežuwis mažas
yra sánaris ir taczauš didžus
dákhtus daro. Ežtay, maža ug-
nis, kokiā girę uždega?

6. Ir liežuwis tiesajau yra
ugnis, swietas pilnas neteisy-
bės. Taipo yra liežuwis tarp
musū sánariū, ir apbjaurin
wisa kūnā ir uždega wisa musū

R. T.

elgima, kad nūg pėklās uždeg-
tas yra.

7. Mēs wisa žwėriū prigim-
tis, ir paukščziū, ir žalcziū, ir
marū dywū nuwaldoma ir su-
waldyta yra per žmogišlą pri-
gimtį:

8. Bet liežuwī ney wiens žmo-
gus ne gal nuwaldyti, tą ne
pašajojenti piktumą, pilnā smer-
tiškū nūdū.

9. Jūmi laupfiname mes Die-
wā Tėwā, ir jūmi kėikame mes
žmogū, pagal Diewo wėidą
sutvėrtā.

10. Jp tās wienōs burnōs
išeiti šlowinimas ir kėikimas.
Ne tur taipo buti, mieli bro-
li.

11. Ar išlėidž weršmē iš wie-
nōs sthlės saldy ir kartų?

12. Bau ir gal, mieli brolei,
pygōs mēdis alieju, ir wyn-
mēdis pygas nēsti? taipo ir ne
gal wiens šulinys surā ir saldy
wāndeni dūti.

13. Kas yra išmintings ir
išmānas tarp jūšū? tas te rō-
do sawo gerū elgimū sawo dār-
bus lengwybėje ir išmintije.

14. Bet jey turit kartų paty-
dėjimą ir barni sawo širdije,
tay nesigirkities, ir ne melūkite
prieš tiesā.

15. Mėsa tai ne esti išmintis
iš auffsato ateinanti, bet žėmiška,
žmogiška ir wėlniška.

16. Nėša kur pamūdas ir barnis yr, cze nedawādas ir wiieni pittti dāistai.

17. Nės išmintis iš aukšto yra ant pirmo cžysta, potam palajinga, lengwa, priim pamokslą, pilna mielasirdingstės ir gerū waisū, neį wienu n'atbojanti, be weidmainystės.

18. Bet teisybės waisus sėjamas yra palājuje tiems, kurie palāju laiko.

4. Pėrskyrimas.

Epie kuno getbulus.

Iš to randasi waidas ir barnis tarp jusū? ar ne iš to, iš jusū geiduliū, kurie karājuja jusū sąnariūse?

2. Jūs este noringi, ir tūmi ne gaunat; jūs n'apšenczat ir pamūbit, ir tūmi nieką ne laimit; jūs waidijaties ir bāraties, jūs ne turit, todėl, kad ne prašote.

3. Jūs prašote, ir ne gaunate, todėl, kad ne gerą prašote, butent ant to, jeib jūs tai sawo geiduleis prarytumbit.

4. Jūs wenczawonystės pėržengtojei ir pėržengtojes, ar jūs ne žinot, kad swieto prietelyste yra Diemo neprietelyste? kūr swieto prietelumi norbuti, tas bus Diemo neprietelumi.

5. Arba ar mislijat, rāstą noprósną sałanti: dwāse, jušije gywėnanti, geibį prieš neapylantą?

6. Ir būda apsczey malonės. Kadangi rāstas sało: Diems priekinasi pasidibzojantiems, bet palarniems būda malonė.

7. Tągi bukit Diemui padūti, priešsistengkit wėlnui, tą jis bėgs nū jusū.

8. Artinkities Diemui, tą jis jums artinas. Čystikit ranlas, jūs griekininkai, ir darykit sawo širdis cžystas, jūs abejojantieji.

9. Butit bėdni ir dejojite ir werkite; jusū jūtai te pėrswercza i werkima, ir jusū bzangsmas i smutnybę.

10. Pasijėmintities po Diemo atliū; tą jis jus paauštis.

11. Ne apšalbėkit kīts kītą, mieli brolei; kūr sawo broli apšalba ir sūdija sawo broli, tas apšalba zołaną ir sūdija zołaną. Bet jey tu zołaną sūdiji, tą n'esi pilditojis zołano, bet sūdža.

12. Wiens wienintelis yra zołano dawėjas, tas gal išganyti ir prąjudyti. Kas tu esi, kūr kītą sūdiji?

13. Gerą, kurie dabar sātote: šendien, arba rytoj' eisime i ši arba i tą miestą ir pasiliktume

tén metūs, kupežāufime ir wer-
simies;

14. Kurie jūs ne žinote, kas
rytoj nufibus. Nēs kas yra
jūsū gywastis? Gāras yra, kūrš
mažą wálandą paténka, bet po-
tam pragáista.

15. Už tai reikėtu jums sakyti:
jey Wiešpatys nor, ir mes gy-
wi pasiliksim', uorim ši arba
ta daryti.

16. Bet dabar giraties sawo
pasibidžawime. Wišas tošiai
gyrus yra piktas.

17. Nēs kūrš žino gér daryti,
ir ne daro, tam tai griekas.

5. Pėrskyrimas.

*Aple bagotyštės niekyste, aple kantrų
lentėjimą ir galincę malbą.*

Wey, jūs bagotiejai, werkit ir
raudošit dėl sawo bėdōs, ant
jūsū ateisenczōs.

2. Jūsū bagotyšte supūwusi,
jūsū rubai kandžū ēdami.

3. Jūsū aukšas ir sidābras
surūdijo, ir jų rūdis bus jums
ant lubimo, ir jūsū lunus ēs,
kaip ugnis. Jūs sawo stārbus
surinkot pasčiausosa dienosā.

4. Ežta, darbininkū algā,
kurie jūsū laukus nuwāle, ir
jūsū nutėaukta yra, ta šauk; ir
pjowėjū hauksmas iškāto i au-
šis Wiešpaties Žebaut.

5. Jūs linskmybėje gywėnot
ant žemės ir lėbarwot, ir sawo

širdis penėjot, kaip dienai pa-
mušimo.

6. Jūs prasūdijot teisųjį ir
užmušėt, ir jis jums ne pasi-
stengies.

7. Žaygi bukit kantrūs, mieli
brolei, iki Wiešpaties atėjimui.
Ežta, laukininkš lauk bran-
giojo žemės waisaus ir kantrūs
dėl to yra, iki sulaukęs ankstybą
ir wėlybą lyty.

8. Būkit ir jūs kantrūs ir
stiprinkit sawo širdis: nēša
Wiešpaties atėjimas arty yra.

9. Ne dusāukite prieš kits kitą,
mieli brolei, kad jūs ne bu-
tumbit prazūdgti; šta, sudža
už duriū.

10. Įmkit, mano mieli bro-
lei, ant lentėjimo ir kantru-
mo pamėiklo, prarakus, kurie
jums kalbėjo wardan Wiešpa-
ties.

11. Ežta, mes wadiname
išganųtingais, kurie ištriwōjo.
Jobo kantrumą jūs girdejot, ir
Wiešpaties galą jūs regėjot;
nēša Wiešpatys yra mielašir-
dingas ir susimilštās.

12. Bet pirm wišū daitū,
mano brolei, ne prisėkit, ney
prie dangaus, ney prie žemės,
ney nejoikią kitą prysėgą. Bet
te ejie jūsū žodis je, kas je yra,
ir ne, kas ne yra, kad jūs ne
ipultumbit i weidmainystę.

13. Jey kas kencza tarp jūsū

tai, kad Wiešpats, kaip žmonės iš Egipto gelbėjo, antrą kartą nužude tus, kurie ne tikėjo.

6. Ir angelus, kurie savo kunigaikštystę ne palaidė, bet praštojo savo gyvenimą, palaidė sūdai didžios dienės amžiniais ryšiais tamsybėje.

7. Kaip ir Sodoma ir Gomorra, ir miestai aplink esantieji, kurie lygiu budu, kaip šie, išleisavo, irėjo pastui tikrūn, ant pavėikšto statyti yra, ir kencza amžinios ugnies mūtą.

8. Ezitūgi budu ir šie sapnoriai, kurie kūnų apbjaurin, bet vyrausybės paniekin, ir aušėjausoje garbėje esanczus blūznij.

9. Bet Mitelis, vyrausas angelas kaip su vėlnu waidijosi, ir su jūm' kalbėjo dėl Moizėsaus lawono, ne drįso, daryti blūznijimo sūda, bet tare: Wiešpats te barie tamę.

10. Bet šie blūznija, apie ką jie nieko nežino, bet ką iš prigimimo numano, tamė jie pagėnda kaip neprotingi galvijai.

11. Vėda jiems! nėsa jie eina Royno keliu ir pūla i Balaamo klajojimą, naudos dėl, ir prapūla maište Korės.

12. Ezie bjauresczei lėbauja

iš jūfū mēilės weczėrū be gėdės, gānosī pātys; jie yra debesėi be wandens, wėjo šėn ir tén wāromi; padzūwė newaifingi mēdžei, dy kartų pamirę ir iš šakniū išwersti;

13. Vaisos marū wilnys, sawo paczū gėdą išputojanczos, klajojanczos žwaigždes, kurioms užlaikyta tamsybės ūkana amžiną.

14. Bet apie tolius praralamės ir Enoks, sėkmasis nu Adomo, ir taręs: štan, Wiešpats ateit su daug tūkstančiais šventųjų,

15. Sūda laikyti ant wisū, ir korawoti jų wisus bediewjus, dėl wisū darbū jų bediewiško elgimo, kūmi nusidėjo, ir dėl wisų pikto, ką kalbėjo prieš jį bediewiški griekintai.

16. Ezie murmėna ir skundžasi wisados, pagal sawo geidulus elgdamies; ir jų burna iš didžio kalba, didėy atboda mi iškeltū žmonū, naudos dėlei.

17. Bet jūs, mano mylimieji, atsiminkit tū žodžių, kurie pirm to laikyti yra Apástatū musū Bono Jėzaus Kristaus,

18. Kaip jie jums sake, kad pastiausame czėse bus apjūttojei, kurie pagal sawo paczū pageidimus bediewiškay elgiasi.

19. Ezītie ģra, kurie atfistyrīmus daro, kunišķi, Dwašēs ne tūrī.

20. Bet jūs, māno mīlimieji, pasībubawofities ant sawo šwenczausjōs wierōs per šwenta Dwaše, ir melsfities,

21. Ir išsilaitykt Diemo mēlēje, ir laukite mielaširdingytēs mušū Bono Jēzaus Kristaus, ant amžinōs ghwātōs.

22. Ir laitykt tā stirtuma, ka jūs keliū sūsimiltumbit;

23. Bet kitus su baimē išganytumbit ir iš ugniēs ištāutumbit, ir n'aplēskit apbjaurintā kuno rūbā.

24. Bet tam, kurs jus apsaugoti gal nū nufidējimo ir statyt po ašiū sawo šlowēs nebārtinus su dzaugsmā,

25. Tam Diewui, kurs wiens išmintings ģra, mušū Išgan-tojui, t'ēsie garbē ir šlowē ir galgbe ir macis, dabar ir ant wišū amžīū. Amen.

Apreiškīmas šw. Jono, Diemo mōkito.

1. Pērskyrīmas.

Basileptine septyniū listoru ir šwaigga-
džu.

Ezīs ģra āpreiškīmas Jēzaus Kristaus, kuri jam Diems dāwe, sawo tarnāms parōditi, kas ne po ilgu tur nufidūti, ir išgulde jī, ir sunte per sawo angēlā sawo tarnui Jonui;

2. Kurs ludijo Diemo žodi ir ludimā apie Jēzy Kristū, tā jīs regējo.

3. Išganytas ģra tas, kurs staito, ir kurie klawso prarawimo žodžus ir palāito, kas tamē parafyta; nēs cžēsas arty ģra.

4. Jonaš septiniems šurinkī-

mams Uzioje: malone t'ēsie su jumis, ir pašajus nū to, kurs ģra, ir kurs buwo, ir kurs ateit, ir nū septyniū dwašū, kurios ģra ties jo krašē;

5. Ir nū Jēzaus Kristaus, kurs ģra wiernas ludininks ir pirmgimys iš numirusiū, ir kunigaitštis karālū ant žēmēs; kurs mus mhlējo ir mazgōjo nū griekū, sawo krauju,

6. Ir padāre mus karāleis ir kunigais po ašim Diemo, ir sawo Tēwo: tam paczām t'ēsie garbē ir macis nū amžīū iki amžīū. Amen.

7. Ezīta, jīs ateit su debefimis, ir regēs jī wišos ātys,

ir furie i jē būre, ir kauts visās
žēmēs giminēs. Beje, Amen.

8. Aš esmi A ir O, pradza ir
gālas, taria Wiešpats, kurs gra,
ir kurs buwo, ir kurs ateit, Wi-
sagalšis.

9. Aš Jonaš, kurs taipojau
jusū brolis ir draugas wargē
esmi, ir karalštēje, ir kantrumē
Jēzaus Kristaus, buwau šaloje,
kuri wadinama Batmos, dēl
Diewo jōdzio ir dēl ludimo
Jēzaus Kristaus.

10. Aš buwau dwāšēje Wieš-
patiēs dienoje ir girbējau u
šamēs didi baltā, kaip lokiōs
trūbōs,

11. Tas tare: aš esmi A ir
O, Birmasīs ir Pastutinis. Ir
tā tu regi, tai rašhē i kny-
gas ir jūst surinkimams Ažio-
je, i Epēzā, ir i Smyrnā, ir i
Pergamā, ir i Thyatirā, ir i
Sardi, ir i Biladelpijā, ir i
Laodicēā.

12. Ir aš atšikreipjau regēti
to baltā, šu manimi kalbancō.
Ir atšikreipeš išwōdau septi-
nis aukšo listorus.

13. Ir widuj tarp tū septi-
niū listorū wienā, tas buwo
žmogaus suni lgyš, tas bu-
wo apwiltas ilgu rubu ir
apjūstas aplinē krutinē aukšo
jūsta.

14. Bet jo galwa ir jo plau-
tai buwo balti, kaip baltā wil-

na, kaip sniegas, ir jo atys kaip
ugniēs liepna.

15. Ir jo lōjos lgyš kaip
škaitwaris, 'pēcziuje žerplējš,
ir jo baltas kaip didzio wan-
dens užiņas.

16. Ir turējo septynes žwaigz-
des šawo dēšinėj rankoje, ir iš
jo burnōs išējo aštrus lārdas
dwiem āšmenim pjāujas, ir
jo wēidas žibējo kaip šwiešē
šāule,

17. Ir jē išwōdēs, pūlau-
jam i tojas kaip numirēs, ir
jis uždējo šawo dēšinę rankā
ant manēs, ir tare man: nesibi-
jotis; aš esmi Birmasīs ir Pa-
stutinis.

18. Ir Gywasīs; aš buwau
numirēs, ir štah, aš esmi gy-
was nū amziū iki amziū ir
turu raktus pēslōs bey smer-
tiēs.

19. Rašhē, tā regējēs, ir tas
gra, ir tas turēs potam nusi-
dūti;

20. Paslēptinē septyniū žwaigz-
džū, kures regējei mano dēši-
nēj rankoj; ir septynis aukšo
listorus. Septynos žwaigzdes
gra angēlai septyniū surinki-
mū, ir septyni listorei, kuras
tu regējei, gra septyni surinki-
mai.

2. Pārskatīmas.

Aturoš grāmatos, netīrā miera brān-
bāncos ir tīrītā iebraucenācāos.

Jr angēlui surinkimo Epēze
rašh: tai šāo anšai laišās
septynes žvaigždes šāvo dēš-
nēj, wāitšcjojasis widuj tarp
septyniū aušsio listorū;

2. Aš žinau tawo dārbus bej
tawo proce, bej tawo šantru-
mā, ir tawē ne gālinti kēst pi-
tūšus, ir mēginai tūs, kurie
šātoš ēšā Apāštalais, to ne-
budami, ir jūs melageis išra-
dai,

3. Jr nušenti, ir šantruma
turi, ir dēl mano wardo dirbi
ir ne pailšai.

4. Bet tai priēš tawē turu,
šad pirmajā mēilē pametei.

5. Minēš, nū šo atpūlei, ir pri-
šiwērs ir darh pirmūšus dā-
bus. Bet jey ne, ateisu taw
wēl ir tawo listory pastumsu
iš jo wietōš, jey ne prišiwerti.

6. Bet tai turi, šad tu nešenti
Nitolaitū dārbus, kuriū ir aš
nešenczu.

7. Kas ausiū tur, tas te klausu,
šā Dwāse surinkimams šāo:
šas pērgal, tam dūsu wālgiti
nūg ghwasties mēdzio, Diewo
rojuje ēšanczo.

8. Jr angēlui surinkimo Smyr-
nē rašh: tai šāo Birmas is
Paskutinis, kurlai buwo numi-
rēs ir wēl ghwās pastōjo:

9. Aš žinau tawo dārbus,
bej tawo wārgā, bej tawo ne-
turtā, (bet bagots ēš), bej blyz-
nijimā tū, kurie šātos ēšā Žy-
dais, ir ne ģra, bet ģra šētono
šūile.

10. Nešibijot to nieko, šo fen-
tēši; štay wēlnas šelis jūšū i
šalējimā imēs, jeib gunditi bu-
tumbit, ir wargo turēšit dēšimt
dienū. Buš wiernas iti šmer-
tiēs, šay dūsu taw ghwasties
wainitā.

11. Kas ausiū tur, tas te klausu,
šā Dwāse surinkimams šāo:
šas pērgal, tam ne bus ištada
nū antrojo šmerties.

12. Jr angēlui surinkimo Per-
gamoj rašh: tai šāo turis is
aštruj, dwiem ašmenim pjaū-
jenti šārda.

13. Aš žinau, šā tu darai,
ir kur tu ghwēni, kur šētono
šōstas ģra; ir nusiwērēs lai-
šais priē mano wardo, ir ma-
no wierōš ne uššighnei, ir toša
dienosa, kurosa Antipas, ma-
no wiernas lūdinis, paš jūs
nušawits ģra, kur šētons ģy-
wēna.

14. Bet māžumā šā turu priēš
tawē, šad tu tēnah turi, bešilai-
šanczū priē pamokšlo Balaam,
kurlai mokino per Balakā pa-
piktinimā padarhti po ašū wai-
kū Žyraelio, wālgit balwonū
apiērā bej šēšāuti.

15. Taipojau ir turi, besilai-
kancius prie Mikolaitų pa-
mokslo, tai netencu.

16. Prisiwerst; bet jey ne,
tai weik taw ateisu ir su jeis
karaisu karu sawo burnos.

17. Kas ausiu tur, tas te klau-
so, Iq Dwase surintimams sa-
lo: kas pergal, tam dusu wal-
git paslaptos Mannos, ir dusu
jam gera luidima, ir su luidimu
nauja warda rasyta, kuri ney
wiens ne pazysta, taip ji gau-
nasis.

18. Ir angelui surintimo Tha-
tyros rasyt: tai sawo Dievo
Sumus, turis atis taip ugnies
liepsna, ir jo kijos lyg taip
skaituvaris:

19. As zinau tawo darbus,
ir tawo meile, ir tawo pluzba,
ir tawo tikėjima, ir tawo kan-
truma, ir kad ju ilgiaus, ju
daugiaus darai;

20. Bet mazuma Iq turu
prieš tawę, kad buidi mote-
ristei Jezabel, kuri satosi esan-
ti praradene, mokint, ir mano
tarnus iswadzot, kelsant, bey
baltuonu apieros walgit.

21. Ir as czeso jei dawiau,
kad prisiwerstu nu sawo kelsy-
stes, ir ji ne prisiwercza.

22. Ezta, as je metu i lowa,
ir kurie su je wenzawonystę
perzenge, i didi wargę, jey ne
prisiwercza nu sawo darbū.

23. Ir jos waitus i smerti
uzmusi. Ir istirs wisi surin-
timai, kad as esmi perbandasis
inkstus bey širdis, ir dusu ko-
nam jusu pagal jusu darbus.

24. Bet jums sakau, bey ti-
tiems, Thytyroj' esantiems, ku-
rie ne tur tokio pamokslo, ir
kurie ne pazino setonos gilybe,
(anot ju zodbio:) as ne uzmesu
jums kitos naptos.

25. Taciau Iq turit, laitykit,
iki man ateinant.

26. Ir kas pergal, bey laito
mano darbus iki galui, tam
wale dusu ant pagonu.

27. Ir jis jus ganyš geležinė
rykste ir taip pūdzauš rykį
jus sukils;

28. Kaip nu sawo Tero ga-
wau, ir dusu jam aufrōs
žwaigzde.

29. Kas ausiu tur, tas te klau-
so, Iq Dwase surintimams sawo.

3. Përskyrimas.

*Trys gramatos, kurios udraudimas
welmatausies, bey paslaptimo.*

Ir angelui surintimo Gardije
rasyt: tai sawo, turis Dievo
dwases ir septynes žwaigzdes:
as zinau tawo darbus; nesa
warda turi, bui gyros esas, ir
negyros esi.

2. Buš budrus ir padritel-
kit, kas jau numiršta; ne

tavo darbų netikrų radau po Dievo akių.

3. Tągi minėt, kaip gavai ir girdėjai, ir laiškt, ir prisiwérst. Jėz ne budėsi, aš ateisu ant tavęs, kaip antay wogis, ir nežinoti, kurę adyng aš ant tavęs ateisu.

4. Jrgi ne daug wardū turi Sardije, kurie sawo rubų ne ištepe, ir jie su manim wáitfczós baltūse rubūse; nės jie to werti.

5. Kas pėrgal, tas bus aprėdyts baltais rubais, ir aš jo wárda ne išgesysu iš ghwasties knygū, ir jo wárda išpažysu po atim mano Tėwo, bej po atim jo angėlū.

6. Kas ausiū tur, tas te Klaus, tą Dwase surintimams šako.

7. Jr Angėlui surintimo Bidelapioj rašyt: tai šako Szwentafis, Teisusis, kursai tur Dowido rátką, kursai atrakina, ir neį wiens ne užrakina, kurs užrakina, ir neį wiens ne atrakina.

8. Aš žinau tavo darbų. Szta, dawjau pirm tavęs atwiras buris, ir nieks ne gal jas užrakinti; nės tu maž įlās turi, ir mano žodi palaikei ir mano wardo ne užfigynei.

9. Szta, aš dūsu iš pėtono šuilės, kurie šakos, esą Jybai, ir to niera, bet melūja. Szta,

aš padarysu, kad jie ateis ir melsis prie tavo kojū ir išpažis, kad aš tavę mylėjau.

10. Kadangi tu palaikei žodi mano kantrumo, ir aš tavę palaičysu nūg adynōs pagundimo, ateisenczo ant wiso swieto apskritumo, gundit ghwēnanczus ant žėmės.

11. Szta, ateimi wėit; laiškt, tą turi, kad nieks ne imtu tavo wainišką.

12. Kas pėrgal, tą padarysu stulpū mano Diewo bažnyczoje, ir ne išeis daugiaus. Jr rašysu ant jo mano Diewo wárda, bej naujōs Jeruzalės wárda, mano Dievo miesto, turi iš dangaus žemyn ateit, nū mano Dievo, ir mano wárda, naujaji.

13. Kas ausiū tur, tas te Klaus, tą Dwase surintimams šako.

14. Jr angėlui surintimo Daodicēoj' rašyt: tai šako Amen, wiernas ir teisus ludiniks, pradžia Dievo sutwėrimo:

15. Aš žinau tavo darbų, kad neį šalts, neį šilts esi; at kad butumbei ar šalts ar šilts!

16. Bet kadangi drungnas esi, ir neį šalts neį šilts, išspjāus tavę iš sawo burnōs.

17. Tu sakai: aš esmi bago-

tas ir wiso pilnas esmi abel-

naš, ir niēto ne priwala; ir ne žinaiši ēšas bēdnas ir war-
gingas, ūbags, ašlas ir nūgas.

18. Aš taw rōdiju, kaš ausho
pirktumbei iš manes, ugnimi
cypstīto, kaš pralobtumbei, beš
baltū rūbū, kaš apšiwilktum-
bei, kaš ne paširoditu tawo
nūgystēs gēda, ir tepš šawo
ašis ašiu mōstimi, jeib maty-
tumbei.

19. Kurus mylu, tus barū ir
baudzu. Tanži buš šukrus ir
prišiwērš.

20. Sžtaš, aš stowju uš du-
riū ir tuzgenu. Jey šas mano
balšo išgirs ir duris atwērs,
paš tā ieisu ir walarēnē su
jūmi laišysu, ir jis su manimi.

21. Kaš pērgal, tam dūšu
šēdēt su manimi ant šawo šōsto,
kaip aš pērgalējau ir šēdausi
su šawo Tēwu ant jo šōsto.

22. Kaš ausiū tur, tas te klaw-
šo, tā Dwaše šurintimams šašo.

4. Pērskyrimas.

Antras reģējimas apie šōsta šlowēs ir
garbēs Tēwo.

Botam reģējau, ir štaš, dursš
būwo atwertos dangui, ir pir-
masis balsas, kuri girdejšes bu-
wau su manim kalbant kaip
trūba, tare: kopš šēn, aš taw
parōdīšu, kas po šio bus.

2. Jz tūjau dwāšēje radausi.

Jz štaš, šōstas būwo pastatys
danguje, ir ant šōsto šēdējo
wiens.

3. Jz šēdīšis žurēti būwo lgg
kaip ašmenēlis Jaspis ir Sar-
dis; ir dangaus jūsta būwo
aplinš šōstā, žurint lgi Sma-
ragdai.

4. Jz aplinš tā šōstā būwo
dwidēšimts ir šeturi šōstai, ir
ant tū šōstū šēdējo dwidēšimt
ir šeturi wyresnieji, baltais
rubais apwiłkti ir turi ant
šawo galwū ausho mainitus.

5. Jz iš to šōsto išējo žaibai,
perkunai, beš balsai; ir sep-
tyni žiburei ugnimi dēge ties
tū šōstu, kurios yra septynos
Diewo dwāšes.

6. Jz ties tūm šōstu būwo
stiklinis ēžers, lggus kristolui;
ir widurij' šōsto, beš aplinš
šōstā šeturi, žwērys, pilni ašiu,
pryšatije ir užpašalije.

7. Jz pirmasis žwēris būwo
lggus lūtui, ir antras žwēris
būwo lggus wēršui, ir trēcza-
sis turējo gpmi, kaip žmogus,
ir šetwirtasis žwēris lggus le-
kianczam erēlui.

8. Jz kožnas tū šeturiū žwēriū
turējo po šēšis sparnus aplin-
šus, ir būwo widurij pilni ašiu,
ir ne turējo neš jōšio atilšio
neš dienaš neš nakti, ir tare:
šwēntas, šwēntas, šwēntas
Diewas, Wiešpats, Wišagal-

fið, kufs buwo, ir kufs þra, ir kufs ateina.

9. Jz tiems žvėrimis būdant þlowę, beþ garbę, beþ dėta-
wone, sėdincjam ant sosto, gę-
wu ęsancjam nū amžiū iki
amžiū,

10. Pūle dwidėþimt ir keturi
wyresnieji po ašiū to, ant sosto
sėdinczio, ir meldėsi tą, kufs
gęwas þra nū amžiū iki amžiū.
Jz sawo mainifus mėtė ties
sostu, ir tare:

11. Wieþpatie, tu werts esi
imti þlowę, beþ garbę, beþ
stiprybę; nės tu wisus daittus
sutwėrei, ir per tawo wālę jie
sawo butybę tur ir sutwėrti þra.

5. Pėrskyrimas.

*Arifus lutas ir awinėlis, nauja giesmė
garbinamas.*

Jz aþ regėjau dėfinėje ant
sosto sėdinczio kęngas, raþy-
tas iš widaus ir iš wirþaus,
uþpeczwėtitas septyneis pėczwė-
timis.

2. Jz regėjau drūtą angėlą,
sałanti didžū balsu: tas þra
wertas, tas kęngas atwėrti,
beþ pėczwėczus atplėšt?

3. Jz neþ wiens neþ dangui,
neþ ant žemės, neþ po žemė
ne galėjo tas kęngas atwėrti,
neþ žurėt į jas.

4. Jz aþ werčiau labą, lab
neþ wiens ne buwo werts iš-

raðtas, tū kęngū atwėrti ir
skaityti, neþgi į jas žurėti.

5. Jz wiens anū wyresnų
tare man: ne werf! ęžtaþ, pė-
galėjo lutas, kufsai þra iš gi-
minės Judo, Dowido þaknis,
atwėrti kęngas, beþ atplėšt jū
septynis pėczwėczus,

6. Jz aþ regėjau, ir þtaþ wi-
duj sosto beþ anū keturiū žvė-
riū, ir widuj wyresnų stowėjo
Awinėlis, kaip butu nužawin-
tas, ir turėjo septynis ragus,
beþ septynes aķis, kufios þra
septynos Diėwo dwąses, sūstos
į wisas žemės.

7. Jz jis atėjęs ėme kęngas
iš dėfinės to, ant sosto sėdin-
czio.

8. Jz jam kęngas imant,
anie keturi žvėrys, beþ dwidė-
þimts ir keturi wyresnieji pūle
ties Awinėliū, ir kožnas turėjo
arpas beþ auřso blūdus, pil-
nus smillamū žolū, toktai þra
þwentųjū malbos.

9. Jz naują giesmę giedoda-
mi, tare: tu werts esi, imti
kęngas, beþ atplėšt jū pėczwė-
czus; nės tu esi nužawints, ir
mus Diėwui atpirkai sawo
kraujū, iš wisokiū giminū, beþ
liežuwiū, beþ žmonū, beþ pa-
gonū.

10. Jz padarei mus musū
Diėwui karāleis bei kunigais;
ir mes buřim karālei ant žemės.

11. Jz aš regėjau, ir išgirdau balsą daugumo angelų aplink sōstą, bej aplink anūs žwėris, bej aplink wyresnius, ir jū skaitlus buwo daug tūstanczū kartū tūstanczū.

12. Jz tare didžū balsu: Awinēlis nužawintasis, werts yra, imti stiprybę ir bagotyštę, ir išminti, ir drutybę, ir garbę, ir šlowę, ir laupšę!

13. Jz wišą sutwėrimą, ēsan-
ti danguj bej ant žemės, bej po žemė, bej marioja, ir wiš, kas jūse yra, girdėjau šasant: sėdinczam ant sōsto bej Awinēliui t' esie laupšē, bej garbē, bej šlowē, bej waldba nū am-
žiū iki amžiū!

14. Jz teturi žwėrys tare: Amen. Jz dwidėšimt ir teturi wyresnieji parpūlę melbēsi to, kuršai ghwos yra nū amžiū iki amžiū.

6. Pėrskyrimas.

Apie atplėšimą šėkeriū pėczwēcū.

Jz aš regėjau, kad Awinēlis pėczwēcū wieną atplėšę; ir girdėjau teturiū žwėriū wieną šasant, nėj peršūno balsū: eišš ir pažūrēt!

2. Jz aš regėjau, ir šta, balts arklys, ir ant to sėdėšis turėjo šilpini; ir jam buwo dū-
tas wainikas, ir jis išėjo per-

galėdamas, ir kad daugiaus pė-
galėtu.

3. Jz kaip antrą pėczwėti at-
plėšę, girdėjau antrą žwėri sa-
santi: eišš ir pažūrēt!

4. Jz išėjo kīts arklys, tas
buwo raudons, ir ant jo sėdin-
czam buwo dūta, pašąj atimt
nū žemės ir kad kīts kītus nu-
žawintu; ir jam buwo dūtas
didis kėrdas.

5. Jz kaip trėczą pėczwėti at-
plėšę, girdėjau trėczą žwėri
šasanti: eišš, ir pažūrēt. Jz
aš regėjau, ir šta, jūds ar-
klys, ir ant jo sėdėšis turėjo
šwarczus šawo rankoj.

6. Jz išgirdau balsą tarp tū
teturiū žwėriū šasanti: kwēcū
šaitas už wieną grašt, ir trys
miežū šaitai už wieną grašt;
ir aliejų bej wyna ne pažėist.

7. Jz kaip tetwirtą pėczwėti
atplėšę, išgirdau balsą tet-
wirtho žwėriēs, šasanti: eišš ir
pažūrēt!

8. Jz aš regėjau, ir šta,
arklys palwas, ir ant jo sėdīs
wardu buwo smertis, ir pelā
ėjo pastų jė. Jz dūta buwo
jiembwim walē, nužawinti
tetwirtą dalē ant žemės, kėrdu
bej badū, ir smerczū bej žwė-
rimis ant žemės.

9. Jz kaip penktąjį pėczwėti
atplėšę, regėjau po altoraus
dušias tū, kurie nužawinti bu-

wo dėl Dievo žodžio, ir dėl
lūbimo, kuri jie turėjo.

10. Ir jie šaukė didžų balsų,
tardami: Viešpatie, tu šven-
tašis ir teisusis, ikišiolei tu ne
sūbiji, neį atlėkšiji mūsų krau-
ją ant tū, kurie ant žemės gy-
vėna?

11. Ir būtas buvo ložnam
jų baltas rūbas ir buvo jiems
sakyta, kad dar išsetus trum-
pintėli cėsę, iki pilnai prisi-
dėtu jų drangai ir brolei, kurie
taipojau dar busę nužawinti,
lyg kaip jie.

12. Ir aš regėjau, jė šėsta
pėczwėti atplėšę; ir štai pa-
stėjo didis žemės padrebėjimas,
ir saule pastėjo jūda, kaip ašu-
tinis jaks, ir mėnū buvo kaip
kraujas.

13. Ir dangaus žwaigždes
pūle ant žemės, lyg kaip pyg-
medis savo pygas nukrečia,
didžio wėjo pajūbėts.

14. Ir dangus atstėjo, nėį
knogos sumynotos, ir wisi kal-
nai beį šalos buvo pajūbin-
tos iš savo wietū.

15. Ir karālei ant žemės, beį
wyrāusieji, beį bagotieji, beį
žalnierū wresnieji, beį ga-
lingieji, beį wisi bernai, beį
wisi walnieji slėpėsi gilūse dū-
bėse beį ūlosa prie kalnū;

16. Tardami kalnams beį
ūloms: užgrūkit mus ir pa-

slėptit mus nū atū to, kuriai
ant sosto sėd, ir nū Awinėlio
lėkšto;

17. Nėsa atėjo dide diena jo
lėkšto, ir las gal išstowėti?

7. Pėrsakymas.

Surinkimo palintšminojimas smutname
cēsė.

Ir potam regėjau teturis an-
gėlus stowint ant teturiū žemės
lampū, tie laike teturis žemės
wėjus, kad ne pūstu neį joks
wėjas ant žemės, neį ant mā-
riū, neį ant neį jotio mēdzio.

2. Ir aš regėjau kitą angėlą
užkopanti nū saulės užtė-
jimo, tas turėjo pėczwėti gy-
wojo Dievo ir šaukė didžų
balsų aniems teturiems angė-
lams, kuriems būta išlādīt žė-
mę beį mares.

3. Ir tare: ne išlādīt žėmę,
neį mares, neį mēdzus, iki už-
pėczwētijim tarnus mūsų Die-
wo ant jų laktū.

4. Ir aš girbėjau staitly už-
pėczwētītū, šimts ir tetures-
dėšimt ir teturi tūkstanczei,
kurie buvo užpėczwētiti iš wi-
sū giminū waitū Izrael.

5. Iš giminės Judo dwylka
tūkstanczū užpėczwētiti; iš gi-
minės Ruben dwylka tūkstanc-
czū užpėczwētiti; iš giminės
Gad dwylka tūkstanczū užpė-
czwētiti;

6. Jūs giminės Ašer dvylika tūkstančių užpėchwėtiti; iš giminės Naptali dvylika tūkstančių užpėchwėtiti; iš giminės Manasse dvylika tūkstančių užpėchwėtiti;

7. Jūs giminės Simėono dvylika tūkstančių užpėchwėtiti; iš giminės Levi dvylika tūkstančių užpėchwėtiti; iš giminės Izacharo dvylika tūkstančių užpėchwėtiti;

8. Jūs giminės Zabulono dvylika tūkstančių užpėchwėtiti; iš giminės Jozėpo dvylika tūkstančių užpėchwėtiti; iš giminės Benjamin dvylika tūkstančių užpėchwėtiti.

9. Botam regėjau, ir štai, didis pulkas, kuri ne vienas ne galėjo pastaityti, iš visų pagonių, ir žmonių giminų, ir liežuvių, ties šostu stovis, ir ties Awinėliu, apvilkti baltais rubais, ir verbas jų raktosa,

10. Jūs šauke didžiū balsu, tarędami: išgánims t'ėsie tām, ant šosto šėdinciam, mūsų Dievui beį Awinėliui.

11. Jūs visi angėlai stovėję aplink šostą, ir aplink vyresniūsus, ir aplink keturis žvėris, ir pūle ties šostu ant šawo wėido ir mēdėsi Dievo,

12. Jūs tare: Amen, laupsė ir garbė ir išmintis ir dėkavone ir šlovė ir stiprybė ir dru-

tybė, t'ėsie mūsų Dievui mūsų amžių iki amžių. Amen.

13. Jūs atšakydams viens vyresnųjų, tare man: kokie šie baltais rubais apvilkti? ir iš kur jie atėjo?

14. Jūs atš jam tariau: Bone, tu žinai. Jūs jis tare man: šie yra tie, kurie atėję iš didžiū wargų, ir šawo rubus mazgoję, ir šawo rubus šwiefus padare kraujė Awinėlio;

15. Todėl jie ties Dievo šostu yra, ir jam šlūžija dieną ir naktį jo bažnyčioj. Jūs ant šosto Šėdėsis gywes ant jų.

16. Jie daugiaus ne alks, neį trūkš, irgi jūs ne užpuls neį šaulė, neį nejoks twantas.

17. Mēs Awinėlis, kurs wiburij šosto yra, jūs ganyš ir wadjos prie gyvūjų wandens weršmų; ir Dievas nušlostis wifas ašaras mūsų akių.

8. Pėrskyrimas.

Treciasis regėjimas ir atpėšimas šėmės pėchwėtės.

Jūs taip šėmą pėchwėti atpėše, ragosi tyla danguj neį per pūšę abyns.

2. Jūs atš regėjau septynis angėlus, kurie stėjosi ties Dievū, ir buwo jiems dūtos septynos trūbos.

3. Jūs kiti angėls atėjęs stėjosi pas altorų ir turėjo aukšo

rūtinimo ryšką; ir jam buvo dūta daug smilkimo žolų, kad dūtu maldoms visų šventųjų, ant aukso altoriaus ties sosto.

4. Jėr smilkimo dūmai nū malbū šventųjų pasikėlė nū angelo rankos po Dievo akių.

5. Jėr angelas ėmęs tą rūtinimo ryšką, pridėjo ugnimi nū altoriaus ir iškratė tą ant žemės. Jėr buvo girdėti balsai ir perlūnai ir žaibai ir žemės drebėjimai.

6. Jėr tie septyni angelai su septynomis trubomis buvo pasitaisę trūbit.

7. Jėr pirmasis angelas trūbijo. Jėr radosi ledai be ugnis su krauju sumaišita, ir pūle ant žemės. Jėr trečia dalis žemės subėgė, ir trečia dalis medžių subėgė, ir visa žala žolė subėgė.

8. Jėr antras angelas trūbijo. Jėr pūle nęp didis kalnas ugnimi begas į mares. Jėr trečia dalis marių pavirto į kraują;

9. Jėr trečia dalis gyvųjų su-tvėrimū mariofa numirė; ir trečia dalis akrutū buvo pagadita.

10. Jėr trečias angelas trūbijo. Jėr pūle dide žvaigždė iš dangaus, ta dėgė kaip žiburys ir pūle ant trečios dalies upių ir ant wandens šulinių.

11. Jėr vėrdas tōs žvaigždės wadinams mėtelė; ir trečia da-

lis wandenū pastojo mėtelėmis. Jėr daug žmonū numirė nū tū wandenū, kadangi jie taip kar-tus buvo pastoję.

12. Jėr ketvirtas angelas trūbijo. Jėr buvo ištikta trečia dalis saulės, ir trečia dalis mėnesio, ir trečia dalis žvaigždžių aptėmo, ir dienōs trečia dalis nęšviete, ir naktis taip jau.

13. Jėr aš regėjau ir girdėjau vieng angelą lėfianti per dangaus widurį ir sakanti didžū balsū: bėda, bėda, bėda gyvėnantiesiems ant žemės, dėl tū balsū trūbū tū trijų angelū, kurie dar tur trūbit.

9. Pėrskyrimas.

Apie Prieškriti wakarū ir rytū žėmėje.

Jėr penktas angelas trūbijo. Jėr regėjau žvaigždę pūlusę nū dangaus ant žemės, ir dūtas buvo jam raktas šulinio be-dugnio.

2. Jėr jis atdare šulinį be-dugnio. Jėr išėjo dūmai iš to šulinio, kaip dūmai didžio pėczaus; ir aptėmo saulė, be u-ras nūg dūmū to šulinio.

3. Jėr iš tū dūmū atėjo žogai ant žemės. Jėr jiems buvo dūta šyla, kaip angys ant žė-mės šylōs tur.

4. Jėr buvo jiems sakhta, kad ne pažėistu žolę ant žemės, nę to žalōjencio, nę tōkio medžio,

bet tiktaj žmones, ne turin-
czus Dievo pēczvēti ant sava
laktū.

5. Ir būta ziems buwo, kad
jūs ne numarintu, bet jūs kan-
kintu czēlus pentis mēnesius;
ir jū kancza buwo kaip kancza
škorpijono, kad žmogų ištāda.

6. Ir tosa dienos žmones
šmerczio jēškos, ir ji ne rās;
norēs mirti, ir smertis nū jū
bēgs.

7. Ir tie žogai lvgus gra žir-
gams, i kārą pataisytiems; ir
aut jū galvū neh wainītai
aušui lvgus, ir jū wēidai lvg-
us žmonū wēidams.

8. Ir turėjo plāntus, kaip
moterū plauktai, ir jū dantys
buwo kaip lūtū.

9. Ir turėjo šārtvus, kaip
geležinas šārtvus; ir bilbėjims
jū sparnū, kaip wēžimū bilbē-
jims iš daugumo žirgū, i kārą
bēganczū.

10. Ir turėjo ūdegas, lvges
škorpijonams, ir buwo gylei jū
ūdegosa; ir ziems buwo walē,
žmones išlābit czēlus pentis
mēnesius.

11. Ir turėjo ant sawes la-
rāly, angėlą iš bedūgnio, tas
wardu ēbrēšlaj Abaddon, ir
grytišlaj tur wārdą Apolljon
(Išgaistintojis).

12. Wiena bēda pērėjo, štaj,
dar dwi bēdi ateit potam.

Ṙ. Ṙ.

13. Ir šeštasis angēlas trū-
bijo. Ir aš išgirdau balsą iš
keturiū lampū aušjo altorais
po Dievo atū.

14. Tas tare šeštam angēlui,
kursai turėjo trūbą: atrišl ke-
turiš angēlus, surištus pas bi-
dę upēs srowę Eupratą.

15. Ir walni pastōjo tie ke-
turi angēlai, kurie gatavi bu-
wo ant wienōs abynōs ir ant
dienōs ir ant mēnesio ir ant
mėto, kad nužubytu trēcą žmo-
nū dalį.

16. Ir skaitlus waisko raite-
liško buwo daug tūkstanczū
laktū tūkstantis; ir aš girdejau
jū skaitly.

17. Ir taip aš regėjau žirgus
regėjime ir ant jū šedinczus,
kad turėjo ugningus, ir gelto-
nus bey sėringus šārtvus, ir
žirgū galwas kaip lūtū galwas,
ir iš jū nasrū išėjo ugnis ir
dumai ir sēra.

18. Tū trijų buwo nužawyta
trēcza balis žmonū nū ugniēs,
ir nū dumū, bey sērōs, iš jū
nasrū išeinanczū.

19. Mēsa jū šyla buwo jū
nasrūse, ir jū ūdegos buwo lvg-
gios žaltimis ir turėjo galwas,
ir tūmis išlādą dāre.

20. Ir dar lito žmones, kurie
ne buwo nužawiti tomis slo-
gomis, neh prisitwerte nū dar-
bū sawo rankū, kad ne melstus

welnū, beļ iļ auljo, ſidābro, wāro, akmens beļ mēdzio darrtū balwonū, ne gālinczū neļ žurēt, neļ girdēt, neļ waiļķczot;

21. Kurie taipjau ne prīfwerte nū ſawo razbajū, žņņstēs, ķeļķāwimo beļ waghstēs.

10. Pērskyrimas.

Jonas prarņja ķņģeļ.

Jr aļ regējau ķitā drūtā angēlā, nū dangaus žemņn ateiñanti, tas buwo debesim aprēbpts, ir dangaus jūstas ant jo galwōs, ir jo wēidas ķaip ſaule, ir jo lōjos ķaip ugniēs ſtulpai.

2. Jr jis turējo ſawo ranķoj' ķņģeļes atwērtas. Jr jis dēķiņ ſawo ķojā ſtāte ant marū ir ķaire ant žēmēs.

3. Jr jis ķauķe dibzū balſu, ķaip lūtas rēķia; ir jam beķauķiant ķalbējo ſeptņni pērķūnai ſawo balſus.

4. Jr ķaip ſeptņni pērķūnai ſawo balſus buwo ķalbēje, aļ jūš norējau raķņt. Taļ iķģirdau balſā iļ dangaus, man ſāķanti: użpēcżvētiļ, ķā ſeptņni pērķūnai ķalbējo, tai ne raķņt.

5. Jr angēlas, ķuri regējau ſtowinti ant marū ir ant žēmēs, paķēļes ſawo ranķā dangun,

6. Prieķe prie Ģņwojo nūģ imģiū iķi amģiū, ķurķai dangū

ſutwēreļ ir ķas tamē ģr, ir žēmeļ ir ķas toje, beļ mareļ ir ķas toķa, ķad potam neļ jōķģ cķeļo jau ne buš.

7. Bet dienōķa balſo ſēķmo angēlo, ķad jis trūbiķeļ, taļ tur iķķpilbīta but paķlēptiņē Diewo, ķaip apķāķeļ ſawo tarñams beļ prārāķams.

8. Jr aļ iķģirdau balſā iļ dangaus wēļ ſu manim' ķalbanti ir ſāķanti: eiļ, imļ atwēraķeļ ķņģeļes iļ ranķōs angēlo, ſtōwincžio ant marū beļ ant žēmēs.

9. Jr aļ nuķjeļ paķ angēlā, tariau jam: dūļ man tas ķņģeļes. Jr jis tare man: imļ ir prarņķ jaķ; ir pilwē taw ſķaudēs, bet tawo burnoj buš ſāķbzōs ķaip mebuš.

10. Jr aļ ēmeļ tas ķņģeļes iļ angēlo ranķōs, jaķ prarņjau; ir ſāķbzōs buwo mano burnoj ķaip mebuš, ir man jaķ ſulwāļģius, pilwas pagāwo ſķaudēt.

11. Jr jis tare man: tu wēļ turi prarāķaut, žmonēms ir paģonams ir lieķņwģjams ir ķarālū daugumui.

11. Pērskyrimas.

Aple dū ſubiniķķ, ju urēķa, ir ķas tiems iķķķis.

Jr man buwo dūta nēndre, laķķai lģģi, ir tariaķa: ķēķķis.

ir matot Dievo bažnyčia, bey altory, ir tenay Dievą mel-
dzenciusus.

2. Bet widutini prybazyti
išmest ir ne matot jį, nėra jis
pagonams dūtas; ir šventą
miestą jie sumindzos per te-
tures dėšimt ir du mėnesy.

3. Ir aš dūsu šavo dwiem
lubinintam, ir jūdu prara-
šaus tūkstantis du šimty ir
šesdesdėšimt dienų žalais apfi-
bėje.

4. Szūdu yra du alyvū mė-
dzu ir du žiburu, stowinczu po
akiū žemės Dievo.

5. Ir jey kas jūdy nor pa-
žėist, tay ugnis iš jūdwiųjų
burnos išejusi, suėst jūdwiųjų
neprietelus; ir jey kas jūdy
nor iškādīt, tas tur taip nu-
žawits buti.

6. Sziedwiiem walē, dangy
užrakint, kad ne lytu dienosą
jūdwiųjų prarakawimū; ir wā-
lę tur ant wandens, i kraują
pawėrst, ir žemę ištīt wiso-
tiomis šlogomis, kaip tantey
jūdu nor.

7. Ir jiemdwiem lūdimą sa-
wo pabaigius, ans žwėris, tur-
sai iš bedūgnio iškūpa, su
jiemdwiem karāus ir jūdy pėr-
galėjęs nužawits.

8. Ir jūdwiųjų lawónai gulės
ant ulhyčōs didzojo miesto, kirs
warhu dwāšiklų Sodoma bey

Egypas, kur musū Wiešpats
nukrūjavotas.

9. Ir maths jūdwiųjų lawó-
nydy keli žmones, ir giminės,
ir liežuwjei, tris dienas bey
pūšę, ir ne dūs jūdwiųjų lawó-
nydy idēt i lapus.

10. Ir ant žemės ghwėnan-
tieji dzaugfis iš jūdwiųjų ir
linksmay elgfiš ir dōwanas
kits kitam sus; nėra tūdu prā-
raku kankino tus, kurie ant
žemės ghwėno.

11. Ir po trijų ir po pūšės
dienos iėjo i jūdy ghwasties
Dwāse iš Dievo; ir stojosi
jūdu ant šavo lojų, ir dibe
baine užpūle tus, kurie jūdy
māte.

12. Ir jūdu išgirdo dibi bal-
są, jiemdwiem satanti: užlop-
tita šen. Ir jūdu užkūpo i
dangy dėbestį, ir māte jūdy jū
neprietelei.

13. Ir tą pacę adyną radofi
dibis žemės padrebėjimas, ir
dėšimta miesto dalis sugruwo,
ir užmušti buwo tamē žemės
padrebėjime septyni tūkstanczei
wardai žmonū; ir kiti nusigan-
dę darwe garbę dangaus Diewui.

14. Antroji bēda pėrėjo, štay,
treczoji bēda ateit umay.

15. Ir sėtmafis angelas trū-
bijo. Ir radofi dibi balsai
danguje, tie tare: šwieto kara-
lystēs tēto musū Wiešpaczui

ir jo Kristui, ir jis karalāus nū amžiu iki amžiu.

16. Ir dwidėšimtis ir keturi myresnieji, kurie sėdėjo po Dievo atliu ant savo krėslu, pūle ant savo mēdo Dievo meldėsi.

17. Ir tare: dėlawojam tam, Wiekpatie, wisagalisis Diewe, kūr tu esi, ir buwai, ir busi, kad priėmęs savo bidę maci, wiespatauji.

18. Ir pagonai yra papylę, ir atėjo tawo kėrptas, ir numirusiū cžėsas, sūdit ir dūt alga tawo tarnams, praralamis ir šwentiemsiems ir tiems, kurie tawo warbo bijos, mažiems ir didiems; ir pagadit, kurie žemę pagadino.

19. Ir Dievo bažnyčia buvo atwėrta dangui, ir stryne jo testamento buvo regėta jo bažnychoj; ir radosi žaibai ir balsai ir pertūnai ir žemės drebėjimai ir didi ledai.

12. Pėrskyrimas.

Retmirtas regėjimas apie karawimą ir pėrgalėjimą surinkimo Dievo.

Ir didis žėnklas pasirode dangui: moteriškė, saule aprėdyta ir mėnū po jās kojū, ir ant jās galwos wainikas dwylis žwaigždų.

2. Ir ji buvo nēščia ir rēle, ir buvo begimdanti kūdikį ir

didžus skaudėjimus kente prieš pagimbimą.

3. Ir pasirode kitz žėnklas dangui, ir štan, didis raudons smākas, turis septynes galwas ir dėšimti ragū ir ant savo galwū septynis wainikus.

4. Ir jo ūbega traute trėczą žwaigždų dalį ir numete jas ant žemės. Ir tas smākas stōjos ties tą moteriškę pagimbysencę, kad jei pagimbžus jās kūdikį prarytu.

5. Ir ji pagimde suny, wai-kėli, ganyšenti wisus pagonus geležine ryškė. Ir jās kūdikis buvo paimts Diewop ir jo sōstop.

6. Ir moteriškė pabėgo į pūs-cią, kur turėjo wietą, Dievo pataisyta, kad tēnā išlaidyta butu tūkstantis dy šimty ir šėšidėšimtis dienū.

7. Ir radosi kowa dangui: Mitelis, bej jo angėlai karāwo su smakū, ir smāks karāwo bej jo angėlai;

8. Ir ne pėrgalėjo, neygi jū wietā ne buvo daugiaus rasta dangujė.

9. Ir buvo išmestas didysis smākas, senasis žaltys, kūr wadinams wėlnas ir šėtons, išwadzojasis wisa šwietą, ir buvo mēstas ant žemės, ir jo angėlai tēnjau mēsti buvo.

10. Ir aš išgirbau didi bal-

Ja, tārtanti danguj: dabar iſ-
gānims ir ſtiprybe ir karalyſte
muſū Dievo, ir macis jo Kri-
ſtaus paſtōjo, kadangi atmeſtas
yra apſkūſtojis muſū broliū,
kurſai jūs apſtunde dieng ir
nākti paſ Dievā.

11. Ir jie pērgalējo jē Awi-
nēlio kraujū ir žodžū ſawo lu-
bijimo, ir ne mēlējo ſawo gh-
waſtiēs iti ſmerczio.

12. Todēl dzauglities jūs
dangus, ir wiſi tamē ghwēnā.
Bēda ghwēnantiems ant žēmēs,
bey ant mārū, nēſa wēlnas
nueit žemyn paſ jūs, turēdams
didi ſerſtā, ir žino, maž cžēſo
turis.

13. Ir ſmāls matydamasi ant
žēmēs iſmeſtas, perſekinējo tā
moteriſtē, kuri waitēli buwo
pagimdzusi.

14. Ir tai moteriſtei buwo
dūtu du ſparnu, laiſp didžio
erēlio, kad i pūſcā lēktu, i ſa-
wo wietā, kur iſlaidyta butu
wienā cžēſā ir dy cžēſy ir puſē
cžēſo, aſtu nū žalcžio wēido.

15. Ir žaltis iſlēido ant mo-
teriſtēs iſ ſawo naſrū wān-
deni, laiſp ſrowē, kad jē nuſlan-
dintu.

16. Bet žēme pagēlbējo mo-
teriſtē ir ſawo naſrus atwē-
ruſi, praryjo ta ſrowē, kurē
ſmāls iſ ſawo naſrū iſlēido.

17. Ir ſmāls pērpjlo ant mo-

teriſtēs, ir nuējo karānt ſu li-
kuſeis jōs giminēs, kurie Die-
wo priſākimus laiſo, ir tur lu-
bijimā Jēzaus Kriſtaus.

13. Pērkrymas.

Aple ſeptyngalwi ir dwiragt žwēri

Ir aſ ſtojaus pie marū žiezdrū,
Pērk. 13, 1. Ir regējau žwēri
iſ marū kūpanti, taſ turējo
ſeptynes gālwas ir dēſimt ra-
gū, ir ant ſawo ragū ſeptynis
wainitus, ir ant ſawo gālwi
wardus blūznijimo.

2. Ir žwēris, kuri regējau,
buwo lygus pardui, ir jo lōjos
laiſp mēſlōs lōjos, ir naſrai
lūto naſrai. Ir ſmālas dawe
jam ſawo ſtiprybē ir ſawo
krēſlā ir didē maci.

3. Ir aſ regējau jo gālwi
wienā, nē ſmertnāž ižeiſtā;
ir jo ſmertibla rona iſghjo,
ir wiſa žēme dywijos to žwē-
riēs,

4. Ir melbēſi ſmālo, kurſai
dawe māci žwēru, ir melbēſi
to žwēriēs, tarydami: kaſ tam
žwēruui lygus? ir kaſ ſu jūm
gal karānt?

5. Ir jam buwo dūti naſrai,
kalbēti didžus daiktus, bey blūz-
nijimus, ir buwo jam dūta, kad
iſlittu ſeturesdēſimt ir dy mē-
neſy.

6. Ir jis atwēre ſawo naſrus
ant blūznijimo priēš Dievā

ir jo Kristui, ir jis karalāus
nū amžiu itī amžiu.

16. Jz dvidešimtis ir keturi
vyresnieji, kurie sėdėjo po Die-
wo akiū ant savo krėslių, pūle
ant savo veido Dievo melbėsi,

17. Jz tare: bėlawojam tau,
Wiespatie, wisagalisis Diewe,
kurs tu esi, ir buwai, ir busi,
kad priėmēs savo didę mact,
wiespatāuji.

18. Jz pagonai yra paphle,
ir atėjo tawo kėstas, ir nu-
mirusių cėsas, sūdit ir būt alga
tawo tarnams, prarastams ir
šwentiemsiems ir tiems, kurie
tawo wardo bijos, mažiems ir
didiems; ir pagadit, kurie žėmę
pagadino.

19. Jz Dievo bažnyčia bu-
wo atwėrta danguj, ir skryne
jo testamento buvo regėta jo
bažnyčioj; ir radosi žaibai ir
balsai ir perkūnai ir žėmės
brebėjimai ir dibi lebai.

12. Peršyrimas.

Atwirtas regėjimas apie karawimą ir
pėrgalėjimą šwintimo Dievo.

Jz didis žėntlas pasirode dan-
guj: moteriskė, saule aprėdyta
ir mėnū po jės lojū, ir ant
jės galwos wainikas dwylis
žwaigždū.

2. Jz ji buvo nēščia ir rėle,
buwo begimbanti kūdikī ir

bidzus staudėjimus kente prieš
pagimbimą.

3. Jz pasirode kīts žėntlas
danguj, ir štan, didis raudons
smālas, turis septynes gālwas
ir dėšimti ragū ir ant savo
galwū septynis wainikus.

4. Jz jo ūbega traufe trėczą
žwaigždū dalī ir numete jas
ant žėmės. Jz tas smālas što-
jos ties tą moteriskę pagim-
dyencę, kad jei pagimbzus
jės kūdikī prartytu.

5. Jz ji pagimde suny, wai-
kėli, ganyenti wisus pagonus
geležine ryškė. Jz jės kūdikis
buwo paimts Diewop ir jo
šostop.

6. Jz moteriskė pabėgo i pūs-
cia, kur turėjo wietą, Diewo
pataisytą, kad tēnā išlaidyta
butu tūstantis dy šimty ir
šėšidėšimtis dienū.

7. Jz radosi kowa danguj:
Mitelis, bej jo angėlai karawo
su smaku, ir smāls karawo bej
jo angėlai;

8. Jz ne pėrgalėjo, neygi jū
wieta ne buvo daugiaus rasta
dangujė.

9. Jz buvo išmestas didysis
smālas, senasis žaltys, kurs
wadinams wėlnas ir šėtons,
išwadzojasis wisą swietą, ir
buwo mēstas ant žėmės, ir jo
angėlai tēnau mēsti buwo.

10. Jz aš išgirdau dibi bal-

Ja, tārianti dangui: dabar iſ-
gānims ir ſtiprība ir karalyste
muſū Dievo, ir macis jo Kri-
ſtaus paſtājo, kadangi atmestas
yra apſtāstojis muſū broliū,
kurſai jūs apſtunde dienu ir
nākti paſ Dievu.

11. Ir jie pērgalējo jē Atwi-
nēlio kraujū ir jodžu ſawo lu-
bijimo, ir ne mēlējo ſawo gh-
waſtiēs itī ſmercziō.

12. Todēl dzaugſties jūs
dangus, ir wiſi tamē ghwēnā.
Bēda ghwēnantiems ant žēmēs,
bej ant mārū, nēſa wēlnas
nueit žemyn paſ jūs, turēdams
didi kēſtā, ir žino, maž czeſo
turis.

13. Ir ſmāls matybamaſi ant
žēmēs iſmeſtas, perſeſinējo tā
moteriſtē, kuri waitēli buwo
pagimdzuſi.

14. Ir tai moteriſtēi buwo
dūtu du ſparnu, lai p dīdzio
erēlio, kad i pūſcā lēttu, i ja-
wo wietā, kur iſplaiſyta butu
wienu czeſā ir dū czeſu ir puſē
czeſo, atſtu nū žalcziō wēido.

15. Ir žaltis iſlēido ant mo-
teriſtēs iſ ſawo naſrū wān-
deni, lai ſrowē, kad jē nuſtan-
dintu.

16. Bet žēme pagēlbējo mo-
teriſtē ir ſawo naſrus atwē-
ruſi, prarājo ta ſrowē, kurē
ſmāls iſ ſawo naſrū iſlēido.

17. Ir ſmāls pērphtō ant mo-

teriſtēs, ir nuējo karānt ſu li-
kuſeis jōs giminēs, kurie Die-
wo priſātimus laiſo, ir tur lu-
bijimā Jēzaus Kriſtaus.

13. Pērkryrimas.

Apie ſeptingalwī ir dwiragi žwert

Ir aſ ſtojaus pie marū žiezdrū,
Pērk. 13, 1. Ir regējau žvēri
iſ marū kūpanti, tas turējo
ſeptynes gālwas ir dēſimt ra-
gū, ir ant ſawo ragū ſeptynis
wainiſus, ir ant ſawo galwū
wardus blūznijimo.

2. Ir žvēris, kuri regējau,
buwo lhgus pardui, ir jo ſojos
lai p meſtās ſojos, ir naſrai
lūto naſrai. Ir ſmālas dawe
jam ſawo ſtiprībā ir ſawo
krēſlā ir didē maci.

3. Ir aſ regējau jo galwū
wienu, ney ſmertnāy ižeſtā;
ir jo ſmertīſtā rona iſghjo,
ir wiſa žēme dywijos to žwē-
riēs,

4. Ir mēdēſi ſmālo, kurſai
dawe māci žwēru, ir mēdēſi
to žwēriēs, tarydami: kas tam
žwēriui lhgus? ir kas ſu jūm
gal karānt?

5. Ir jam buwo dūti naſrai,
kalbēti didzus daittus, bej blūz-
nijimus, ir buwo jam dūta, kad
iſlīktu četuresdēſimt ir dū mē-
neſu.

6. Ir jis atwēre ſawo naſrus
ant blūznijimo priēſ Diew-

blūznit jo wārdq ir jo šētra, ir tuš, kurie danguje ghwēna.

7. Ir buwo jam dūta, karānt su šwentaifeis ir jūs pērgalēt. Ir buwo jam dūta macis ant wišū giminū ir liežuvojū ir pagonū.

8. Ir wiši, kurie ant žēmēs ghwēna, melbēši jo, kuriū war-dai ne rašyti ghwosa knygosa Awinēlio, nū šwieto pradžōs nužawito.

9. Jey tas ausiū tur, tas te klauso.

10. Jey tas i kalėjimą wēda, tas i kalėjimą ieis; jey tas kārdu nužudo, tas tur kārdu nužudhts buti. Gzē yra kan-trums ir tikėjimas šwētūjū.

11. Ir aš regėjau kitą žvēri, nū žēmēs užtūpanti, ir turėjo dy ragų, lygeh kaip awinēlis, ir kalbėjo kaip smākas.

12. Ir tas daro wišq maci pirmojo žvēriēs po jo ašiū, ir padāro, kad žēme, ir kurie ant jōs ghwēna, melbzasi pirmojo žvēriēs, kurio smertiška rona išghyusi buwo.

13. Ir daro didžus ženklus, kad ir ugni iš dangaus pul-bina, po žmonū ašiū.

14. Ir išwadžūja ant žēmēs ghwēnancžus, ženklū dēlen, kurie jam dūti, daryti po žvēriēs ašiū, ir safo ant žēmēs ghwē-tiems, kad žvēriui ābrozq

darytu, kurfai rong nū kārdo turėjo ir ghwos buwo pastojs.

15. Ir jam buwo dūta, kad žvēriēs ābrozui dwāse dawē, kad žvēriēs ābrozas kalbėjo, ir padāre, kad, kurie žvēriēs ābrozq nesimelbe, nužawiti buwo.

16. Ir padāro wišiemš, ma-žiemš ir didiemš, bagotiemš ir margdieniemš, walniems ir bernams, kad jiems ženklas dūtas buwo ant dešinēs ran-kōs, arba ant jų kaktōs.

17. Jdant ney wiens ney pirkti ne galētu, ney parbūti, kaip tiktaq tą ženklq turis, arba wārdq žvēriēs, arba skait-ly jo warbo.

18. Gzē išmintis. Kas prōto tur, tas te apmislia skaitly žvēriēs, nēs žmogaus skaitlus yra, ir jo skaitlus yra šepi šimtai šešosdešimtis ir šepi.

14. Pērskyrimas.

Apte surinkimo Diewo cypstijima, ir iugruwima Babelēs.

Ir aš regėjau Awinēli stowin-ti ant kalno Sion, ir su jūmi šimtis ir keturesdešimt ir ke-turis tūkstancžus, turincžus jo Tēwo wārdq, rašytq i safo kaktas.

2. Ir aš išgirdau balsq iš dangaus ney didžū wandenū, ir ney balsq didžio perkūno; ir

balsas, kuri girdejau, buvo kaip arpininkū, ant savo arpūs žaibžanczujū.

3. Jį giedojų nę naują giesmę ties sōstu ir po atū keturiū žwėriū ir wyresnujū; ir nę wiens tōs giesmės išmōkti ne galėjo, kaip tik tie šimts keturesdėšimt ir keturi tūkstanczei, kurie nū žēmės atpirkti.

4. Tie yra, kurie su moterimis ne apsibjaurinę, nės jie mergos yra, ir sėla Awinėli, kur jis einą. Tie yra atpirkti iš žmonū, pirmūnėmis Dievui ir Awinėliui.

5. Jį jų burnoj nę jōtio wylaus ne rastā; nės jie yra nebārtini pas Dievo sōstą.

6. Jį aš regėjau kitą angėlą, lėkiantį per dangaus widų, tas turėjo amžiną Ewangėlią, pranešti sėdintiems ir ghwėnantiems ant žēmės, ir wisiems pagonams ir giminėms ir liežuviems ir žmonėms.

7. Jį tare didžū balsu: bijoties Dievo ir būkit jam garbė, nės atėjo czėsas jo sūdo; ir melskities to, kuris padare dangų ir žemę ir mares ir wandens weršmes.

8. Jį kīts angėlas sėbdams jį tare: sugruwo, sugruwo Babilė, didysis miestas, nesa jį savo kėšpštės wynu girde wius pagonus.

9. Jį trėczas angėls sėte patų šį ir didžū balsu tare: jey kas to žwėriės melbzasi ir jo ābrozo, ir ima žėnklą ant savo kaktōs, arba savo rankōs,

10. Tasai gėrs wyno Dievo kėršto, kurs ipilts yra, ne prāstiesis jo kėršto klyše; ir bus mūczits ugnimi ir sėra, po atū šwentujū angėlū ir po atū Awinėlio.

11. Jį būmai jų mutōs eis autštyn nūg amžijų itī amžijų; ir jie ne tur atilsio dieną ir nakti, kurie melbėsi to žwėriės ir jo ābrozo, ir jey kas priėme žėnklą jo wardo.

12. Czę yra kantrumas šwentujū, czę yra laisgijie Dievo prisatimus ir tikėjimą į Jėzų.

13. Jį aš išgirbau balsą iš dangaus man sālanti: rasyt: išganyti numirėjie, kurie Wiešpatyje miršta, nūg dabar. Bėje, tare Dwāsė, jeib išėtus nū savo darbū, nesa jų darbais sėla jis.

14. Jį aš regėjau, ir štan, balts dėbėsis, ir ant dėbėsio sėdintī wieną, lygų žmogaus sunui, tas turėjo aušro wainilą ant savo galwōs ir savo rankoj' aštrų pjautuwą.

15. Jį kīts angėlas išėjo iš baznyczōs ir šauke didžū balsu sėdinczam ant dėbėsio: pridėt savo pjautuwą ir pjaut; nės

pjutiēs cēšas atējo, nēsa tās
pjautina ant žēmēs, jau pa-
dzūwo.

16. Jz sēdīšis ant dēbesio iņ-
tiko žemē su pjautuwu, ir žēme
pjauta buwo.

17. Jz kīts angēls iņējo iņ
bažņyczōs, kuri dangui ģra,
taipjau turis aštru wņņpeilī.

18. Jz kīts angēls iņējo iņ
altoraus, tas wālē turējo ant
ugniēs, ir šauke didzu balšu
turinczam aštruji wņņpeilī, ir
tare: pridēl šawo aštruji wņņ-
peilī ir pjaut wņņkeles ant žē-
mēs, nēsa jōs ūgos iņširpusos.

19. Jz angēls pridējēs šawo
wņņpeilī žēmei, pjowe žēmēs
wņņmēdzio šatās ir imete jas
i bīdī špauštumq Diemo tērksto.

20. Jz špauštuma buwo min-
dzota laukē miešto, ir traujas
ējo iņ špauštumōs iķi arkljū
lāmanū, per tūkstantis šekis
šimtus waršnū.

15. Pērskyrimas.

Wentās regējims apie septynes pas-
tines slogas.

Jz aš regėjau kītq žēntlq dan-
guje, tas buwo dīdis ir dym-
nas: septyni angēlai turējo sep-
tynes pastutines slogas; nēs
tūmis pabaigts ģra Diemo
tērkstas.

2. Jz aš regėjau ney stiklines
s, ugnimi sumaišytas; ir

kurie pērgalējimq buwo gawe
ant ano žwēriēs, bej jo ābrozo,
bej jo žēnklo, bej jo warbo
slaitlaus, bestowinczus prie
stiklinū mārū ir beturinczus
Diemo arpas:

3. Jz giedōjo giesmē Moizē-
šaus, Diemo tarnu, ir giesmē
Awīnēlio, ir tare: bīdi ir dymni
tawo darbai, Wiekpatie, wiša-
galīšis Dieme, teišus ir tikri ta-
wo tēlai, tu karālau šwentujū.

4. Kas tawēs nesibojōtu,
Wiekpatie, ir tawo wārdq ne
lāupšintu? nēs tu wiens šwen-
tas efi. Nēs wiši pagonai atēje,
melfis po tawo aklū; nēsa tawo
šūbai apširēište.

5. Botam regėjau, ir štaq, at-
wērtā buwo bažņycza šētrōs
ludijimo danguje.

6. Jz iņējo iņ bažņyczōs sep-
tyni angēlai, kurie turējo sep-
tynes slogas, apredyti cizsta
šlaista drobe, ir krutines ap-
jūstos aukšo jūstomis.

7. Jz wiens anū teturiū žwē-
riū dawē septyniems angēlams
septynis aukšo lāufšus, pilnus
tērksto Diemo, ģywo šfanczio
nū amjūt iķi amjūt.

8. Jz bažņycza pilna pastōjo
dūmū, dēl Diemo šlowes, ir
dēl jo štiprybēs; ir ney wiens
ue galējo i bažņyczq iēit, iķ pa-
šibaige septynos slogos septyniū
angēlū.

16. Pērskyrīmas.

Raušai Diewo lēksto septīniū angēlū
išliejami.

Jr aš girdėjau didi balša iš
bajņyczōs lālbanti tiems sep-
tīniems angēlams: eikit ir iš-
liekit lāušuš Diewo lēksto ant
žēmēs.

2. Jr pirmasis nuējes, satwo
lāuša išliejo ant žēmēs. Jr
rādoši pītta ir nelaba wotts
ant žmonū, kurie žwēriēs žēnklā
turējo ir jo ābrozo meldēši.

3. Jr antrasis angēls išliejo
satwo lāuša i mares. Jr butwo
traujas, taip neghwo; ir kōzna
dušia mire marioša.

4. Jr trēcasis angēls išliejo
satwo lāuša i upjū srowes ir
i wersmes. Jr pawirto i
trauja.

5. Jr aš išgirdau angēlā sā-
lant: Wiešpatie, tu esi teišus,
kurs tu esi, ir kurs tu buwai,
ir šwentas, kad toktai šūbijei.

6. Mēša jie trauja šwentujū
bey prārakū praliejo, ir trauja
jiems dāwei gērt; nēs jie to
wertī.

7. Jr aš išgirdau kitā angēlā
iš altoraus sālant: beje, Wieš-
patie, wišagatīšis Diewe, tawo
šūdai tikri ir teišus.

8. Jr ketvirtasis angēls iš-
liejo satwo lāuša i saulē. Jr
butwo jam būta, žmonēms lār-
š- ti padarht ugnimi.

9. Jr žmonēms lāršta butwo
iš didžio twanlo, ir blūznijo
Diewo wārda, wālē turinczo
ant šīū slogū; ir ne prisiwerte,
jam garbē būt.

10. Jr penktasis angēls iš-
liejo satwo lāuša ant žwēriēs
sōšw. Jr jo lārāhste butwo ap-
tēmusi, ir jie sukramte satwo
liežumjus iš pēršuliū;

11. Jr blūznijo Diewa dān-
guje dēl satwo šopuliū ir dēl
satwo woczū. Jr ne prisiwerte
nū satwo darbū.

12. Jr šeštasis angēls išliejo
satwo lāuša ant didēs srowēs
Cyprato; ir wandū nusēto,
kad taishts butu kēlas lārā-
liams nū saulēs uztēfjimo.

13. Jr aš regėjau iš smāto
nasrū, bey iš žwēriēs nasrū,
bey iš nasrū netikrojo prārato
išeinant trīs neczyhtas dāwes,
lygias warlēms.

14. Jr hra dāwes wēlnū,
tos daro žēnklus, ir išeina
pas žēmēs lāralus ir i wišā
šwieto apškrituma, jūs surinkti
i lārā ant anōs didžosēs die-
nōs Diewo, wišagalinczio.

15. Sztah, ateimi taip wagis.
Išganhts, kursai bunda ir
laido satwo rubus, kad ne
wāiškczotu nūgas, ir ne butu
mātoma jo gēda.

16. Jr jis surinko jūs i wie-
nā wietā, wabinamā ēbrēišlān

Armageddon (prapūlimo kalnas).

17. Ir septiņi angēli izlējo saro kausā i urā. Ir iņējo balsas nū dangaus iņ sōsto, tas tare: atlīsta.

18. Ir radosi balsai ir per-kūnai ir žaibai; ir stōjos dibis žēmēs padrebējims, tōtio ne buwo, toleņ žmonū buwo ant žēmēs; ir buwo tols žēmēs drebējims labay dibis.

19. Ir iņ dibzōjo miestō trys bālšs pastōjo, ir pagonū miestai sugrūmo. Ir Babylonēs dibzōfēs minēta buwo po Diemo aķiū, jei dūti wyno tylitā nū jo baifingojo ķēfsto.

20. Ir wišos šalos pabēgo, ir neņ jokie kalnai ne buwo rasti.

21. Ir dibi lebai, kaip šimtū swarū, pūle iņ dangaus ant žmonū; ir žmoneš Diemā blūznijo dēl lebū slogōs, nēs jo sloga labay dibi.

17. Pērskyrimas.

Šķētas regejims, apie Babelēs karastē.

Ir atējes wiens septyniū angēlū, turinczū septyniā kausus, kalbējo su manim ir tare man: eifš, parōdisu taw apšūdijimā dibzōfēs ķēfšēs, fēdinczōs ant daug wāndenū.

2. Su kūrē ķēfšawo žēmēs

karālei, ir kurie ghwēna ant žēmēs, girti pastōjo iņ wyno jōs ķēfšawimo.

3. Ir jis gabēno manē dwāfēj i pusczā. Ir maczau tā moterīštē fēdint ant raudōno žwēriēs, kaip purpura, tas buwo pilnas blūznijimo wardū ir turējo septynes gālwas, beņ dēšimt ragū.

4. Ir ta moterīštē buwo ap-rēdyta šarlota beņ purpura ir iņgrožinta auksu beņ brangeis atmenēleis, beņ pērlomis, ir turējo auksō kuptā rantoj, pilnā bjaurybju ir neczyštybēs jōs ķēfšystēs.

5. Ir ant jōs kaktōs parafhtas wārdas, paslēptine: di-dēje Babelē, motina ķēfšystēs ir wišū bjaurybju ant žēmēs.

6. Ir aš regējau tā moterīštē girtā šwentujū kraujū, beņ kraujū Šēzaus ludiniktū. Ir labay dywijaus, jē regēdams.

7. Ir angēls tare man: kam dywijiesi? aš taw saktysu paslēptinę apie tā moterīštē, beņ tā žwēri, kurs jē nēša, ir tur septynes gālwas beņ dēšimt ragū.

8. Tas žwēris, kuri tu regējei, buwo, ir nier, ir wēl ateis iņ bedūgnio, ir eis i pražuwimā; ir dywišis ghwēnājie ant žēmēs, (kuriū wardai ne stow rāšhti ghwasties knygosa mū

švieto pradzods), regēdami žvēri, kad būvo, ir nier, noris taczau hra.

9. Ir cze hra mislis, prie kurišs īšmintiēs reikia. Septynos galvos, tai septyni kalnai, ant kuriu ta moteriške sēd, ir hra septyni karālei.

10. Benti pūle, ir viens hra, ir kīts dar ne atējo, ir atējēs tur trumpinteli czēšq pabūt.

11. Ir žvēris, kursai būvo ir nier, tai ašmasis, ir tas hra iš tū septyniū, ir eina ī prazuwimq.

12. Ir tie dēšimt ragai, kuruš regējei, tai dēšimt karālei, kurie karalyštēs dar ne gāwo, bet gaus, kaip karālei, ant wieno czēšo wālę su žvērim'.

13. Ezie tur wienq misli ir dūs žvērei sawo stiprybę ir maci.

14. Ezie karāus su Awinēliū, ir Awinēlis jūs pergālēs, nēsa jis Wiešpats wišū wiešpaczū ir Karālus wišū karālū, ir su jūm pawadintieji, beš išrinktieji, beš tikintieji.

15. Ir jis tare man: tie wandens, kuruš regējei, kur ta lēške sēd, tai žmoneš, beš pulkai, beš pagonai, beš liežuwjei.

16. Ir tie dēšimt ragai, kuruš regējei ant žvēriēs, tie lēške ne lēš, ir ję padaryš pūstq ir nū-

ga, ir jōš kunq ēš ir ję ugnimi sudėgiš.

17. Nēsa Diemas jiems tai dawe ī jū širdi, daryti jo misli ir daryti wienq misli, ir dūt sawo karalyštę žvēriui, iki išsipilbant Diewo žodziamš.

18. Ir moteriške, kurę tu regējei, tai didišis miestas, kursai karalyštę tur ant žēmės karālū.

18. Pērskyrimas.

Apie sugruwimq ir korawonę priestrikištos karalyštės.

Ir potam aš regėjau kitq angelq nužengiantį iš dangaus, tas turėjo didę maci; ir žėme prašwito nū jo šlaistumo.

2. Ir rēle iš šplōš bidzū balši, ir tare: sugruwo, sugruwo, Babelė didiji, ir pastōjo wēlnū namais, ir užfilaitims wišū neczyštū ir nelenczamū paulščziū.

3. Nēsa lēkšto wyno jōš lēšpštēs wiši pagónai gėre; ir karālei ant žēmės su je lēšbāwo, ir jōš kupcei pralōbo iš jōš bidzio išdyktumo.

4. Ir aš išgirdau kitq balšq iš dangaus, tas tare: išeikit iš jōš, mano žmoneš, kad ne pastotumbit balhywi jōš grietū, kad ne lo gautumbit jōš slo-gū.

5. Nēsa jōš grietai pritēkla

iki dangaus, ir Dievas mėna jės nelabumo.

6. Užmožkit jei, kaip jį jums možėjo, ir dwigubą jei darykit pagal jės dārbus; ir urūm tylitū ji jums ipyle, ipilkit jei dwigubą.

7. Kieto ji šlowės šaw dare ir išdykusey elgieši, tieš jey ipilkit kanczōs bey raudojimo. Nės ji šaw šawo širdij': aš šedzu ir esmi karalėne, ir ne busu našlė, ir raudojimo ne matysu.

8. Todėl jės slōgos wienoje bienoje ateis, smertis, raudojims, bey bādas, ugnimi ji bus šudėginta; nėša stiprus yra Ponas Dievas, kursai jė šūdis.

9. Jė apvertis ir raudoš dėl jės karalei ant žemės, kurie su jė kėšāwę ir išdykusey elgieši, matydami būmus jės degimo.

10. Jė iš tōlo stowēs, bijodamiesi jės kanczōs, ir tars: bēda, bēda, didyfis miestas Babelė, ans drutafis miestas! su wiena adyna atėjo tawo šūdas.

11. Jė kupcei ant žemės werts ir raudoš šawije, kad jū taworus ney wiens daugiaus ne pirs,

12. Taworą auksu ir šidābro ir brangiū atmenāiczū ir perlū ir kīlkū ir purpurōs ir bran-

giausōs drobēs ir šarlōto ir wisōtio mēdzio, štaney kwēp-janczo, ir wisokiū rykū iš elepanto kaulū, ir wisokiū rykū iš brangaus mēdzio, bey wario, bey geležiēs, bey marmoro,

13. Bey cinamēto, bey tymi-ōno, bey mostiēs, bey kōdylo, bey wyno, bey aliejaus, bey kwētmilczū, bey kwēcū, bey galwijū, bey awjū, bey arkliū, bey wēzimū, bey wērgū, bey žmonū dušiū.

14. Jė obolai, kurieis tawo dušia pasimēgo, nū tawēs atstōjo, ir wislasgi rēbu buwo bey šlowna, nū tawēs atstōjo, ir tu jau daugiaus tū ne rāši.

15. Kupcei tōtio taworo, kurie iš jės pralōbo, iš tōlo stowēs, bijodamiesi jės kanczōs, werts ir raudoš.

16. Satydami: bēda, bēda, tas didyfis miestas, kurs buwo aprēdytas šilkais ir purpura ir šarlōtu, ir apāuškintas buwo auksu, bey brangeis atmenāiczais, bey žemczugais!

17. Nėša su wiena adyna išpūstita yra tokia bagotyšte. Jė wisi atrutū ponai, pulkas atrutais kupczāujanczū, ir atrutininkai, kurie ant marū kupczāuja, stowėjo iš tōlo,

18. Jė rēle, būmus jo degimo matydami, ir tare: kas lygus tam didžiam miestui?

19. Ir jie mēsbami bulķes ant ņavo galwū, ņauķe, werķe ir raudojo, ir tare: bēda, bēda, tas dibis mieņtas, kuriamē pralōbo wiņi aķrutus turi maroņa iņ jo tawōro! nēņa ņu wiēna adyņa jis ģra iņpūstis.

20. Dzaugtis tūmi, dangau, ir jūs ņwēntieji Apāņtalai beġ Prāratāi, nēņa Diēwas pagal jūņu promā jē ņūbijo!

21. Ir wiēns drūts angēls paķēlēš dibi ātmenī, ņaip malūno ġirnas, jē i marē imete, ir tare: taiġo ņu padurmu pametams dibyņis mieņtas Bābēle ir ne bus daugiaus raņtas.

22. Ir balņas dainojanczū, beġ ant ņtrunū ņaidzianczū wamzdininkū, beġ trūbininkū jau daugiaus ne bus tawije ġirdētas; ir neġ wiēns remeņtininkis wiņōķio remēņto daugiaus tawije ne bus rāņtas; ir malūno balņas ne bus daugiaus tawije ġirdētas.

23. Ir ġwafēs ņwiefumas daugiaus ne ġibēs tawije; neġ balņas jaunīķio beġ marczōs ne bus tawije ġirdētas; nēņa tawo ņupczei buwo ņunigaiņczei ant ġēmēs, nēņa per tawo ġynāwimā paņņybo wiņi pagonai.

24. Ir ņraujas prāratū beġ

ņwēntujū ġamē ģra rāņtas ir wiņū ant ġēmēs nuġawitujū.

19. Pērņyrimas.

Šķrattujū perġaleņimo ġieņmē.

Botam iņġirdau balņā dibzīū pulķū danguje, tie tare: Alleluja! Iņġānims beġ laupņē, ġarbē beġ ņtīprybe Diēwai, muņū Bieņpaczui!

2. Nēņa titri beġ teiņus jo ņūdai, ņad dibeġe ķēķē prasūdijo, ġuri ġēmē ņawo ķēķāwimu pagabino, ir ņraujā ņawo tarnū atķērņijo iņ jōs rantū.

3. Ir tare antru ķartu: Alleluja! ir dūmai auņņtyn eina amġināġ.

4. Ir anie dwidēņimt ir ķeturi wyreņnieġie, beġ anie ķeturi ġwērys parpūlē, melbēņi Diēwo, ant ņōņto ņēdinczojo, ir tare: Amen, Alleluja!

5. Ir balņas iņējo iņ ņōņto: laupņinkite muņū Diēwā, wiņi jo tarnai, ir ġurie jo biġoties, abieġi, ir maġi ir dibi!

6. Ir aņ iņġirdau balņā dibzio pulķo, ir neġ balņā dibzīū wandenū, ir balņā neġ ņunkū perņinū, tie tare: Alleluja! nēņa wiņaġalīņis Diēwas ķaralņtē ġāwo.

7. Dzaugķimies ir līnķmīnķimies ir ġam ġarbē dūķim; nēņa Awīnēlio ņwōdība priējo, ir jo pati priņitaiņe.

8. Jz buvo jei dūta apšvītē cypstais ir gražēis piltais. (Bet piltai yra šventujū teisybe.)

9. Jz jis tare man: rašyt: išganyti pakviestieji ant Awinelio walarēnēs. Jz jis tare man: tai tikri Diewo žodžei.

10. Jz aš pūlau jam i lojas, jo melftis. Jz jis tare man: dabokis, ne daryt to! aš esmi tavo draugas ir tavo broliū, ir turinczū Jėzaus lūdimą; Diewo melftis. (Bet Jėzaus lūdijs yra dwāsepraratystēs.)

11. Jz aš regėjau dangų atwirą, ir štat, baltas arklys, ir ant jo sēdis, wadinams wiernas ir teisus, ir sūdijs bej karāja su teisybe.

12. Jz jo ālys, kaip ugniēs liepsna, ir ant jo galwōs daug wainikū, ir turėjo wārdą rašytą, kuri neį wiens ne žinojo, kaip tikt jis pat.

13. Jz buvo apwiltas rubū, traujais apšlāstytu, ir jo wārdas wadinams: Diewo žodis.

14. Jz jē sēle dangaus pulkai ant baltū žirgū, apwilti baltais ir cypstais piltais.

15. Jz iš jo burnōs ējo aštrus lārdas, kad tūmi pagonus ištiktū, ir jis walbys jūs geležine rylšte. Jz jis mindzoj spāustuwą wyno baisingojo tēršto wifogalinczio Diewo.

16. Jz tur wārdą rašytą ant sawo rubo ir ant sawo kulbēs, šitaip: Karālus wifū karālū, ir Wiešpats wifū wiešpaczū.

17. Jz aš regėjau angėlą saulėj stowintį, ir jis šaute didžū balsū, ir tare wifiems pautščiamas po dangum lēkiantiems: eikite šen ir susirinkit ant walarēnēs didzojo Diewo,

18. Kad wālgitumbit kuną karālū ir žalnieriū wyresnūjū, ir kuną stiprūjū ir žirgū ir ant jų sēdinczūjū ir kuną wifū walnūjū ir wergū, abiejū, ir mažū ir didžūjū.

19. Jz aš regėjau žwēri, ir žēmēs karālus ir jų pulkus susirinkusius, karaut su tūmi, kurfai ant žirgo sēdėjo, ir su jo pulku.

20. Jz tas žwēris buvo sugauts, ir su jūmi netikrais praratas, žentklus darqsis po jo akiū, kureis išwadzojo imanczus žwēriēs žentklą, ir mēdzanczūsus žwēriēs abrozo; šūdu abudu gywu buvo īneštu i ugniēs pilną dūbę, sēra dėganczė.

21. Jz titi buvo nužawinti lārdū to, kurs ant žirgo sēdėjo, iš jo burnōs išeinanczu, ir wifį pautščzei prisilese jų miesōs.

20. Pērskrymas.

Wile suristā ir atristā smāta, Gog bej Magog; ir jūdā diena.

Ir aš regējau angēlā nū dangaus nuzengiantī; tas turējo bedūgnio rāktā, bej didi lencu-gā sawo rankoje.

2. Ir jis sugāwo smāta, sēnaji žalti, butent wēlnā, arba šētonā, ir surišo jī ant tūkstantiū mētū.

3. Ir imētes jī i bedūgni, užrafino jī ir užpēcziwētijo wiršuj ant jo, kad ne daugiaus išwadzutu pagonus, itī pēcitu tūkstantis mētai, ir potam tur atristas but trumpam czēsui.

4. Ir aš regējau sōstus, ir jie atšifēdo ant tū, ir jiems buwo dūtas sūdas; ir bušias nukirstujū dēl lūbijimo Jēzaus, bej dēl Diewo jōdzio, ir kurie ne buwo melbēsi žwēriēs, nejo ābrozo, ir ne buwo priēmējo jēnklā i sawo lāktā bej i sawo rankas, šie ghwēno ir kalāwo su Pristum' tūkstantis mētū.

5. Bet kiti numirieji ne pastōjo wēl ghywi, itī pērējus tūkstantis mētū. Tai pirmasis prīfēlīms.

6. Jšganjtas ir šwentas hra, kursai dalī tur pirmamē prīfēlīme; ant toliū antrasīs šwertis ne tur wālēs, bet jie bus

lunigai Diewo bei Prīstaus, ir su jūm kalāaus tūkstantis mētū.

7. Ir pērējus tūkstantis mētū, šētons bus atristas iš sawo kalējimo.

8. Ir išeis išwadzot pagonus, kēturīuse žēmēs lampūse, Gog ir Magog, jūs surinkt i kārā, kuriū staitlus hra kaip žiezdroš prie marū.

9. Ir jie stōjosi ant žēmēs plātumo ir apstōjo ābajā šwentyjū, bej mylētaji miestā. Bet ugnis pūlusi nū Diewo iš dangaus, sūde jūs.

10. Ir wēlnas jūs išwadzōjasis buwo mēstas i ugingg dūbe, bej sēra, kur žwēris bej netrikas prārakas buwo; ir bus kanfinami dieng ir nakti nū amžiū itī amžiū.

11. Ir regējau didi balta sōsta, ir tā, ant jo sēdinti, nū kurio ašiū bēgo žeme ir dangus, ir jiems wieta ne buwo rastā.

12. Ir regējau numirusus, abiejus ir mažus ir didžus, stowint po Diewo ašiū, ir knygos buwo atwērtos. Ir wēl kitos knygos buwo atwērtos, kurios hra ghwastiēs. Ir numirieji buwo sūditi iš raksto knygosa, pagal jū dārbus.

13. Ir marios dawe numirusus, kurie josa buwo, ir smer-tis bej peklā dawe numirusus,

kurie josa buvo; ir buvo sūbiti, ložnas pagal savo darbū.

14. Ir smertis beį peklā buvo mėtami i uginga dūbę. Tai esti antrasis smertis.

15. Ir jey kuri ne rābo parakšytą ghwasties knygos, tas buvo imestas i ugingą dūbę.

21. Pėrskrymas.

Sėtmas regėjimas apie naują Jeruzalę.

Ir aš regėjau naują dangų ir naują žemę. Mėsą pirmasis dangus beį pirmoji žėme sugaisho, ir marū jau niera.

2. Ir aš Jonas, regėjau šwentaį miestą, naują Jeruzalę, nū Diemo iš dangaus nusileidžancę, pritaishytą taip marcę, išrėdytą sawām wyrui.

3. Ir išgirdau didi balsą nū sōsto, tarianti: štai, Diemo šētra prie žmonū, ir jis prie jų ghwēs, ir jie bus jo žmones, ir jis, pats Diemas, su jais, bus jų Diemas.

4. Ir Diemas nuslūstis wisas āšaras nū jų akiū, ir smerczio jau ne be bus, neį raudėjimo, neį rēšmo, neį pėrsbuliū ne be bus; nēs pirmasis pėrėjo.

5. Ir sėdėsis ant sōsto tare: štai, aš wislab naują darau.

Ir jis man tare: rakšyt; nēs tie žodžei teisūs ir tikra tiesa.

6. Ir jis tare man: atlikta. Aš esmi A ir D, pradza ir galas. Aš ištroštusam būsu iš wersmēs ghwōjo wandens dōwanay.

7. Kas pėrgal, tas tai wislab i dalhtus gaus, ir aš busu jo Diemas, ir jis bus mano sunus.

8. Bet nusiminusiems ir netikintiems, beį bjauriems, beį razbaininkams, beį kėšpininkams, beį žhniams, beį balwōnininkams, beį wisiems melāgiams, tū dalis bus dūbėj, ugnim' beį sērā dēganczoi, toktai yra antrasis smertis.

9. Ir atėjo pas manę wiens anū septyniū angėlū, kurie septynis laušus pilnus turėjo septyniū pastutiniū slogiū, ir su manim kalbėdams tare: eitš, aš tavo parodisū moterisę, Awinėlio marcę.

10. Ir nuvede manę dwāsėje ant didžio ir aukšto kalno, ir parode man didį miestą, šwentaį Jeruzalę nusileidžancę iš dangaus nū Diemo.

11. Ir turėjo Diemo šlowę, ir jōs šwiesa buvo lygi anām brangiaūsam atmenaiczui įspidui, žibancziam neį kristolas.

12. Ir turėjo didžius ir aukštus

mūrus, ir turējo dwylīq wartū, ir ant wartū dwylīq angēlū, ir warbus parāphtus, lōktai ūra dwylīq giminū waitū Szrael.

13. Jē rhtū trys wartai, iē šaurēs trys wartai, iē pētū trys wartai, iē wākarū trys wartai.

14. Jē miesto mūras turējo dwylīq akmēnū apatiniū, ir tūse warbus dwylīq Apāstalū Awinēlio.

15. Jē tas, su manim kalbašis, turējo aušo nēndrē, miestq matot ir jo wartus beē mūrus.

16. Jē tas miestas gul teturkampjē, ir tieš jo ilgumo, kiet platumo. Jē jis matāwo miestq su nēndrē per dwylīq tūlštanczū waršnū. Šlūms ir platums ir aukštums to miesto lūgus.

17. Jē jis matāwo jo mūrus, šimts ir teturesdēšimt ir teturis mastūs, pagal māczu žmogaus, žuri angēls turējo.

18. Jē budawone jo mūrū buwo Jaspis, ir miestas iē cžysto aušo, cžystam stīklui lūgus.

19. Jē āpacijos mūrū ir miesto buwo iēdabintos wišoleis brangeis akmēnāiczeis: pirmais apatinis akmū buwo jaspis, antras šaphrs, treczās šalcedonās, tetwirts smaragdās.

Ṛ. X.

20. Bentas šardonīšs, šēštas šardis, sēšmas krysolīšs, ašmas berplis, bewints topasus, dēšimts krysopras, wienolīštas yacints, dwylīštas amēstis.

21. Jē dwylīq wartū buwo dwylīq perlū, ir lōžni wartai buwo iē wienōs perlōs; ir miesto ūlyczos buwo cžysto aušo, lūgeh šaip šlaistus stīlas.

22. Jē bažņyczōs jamē neē jotiōs ne regējau; nēs Wiefpats, wišagalīšis Diemas, tas jo bažņyczā, beē Awinēlis.

23. Jē tas miestas ne primālo neē šaulēs, neē mēnesio, šad jam šwiestu; nēša Diemo šlowē apšwieceja jē, ir jo žibņyczā Awinēlis.

24. Jē pagonai iēganomieji, waitšczoj toj šwiesoj. Jē šarālei ant žēmēs igabēs i jē šawo šlowē.

25. Jē jo wartai ne ūžrašināmi dieng, nēša tēnā ne bus naktiēs.

26. Jē igabēs i jē šlowē ir garbē pagonū.

27. Jē ne iēis i jē niēto neē cžysto ir šas bjaurhē dāro, beē melā; bet rašhtieji ghwastīēs kņgosa Awinēlio.

22. Pėrskyrimas.

Ušio tiktą džiaugsmą amžinōs gyvōtės.

Jr jis man parode cypstą upę gyvōjo vandens, šlaistą, kaip kristolą, tėlancę iš šōsto Dievo ir Awinēlio.

2. Bidurij' jo ūlyczōs ir iš abiejū upės šalū stowējo gywasties mēdis, tas nēše dwyliteropus waisus ir atneše sawo waisus kas mēnesį; ir to mēdzio lāpai derėjo pagonū sweitātai.

3. Jr ne bus jau neį jōtio prateikto; ir Dievo šōstas, beį Awinēlio jamē bus, ir jo tarnai jam plūžis.

4. Jr regēs jo wēidą, ir jo wārdas bus jiems ant jų katōs.

5. Jr ne bus tēnų nakties, ir ne primals žibnyczōs, arba saulēs šwiejōs; nēsa Bonas Diewas jūs apšwies, ir jie karalāus nū amžiu iki amžiu.

6. Jr jis tare man: šie žodzei yra tikri ir teisūs. Jr Bonas Diewas šwentujū prarakū sawo angēlų sunte, parodit sawo tarnams, kas wēik tur nūsidūt.

7. Ežtay, aš ateimi wēikē. Šėganytingas tas, kurs laiko prarakawimo žodžus šiosa knygos.

8. Jr aš esmi Jonas, tai regēs ir girdēs. Jr tai girdēs

ir regēs, parpūlau mēstis pas angēlo tojas, kursai man tai parōde.

9. Jr jis tare man: dabotis, tai ne dary! nēs aš esmi sawo draugas, beį sawo broliū, prarakū, beį laiscanzujū žodžus šiū knygu. Mēstis Dievo.

10. Jr jis tare man: ne užpēcivēit prarakawimo žodžus šiosa knygos; nēsa czēsas arti.

11. Kas nelabs, tas wis testow nelabs, ir kas necypstas, tas wis testow necypstas; bet kas geras, tas wis testow geras, ir kas šwentas, tas testow wis šventas.

12. Jr štay, aš ateimi wēikē, ir mano alga su manim, dūt kožnam, kaip jo darbui bus.

13. Aš esmi A ir D, pradža ir gālas, Pirmasis ir Pastutinis.

14. Šėganytingi tie, kurie jo prisātinus laiko, kad jiems wālē butu ant mēdzio gywasties ir pro wartus iesti i miestą.

15. Mēsa laulē yra šuntys, beį žņnei, beį kėšininkai, beį razbāininkai, beį balwonū garbintojai, ir wisi myli ir darą melūs.

16. Aš Jėzus funczau sawo angēlų, jums tai liūdīt surinkimūse. Aš esmi pašnis giminės Dowido, šwēsi aušrōs žwaigždē.

17. Jė Dvąse beį marti taria: eikš! Jė tas tai gird, tas te šato: eikš! Jė troškąsis te ateit, ir noris, tas te imasi gyvastiės wandens bowanah.

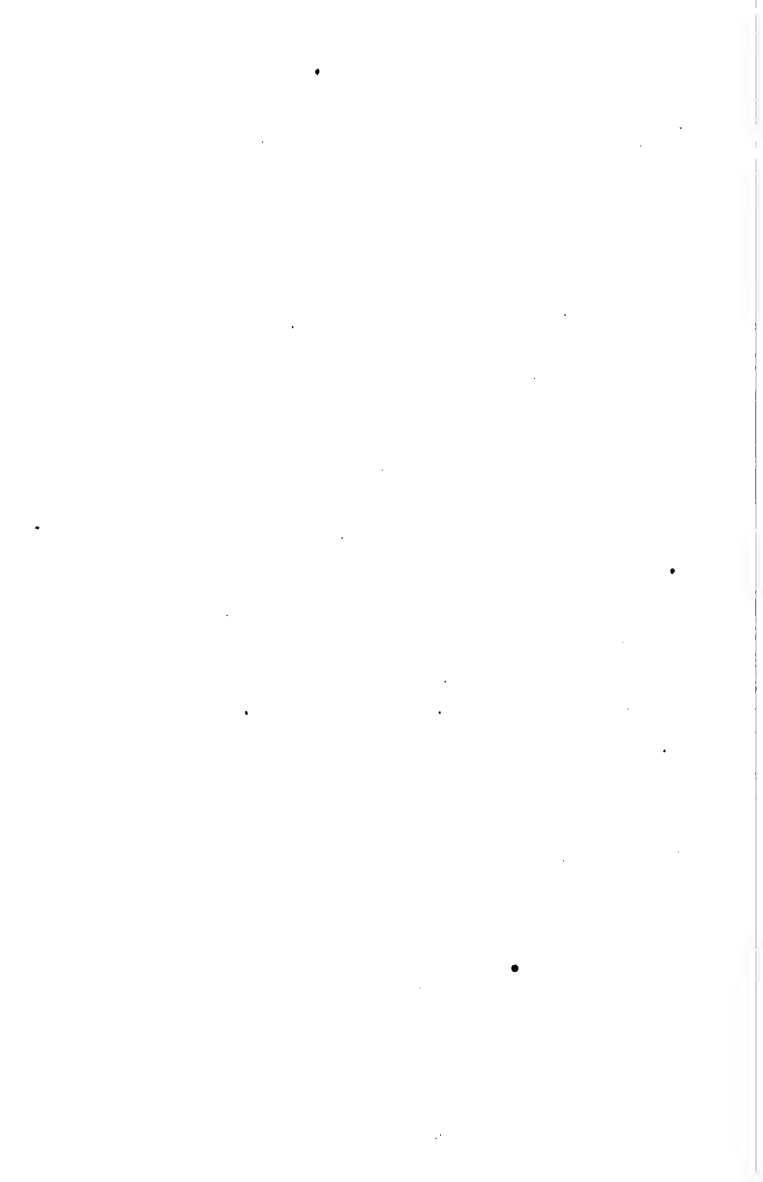
18. Bet aš lūdiu wišiemš girdintiemš prarašawimo žodžus šiosa knygosa: jė tas prideda, taį Diews pridės jam šlogas, šiosa knygosa parašytas.

19. Jė jė tas atims nū žo-

džiū šito prarašawimo knygū, taį Diews nutrauks jo dalį nū gyvastiės knygū ir nū šventojų miesto ir nū to, tas šiosa knygosa parašyta.

20. Taria, kūrš tai lūdią: beį, aš ateimi wėit. Amen. Beį, ateit, Bone Jėzau.

21. Malone musū Bone Jėzaus Kristaus t'esie su jumis wišais! Amen.

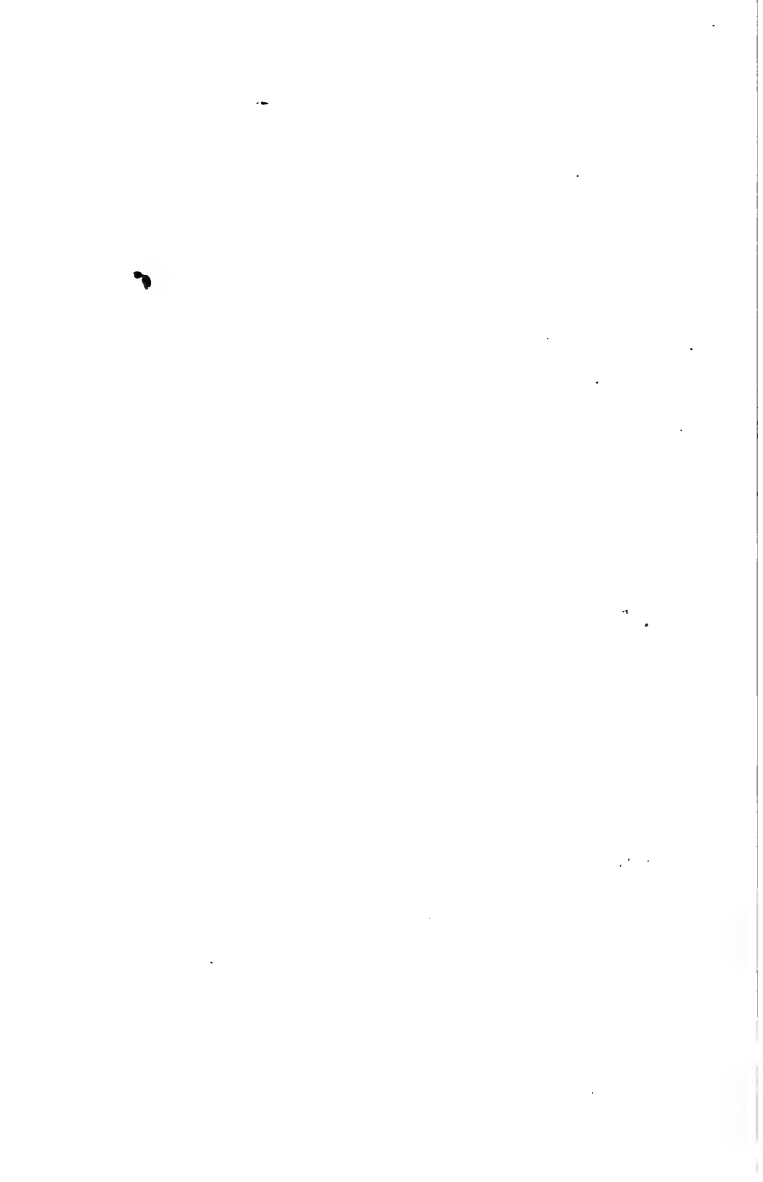
Bible, C.T. Psalms. Lithuanian. 1944.

Psalmi Dawido.

Berlinė.

Išpildinti su Britiškosios šv. raštų draugijos.
1905.

Psalmi Dawido.

1. Psalmas.

Motīlas apie palāma gerāju ir foramone pītāju.

Išganītingas tasai, kūsai ne mīl draugīstē Diemo=nesībī=janczūjū ir ne ženg ant kēlo griešnūjū, neigi sēd, kur apjūttojei sēd;

2. Bet mēgsta Pono Diemo žotanu ir kalba apie jo žotana dieng ir nakti.

3. Tasai yra kaip mēdis, šodintas paūpjūse, kūsai nēša savo waisū savo czēsū, ir jo lāpai ne pawysta, ir tā jīšai daro, pasīfēta gerah.

4. Ale taip niera Diemo=nesībījantieji, bet kaip pelai, kurūs wējas išnešoj.

5. Todėl ne išsilaito Diemo=nesībījantieji sude, ney griešnieji surintime teisūjū.

6. Nēša Pons Diews pažyšta kēlā teisūjū, bet kēlas Diemo=nesībījanczūjū sugaišta.

2. Psalmas.

Praradawimas apie Kristū, amžinajū karalū, jo karalykē ir jo neprietelus.

Kodėl siausti pagonai, ir žmonės kalba taip noprosnay?

2. Karālei ant žemės stengiasi, ir ponai susitar tarp savęs prieš Poną Dievą ir jo Moštītājū.

3. „Sutraukītime jū ryšus, ir atmēskime nū savęs jū wīrwes!“

4. Bet danguj ghwėnqsis jūkiasi jū, ir Ponas Diewas niekina jūs.

5. Jis kartunta su jeis kalbės savo narše ir savo kerkstu išgandis jūs.

6. Bet aš savo karalū istaczau ant savo šwentojo kälno Zion.

7. Aš apie toki būdą sakyšu, kad Pons Diews man kalbējes esti: „tu esi mano sunus, šendien tamę pagimbžau.“

8. Prašyt nūg manęs, tap dūsu tām pagonus i tēwīkē, ir swieto kraštus ant paweldejimo.

9. Tu jūs geležinē rīkšte sumuši, taip pūbus jūs sūtulsi.

10. Togidēl išmanytit, jūs karālei, ir priimkit protā, jūs sūdzos ant jēmēs!

11. Slūzīkit Bonui Dievui su bāime ir dzaugkties su drēbėjimu!

12. Buczūkite Suny, kad ne lēršitu, ir jūs ne prapultumbit ant kēlo; nēs jo lērštās tūjais užsibegs. Bet geray wišems, kurie ant jo nusītit!

3. Psalmas.

Malda ir palinkšminojimas Domido priekš jo neprietelius.

1. Psalmas Domido, taip jis bēgo bēl savo Sunaus Ab-salomo.

2. At Bono Diewe, taip daug yra mano neprieteliū, ir taip daug stengiasi prieš manę!

3. Daug šako apie mano būsią: ji ne tur neį jokiūs pagālbūs pas Diewą. Sēla.

4. Bet tu, Bone Diewe, esi štybas už manę, ir kūsai manę ant garbės ištēla ir mano gālwg attiesa.

5. Aš pauktu savo balsu Diewop, tay jis manę išklauso nū savo šventojų kalno. Sēla.

6. Aš gulu ir miegmi ir pabundu; nēša Bons Diews iš-laiso manę.

7. Aš nesibijaus neį daug

šimtū tūkstančių, kurie prieš manę aplink gulbos.

8. Kēlis, Bone Diewe, ir gēlbēt manę, mano Diewe! Nēša tu ištinki wišus mano nepriete-lius i jū wēidą ir sūtuli dan-tis Diewo-nesibijancųjū.

9. Prie Bono Diewo randa-ma pagālba, ir tawo jėgnone ant tawo žmonū. Sēla.

4. Psalmas.

Palinkšminojimo malda prieš swieto-mylincųjū nelybę.

1. Psalmas Domido, pirm-giedotins ant strunū.

2. Išklaušyt manę, kada pauktu, Diewe mano teisybės, tu manę palinkšmini tužboj; buł man malonus ir išklaušyt ma-no malbą!

3. Wieli ponai, iškoleį mano garbē bus gēdinama? Kaip jūs taip labay mylite niekus ir melus taip robs norit! Sēla.

4. Pažinkite, kad Bonas Diewas savo šventūsus dymnay wadzoja; Bonas Diewas girb, kad aš jį melbzu.

5. Kad jūs lēršijat, tay ne susigriepikit, kalbēkit savo širdze ant savo pátalo be lauk-dami. Sēla.

6. Apierawokit teisybę ir nusititēkit Bonū Diewu.

7. Daug šako: „taip gal tas mums rodit, kas ger yra?“

Bet Bone Dieve, pakēl ant
musū šviesybē sawo wēibo!

8. Tu palīnšmini mano šir-
bi, kaceig anie apšceņ tur
wyno ir jatū.

9. Aš gulu ir miegmi wišaip
su palājumi; nēsa tu wiens,
Bone Dieve, gēlbi manē, lab
pašajingay ghyvenu.

5. Psalmas.

Malda uš bašabca, priēš netilrājus
mōktojus.

1. Psalmas Dawido, pirm-
giebotins ant wamzdzū.

2. Bone Dieve, išgirs man-
no žobzus, dabotīs ant mano
šatimo!

3. Pērmānšl mano šautšma,
mans karālau ir mans Dieve,
nēsa aš po tawo ašiū mēšūs?

4. Bone Dieve, anšti norē-
tum tu mano balš klaušyti,
anšti aš tawēpi prišigatāwīsu
ir dabosūs.

5. Nēsa tu ne esi Diewas pa-
mēgstas pīktu elgimu; pīktasīs
ne pašileti po tawo ašiū.

6. Ghyrpei ne išsilaito po
tawo ašiū; tu neaplenti wišus
pīktay dāranczus.

7. Tu prapulbai melagius;
Bonas Dietwas neaplencz krau-
jo trošktanczūjū ir newiernūjū.

8. Bet aš eisu ī tawo namus,
ant didzōšēs tawo malonēs, ir

mēšūs ties tawo šwenta baš-
neca tawo bāimēje.

9. Bone Dieve, wabzot manē
sawo teištēje, dēl mano ne-
prieteliū, taišt sawo tēlq pirm
manēs!

10. Nēsa jū burnoj niera neņ
jokiōs tiesōs, jū wiburei ģra
širbiēs kancza, jū nasrai ģra
atwira dūbē, ģie sawo liežu-
jeis wiloja.

11. Rāstint jūs, Dieve, lab
lautus nū sawo dumōs; iš-
tremt jūs dēl didzū jū pēržen-
gimū; nēsa ģie stēngiasī priēš
tawē.

12. Dūl dzaugtīši wišiemš,
kurie tawim nufstīl; dūl ģiemš
amžinay girtīs, nēsa tu jūs
apģini; dūl dzaugtīs tawim
tiemš, kurie tawo wārdq mhl!

13. Nēsa tu, Bone Dieve,
pērģegnoji teišūs; tu waini-
loši jūs su malone, kair su
štybu.

6. Psalmas.

Šrišwertimo malda 'dēl šweiktōs kums
deņ bušōs.

1. Psalmas Dawido, pirm-
giebotins ant aštūnū strunū.

2. At Bone Dieve, ne lora-
wot manē sawo narše, neģģi
toznit manē sawo kēštē!

3. Bone Dieve, buš man ma-
lonus, nēs aš esmi šilpnas;

gādāt manē, Bone Dieve, nēša mano lāulai nufigando!

4. Ir mano dušia dibey nufigando; at tu, Bone Dieve, toley?

5. Grēkstis, Bone Dieve, ir išgēlbēt mano dušia, gēlbēt manē dēl sawo loskōs!

6. Nēša smertije ne atmenams esi; kas dēlawos tam pēlloje?

7. Aš taip pailsau busaujimu; aš wišā nākti šlāpinu sawo pātālā ir sawo āšaromis drētinu sawo pašlode.

8. Mano gymis pagēdo dēl tujbōs ir pašēno; nēs aš wišur prišpāudzamas esmi.

9. Atstokite nū manēs wišipittabējai; nēša Bōns Dievs gird mano wērkšmā.

10. Bōns Dievs gird mano prāšimā; mano malbā Bōns Dievs priim.

11. Wišī mano neprietelei tur but apgēdinti ir dibey išfigāsti, ir atfigrēžē umāy gēdoj buti.

7. Psalmas.

Malba dēl išgēlbējimo teišāju.

1. Nekaltēbe Domido, apie turē Bonui Diewui gēdojo dēl žodžiū Murino, Zeminito.

2. Lawimi, Bone Dieve, nufitikiu; mans Dieve, gēlbēt manē nū wišū pērfetinėjanczū, ir išgēlbēt manē,

3. Kad jie mano dušia ne sugāutu, taip lūtai, ir ne suplēšitu, kadangi cze niera išgēlbētoja.

4. Wiešpatie, mans Dieve, jey toltai dariau, ir jey neteišybe yra mano rankosa;

5. Jey pikt attesėjau palajingay su manim ghywenantiems; arba jey tūs, kurie be priežasties manē n. aplente, pažeidžau:

6. Tay mano neprieteliūs te pērfetinėja mano dušia ir te sugauna je, ir te pamina mano ghywasti žemēšpi, ir te paguldo mano garbē i dulkes! Sēla.

7. Keltis, Bone Dieve, sawo narsē, išfilēl ant kēršto mano neprieteliū, ir ištaty manē wēl i urēdā, kuri man pawēlėjē,

8. Kad žmones wēl tarwēšpi susirinktu; ir tū paczū dēl wēl atfitylēt!

9. Bōns Dievs yra sūbja ant žmonū. Sūdił manē, Bone Dieve, pagal mano teišybē ir wiernybē!

10. Tešilāuja piktentybe Diewo=nesibijanczūjū, ir gēlbēt teišūs; nēša tu, teišusis Dieve, mēgini širdis ir inkstus.

11. Mano āpsarga yra Diewop, kūrš geroms širdims gēlbti.

12. Diewas yra teišus sūbja, ir Diewas kas dien grumžgžg.

13. Jēy kas ne nor prisitver-
stis, jīs saro lārdq pagalando,
ir saro kilpini itempe ir mie-
rija,

14. Ir ant to uždējo smer-
tišķas strēlas, saro wyliczas
jīs pataisē ant nužudimo.

15. Sztay, tas pikt dumoja,
nepalaima jīs esti nēščzas, bet
pagimdyš nieta.

16. Jīs dūbē kase ir iplāse ir
ipūle i dūbē, kurē padāre.

17. Jo nepalaima bus ant jo
galwōs, ir jo nelabumas ant
jo momens ateis.

18. Aš dēlawoju Bonui Die-
wui jo teiſybēs dēlēy, ir laup-
fšu wārdq Bono Diewo auſķ-
czāuſojo.

8. Psalmas.

Kpie Krišaus karalyſtē, lēteſima ir
garbē.

1. Psalmas Dawido, pirm-
giedotins ant Gitiſōs.

2. Bone Dieme, ant muſū
wieſpataujafis, kaip ſlowin-
gas esti tawo wārdas wiſoſa
žēmēſe, kaip taw dēlawojama
dangui!

3. Jš burnōs jaunū kudikeliū
ir žindancūjū māci paſigatā-
wijei dēl saro neprieteliū, kad
iſgaikſintumbē neprieteliū ir
paſigiežanti.

4. Nēſa aš regēſu dangus,

tawo pirštū darbūs, mēneſi ir
žwaigždes, kures tu lēidai.

5. Paſgi žmogus, kad tu jo
atſimeri, ir žmogaus ſunus, kad
tu jē užiſtoji?

6. Tu dūſi jē mažq wālandq
nū Diewo praſtota buti, bet
garbē ir czeſtimi jē apwaini-
loſi.

7. Tu jē ponu padaryſi ant
darbū saro rankū; wiſlab tu
padējei po jo lōjomis:

8. Awiſ ir jauczus wiſus,
taipojau ir medines žwēris,

9. Pauſzczus po dangum ir
žuwiſ maroſe ir wiſlab, kas
maroſe laiſoſi.

10. Bone Dieme, ant muſū
wieſpataujafis, kaip ſlowin-
gas yra tawo wārdas wiſoſa
žēmēſe!

9. Psalmas.

Dēlawonēs giesmē uš apturēta pėgale-
jima prieš neprieteliūs.

1. Psalmas Dawido, pirm-
giedotins ant Almot-Sabėno.

2. Aš dēlawoju Bonui Die-
wui iſ wiſōs ſirdiēs ir paſa-
loju wiſus tawo ſtebuklus.

3. Aš dzaugiūs ir linſminūs
tawije, ir laupſinu tawo wār-
dq, tu wiſū Auſzczauſafis.

4. Kad tu mano neprieteliūs
atbulus warei; jie pūle ir pra-
pūle po tawo aſiū.

5. Nēſa tu iſwedi mano pro-

wa ir bŷlq; tu ſēdi ant krasēs, teiŷus ſubza.

6. Tu bari pagonis ir nuža-
wini Diemo=neſibijanczūſus, jū
wārdq tu iŷgaifini wiŷabos ir
amžinah.

7. Karbai neprietelaus tur
gālq; mieŷtus tu apwertei; jū
paminŷlas ŷugaiŷo ſu jeis.

8. Bet Pons Diems iŷŷilaito
amžinah; jis ſawo krasē pa-
taiŷe ant ŷubo.

9. Ir jis žemē ŷūdis teiŷy, ir
žmones walbys tikray.

10. Ir Pons Diems yra pa-
wārguŷojo apgynimas, apgyni-
mas bēdoje.

11. Todēl nuŷtiti tawimi, ku-
rie tawo wārdq pažyŷta; nēsa
tu ne aplēibi, kurie tawē, Bone
Diewe, jēŷto.

12. Gaupŷinkiŷt Ponq Diemq
Bione gywēnantyŷt, aprēiŷkite
tarp žmonū jo darbūs!

13. Nēsa jis atŷimena ir klau-
ŷa jū kraujo, ir ne užmirŷta
ŷauŷimo pawarguŷūjū.

14. Bone Diewe, buŷ man
malonus, dabōtis mano wargo
tarp neprieteliū! tu manę iŷ-
teli iŷ ŷmertiēs wartū,

15. Kad aŷ pāŷafoczau wiŷq
tawo ŷlowę wartūŷe dukters
Bion, kad aŷ dzaugczaus dēl
tawo pagālbōs,

16. Pagonys nugrimzdo dū-
bėje, kurie jie buwo pagatā-

wiję; jū ŷoja iŷluwo i tinkla,
kurie jie buwo ŷpēdę.

17. Szitaipo pažyŷtama yra,
kad Pons Diems tiesq dāro.
Diemo=neſibijqŷis iŷpāinojo
darbūŷe ŷawo rantū. Sēla.

18. Diemo=neſibijantieji tur
peklon nuwartyti buti, wiŷi pa-
gonai, kurie Diemo užmirŷta.

19. Nēsa jis pawārguŷojo ne
taip abelnay užmirŷ, ir nuŷiti-
tėjims pawarguŷūjū ne pra-
gaiŷ amžinah.

20. Bone Diewe, tētkis, kad
žmones wirŷy ne apturētū;
būŷ, kad wiŷi pagonai butu ŷū-
biti po tawo akiū! *

21. Dūŷ jiems, Bone Diewe,
baudējā, kad pagonai ŷupraŷtu,
ŷawę žmones ēŷanczūs. Sēla.

10. Psalmas.

Malba prieŷ dzaugczūs neprieteliūs.

Bone Diewe, todēl taip toli
atŷtoji ir ŷlapaiŷi czėje bēdōs.

2. Kadangi Diemo=neſibijqŷis
iŷdykumq pilnamoj, tur pa-
wārgēlis lentėti; jie eit iŷ wie-
no ir pramāno piktūs dāiktūs.

3. Nēsa Diemo=neſibijqŷis gi-
raŷi iŷ ŷawo piktēnybēs; ir go-
dingaŷis žegnojaŷi bluznibams
Ponq Diemq.

4. Diemo=neſibijqŷis taip yra
puitūs ir rūŷtus, kad ne atboj
ney wieno; wiŷoŷa ŷawo piktē-
nybėje jis Diemq nieku wercza.

5. Jis nesilāuja nū sawo darbū nīelabos; tawo sūdai toli ģra nūg jo; jis tyczodams elgiasti su wīfais sawo priēšininīais.

6. Jis sāto sawo širdije: „aš nīelabay ne busu apgalētas, man nīelabay nīels ne lēns.“

7. Jo burna ģra pilna ķeiti-mo, klastōs ir prigatwimo; jo līēzums padāro rūpesti ir proce.

8. Jis sēb ir tyļoj dīwarīse, jis nīelastūsus slapta pašmāug, jo ātys jūr i pawārgusīji.

9. Jis tyļoj slapcey, lai p lū-tas ūloj, jis tyļoj, kad pawārgusīji sūgantu; ir nutwera ji, be trautdams ji i sawo tīnklā.

10. Jis sumuša ir suspāudza bej stumbo žēmēspi pawārgusīji gwoļu.

11. Jis sāto sawo širdije: „Dīewas tai ūzmiršo, jis sawo wēibā paslēpe, jis tai nīelabay ne regēs.“

12. Kēlīs, Bone Dīewe, pā-kēl sawo ranta, ne ūzmirš pawārgusoji!

13. Kōbēl Dīewo=nesībīgsis Dīewā blūznitu ir sawo šir-dije tartu: „tu to ne atboji?“

14. Tu tacjau regi, nēsa tu žwalgai wārgā ir bēda; tawo rāntosa tai ģrā; pawārgulei tam tai palīecawoja, tu esi firātū gelbētojis.

15. Sulāuzīš pēti Dīewo=nesībījanczo, ir pajēšlōt pīktenybē; taņ jo pīktas elgīmas amžīnay ne bus raistas.

16. Bone Dīews ģra karālus wīfados ir amžīnay; pagonai tur iņ jo žēmēs sūgaīsti.

17. Šīstīlgīma firātū tu gir-di, Bone Dīewe; jū širdis tīl-ray žīno, kad tawo ausis to dabojasi,

18. Kad tu teīsey sūdiji firātoms bej pawārguliems, jēib žmogus daugīaus ne tyczotu ant žēmēs.

11. Psalmas.

Psalmīminojīmas priēš nepriētelīus rāndasi tīkrame paslītējīme ant Bone Dīewo.

1. Psalmas Domibo, pirm-giedotīns.

Aš nūstītkīu Bonu Dīewu; lai pgi jūs sātot mano dušjai, jē turtnežē palīēkti, lai pautk-tis ant kalmū?

2. Nēsa štan, Dīewo=nesībī-jantieji ītempja kīlpīnī ir ūz-dest sawo strēlas ant tempty-wū, jēib slapcey šānditu ge-rūsus.

3. Nēsa jē apwercz grunta, tgi īštāīšs teīsusis?

4. Bone Dīews ģra sawo šwentoj baņnyczoj; Bone Dīewo krase ģra danguj; jo ātys ant to dabojasi; jo atīu=wołō mēgina žmonū waitus.

5. Pons Dievs mēgina tei-
sūt; jo dušia neaplencz piktā-
jē ir rods piktāy dāranczūs.

6. Jis dūs lyti ant Dievo-
nešibijanczūjū zaibais, ugnimi
ir sēra, ir wētrā jiemš dūs i
alga.

7. Pons Dievs hra teisus ir
mylis teisgbe, tobēl, kad jo wēi-
das weizd ant to, kas teisu hra.

12. Psalmas.

*Malda uš iškārtimā majoso pulkēlis per
Dievo jōbi.*

1. Psalmas Dowido, pirm-
giedotins ant aštūnū strunū.

2. Gēlbēt, Bone Diewe! šwen-
tūjū maž pastōjo; ir tikinczūjū
maž hra tarp žmonū waitū.

3. Wiens šu antru niētus
šnēla ir klastoja ir mokina iš
ne susitāranczōs širdiēs.

4. Bone Diewe, išgaišint wi-
sā neriernā pasielgimā, ir lie-
žuvē puitēy kalbantijē!

5. Kurie šāto: „mūsū liežu-
wis tur wiršy apturēti, mums
parēitis kalbēti; kas hra mūsū
wiešpats?”

6. Kadangi širatos išgaišina-
mos hra, ir pawārgulei dušau-
ja, tāy aš kēlsūs, šāto Pons
Dievs, aš pagālbā dūsu, kad
drašey mokinama butu.

7. Pono Dievo jōdis hra
kaistūs, lai p šidābras ugnimi

pērczštitas mūlio pūde, išmē-
gintas septynis lartus.

8. Tu Bone Diewe, apšaugot
jūs, ir apgint mus nū šidōs
giminēs amžināy.

9. Mēša wisur randasi piktūjū,
kur tokie pikti žmones tarp
žmonū pontawōja.

13. Psalmas.

Malda smutnybeje bež širdiēs tušboje.

1. Psalmas Dowido, pirm-
giedotins.

2. Bone Diewe, iškoleh nori
manēs taip labāy užmirštē?
iškoleh paslepi šawo wēidā nū
manēs?

3. Iškoleh rūpišūs šawo du-
šioj ir tužbišūs šawo širdijē
kas dien? iškoleh mano neprie-
telis ant manēs išsitēls?

4. Ben žurēt šen ir iškla-
syf manē, Wiešpatie mano
Diewe! Pēršwiesf mano ašis,
jeib smertijē ne užmigczau,

5. Kad mano neprietelis ne-
figirtu, buf manē butu pērga-
lējes; ir mano priēšinintai ne-
sidzaugtus mano prapūlimo
dēlēy!

6. Bet aš ant to nufitikiu, kad
tu taip malonus esi; mano šir-
dis dzaugiasi, kad tu taip rods
gēlbi. Uš giedosu Ponui Die-
wui, kad jis man taip gerāy
dāro.

14. Psalmas.

Pamošlās apie žmonių prapalimą ir jų pagālbā.

1. Psalmas Dovid, pirm-giebotins.

Paitieji kalba savo birdijē:
„niera Dievo.“ Jie niekam
nedēra ir bjaurybe yra savo
elgime; cze niera ney wieno,
kurs lā ger darytu.

2. Pons Dievs pažvilgējo
iš dangaus ant žmonių waitū,
jeib regētu, bau butu kas iš-
māngs ir Dievo klaušas.

3. Bet jie wiši atsitreipe, ir
iš wieno wiši niekam nedēra;
cze niera ney wieno, kurs ger
darytu, ir ney wienintelio.

4. Argi ne nor piktadējū ney
wiens to daboti, kurie mano
žmones ryja, jeib penētus, bet
Pono Dievo jie nesimelbza?

5. Ezejau jie bijosi, bet Die-
was yra prie giminės teisūjū.

6. Jūs peikiat patwārguſojo
rodą, bet Diewas yra jo nusi-
tikėjims.

7. At, kad pagālba iš Biono
ant Izrael ateitu, ir Pons
Dievs savo apłāstūsus žmones
gtwadūtu! tai dzaugtusi Joku-
bas, ir Izrael butu linkšmas.

15. Psalmas.

Gerūji dārbas ir wengimas.

1. Psalmas Dovid.

Pone Dieve, kas gywēs tawo

namūse? kas pasiliks ant tawo
šwentojo kālno?

2. Kurs wiernay elgiafi ir
geray dāro ir kalba tiesą iš
birdiēs.

3. Kursai savo liežuwju ne
apkalba, ir savo artimui pikto
ne dāro, ir savo artimą ne
niekina;

4. Kurs Dievo-nesibijanczūjū
ne atboja, bet gārbina Dievo-
bijanczūsus; kurs savo arti-
mui prisėl ir tai attesa;

5. Kurs savo pinigūs ne dūst
ant palūkanū ir ne ima do-
wanū ant nekāltojo. Kurs tai
dāro, tasai geray pasiliks.

16. Psalmas.

Prarādovimas apie Kristaus kentėjimą
ir prisikėlimą.

1. Aukšinoji giesmė Dovid.
Apsaugo! mane, Dieve, nēša
aš tawim nustitiu.

2. At sakau Ponui Dievui:
jūs tu esi Ponas Diewas; aš
tawēs dėl turu kentėti,

3. Už šwentiūsus, kurie ant
žemės yra, ir už šlowingūsus;
ant tū aš turu wišą savo pa-
simėgimą.

4. Bet anie, kurie titu nufitił,
turēs didę birdiēs kancą, aš
jū gėrimo apierōs ne apiera-
wosū su krauju, ney jū wārdą
i savo burną ne imsu.

5. Bet Ponas Diewas yra m-

no lobis ir mano balis; tu iš-
laitai mano tēviškės dalykus.

6. Burta man pūle meilingą;
man graži tēviškė i dalykus
tėlo.

7. Aš laupsinu Boną Dievą,
kurs man rėdijo; ir mano int-
stai pamokina manę natcžė.

8. Aš Boną Dievą wisados
laitau po savo akiū; nėsa jis
yra man prie dėšinės, todėl ir
išfilaitysu.

9. Todėl džiaugiasi mano šir-
dis, ir mano garbė linkminasi,
ir mano kunas gulės patėjus.

10. Nėsa tu ne paliksi mano
dušią pėkloje, ir ne pėrleisi,
kad tavo šventasis sugėstu.

11. Tu man žinomą darai
tėlą ant gyvasties; po tavo
akiū yra džiaugsmo apstumas,
ir linksmas gyvėnimas po ta-
vo dėšinės amžiną.

17. Psalmas.

Malda už sveiką motiną ir šventą el-
giną.

1. Malda Domido.

Bone Dieve, išklausyt tei-
sybė, dabotis mano šaukimo,
išmanyti mano maldą, kuri ne
išeit iš newiernės burnės!

2. Padaryt tu man promą ir
weizdėt tu ant teisybės!

3. Tu mėgini mano širdi ir
atlantai ję natcžė, ir cypstiji
nė, ir ne randi nieko. Aš

apšiemjau, idant mano burna
ne pėrzengtu.

4. Aš apšisaujoju žodije tavo
lupū nūg žmogiskū darbū, ant
tėlo razbaininko.

5. Išklaityt mano waitšczo-
jimą ant tavo takū, kad mano
žingsnei ne paslystu!

6. Aš šaukiau tavęsp, kad tu,
Dieve, manę išklausytumbei;
prilent savo ausis manęsp,
klausyt mano žodžiū!

7. Parodit savo dywnąjė ma-
long, tu išganytojau tavimi
nustitinczūjū, prieš tūs, kurie
prieš tavo dėšinę stėngiasi.

8. Apsaugot manę kaip aties
vyžbi atije; apgint manę po
pavėsu savo sparnū.

9. Nū Dievo=nesibijanczūjū,
kurie manę suardo; nū mano
neprieteliū, kurie iš wisū šalū
mano dušią gaudo!

10. Jū rėbieji eiti iš wieno;
jie puikę kalba savo burna.

11. Kur mes waitšczojam,
cze jie mus apstoja; savo atis
ant to nutaiso, kad mus žemyn
parstuntu;

12. Vygeh kaip lūtas plėšimo
užfigeidės, kaip jaunas lūtas
ūloje tūpys.

13. Bone Dieve, teltis, ap-
galėt ji ir nužėmint jė; išgėl-
bėt mano dušią nū Dievo=nesi-
bijanczūjū savo lardu,

14. Nū žmonū tavo rantės,

Bone Dieve, nūg žmonū šio swieto, kurie savo dalį tur savo amžje, kuriems tu pilnų pilbai savo šėrbu, kurie tur waitū apščen, ir paliekt savo atstāntā savo jauniemsiems!

15. Bet aš matysu tavo wėidą teišybėje, aš sotus busu, kadą pabūsu pagal tavo wėidą.

18. Psalmas.

Deltamonės giesmė uš Dievo gerybės.

1. Psalmas pirmgiedotins Dawido, Bone Dievo tarno, kurfai kalbėjo Bonui Diewui žodžius šios Giesmės tūczės, kaip Bone Dievas jį buvo išgelbėjęs iš rankū jo neprieteliū ir nū rankūs Saulo, ir tare:

2. Szirdingay aš mylu tavo, Bone Dieve, mano stiprybe,

3. Bone Dieve, mano ūla, mano išgelbėtojis, mano Dievas, mano nusititėjimas, ant kurio nusititėiu, mano skydas ir rāgas manō išgānimo, ir mano apgynimas.

4. Aš Boną Dievą laupšįsu ir prašysu, tay busu išgelbėtas nū savo neprieteliū.

5. Nėša mane apėme smertiēs ryšei, ir upes Belial išgandino mane.

6. Pėklūs ryšei apėme mane, ir smertiēs wirtwēs apgalėjo mane.

R. T.

7. Kada tužboj esmi, tay aš prašaus Boną Dievą ir pauktiu savo Diwop, tay jis išklausy mano balsą iš savo baznyczōs, ir mano šaukšmas ateiti pas jį i jo ausis.

8. Jėme drebejo ir pasijūdinōs, ir kalnū twirtybe krutėjo ir wistėjo, kaip jis patiršo.

9. Gāras išėjo iš jo nosiēs, ir pūstijanti ugnis iš jo burnōs, kad žaibāwo iš to.

10. Jis dangų palente ir nuženge, ir tamšū buvo po jo lōjomis.

11. Ir jis ējo ant Rerubo, ir atlieše; jis lāfste ant wėjo sparnū.

12. Jo šėtra aplint jį buvo tamši, ir jūdi drumstus dėbesei, kuriūse jisai buvo užslėptas.

13. Nū žibėjimo pirm jo pėrsistyre dėbesys su ledais ir su žaibāwimais.

14. Ir Bone Dievas growe danguj, ir Aukščiausis išlėido savo pertūną su ledais ir su žaibais.

15. Jis šowe savo stulpus ir išbarste jų; jis dibey dāwe žaibūti ir išgandino jų.

16. Tay regimi buvo bidi twanai, ir žėmēs gruntas buvo atdengtas, Bone Dieve, nūg tavo barimo, nūg twāpo ir pūtimo tavo nosiēs.

17. Jis išsunte iš aukšto

gabéno manē, ir išteaule manē
iš dibzū wandenū.

18. Jis išgēlbējo manē nūg
stiprūjū mano neprietiū, nūg
manēs neaplenczanczūjū, kurie
man per macnūs buwo,

19. Kurie manē apgalējo czē-
se mano nepalaimōs; ir Ponas
Dievas stōjosi man nufititēji-
mu,

20. Jē ištebe manē ant rui-
mo; jis išteaule manē, nēs jis
pasimēgo manimi.

21. Ponas Dievas man geray
dāro pagal mano teishbē, ir
užmoła man pagal czhstibē
mano rantū.

22. Nēsa aš laikau Pono Die-
do telūs ir ne esmi piltas priēs
sawo Diewo.

23. Nēsa wišus jo sūdus aš
turu po ašiū, ir jo prisātimus
ne paniekinu.

24. Bet aš esmi bet nūtar-
tiēs po jo ašiū ir saugojūs nū-
grietiū.

25. Todēl Pons Diews man
užmoła pagal mano teishbē,
pagal czhstibē mano rantū po
sawo ašiū.

26. Pās šwentūsus tu esi
šventas, ir pās gerūsus tu esi
gēras,

27. Jē pās czhstūsus tu esi
czhstas, ir pās pēkreiptūsus tu
esi pēkreiptas.

28. Nēsa tu gēlbi pawargusū-

šus žmones, ir pasidibzūjanczū
atīs tu pažemini.

29. Nēsa tu pēršwieti ma-
no žibnycza; Biešpats mano
Dievas dāro mano tamshbē
šwiesq.

30. Nēsa su tawim aš galu
žalnieriū pulkus parmušti, ir su
sawo Diewu per mūrus šoft.

31. Diewo telai gra be nū-
tartiēs; Pono Diewo žodzei
gra pēršlaitinti; jis gra ap-
sarga wišiemš jūmi nufititin-
tiems.

32. Nēsa kamē gra Dievas
be to Diewo? arba apgintojis,
nēt musū Dievas?

33. Diews išrēdo manē su
mace, ir dāro mano telūs be
nūtartiēs.

34. Jis dāro mano šojas lyg
ėlnams, ir pastāto manē ant
mano autštybēs.

35. Jis mołina mano rantq
karāuti, ir mołina mano pēti
warini šilpini itempti;

36. Jē būdi man štydq sawo
išgānimo, ir tawo dėšine stip-
rin manē; ir pažėmindams ma-
nē dibzū tu manē darai.

37. Tu po manim wieta da-
rai waišpczoti, kad mano šojos
ne paslystu.

38. Aš wišū sawo nepriete-
lius ir jūs sugāusu, ir ne su-
gryšu, iš aš busu jūs užmu-
šęs.

39. Aš jūs sumušiu, ir jie manęs ne atfigis: jie tur pulti po mano kojų.

40. Tu gali manę išrėdyt stiprybė ant kovoš, tu gali po manim mėsti stengiančius prieš manę.

41. Tu man būdi mano neprieteliūs ant pabėgimo, jeib manę neapšenciančius išpušticiau.

42. Jie šautia, bet cze niera gelbetojo; Dievop, ale jįsai ne atsiliepija jiems.

43. Aš jūs sutrisu, kaip dulkes nū wėjo; aš jūs nugrešu, kaip purvus nūg ulyczos.

44. Tu gelbi manę nūg žmoniū, waidą kėlanczūjų, ir darai manę galwa tarp pagonū; žmones, kurus ne pažinau, šlužiia man.

45. Jie klauso manęs su pašufnomis ausimis; ir swetimieji wailai manęs ne iweike.

46. Swetimieji wailai apálpta ir spárdosi savo pānczūse.

47. Bonas Dievas gywas gra, ir pagirtas buł mano apgynimas! ir Dievas mano išgánimo turėtu buti paáuštintas.

48. Dievas, kursai man būsti pagiežimą ir šylija žmones po manimi;

49. Kurs išgelbti manę nū mano neprieteliū, ir paáuštint

manę iš tū, kurie prieš manę stengiasi; tu išgelbi manę nū neteisųjų.

50. Todėl dėkowsu tau, Bone Dieve, tarp pagonū, ir tauo wardui laupę giedosu,

51. Kursai savo karalui didi išgánimą išródo, ir gér dāro savo pamostitamui, Dawidui, ir jo waitams amžinay.

19. Psalmas.

Pamokšas apie Kristų, jo jobi ir apie tikrąjį prisiwertimą.

1. Psalmas Dawido, pirmas giedotins.

2. Dāngus pásakoja Diewo garbe, ir twirthybe apśato jo rantū dārbus.

3. Diena dienai pasāto, ir natistis nálczei praneša.

4. Niera neį liežuwjo, neį kalbōs, tur ne girdims butu jų balsas.

5. Jū strūnos (smiras) išaina i wisas žemės, ir jų žodzei iki swieto kraštū; jis šaulei namus jųse padāre.

6. Ir ta išeiti, kaip jauniktis iš savo kamārōs, ir dzaugiasi kaip karžygis, telėti kėlū.

7. Ji užtėla wiename dangaus kraštė; apeit iki wėl to krašto; ir neį joks daitis ne pašlāpomas nūg jōs karščzio.

8. Botanas Bono Diewo gra be nūtartiēs ir atgawina du-

šig. Lūdimas Pono Dievo ne
wiloj, ir neprotingus dāro pro-
tingais.

9. Prišātimai Pono Dievo
yra geri ir palinkšmin širbi.
Išātimai Pono Dievo yra slai-
stus ir pēršwicz ašis.

10. Bāime Pono Dievo yra
czystā ir iškailto amžinay.
Sudai Pono Dievo yra tikri,
wisi teisuš.

11. Jie yra brangesni už
aušg ir už daugumą gražaus
aušo; jie šalbesni už medų ir
už šwag medaus.

12. O ir tawo tārnas per jūš
graubėnamas; ir kūsai jūš lai-
ko, tas tur bide alg.

13. Kas gal numanyti, kiel
kartū jis nusidešt? atleisť man
ir nezinomus nusidėjimus!

14. Apšaugot taipojau šawo
tārny nū pasibidžujanczūjū, kad
jie ant manes ne ponawotū! tay
aš busu be nūtartiēs, ir ne šal-
tas bidžio nusidėjimo.

15. Dūš taw itikti žodi mano
burnos, ir šalbėjimą mano šir-
biēs po tawo ašiū, Bone Die-
we, mano apgintojau ir mano
išganhtojau!

20. Psalmas.

Padonā malba už šawo wyrausybę.

1. Psalmas Domido, pirmgie-
botins.

2. Ponas Diemas te išklausy

tawę bėdoje; wārdaš Dievo
Jokubo te apgin tawę!

3. Jis te atšuncz taw pagalbą
nū šwentinczōš, ir te pastiprin
tawę iš Zion!

4. Jis te atšimen tawo wāl-
gimo apierōš, ir tawo dėginimo
apiera t'esie riebi! Sēla.

5. Jis taw te dūda, ko tawo
širbiš geibz, ir te išpildo wisaš
tawo misliš!

6. Giramies, kad tu mus gėl-
bi, ir wardan šawo Dievo
pakelam šawo karuny. Diemas
te dūda taw wišlab, ko pra-
šai!

7. Dabar aš suprantu, kad
Ponas Diemas šawo moštigji
pagėlbtū ir jū išklausy šawo
šwentame danguje; jo dėšine
ranka gėlbtū šylingay.

8. Anie nusitiť ant šawo we-
žimū beš žirgū, bet mes atšime-
nam wardo Diešpaties šawo
Dievo.

9. Jie yra pardaužti ir par-
pūle; bet mes status stowim.

10. Gėlbēt, Bone Diewe! ka-
rālau, išklausyt mus šaukian-
czus!

21. Psalmas.

Kristans pėrgalėjimas neprieteliu.

1. Psalmas Domido, pirmgie-
botins.

2. Bone Diewe, karālus bzau-
giast tawo macije, ir kaip bideg

jis līnīmas ģra iļ tamo pa-
gālbōs!

3. Tu jam dūdi jo širdiēs
vēlējima, ir ne uāgini jam, ko
jo burna prašo. Sēla.

4. Neša tu užpili ji su gera žegnoms, tū užbedi ant jo galvos aukso vainiką.

5. Jis prāšo tavē amžio īš-
laistimo, tad dūti tu jamui ilgā
amžia wifados ir amžinay.

6. Šis tur bide garbe īš tamo padējimo, tu dedi garbe ir gra-
žuma ant jo,

7. Nēja tu statai jī žegnojimu
amzinah, tu palinšmini jī lin-
šmybe šawo wēido.

8. Mēša karālus nusiit ant
Bono Dievo, ir per Aukš-
czāusjo loštq jis drutan ištī-
laitns.

9. Tamo ranta raš wišus ta-
two neprieteliūs, tamo bešine
raš tamę neapšenczancūs.

10. Tu padarņsi jūs tāip ug-
niēs pēczi, lada tu i jūs žvelfsi.
Bonas Dievas prarņs jūs ļavo
narņe; ugnis jūs suēs.

11. Jû waişu tu işgaişîşî nû
 žémês, ir jû řělq nû žmonû
 waişû.

12. Mēša jie dumójo tam piŭtā,
daryti ir išmislījo mislīs, ku-
rias ne galėjo ištesėti.

13. Nęsa tu padaryfi juš pę-
czeis, sawo temptywa tu prieš
ju wėidę mierifi.

14. Bone Diewe, pasikēst sa-
wo šhloje! taņ meš laupšīsim
ir gārbišim tarwo māci.

22. Psalms.

Pratālamīmas apie Kristaus ietėjimą
ir garbę.

1. Pŕalmas Dowido, pirmgie-
dotins apie pagálbą anŕsti su-
lauŕiamąjį.

2. **Mans Dieve, mans Dieve,** lodē tu manę prastojei? **Aš raudoju,** ale mano pagālsba toli bra.

3. Mans Dieve, dienomis
 aš šaukiu, tad tu ne atšlie-
 pi; ir naktimis taipojau aš ne
 teliu.

4. Me tu esi šventas, turšai
gyveni garbėje Izrael.

5. Mūsū tēwai tawim nusi-
tīšējo, ir šaip jie nusitīšējo, tu
išgēsbējei jūs.

6. Tamešp jie šaukt, ir būvo išgėlbėti; jie nusitėję tarvimi, ir ne būvo apgėdinti.

7. Bet arī esmi ķīrmeļē, ir ne
 zmogus; zmonu jūtas ir swieto
 paniešinīmas.

8. Wisi, turie rēg manē, jūfias
iþ manēs; iþþizodami jie trā-
to gālwas:

9. „Te skundzasi Bonui Die-
wui, tas te gelbti jamui, ir te
isgelbti ji, jey jis jumi meg-
sta.“

10. Nēsa tu manē ištāuf-

iš mano motinôs žyváto, tu buvai man nusitilėjimu, man dar be ėsant prie krucų motinôs.

11. Ant tavęs esmi mėstas iš motinôs žyváto, tu esi mano Dievas nūg žyváto mano augvės.

12. Ne atsitolink nūg manęs, nėsa tužba arti yra, nės niera czonų gelbėtojo!

13. Dibi mėskei manę apstojų; riebus jauczei apgule manę.

14. Savo nasrus jie atver prieš manę, kaip rėkiasis ir drąstasis litas.

15. Aš išlietas esmi kaip vandū, wisi mano laulai ištro, mano širdis tūne yra kaip sutirpytas wāšlas.

16. Mano šyla išdžūwo kaip šūte, ir mano liežuwis prilipo prie gomurū; ir tu pagulbei manę i smertiės dulkes.

17. Nėsa šunys apstojų manę, ir piktųjų pulkas apgule manę, jie mano rankas ir kojas pėsstwerbe.

18. Aš galėczau wifus savo laulus suslaithyti, ir jie rėg ir mato savo pasimėgimą ant manęs.

19. Jie išdalija mano rubus tarp save, ir mėta burtą ant mano gēlumbės.

20. Bet tu, Bone Diewo, ne

atsitolink! mano stiprybe, stubis man ant pagālbōs!

21. Išgelbēt mano dušią nū karbo, mano wienturtę nū šunū!

22. Išgelbēt manę iš nasrū lūto, ir išwadūt manę nū wienragiū!

23. Aš tawo wārdą pranėšiu savo broliams, aš tavę surinkime pagirsu.

24. Girkite Bone Diewų, kurie jo bijoties; pagārbinkite jį wisi waitai Jofubo, ir jo bijokities wisi waitai Izrael!

25. Nėsa jis ne paniekino, neį nieku werte wargus pawārguso, neį savo wėidą nūg jo paslėpe; ir kaip jis jopi šauke, išklause jisai.

26. Tavę aš laupšiu dibime surinkime; aš savo priežadas atliku po akiū jo pasibijancziū.

27. Pawārgulei wālgis iki pasotinti bus; kurie Bone Diewų jėško, garbis jį; jusių širdis amžinatų patėks.

28. Te esie priminta wifo swieto kraštams, idant jie Diemop priswērstu, ir melsusi po jo akiū wifos gimines pagonū.

29. Nėsa Bone Diews tur karalystę, ir jis ponawój tarp pagonū.

30. Wisi rebieji ant žēmės wālgys ir melsis; po jo akiū

Klonofis wisi, kurie dulkēse gul,
ir kurie taip wargingay pē-
nafi.

31. Jis turēs sēkla, kuri jam
plūzīs; apie Bona Diewa sa-
kyta bus iki waiķū waitams.

32. Jie ateis ir apsaķys jo
teishbē žmonēms, kurie užgims,
jog įįai tai daro.

23. Psalmas.

Kristus musū gangtojīs ir aprupin-
tojīs.

1. Psalmas Dawido.

Bons Diews yr mano ga-
nytojīs, aš nieko ne pristokiu.

2. Jis gāno manę ant žalūjan-
czōs lantōs ir wēda manę prie
šwiežo wandens.

3. Jis atgairwina mano dušią;
jis wēda manę titrū keliū dėl
sawo warbo.

4. Jr norint aš waiķsczoczu
tamsoj dauboj, nesibijaus neį
jotios išlādōs, nēsa tu su ma-
nim esi; tatwo lazda beį rāmtis
linskmina manę.

5. Tu pagatāwiji po mano
akiū stālę priēš mano neprie-
telius; tu mōstiji mano gālwa
aliejumi, ir pripili man šlidi-
nay.

6. Gerybe ir mielapirdingyste
sēks manę per wišę mano am-
žią, ir pasiļiktu namūse Bono
Diewo wišados.

24. Psalmas.

Apie Kristu, garbēs karālų.

Jēme yra Bono Diewo, ir kas
toje yra, žēmēs wietos ir kas
ant tū gywēna.

2. Nēsa jis tą prie jurū nu-
gruntawōjo ir prie wandenū
priprōwijo.

3. Kas eis ant kālno Bono
Diewo? ir kas stowēs jo šwen-
toje wietoje!

4. Kurs nekaltas rančias tur
ir czhytōs širdiēs yra, kursai
ne mėgsta piktū pamotklu ir
nesibāzija neteiseį:

5. Tas gaus žegnong iš Bono
Diewo, ir teishbē iš Diewo sa-
wo išgānimo.

6. Tai yra ta giminē, kuri jo
klauso, kuri jēkto tawo wēda,
Jokub. Sēla.

7. Wartus darykite placzus
ir duris swiete aukštās, jeib
garbēs karālus ieitu!

8. Kas yra tas karālus gar-
bēs? Jįai yra Bonas Diewas
stiprus beį galys, Wiešpats,
galys towoje.

9. Darykite placzus wartus,
ir duris swiete aukštās, jeib
garbēs karālus ieitu.

10. Kas yra tas garbēs ka-
rālus? Jis yra Bonas Diewas
Zebaut, įįai yra karālus gar-
bēs. Sēla.

25. Psalmas.

Malda dē Dievo malbimo, malonēs ir apgynimo.

1. Psalmas Dawido.

Taveš, Bone Dieve, išķīlgtu.

2. Mans Dieve, tawimi aš nusiitīti. Ne dūt man buti gēdoje, kad mano neprietelei nesi-
dzaugtus ant manēš!

3. Nēša ney wiens ne bus gēdoje, kursai taveš laukia, bet gēdoje tur buti piktieji pa-
peiktojei.

4. Bone Dieve, parodit man sawo tēlūs ir pamotint manē sawo tatūs!

5. Wadzoļ manē sawo teiſy-
bēj ir motint manē; nēša tu eſt tas Diewas, kurs manē gēlbtī; tas dien aš laukiu ta-
weš.

6. Atſimint, Bone Dieve, sa-
wo mielaſhirdingſtēs ir sawo loſtōs, kuri nū pradzōs ſwieto
buwo!

7. Ne atſimint grietū mano jaunſtēs, ney mano peržengi-
mo, bet atſimint manēš pagal sawo mielaſhirdingſtē, dēl sawo
loſtōs!

8. Bonas Diewas gērs yra ir teiſus, todēl pamotina grieſnī-
sus ant tēlo.

9. Šis wadzoj pawārgulus titraņ ir moſina pawārgulus
sawo tēlā,

10. Relai Bone Dievo yra

abelnaņ gerybe ir tieša, tiems,
kurie laiso jo derējimaņ ir lūdi-
mus.

11. Dēl sawo waro, Bone Dieve, buļ malonus mano nu-
ſibējimui, kursai didis yra!

12. Kas yra tasai, kurs Bone Dievo bijoſi? Šis jī motis
gerausjā tēlā.

13. Jo duſia ſulauks gerū dienū, ir jo waitai gauš žemē.

14. Paſlēptine Bone Dievo yra tarp tū, kurie jo bijoſi; ir
sawo derējimaņ jis dūst jiems
žinoti.

15. Mano ātys wiſados weizd
ant Bone Dievo, nēša jis iſ-
trauks mano lōja iſ tinklo.

16. Greſkis manēšp ir buļ
man malonus! nēša aš aplēi-
ſtas ir pawārges eſmi.

17. Lūžba mano ſirbiēs yra
bibi; iſwēſt manē iſ mano bē-
dōs!

18. Dabokis mano ſmuttōs
bey wargū, ir atlēiſt man wi-
sus mano grietūs!

19. Dabokis, kad taip daug
yra mano neprieteļiū ir neap-
tencz manē iſ pītumo.

20. Apſaugoļ mano duſiaņ ir
iſgēlbēt manē, ne dūt manē gē-
doje buti, nēša aš tawim nusi-
titiu.

21. Praſtybe ir teiſybe te ap-
saugoļ manē, nēša aš laukiu
taveš.

22. Dieve, išgēlbēt Izrael iš wifōs jo bēdōs!

26. Psalmas.

Malda. bet nekaltybės išgēlbėjimo.

1. Psalmas Dawido.

Ėone Dieve, baryt man pro-
wa, nēs aš esmi nekaltas! Aš
nufitiū Bonu Diewu, todėl
ne pulsu.

2. Mėgint manę, Ėone Dieve,
ir bandyt manę; czystit mano
inkstus ir mano širdį!

3. Nėsa tavo malone yra po
mano akiū, ir aš waitšcoju
tavo tiesoj.

4. Aš ne sėdzu prie nelabųjų
žmonū, neįgi turu draugystės
su newiernaisiais;

5. Aš neapšenczu surintimą
piktųjų, neį sėdzu pas Dievo-
nesibijanciusus.

6. Aš maggoju savo rankas
nekaltyste ir laisus, Ėone Die-
we, prie tavo altoriaus,

7. Kur girdims yra balsas
bėlawójimo, ir kur šakomi yra
wisi tavo stebuklai.

8. Ėone Dieve, aš mylu wie-
tą tavo namū, ir wietą, kur
tavo garbė laisosi.

9. Ne pagrėbt mano dušią su
griekšnaisiais, neį mano ghwasti
su kraujo trokštanczais,

10. Kurie klastomis elgiafi ir
rods priima dōwanas.

11. Bet aš elgiūs nekaltay.

Išgēlbēt manę ir buf man ma-
lonus!

12. Mano kōja eiti titray; aš
tawę, Ėone Dieve, laupšisu
surintimūse.

27. Psalmas.

Psalmas minojimas ir šwieštybe iš Dievo
ir jo šōdajo.

1. Psalmas Dawido.

Ėonas Dievas yr mano šwie-
štybe ir mano išgānimas, to aš
bijociaus? Ėonas Dievas yr
mano ghwasties macis, to aš
baifēciaus?

2. Todėl, jey piktieji, mano
priesinintai ir neprietelei, ma-
nešpi artintus, mano kung pra-
ryti, jie pātys tur nufitrenti
ir pulsi.

3. Raczeig pulkai prieš manę
lėlasi, mano širdis taczau ne-
sibijos; taczeig lāras prieš ma-
nę pasilėla, aš taczau nufitiū
jūmi.

4. Wieno dāikto aš prašau
iš Bono Dievo, tą rods turē-
czau: tad pasilēciau Dievo na-
mūse per wisą sawą amžią,
matyti gražus paslūzijimus
Bono Dievo ir atlantyti jo
bāžnycą.

5. Nėsa jis bengia manę sa-
wo namūse piktame czēse jis
paslėpia manę sawo šētroje, ir
paauštint manę ant ūlōs;

6. Ir dabar išlėls mano gāl-

wā ant mano neprieteliū aplint
manę stōwinczūjū, taņ jo na-
mūse laupšę apierawosū; aš
laupšisū ir šlowisū Bona Die-
wa.

7. Bone Diewe, klausīt ma-
no balsā, kad aš šauk.; buī
man malonus ir išklausīt ma-
nel!

8. Mano širdis taw prime-
na tawo žodi: „jūs turit ma-
no wēidā jēšlot;“ tobēl aš ir
jēšlau, Bone Diewe, tawo wēi-
dā.

9. Ne slēpt šawo wēidā nū
manēs, ir ne patremt šawo tār-
nā narše, nēs tu esi mano pa-
gālba, ne aplēist manę ir ne
attraut šawo ranti nū manēs,
Diewe, mano išgānimas!

10. Nēs mano tēwas ir mano
motina prastoja manę, ale
Bonas Diēwas manę priima.

11. Bone Diewe, rodiī man
šawo lēlā, ir wadzoī manę tie-
šūju taīu bēl mano neprieteliū!

12. Ne išdūt manę ī wālę
mano neprieteliū! nēša newier-
ni ludininkai stow priēš manę,
ir neteišey man dāro be bāi-
mēs.

13. Bet aš taczau tikiu, jog
aš regēsu gerybę Bono Diēwo
žēmēje ghwūjū.

14. Lauī Bono Diēwo; buī
linskmas, ne nufimint, ir lauī
Bono Diēwo!

28. Psalmas.

Malba priēš newiernāsus žmones.

1. Psalmas Dowido.

Kad aš šaukiu tawēsp, Bone
Diewe, mano apghnimas, taņ
ne tylēt, jeib taw tylint aš ne
buczau lpgus tiems, kurie peī-
lon nueiti.

2. Klausīt balsā mano pra-
šimo, kad aš tawēsp šaukiu,
kad aš šawo rantiš patelu
šwenczausōsp tawo wietōsp.

3. Ne traut manę drauge tarp
Diēwo=nesibijanczūjū ir tarp
pittadējū, kurie prietelištay šal-
ba su šawo artimu ir širdije
pitt duma.

4. Dūt jiems pagal jū pittā
elgima; dūt jiems pagal dārbus
jū ranti; uzmotēt jiems, tā jie
nupēlne!

5. Nēša jie ne nor daboti ant
wēitalo Bono Diēwo, neggi ant
darbū jo ranti; tobēl jisai jūs
išardys ir ne atbudawos.

6. Pašlowintas t'esie Bonas
Diēwas, nēša jisai išklausō balsā
mano prašimo.

7. Bonas Diēwas yra mano
stiprybe ir mano stydas, ant jo
nufitiī mano širdis, ir man yra
pagēlbēta; ir mano širdis yra
linskma, ir aš jam dēlawosū
šawo giesme.

8. Bonas Diēwas yra jū stip-
rybe, jis yra ta stiprybe, kuri
jo moštitamjam gēlbtī.

9. Gēlbēt šawo žmoneš, ir
pēržegnoš šawo dalki, ir gan
bež paauštint jūs amžinaj!

29. Psalmas.

Prarādāwimas apie perlūna Diewo
jōbzio.

1. Psalmas Dawido.

Atneškit Ponui Diewui, jūs
macnieji, atneškit Ponui Die-
wui garbē ir stiprybē,

2. Atneškit Ponui Diewui
gārbe jo wardo, mēstīties Po-
no Diewo šwentais rubais ap-
rēdyti!

3. Balsoš Pono Diewo eiti
ant wandenū; Diewas garbēs
grāuja, Ponas Diewas ant dib-
žū wandenū.

4. Balsoš Pono Diewo eiti
su šyla, balsoš Pono Diewo
eiti šlowingaj.

5. Balsoš Pono Diewo su-
laužo cēdrus, Ponas Diewas
šulaužo cēdrus ant Libanono,

6. Ir dāro jūs laigancjus
šaip weršus, Libanon ir Siri-
jon šaip jaunaj wienragi.

7. Balsoš Pono Diewo šerta
šaip ugniēs liepsna.

8. Balsoš Pono Diewo su-
jūbina pūsczas, balsoš Pono
Diewo sujūbina pūsczas Rā-
des.

9. Balsoš Pono Diewo sujū-
bina lones ir nunūgin girēs;
ir jo bažņycjoj šožnas jī garbiš.

10. Ponas Diewas šēd pada-
ryti griektwani; ir Ponas Die-
was pašiliekt šarālumi amžinaj.

11. Ponas Diewas dūs šawo
žmonēms šylōš; Ponas Diewas
žegnoš šawo žmoneš pašājumi.

30. Psalmas.

Dēlawone uš Diewo Iosfaj warge ir
beboje.

1. Psalmas, pirmgiebotins
apie pašwentinaj namū Do-
wido.

2. Aš laupšinu tawē, Bone
Diewe, nēša tu manē paauštī-
nai, ir ne dūdi mano nepriete-
liams dzaugtis iš manēs.

3. Wiešpatie, mans Diewe,
šaip tawēšpi šaušiau, tu išgh-
bei manē.

4. Bone Diewe, tu mano du-
šig iš pēlōš išwedēi; tu manē
ghwaj išlaitei, aniešs pēllon
nužengiant.

5. Jūs šwentieji, laupšinkit
Ponaj Diewaj, dēlawokit ir gar-
binkit jo šwentybē!

6. Nēša jo šērtas šenta
atiēs mirkšni, ir jīs mēgstaj
ghwaszjo; wāšarais hra wērt-
šmas, ir rytmeceis dzaugšmas.

7. Bet aš šariau, man geraj
ēšant: aš nēšadaj ne parpulšu.

8. Nēša, Bone Diewe, šawo
pašimēgimu mano šālnaj pašti-
prinai; bet šaip wēidaj šawo pa-
šlēpei, nušigandau.

9. Aš, Bone Dieve, šauksu tavęsp; Boną Diemą aš mel-su.

10. Kam bėra mano kraujās, man numirus? Ar dėlamos taw dulkės ir tawo wiernystę bau pranęš?

11. Bone Dieve, klausyk, ir buk man malonus; Bone Die-we, buk man gelbėtojis!

12. Tu mano dejawimą pėr-verti i šokinėjimą; tu mano įatą išwillai ir dzaugsmu ma-nę apjūsei,

13. Kad taw laupsę giedotu mano dušia ir ne nutiltu. Bieš-patie, manš Dieve, aš taw dė-lawosū amžinai.

31. Psalmas.

Austitėjimas ne dašt neį jottioj dėdoje gėdoje buti.

1. Psalmas Dowido, pirmgie-dotins.

2. Bone Dieve, aš tawim nusitikiu, ne dūt manę niela-bai gėdoje buti; išgelbėk manę per šawo teisybę!

3. Prilenk šawo ausis manęsp, šlubrę gelbėk manę! Buk man stipri ūla ir pilimi, jeib manę gelbėtumbei!

4. Nėša tu esi man ūla ir pi-limi; dėl šawo wardo norėtum-bei manę wadgot ir wėsti.

5. Tu norėtumbei manę iš-vo ištraukti, kūrį jie man

spėnde; nėša tu esi mano stip-rybe.

6. Š tawo rantas aš padūmi šawo dušią; tu manę iš gelbė-jei, Biešpatie, tu wiernasis Die-we.

7. Aš neapstenczu laitančųjū ant piktio pamókilo, bet aš nū-sitikiu Bonu Diemū.

8. Aš dzaugiūs ir linkšmas esmi iš tawo lostos, kad tu pa-daboji ant mano wargo ir pa-žysti mano dušią bėdoje,

9. Ir ne padūdi manę i ran-tas neprieteliaus; tu pastatai mano tojas ant placzės wie-tos.

10. Bone Dieve, buk man malonus, nės aš esmi tuzboj; mano gymis pagėdo dėl smut-tos, priegtam mano dušia ir lunas;

11. Nės mano amžias nusi-mąžino dėl smuttos ir mano czėšas dėl dusėjimo; mano stiprybe pagėdo dėl mano nu-sidėjimo, ir mano kaulai išdžū-wo.

12. Man taip pikt yra, kad aš gėda pastojau mano šaimynams ir baidyfle mano gentims; kurie manę rėg ant ulyczos, bėg nū manęs.

13. Užmirštas esmi širdije, taip numiręsis; aš pastojau, taip sudaužytš ryšas.

14. Nėša daug toloj manę

bjaurey, kad ložnas manēs baidoš; jie dumja tarp saweš prieš manē ir dumoj manē nužawinti.

15. Bet aš, Bone Dieve, tavim nufitiliu, satydamš: tu esi mano Dievas.

16. Mano cēšas yra tawo rančosa; išgēlbēt manē nū rančū mano neprieteļu ir nū tū, kurie manē pērfekinēja.

17. Dūl žibėti sawo wēidq ant tawo tarno; gēlbēt manē per sawo malonē!

18. Bone Dieve, ne dūl manē gēdoj buti, nēša aš tawēsp šaukiu; Dievo=nesibijantieji gēdoje tur buti ir nutilbėti pēšloje.

19. Nutilti turētu wišū ne=wiernūjū nasrai; kurie prieš teisūj stacze, puikēy ir papeiktinay kalba.

20. Kaip bidi yra tawo malone, kurę sláptomis išlaikē tiems, kurie tawēš bijoš, ir parodai tiems, kurie po žmonū akiū tawimi nufitil.

21. Tu jūs paslėpi slapta prie saweš nū ložno tyczáwimo; tu uždengi jūs namūse nūg liežuwjū waidijanczūjū.

22. Bagirtas kēsie Bonas Dievas, kad indywnq gerybē man parode stiprame mieste!

23. Nēs aš sakiau sawo drėbėjime: aš esmi patremtas nū

tawo akiū; taczau klausei balsq mano prášimo, kad tawēspi šaukiau.

24. Mylėkite Bonq Diewa, wiši jo šwentieji! tikinczūsūs apsaugoj Bonas Dievas, bet bagotingay užmoła puikawojanczamyjam.

25. Bukite linkimi ir ne nufiminkite, wiši, kurie jūs Bono Diewo laukiat!

32. Psalmas.

Apie apteistima.

1. Pamokinimas Dawido.

Geray tam, kuriam pėrzen-gimai atléisti, kuriam griekai apdengti yra.

2. Geray tam žmogui, kuriam Bonas Dievas nusidėjimus ne prirošij, kurio dwásėje niera wylaus.

3. Nēs kad aš norėjau jūs užtylėti, išdžūwo mano kaulai, dėl mano dieniškojo waitojimo.

4. Nēs tawo ranča sunki buvo ant manēs dieng bey nákti, jog mano drėgnumas išdžūwo, kaip antay wásarq džūsta. Sēla.

5. Todėl aš taw išsipazhstu sawo griekus ir ne slėpju sawo nusidėjimus. Už tariau: aš išsipazhju Bonui Diewui sawo pėrzen-gimus; tay atléidai man nusidėjimus mano griekū. Sēla.

6. Dēl to mēļšis tawē wīfi šwentieji tīkru cēšū; todēl, kad rāšis dībi tīwanai wandens, taw anie ne priēis jūs.

7. Tu esi man apgintojis; apsaugot manē nū tūžbōš, kad aš iņģēlbētas tīkrai līkšmaņ galēcāu gārbinti. Sēla.

8. Aš tawē pamokīsu ir taw kēliņ rōdīsu, kūrīum wāikšcjoši; aš sawo ašimīs tawē wadzošu.

9. Ne bukit kaip arklei ir ašilai, kurie ne išmāno, kuriems reik kāmānas ir jāislus ī burnōš dēt, kad jie ne nor tawēspi.

10. Diewo=nešibijāšis turbaug wargū, bet Bonui Diewui nufitikintīji gerybe apglobs.

11. Dzaugkties Bonū Diewu ir bukit līkšmi, jūs teišieji, ir gārbinkit wīfi jūs gerieji!

33. Psalmas.

Musū širdiēs dzaugšmas randāš pagārbīnime Bonu Diewu gerybū.

1. Dzaugkties, jūs teišieji, Bonu Diewu; gerieji tur jī geray laupšinti.

2. Dēlawokit Bonui Diewui su ārptomis, ir giedokit jam laupšēs giesmē ant psalteraus dēšimts strunū!

3. Giedokit jam naujā giesmē! geray jāiskite ant jāislū, strunas turinczū su šlambējimu!

4. Nēša Diewo jōdis hra tei-

šus; ir tā jīšai jāda, tai attešatīkrai.

5. Jis mīl teišybē ir sūdā; jēme pilna hra gerybēs Bonu Diewu.

6. Dangus jōdzu Bonu Diewu hra sutwērtas, ir wīfi jo pulkai dwase jo burnōš.

7. Jis sulaito wandeni juroša, kaip ryle, ir dēst gilumus ī pašlēpta.

8. Wišas swietas te prišibijos Bonu Diewu, ir po jo ašiu te dreb wišlab, kas gīwa hra!

9. Nēša jam kalbant stojāši, jam prišālant gatāwa ant jēmēs.

10. Bonas Diewas iņniektina pagonū rōdā ir mulentia žmonū dumas.

11. Ir Bonu Diewu roda pašliēkt amžinay, jo širdiēs dums wišados.

12. Gēr tiems žmonēms, kuriū Wiešpats Diewas hra; žmonēms, kuruš saw ant tēwonyštēs apširintēs.

13. Bonas Diewas išdangaus mato, ir rēg wišū žmonū waihus.

14. Nū sawo štiprojo šōsto jis rēg ant wišū ghwēnanczū ant jēmēs.

15. Jis lenkia jū wišū širdi, jis daboja ant jū wišū darbū.

16. Karālui ne gēlbtī dībi jo

macis; milzins ne iĥgēlbams per diĥ ſawo ſylā.

17. Ĵirgai taipojau ne padest, ir jū bīdi ſtiprybe ne iĥgēlbti.

18. Sztay, Pono Diemo atis rēg ant jo priſibijanczūjū, ant jo malonēs nuſitifikczūjū,

19. Kad jū duſiā iĥgēlbētu nū ſmertieš ir papenētu jūs brangybēje.

20. Muſū duſia laukia Pono Diemo; jis ģra muſū gēlbētojīs ir ginējaš.

21. Mēša muſū ſirdiš dzauģiaš jūmi, ir meš nuſitikim ant ſwentojo jo wardo.

22. Tawo malone, Pone Diemo, t'eſie ant muſū, laiĥ tawim meš nuſitikim.

34. Psalmas.

Dēlawone uš Diemo mēlš.

1. Psalmas Dawido, laiĥ jis dējoſi, be prōto eſāš po ačiū Abimelēto, kurſai jī ſalin wāre, ir jis atſtōjo.

2. Aš Ponā Diemā ſlowiſu wiſados, jo laupſe wiſados buš mano burnoj.

3. Mano duſia girſiš Pono Diemo, jeib pawārgulei tai iĥgirde dzauģtuš.

4. Garbinkit ſu manim Ponā Diemā, ir paaukštinkim iĥwieno jo wārdā!

5. Kaiĥ aš Pono Diemo jēš-

kojau, jīſai man atſiliepe ir iĥgēlbējo manē iĥ wiſōš mano baimēs.

6. Kurie i jī weizd ir prie jo gļaudzaš, tū wēidaš ne buš apgēdintaš.

7. Kaiĥ ſiš pawārgēſiš ſauķe, iĥgirdo Ponā Diemāš ir gēlbējo jī iĥ wiſōš jo bēdōš.

8. Angēlaš Pono Diemo aplinķ tuš guldoſi, kurie jo bijōš, ir iĥgēlbti jūs.

9. Nagāukit ir regēlit, laiĥ meilingaš Ponā Diemāš ģra; geraĥ tam, kurſai jūmi nuſitiķ.

10. Bijolities Pono Diemo, jūs jo ſwentieji; nēš kurie jo bijōš, nieko ne ſtoķoj.

11. Bagotieji tur priſtoķti ir badēti; ale kurie Pono Diemo jēſķo, ne ſtoķoj neĥ jōķio lōbjo.

12. Ģiſķte ſen, waitai, klaufķit manēš, aš jūs pamotiķu Diemo bāime.

13. Kaš ģra, kurſai geidza gēro ģĥwasczio ir rodaš geraš dienaš turētu?

14. Saugoķ ſawo lieģumi nū piķto, beĥ ſawo lūpaš, kad ne- teiſybēš ne kalbētu.

15. Lauķiš nū piķto ir daryķ, kaš gēr ģra; jēſķoķ paſājaus ir ſēķ jī.

16. Aķš Pono Diemo rēg ant teiģūjū, ir jo auſķš ant jū ſauķimo.

17. Bet wēidaš Pono Diemo

prietelumi ir brolu; aš wāitī-
czojau smūtnas, taip kūrš gēd
sawo motinōs.

15. Bet jie džiaugias iš mano
išlādōs ir sufirenka; rašbieji
sufirenka prieš manę be mano
kaltybēs; jie plēša nesilaubdami.

16. Su balamutais, kurie dė-
dasi wierni ēša, ir apjūtojeis,
walgio dėley jie grēža sawo
bantimis ant manęs.

17. Bone Dieve, iškolei tai
lentēsi? ben išgēlbēt mano du-
šią iš jų tranšmo ir mano
wienturtę nū jaunū lūtū!

18. Aš tau dėlawosū dibime
surinkime, ir tarp daug žmonū
aš giršu tave.

19. Te nesibžaug ant manęs,
kurie man neteisei lēršija; ney
akimis manę te ne apšaipto,
kurie manę be priežasties ne
aplencę.

20. Nėsa jie tykoj išlādōs da-
ryt, ir jėklo newiernas prowas
prieš palajingūsus žēmėje.

21. Jėr dides išsižoje ant ma-
nės šalo: „tai, tai, tai rods
norime.“

22. Bone Dieve, tu regi, ne
tylēt; Wiešpatie, ne buk toli
nū manęs!

23. Subinkis ir pabūst ant
mano sūdo ir ant mano pro-
wōs, mans Dieve ir Wieš-
patie!

24. Wiešpatie mans Dieve,
R. T.

sūdik manę pagal sawo teisybę,
kad jie ant manės nesibžaugtus.

25. Te ne šalo jie sawo šir-
dije: „tai, tai, to norėjom;“ te
ne šalo jie: „mes jė prarjom.“

26. Tesigēd ir te stow apgē-
dinti wisi, kurie mano wargais
džiaugiasi; testow apwilti gēda
ir apgēdinimu, kurie girasi
prieš manę.

27. Te girasi ir te džiaugiasi,
kurie man wēlij prowoj lai-
mėti ir wifada šalo: Bons
Diews turētu buti dides pašlo-
wints, kursai sawam tarnui
gēr wēlij.

28. Jėr mano liejuwis kalbēs
apie tawo teisybę, ir tawę las
dieną gārbis.

36. Psalmas.

Malda ir skunda prieš weidmantus
Diewo-nesibijanciusus.

1. Psalmas Dawido, Bone
Diewo tarno, pirmgiebotins.

2. Iš dugno mano širdiēs
apie piktūjų elgimą yra šak-
ta, kad prie jų ney jokios diewo
baimēs niera.

3. Jie teisinas tarp sawēs,
jeib piktąjį sawo prową pas-
tū, ir kitus i gēdą iwēstu.

4. Jū wifū pamoklas yra iš-
ladingas ir sumelūtas; jie ir ne
būstis mokinti, kad gēr darytu.

5. Bet ant sawo pátalo jie
dumuoja išlāditi, ir stiprey stor-

ant pīktojo kēlo, ir nesībaīdo
neņ jōtio pīkto.

6. Pone Dieme, tawo malone
patenī sulhg dangumi, ir tawo
tiesa sulhg debesīmīs.

7. Tawo teišybe stow kaip
Diewo kalnai, ir tawo tiesa
kaip bidzōs gilybes; Pone Die-
we, tu gēlbi kaip žmonēs, taip
ir bandq.

8. Kaip brangi yra tawo ma-
lone, Dieme, kad žmonū waitai
po pawēsu tawo sparnū nusitī!

9. Jie atfiger īš bagotū lobjū
tawo namū; ir tu jūs girdai
pasīmēgimu, kaip su upe.

10. Nēsa pas tawę yra gy-
woji wersmē, ir tawo šwiesy-
bēje rēgime šwiesybe.

11. Įspīlātīnī sawo gerybę
ant pažystancūjū tawę, ir sa-
wo teišybe ant gerūjū.

12. Ne būl manę pamintu
buti nūg puikūjū; ir rankā
Diewo=nesībījancūjū te ne par-
bauža manę.

13. Bet pīktadējei te pūl cze-
jau, kad butu patremti ir ne
īšfilaitytu.

37. Psalmas.

Paspīktīnīmā dēl palāimōs Diewo=nesī-
bījancūjū reik wēngti.

1. Psalmas Domido.

Ne pērpyt ant pīktūjū; ne būl
pawybīs ant pīktadējū;

2. Nēsa jie kaip žolē umah

bus patīrsti, ir kaip žaloji žolē
pawys.

3. Nusitītēl Ponū Diewū ir
daryt geray, pasīlīt žēmėje ir
penētīs wiežlibay.

4. Turēt sawo pasīmēgīmā īš
Pono Diewo, tas taw dūs, ko
tawo širdīs geidza.

5. Paliecamot Ponui Diewui
sawo kēlūs ir nusitītēl jūmi,
jis īštaišys geray,

6. Ir īšrōdīs tawo teišybe
kaip šwiesybe, ir tawo wier-
nybę kaip pētūs.

7. Būt kantrūs Ponui Die-
wui ir lauk jo! Ne papyt ant
to, kuriam jo weikals laimin-
gay sēfasi.

8. Lāukīs nū kēršto ir pa-
mest rustybę; ne papyt, jeib ir
tu pīkto ne darytumbei.

9. Nēs pīktieji bus īšgaišinti;
bet kurie lāukia Pono Diewo,
žēmę apturēs.

10. Dar mājō be reit, tay jau
ne b'yra Diewo=nesībījanczojo;
ir kada tu weizdēši jo wietōs,
ne be bus jo.

11. Bet pawārgulei apturēs
žēmę ir dzaugīs bidzame pa-
lājuje.

12. Diewo=nesībījagīs grumž-
dza teisamjam, ir sušānda sa-
wo dantis ant jo.

13. Bet Ponas Diewas jūfias
jo; nēsa jis rēg, kad jo diena
ateiti.

14. Dievo=nesibijantieji išt-
traukia lardą ir itempia savo
kilpinį, kad ubagą ir pavargulį
parstumtu ir įavintu gerūsus.

15. Bet jų lardas eis į jų
pacų širdį, ir jų kilpinis palūš.

16. Mąžumas, turi teisusis
tur, gerėsnis yra, ne kaip didy-
sis lobis daugių Dievo=nesibi-
jancųjų.

17. Nėsa petyš Dievo=nesibi-
jancųjų palūš, bet Ponas
Dievas išlaido teisūsus.

18. Ponas Dievas pažįsta
dienas gerųjų, ir jų lobis am-
žiną išsilaidys.

19. Jie ne bus gėdoje pi-
tame cėse, ir brangybėje ga-
na apturės.

20. Nėsa Dievo=nesibijantieji
prapulš, ir neprietelei Pono
Dievo, norint butu kaip gra-
žausa lanka, taczau sugaiš, kaip
dumai išnyksta.

21. Dievo=nesibijąsis žyczija
ir ne užmola; ale teisusis mie-
laširdingas ir dūsnus yra.

22. Nėsa jo peržegnotieji ap-
turės žemę, bet jo prakeiktieji
tur but išgaishinti.

23. Tókio wyro žingsnis Pono
Dievo yra pastubinamas, kur-
sai mėgsta jo kelais.

24. Jey jis pūla, tay ne at-
metams yra, nėsa Pons Dievas
jį išlaido prie rantos.

25. Jaunas buvau ir pase-

nau, ir niekadą ne regėjau tei-
sųjį prastotą, neį jo sėla dū-
nūs iškinėjancę.

26. Jis wisados yra miela-
širdingas ir su dzaugsmu žy-
czij; ir jo sėla bus peržegnota.

27. Laufis nū piltu, ir daryt
gerą, ir pasilik wisados!

28. Nėsa Ponas Dievas myl
tiesą ir ne prastoj savo šven-
tūsus; amžiną jie bus apsau-
gojami, bet Dievo=nesibijan-
cųjų sėla bus sugaishinta.

29. Teisieji gyventiną gaun
žemę ir pasiliekt toje amžiną.

30. Teisojo burna kalba iš-
minti, ir jo liežuvis motina
tiesą.

31. Žolanas jo Dievo yra jo
širdiję, jo žingsnei ne slysta.

32. Dievo=nesibijąsis tyloja
teisojo ir dumoj į nužavinti.

33. Ale Ponas Dievas ne dūst
jį į jo rantas, neį pražūdo į,
kada nusūdijams yra.

34. Lauf Pono Dievo ir lai-
tyl jo kėla, tay jis tame iškėls,
kad žemę gyventiną gautum-
bei; tu išwyfi, kad Dievo=nesi-
bijantieji bus išgaishinti.

35. Aš maczau Dievo=nesi-
bijantį, tas išsikėle ir išsiplati-
no, ir žalavo kaip bapktū mēdis.

36. Ir kaip praėjau, štay, jau
ne be buwo; aš jo klāusiau,
bet niekur ne buwo randamas.

37. Pasilik geras ir buł t-

sus, nēsa toliemš pastiausēy
geray bus.

38. O pērzengtojei wiši iš
wieno bus išpūstīti, ir Diemo-
nesibijantieji galāusēy bus su-
gaīšinti.

39. Ale Bōns Dievs gēlbti tei-
sūsus; tas yra jā stiprybe bēdoje.

40. Ir Bōns Dievs jūs už-
stos ir išgēlbēs jūs, jis jūs mū
Diemo=nesibijanczūjū išgēlbēs
ir jiems padēs; nēsa jie nusitil-
jamui.

38. Psalmas.

Prisiwertimo malba dėl atvėdinijimo na-
junksaus grieto.

1. Psalmas Dawido ant pa-
minklo.

2. Bōne Dieve, ne korawot
manę savo narse, ney koznit
manę savo keršte!

3. Nēsa tawo strėlos yra ma-
nije, ir tawo ranka spaudz manę.

4. Nieko šweiko niera mana-
me kune dėl tawo grumzdimio;
ir ney jōtio palājaus laulūse
mano dėl mano grietiū.

5. Nēsa mano grietai pėreit
mano galwq; kaip sunki kōlia
nasta jie man per sunkus pa-
stōjo.

6. Mano žaizdos smird ir pū-
lūj, dėl mano neišmintiēs.

7. Aš waišbczoju pasilenkęs
ir labay susirietęs, wišq diena
waišbczoju smūtnas.

8. Nēsa mano strėnos wišay
padžūsta, ir niera nieko šweiko
ant mano kuno.

9. Su manim iš wišo kitaip
yra, aš esmi bidey sukultas, aš
dejūju dėl nepalājāwimo sawo
širdiēs.

10. Bōne Dieve, po tawo
aktiū yra wišas mano noras, ir
mano dusāujimas taw ne už-
slėptas.

11. Mano širdis drėba, mano
šyla manę prastōjo, ir šwiesybė
mano aktiū niera manipi.

12. Mano mylimieji ir prie-
telei stow prieš manę ir bai-
dosi mano slogōs; ir mano ar-
timieji atsitolin.

13. Ir kurie mano bušiōs
tytoj, spėndz man; ir kurie man
pikt wėlij, kalba, kū budu nor
išlādōs daryti, ir wišofias bu-
klystēs dumoj.

14. Bet aš turu buti kaip
kurtinys ir ne girdėti; ir kaip
nebiliys, kurjai sawo burnōs
ne atwer.

15. Ir turu buti kaip negir-
dis ir neturys priestarimo sa-
wo burnoj.

16. Ale aš tawęs laukiu, Bō-
ne Dieve, tu, Wiešpatie mano
Dieve, išklausiysi.

17. Nēs aš dumojū, jeib ant
manęs nesibzaugtus; laba ma-
no kōja paslystu, bidey jie prieš
manę girtusi.

18. Nēsa aš ant wargo esmi
lēistas, ir mano šopējimas wi-
saday esti po mano ašiū.

19. Nēs aš pašalāu sawo nu-
fidējimā ir rūpinūs dēl sawo
griekū.

20. Ale mano neprietelei gh-
wén ir gra šlingi; kurie manē
neaplenč, gra bidi.

21. Ir kurie man pīt dāro
už gērg, štātosi priekš manē,
tobēl, kad aš, kas gēr gra, mīlu.

22. Ne prastoš manē, Bieš-
patie mano Dieve, ne buš toli
nū manēs!

23. Pašīstūbint man pristoti,
Bone Dieve, mano pagālba!

39. Psalmas.

Malda dēl žīnās išgaņtingah mīgti,
taip šītra ielāršwa priekš pašīpīstīnīma.

1. Psalmas Dawido, pirm-
giebotins Jēbutuno.

2. Aš apstēmīau saugotis, kad
ne šufīgriekīczau sawo liežu-
ju. Aš sawo burnā walbysu,
kadangi turu regēti Diewo-ne-
sibijantīji po sawo ašiū.

3. Aš nutilau ir tylu ir ne
saļāu dzaugsmo, ir sawo war-
guš turu rhti ī sawē.

4. Mano širdis užsīdege ma-
no kūne, ir kada to atsimenu,
neņ degte degu; aš šalbu sawo
liežuju.

5. Bet Bone Dieve, ben pa-

mošint manē, kad gālas šu ma-
nim tur buti, kad mano amžias
sawo cžēsā tur, ir aš atstōti
turu.

6. Sztaņ, mano dienos gra
taip plāštaka paš tawē, ir ma-
no amžias taip nieš po tawo
ašiū. Raip wišīštāņ niešu gra
wiši žmoneš, kurie taip be bāi-
mēs elgiasi! Sēla.

7. Jie wāištēzoi taip šēšēlis,
ir noprosnāņ dīdeņ paširūpin;
jie rentā ir ne žīno, tam tai
tēš.

8. Tangi, Bone Dieve, kūm
aš līnšmīšūs? Aš nusišitiu ta-
wimi.

9. Išgēlbēt manē nū wišū
mano griekū, ir ne būš manē
paišiemšiemš apjūku buti!

10. Aš tylēšu ir sawo burnā
ne atwersu; tu gerāņ ištaišysī.

11. Attolint nū manēs sawo
slogā, nēs aš apalpaū dēl to-
rawōnēs tawo rančōš.

12. Kada tu žmogū griekū dēl
baudi, taņ jo gražumas suē-
dams gra taip nū landzū. Aš
taip wišāņ niešu gra wiši žmb-
nes! Sēla.

13. Klausyt mano malbōš,
Bone Dieve, ir pērmāņt ma-
no šaušmā, ir ne tylēt ant
mano ašarū! nēs aš esmi taip
tawo ateiwis, taip ir tawo mieš-
czonis, taip wiši mano tēwai.

14. Čautis nū manēs, kad r

figaitvinczau, pirmneng nueiczau ir daugiaus czonay ne buczau.

40. Psalmas.

Pratalawimas apie Kristu, jo lentyjima ir pratalystes ureba.

1. Psalmas Domido, pirmgiedotins.

2. Aš laukiau Pono Dievo, ir jis lentėsi manęp ir klause mano šauksma,

3. Jis ištrauke manę iš baifosės dubės ir iš purvū, ir pastate mano kojas ant ūlės, kad tikrai minti galu.

4. Jis dāve man naują giesmę i mano burna, garbinti musū Dievą; toktai daug regės ir bijos Pono Dievo ir ant jo nusititės.

5. Ger tam, kūrš savo nusititėjima guldo ant Pono Dievo, nehgi grežasi prie puičiūjū ir melūjanczūjū!

6. Wiešpatie, mano Dieve, bidi yra tavo stebulai ir tavo mislys, kuras tu ant musū parodai; tav ney wiens niera lygus; aš jūš apšatysu ir apie jūš kalbėsu, kaczeig jie ne pastaitomi yra.

7. Apieros ir walgimo apieros tav ne pamėgsta, bet ausis tu man atwėrei; tu ne nori ney dėginimo apieros, ney apieros už grietus.

8. Tą aš sakiau: štai, ateimi, kungosa apie manę yr parasyta.

9. Tavo wālę, mans Dieve, aš rods pilbau, ir tavo zolana turu savo širdije.

10. Aš apšatysu teisybę dīme surinkime; štai, aš ne dūsu savo užtimšti savo burna; Bone Dieve, tu tai žinai.

11. Tavo teisybę ne slepju savo širdije; apie tavo wiernybę ir apie tavo išganimą aš kalbu; aš ne slepju tavo malonę ir wiernystę po akiū dīdzojo surinkimo.

12. Bet tu, Bone Dieve, ne atkreip nū manęs savo mielą širdingystę; dūš savo malonę ir wiernystę wisada manę apšaugot!

13. Nės wargai be staitlaus manę apėme, mano grietai manę pagawo, kad ne galu regėti; jū daugiaus yra, ne kaip plaukū ant mano galwos, ir mano širdis manę prastėjo.

14. Dūš tav pasimėgt, Bone Dieve, kad tu manę gelbėtumbei; škubintis, Bone Dieve, man ant pagalbos!

15. Gėdėtis turėtu ir apgėdinti buti, kurie tylo mano dūšios, kad je užawintu; atgalos turėtu gryšti ir gėdoje buti, kurie man tą pišt wėlija.

16. Jie savo gėdoje turėtu

nušigāsti, kurie ant manes šau-
tia: „czeba, czeba!“

17. Turētu dzautis ir līk-
mintis wiši, kurie tawes klau-
finē; ir kurie tawo išgānima
myl, tur šatyti wišados: „Pone
Diewe, būl didey pagārbintas!“

18. Mēs aš esmi bēdnas ir
pawārges, bet Ponas Diewas
rūpinasi uš manē; tu esi mano
gelbētojis ir išgānitojis; mans
Diewe, ne trūf!

41. Psalmas.

Apie geradēšņi ir nemiernēšņi.

1. Psalmas Dawido, pirm-
giebotins.

2. Gerah tam, kurs pasigail
reikalaujanczo, tā Ponas Die-
was išgelbēs piktame cēšē.

3. Ponas Diewas jī apsaugos
ir gyno išlaidis ir dūs jam
gerah pašisēt ant žēmēs, neygi
jī padūs ant wālēs jo neprie-
teliū.

4. Ponas Diewas jī atgaiwis
ant smertiēs pātalo; tu jī gēl-
bēsi iš wišos jo ligos.

5. Aš tariāu: Pone Diewe,
būl man malonus; gydiš mano
dušia, nēša taw aš susigrie-
šijāu.

6. Mano neprietelei pikt kālba
prieš manē: „kada jis mirs,
ir kada jo wārdas išgaiš?“

7. Jie ateit žwalghti, ir taczu
ne iš širdiēs dumoj; bet bile

to jēšto, kad galētu blūzniti,
ir nuēje išplātin.

8. Wiši, kurie manē n' ap-
fencz, tylomis priēš manē eit
ir dumoj pikt ant manes.

9. Jie didzaušā klāstā priēš
manē sudumoj: „kada jis gu-
lēs, ne turēs wēl kēstifi.“

10. Jz mano prieteliūs, ku-
riam aš pasitifējāu, kurs mano
dūnā wālge, po šojū manē mina.

11. Bet tu, Pone Diewe, būl
man malonus ir gēlbēt manē,
tā aš jiems užmošēsu.

12. Ant to numanāu, kad tu
manimi mēgsti, kad mano ne-
prieteliūs ant manes ne šūlaus.

13. Bet manē tu išlaidai ma-
no nobažņņstēs dēley, ir statai
manē po šawo ašiū amžināy.

14. Pašlowints būl Wieš-
pats Diewas Izrael nūg am-
žiū iši amžiū! Amen, Amen.

42. Psalmas.

Dēda ir palātšminojmās pērselinētājū.

1. Pamofinimas wāitū Rora,
pirmgiebotins.

2. Kaip ēlnis šaukia šwiežo
wandens, taipo mano dušia,
Diewe, šaukia tawēspi.

3. Mano dušia trošsta Die-
wo, gynojo Diemo; kada iš-
kātšu tenāy, kad Diemo wēidā
regēcāu?

4. Mano āšaros yra mano
penušklas dienā ir nakti, ka-

bangi man kas diena šatoma yra:
„kamė dabar tavo Dievas?“

5. Kadagi toktai pajuntu, tai
aš savo širdi ištrėczu šovije;
nėša aš rods norėczau nueiti
su pulku ir su jeis šelauti i
Dievo namus, besidzgaugdamas
ir dėlavodamas tarp pulkū
švenczanczūjū.

6. Kam nusimūtiji, mano
dušia ir taip nepatajūji ma-
nije? Lauk Dievo, nės aš jam
dar dėlavofu, kad jis manę
gėlbt savo vėidu.

7. Mano Dieve, mano dušia
esti smutna manije; todėl at-
simenu tavęs žemėje pas Jor-
daną ir Ermonim, ant mąžojo
kalno.

8. Tavo tvanai niūkia, jog cze
wiena gilybe ir tén kita gilybe
užia; wisoš tavo bangos ir
wilnys eit per manę.

9. Ponas Dievas dienomis
pažadėjo savo malonę, ir nakti-
mis giedmi jam ir meldžius
Dievopi savo gywaszczio.

10. Aš sakau Dievui, savo
ūlai: kam manęs užmiršai?
todėl aš taip smutnas turu
wairščzoti, kad mano nepriete-
lius manę spaudza?

11. Yra taip razbajystę mano
šaulūšę, kad mano neprietelei
manę gėdin, kad jie kas diena
man šako: „kamė dabar tavo
Dievas?“

12. Kam smūtijiesi, mano du-
šia, ir taip nepatajūji manije?
Lauk Dievo, nės aš jam dar
dėlavofu, kad jis mano vėido
pagálba ir mano Dievas yra.

43. Psalmas.

Briftitėjimas Dievop, kura aufščzau-
satis šūdza yra.

Sūdit manę, Dieve, ir bpli-
nėl už manę pries neshventū-
sus žmones, ir išgėlbėl manę nū
newiernūjū ir piktūjū žmonū!

2. Nėša tu esi Dievas mano
stiprybės, kam patremi manę?
kam būdi manę taip smutną
eiti, kad mano neprietelei manę
šankina?

3. Sūst savo šviesybę ir sa-
vo tiesą, kad jie manę wabzo-
tu ir wėstu manę ant šwentojo
kalno ir ant tavo gyvenimo,

4. Kad nueiczau prie Dievo
altoraus, prie to Dievo, kursai
yra mano dzaugšmas ir link-
mybe, ir tau, Dieve, dėlavo-
czau ant árpôs, mano Dieve!

5. Kam smūtijiesi, mano du-
šia, ir taip nepatajūji manije?
Lauk Dievo, nės aš jam dar
dėlavofu, kad jis mano vėido
pagálba ir mano Dievas yra.

44. Psalmas.

Rusdawimas ir malba wšū šwentažū.

1. Pamošinimas Waiķū Rora,
pirmgiebotins.

2. Dieve, mēs ļāvo ausimis girdējom, musū tēwai mums pašāfe, tā tu darei jū cēse īš senū bienū.

3. Tu ļāvo ranā prāwarei pagonus, ale jūs tu īšodinai; tu žmones īšpūstījei, ale jūs tu īšplātinai.

4. Mēša jie žēme ne pērtweife ļāvo lārdu, ney jū pētys jiems gēlbējo; bet tawo bešine, tawo pētys ir šwiesybe tawo wēibo; nēša tu jeis pašimēgai.

5. Dieve, tu tas pats esi, mano lārālus, kurfai tu Jotuhui pagālbā žadi.

6. Su tawim ļāvo neprieteļius subaužysim; tawo warban pamisim priēš mus priēšfistēngianczūsus.

7. Mēs aš ne nufititū ļāvo kļpinu, ir mano lārbaš ne gal manē gēlbēt.

8. Bet tu gēlbi mus nū musū neprieteļiū ir apgēdini mus neaplenczanczūsus.

9. Mēs kas bienā gārbišim Diewā, ir tawo wardui bēlawosim amžināy. Sēla.

10. Kamgi dabar mus patremi ir dūdi mus gēdoje buti, ir ne īšēini tarp musū pulkū?

11. Tu dūdi mus bēgti po aklū musū neprieteļiū, kad mums wišlā īšplēša, kurie mus n'aplencz.

12. Tu dūdi mus suryti, taip

awis, ir īšklaidai mus tarp pagonū.

13. Tu pardūdi ļāvo žmones dowanāy ir ne imi nielā už jūs.

14. Tu darai mus īškolōjimui musū kaimynams, jūkui ir apgēdinimui aplinē mus ghwēnantiemš.

15. Tu darai mus pāwyzdzui tarp pagonū, ir kad žmones gālwā ant musū krāto.

16. Kas bienā mano gēba hra po mano aklū, ir mano wēidas pilnas hra apgēdinimo,

17. Kad aš peikianczus ir bluznijanczus girdēti, ir neprieteļins beš paštiešijanczus regēti turu.

18. Toktāy wišlab ant musū atējo; ir taczau tawēs ne uzmiršom, neygi newiernāy tawo berējime ne dārēm.

19. Musū širdis ne atstōjo, ney musū waitšczojims ne atfitreipe nū tawo kēlo,

20. Kad tu mus taipo subaužai tarp smakū ir apbengi mus šu tamšybe.

21. Jey mēs wardo ļāvo Diewo butumbim uzmiršē, ir ļāvo ranlas patēlē šwetimop biewop:

22. Tāy Diewas galētu rāsti, kadangi jis pažysta musū širdiēs bugnā.

23. Mēša tawēs bēl kas bier

pašmaugiami esme, ir taip pjaus-
jamos ašys esme laikomi.

24. Babušt, Bone Dieve, kam
miegi? pabust, ir mus taip nu-
demay ne patrėm!

25. Kam paslepi savo vėidą,
užmiršti musų wargū ir pri-
špaudimū?

26. Nėsa musų dušia prilent-
ta yra prie žemės, musų kūnas
prilipo prie žemės.

27. Kėlkiš, gėlbėt mus ir iš-
wadūt mus dėl savo malonės?

45. Psalmas.

Praradavimas apie jauniki Kristų, ir
apie šventųjų surinkimą. Jo marčas.

1. Mart-giesmė ir pamotini-
mas waitū Rora, ant šėpiū
strūnū, pirmgiedotins.

2. Mano širdis mislij gražę
giesmę, aš giedosiu apie karalų;
mano liežurwis yra plunkšna
gėro raštiniško.

3. Tu esi gražiausias tarp
žmonū waitū, maloningos yra
tavo lūpos; todėl Dievas tavę
péržegnoj amžinay.

4. Brijušt savo kėrdą prie
savo šalies, tu karžygi, ir apsi-
rėdyt gražen!

5. Tu turi laimėti savo gro-
žybę; ateit teisybei ant pagál-
bės, patwargusiems ant sūdo
ištaisimo; tay tavo dėšine dy-
wus parodis.

6. Užtroš yra tavo strėlos,

kad žmonū pulkai po tavo atiu
parpūla widuj tarp neprieteliū
karalaus.

7. Dieve, tavo krāsė išsilaito
wisados ir amžinay; šceptras
tavo karalyštės yra tiesus šcep-
tras.

8. Tu myli teisybę ir neap-
tenti piktą elgimą; todėl tavę,
Dieve, tavo Dievas pamōstijo
linšmybės aliejumi daugiaus,
ne kaip tavo draugas.

9. Tavo rūbai yra pitni Mtyr-
rū, Aloės ir Rezijōs, kada išėini
iš paloczū, padarytū iš elepan-
tū laulū, tavo dibėje grožybėje.

10. Tavo gražumė waitščzoj
karalū dukters; marti stow po
tavo dėšinės wiename bran-
giausame aukš.

11. Klausyt, duktė, dabočis, ir
prilent savo ausis; užmiršt sa-
vo žmonū ir namū savo tėwo!

12. Tay pamėgs karalus savo
grožybė, nėsa jis yra tavo Po-
nas, ir tu turi jo mēstis.

13. Duktė Boro bus su domo-
nomis czejau, žmonū bagotiejį
po tavo atiu mēstis.

14. Karalaus dukterwis flom-
na iš widaus yra, ji aukštinu
rūbū apwikta yra.

15. Ji wėdama yra pas ka-
ralų išrašytūse rūbūse; ir jōs
draugaloš, mergos, kurios pa-
sete ję, wėdamos yra pas tavę.

16. Jos wėdamos yra su

dzaugsmu ir su līkšmybe; ir eit ī karālus palócju.

17. Bietoje sawo tēwū tu gauši waitū, tus padarysi tūnīgaitšceis po wišas žemēs.

18. Aš tawo warbo atsimīsu nū waitū īti waitū=waitū; todēl bēkamos taw žmoneš wišados ir amžinaj.

46. Psalmas.

Dzauņceļos palīkšminošmas ir patājus.

1. Giesmē waitū Rora, ant Alamoto pirmgiebotina.

2. Dievas ģra mušū nufitējimū ir stīprybe, pagālba dibzoša bēdosa, kurios mums tīfoši.

3. Todēl nesibijom, kaczeig swiets prapūltu, ir kalnai widuj jurū nugrimstu.

4. Kaczeig jures ūztu, ir nū jū susijudinimio kalnai sugrūtu. Sēla.

5. Taczau Diewo miestās labaj gražej īšsilaitys su sawo wersmēlēmīs, kur šwentieji namai ģra Aukšcāusojo.

6. Dievas ģra jamē widuj, todēl īšjai īšsilaitys; Dievas gēlbt ī anštī.

7. Pagonai tur nufimintīs, ir karalyštes pulti; žēme tur sugaištī, jam be grāujant.

8. Bonas Dievas Zebaut ģra su mumīs, Dievas Jotubo ģra mušū apgintoju. Sēla.

9. Sžen eitit ir žwalgškit Po-

no Diewo dārbus, kursai ant žēmēs tokius īšpūstijimus padāro.

10. Kursai nurāmdo karīs po wišā swietā, kursai kīpinus sulāužo, ragotines sudāužo, ir wežimus ugnimi subēgina!

11. Tylētit ir numanškit, kad aš esmi Dievas! Aš saw garbę padarysu tarp pagonū, aš padarysu saw garbę ant žēmēs.

12. Bonas Dievas Zebaut ģra su mumīs, Dievas Jotubo ģra mums apgintoju. Sēla.

47. Psalmas.

Krie Kristaus dangunžengima.

1. Psalmas, pirmgiebotins waitū Rora.

2. Dzaugšties ī rantas mušdami, wiši žmoneš, ir pašu-kauskit Diewui līkšmu balsū!

3. Mēša Bonas Dievas, wišū aukšcāusafis, ģra īšggastingas, bidis karālus ant wišās žemēs.

4. Šis swietā pawers po mušū, ir žmoneš po mušū kōjū.

5. Šis mums īšrinko ī tēwištēs dali garbę Jotubo, kuri jis myl. Sēla.

6. Dievas ūžženg šukāwimu, ir Biešpats su škāmbancze trūba.

7. Laupšinkit, laupšinkit Diewā; laupšinkit, laupšinkit mušū karālu!

8. Mēša Dievas ģra karālus

ant wišās žēmēs; laupsinkit jam išmintingai!

9. Dievas yra karalus ant pagonū: Dievas sėd ant savo šventosės krėsės.

10. Kunigaikščiai tarp žmoniū susirinko, jeib butu žmones Dievui Abraomo; nės Dievas yra bidėy paaukštints prie bidžūjū ant žēmės.

48. Psalmas.

Pamokslas trišchezoniškės bažnyčios.

1. Psalm-giesmė waitū Rora.

2. Didis yra Bonas Dievas ir bidėy pagirtas mieste musū Dievo ant savo šventojo kalno.

3. Kalnas Zion yra taip graži šalėle, iš kurišs linkšminas wiša žėme; pas šali prieš šaurę yra miestas bidžojo karalauš.

4. Dievas pažystams yra jū paloczūse, kad jis yra apgin-toju.

5. Nėša štan, karalei susitrinko, ir wiši pro šali nusitrūke.

6. Jie nusidėwijo, toktai regėdami, jie nusigando ir parpūle.

7. Drebjims jūš tenai suga-wo, šopėjimas, kaip moteriškė gimdancė.

8. Tu judaužai akutus ju-rėse per rytū mēją.

9. Kaip girdėjom, taip ir rė-gim tai ant miesto Bono Dievo Zebao, ant miesto musū Die-

vo; Dievas amžinai tą iš-laito. Šėla.

10. Dieve, mes laukiam tavo lošlės tavo bažnyčoj.

11. Dieve, koks tavo wār-das, tolia ir tavo garbė yra iki swieto galo; tavo dėšine yra pilna teisybės.

12. Tesidžaug kalnas Zion, ir bukters Judo testow linkšmos tavo promū dėlei!

13. Apstokite Zion ir apfita-binkit ję, staitykite jōš tory-czas!

14. Pilnai budawokit jōš mū-rus ir paaukštinkit jōš palo-czus, kad apie tai sakyta butu waitū-waitams,

15. Kad šisai Dievas yra musū Dievas wišados ir am-žinai! jis wadzoj mus kaip jaunumą.

49. Psalmas.

Pamokslimas ir palinkšminojimas prieš palaimą Dievo-nesibijanciu.

1. Psalmas waitū Rora, pirm-giebotins.

2. Atklauskit, wiši žmones, dabotities wiši, kurie gywi este šimė czėse,

3. Kaip prastieji, taip ir po-nai, kaip bagotieji, taip ir pa-wārgulei podraugen!

4. Mano burna kalbės apie išminti, ir mano širdis apie rāzumą sakys.

5. Mes girdēsim gērg kalbesi,
ir gražū ištūmojimā ant ārpoš
žaisime.

6. Kādēl bijoczaus piktosa
dienosa, kāda piktenybe mano
pamintojū manē apstoj?

7. Kurie nūstītī sato lobjū
ir girasī sato didžū turtū.

8. Jū brolis ne gal ney wie-
nā ištūwādūti, neygi ney wienā
su Diemu sūdērinti.

9. Mēsa per brangu yra jū
dušig ištūwādūti, kad tai ne ištū-
taisys amžinay.

10. Ir kaczeig jis ilgāy pa-
tēnta, ar dūbēs ne regēs?

11. Mēs regēsīm, kad tokie ištū-
mintingieji taczau miršta tai-
pojau, kaip ir burnieji, ir pai-
tieji pragaišta ir tur sato lobī
litiems palitti.

12. Tai jū širdiēs noras, kad
jū namai pašilktu wišados, jū
gywēnimai patēktu amžinay ir
turētū dibē šlowē ant jēmēs.

13. Taczau jie ne gal pašilkt
tokioj šlowēj, bet tur ištūgaišti
kaip galwijas.

14. Szitas jū dārbas tiktay
paikyste yra, taczau jū waikai
tai gira su sato burna. Sēla.

15. Jie gul pēlloj kaip āwys,
smertis gāno jūs; ale gerieji
bewēit ant jū ponawos; ir jū
tpežawimas tur pragaišti, pē-
lloj tur jie pašilkt.

16. Ale Diems mano dušig

ištūgēlbēs ištū pēllos maciēs, nēsa
jisai manē priēme. Sēla.

17. Nesibijot, jey kas pralob-
sta, jey garbē jo namū ištūplā-
tina.

18. Mēsa mirbams jis nieko
ne ims drauge, ir jo garbē ne
sēls jē.

19. Bet jis lintsminas ištū šito
gērojo gywēnimo, ir tai šlo-
wina, jey kas gerū dienū jēšto.

20. Szitaip jie eiti pastay
sato tēwus, ir šwiesybēs ne
reg amžinay.

21. Trumpay: kāda žmogus
šlowēje yra ir ne tur rāzumo,
tay jis ištūgaišta kaip banda.

50. Psalmas.

Kyle tikrajs Diems klausā.

1. Psalmas Asapo.

Diems, Bonas Diems, ga-
lyšis, kalba ir šaukta šwietui
mū saulēs uztēkėjimo itī nusi-
leidimui.

2. Ištū Giono prasibest gražū-
sis šlaistumas Diemo.

3. Musū Diems ateit ir ne
tyl. Ištūpūstijanti ugnis eit pirm
jo, ir aplink jē dibi wētra.

4. Jis wadin dangū ir jēme,
kad sato žmones šūditu.

5. Surinkit man mano šwen-
tūsus, kurie daugiaus laito su-
derėjimā, ne kaip apierā!

6. Ir dangus apšatys!

īhbe, nēša Diemas ģra sūdža.
Sēla.

7. Klausykte, mano žmonės,
būkit man kalbėti, Izrael, būl
man tarp taveš iuditi: Aš,
Dievas, esmi tavo Dievas.

8. Dêl tawo apierôs aß ne baru tawê, juß tawo béginimo apierôs wisados be to po mano aßiû bra.

9. Aš ne imsu werpus iš ta-
wo namū, neį ožius iš tawo
twartū.

10. Mēša wišos žvērys giroje
mano ģra, ir banda ant kaļnū,
kur jū po tūkstanczeis eiti.

11. **Āp** pažņstu viņus paukš-
cūs ant laņnū, ir viņotios
žvērņs ant lauto po mano
akiu bra.

12. Žeh ašlczau, tam apie tai
ne šatpczau; nēša žēme bra
mano ir wišlab, kas toje bra.

13. Bēs dingai, manē norinti
jautēnōs wālgit, arba ožiū
kraižo gērti?

14. Apierawo! Diewui bēla-
wojima ir atadu! Aukšczau-
sam sawo pāzaduš:

15. Ir ļaunlūdiņi ļaunā
bēdoje; taņ aļ tawē iļģēlbēsu,
ir tu manē ģārbīsi!

16. Bet Dievo=nesibijanczam=
jam šato Dievas: kam tu pra-
nēši mano prišātimus ir imi
mano derējima? i šavo burna?

7. D taczau n'apfenti pa=

**Kusnūma, ir n'apstimi mano
žodžiū pildit;**

18. Bāgi regēdams bēgi su
jūm, ir draugystē laikai su pēr-
žengtojeis wenczawonystēs.

19. Šarvo burnai tu dūdi pīt
kalbēti, ir tarvo liežurvis war-
toj melūs.

20. Tu sēdi ir kalbi priēš sa-
mo broli, tu aplalbi samo mo-
tinōs sunu.

21. Tai tu darai, o aš tyla,
ir tu tiki, manę tokiu busenti,
tols tu esi; bet aš tawę lora-
wósu ir taw tai po akių statysu.

22. Ben dabofities to, jūš,
kurie Dievo uzmirstat, lab aš
lartunta (jūs) ne praplēšcāu,
ir ne butu cze daugiaus ney
wieno gēlbētojo.

23. Pūrs' bēšawonę apiera-
woj, taš gārbin manę; ir cze
hra tēlaš, kaš jam parodicau
Diewo išgānima.

51. Psalms.

Domibo prisimertimo parveikšlas.

1. Pšalmas Dowido, pirm-
giedotins,

2. Kad prāraļas Natonaš
paš jī atējo, kad jījai bumo
prie Bat-Sebōs iējes.

3. Diewe, but man malouus
pagal sawo mielasbirdingste
ir isgesht mano grietus pagal
sawo didiji susimilima!

4. Mazgot manę gerab ni

mano nufidėjimū, ir apcypstif
manę nū mano griekū.

5. Nėš aš pažystu savo nusi-
dėjimus, ir mano griekai wisa-
dą yra po mano atnū.

6. Taw wienam susigrieštjau
ir piktą po tawo atnū dariau;
kad tu teisus butumbei savo
žobųse ir cypstas pasiliktum-
bei, kada sūdijamš esi.

7. Sztay, aš iš griekningōs
sėlōs esmi pagimdytas, ir ma-
no motina manimi griekuse su-
figawo.

8. Sztay, tu mėgsti teisybe,
kuri paslėpta yra; tu manę mo-
tini paslėptąję išminti.

9. Apšlakstif manę Džopū,
kad cypstas buczau; mazgot
manę, kad baltas buczau taip
smiegas!

10. Dūl man išgirsdžiaugsmą
ir linksmybę, kad kaulai džiaug-
tus, kurus tu sumušei!

11. Paslėpt savo wėidą nū
mano griekū ir išgesif wisą
mano piktensybę!

12. Išprowif mantije, Diewe,
cypstą širdi, ir dūl man naują
tikrą Dwāsę!

13. Ne atimēf manę nū savo
wėido, neigi atimēf nū manęs
savo Szwentąję Dwāsę!

14. Palinksmint manę wēl
savo pagālba, ir linksmą Dwā-
sę te išlaido manę!

15. Nėš aš pėržengtojus ta-

wo kėlus mokif, kad griekinin-
tai tawēspi prisiwērstu.

16. Išgėlbēt manę nū traujo
kaltjbjū, Diewe, kursai tu ma-
no Diews ir išgėlbėtojis esi,
kad mano liežuwis tawo tei-
sybę pagirtu!

17. Bōnē Diewe, atwērf ma-
no lūpas, kad mano burna ta-
wo garbę apsakytu!

18. Nėša tu ne mėgsti apierū,
aš taw rods tū buczau, ir dē-
ginimo apieros taw ne patinka.

19. Apieros, kuriomis Diews
mėgstą, yra smutna dwāse;
smutną ir sudaužytą širdi tu,
Diewe, ne papėitfi.

20. Gerą dā: yf Zionui pa-
gal savo malonę, budawof
mūrus Jeruzalėje!

21. Tada taw itikš apieros
teisybės, dēginimo ir cėlōs
apieros; tada apieramos taw
jauczus ant tawo altoraus.

52. Psalmas.

Dawido skundimas apie Doeg.

1. Pamotinimas Dawido,
pirmgiebotins,

2. Kaip Doegs, Edomitas,
atėjo ir Saului sakdamas täre:
Dawids atėjo į namus Aji-
melėto.

3. Kagi tyczojies, tu smarti-
ninkė, kad galis išlaidōs dary-
ti? Juf Diemo malone dar
tas dieną patenta.

4. Tawo liežuvis mislij iſ-
lādā ir pjauna melais, kaip aſ-
trus barzbskūts.

5. Tu mielais kalbi piktai,
ne kaip gerai, ir melus, ne
kaip teisybę. Sēla.

6. Tu rods kalbi wiſlab, kas
ant iſgaifinimo dē nemiernu
liežuvi.

7. Tādēl Dievs tawē ir wi-
fiſkai iſpūstis ir ſudaužs ir
iſ tawo namū iſtrauks ir iſ
jēmēs ghwūjū iſgaifys. Sēla.

8. Ir teiſieji regēs tai ir bi-
joſis, ir iſ jo jūſis:

9. „Eſtai, tas yra tas wyras,
kurs Diewā uſ ſawo palink-
minoſimā ne laiſe, bet nuſiti-
tējo ſawo dibzu lobjū ir buto
galys iſlādā daryti.“

10. Bet aſ iſſilaitysūs, kaip
jālas aliejaus mēdis Diewo
namūſe; ir nuſititiu Diewo ma-
lone wiſados ir amžinai.

11. Aſ dēlawoju taw amži-
nai, nēſa tu gali tai gerai iſ-
taifyti; ir lauſu tawo warbo,
nēſa tawo ſwentieji iſ to dzaug-
giaſi.

53. Psalmas.

Apte ſmonū prapālma ir iſgāntma.

1. Pamokinimas Domibo,
ſwent-wietoj patarczu pirms-
giedotins.

2. Patieji kalba ſawo ſir-
bije: niera Diewo. Jie niekam

nebēr, ir bjaurybe paſtōjo pil-
tame ſawo elgime, cze niera
neņ wienu, kurs lā gēr darytu.

3. Dievas paſwilgējo iſ dan-
gaus ant žmoniū waitū, kad
regētu, bau butu kas iſmānys
ir Diewo atbojys.

4. Bet jie wiſi paſlybo ir ne-
naudingais paſtōjo, cze niera
neņ wienu, kurs gēr darytu, ir
neņ wienintelio.

5. Argi ne nor piktadējei pri-
imti pamokſlā, kurie mano žmo-
nēs rija, kad ſawę papenētu, o
Diewā ne melbga?

6. Bet cze jie bijos, kur ne
reiſ bijotis; nēs Dievas iſ-
barſto wartyojū lāulus; tu jūs
apgēdiſi, nēſa Dievs jūs pa-
niekin.

7. At kad pagālba iſ Biono
ant Izrael ateitu, ir Dievas
ſawo apkaltūsus žmones iſ-
gēlbētu! tai dzaugtus Joſubas,
ir Izrael linkſmas butu.

54. Psalmas.

Malba dē pagālba ir pagābējima.

1. Pamokinimas Domibo,
pirmgiedotins ant ſtrūnū,

2. Kaip Žipitai atējo ir tare
Saului: Domids pas mus pa-
fiſlēpe.

3. Gēlbēt mane, Dieve, dē
ſawo warbo ir daryt man pro-
wā per ſawo macę!

4. Dieve, iſklaufyt mano

malda; iþmanyt þodzys mano burnõs!

5. Nęsa piktieji státosi prieþ manę, ir staigus tylo mano duþiõs, neþ Diewo bijosi. Sęla.

6. Sętaþ, Diemas man pristoi, Þonas Diemas iþlaiko mano duþiq.

7. Jiþ piktentybę mano neprieteliams užmoķę: iþgaikint jũs per savo wiernystę!

8. Tay aþ apierawosiu tato linksmybęs apierę ir tato war-
dui, Þone Diewe, dęlawosiu, kad jis taip labę mus linksmi-
n.

9. Nęsa tu manę iþgęlbi iþ wiþũ mano wargũ, kad mano aķys ant savo neprieteliũ ręg savo dęaugsmę.

55. Psalmas.

Malda prieþ niewiernasius brolius.

1. Pamokinimas Dawido, pirmgiebotins ant strũnũ.

2. Diewe, klausyt mano mal-
da, ir ne pasislępt man be prę-
þant!

3. Dabõķis ant manę ir iþ-
klausyt manę, taip aþ taip
smutnę tũzijũs ir raudoju,

4. Kad neprietelius taip þau-
kia, ir Diewo=nesibijęs taip
spęubę; nęsa jie nor manę ne-
teisybęs kęltinti ir dideę manę
nelencę.

5. Mano ģirdis nusismũtij
R. T.

manije, ir smertięs iþgęstis
manę užpũle.

6. Bęime ir drebęjimas ant
manę atęjo, ir baishę manę
užpũle.

7. Aþ tariau: at, kad sparnus
turęczau karwęliũ; kad lętcęau,
ir ben kur pasilicęau!

8. Sętaþ, tay aþ labę atfitõ-
lincęau, ir pũscęoj pasilicęau.
Sęla.

9. Aþ stũbincęaus, kad iþbęg-
czau nũg didęjo umaro ir
wętrõs.

10. Dũt, kad jũ lieþuwjei ne
sutiktu, Þone Diewe, ir dũt
jiemþ prapulti; nęs aþ regiu
piktentybę ir waidę mieste.

11. Tõķtai ģra dienę ben nęķti
wiþadõs jũ mũrũse, rũpeķtis ir
dęrbaþ ģra widuþe.

12. Jþķlędijimas ponawój tũ-
ķe, męlas ir prigawimas nęfi-
lęuj ant jũ uķyczũ.

13. Kad dar ben mano ne-
prietelius manę apgędintu, aþ
tai kentęczau; ir kad manę ne-
lencęęs manę baibętus, tay
aþ pasislępcęau nũ jo.

14. Bet tu esi mano draugas,
mano parũpitojis ir mano
gentis;

15. Kuriũdu prieteliķķę su
wiens wienu tarp sawęs bũda-
wowa; mudu waitķczodawowa
podręugeę i Diewo namus.

16. Smertiķ te uķeit umęę

ant jū, ir jie turētu gyvi pēklon
nulātti; nēša titt piltēnybe hra
tarp jū pulko.

17. Bet aš Dievop šauksu,
ir Bōns Dievs manę gēlbēs.

18. Bālarais, rytmeczeis ir
pētumis šūsūs ir raubosu, tač
jis mano balsq išgirs.

19. Jis išgēlbtī mano dušiq
nū tū, kurie manēs tykoj, ir
dūst jei palāju; nēša daug jū
hra priēš manę.

20. Dievas išgirs ir jūs pa-
žēmis, kūsai wišada pasiliēkt.
Sēla. Nēša jie ne pastoj kito-
tie ir nesibijos Diewo.

21. Nēša jie užlabinēja jo pa-
lajingūsus, ir nešwentu dāro
jo berējima.

22. Jū burna glitēsne hra ne
taip swiestas, ir taczau dumoj
apie lārg; jū žodzei šwelnesni
hra ne taip aliejus, ir taczau
hra nūgi lardai.

23. Guldyt sawo reikmenes
ant Bono Diewo, tasai tamę
aprūpis, ir teisujē ne dūs am-
žiną nepalājuje buti.

24. Me Diewe, tu jūs nu-
stumfi i gilę dūbę; kraujo trošk-
tantieji ir newiernieji sawo
āmžiq ne nuwarys per pūšę;
bet aš nusititiu tavimi.

56. Psalmas.

Malda priēš pērsietinėtojus.

1. Aukšinoji giesmē Dowido

apie pamynima kunigaitšcū
tarp swetimūjū, taip Byliftēnai
jē sugawo Gatē.

2. Diewe, buš man malonus,
nēša žmones nor manę nu-
gramzdinti! Kas bien jie la-
rauja ir wārgin manę.

3. Mano neprietelei kas bien
manę nugramzdin, nēša daug
priēš manę lārauja puikę.

4. Kaba bijaus, tač tavim
nusititiu.

5. Aš Diewo žodi girsu, aš
Dievui nusititėsu ir nesibijosu;
lā darys man lunas?

6. Kas bien jie mano žodzus
užlabina, jie iš wiemo dūmoja
man pilt daryti.

7. Jie eit iš wiemo tylobami,
ir daboja ant mano kulnū, tai-
po mano dušiq sugrēbtu.

8. Ką jie pilt dāro, tai jau
atleista butu? Diewe, nustumt
tolius žmones be jōkio susimi-
limo!

9. Slaityt mano bėgima, su-
rint mano āšaras i sawo žaltq!
be abejojimo tu jas slaitai.

10. Kaba mano neprietelei
turēs atgalon gręstis; kad aš
šaukiu, tač pajuntu, kad tu
mano Dievas esi.

11. Aš girsu Diewo žodi, aš
girsu Wiešpaties žodi.

12. Aš Dievui nusititiu ir
nesibijaus; lā gal man daryti
žmones?

13. Aš tau, Dieve, padėjau, kad tau noru dėkavoti.

14. Nėša tu mano dušią iš-
gelbėjai iš smertiės, mano kojas
nū paslydimo, kad waikščjoti
galu po Dievo ašiu šviesybėje
gyvūjū.

57. Psalmas.

Malda prieš neprietelū smarkumą.

1. Aukšinoji giesmė Dawido
ant balso: „Ne prapulbi!“
pirmgiedotina, kaip jis dėl Gau-
lo bėgo į dūbę.

2. Buš man malonus, Die-
ve, buš man malonus! nėša
tavim nufitiš mano dušia, ir
po pavėsu tavo sparnū nufiti-
tiu, iškoleh pėreis nepalaima.

3. Aš šaukiu Dievop aukš-
čiausiojop, Dievop, kursai mano
wargams gálą dáro.

4. Jis sunčja iš dangaus ir
gelbt manę nū gėdōš manę
gramzdinanczojo. Sėla. Die-
was sunčja savo malonę ir
wiernystę.

5. Aš gulu su savo dušia
tarp lūtū; žmonū waitai yra
liepsnos, jų dantys yra rago-
tines ir strėlos, ir jų liežuwej
aštrūs kardai.

6. Išsilėl, Dieve, aukščiaus
už dangų, ir savo garbę aukš-
čiaus už visą swietą!

7 Jie mano žingsnui tinklus
spėndža ir prispaudž mano du-

šią; jie kasa po mano ašiu dūbę,
ir patys ipūla. Sėla.

8. Mano širdis gatava yra,
Dieve, mano širdis gatava
yra, kad giedoczau ir laupfin-
czau.

9. Pabūst mano garbė, pabūst
psaltėraū ir arpa! anksti aš pa-
būsu.

10. Bone Dieve, aš tau dė-
kavosiu tarp žmonū pulkū; aš
taug laupšisū tarp žmonū.

11. Nėš tavo malone sulyg
dangum išsilátina, ir tavo
tiesa, koleh dėbesys išlánta.

12. Išsilėl, Dieve, aukščiaus
už dangų, ir tavo garbę aukš-
čiaus už visą swietą!

58. Psalmas.

Stundimas ant aptalėtojų.

1. Aukšinoji giesmė Dawido,
pirmgiedotina ant balso: „Ne
prapulbi!“

2. Argi be žado pastójot, kad
kalbėti ne norit, kas teisū yra,
ir šūditi, kas werta yra, jų
žmonū waitai.

3. Beje, tyczomis dārot netei-
sybė žėmėje ir abelnay gwólta
dārot savo rāntomis.

4. Dievo=nesibijantieji pėr-
treipti yra nū mōtinōš žywāto;
melāgei klajoj nū motinōš žy-
wāto.

5. Jū subukimas yra kaip
subukimas žalczio, kaip aptur-

tusi angis, kuri saro ausi už-
tēmša,

6. Kad ne girdētu balsą žy-
nio, burtininko, kūrį gerąjį mot
burti.

7. Dieve, sutrūpik jū dantis
jū burnoje, ir sutrink, Vieš-
patie, krūminus jaunųjų lūtū!

8. Jie pragaiš, kaip vandū,
kūrį nutęsa; jie mierij saro
strėlomis, bet tos palūsta.

9. Jie sugaista, kaip straige
užtrošta, kaip necėsu gimęs
vaisius moteriškės jie nereg
saulės.

10. Birneng jusū erškėczi
išnoks erškėtnėje, jūs kėrštās
taip šviežūs nuskys.

11. Teisusis džiaugsis regė-
dams toki atkėrimą, ir mažgos
saro lojās krauje Dievo-nesi-
bijanczojo,

12. Kad žmonės galės satyti:
teisusis taczau gaus nąbdą iš
jo, jūt Dievas dar yra sūdza
ant žėmės.

59. Psalmas.

Malda prieš pėrsėlinėtojus.

1. Aukšinoji giesmė Domido
ant balso: „Ne prapuldik!“
kaip Saulas nusunte ir jo na-
mus apšėgėdino, kad jė už-
muštų.

2. Išgelbėk mane, manš Die-
ve, nūg mano neprieteliū, ir

apgink mane nū tū, kurie prieš
mane stātosi!

3. Išgelbėk mane nū pittadė-
jū ir išvadūk mane nū kraujo
troštantczūjū!

4. Nėsa šta, Bone Dieve,
jie tytoj mano dušidš; stip-
rieji susirenka prieš mane be
jokišs mano kaltybės ir nusidė-
jimo.

5. Jie bėga be mano kaltybės
ir pasigatavija; pabūst ir sutiš
mane, ir išvelgt!

6. Tu, Viešpatie Dieve Je-
baot, Dieve Izraelio, pabūst ir
atrankyt wišus pagonus; ne
buš neį vienam tū malonus,
kurie taip drąsus pittadėjai yra!
Sėla.

7. Bakarais būl jiems taipo-
jau laukti, kaip šunims, ir bė-
ginēt aplinkų po miestą.

8. Šta, jie plėšta tarp sąvės,
kardai yra jū lūpos: „kas tai
girdės?“

9. Bet tu, Bone Dieve, jūt-
sies iš jū ir wišus pagonus
apjūtši.

10. Dėl jū maciės laikausi
tavešpi, nėsa Dievas yra man
apgintoju.

11. Dievs man apstingay pa-
rėdo saro malonę, Dievs man
būst mano džiaugsmą regėti ant
mano neprieteliū.

12. Ne pašmaugt jūs, kad
mano žmonės tai ne užmirštų;

bet iſwajot jūs ſawo macē,
Pone Dieve, muſū apſaugoto-
jau, ir nuſtumt jūs zemyn!

13. Jū pamotīlas wieni grie-
lai hra, ir jie paſiliekt ſawo
puikſtēj, ir motina tiſtay lei-
timus ir priekſtarāwimus.

14. Iſgaīſint jūs be wiſōs
malonēs, iſgaīſint jūs, kad
ſuteſtētu ir pajūstu, jog Diewaš
ponawoj ant Joſubo wiſame
ſwietē! Sēla.

15. Waſarais dūt jiemš tai-
pojau ſaukti, lai p ſunims, ir
aplīn tētinēti po mieſtā!

16. Dūt jiemš teſēti ſēn ir
tēn penuſklo dēley ir murmēti,
kad ne primāgo!

17. Bet aš giedoſu apie tawo
maci, ir rytmeceiſ girſu tawo
malonē; nēſa tu eſi man ap-
gintoju, ir priſitīkējimas mano
bēdoj.

18. Aš tawē, manš pagēlbē-
toja, laupſiſu; nēſa tu, Dieve,
eſi mano apgintojiš ir mano
maloningaſiš Diewaš.

60. Psalmas.

Malda, kad gerat butu waſkams Iz-
rael.

1. Auſinoji gieſmē Dawido,
ant pſalterio ſeſiū ſtrunū, pa-
mōkſlui pirmgiedotina;

2. Kai p jās karāwo ſu Syrio-
nais Mezopotamijoj ir ſu Sy-
rionais iſ Joaba; lai p Joabaš

ſugrūžo ir iſmuſe Edomitū
Druskōš dauboje dwylika tūſ-
ſtanczū.

3. Dieve, tu muš patrēmei
ir iſbarſtei, ir papuķēš buwai,
tu muš wēl palinkſmin!

4. Tu žemē pajūdinai ir ſu-
plēſei, tu gdyt jōš praplyſi-
mus, kūr tai po ſuplēſhita hra!

5. Nēſa tu ſawo žmonēmš
didi wārgā parodei, tu mums
māſkā wyno darwei, kad meš
ſwyrinējom.

6. Bet taczau tu žēnſkā darwei
tawē priſibijantiemſiemš, kūr
jie attieſe, ir kūrš jūš draſeiš
padāre. Sēla.

7. Jeib tawo mylimieji iſ-
wadūti butu, taigi dabar gēl-
bēš ſawo dēſhine ir iſklausyt
muš!

8. Diewaš ſalba ſawo ſwen-
tybēj, tū dzaugiūs; aš dalyſu
Sikem ir matuſu paſalnē Su-
lot.

9. Gilead hr mano, mano hr
Manaſſe, Eſraim hra maciš
mano galwōš, Juba hr mano
kunigaiſtiš.

10. Moab hr mano mazgō-
jimo pūdaš, ſawo kurpē aš
iſtieſu ant Edom, Iſliſtēa ſu-
lauja manēſp.

11. Kaš gabēš manē i drūtā
mieſtā? Kaš palhdēš manē it
Edom?

12. Ar ne tu tai daryſi, F

we, kurfai mus patremi, ir ne išeisi, Dieve, ant musū pul-
to?

13. Dūt mums pagālbā bēdoji! nēs žmonū pagālba nēlam nē-
dēra.

14. Es Dievu mēs dibzūs darbus darysim; Jis musū ne-
prietelius pamīs.

61. Psalmas.

Malba uz Wyraufybē, kad Bōns Dievs
brūta jās pilis butu.

1. Psalmas Dowido, pirm-
giedotins ant strunū.

2. Dieve, klausīt mano ļaut-
smā ir dabotīs mano mal-
dōs!

3. Gzonā ant jēmēs ļauti-
tawēp, kad mano ķirdis tužboj
yra, tu vēst manē ant auktōs
ulōs!

4. Nēsa tu eš mano nufitē-
jimas ir brūta pilis priēš ma-
no neprietelius.

5. Aš gyvēsu tawo namūse
amžināy ir glaufūs po tawo
šparnais. Sēla.

6. Nēsa tu, Dieve, girbi ma-
no pažādējimus, tu gerāy ap-
dowanōji tūs, kurie tawo warbo
bijōši.

7. Tu būdi karālui ilgā am-
žig, kad jo mētai butu pailginti
wišados ir amžināy,

8. Kad jis wišados išsilaito
po atīu Diewo. Išprodiš jam

malonē ir wiernystē, kurios jī
apšaugos!

9. Tāy aš tawo wārbā ļaup-
sīšū amžināy, kad sawo paža-
dējimus kas dien uzmoļēcāu.

62. Psalmas.

Zwērtas palūkšminojimas priēš ne-
prietelius.

1. Psalmas Dowido, Jēbu-
tuno pirmgiedotins.

2. Mano bušia pasidūst Die-
wui, kurfai manē gelbtī.

3. Nēsa jis yra mano ūla,
mano pagālba, mano apginto-
jis, kad ney jokia priegaba manē
ne prapulbīs, norint bidzāusoji
butu.

4. Paloley jūs wiši ant wienu
tylot, kad jī pašmāngtumbit,
ķaip ķābanczē sēnā ir iširusi
mūrā?

5. Jie tiltāy bumoj, ķaip jī
pamintu, moķināši melūti, būst
gerūs ļodzūs, bet ķirdije ķēitā.
Sēla.

6. Bet mano bušia ļaut til-
tāy Diewo, nēsa jīšāy yr mano
nufitējimu.

7. Jis yra mano ūla, mano
pagālba ir mano apgintojis, kad
aš ne pulsu.

8. Diewop yr mano išgāni-
mas, mano garbē, ūla mano
stiprybēs; mano nufitējimas
yra ant Diewo.

9. Nufitēķēties jūmi wišados,

mieli žmones, iškliktite savo
birdi po jo atliū! Dievas yra
musū nusititėjimu. Šėla.

10. Bet žmones taciau niekai
yra; bidi žmones taipojau nu-
sidedesti; jie mažaus swer ney nie-
kas, kiel jū yra.

11. Ne nusititėkities ant ne-
teisybės ir piktybės, nesilaiky-
kities tokiop, kas nieku yra! Jey
jums lobis pripūla, tay birdi
ant to ne guldykite.

12. Dievas wiens žodi kalbėjo,
tą aš tūlą karta girdėjau, kad
Dievas wiens galis yra.

13. Ir tu, Bone Dieve, esi
malonus, ir užmoki kožnam,
kaip jis užpėlno.

63. Psalmas.

Sąjirdingas išsilgimas tikrosės Dievo
sluogms.

1. Psalmas Dawido, kaip jis
buvo pūsczoje Judo.

2. Dieve, tu esi mans Die-
vas, anksti nubundu tavešp;
mano dušia trokšta tavešp,
mano kūnas išsilgsta taveš
sausoj ir išdžūvusoj žemėj, kur
niera wandens.

3. Gzejau weizdu ant taveš
tavo šventybėje, geisdamas re-
gėti tavo macę ir garbę.

4. Nėsa tavo malone gerėšne
yra ney ghwastis; mano lūpos
lāupfina tave.

5. Gzejau tave rods lāup-

sinczau, kol ghwos esmi, ir savo
rankas patėlczau tavo war-
dan.

6. Tai butu mano birdiės
dzaugsmas ir linkmybe, kad
tave linkma burna gārbint ga-
lēcza.

7. Kad atsigulu, tay atsimenu
taveš; kad pabundu, kalbu apie
tave.

8. Nėsa tu mano pagālbinkis
esi, ir po pawėsu tavo sparnū
aš girūs.

9. Mano dušia kāba prie ta-
vės; tavo dešinē manę iš-
laito.

10. Bet jie tytoj mano dušids,
manę užpult; jie žemyn nueis
po žemē.

11. Jie puls i karda ir tēls
lāpēms.

12. Ale karālus dzaugiasi Die-
wū. Pursai per jį bāzifis, bus
pagirtas; nėsa melāgiū nasrai
bus užlimšti.

64. Psalmas.

Malda už apsaugojimą amžio ir gėro
wardo.

1. Psalmas Dawido, pirmgie-
dotins.

2. Klausyk, Dieve, mano bal-
są mano pasistundimē; apsau-
got mano amžią nū baisojo
neprieteliaus!

3. Apšlėpt manę nū surinkir-
pittūjū, nū pulso pittabėjū

4. Kurie šawo liežuvjus āštrin, kaip lārdq, kurie mūdingais šawo žodžiais mierij, kaip strēlomis,

5. Žeib tylomis šāuditu gėrąjį; umay jie šāudo ant jo, neį vieno nesibaidydami.

6. Jie yra drąsus šawo piltais sudumojimais, ir šalo, kaip jie nor žabangus spesti, tarydami: „kas jūs regės?“

7. Jie išbumoj klaidas, užlaikydami tas tylomis, yra lytrūs ir umay klaidą dāro.

8. Bet Dievas jūs umay šaus, ašą jiems sšaudės.

9. Jū paczū liežuvius jūs prapulbis, kad jū jūtfis, kas jūs mātō.

10. Ir wiši žmones tai regėdami šakys: „tai Dievas dāre,“ ir supras, kad tai jo dārbas yra.

11. Teisieji džiaugšis Dievū ir jūmi nufitės, ir wišos gėros širdys iš to džiaugšis.

65. Psalmas.

Dėlawojims uš Dievo gerybes.

1. Psalmas Dowido, giesmės wietoj pirmgiedotins.

2. Dieve, tu gārbinams esi tylamē Bione, ir taw užmokami yra pažadėjimai.

3. Tu išklausi malbą, todėl ateit tawępi wiši žmones.

4. Musū nufidėjimas didey

mus spāubą, tu rocjit mums atlēisti musū grietus.

5. Geray tam, kurį tu išrenki ir šawęsp lēibi, kad gywēntu tawo namūse, tas tur dibi palinksminojimą iš tawo namū, tawo šwēntosės bažnyčios.

6. Išklaupt mus pagal dywngę teisybę, Dieve, musū išganimas! tu esi nufitėjimu wišū ant žemės ir toli pas jures.

7. Tu kalnus stiprey statai šawo máciię, ir išrēdyts esi šlā.

8. Tu tilbai užimą jurū, užimą jū wilnū ir šautimą žmonū,

9. Kad išsigāstu, kurie gywēntūse kraštūse, dėl tawo ženklū; tu palinksmini wišlab, kas kru-tuloja, kaip rytmečzeis, taip ir wakarais.

10. Tu atlankai žemę ir padrēkini ję, ir darai ję didey bagotą. Dievo weršmē apšchez tur wandens; tu dūbi geray užtikti jū jawams, nēsa tu taipō žemę gérini.

11. Tu girdai jōs wagas ir pašlāpini jōs arimą, lytumi tu tą pamantštini ir žegnoji jōs žēlmeni.

12. Tu wainitoji mētą šawo lobjū, ir tawo pėdos wartwa rēbumū.

13. Gywēnimai pūsczoy taipō jau yra rēbus, ašą wartwa;

ir kalnēlei aplintu, yra līn-
smi.

14. Ganyklos yra pilnos aw-
jū, ir lantosa tānkus stow ja-
wai, kad žmones īš to kryš-
tauja ir giesti.

66. Psalmas.

Daupje ir garbē brangtausjū Diemo
darbū.

1. Psalm-giesmē, pirmgiedo-
tina.

2. Kryštaukite Dievui, wi-
šos žēmēs, giedokite ant garbēs
jo wardui, girkīt jī šlowingay,

3. Tarkite Dievui: kaip dy-
wini yra tawo darbai! tawo
neprietelei priēš tamē niēlo ne
īštesēs bēl dibžōsēs tawo ma-
ciēs.

4. Wišos žēmes tur mēstīši
tawēs ir lāupfinti tawē, lāup-
finti tawo wārdq. Sēla.

5. Gīšte šen ir žwalghkite
Diemo dārbus, kursai taip ste-
buklingas yra sawo darbūse
tarp žmonū waitū.

6. Jis pērwerčz jūres ī sau-
sumq, kad pēsti per wāndeni
gal eiti; tū dzaugiamies jamē.

7. Jis ponawōj sawo macē
amžinay, jo āthš weizd ant
žmonū; atšīsthyreji ne galēs īš-
fīkēlti. Sēla.

8. Lāupfinkīt, jūs žmones,
musū Diemq, dibey īšplātinkite
jo garbē,

9. Kursai musū dušias gywas
īšlāito, ir musū kōjoms ne dūst
šlysti.

10. Mēša, Diewe, tu mus īš-
mēginai ir cychstījei, kaip šibā-
bras cychstījams yra.

11. Tu mus aplāldinai tem-
nyczoj, tu ant musū nāštq uz-
bējei.

12. Tu lēidai žmones eiti per
musū gālwas; mes ī ugni ir ī
wāndeni nuējom, ale tu mus
īšwedei ir atgaiwinai.

13. Tobēl aš su dēginimo
apieromis eīsu ī tawo namus
ir taw sawo apšīzādējīmq uz-
moķēsu,

14. Kaip aš sawo lūpas at-
wērau, ir mano burna kalbējo
mano bēdoj.

15. Aš taw rēbjas dēginimo
apieras apierawosū īš sudēgin-
tū awinū; aš apierawosū jau-
czus su ožeis. Sēla.

16. Gīšte šen, klausyktī wiši,
kurie bijoties Diemo, aš īšpa-
šakosū, lq jis mano dušiai pa-
dāres.

17. Aš jopi šaukiau sawo.
burna ir gārbinau jī sawo lie-
žumju.

18. Jey aš lq pīt mīslīczau
sawo širdijē, tay Bonas Diemas
ne klausytu.

19. Tobēl Diemas manē īš-
klauso ir daboja ant mano prā-
šimo.

20. Bagārbints buļ Diemas, kursai mano malda ne paniekin, neļ ſawo malonē nū manēs ne kreipja!

67. Psalmas.

Malda ir dēlawone uļ maloningajē Diemo žēgnonē.

1. Psalm-giesmē, pirmgiedotina ant ſtrumū,

2. Diewe, buļ mums malonus ir pērzegnoļ muš; buļ mums ſwieſti ſawo wēida! Sēla.

3. Kad meš ant žēmēs pazintumbim jo tēlā, tarp wiſū pagonū jo iſgānima.

4. Dēlawoj taw, Diewe, žmones, dēlawoj taw wiſi žmones.

5. Žmones dzaugiaſi ir kryſſtauja, ka tu žmones titraļ ſūdiņi ir walbai žmones ant žēmēs. Sēla.

6. Dēlawoj taw, Diewe, žmones, dēlawoj taw wiſi žmones.

7. Žēme dūſt ſawo waiſu; pērzegnoļ muš, Diewe, muſū Dieme!

8. Pērzegnoļ muš, Diewe, ir wiſas ſwiets jo teſibijoš.

68. Psalmas.

Praralāwimas apie Kriſtaus paauſtiniņā ir Jo ſlowingajē macē.

1. Psalm-giesmē Dowido, pirmgiedotina.

2. Teſitelie Diemas, ka jo neprietelei butu iſwajoti, ir kurie jo neļenc, bēgtu nū jo ačiū!

3. Prawartyļ jūš, kaip dūmai prawāromi ģra! kaip wāſlās ſutirpſta nu ugniēs, taipo tur ſugaiſti piktieji po ačiū Diemo.

4. Bet teiſieji tur dzaugtīſi ir liņſmintis po ačiū Diemo, ir iſ ſirdiēs dzaugtīſi.

5. Giedokit Diemui, laupſinkit jo wārdā, taiſyti tēlā lengwaj ateinanczāmjam; jo wārdas ģra Wiekpats; ir dzaugties po jo ačiū!

6. Kursai tēwas ģra ſirātū ir ſūdza naſlū; jis ģra Diemas ſawo ſwēntame ģwēnime.

7. Diemas, kursai bebērnims namus wailais papilbo, kursai aplāltuſus iſwēda titru czēſu, ir paliekt (Diemo) neļlauſanczūſus ſauſumoj.

8. Diewe, ka tu pirm ſawo žmonū ējei, ka tu waiſpczojei po pūſcā, Sēla,

9. Taļ padrebējo žēme, ir dangus warwējo dēl ſio Diemo! Sinai, dēleļ to Diemo, kursai Ižraēlio Diemas ģra.

10. Bet dabar, tu Diewe, dūdi maloningā lhtu, ir ſawūſus, kurie iſdžuwē ģra, atgaiwini,

11. Kad tawo žwērys gal te-

naš pabūti; Dieve, tu atgai-
wini pamārgulus šawo gery-
bēmīs.

12. Bonas Diēwas būst žodi
didzeis pulkais Ewangelistū.

13. Karālei ir jū pulkai bēgte
bēgo, ir namū šlowē išbalija
plēšima.

14. Kāda jūs gult ant lauka,
taš žiba, kaip sparnai karvēliū,
kurie kaip aukšas ir šidābras
blizga.

15. Kāda Wišogālisis šēn ir
tēn tarp jū karalūs štāto, taš
štajas šwiesu, kur tamš bu-
wo.

16. Diewo kālnas yra waifin-
gas kālnas, didis ir waifingas
kālnynas.

17. Kam šokinējate, jūs di-
dieji kālnai? Diēwas mēgsta
ant šio kālno ghwēnti, ir Wieš-
pats cze pašliekt wišados.

18. Wezimū Diewo yra daug
tūštanczū tūštanczū; Bonas
Diēwas yra tarp jū šwentame
Sinai.

19. Tu užjengei aukštyn ir
aplālei aplalima, tu gawai do-
wanas žmonēms, ir atpūli-
niems, kad Diēwas Wiešpats
tēn išfilaitys.

20. Pašlowintas t'esie Die-
was kas dien! Diēwas mums
uždeft nāštā, ale jis ir gēlbtī
mus. Šēla.

21. Mes turim Diewā gēl-

banti, ir Wiešpati Bonā Die-
wā iš smertiēs išgēlbanti.

22. Ale Diēwas šawo ne-
prieteliū gālwās sutris su jū
mūmenimi, kurie nū griekū ne-
filāuj.

23. Taczau šawo Bonas Die-
was: aš rēbjūjū nekurus atwēsu,
iš gilumo jurū nekurus atwēsu.

24. Todēl tawo šoja krauje
tawo neprieteliū bus dažyta, ir
tawo šunys tā lašs.

25. Regima yra, Dieve, kaip
tu ateini, kaip tu, mans Dieve
ir karālau, pašrōdai šwentiny-
czoj.

26. Pirma eit giedojantieji,
potam žaidzantieji tarp mergū
bubnijanczūjū.

27. Daupšinkit Bonā Diewā
surintimūse, jūs iš wersmēs
Izrael!

28. Eze Benjamins jaunāu-
sasis, bet tarp jū karalaujās,
cze kunigaitšcei Judo su šawo
pulkais, kunigaitšcei Sebulon,
kunigaitšcei Naptali.

29. Tawo Diēwas tawo ka-
ralystē attiese, tā tu mums, Die-
we, stiprink! nēša tai tawo dār-
bas.

30. Dēl tawo bažnyczōs Je-
ruzalēje karālei taw atneš do-
wanas.

31. Barl žwēri nendrynēje,
pulkā jaučzū tarp jū wersū,
kurie šumina pinigū dėley. Š

išvajoj žmonės mielai karau-
jancijūs.

32. Kunigaikščiai iš Egipto
ateis, Murinū žeme išties savo
rankas Dievopi.

33. Jūs karalystes ant žemės,
giedokite Dievui, laupinkit
Viešpatį, Šėla,

34. Tą, kūrėi visur dangų
maldo iš pradžių! Štai, jis
savam peršinui pridūs maci.

35. Dūkite Dievui maci! jo
šlovė yra Izraelij, ir jo macis
debėsi.

36. Dievas stebulingas yra
savo šventinyčioje; jis yra
Dievas Izraelio, jis dūs žmo-
nėms maci ir šyla. Pašlo-
wintš bui Dieve!

69. Psalmas.

Meslošaus malda savo kentėjime.

1. Psalmas Dawido, ant še-
šiū strūnų pirmgiedotins.

2. Dieve, gelbėt manę! nėša
vandū man prieiti iki dušios.

3. Aš nugrimstu gilumė pur-
vyno, kur niera dūgno; aš esmi
gilumė wandens, ir šlovė manę
nor pašlandinti.

4. Aš pailšau be pašildams,
mano šaltas užtimo; jau ne be
regiu, kad taip ilgai turu laukti
savo Dievo.

5. Kurie manęs be priežasties
n'apšencz, tū yra daugiaus, ney
'aukū ant mano galvės. Ku-

rie man newertai neprieteleis
yra ir manę prapuldo, diden
gal; aš turu užmokėti, tą ne
wogiau.

6. Dieve, tu žinai mano pai-
kytę, ir mano šaltybes niera
tavo užslėptos.

7. Ne dūk gėdės gauti iš ma-
nės, kurie tamęs laukia, Vieš-
patie Dieve Zebao! Ne dūk
gėdų būti iš manės, kurie tamę
jėkto, Dieve Izrael!

8. Nėša tamęs dėl šenczu gėdų,
mano wėidas pilnas yra apgė-
dinimo.

9. Aš švėtimis paštojau savo
broliams, ir nepagyštams savo
motinoms waitams.

10. Nėš aš be maž smertiės
ne gavau iš didžio papykio dėl
tavo namū; ir gėda tamę gė-
dinancijų užpūl manę.

11. Ir aš wertiū ir paštni-
kauju karčien, ir išjūtiams
esmi.

12. Aš apsiwiltaus žatū, bet
jie iš to jūtiasi.

13. Kurie sėb wartūse, pluš-
kioj apie manę.

14. Bet aš šaukiu tamęsp,
Viešpatie, malonės czėse; Die-
we, per didęją savo malonę
išklausy! manę wiernu savo iš-
gelbėjimu!

15. Šįgelbėt manę iš purwo,
kad ne nugrimsczau, kad išgel-
bėtas buczau nū n'apšenczan-

czûjû manę ir iþ gilojo wán=denio!

16. Kad patvãnas manę ne nusikandintu, ir gilybe ne prarytu, ir stylė dubėš ant manęs ne susidarytu.

17. Iþklaushk manę, Vone Dieve, nės tavo malone hr pilna palinkšminojimo; greþtis manępi pagal dibi savo susimilimą!

18. Ir ne slėpt savo weidą nū savo tarno, nes nusismūtįjau; umą iþklaushk manę!

19. Artinkis mano duþiõspi ir iþwadūt je, iþgėlbēt mane bėl mano neprieteliū!

20. Tu žinai mano apgėdini=ma, gėda ir apjūtą; mano priešininkai wiþi hra po tavo akiū.

21. Gėda man lauž mano þir=di ir slogina manę; aþ lauþiu, bau kas gailėtus, ale cze niera neį wieno, ir palinkšmintojū, o neį wieno ne randu.

22. Ir jie dušt man tulži walgit ir uþsoą gėrti didime mano troþkumė.

23. Jū stãlas turėtu buti jiems wirwė ant užmoėjimo ir spãsto.

24. Jū aþys turėtu aptėmti, kad ne regėtu; ir jū strėnos wi=šabos te þubo.

25. Iþliet savo nemalonę ant jū, ir tavo baisingas kėrþtas sugautu jūs!

26. Jū gywėnimai turėtu pūsti pastoti; ir neį wieno ne butu, kursai jū þėtrosa gywėntu.

27. Mėsa jie pėrfekinėį, kurtu iþtikai, ir girasi, kad tu sawūsus sãaudžę iþtinkl.

28. Dūt jiems iþ wienõs kas=tybės pulsi i kitą, kad ne ateitu teisybėsp.

29. Iþgesyk jūs iþ knygū gywūjū, kad su teiseiseis ne butu priraþyti.

30. Bet aþ esmi pawargęs ir ne galu, Dieve, tavo pagálba te apsaugoį manę!

31. Už Diemo wãrdą lauþsiþu su giesme, ir jė bideį gãrbisū su bėlawojimu.

32. Tai Bonui Diewui geraus itiks, ne kaip jautys turis ragus ir nagus.

33. Pawãrgulei tai rėg ir dþaugiasi, ir kurie Diewą jėþto, tū þirdis bus gywa.

34. Mės Diemas klauso pawãrgusūjū ir ne paniekį sawo aplãltūsus.

35. Lauþsint jė, dangus, žėme ir juroš, ir wišlab, kas jūse trita!

36. Mėsa Diemas gėlbės Bioną ir miestus Judo budawos, kad teną gywėntu, ir jie tus saw i dalytą butiną turėtu.

37. Ir sėkla jo tarnū jūs i dalyktus gaus, ir kurie jo wãrd=myl, pasiliks jūse.

70. Psalmas.

Dowido malda dėl pagālbūs priekš neprieteļiem.

1. Psalmas Dowido, pirmgie-dotins ant paminklo.

2. Šubinkis, Dieve, manē pagēlbē, Biešpatie, man padēti.

3. Turētu gēdētis ir apgēdinti buti, kurie mano dušbūs tyļoj. Turētu atgalon grynsti ir apgēdinti buti, kurie man pīt wēlij.

4. Kad wēl apgēdinti butu, kurie ant manēs šaukia: „cze, cze!”

5. Turētu dzaugtis ir pasilintsmint tawimi, kurie tawēs klaufinēj; ir kurie mēl tawo iškānima, wišados sahtu: „dideh buš pagārbints, Bone Dieve!”

6. Bet aš esmi bēdnas ir parārges, Dieve, šubinkis manēpi! nēsa tu esi mano pagālbintis ir iškēlbētojis, mans Dieve, ne trūt!

71. Psalmas.

Malda dėl iškēlbējimo.

1. Bone Dieve, aš tawim nufitīu, niekadā ne dūt manē gēdoje buti!

2. Iškēlbē manē per sawo teiņbē ir iškādūt manē, prient sawo aušis manēpi ir gēlbē manē!

3. Buš man stipri ūla, ku-

riōšp wišada galēcāu tēti, kuršai man žādējei gēlbēt! nēsa tu esi mano ūla ir mano pilis.

4. Mans Dieve, gēlbēt manē iškēlbēto Dievo-nēšibijanczojo, iškēlbēto netēiszojo ir smarkninko!

5. Nēs tu esi mano nufitējimas, Biešpatie Bone Dieve, mano nufitējimas iškēlbēto jaunystēs.

6. Tawim nufitējāu nūg augmēs žywāto, tu manē iškēlbēto iškēlbēto mano mōtinōs; iškēlbēto aš wišadā gērūs.

7. Aš daugiems esmi kaip stebukli, ale tu esi man stiprū nufitējimu.

8. Dūt mano burnā tawo garbēs ir tawo laupšēs kas dien pilnā buti!

9. Ne patrēmt manē mano senystē, ne prasto manē, kad pasilpsu!

10. Nēs mano neprietelei kālba priekš manē, ir kurie mano dušbūs tyļoj, šusirodij tarp sawēs,

11. Sahtdami: „Dievs jī prastojo; wēlit ir sugāukit jī! nēsa cze niera iškēlbētojo.”

12. Dieve, ne buš toli nū manēs; mans Dieve, šubinkis manē gēlbēt!

13. Turētu gēdētis ir prapulti, kurie stow priekš mano dušā;

gēda ir apgēdinimu turētu tie appilīti buti, kurie mano nepalaimōs jēšto.

14. Bet aš viņados lāufšu, ir viņados tawo garbē praplātīšu.

15. Mano burna apsahts tawo teiſybē, kas dien tawo iſgānima, kurus aš viņus ne paslāitau.

16. Aš wāitſczoju mācije Bieſpatiēs Bono Diemo, aš tawo teiſybē tiſtan gārbinu.

17. Dieve, tu manē iſ jaunſtēs moſinai, todēl apſalāu towo ſtebuſtus.

18. Laipojau ne praſtoſ manē, Dieve, ſenſtēje, kaſd praſiſu, paſolej tawo pēti apsahtſu waitū-waitams, ir tawo māci wiſiems, kurie dar uſgims.

19. Dieve, tawo teiſybe auſhta ſra, tu didzus dāiſtus darai; Dieve, kas taw luguſ?

20. Nēſa tu man dūdi jauſti daug ir didzus wargus, ir manē wēl atgaiwini ir ſugrāžini manē iſ gilūmo žēmēs.

21. Tu manē labaj iſteli ir manē wēl palinſmini.

22. Tagi aš taw ir dēlawoju pſaltero žāiſlais uſ tawo wiernſtē, mans Dieve; aš tawē laupſinu ant arpōs, tu Szwentāſis Izraēlije.

23. Mano lupoš ir mano duſſia, kurias tu iſgēlbējei, linſminas ir laupſin tawē.

24. Ir mano liežurwis kas dien dumoj apie tawo teiſybē, nēs gēdētis tur ir apgēdinti buti, kurie jēšto mano nepalaimōs.

72. Psalmas.

Praralāwimas apie Kriſtu ir jo kara-lyſtē.

1. Salomono.

Dieve, dūt ſawo ſūdā karālui, ir ſawo teiſybē karālaus ſūnui,

2. Kad jīs tawo žmones wēſtu prie teiſybēs, ir tawo ſiratas gēlbētu!

3. Dūt, kaſd kaſnai paſāju nēſtu tarp žmonu, ir kaſnēlei teiſybē.

4. Jīsai patwarguſuſus žmones ſūdē iſplaitys, ir ſiratas gēlbēs, ir blūznijanczuſus ſudaužys.

5. Tu buſi bijojams, koſ ſaule ir mēnū teſēs, i eilū eilē waitū.

6. Jīs nužengs kaip lytus ant lauto, kaip ſlakai, kurie žēmē paſlāpin.

7. Jo czēſuſe žydēs teiſufis, ir didis paſājus, paſolej mēnū ne be buš.

8. Jīs karālaus nū wienū jurū iki kitū ir nū wandens iki ſwieto galo.

9. Jam klōnoſis, kurie pūſczoj ſra, ir jo neprietelei laižys duſteš.

10. Karālei prie jurū ir r

atneš domanū, karālei iš kara-
lyštēs Arabijōs ir Sēbōs at-
gabēs domanū.

11. Wiši karālei jo melfis,
wiši pagonai jam šlūžis.

12. Mēša jis pawārgusiņi šau-
kianti išgēlbēs, ir firātā išgēl-
bētojo ne turinti.

13. Jis bus malonus pawār-
gusiems ir ubagams, ir dušias
firātū gēlbēs.

14. Jis jū dušias iš wylaus
ir pištenybēs išgēlbēs, ir jū
kraujas brangē bus laistomas
po jo ačiū.

15. Jis išķlīs ghyas, ir jam
bus būtas auksas iš bagatōšēs
Arabijōs; ir wišadā žmoneš
melfis po jo ačiū, kas dien jī
pagirs.

16. Ant žēmēs, aušštay ant
kalnū, jamai tāntus bus; jū
waišus drebēs, kaip Libanons,
ir žalus miestūs, kaip žolē ant
žēmēs.

17. Jo wārdas išķlīs amži-
nay; pašol saule patēš, jo wār-
das bus waitū-waitams ša-
tas, ir jie bus per tā žegnoti;
wiši pagonai jī garbiš.

18. Pagirtas t'ēsie Diewas
Wiešpatš, Izraēlio Diewas,
kursai wiens šebuklus dāro!

19. Ir pagirtas t'ēsie jo pa-
šlowintais wārdas amžinay;
ir wišos žēmes t'ēsie pilnos jo
aorbēs! Amen, Amen.

20. Galas Malbū Domido,
Sunaus Izai.

73. Psalmas.

Palintšminojimas ir grandēnimas priek
pašpiktinimā del palaimōs Diewo-nesi-
bijancājū.

1. Psalmas Ašāpo.

Izrael taczaus tur Diewa
palintšminojimu, kursai tikt
cizštōs širdiēs yra.

2. Bet aš be mažne klupinē-
jau šawo šojomis, mano žing-
snei be mažne pašlydo.

3. Mēs aš paprykau ant ghr-
pelniū, regēdamš, kad Diewo-
nesibijantiems taip geray šē-
kasi.

4. Mēs jie niera smertiēs
baimėje, bet stow drūtay, kaip
paloczus.

5. Jie ne yra nepalaimoje,
kaip titi žmoneš, nehygi wārgi-
nami, kaip titi žmoneš.

6. Todėl jū tyczāwimas bran-
gus daiktš tur buti, ir jū piš-
tenybe geras dārbas tur buti
wadintas.

7. Jie pašpucz kaip rēbus
pilwas; jie dāro, tā tiktay du-
moja.

8. Jie wišlab paniekīn ir piš-
tay apie tai kalba, ir kalba bey
blūznija puikēy.

9. Aš jie kalba, tai iš dan-
gaus tur kalbēta buti; tā jie
šako, tai tur tikt ant žēmēs.

10. Tādēl pritar jiems jū
žmones ir pulkaiš pas jūs bē-
ga, kaip wandū,

11. Satydami: „bēs Dievas
anū rūpintus? bēs Aukšcāu-
sasis jū atbotu?“

12. Sztay, tokie yra Diemo-
nesibijantieji, tie tur gērą pa-
laimą ant swieto ir pralobsta.

13. Argi tai bus noprósnay,
kad mano širdis nebārtinay
elgiasi, ir kad aš sawo rantaš
nešaltībēje mažgoju?

14. Ir kas dien wārginamš
esmi, ir mano korawone kas
rytā gatawa?

15. Be maž ir aš taip bu-
czau sātes, kaip jie; ale štay,
tūmi buczau prasūdijēs wīsus
tawo waitus, kurie be butu
buwē.

16. Aš dumojau apie tai, kad
pērmānczau; bet tai man per
sunku buwo,

17. Šti iėjau i Diemo šwen-
tingczą ir pasidabojau jū gālo.

18. Bet tu jūs pastatai ant
slidumo ir parmeti jūs žē-
myn.

19. Kaip umay jie niekū pa-
wirsta! jie suteskagālgāudami
su išgāsczu!

20. Kaip sápnas, kam pa-
būdus, taip tu, Dieve, jū
ābrožā miešte darai papeiktą.

21. Bet štaudu man širdije
ir gēl man inštūse mano,

R. T.

22. Kad aš paikū turu buti ir
nieko ne išmanyti, ir turu buti
po tawo aikiū kaip galwijas.

23. Bet taczau wīšados ta-
wēspi laikāusi, nēs tu laikai
manę prie mano dešinēs.

24. Tu wedi manę pagal sawo
rodą ir galāusey su garbe manę
priimi.

25. Kad aš tawę tiktay turu,
tay aš n'atboju ney dangaus,
ney žēmēs.

26. Raczeig mano kuns ir
dupia apālpsta, tay tu, Dieve,
taczauš wīšados esi mano šir-
biēs palinkšminojimas ir mano
balis.

27. Mēs štay, kurie nū tawēs
atpūla, prapulš; tu išpuštiji
wīsus, kurie prieš tawę šesbāu-
ja.

28. Ale tai yra mano džaugs-
mas, kad aš laikāusi Diemopi
ir sawo nusitilėjimą statau ant
Wiešpatieš Bono Diemo, kad
wīsus tawo dārbus apsatnczau.

74. Psalmas.

Malba dėl baginczės išlaikimo.

1. Pamokinimas Ašāpo.

Dieve, kam tu mus taip iš
wišo patremi? ir kam tokiu
kerštu papykai ant awojū sawo
ganyklōs?

2. Atsimink sawo surinkimo,
kur tu iš senū dienū nusipelnėi,
ir saw i dalį išwālnijei; (atfi-

minī) kālno Zion, ant kurio ghyveni!

3. Minī ant jū kójomis ir prastumī jūs žemyn; neprieteļus wiškā pagadino šventinh-czoje.

4. Tawo priekšininkai rēl tawo namūse ir ištāto tenaš sawo balwonus.

5. Kirwis hra régims blizggs iš aukšto, kaip kada giroje kertaama hra.

6. Jie sušapoj wišas jo mola-wones kirwojers ir šlutomis.

7. Jie subėgin tawo šventi-nyczq, jie wišaip atšwencza namus tawo warbo.

8. Jie šako sawo širdije: „plėš-kime jūs!“ jie subėgina wišus Diewo namus žemėje.

9. Sawo ženkliū ne be régim, ir neš wiens praratas ne be šako mums daugiaus, ir neš wiens moškitojis ne be mokina mus daugiaus.

10. At Diewe, šoleš prieši-ninkas gėdis, ir neprieteliūs tawo wārdq taip labas blūz-nis?

11. Kam sawo rankq attraufi, ir sawo dėšinę taip wišas sawo prieglobstije laikai?

12. Bet Diemas hra mano šaralus iš senū dienū, iš kurio wiša pagālba, kuri ant žemės nusidūst.

13. Tu suardai jūres per sa-

wo máci, ir sulauži smákū gál-was wandenije.

14. Tu sukuli gálwas bang-žuwjū ir dūdi jas penutšlu žmonėms pūsczoje.

15. Tu dūdi telėti šaltimus ir upes, tu dūdi išdžūti dides fromės.

16. Diena ir naktis hr tawo; tu darai, kad taip saule, kaip ir žwaigždes titrū sawo telū tēla.

17. Tu kožnai žėmei štatai jōš rubėžus, wāsarq ir žiemq tu darai.

18. Taigi atsimint to, kad neprietelus Diemq gėdina, ir durni žmones blūžnij tawo wār-dq.

19. Ne dūl dušiq sawo kur-klėlio žwėrui, ir ne užmiršt taip labas sawo bėdnūjū žmo-nėliū!

20. Atsimint derėjimo! nės žėme wišur baisęš hra išpūštita, ir trobos hra išardytos.

21. Ne dūl bėdnagi šu gėda atštoti! nēša pawārgulei ir širā-tos gārbin tawo wārdq.

22. Kėlkiš, Diewe, ir užštot sawo promq; atsimint gėdōš, kuri taw kas dien nusidūst mū paiškūjū!

23. Ne užmiršt šautimo sa-wo neprieteliū! šautumas tawo priekšininkū eiti jū ilgyn, jū didyn.

75. Psalmas.

Saupe Dievo stebuklū; graudēnims
be (Dievo-) bāimēs ne pastelgtis.

1. Psalmas ir giesmē Ašāpo ant balso: „Ne prapuldi!“ pirmgiebotins.

2. Mēs dēlamojam tav, Dieve, mēs dēlamojam tav ir apšātom tavo stebuklūs, kad tavo wārdaš taip arti hra.

3. „Mēsa sawo czēsu aš teisej sūdīsu.

4. Zēme drēba, ir wiši, kurie ant jōš ghwēna; bet aš stiprey laītau jōš stulpus.“ Sēla.

5. Aš tariau ghrpelniams: nesigirkīt taipo! ir Dievo-nesibijantiems: ne nusitīkēt ant sawo maciēs!

6. Ne nusitīkēt taip labah ant sawo maciēs, ne kalbēt tokiu nūpertumū,

7. Ne ēsant bēdōš ney nū uztešējimo, ney nū nusileidimo, ney iš kalnū pūsczoje.

8. Mēsa Dievas hra sūdza, kursai šī pažēmin ir anq išlēl.

9. Mēsa Bonas Dievas tur tuplq rantoje, pripilta drūtu wynu, ir pila iš to; bet piktieji wiši tur gērti ir mēles išbaigti.

10. Bet aš apsaīsu amžinah, ir laupīšu Diewq Jokubo.

11. „Ir wišq māci Dievo-nesibijanczūjū sulāuzīsu, kad māciš teisojo išlēlta butu.“

76. Psalmas.

Dievas sawo surinkimo apgynimas.

1. Psalm=giesmē Ašāpo, ant strūnū pirmgiebotina.

2. Dievas Judoj pažystams hra, Izraēlije jo wārdaš hra pašlowintas.

3. Salēmej hra šo šētra, ir jo namai Zione.

4. Czejaui jīšai sulāuzo strēlas kilpinio, sīdga, kārda ir lārg. Sēla.

5. Tu šlowingēsnis ir stiprēsnis eši, neng razbajū kalnai.

6. Puikieji tur buti applēšiti ir užmigi, ir wiši karžygei tur rankas palēist;

7. Iš tawo barimo, Dieve Jokubo, užmiegt taip žirgas, taip ir wežimas.

8. Tu eši išgagstingas; kas gal po tawo akiū išsilaityt, kad tu pyksti?

9. Kad būdi girdēti sūdga iš dangaus, taq nufigagsta zēme ir nūthla,

10. Kad Dievas pasīkel sūdīt, kad gēlbētu wišiemš pawargu=siems ant žēmēs. Sēla.

11. Kad žmones prieš tamq saucza, taq tu garbę nusipelnai; ir kad jie dar daugiaus saucza, taq ir cze eši gātawas.

12. Padēkit ir atšēkit Wiešpaczui sawo Diewui, jūs wiši, kurie aplint ji este, neškite do=wanas Išgagstingamjam,

13. Kurfai kunigaitšcjamš
atim drašumq ir išggstingas
gra tarp karalū ant žemės.

77. Psalmas.

Gedūjū beda ir paliušminojimas.

1. Psalmas Aššapo, Jėbutuno
pirmgiebotinš.

2. Aš šautiu Dieuop savo
balsu; Dieuop aš šautiu, ir
jis išklauso mane.

3. Gėję savo bėdōs aš jėškiau
Ponq Dieuq, mano ranka nat-
tij gra ištiesta ir nesilauja; nēsa
mano dušia ne priima palinkš-
minojimo.

4. Kad smūtnas esmi, tay at-
simenu Dievo; kad mano šir-
dis tužboša gra, tay kalbu.
Sēla.

5. Tu laikai mano akis, kad
budētu; aš taip apalpau, kad ir
kalbēt negalu.

6. Aš atsimenu senūjū gadynū,
pirmūjū metų.

7. Naktimis atsimenu savo
strūnžaislū, ir kalbu su savo
širdze, mano dvasė tur tar-
dyti.

8. Argi Pons Dievs amžinay
patremš ir neį jokiōs malonēs
daugiaus ne išprodis?

9. Argi jo malone wišaip
gālq gāwo? ir pažadėjimas lo-
wēši?

10. Argi Dievs užmiršo ma-
rus buti, ir savo mielafir-

dinghstę iš tėršto užratino?
Sēla.

11. Bet taczau tariau: qš tai
turu tėsti; dėšine ranka Aukš-
czāusojo tai wišlab gal kitaip
daryti.

12. Todėl atsimenu darbū Po-
no Dievo; beje, atsimenu tavo
pirmūjū stebuklū.

13. Ir kalbu apie wišus tavo
dārbus; ir sakau apie tavo ištā-
timus.

14. Dieve, tavo tėlas gra
šventas; tamē tols šylingas
Dievs, kaip tu, Dieve, esi?

15. Tu esi tasai Dievs, kūrš
stebuklus dāro; tu savo šylq
parodei tarp žmonū.

16. Tu savo žmones atpirkai
macney, waitus Jokubo ir Jo-
žepo. Sēla.

17. Wāndenis regėjo tawę,
Dieve, wāndenis regėjo tawę
ir prisibijōjo, ir gilybės sau-
tėjo.

18. Drumstus dėbesys liejo
wandens, dėbesys growe ir žai-
bāwo.

19. Bertūnas growe danguje,
tavo žaibai twyškėjo ant žė-
mēs; žėme pasiūdino ir drebėjo
iš to.

20. Tavo tėlas buwo juroša,
ir tavo tėlas didžūse wānde-
niša; ir taczaus tavo pėdos ne
buwo pažhstamos.

21. Tu webei savo žmones,

kaip atvju pulsą, per Moizėsu
ir Aroną.

78. Psalmas.

Pasalojimas Dievo gerbju ir tora-
wónu, jo žmonėms paroditu.

1. Pamokinimas Ašapo.

Klausykite, mano žmonės, ma-
no prisáima; prilenkite savo
ausis žodžump mano burnos!

2. Už atvėrsu savo burną,
kalbėti pamokslu žodžus, ir pa-
sakytu senus nusidavimus,

3. Kurus girdėjom ir žinom,
ir mūsų tėvai mums pasalojo,

4. Idant tū ne slėptumbim jų
waitams, kurie pastų bus, ir
apsakytumbim garbę Bono Die-
wo, ir jo máci beį stebuklus,
kurus jis padare.

5. Jis ištate lūdimą Jotubo
waitams, ir darve zolaną Iz-
raėlije, kurį prisáke mūsų tė-
wams, kad tą mokintu savo
waitus,

6. Idant waitū-waitai mo-
kintus, ir waitai, kurie dar tur
užgimti, kad užaugę taipojau
savo waitams apsakytu;

7. Idant jie Dievui nusitiktėtu,
ir ne užmirktu Dievo darbū,
ir jo prisáimū klausytu.

8. Jr ne butu, kaip jų tėvai,
prie Dievo ne pasilaikanti ir
ne klausanti giminė, kuriós šir-
dis nė būwo stipri, ir jós dwáse
Dievui wierną ne itikėjo;

9. Kaip waitai Epraim, kurie
šartvūti kilpini neshodami at-
pūle czėse towos.

10. Jie ne laike Diewo derė-
jimą ir ne norėjo jo prisáimū
klausyt,

11. Jr užmiršo jo darbū ir
jo stebuklū, kurus jis jiems bu-
wo išrodes.

12. Po akiū jų tėwū jisai pa-
dare stebuklus Egipto žemėje
ant lauko Boan.

13. Jis pėrdalijo jūres, bū-
dams jų pėreiti, ir taife wán-
deni kaip murg.

14. Jis dienoje jų wėde de-
besimi, ir natcze žibancze ug-
nimi.

15. Jis pėrplėše ūlas púsczoje
ir girde jų wandenimi apsczey,

16. Jr darve upelės iš ūlū
tekėti, kad nutektėtu, kaip wan-
dens srowes.

17. Taczu jie dar wėl susi-
griėbijo prieš jį ir tpykino
Austsczáusajį púsczoje,

18. Jr pagunde Diewą savo
širdise, penuklą prašydami
savo dušiai,

19. Jr kalbėjo prieš Diewą
sakdami: bės galėtu Diews
stálą taistyt púsczoje?

20. Sztay, jis tiesą ūlą ištiko,
kad wandū telejo, ir upes pa-
twino; bet kaip gal jis dūnós
dūti ir savo žmonėms miesós
padėti?

21. Bet kaip Bonas Dievas
tai girdėjo, bidey supylo; ir
ugnis užsidege Jotube, ir kėr-
tas ant Izraelio,

22. Kad jie ne pasitikėjo Die-
wū, neįgi laukė jo pagalbōs.

23. Jė jis prisáte debesims
aukštay, ir atvėre wartus dan-
gaus,

24. Jė darve Manuą ant jų
nulyti, kad wálgitu, ir darve
jiems dangaus dūną.

25. Jie wálge angėlū dūną;
jis atfunte jiems wálgimo ap-
czė.

26. Jis darve pústi rytū wėja
po dangum, ir pakėle per sawo
máci wėja iš pėtū,

27. Jė darve ant jų miesōs
nulyti, kaip dulkes, ir paukš-
čius, kaip žiezdras jurū,

28. Jė darve tus nupulti tarp
jų wisur, kur jie gywėndawo.

29. Tay jie wálge ir per mie-
rą privalge; jis darve jiems
išpildit sawo užfigeidimą.

30. Bet kaip jie buwo išpildę
sawo užfigeidimą ir dar buwo
bewálga,

31. Tay atėjo ant jų náršas
Diewo ir nužawino wýrausū-
sus tarp jų, ir nužawino ge-
ráusūsus Izraelije.

32. Bet be to wiso jie dau-
giaus susigriešijo, ne tikėdami
jo stebuklams.

33. Todėl darve jųs numirti,

kad jie nieko ne gáwo, ir turėjo,
kol gywi, wárginami buti.

34. Kad jųs nužawindawo,
tay jėklójo ji ir prisiwerte
anksti Diewopi,

35. Jė atsimine, kad Dievas
yra jų ūla, ir Dievas Aukš-
czáusasis jų Išgėlbėtojis esti.

36. Jė klátawo jam sawo
burna ir meláwo sawo lie-
žumju;

37. Bet jų širdis ne laikėsi
twirtay prie jo ir ne pilnawójo
wiernay jo derėjimą.

38. Bet jis buwo mielašir-
dingas ir atléido griekus, neį
išgaišino jųs; ir tančey nugrė-
že sawo náršą ir ne išléido
wisą sawo kėrštą.

39. Nėša jis atsimine, kad jie
kunás ešą, wėjas, kúrsai nueit
ir ne sugryšta.

40. Jie tančey ji iškėršino pús-
czoje ir bidey išpykino ji pústy-
nėje.

41. Jie Diewą wisados iš
naujo gunde ir pamokino
Szwentąjį Izraelije.

42. Jie ne atsimine jo rantōs
tą diena, kūrę jis jųs išgėlbėjo
nū neprieteliū;

43. Kaip ir jis sawo žénklus
buwo padáreš Eghpto žémėje,
ir sawo stebuklus žémėje Boan;

44. Kaip jis jų wándeni wer-
te i kraują, kad jie ne galėjo
gért iš sawo upjų;

45. Kaip jiems firmes at-
sunte, kurios jūs ėde, ir repė-
čas, kurios jūs gadino;

46. Jėr dave jų waisų patran-
koms ir jų sėklą žogams;

47. Kaip jų wynnmedžus mu-
še ledais ir jų morū medžus
trušomis;

48. Kaip jų bandą muše le-
dais ir jų kaimenę žaibais;

49. Kaip tarp jų sunte piktū
angėlū sawo dibžame narše ir
dave jųs šautėti, kėršiti ir pikt
daręti;

50. Kaip labjauš uždėdo ant
jų sawo kėrštą, ir jų dušią iš
smertiės n'išgėlbėjo, ir dave
jų bandai marū išgaišti;

51. Kaip numuše wisk pirm-
gimį Egiptū žėmėje, pirmūsus
kubitiūs pėtrosa Amo;

52. Jėr dave sawo žmones išei-
ti kaip awis, ir wėde jųs kaip
pulką pūsczoje;

53. Jėr wėde jųs pašājuje,
kad ne prisibijotus; bet jų ne-
priečiai nūstendo jurosa.

54. Jėr atwėde jųs i sawo
šwentiūs rubėžus, šio p kal-
nop, kūrį jo dešine nupėlne.

55. Jėr prawėre pirm jų žmo-
nes ir dave jiems išdalęti tē-
wisę, ir dave anū ghwėni-
mūse ghwėnti gimines Izraėlio.

56. Bet jie gunde ir ipykino
Diewą, Aukšėžausajį ir ne lai-
kė jo lūdimus,

57. Jėr atpūle ir paniekino
wislab, kaip jų tėwai, ir ne
laikė, kaip atsilėbės kilpinys,

58. Jėr ipykino jė sawo aukš-
tybėmis ir ipykino jė sawo bal-
wonais.

59. Jėr kaip tai Diewas gir-
dėjo, tač jis iškėšo ir atmete
Izraėli didey,

60. Kad jis sawo ghwėnimą
Siloj prastėjo, pėtras, kur tarp
žmonū buwo ghwėnas;

61. Jėr padawe jų máci ap-
kalimui, ir jų gražumą i ran-
čias neprietelaus;

62. Jėr padawe sawo žmones
kėrdui, ir didey supykto ant sa-
wo tėwisęs.

63. Jū jaunumą suėde ugnis,
ir jų mergos turėjo pašilkti ne-
tekėjusos.

64. Jū klebonai kėrdū pra-
pūle; ir ne buwo našliū, kurios
galėtu raudoti.

65. Jėr Bonas Diewas pabūdo
kaip miegąs, kaip stiprus
krykštauja nū wyno pareidams;

66. Jėr ištiko sawo nepriete-
lius iš užpašalio ir padare
jiems amžiną gėdą.

67. Jis paniekino pėtras Jo-
zėpo, ir ne aprinko giminę
Epraim;

68. Bet išrinko giminę Judo,
kalną Zion, kūrį jis mylė-
davo.

69. Jėr budawėjo sawo šw

tingcāz auktat, lai p zēme, kuri
amžināz turētu stiprēz laiktis.

70. Ir aprinto savo tārņz
Dovidz, ir atēme jī nū awjū
gardo;

71. Mū žindanczū awjū atēme
jī, kad jo žmoneš, Jofubz, ga-
nhtu, ir jo tēwištē Izrael.

72. Irgi jis ganē jūs tikrā
wiernybē, ir walde jūs wišo-
tia išmincze.

79. Psalmas.

Malda priekš neprietelīz teištībēz.

1. Psalmas Ašāpo.

Bone Dieve, pagonai ipūle i
tawo tēwištē, tie neczhtā dāre
tawo šwentajāz baznyczā, ir iš
Jeruzalēs atmenū krowas pa-
dāre.

2. Jie lawonus tawo tarnū
paušcēzams po dangum dawe
suēsti, ir miesā tawo šwentūjū
žwērimš žemēje.

3. Jie kraujā praliejo aplint
Jeruzalē lai p wāndeni, ir ne
bumo ney wiens, kurš palāstu.

4. Mēs pastojom gēda savo
sufēdams, apjūtu ir paniekini-
mu tiens, kurie aplint mus hra.

5. Bone Dieve, koley tu nori
tai p didey phtti, ir savo didi
pāphtti lai p ugni būsi dēgti?

6. Šklieš didi jī savo tērstā
ant pagonū, kurie tawē ne pa-
žhtā, ir ant karahsczū, kurios
wo warde nesimelbz!

7. Mēša jie suēde Jofubz, ir
jo namus išpustijo.

8. Ne atsimint pirmūjū musū
griekū, sufimilt ant musū umah!
nēša jau reti pastojom.

9. Gēlbēt tu mus, Dieve, mu-
sū gēlbētojai, dēl garbēs savo
wardo; išgēlbēt mus ir atlēist
mums musū griekus dēl savo
wardo!

10. Robēl būdi pagonams sa-
khti: „kamēdabar jū Dievas?“
būt žinomāz but tarp pagonū
po musū ašiū atlēstijimāz pra-
lietojo kraujo tawo tarnū!

11. Dūš iti tawēz iškalti du-
šaujimus aplātūjū; pagal bi-
dijī savo pēti iškaltit waitus
smertiēs,

12. Ir atadūt musū sufēdams
septyneropāz i jū anti jū gēdā,
kurē jie tawē, Bone Dieve, ap-
gēdino!

13. Bet mēs, tawo žmoneš ir
awhš tawo ganhtlōš, dēlawo-
jam taw amžināz ir apšākom
tawo garbē wišadāz.

80. Psalmas.

Malda uš iškaltimāz dwāstībēz wnh-
czōš.

1. Psalmas Ašāpo, ant psal-
terio šēšiū strunū pirmgiedo-
tins.

2. Tu ganhtojau Izraelio,
klaustit, kuršai Jozēpāz ganai,

taip arvis; pasirodī, kursai sēdi ant Kerubynū!

3. Babūdīl sawo māci, kursai tu pirm Epraim, Benjamin ir Manasse esi, ir ateik mums ant pagālbūs!

4. Dieve, palinkšmint mus, ir apšwiesť mus sawo wēidu, tať tarpšime.

5. Wiešpatie Dieve Zebaot, koleť tu ķeršīsi ant malbūs sawo žmonū?

6. Tu peni jūs āšarū dūna, ir girdai jūs dibē kupla āšaromis pripilta.

7. Tu pastatai mus musū sēdams ant waido, ir musū neprietelei jūtiasi musū.

8. Dieve Zebaot, linkšmint mus, dūť šwiesť sawo wēidq, tať tarpšime.

9. Tu atgabenai wynnmedī īš Eghpto, ir prawarei pagonus, ir tq czēpijēi.

10. Tu pirm jo lēlq pramynei, ir dawei jē īšīšatnit, lab jīs žēme papilbo.

11. Kalnai apdengti ģra jo pawēsu, ir jo šakēlēmis Diēwo cēdrai.

12. Tu jo āugment īšplātinai īķi jūrū ir jo šakās īķi wandenū.

13. Kamgi tu jo tworq īšardei, lab jē subrašto, kas tittay praeit?

14. Medinos kiausēs jē īšķnišo, ir žwerķš jē fugadino.

15. Dieve Zebaot, grēķīsi taczaus, weizdēl īš dangaus ir žwalģhļ, ir atlantģļ šī wynnmedī;

16. Ģr sawot tq, kūrē tu saw stiprēy īšīrinkai!

17. Paweizdēl ir barļ, lab dēginimas ir drāstimas lautus!

18. Sawo ranka te apsaugoī žmones sawo dēpinēs ir žmones, kurus tu saw stiprēy īšīrinkai!

19. Tať ne atstōsim nū tawēs, dūť mus ģhwus īšlīkti, tať sawo wārdq mēšime.

20. Wiešpatie Dieve Zebaot, linkšmint mus, dūť šwiesť sawo wēidq, tať tarpšime.

81. Psalmas.

Grādēnimas, toķtu būbu šwēntos diēnos tur buti šwēncjamos.

1. Ant Ģititōs pirmgiedotins Ašāpo.

2. Linkšmah giedokite Diēwui, kurs musū stiprēbe ģra, krģķštaukite Diēwui Ģokubo!

3. Ģmkite psālmus ir dūķite šēn būbnus, linkšmas arpas su psaltēreis!

4. Trūbīķite naujame mēnešģe trūbomis ant musū šwēntēs lāpbudģū!

5. Mēša toķtay ģra būdas Ģzraēģģe, ir prowa Diēwo Ģokubo.

6. Toķtai jīs ant lūdimo īštāt

tarp Jozēpo, jiems išeinant īš Egipto zēmēs ir swētīma žuwi girdėjus,

7. Kaip aš jū pēti nū naštōs buwau īšwālnījēs, ir jū ran-
kōs atlīto nū pūdū.

8. Kaip tu manēspi šaukei bēdoje, aš īšgēlbėjau tawę; ir īšklausiau tawę, kaip wētra tawę užpūle; ir mēginau tawę pas waidwandeni. Sēla.

9. Klausykit, mano žmones, aš tarp jusū lūdisu; Izrael, tu manēs klausyt,

10. Kad ne butu tarp jusū kito Diewo, ir tu swētīma Die-
wų ne melstumbet!

11. Aš esmi Wiešpatas tawo Diewas, kūrjai tawę īš Egipto žēmēs īšwede; atwērt šawo burną dībę, dūt man ję pil-
diti!

12. Bet mano žmones ne klauso mano balso, ir Izrael ne nor manēs.

13. Tay palėidau jūs pagal geibulus jū širdiēs, kad waišk-
czotu pagal šawo roką.

14. Jey norētu mano žmones manēs klausyti, ir Izrael ant
mano kēlū waiškczoti,

15. Tay aš jū neprieteliuō tūjau pažėminczau, ir šawo ranką ant jū priėšininkū gręš-
czau.

16. Jr kurie Boną Diewų n'
obkencza, turētu priėš jį nieko

ne ištēsėti; bet jū czėsas turētu amžinay buti,

17. Jr aš jūs geráušeis kwie-
czeis penėczau ir medumi īš
ūlōs pasótinczau.

82. Psalmas.

Apie wāldimą ir rėda swietikōsės wy-
rausybės.

1. Psalmas Asfapo.

Diewas stow surintimē Die-
wo, ir yra sūdza tarp diwū.

2. Pafoley neteisey sūdisite, ir
Diewo=nesibijanczūsus didzau-
soj garbėj laithsite? Sēla.

3. Darykite promas pawār-
gusam ir firatai; ir gēlbēkit
reikalingąjį ir pawārgusijį pro-
woj!

4. Įšwadūkite prastąjį ir pa-
wārgusijį, ir ištiraukite jį īš
máciēs Diewo=nesibijanczūjū!

5. Bet jie ne priima pamokslą,
ir to ne atboj; jie wišados
waiškczoj tamsumoj; todėl tur
wisi žēmēs gruntai puliti.

6. Aš tiesą tariaur: jūs este
diemai, ir wisi waiškai Aukš-
czāusojo;

7. Bet jūs mirsite kaip žmo-
nes, ir kaip šmartinintas pra-
pulsite.

8. Dieve, kēlkis ir sūdit žėmę!
nėsa tu esi Wiešpatimi ant
wisū pagomū.

83. Psalmas.

Malda del pagābās priekš bājnyczās neprieteļus.

1. Psalm-giesmē Aššāpo.
2. Dieve, ben ne tylēk taipo ir ne buļ taip tylis; Dieve, ben taipo nefislēp!
3. Mēša štat, tawo neprietelei fiaucza, ir kurie tawē n'apšencz, attiesā šawo gālwo.
4. Jie tūtrej mislij priekš tawo žmoneš ir dumja priekš tawo paslēptūs.
5. "Szena," šāto jie "išpūstikim jūs, kad jie ne butu žmoneš, kad warbo Izraēlio daugiaus ne butu minēta."
6. Mēša jie susilalbējo ir susitare žra priekš tawē,
- 7: Szētros Edomitū ir Šmaēlitū, Moabitū ir Agaritū,
8. Gebalitū, Ammonitū ir Amalekitū, Byslītēnai, ir kurie žra Tūrij.
9. Aššur taipojau šu jeis eit iš wieno ir padešt wailams Doto. Šāla.
10. Padaryt žiems, kaip Midianitams, kaip Sisserui, kaip Jabinui pas upe Rizon,
11. Kurie burwo išpūstiti pas Endor, ir pastōjo kaip purtwas ant žēmēs.
12. Padaryt jū kunigaitšczus kaip Dreb ir kaip Seeb, wišus jū wyrāusūsus kaip Šēba ir Šalmung,

13. Kurie šāto: „meš gywēntināš gaušim Diewo namus.“

14. Dieve, padaryt jūs kaip wēšulā, kaip jawēnas wējo wāromasēs!

15. Kaip ugnis girē subēgin, ir kaip liepsna kālūs uždēga,

16. Taip jūs pērsēdinēt šawo šturmu, ir išgandīt jūs šawo wētra!

17. Daryt jū wēida gēbōš pilnā, kad tawo warbo klaušinētu.

18. Jie turētu gēbētis ir nufigašti jū ilgiaus, jū daugiaus; ir gēdoje but ir prapulti.

19. Tāš jie išpazņs, kad tu šawo wardū wiens wadinams esi Bonas Diewas ir Aukšczāusasis po wišā swieta.

84. Psalmas.

Aple bājnycza ir molitojū šlužba.

1. Psalmas waitū Rora, ant Šititōš pirmgiedotins.

2. Kaip meilingi žra tawo namai, Dieve Zebaut!

3. Mano dušia išštilgsta ir geidulāuja pryangiū Bono Diewo; mano kūnas ir dušia dzauģiaši iš gywojo Diewo.

4. Mēša paukštis rādo namus, ir kregždē šawo lizdā, kurioj išper waitus, butent tawo altorus, Dieve Zebaut, mans kārālu ir mans Diewe.

5. Gerat žiems, kurie taw

Biono už visus gyvėnimus
Jotubo.

3. Szlowingi daitai tawije
yra apšatomi, tu mieste Diewo.
Sėla.

4. Už apšatydisu Raab ir
Babel, kad manę pažintu; ktay,
Phlistėnai ir Tyrionai su Mu-
rinais cze pagimdomi yra.

5. Sėtoma bus Bione, kad
wisokie žmones cze pagimdomi
yra, ir kad pats Aukščiausasis
jė budawojo.

6. Ponas Dievas dūs sawo
žodi šakyt wisokieis liežuwojeis,
kad ir tū neturie cze pagimdyti
butu. Sėla.

7. Jė giedojantieji kaip šoti-
nėjime wisi tawije giedos pa-
lėrczų.

88. Psalmas.

Malda junklame pagundime.

1. Psalm=giesmė waitū Rora,
ant Makalato palėrczų pirm-
giedotina.

Pamokinimas Emano, Ez-
raitu.

2. Wiešpatie Diewe, manš
išganytojau, aš diena ir nakti
šaukiu po tawo ašiū.

3. Dūt išlėkti mano malda
po tawo ašiū, prilekt sawo
ausis prie mano šaukimo!

4. Nėša mano dušia pilna
yra wargū, ir mano gywaštis
yra arti pėklės.

5. Už prilgintas esmi tiems,
kurie i pėklę nuženg; aš esmi
lguš wyrui ne turinczam neį
jokiūs pagalbūs.

6. Už gulu tarp numirusių
prastotas, kaip užmuštieji, ku-
rie dūbėje gul, kuriū jau dau-
giaus n'atšimeni, ir kurie mū
tawo rankūs atširti yra.

7. Tu manę žemyn i dūbę nu-
štūmei, i tamšybę ir gilybę.

8. Tawo kėrštās spaudz manę,
ir gramzdini manę wisomis sa-
wo srowėmis. Sėla.

9. Mano prietelius toli mū
manęs atštatei; tu manę jiems
bjaurtybe padarei; aš apšaltas
esmi ir ne galu išeiti.

10. Mano gymis pagėdo dėl
wargū; Bone Diewe, aš kas
dien tawęsp šaukiu, aš sawo
rankas išplėtinu tawęsp.

11. Argi tu tarp numirusių
darysi stebuklus? arba ar nu-
mirusieji kėlšis ir tawo dėla-
wos? Sėla.

12. Ar grąbūje pasatys tawo
malonę, ir tawo wiernystę pra-
pūlime?

13. Argi pažystami bus tawo
stebuklai tamšybėje? arba tawo
teisybe žemėje, kur nieko ne at-
šimena?

14. Bet aš šaukiu tawęsp,
Bone Diewe, ir mano malda
anksti išlėks tawęsp.

15. Robėl patremi, Bone Die-

we, mano dušią, ir paslepi sa-
wo wėidą nū manęs?

16. Aš esmi wargingas ir
apaipau, kad taip patremtas
esmi; aš kenczu tawo išgandi-
nimus, kad kune nusimenu.

17. Tawo kėrptas eit per ma-
nė, tawo išgandinimas spaudž
manę.

18. Žie manę aptvohst kas
dien kaip wandū, ir apstoj ma-
nė iš wienu.

19. Tu darai, kad mano prie-
telei ir artimieji, ir mano gen-
tys atsitólin nū manęs dėl tó-
čio wargo.

89. Psalmas.

Apie Messiohą ir jo karalystę.

1. Pamokinimas Etano, Ez-
raito.

2. Amžiną giedosiu apie ma-
lonę Bono Dievo ir pranėšiu
jo teisybę su sawo burna wi-
sada.

3. Aš sakau taip, kad amžina
malone užtėš, ir tu sawo tei-
sybę wierną išpildysi danguje:

4. „Aš derėjimą dariau su
sawo išrinktūju; aš Dawidui,
sawo tarnui, prisėčiau:

5. Aš tau amžiną waitū su-
tėksiu, ir tawo krāsę budawosiu
wisada.“ Sėla.

6. Ir dangus, Bone Dieve,
šlowys tawo stebulus, ir tawo
teisybę surinkimas šventūjų.

7. Nės kas gal debesise Bonui
Dievui lygus buti? ir prisi-
lygint Wiešpaczui tarp waitū
diewū?

8. Diems dideh galis yra su-
rinkimė šventūjų ir stebulin-
gas ant wisū, kurie aplink jį
yra.

9. Wiešpatie Dieve Zebaoť,
kas yra, kaip tu, macnus Die-
was? Ir tawo teisybe yr ap-
link tawę.

10. Tu ponawóji ant sujū-
dinimo jurū, tu nutildai jų wil-
nis, kad jie pasikėl.

11. Tu užmuši Raabą, tu iš-
wajoji sawo neprietelius stipru
sawo pėtimi.

12. Dangus ir žėme tawo
yra, tu nugruntawojei žėmę, ir
kas toje yra.

13. Szaurę ir pėtus tu su-
twėrei; Labor ir Ermon krykš-
tauja tawo wardan.

14. Tu šylingą turi pėti, stipri
yra tawo ranka, ir aukšta yra
tawo dėšine.

15. Teisybe ir sūdas yra pa-
stiprinojimas tawo krāsės, ma-
lone ir tiesa yr po tawo akiū.

16. Gerą tiems žmonėms,
kurie gal krykštauti; Bone Die-
we, jie waitšyczos šwiesybėje
tawo wėido.

17. Žie dėl tawo wárdo kas
dien bus linksmi ir tawo tei-
sybėje bus pašlowinti.

18. Nēs tu esi garbē jū stiprībēs, ir per sawo malonē tu musū rāga paauktīsi.

19. Nēsa Bonas Diemas yr musū skdas, ir Szwentasis Izraēlij yr musū karalus.

20. Tūczēs regējime tu kalbējei sawo šventiems, tarydams: „aš karzygi priekšiau, kurfai gēlbēs; aš paauktīnau iškrintaji iš žmonū.

21. Aš radau sawo tārny Dowidą, aš jį mostijau šwentu sawo aliejumi.

22. Mano ranka jį išlaidys, ir mano petyš jį stipriš.

23. Neprietelei jį ne pėrgalēs, ir neteisieji jį ne pamis.

24. Bet aš jo priešinintus mušiu pirm jo, ir jį nekencanczūsus aš mūczyu.

25. Bet mano teisybe ir malone bus prie jo, ir jo rāgas mano wardan bus paauktīntas.

26. Aš jo ranką dėsu į jūres, ir jo dėšinę į wandenus.

27. Jis manę taip wadis: tu esi mano tėwas, mano Diewas ir stiprybe, kurfai manę gēlbt.

28. Ir aš jį padarysu pirm gimusūju, aukščiausūju tarp karalū ant žemės.

29. Aš jam amžinay išlaidysu sawo malonę, ir mano derėjimas jam stiprēy išsilaidys.

30. Aš jam amžinay šėklos sutėksu, ir jo krāsę, toley dangus patėks, išlaidysu.

31. Ale jey jo waitai mano prisātimū ne klausys ir mano šūduse ne waitkczos;

32. Jey jie mano istātimus paniekis ir mano prisātimū ne laidys:

33. Tay aš jū grietus atlaidysu rtyšte ir jū piktentybes wargais.

34. Bet sawo malonę nū jo ne atimsu, ir sawo teisybę tikray atesėsu.

35. Aš sawo suberėjimą nelaidysu ne liku; ir kitaip ne daryu, taip aš kalbėjau.

36. Aš wieną kartą priekšiau prie sawo šventybės: aš Dowidui ne melūsu;

37. Jo waitai bus amžinay, ir jo krāsę po mano akiū taip saule.

38. Kaip mėnū jis amžinay bus išlaidytas, ir taip ludininkš debesise tikray bus.“ Sēla.

39. Bet dabar tu patremi ir atmeti, ir kėrbiji su sawo mostitiju.

40. Tu niekini derėjimą sawo tarno ir pamini jo mainitą.

41. Tu išardai wīsus jo mūrus ir būdi sudaužyti jo pilis.

42. Wisi jį plėšo, kurie praeit; jis sawo susėdams apjūtu pastōjo.

53. Bagárbints bú, Bone
Dietwe, amáinay! Amen, Amen.

10. Mūsū amžias patenka
septynsēdšimtis mētū, ir tad
ilgay patenka, tay ģra aštūn-
sēdšimtis mētū; ir jeh laštāunas

buvo, tad būvo wieni rūpescei
ir darbai; nēsa umay baigiasi,
īaip kaba lēkte nulēktumbim.

11. Ale kas tū, tamē taip di-
deh pūkstant? ir kas bijosi tōkio
tawo ķerķto?

12. Motīl muš padumot, kad
mirti turim, jeib īšmintingi
pastotumbim.

13. Pone Dieve, grēķtīs ben
wēl mušump ir buķ sawo tar-
namš malonus!

14. Antīti muš līnķmint sawo
malone! tad pasigirsim ir dzaug-
simies per wiķ sawo āmķiķ.

15. Palīnķmint muš wēl,
ķadangi muš taip ilgay wār-
ginai, ķadangi taip ilgay war-
guš ķenczam!

16. Parodīķ sawo tarnamš
sawo darbus, ir sawo garbē jū
waitamš!

17. Ir Wieķpats mušū Die-
was butu mums malonus, ir
pastūbintu dārbķ mušū rantū
tarp mušū; beje, dārbķ mušū
rantū jīs pastūbintu.

91. Psalmas.

Palīnķmintnoķiwas ķmertiķs beboķe.

1. Kas po apgynimu Aukķ-
czāuķoķo ķēd ir po pawēķu
Wiķģālīnczoķo laīķoķi,

2. Tas saķo Ponui Diewui:
mano nufitīķējīmas ir mano
pīlis, manš Dieve, ķuriūm nu-
fitīķiu.

3. Nēs jīs manē īķģēlbt īķ
spāsto mebzotoķo ir nū īķķādi-
janczōķēs pawēķrōš.

4. Jīs tamē apdengš sawo
sparnaiš, ir tawo nufitīķējīms
bus po jo sparnaiš; jo teiķhbe
hr āpķarga ir ķķhbas,

5. Kad tu ne īķķģāķtumbei
dēl īķģaķķcio nakķiēs, dēl ķtrēlū,
ķuriōš dienķ laķioķa,

6. Dēl pawēķrōš, ķuri tamķh-
bēķe ķlenķa; dēl līģōš, ķuri pē-
tumīš gabīna.

7. Raczēģ tūķķķķķķ pultu po
tawo ķālīēs, ir dēķīmītīš tūķ-
ķķānczū po tawo dēķīnēs, taczau
tawēš ne uģģāus.

8. Ir tieķa tu sawo aķīmīš
regēķi sawo dzaugķmķ, ir īķw-
ķi, īaip Diewo-neķībijāķīēmš
uģmoķama bus.

9. Nēķa Ponas Diewas hr tawo
nufitīķējīmu, Aukķczāuķaķiš hra
taw pīlīmī.

10. Nīēķo pīķķo taw ne prīķi-
tīķš, ir neķ jōķia ķloga ārtīķiš
ī tawo namuš.

11. Nēķa jīs sawo angēlamš
prīķāķe apīķ tamē, ķad jīķ tamē
apķaugotu ant wiķū tawo ķēlū.

12. Ķdant jīķ tamē ant rantū
neķotu, ir tu sawo ķoķķ ne
īķķēķķķķķķ prie aķmēnš.

13. Ant lūtū ir angīū tu waitķ-
czōķi ir mīķi ant ļaunū lūtū ir
ķmakū.

14. „Jīs īķķīķģķķta manēš, tad

aš jī iſgēlbēſu; jīs pažyſta ma-
no wārdq, todēl aš jī apgēſu.

15. Jīs ſauk mānēſpi, tai aš
jī iſklausyſu; aš eſmi paš jī
bēdoje, aš jī iſtrauſu ir pa-
gārbīſu.

16. Aš jī paſotiſu ilgu ām-
žiu ir parōdiſu jam ſawo iſ-
gānimaq.

92. Psalmas.

Diewa turim laupſinti, ir todēl tai?

1. Psalm-gieſmē ant dienōš
ſabbatōš.

2. Brangus tai daiſts ģra,
bēſawoti Bonui Diewui ir
laupſinti tawo wārdq, tu Auſſ-
czāuſaſis,

3. Aytmeceiſ tawo malonē
ir naſtimis tawo teiſybē ap-
ſaſtyti.

4. Ant dēſimts ſtrunū ir pſal-
terū, žaiſlū ant ārpōš.

5. Mēſa, Bone Diewe, tū dūdi
man linſmaņ giedōti apie tawo
dārbus, ir aš giru ſutoērimums
tawo rantū.

6. Bone Diewe, ſaip dīdi ta-
wo darbai? tawo miſlſys ģra
taiſ labay giſoš.

7. Baitaſis tai ne tiſ, ir dur-
naſis to ne atbōja.

8. Diewo-neſibijantieji žalūj
ſaip žolē, ir piſtadējei žyd wiſi,
iſ iſgaiſinami ģra wiſados ir
amžinaņ.

9. Bet tu, Bone Diewe, eſi

Auſſczāuſaſis ir iſſilaikai am-
žinaņ.

10. Mēſa ſtah, tawo neprie-
telei, Bone Diewe, ſtah, tawo
neprietelei iſgaiſ; ir wiſi piſ-
tieji tur iſirē buti.

11. Bet mano rāgas bus iſ-
kēltaš, ſaip ſokio wienragio, ir
busu moſtitaš ſwiežu aliejumi.

12. Ir mano ākys ſawo
bzaugſmaņ regēš ant mano ne-
prieteliū, ir mano auſys ſawo
bzaugſmaņ girdēš ant piſtūjū,
kurie priēš manē ſtēngiaſi.

13. Teiſuſis žalūs ſaip werba,
jīs augš ſaip cēdras ant Di-
banono.

14. Kurie czēpiti ģra namūſe
Bono Diewo, tie prhangije mi-
ſū Diewo žalūs.

15. Ir ſaczeig paſēs, taczau
žalūs, waiſingi ir ſweiki bus,

16. Kad apſaſtytu, Bonq Die-
woņ taip gērq ēſanti, mano ſtip-
rybē, ir ne ēſant neteiſybē jamē.

93. Psalmas.

Brataſawimas apie Kriſty ir jo ſara-
lyſte.

1. Bonas Diemas ģra ſarāluš
ir brangeņ ſu ſlowe aprēdhts;
Bonas Diemas ģra ſu ſlowe
aprēdhts, ir ſaralyſtē pradējo
po wiſq ſwietq ir pataiſe, kad
paſiliſtu.

2. Iſ to tawo krāse ſtow
twirta; Tu eſi amžins.

3. Bone Dietve, sromes upjū pafīel, sromes upjū pafel sa-wo užima, sromes upjū pafel wilnis.

4. Wandens wilnys jurēsa hra didžos ir užia baifey; bet Bonas Diemas dar didēsniš hra aukštybēje.

5. Tawo žodis hra tīfras pamōkšlas; šwentybe hra gražūmas tawo namū amžinay.

94. Psalmas.

Malba priekš bažņņcōds neprieteļiūs.

1. Bone Diewe, kurio hra atlēšijimas, Diewe, kurio hra atlēšijimas, pasirodī!

2. Pafīlēl tu, swieto sūdza, užmoķēl puiķiemš, tē jie nusipēlne!

3. Bone Diewe, koleh pīktieji, koleh tawēs nesibijantieji pasibidžūs,

4. Ir taip staczen šalbēs, ir wiši pīktadējei taip girsis?

5. Bone Diewe, jie sumuša tawo žmoneš ir wārgina tāwūsus.

6. Rašlēs ir swetimūsus jie pašmāug ir užmuša sīratas,

7. Satydamī: „Bonas Diemas to ne rēg, ir Diemas Jotubo to ne atboj.”

8. Wen dabokities, jūs durnieji tarp žmonū! ir jūs pīktieji, lada išmanysite?

9. Kurs dāreš aušī, ar tas ne

girdētu? kursai padāre āķī, ar tasai ne regētu?

10. Kursai pagonus baudza, ar tas ne atbotu? kursai mošin žmoneš, tē jie žino.

11. Bet Bonas Diemas žino žmonū mišlis, kad nieķingos hra.

12. Geray tam, kuri tu, Bone Diewe, baudī, ir jī mošini sa-wo žodzu,

13. Kad lantrey lēstu, jey to-ķia bēda randasi, iļ pīttamui dūbē bus pagatāwita.

14. Mēsa Bonas Diemas sawo žmoneš ne patremš, ney sawiškīus ne aplēis.

15. Mēsa tas teišu, tur teišu pafīlīt, ir tam wišos gēros širdys pritarš.

16. Kas manē pristoj priekš pīktūsus? kas eit su manim iš wiēno priekš pīktadējus?

17. Jey Bonas Diemas manē ne gēlbētu, bemaž mano dušia gulētu pēšļoj.

18. Aš tariau: „mano ķoja pašlydo;” bet tawo malone, Bone Diewe, išlaiķe manē.

19. Aš turējau daug rupešcū sawo širdij, bet tawo palīkšminojimai atgaitwino mano dušig.

20. Tu juš niekados ne sustinki su išlabingaje krasē, kuri zoķanq pīktay išgulbo.

21. Jie pašigātawoj priekš

brīšiā teišojo ir prāžūdo ne-
lāltā kraujā.

22. Bet Ponas Dievas yra
mano pilis, mano Dievas yr
ūla mano nusiitējimo.

23. Ir jis jiems užmoks jū
neteishbe, ir jūs bēl jū pītē-
nībēs nuzūdys. Biešpats mu-
sū Dievas jūs nuzūdys.

95. Psalmas.

Mēsīošui reit bēlawoti ir jo kausyti.

1. Ateikite, gārbinkim Poną
Dievą, ir krysštaukim apgyni-
mui šawo išganimo!

2. Dēlawodami ateikim į jo
akis, ir psalmis jam krysštau-
kime!

3. Mēsa Ponas Dievas yra
didis Dievas, ir didis karalus
ant wišū diemū.

4. Mēsa jo rankoj yra wišlab,
tā žēme nēša; ir laliū aukš-
tybes jo yra.

5. Mēsa jo yra jūros, ir jisai
jas padare, ir jo rankos su-
twēre šausumą.

6. Eitime, mēlškimēs ir klaup-
kim ir pulkime po akiū Dievo,
kurs mus sutwēre!

7. Mēsa jisai musū Dievas,
ir mes žmones jo ganyklōs, ir
āwys jo pulko. Szendien, jeh
jo balsā girbit,

8. Tā ne užkietinkit šawo
širdis, kaip Meriboj nusidawe,
kaip Massoj pūsczoj,

9. Kaip jusū tėwai manę gun-
dino, išmėgino ir regėjo mano
darbus,

10. Kad per keturesdēšimtis
mētū proce turėjau su šitais
žmonėmis, ir tariau: tai žmo-
nės yra, kuriū širdis wišada
netikrū kēlū nor eiti, ir kurie
mano kēlus ne nor prisimo-
kinti,

11. Kad aš prisēkiau šawo
keršte: „jie n'išlās į mano
pašąju!“

96. Psalmas.

Apie naują giesmę šventōsės Ewan-
gelijos.

1. Giedokit Ponui Dievui
naują giesmę, giedokit Ponui
Dievui, wiši žmones!

2. Giedokit Ponui Dievui ir
laupsinkit jo wārdą; pasakykit
į dieng dienos jo išgānimą;

3. Pasakokit tarp pagonū jo
garbę, tarp wišū žmonū jo ste-
buklūs!

4. Mēsa Ponas Dievas yra
didis ir labas gārbintinas, ste-
buklingas ant wišū diemū.

5. Mēsa wiši žmonū diemai
yra baltwonai, ale Ponas Die-
was dangų sutwēre.

6. Stow šlowingay ir bran-
gey po jo akiū, ir nusidūst sy-
lingay ir pagirtinay jo šwen-
tinęzoje.

7. Jūs žmones, atnēškite Po-

nui Dievui, atnēškite Bonui Dievui cześci ir máci!

8. Atnēškite Bonui Dieve cześci jo warbo, atnēškite do-
wianas ir ateikite i jo pryan-
gias!

9. Melskite Dievą šventame
apširėdime; wišas swietas jo
tešibijo!

10. Satykite tarp pagonū, kad
Bonas Dievas karalus ešas ir
turis sawo karalyste, koley swie-
tas išsitenk, pagatawita; ~~Wo~~
pasiliktu, ir sudija žmones tei-
sey!

11. Dangau, dzaugtis, ir žė-
me, pasilinkminkis; jūros te
užia, ir las josa yra!

12. Laukai, dzaugtities, ir
wislab, las juše yra; ir wisi
medžei giroj pasigirkite

13. Po Diewo akiū! nēša jis
ateit, jis ateit sūdīt žėmę. Jis
žėmę sūdis su teishbe, ir sawo
žmones su wiernhybe.

97. Psalmas.

Upie Kristų ir jo karalyste.

1. Bonas Dievas yra kará-
lumi, to dzaugtis, žėme, ir
linksminkities salos, kiel jū yra!

2. Dėbeshs ir tamsa yra ap-
link jį, teishbe ir sūdas yra jo
krāsės stiprybe.

3. Ugnis eit pirm jo, uždeg
aplintų jo neprieteliūs.

4. Jo žaibai žiba ant žėmės

apškritūmo; žėme rėg tai ir iš-
figąsta.

5. Kalnai sutirpsta kaip waf-
kas po Diewo akiū, po akiū
ponawójanczo ant wišo swieto.

6. Dangus apšato jo teishbe,
ir wisi žmones rėg jo garbę.

7. Gėdėtis turėtu tie wisi, ku-
rie abrozams blūžija ir bal-
wónais girasi. Ji melskities,
wisi diemaj!

8. Žion gird toktai ir dżau-
giafi; ir Judo dukters linksmos
yra, Bone Dieve, iš tawo ka-
ralawimo.

9. Nēša, tu, Bone Dieve, esi
Aukščiausafis wifosa žėmėša;
tu esi didey iškėltas ant wišū
diewū.

10. Jūs, kurie Poną Dievą
mylit, piktō ne apkėskite! Bonas
Dievas apsaugoį dušias sawo
šventūjū, nū rantōs piktūjū
jis išgėlbēs jas.

11. Teisamjam šwieshybe wėl
tur užtekėti, ir dzaugsmas ge-
roms širdims.

12. Jūs teisieji, dzaugtities
Bonū Diewū, ir dėlawokit jam
ir gārbinkit jo šwentybę!

98. Psalmas.

Graubėnimas ant Kristaus laupės.

1. Psalmas.

Giedokit Bonui Dievui nau-
ją giesmę! nēša jis dāro stebu-

klus. Jis wiršų gauna šavo dėšine ir šavo šventu pėtimi.

2. Ponas Dievas dūst apšaktyti šavo išgánimą, po žmonū akiū jis dūst šavo teishbė pranėšti.

3. Jis atsimena šavo malonės ir teishbės namams Izraelio. Wisi swieto kraštai reg išgánimą musū Dievo.

4. Kryštaukit Ponui Dievui, wisaš swietas, giedokit, gárbinait ir laupsinkit!

5. Laupsinkit Poną Dievą árpomis, árpomis ir psalmiais,

6. Trimitomis ir trúbomis, kryštaukit Dievui, karálui!

7. Jūros teuzia, ir las josa yra, žėme, ir las ant jės gywėna!

8. Upes te džiaugiasi, ir wisi kalnai t'efie linksmi

9. Po akiū Pono Dievo! nėsa jis ateit žėmę súdit. Jis wisa žėmę súdis teishbė, ir žmones wiernybė.

99. Psalmas.

Wpie buda Kristaus karalystės.

Ponas Dievas yra karalus, todėl brėba žmones; jisai sėd ant Ėrubim, todėl kruta žėme.

2. Ponas Dievas yra bidis Bi-one ir išlėstas ant wisū žmonū.

3. Dėlawokim tatwo bidžam ir stebuklingam wardui, kurs šventas yra.

4. Karalystėje šio karalaus

mylima yra teishbė; tu dūdi wiernybė, tu darai promą ir teishbė Jolube.

5. Išlėkit Wiešpati musū Dievą, melsities prie solėlio jo kojū! nėsa jis yra šventas.

6. Moizėšus ir Aronas tarp jo klebonū, ir Bomelis tarp tū, kurie jo wárdą melbza. Jie melde Poną Dievą, ir jis išklause jų.

7. Jis kalbėjo su jeis per debesiės stulpą, jie laike jo lūdimus ir prisátimus, kurus jis jiems dawe.

8. Pone Dieve, tu esi musū Dievas, tu išklausei jų; tu Dieve, atlėidai jiems ir torawojei jų darbų.

9. Paauštinkit Wiešpati musū Dievą ir melsities jo šventop kalnop! Nėsa Wiešpats musū Dievas yra šventas.

100. Psalmas.

Dėlawojimas uš Dievo geradėjties.

1. Dėlawojimo Psalmas.

Kryštaukit Ponui Dievui wisi žmones!

2. Slūžikit Ponui Dievui su linksmybė, ateikit i jo atis su bidžū džiaugsmu!

3. Pazinkite, kad Ponas Dievas yra Dievas! Jis mus sutwėre, ir ne mes pátys, kad butumbim jo žmones ir áwys jo ganyklės.

4. Zeifite pro jo wartus su dėlawojimu, i jo pryanges su laupšinimu; dėlawotit jam, laupfinkit jo wárdaq!

5. Nėsa Bonas Diemas yra gėras, ir jo malone patent amžiną, ir jo teisybe be palowimo.

101. Psalmas.

Domido walbdas pameistlas.

1. Psalmas Domido.

Apie malonę ir teisybę aš giedofu ir tawę, Bone Dieme, laupfisu.

2. Aš elgiūš išmintingą ir wiežlibą tarp manūjų, ir wiernybę mylu sawo namūse.

3. Aš ne mylu neį jokią ne-teisybę, aš n'apfenczu piktą, neįgi būmi jam pas manę buti.

4. Niewierna širdis tur nū manęs atstoti, piktojo aš ne fenczu.

5. Kurs sawo artimą slapczę apkalba, tą gaisinu. Tą aš ne fenczu, kurs puikawoja ir išfikel.

6. Mano atlys weizd wiernūjų tarp žmonių, kad tie su manim butu; ir mielą turu gerus šlužauinkus.

7. Wilójanczus žmones ne laisau sawo namūse, melagei ne tarpsta pas manę.

8. Antsti išgaisinu wisus Diemo=nefibijanczus ant žemės,

kad wisus piktadėjus išgaisin-
czau iš miesto Bono Diemo.

102. Psalmas.

Bristwertimo malda bėdnųjų ir Diemo malonės atstancųjų širdzu.

1. Malda bėdnojo, smutnybėj ešanczio ir sawo rūpesti Diemui pasistundzanczo.

2. Bone Dieme, išklaush ma-no maldą, ir dūf mano šauksmą tawęp išfakti!

3. Ne slėpt sawo weidą nū manęs bėdoj; prilent sawo ausis manęp; kada tawęp šauktu, išklaush manę umą.

4. Nėsa mano dienos nuėjo kaip dūmai, ir mano kaulai su-dege kaip nūbegulys.

5. Mano širdis yra sumušta, ir padžūwo kaip žolė, kad ir sawo būnōs užmirštu walgit.

6. Mano kaulai prilipo prie mano kūno, laukimo ir dusau-jimo dėley.

7. Aš esmi kaip baublys pūs-czoj, aš esmi kaip apūtėlis iš-pūstitosi wietosi.

8. Aš bundu ir esmi kaip paukštis prastotas ant stogo.

9. Kas bien manę gėdin ma-no neprietelei, ir kurie iš ma-nęs jūtiassi, bąžijas mano war-dan.

10. Nėsa aš walgau pėlenus kaip būną ir maishau sawo gė-rimą su ašaromis,

4. Jīšai tawo amžīg nū prapūlimo išgēlbt, jīšai tawē wainīfoja malonē ir mielafīrdin-gystē.

5. Jīšai tawo burnq palinkš-min, ir tu wēl jaunyn eini taip crēlis.

6. Ponas Diēwas dāro tei-šybē ir sūdq wišiemš newertay tenczantiemš.

7. Jis padāre žinomus sawo tēlus Moizēšui, waitams Izrael sawo dārbus.

8. Malonus ir mielafīrdingas hra Ponas Diēwas, kantrus ir didžio susimilimo.

9. Jis ne wišados bārsis, ne amžinay tērsys.

10. Jis ne dāro mums pagal musū grietus, neigi uzmoła mums pagal musū nusidėjimus.

11. Mēša lyg taip dangus auštās hra nū žēmēs, taip jis būst sawo mielafīrdingystē buti ant jo prisibijanczūjū.

12. Kaip toli rhtas hra nū wāfaro, taip toli būst nū musū buti musū nusidėjimus.

13. Kaip tēwas ant waitū susimilsta, taipo ir susimilsta Ponas Diēwas ant tū, kurie jo bijosi.

14. Mēša jis žino, koksai mes sutwērimas esme, jis atšimena, kad dulkės esme.

15. Žmogus hra sawo amžē taip žolē, jis žhd taip žolē ant lauko.

16. Kad wējas jē pėreit, tay jōš jau ne b'hra, ir sawo wietōš ji daugiaus ne pažysta.

17. Bet Pono Diēwo malone patenk ant amžiū amžiū ant tū, kurie jo bijosi; ir jo teisybē ant waitū waitū,

18. Prie tū, kurie jo derėjimą laiko ir atšimena jo prisākimū, kad pagal tus darytu.

19. Ponas Diēwas sawo krāsę danguje patāise, ir jo karalyšte ponawoj ant wišo.

20. Laupsinkit Ponq Diēwq, jūs jo angēlai, jūs šylingieji stiprybėje, kurie jo prisākimus išpildot, kad girdētas butu balsas jo žodžio!

21. Laupsinkit Ponq Diēwq, wiši jo pulkai, jo tarnai, kurie jo wālē dārot!

22. Laupsinkit Ponq Diēwq, wiši jo darbai wišosa wietosa jo ponystēs! laupsink Ponq Diēwq, mano dušia!

104. Psalmas.

Diēwo laupse iš tnygū sutwērtājū daitū.

1. Laupsink Ponq Diēwq, mano dušia! Wiešpatie, mans Dieve, tu labay šlowingas esi, tu esi gražes ir branges išrēdytas.

2. Šzwiesybē hra tawo rūbas, kuriūm apsimiltais; tu ištiefi dangų taip taurq.

3. Tu auzstāj tā slēpīgi wān-
denimi, tu wāžūji ant debesiū
laip ant wežimo, ir eini ant
wējo sparnū.

4. Tu darai sawo angēlus
wējais ir sawo tarnus ugniēs
liepsnomis.

5. Tu zēme nugruntawóji ant
jōs dūgno, kad pasilīktu ant
āmžīū āmžīū.

6. Gilybē tu je apbengi, laip
koku rubū, ir wāndenis stow
wiršuj kalnū.

7. Bet nū tawo barimo bēga
jie, nū tawo growimo jie at-
stoj.

8. Kalnai auzstāj išķīel, ir
laukai nufizēmina i tā wietā,
kurē tu jiems nugruntawojei.

9. Tu pastatai rubēzy, tā jie
ne pēreit, nehi ne tur wēl zēme
apbengti.

10. Tu dūdi šaltinius dau-
bosa, kad wāndenis tarp kalnū
nutēla,

11. Kad wiši galwijai ant lau-
ko gērtu, ir žwērys atsigērtu.

12. Brie jū šēdbangaus pauš-
czei ir giest tarp šakū.

13. Tu drēšini kalnus iš auzš-
to, tu darai zēme pilnā waisaus,
kuri tu sutweri,

14. Tu zēldini žolē bandai,
ir šēlā ant naubōs žmonēms,
kad dūnōs iš zēmēs dūtumbēi;

15. Ir kad wynnas palink-
smintu žmogaus širdi, ir jo

wēidas gražus butu iš aliejaus,
ir dūna žmogaus širdi stip-
rintu;

16. Kad mēdzei Pono Diewo
pilni butu drēgnumo, cēbrai
Libanono, kurus jis sodino.

17. Gzejau lizdus krauja
paušczei, ir wanagai laikōfi
ant ēglū.

18. Auzsti kalnai hra medi-
nēms oškons ant pasislēpimo,
ir atmenū ūlos kralikams.

19. Tu darai mēneši ant pēr-
skrimo mētū; saule žino sawo
nufileidimā.

20. Tu darai tamsybē, kad
naktis butu; toj pasijūdin wišos
žwērys,

21. Jaunieji lūtai, kurie rēfia
plēšimo ir sawo penušlā jēšto
nū Diewo.

22. Ale kada saule uzlēta, tāj
jie wēl atstoj ir atsigul i sawo
ūlas.

23. Tāj išeit žmogus pas
sawo darbā ir apgywēn sawo
laukā iši wāfaro.

24. Pone Diewe, laip labaj
didi ir laip daug hra tawo dar-
bū! Tu jūs wišus išmintingay
dawādījei, ir zēme pilna hra
tawo gerybjū.

25. Jūros, kurios taip dīdes
ir plāczos hra, cze krūta be
skaitlaus, taip didi, laip ir
maži sutwērimai.

26. Gzejau eit akrutai, cze hra

bangzums, kuras tu sutvērei,
kad toša zāistu.

27. Wistās laukia taves, kad
jiemš dūtumbēi penušlā tikru
cēšū.

28. Taw dūdant jie renka,
taw atwerant sawo rankā, jie
pašotinami hra gerumū.

29. Jey pašlepi sawo wēidā,
tah jie iššigāstu; tu atimi jū
dwāse, tah jie sugaišta ir wēl
atwirsta i dulseš.

30. Tu išlēidi sawo dwāse,
tah hra sutwerami; ir atnaujini
žēmēs wēidā.

31. Garbē Pono Diemo hr
āmžina; Ponaš Diemas paši-
mēgst sawo darbais.

32. Jis žwelg i žēme, tah ji
padreba; jis patrūtīn kálnus,
tah jie rūksta.

33. Aš Ponui Diemui gie-
bosu, kol ghyš busu, ir sawo
Diemā laupšīsu, kol patēkšu.

34. Mano kalbējims turētu
jam pamēgti, aš dzaugiūs Po-
nū Diemū.

35. Griešnieji turētu išgai-
šinti buti ant žēmēs, ir Diemo-
nešibijantieji ne patēkt. Laup-
sint, dušia mano, Pona Diemā!
Alleluja!

105. Psalmas.

Trumpas surāšimas nusiāwimā nā
Abraomo iki Jozuwo.

1. Dēkawokit Ponui Diemui,

ir apsahtit jo wārdā; žinomuš
darykite jo dārbus tarp žmo-
nū.

2. Giedokit apie ji ir laup-
sinit ji; kalbēkit apie wišus jo
stebuklus!

3. Szlowinkit šwentaji jo
wārdā, tesibzaugias širdis Po-
no Diemo jēštanczūjū!

4. Klauskite Pono Diemo ir
jo maciēs; jēštokit jo wēidā wi-
saday!

5. Atsiminkit jo stebuklū, ku-
rus jis padāre, jo stebuklū ir
jo žódzio,

6. Jūs, sēkla Abraomo, jo
tarno, jūs wailai Jozubo, jo
išrinktojo!

7. Jis hra Wiešpats musū
Diemas, jis sūbij po wišā
šwieta.

8. Jis amžinā atsimena sawo
derējimo, žódzio, kurī žadējo
daug tūstantiems iki amžiu
amžiu.

9. Kuri jis dare su Abraomu,
ir prysēgōs su Jzaoķu.

10. Ir stāte tai Jozubui i
sūbā, ir Izraēliui i amžinā de-
rējimā,

11. Tarydamš: taw aš būsu
žēme Kanaan, burtā jusū tē-
wištēs,

12. Kaip jū ne daugums, ir
jie paniekinti buwo, ir ateiwjeiš
toje.

13. Ir jie kēlāwo nū žmonū

prie kitū žmonū, ir nū karalystės pas kitus žmones.

14. Jis nedave neį vieno žmogaus jiems išlaidą daryti, ir koravėjo karalūs jų dėlei.

15. „Ne patirtinkit mano motitūsus ir ne pažėiskit mano praratus!“

16. Jis perleido baidą ant žemės ir pamąžino visą žopotą būnų.

17. Jis nusunte vyrai pirmū; Jozėpas buvo per tarna parbūtas.

18. Jie idėjo į lojas į pancyus, į kunas lencugūse turėjo buti,

19. Jie atėjo į žodis, ir kalbėjims Bono Dievo ji permėgino.

20. Tą nusunte karalūs ir paleisdino ji; viešpatis ant žmonū liepe ji išleisti.

21. Jis stātė ji viešpatimi ant savo namū ir valdonū ant visū savo lobjū,

22. Kad pamokintu į kunigaisčius pagal savo būdą, ir į vyresnūsus išmintingais padarytu.

23. Jis Izrael nuėjo į Egiptą, ir Jozubas stojos ateivų žemėje. Amo.

24. Jis dides padaugino savo žmones, ir padarė jų stipresnius už jų neprieteisus.

25. Jis perkreipe anū širdi, kad jie į žmonū nekente, ir jie dumėjo į tarnus gudrumū paiminti.

26. Jis sunte savo tarna Moizėšų, Aroną, kuri buvo išrinkęs.

27. Tūdu dārė į ženklius tarp jų ir į stebuklius žemėje Amo.

28. Jis atsunte tamsybės ir dārė aptemt, ir jie buvo paflusnus į žodžiams.

29. Jis werte jų wandenus į kraują ir nužavino jų žuvis.

30. Jū žėme išmete repėčkas, kamaroša jų karalū.

31. Jis tare, ir atėjo gnūsai, utėles visūse jų rubėžūse.

32. Jis dārė jiems lebus už lyty, ugniės liepsną jų žėmėje.

33. Jis sukūle jų vėn-ir pėgmedžus ir sulauže medžus jų rubėžūse.

34. Jis sake, ir atėjo žogai su wabalais be skaitlaus.

35. Jis suėde visą žolę jų žėmėje ir suėde waisų ant jų lauko.

36. Jis užmuše visus pirmgimūsus Egipte, jų visus pirmgimūsus waisus.

37. Jis išvedė jų su sidabrū ir su auksu, ir ne buvo neį vieno negalincio tarp jų giminių.

38. Ēgyptas dzaugēši, kad jie iņējo, nēsa bijojims dēl jū buwo ant jū uņpūlēš.

39. Jisai iņtieše dēbēši ant dengimo, ir ugnī nāktije ant šwiesāwimo.

40. Jie melbēši, taņ jis atfunte putpelaš, ir šōtino jūs dangaus dūna.

41. Jis atwēre ūlg, taņ iņte-
kējo wandū, kad apelei susirādo
saušoj pūsczoj.

42. Mēsa jis atsimine sawo
šwentojo žōdzio, kurī buwo kal-
bējš Abraomui, sawo tarnui.

43. Šzitaipo jis sawo žmoneš
iņwebe šu dzaugšmu ir sawo
iņrinktūšus šu līnšmybe.

44. Jr bāwe jiems pagonū
žemēs, kad jie žmonū lobi ap-
turētu;

45. Jdant jie klausytu jo žo-
bzū ir jo prišātimus pilditu.
Alleluja.

106. Psalmas.

Gerabēštes Diewo Izraēlitenams
iņrobītos; bidzōji šorawōne nebēking-
šēs.

1. Alleluja.

Dēlawotit Bonui Diewui, nēs
jis gra gēras, ir jo malone pa-
tent amžinaj!

2. Kas gal iņkalbēti bidzūšus
Diewo štebukšus ir wišus jo
šlowingūšus dārbus pagirti?

3. Geraj tiems, kurie prišā-

kimo klauso ir wišados teišē
elgiaši!

4. Bone Diewe, atsiminē ma-
neš pagal malone, kurē sawo
žmonēms žādējei; parodī mums
sawo pagālbq.

5. Kad iņwēštumbim palāimq
tawo iņrinktūjū, ir dzaugtum-
bimēs, kad tawo žmonēms ge-
raj sēlasi, ir girtumbimēs tawo
tawīgšeis.

6. Mēs susigriešijom šu sawo
tēwais, mēs nusīdējom ir piktaj
padārēm.

7. Musū tēwai Ēgypto žēmēje
ne norējo pērmānyt tawo šte-
bukšus; jie n'atlimine bidzōšēs
tawo malonēs ir buwo nepa-
klusnus pas jūres, butent pas
nendrū jūres.

8. Bet jis gēlbējo jūs dēl
sawo wardo, kad sawo māci
iņrōditu.

9. Jr jis bāre nendrū jūres,
taņ jos iņbzūwo; ir wēbe jūs
per gilybes laip šotioj pū-
czoj.

10. Jr iņgēlbējo jūs nū ran-
kōš to, kuršai jūs n'aplente; ir
iņwadāwo jūs nū rankōš ne-
prieteliaus.

11. Jr wāndenīs nusķandino
jū priēšinintus, kad ney wieno
n' iņšlīto.

12. Taņ jiewierijo jo žōdzams,
ir giedōjo jo laupšē.

13. Allē jie tūjaus uņmiršo

jo darbū; jie ne lānke jo ro-
dās.

14. Ir užsigeide pūsczoje, ir
gunde Dievą puštynėj.

15. Bet jis dāve jiems, ko jie
melde; ir atsunte jiems gana,
it jie nugriso.

16. Ir jie pasikėle prieš Moi-
zėšų abazę, prieš Aroną,
šventgijį Pono Dievo.

17. Jėme atšivėre ir praryjo
Datą ir apdenge draugus
Abiram.

18. Ir ugnis užsidege jų drau-
gystėje, liepsna sudėgino Dievo-
nesibijanciusus.

19. Jie pasidare veršį Drėbe
ir melbėsi lietojo abrozo;

20. Ir pėrwerte savo garbę i
pawėikslą jauczio, žolės edanczo.

21. Jie užmiršo Dievo, savo
išgėlbėtojo, kūrį tokius didžius
daiktus Egipto žėmėje buvo
dāres,

22. Stebuklūs žėmėje Am, ir
išgastingūs dārbūs pas nendrū
jūres.

23. Ir jisai tāre, norys jųs
išpūstiti, jey ne Moizėšus, jo
išrinktasį, butu jųs maldā už-
stojes, kėrštą nugrėšti, kad jųs
abelnā ne nužawintu.

24. Ir jie paniekino mielaję
žėmę; jie jo žodžui ne tikėjo.

25. Ir murmėjo savo šėtro-
sa; jie ne klause balso Pono
Dievo.

26. Ir jis pakėle savo ranką
prieš jųs, kad jųs nužudytu
pūsczoje,

27. Ir pamėstu jų waitus tarp
pagonū ir išbarstytu jųs po
wišą swietą.

28. Ir jie sėke Baal-Beorą,
ir wālge apierū negywū jų bal-
wonū,

29. Ir iphykino jė savo dar-
baįs; taų ir rādosi sloga tarp jų.

30. Taų priėjo Pinėjas ir už-
tare jųs; taų lowėsi ta sloga,

31. Ir buto jam priroktū i
teisybę wišados ir amžinā.

32. Ir jie iphykino jė pas
waidwandeni ir daug bėbōs
padare Moizėšui.

33. Nės jie apsmūtijo jo širdi,
kad ne pasidumodams nefurus
žodžius iškalbėjo.

34. Neggi jie išgaikino žmo-
nes, kaip taczaus Ponas Die-
was jiems buvo prisātes;

35. Bet išimaiše tarp pagonū
ir išmoko jų dārbūs,

36. Ir šlūžijo jų balwonams,
tie pastōjo jiems papiktinimu.

37. Ir jie apierawōjo savo
sūnus ir savo dukteres wel-
nāms,

38. Ir praliejo nešaltą frau-
ją, fraują savo sunū ir savo
dukterū, kurus apierawōjo bal-
wonams Panaan, kad žėme bu-
wo apbjaurinta frau jų kalty-
bėmis.

39. Jz apšibjaurino šawo darbais ir apšifekšāwo šawo pramānimaīs.

40. Taņ degte użšibege Pono Diewo ķerštas ant šawo žmonū ir n'aplente šawo surinkimā,

41. Jz padawe jūs i rankas pagonū, kad ant jū ponawojo, kurie jūs nešente.

42. Jz jū neprietelei wārgino jūs, ir jie buwo pažéminti po jū rankū.

43. Jis ižgēlbējo jūs tanķe, bet jie iņhtino jē šawo pramānimaīs ir menki pastōjo dēl šawo piktēnbēs.

44. Jz jis žurējo ant jū bēdōs, girdēdams jū pasistundimā,

45. Jz atšimine šawo derējimo su jeis darytojo, ir jīšai pašigailējo pagal šawo bide mālonē,

46. Jz dāwe jiemš susimilimā rāsti po aķiū wišū, kurie jūs buwo aplālē.

47. Gēlbēt mus, Wiešpatie mušū Diewe, ir surink mus iž pagonū, kad dēlawotumbim tawo šwentam wardui ir šlowintumbim tawo gārbe!

48. Bagārbints buš Wiešpats Izraēlio Diewas iž amžīū amžīū, ir wiši žmones satykite: Amen, Alleluja!

107. Psalmas.

Dēlawone Diewop uż ižgēlbējimā iž wišotā bebā.

1. Dēlawotit Ponui Diewui, nēs jis ģra gēras, ir jo malone patent amžinā!

2. Satykī, jūs Pono Diewo ižgēlbētieji, kurus iž bēdōs ižwadāwo,

3. Jz kurus iž žémjū surinko, nū uzteķejimo, nū nufileidimo, nū šaurēs ir nū jūrū,

4. Kurie klājōjo pūšcōje ķēlais nemintais ir ne rādo wietōs, kur ghwēnti gaļētu,

5. Šbālē ir ištōšlē, ir kuriš dušia apālpo,

6. Jz Diewop šauke šawo bēdoj, ir jis jūs ižgēlbējo iž jū tūžbōs,

7. Jz wēde jūs titrū ķelū, kad eitu i miestā, kur ghwēnti gaļētu:

8. Tie tur dēlawoti Ponui Diewui uż jo susimilimā, ir uż jo štebuklus, kurus jis dāro ant žmonū waitū,

9. Kad pašōtin ištōšlēšē dušig ir papildo ižbālšē dušig gerhēmīs.

10. Kurie turējo šēbēti tamšybej ir tamsoj, aplākti per nēwālē ir gēlēžē;

11. Todēl, kad Diewo prišākimū ne klause ir zōlanā Aukščāusojo blūznijo,

12. Todēl jū širdis nepalāimoj

turėjo mūczita buti, kad cze-
gulėjo, ir neį viens jų ne gėl-
bėjo;

13. Jė Dievop šauke savo
bėdoj, ir jis gėlbėjo jų iš jų
tūžbės,

14. Jė jų iš tamtybės ir
tamsos wėde ir jų pancyus su-
drąsė:

15. Tie tur dėlawoti Bonui
Dievui už jo malonę ir už jo
stebuklus, kurus jis dāro ant
žmonų waitū,

16. Kad jis sulaužo warinus
wartus ir subaužo geležinus
užlaiščius.

17. Glupieji, kurie wāginami
buwo dėl savo pėrjengimo ir
dėl savo grietū,

18. Kad jie baidėsi iš wiso
wālgimo ir smertnų apsirgo;

19. Jė Dievop šauke savo
bėdoj, ir jis jų gėlbėjo iš jų
tūžbės;

20. Jis funte savo žodi ir iš-
gyde jų ir išgėlbėjo jų, kad
jie ne numire:

21. Tie Bonui Dievui tur
dėlawoti už jo malonę ir už jo
stebuklus, kurus jis dāro ant
žmonų waitū,

22. Jė apierawoti dėlawojimą
ir pastaityti jo dābus su dzaug-
smu.

23. Kurie su afrūtais ant jurū
ėjo ir jėštōjo savo kupczyštę
didžius wandeniše;

R. T.

24. Kurie išpažino Bonu Die-
wo dābus ir jo stebuklus ju-
rėsa,

25. Kad jis tāre ir umarą
pakėle, kūrjai iškėle wilnis,

26. Jė jie dangun ējo ir i
gilumą ējo, kad jų dušia nusi-
mine dėl bėdės,

27. Kad jie swyrinėjo ir pul-
dinėjo, kaip kotšai girtas, ir jau
ne žinōjo pasigėlbēt,

28. Jė jie Dievop šauke savo
bėdoj, ir jis jų išgėlbėjo iš jų
wargū,

29. Jė nurāmbe wētrą, kad
wilnys lomės,

30. Jė jie dzaugėsi nutilus, ir
jis jų išgabėno prie kranto,
kaip jie norėjo:

31. Tie tur Bonui Dievui
dėlawoti už jo susimilimą ir už
jo stebuklus, kurus jis dāro ant
žmonų waitū,

32. Jė ji surinkimė laupsinti
ir prie senūjų gārbint.

33. Tie, kuriū upes buwo iš-
džūtufos, ir wandens wersmes
nutekėjusos,

34. Kad waisinga žėme nieko
neneše, dėl piktentybės toje gy-
wėnancūjų;

35. Jė jis sausumą wandens
apstu papilde ir sausoj žėmėj
wandens wersmes;

36. Jė ten pastate išalkusos,
kad miestą pabudawotu, kad gy-
wėnti galētu,

37. Jz laukus apšēti, ir wyniczas šodinti galētu, ir lóžno mēto waisaus gautu;

38. Jz jis jūs pērzegnojo, ir jie labā prasiplātino, ir jiems daug bāndōs dāwe;

39. Tie, kurie prispausti ir pamāzinti buwo nū piktōjo, kursai jūs šlā buwo wertēs ir prispāudes;

40. Raip paniekinimas ant kunigaišcū buwo uždētas, kad wišlab pakšydo ir pušta buwo;

41. Jz jis pawārgusiņi gēlbējo nū pawārgimo, ir jo gimineņ kaip awjū pulkū dāugfino.

42. Tottai gerieji regēs ir dzaugšis; ir wišai piktēnbei burna bus uztimšta.

43. Kursai hra išmāngs ir dabojasi to? Tah jie suprās, tieš gēro Bonas Diewas išrōdo.

108. Psalmas.

Dowido dēlawone ir mašba, kad wēl i tarāšy butu ištētas.

1. Psalm-giesmē Dowido.

2. Diewe, mano širdis tikrah hra gatawa, aš giedosu ir ant strunū žāišu, taipojau ir mano garbē.

3. Babūš, psalterau ir ārpa! aš anksti nubūsu.

4. Aš tam, Bone Diewe, dēlawosu tarp žmonū; aš tam

laupšēs giesmes giedosu tarp žmonū.

5. Nēs tawo malone iššitenka, koleh dangus hra, ir tawo wiernybe, kaip toli dēbesys eiti.

6. Pasifēst, Diewe, aušpczauš uš dangū, ir sawo garbē ant wišū žemjū,

7. Kad tawo mielieji prietelei išgēlbēti butu; gēlbēt šu sawo dēšine ir išklausyt manē!

8. Diawas kalba sawo šwentiņyczoje, to dzaugius; aš dalysu Sitem ir pašalnē Sufot numatūsu,

9. Gilead hr mano, Manasse taipojau mano, ir Epraim hr galybe mano galwōs, Juda hr mano kunigaištis.

10. Moab hr mano mazgōjimo pūdas; aš sawo kurpē ant Edom ištiesu; ant Pylistēnu aš kryshtausu.

11. Kas wēs manē i drūtā miestā? Ias wadzūs manē i Edom?

12. Ar tu ne tai darysi, Diewe, kursai tu mus patremi ir drauge ne išeini, Diewe, šu musū pulkū?

13. Dūt mums pagālbōs bēdoje! nēs žmonū pagālba niešam ne dēra.

14. Su Diewo pagālba mes laimēsim. Jis sumēs musū neprieteliūs.

109. Psalmas.

Prarādāwimas apie Judošy ir Bydu
newiernybe Kristui Ikrōbīta.

1. Psalmas Dawido pirmgie-
dotins.

Diewe, mano šlowē, ne ty-
lēt!

2. Mēša jie šawo piktaję ir ne-
wiernąję burną atwēre prieš
manę ir kalba prieš manę ne-
wiernu liejūwju;

3. Jė jie prigautinay prieš
manę kalba wišur ir karājuja
prieš manę be priežasties.

4. Už tai, ką aš jūs mylu,
jie stėngias prieš manę; bet aš
meldžius.

5. Jie atadūst man pikto už
gėrą ir neapšentimą už mēilę.

6. Statyl ant jo Diewo=nesi-
bijanczus, ir šėtons te stow po
jo dėšinēs!

7. Kursai nū jo pamokslą priim,
to elgimas turētu buti piktas,
ir jo malba griekas;

8. Kad jo dienū ne daug bu-
tu, ir jo urėdas kitam turētu
tėkti;

9. Kad jo waitai širatos, ir jo
pati naglė pastotu;

10. Kad jo waitai per swietą
bastytus ir ubagautu ir jėš-
lotu, kaip kurie iš wišo pa-
wargo.

11. Mūmininkš te išsurbja wiš-
lab, ką jis tut; ir swetimieji te
išplėšia jo lobi!

12. Jė ney wiens jam te ne
daro ko gėro, ir ney wiens te
nėsigail ant jo širatū!

13. Jo waitū=waitai te iš-
gaišta, jū wārdaš antroje eisėje
te esie išgaišintas!

14. Jo tėwo griekai te esie
mėnami po akiū Diewo, ir jo
mōtinōs griekai butu ne išge-
syti!

15. Bonas Diewas jūs nieta-
day iš akiū te ne lėidža, ir jū pa-
minklas te išgaišta ant žėmēs!

16. Todėl, kad jis ney jokios
mielafirdingystės ne turėjo, bet
pėršėkinėjo pawargusiį ir uba-
gą ir smūtnąjį, kad jė nuža-
wintu.

17. Jė jis norėjo prakeikimo,
tas ant jo ir ateis; jis žegno-
nēs ne norėjo, tay ta ir atsitolis
nū jo.

18. Jė apšiwilko teikimu kaip
maršlineis, ir tas iėjo į jo wi-
durus kaip wandū, ir kaip alie-
jus į jo lāulus.

19. Taygi te esie jis jam kaip
rubas, kuriūm apšiwilktu, ir
kaip jūsta, kure wišaday apfi-
jūstu.

20. Taipu nusidūtu tiems nū
Bono Diewo, kurie prieš manę
yra ir pikt kalba prieš mano
dušią.

21. Bet tu, Wiešpatie Bone
Diewe, buš su manimi dėl šawo
warbo! nēs tarwo malone yr

mano palinkšminojimas; išgēl-
bēt manē!

22. Nēs aš bēdņas ir patvār-
gēs esmi, mano širdis yr pa-
zeišta manijē.

23. Aš nueimi, kaip šepelis
pravāroms yra, ir esmi pra-
wāroms kaip žogai.

24. Mano kielei pasilpo iš
pāstnikāwimo; ir mano kūnas
palūšo ir ne tur rēbumo.

25. Ir aš jiems turu buti
apjūktu, jie manę regėdami krāto
sawo gālwās.

26. Pristot man, Wiešpatie
mans Dieve; gēlbēt manę pa-
gal sawo malonę!

27. Kad jie suprastu, tai sawo
rankā ēsanczē, kad tu, Bone
Dieve, tai darai.

28. Jey jie teit, tay tu žeg-
not; jey jie prieš manę stēn-
giafi, būl jiems gėdoje buti; bet
sawo tarnui būl pasidzaugtis!

29. Mano priešinintai te esie
su gėda apwelskami, ir sawo
gėda aprėdyti kaip kokiū rubū!

30. Aš Bonui Dievui didę
bēlawosū su sawo burna ir jį
gārbisū daugume žmonū;

31. Nēsa jis stow patwārgu-
sam po dešinēs, kad jį gēlbētu
nū tū, kurie jo amžią patrum-
pin.

110. Psalmas.

Prarādāwimas apie Kristū, mūsų karaliū,
prārakā ir wyrausijū wyštupa.

1. Psalmas Dawido.

Wiešpatas saęs mano Wieš-
paczui: „sēstis po mano dėši-
nei, iki padėsu tawo neprieteliūs
tawo pašojump.“

2. Wiešpatas ryškę tawo ka-
ralystēs šūs iš Ziono. Bonawót
tarp sawo neprieteliū!

3. Po tawo pėrgalėjimo tawo
žmones taw su dzaugsmu apie-
rawos šwentoje grožybėje; tawo
waitai taw užgims, kaip rasā
iš aušrōs.

4. Wiešpatas prisęte ir nesi-
gailēs: „tu esi wyštupas am-
žinay pagal budā Melkisedēto.“

5. Bonas Dievas po tawo de-
šinēs sumuš karaliūs częse sawo
lēršto;

6. Jis sūdis tarp pagonū, jis
dibi išmušimā padarys; jis
sutuls gālwā ant didžū žemjū.

7. Jis gērs iš upēs ant kelo,
todēley patēls gālwā.

111. Psalmas.

Dēlawojimas uš Diewo kunštajē ir dwa-
siltajē žgnonę.

1. Alēlujā.

Aš bēlawoju Bonui Dievui
iš wšōs širdiēs, rodoje gerūjū
ir šurinkimē (šwentoju.)

2. Dibi yra darbai Bone Die-
wo; kurlai jū atboja, tas labay
jū mēgsta.

3. Kā jis dāro, tai šlowingay ir gražū; ir jo teishbe pasiliekt amžinay.

4. Jis paminklā padāre šawo štebuklū, maloningasis ir mie-lasirdingasis Diešpats.

5. Jis dūst penukšlā jo prisi-bijantiem; jis amžinay atsi-mena šawo derējimo.

6. Jis pranēšdin didzūs šawo dārbus šawo žmonēms, kad jiems dūtu tēwislē pago-nū.

7. Darbai jo rankū hra wier-nybe ir šūdas; wisi jo prisātimai hra tikri.

8. Jie hra išlaišomi itī am-žīn amžīn ir nusi-dūst wiernay ir tikray.

9. Jis šuncza išgēlbējimā šawo žmonēms; jis žāda, šawo derējimā amžinay busent. Šwēntas ir czeštingas hra jo wārdas.

10. Diēwo baine hra pradza išmintiēs, tai hra graži išmin-tis; kursai taipo elgiasi, to laupse bus itī amžīn.

112. Psalmas.

Diewo-prisibijancuju budas ir pa-lātma.

1. Meluja.

Geray tam, kursai Diewo bi-jos, kursai bideh mēgstā jo pri-sātimū.

2. To waiķai bideh galēs ant

žēmēs; giminē gerūjū bus pār-žegnota.

3. Lobis ir pilnyšte bus jū namūse, ir jū teishbe pasiliekt amžinay.

4. Geriems užtēķa šwieshybe tamshbēje, nū Maloningojo, Mielasirdingojo ir Teišojo.

5. Geray tam, kursai miela-sirdingas hra ir rods žyczija, ir ištaišo šawo promas, nehywie-nam neteishbēs ne darydamas.

6. Nēša jis pasiliks amžinay; teišusis niekaday ne bus už-mirštās.

7. Kad wārgas nor rastis, tad jis nesibijos; jo širdis stipren nufitit ant Šono Diewo.

8. Jo širdis hra linskma ir nesibijos, itī regēs dzaugsmā ant šawo neprieteliū.

9. Jis išberia ir dūst uba-gāms; jo teishbe pasiliekt am-žinay, jo rāgas iškēltas bus garbēje.

10. Diewo-nesibijasis tai re-gēs ir netēs, šawo dantimis grēš ir prажūs. Nēša to Die-wo-nesibijantieji rods norētū, to ne šulānks.

113. Psalmas.

Dievas dašt pasižeminantiems malone.

1. Meluja.

Laupšinkit, jūs tarnai Šono Diewo, laupšinkit wārdā Šono Diewo!

2. Pagirtas buġ wárdas Pono Diemo, nū ħio ċeġso iki ámjūi ámjūi!

3. Nū użteċċjimo ſaulēš iki jōš nufileidimo t'eſie pagirtas wárdas Pono Diemo!

4. Ponas Diemas aukſtas ħra ant wiſū pagonū, jo garbē użtenka koleġ dangus.

5. Kas ħra lġus Wieſpaczui muſū Diemui? ħurš taip aukſtaġ paſiſēdo,

6. Ĥr ant ne paſididžujancžūjū žūr danguj ir ant žemēs.

7. Ĥurfai paſižēminantijī iſkel iſ dulkīū, ir paáukſtin pa-wárguſijī iſ purwū,

8. Kad jī paſodintu paš ħunigaiſčzuš, paš ħunigaiſčzuš ſawo žmonū.

9. Ĥurfai newaiſingagjē dāro ġywenant namūſe, kad butu linſma waitū motina. Alleluja.

114. Psalmas.

Kpie iſwedima waitu Ĥzrael iſ Eġypto. Kaip Ĥzrael iſējo iſ Eġypto, ġiminē Ĥokubo iſ ſwetimū žmonū,

2. Taġ Ĥuda ħuwo jo ħwen-tinycza, Ĥzrael jo ponyſte.

3. Žuros iſtroydo ir bēgo, Ĥor-danas atgałoš ſugryžo;

4. Kalnai ħokinējo taip eryczi, kalnélei taip jaunos awēleš.

5. Kas tiſoſi jums juromš, kad

bēgote? ir tu Ĥordane, kad atgałoš ſugryžai?

6. Žūs kalnai, kad ħokinējot taip eryczi? jūs kalnélei, taip jaunos awyš?

7. Po aġiū Pono Diemo padrebējo žēme, po aġiū Diemo Ĥokubo,

8. Ĥurfai ūlā pawerte i wān-denio ēžerus ir ákmenis i ſulinuš.

115. Psalmas.

Baniefinimas netikrājū Diemū ir balwonū-ſlūgšds.

Ne mumš, Pone Dieme, ne mumš, bet ſawo wardui dūt garbē, dēl ſawo malonēs ir tieſōš!

2. Robēl ſaſtytu pagonai: „kamē dabar jū Diemas?“

3. Bet muſū Diemas danguje ħra; jiš gal daryti, lā jiš nor.

4. Bet anū balwonai ħra ſi-dábras ir aukſas, žmonū ran-tomis daryti.

5. Žie burnā tur, ir ne kalba; jie aſiš tur, ir ne rēg;

6. Muſiš tur, ir ne ġird; noſiš tur, ir ne ūdža;

7. Rantāš tur, ir ne nutwer; tojaš tur, ir ne wáitſčzoj; nehgi lā iſkalb ſawo kaſlū.

8. Ĥurie tokiuš dāro, lġus ħra ġiems, ir wiſi, ħurie ant jū nuſitiſ.

9. Bet Ĥzrael, nuſititēš Ponū

Diewū! tas yr jufū pagālba ir
stydās.

10. Namai Aarono, nufitē-
tit Ponū Diewū! tas yra jufū
pagālba ir stydās.

11. Kurie Diewo bijoš, tenusi-
tit Ponū Diewū! tas yra jū
pagālba ir stydās.

12. Ponās Diewas atsimena
musū ir pėrzegnoj mus, jis
pėrzegnoj namus Izraēlio, jis
pėrzegnoj namus Aarono.

13. Jis pėrzegnoj Diewo-pri-
sibijanczūsus, taip didžus, taip
ir mažus.

14. Ponās Diewas te pėrzeg-
noja jū labiaus jū daugiaus
jus ir jufū waitus!

15. Jūs este pėrzegnotieji Po-
no Diewo, kurfai sutvėre dan-
gų ir žėmę.

16. Dangus wisur yra Pono
Diewo, bet žėmę padauwe žmo-
nū waitams.

17. Numirieji tamę, Pone
Diewe, ne gārbiš, ney kurie
žemyn žengia ant pažajaus;

18. Bet mes gārbinam Poną
Diewą nū dabar iki amžiu am-
žiu. Alėluja.

116. Psalmas.

Kaip reit beboj pasistinsmint ir elgtis.
Taiman malonu yra, kad Ponās
Diewas mano balsą ir mano
malbą išklauso,

2. Kad sawo ausi manęsp len-

tia; todėl ji melsu, kol gyvos
busu.

3. Smertiēs wirwes buto
manę apēmufos, ir pėklôs mū-
tos manę buto užpūlusos; aš
ipūlau i wargus ir i bėdą.

4. Bet aš melbzauš wardo
Pono Diewo: at Wiešpatie,
išgėlbēt mano dušią!

5. Ponās Diewas yra malo-
nus ir teisus, ir musū Diewas
mielafirdingas.

6. Ponās Diewas apsaugoį
prastūsus; kad apgalėtas esmi,
tay jis manę gėlbt.

7. Jau wėl but pažajui, mano
dušia! nēsa Diewas taw gėr
daro.

8. Nēsa tu ištraukei mano
dušią iš smertiēs, mano atis
nū ašarū, ir mano toją nū pa-
slydimu.

9. Aš waitęczosų po akiū
Pono Diewo žėmėje gywūjū.

10. Aš tikiu, todėl kalbu; ale
aš dibes esmi warginams.

11. Aš tariau sawo nusi-
smūtijime: wisi žmones yra me-
lagei.

12. Kaip aš Ponui Diewui
užmoķesų wisas jo geradėjystes,
kurias man daro?

13. Aš išgánimo tilytą imsų
ir wárdą Pono Diewo apsaķsų.

14. Aš sawo pažadus Ponui
Diewui užmoķesų, po akiū wisų
jo žmonū.

15. Smertis jo šventūju
brangus yra po ašiū Pono Die-
wo.

16. At Pone Dieve, aš esmi
tavo tarnas; aš esmi tavo
tarnas, tavo tarnaitės sunus;
tu subrastei mano ryšus.

17. Aš tam dėkotojimą apie-
ratovsu, ir Pono Dievo varda
pranešiu.

18. Aš savo pažadus Ponui
Dietvui užmokėsu, po ašiū visų
jo žmonių,

19. Prangiūse pas namus
Pono Dievo, tavo, Jeruzalem.
Alleluja.

117. Psalmas.

Apie Mesiją ir jo malonės karalystę.
Laupskit Poną Dievą, visi
pagonai, gąrbintit jį, visi žmo-
nės!

2. Nės jo malone ir teisybe
ponatvoj ant mūsų amžinai.
Alleluja.

118. Psalmas.

Dėkavone už geradėjęs Kristaus ten-
tėjimu pelnytąs.

Dėkavokit Ponui Dietvui! nės
jis yra gėras, ir jo malone pa-
tent amžinai.

2. Tągi sakyt Izrael: jo
malone patent amžinai!

3. Tągi sakyt namai Aro-
no: jo malone patent amžinai.

4. Tągi sakyt, kurie Pono

Dievo prisibijoties: jo malone
patent amžinai!

5. Bargaše melbzaus Poną
Dievą, ir Ponas Dievas manę
išklause ir palinkšminoją ma-
nę.

6. Ponas Dievas yra su ma-
nim, todėl nesibijaus; tą gal
man žmonės daryti?

7. Ponas Dievas yra su ma-
nim, man ant pagalbos; ir aš
savo džiaugsmą regėsu ant savo
neprietelų.

8. Gėr yra Ponų Dievų nu-
sistitėti ir ne pasistitėti žmonė-
mis.

9. Gėr yra nusistitėti Ponų
Dievų ir ne pasistitėti kunigais-
cziš.

10. Visi pagonai apstoj manę;
ale wardan Pono Dievo aš
jūs sutapūsu.

11. Jie apstoj manę iš visų
šalų; ale wardan Pono Dievo
aš jūs sutapūsu.

12. Jie apstoj manę kaip bi-
tes ir gėsta kaip ugnis erškė-
čiūse; ale wardan Pono Dievo
aš jūs sutapūsu.

13. Jie manę stumia, kad pul-
czau; ale Ponas Dievas gelbti
manę.

14. Ponas Dievas yr mano
šyla ir mano psalmas ir mano
išgánimas.

15. Giedojama yra su linkš-
mybe apie pėrgalėjimą namųse

teišūjū: dešine Pono Dievo
aptur pērgalējimā;

16. Dešine Pono Dievo hra
paauktintā; dešine Pono Die-
vo aptur pērgalējimā.

17. Aš ne miršu, bet išķīsu
ir Pono Dievo dārbus apsa-
kšu.

18. Ponas Dievas tiesā aš-
trej manē plāta, bet ne padūst
manē smerczi.

19. Atvērtite man wartus
teišybēs, kad aš iējēs Ponui
Diewui dēlawoczu.

20. Tai hra wartai Pono
Dievo; teišieji ten ieis.

21. Aš dēlawoju taw, kad
manē pažēmini ir gēlbi manē.

22. Atmū, kuri budawoninin-
tai išmete, tas pastōjo kampinu
atmenimi.

23. Tai nū Pono Dievo ti-
loši, ir hra stebuklas po mušū
akiū.

24. Szita hra diena, kurē Po-
nas Dievas padāreš; dzaug-
timēs ir buktime toje līkšmi!

25. At, Bone Diewe, gēlbēt;
at, Bone Diewe, dūkt laimēti!

26. Pagirtas te esie, kursai
ateit wardan Pono Dievo!
Mēs žegnojam jus, kurie este
iķ namū Pono Dievo.

27. Wiešpats hra Diewū,
kursai mus pēršwicz; dabinkit
šwēntē berzais iti ragū alto-
raus!

28. Tu esi mano Diewas, ir
aš taw dēlawoju; mans Diewe,
aš tawē gārbišu.

29. Dēlawokit Ponui Diewui!
nēs jis hra gēras, ir jo malone
patent amžinay.

119. Psalmas.

ΑΡΙΣΤΟΝ ΕΣΤΙΝ ΑΥΤΩ Α Β Γ (Pamolšai)
apie laupš, mēlš, mācī ir nandq Diewo
žodzio.

Šganytingi tie, kurie ne kal-
tah elgiasi, kurie žotano Pono
Dievo klaus!

2. Šganytingi tie, kurie jo
lūdimus laiko, kurie jē iķ wišōs
širdiēs jēkto!

3. Mēs kurie ant jo kēlū waiķš-
czoj, tie pīkto ne dāro.

4. Tu prisakei, wiernay lai-
kyti tawo prisātimus.

5. At, kad mano ghwastis ta-
wo ištātimus iķ wišōs širdiēs
laikytu!

6. Kad aš dabaju tikta ant
tawo prisātimū, tay ne esmi
gēdoje.

7. Aš dēlawoju taw iķ tikrōs
širdiēs, kad tu manē mokini
ištātimus sawo teišybēs.

8. Tawo ištātimū aš klau-
šysu; ne prastoš manē niela-
daj!

9. Kaipo waiķšczos jaunītāi-
tis sawo kēlq nekaltay? Kada.
laikosi pagal tawo žodzys.

10. Aš tawēs jēktau iķ wišōs

ķirdiēs, ne būt manē paslyst nū
tavo prisātimū!

11. Aš palaiķau tavo žodi
savu ķirdiē, ķad priēķ tavē ne
susiķrieķiczau.

12. Ģagirtas buķ, Ģone Die-
we! pamotiņ manē savo tei-
ķhē!

13. Aš savo lūpomis pāsa-
kosu wiķā teiķhē tavo burnōs.

14. Aš dzaugitās iķ ķēlo ta-
vo lūdimū, ķaip iķ wiķōķio
lōbjo.

15. Aš ķalbu, ķā tu prisātei,
ir daboju ant tavo ķēlū.

16. Aš mēģstu tavo prisā-
ķimaiķ ir ne uķmirķtu tavo
ģodžiū.

17. Ģēr daryķ savām tarnui,
ķad ģyws iķķiķczau ir tavo
ģodi ļaiķczau!

18. Atvēķ man aķiķ, ķad
regēczau ķebukļus ant tavo
ģokano!

19. Aš esmi īvēczas ant ģē-
mēs; ne slēķ savo prisāķimus
nū manēs!

20. Mano duķia ģr sudauģyta
iķ iķķiķģimo tavo prisāķimū
wiķadāģ.

21. Tu bari puiķtavoģancū-
ģus; praķēkti ģra, ķurie pēģģeng
tavo prisāķimus.

22. Atimķ nū manēs ģēdā ir
panieķinimā, nēs aķ ļaiķau ta-
vo lūdimus!

23. Ģr ķunigaitķģzei susiķēdē

ķalba priēķ manē, ale tavo
tārnas ķalba apie tavo prisā-
ķimus.

24. Aš mēģstu tavo lūdimaiķ,
tie man protģ pridū.

25. Mano duķia ģul buķķē, atģai-
winķ manē pagal savo
ģodi!

26. Aš pasāķau savo ķēlū,
ir tu iķķlausai manē; moķiņ
manē savo iķtāķimus!

27. Moķiņ manē ķēģā savo
prisāķimū! taģ aķ ķalbēģu apie
tavo ķebukļus.

28. Aš tūģijūs, ķad man ir
ķirdiķ apālpķta; ķtipriņ manē
pagal savo ģodi!

29. Atimķ nū manēs netiķģģi
ķēģā ir pavēliķ man savo pri-
sāķimus!

30. Aš savo iķķiriniķau ķēģā
teiķģbēs, tavo iķtāķimus ķtacģau
po savo aķiū.

31. Aš ļaiķauģi prie tavo lū-
dimū; Ģone Diewe, ne būt
manē ģēdoģe buti!

32. Ģad tu mano ķirdi palinķ-
ģmini, taģ bēģte bēģu ķēlū tavo
prisāķimū.

33. Mōdģķ man, Ģone Diewe,
ķēģā savo sūbū, ķad ģūs ļaiķ-
czau iķi ģālo!

34. Ģamotiņ manē, idant
ķawocģau tavo ģokanģ ir ļaiķ-
czau ģi iķ wiķōķ ķirdiēs.

35. Wēķ manē taķu savo pri-
sāķimū; nēs aķ ģeiķ mēģstu.

36. Bent mano bīrdi ant sawo lūdīmū, ir ne ant gōdo!

37. Atkreipt mano atis, kad ne weizdētu ant pamókšlo nīsam ne bēranczo; bet atgaiwint manē ant sawo kēlo!

38. Dūķ, kad tawo tārnas stiprey laithytu tawo prisākimus uż tawo žodi, idant tawēs bijoczaus!

39. Atimt nū manēs gēba, kurošs aš baidaus! nēs tawo prisākimai ģra meilingi.

40. Sztah, aš geidzu tawo prisākimū; atgaiwint manē su sawo teiſybē!

41. Bone Diewe, parōdīt man sawo malonē, sawo pagālbā pagal sawo žodi,

42. Kad atſahti galēcāu sawam blūznitojui! nēs aš nufitīti tawo žodbū.

43. Ir ne atimt nū mano burnōš žodi teiſybēs! nēs aš nufitīti tawo ſūdaiš.

44. Aš tawo žokanā laithysu nepalautinah, wiſados ir amžinah.

45. Ir aš wāitſczoju lintſmas, nēs jēſlau tawo prisākimū.

46. Aš kalbu apie tawo lūdīmus po ašiū karālū neſigēdēdams.

47. Aš mēgstu tawo prisākimaš, ir aš jūš mylu,

48. Ir paſelu sawo ranķas ant tawo prisākimū, kuruš aš

mylu, ir kalbu apie tawo ištātīmus.

49. Primint sawam tarnui sawo žōbzio, ant kuro dūdi man nufitīt!

50. Tah ģra mano palintſminojīmas mano wargūſe, nēs tawo žodiš manē atgaiwina.

51. Puiktieji jūkiai iš manēs; aš tacāu n' atstoju nū tawo žokano.

52. Bone Diewe, kad aš atſimenu, kaipo tū nū pradžōš ſwieto ſūdiģei, tah palintſminojīmas ešmi.

53. Aš bidey pykstu ant pītūjū, kurie tawo žokanā niekin.

54. Tawo ſūdai ģra mano ģieſmē namūſe mano kēlāwimo.

55. Bone Diewe, naktīmiš atſimenu tawo wardo ir laikau tawo prisākimus.

56. Tai ģra mano ſtārbas, kad laikau tawo prisākimus.

57. Aš ſakiau, Bone Diewe, tai tur buti mano lēwiſķe, kad ſēlcāu tawo kēlūs.

58. Aš melbzūs po tawo ašiū iš wiſōš bīrdiēs; buķ man malonus pagal sawo žodi!

59. Aš miſliju apie sawo kēlūs ir ģrēžu sawo ſojas prie tawo lūdīmū.

60. Aš ſkubinūs ir ne trunķu, idant laithyczāu tawo prisākimus.

61. Biktūjū draughſte applēf

manē; bet aš ne užmirštu tavo prisákimū.

62. Gžēse pusau-naktiēs telūs, kad tavo dēkavocāu už sūdus tavo teishbēs.

63. Aš laišaus prie tū, kurie tavęs bijos ir tavo prisákimū klauso.

64. Bone Dieve, žėme gra pilna tavo gerybēs, mošint manę savo teishbę!

65. Tu gėr darai sawam tarnui, Bone Dieve, pagal savo žodi.

66. Mošint manę wiežlibą elgimą ir pažinimą! nēs aš wie-riju tavo prisákimams.

67. Birm ne kaip pažėmintas buvau, klajojau; bet dabar laišau tavo žodi.

68. Tu esi gėras ir meiltingas; mošint manę savo prisákimus!

69. Puitieji pramāno melūs ant manęs, bet aš iš wifōs širdiēs laišau tavo prisákimus.

70. Jū širdis stora gra kaip taulai; bet aš mėgstūs tavo prisákimais.

71. Mano malonū gra, kad tu manę pažėminai, kad mošincāus tavo prisákimus.

72. Žotanas tavo burnōs man gra mielesnis, už daug tūkstanczū stutiū aukšo ir si-
nābro.

73. Tavo ranka manę su-
tvėre ir lėido; mošint manę,
kad išmōtcāu tavo prisáki-
mus!

74. Kurie tavęs bijos, rėg
manę ir džiaugias; nēs aš nu-
sitikiu tavo žodžū.

75. Bone Dieve, aš žinau,
kad tavo sūdai teisūs gra; ir
tu manę wiernay pažėminai.

76. Tavo malone t'ėsie mano
palinkšminojimas, kaip žadėsei
sawam tarnui.

77. Jfrodit man savo mie-
laširdingystę, kad išliſcāu!
nēs aš mėgstu tavo prisáki-
mais.

78. At, kad puitieji turėtu ap-
gėdinti buti, kurie melais manę
nuslogina! bet aš kalbu apie
tavo išáimę.

79. At, kad manėspi laišytus,
kurie tavęs bijos ir tavo lū-
dinus pažysta!

80. Mano širdis tikray te pa-
siliekt tavo prisákimūse, kad ne
bucāu apgėdintas!

81. Mano dušia išsiilgsta ta-
vo išgānimo, aš nusitikiu ant
tavo žodžio.

82. Mano ákyš išsiilgsta ta-
vo žodžio ir šáto: kada tu
linkšmini manę?

83. Raczeg aš esmi kaip ūda
dūmūse, tacāu tavo teishbēs
ne užmirštu.

84. Jfštoley laukš tavo tār-

nas? Kad tu šūda laiķi ant
mano pērfekcinētoju?

85. Būtieji man kasa dūbes,
su tawo prišātimais ne sutin-
kanczes.

86. Tawo prišātimai ģra tikra
teishbe. Tie pērfekcinē manē
melais; gēlbēt manē!

87. Tie bemaž manē nužawi-
no ant jēmēs, bet aš ne pra-
stoju tawo prišātimus.

88. Atgaitvint manē per sato
malone, kad laiķyczau lūdimus
tawo burnās!

89. Bone Dieve, tawo žodis
pasiliekt amžinā, kol dangus
patenka.

90. Tawo teishbe patentā wi-
sados. Tu jēme pagatāwīei,
ir jiji išķilāito.

91. Kas dien pasiliekt pagal
tawo žodi; nēs wiši daištai taw
tur šlūžiti.

92. Jey tawo žokans man ne
butu palinkšminojimu burvēs,
tah bucāu prapūlēš sato war-
gūše.

93. Aš tawo ištātimu nieka-
dos ne uzmīršu, nēs tu manē
tūmi atgaitvini.

94. Aš esmi tawo, gēlbēt manē!
nēs aš jēškau tawo ištātimus.

95. Diewo nesibijantieji ty-
soj manēs, kad manē nužatvin-
tu; bet aš dabojūs tawo lū-
dimu.

96. Aš wišu daiktu gālg re-

gējau; bet tawo ištātimas pa-
tenka.

97. Raip aš tawo žokang taip
mīlu! Kas dien aš kalbu apie
ta.

98. Tu sato prišātimu manē
barai ištātingesnū, ne taip
mano neprietelei ģra; nēša tas
amžinā ģr mano štarbas.

99. Aš daugiaus ištākau,
taip wiši mano mōkitojei; nēs
tawo lūdimai ģra mano kalbē-
jimas.

100. Aš tātēsnis esmi, ne
taip senieji; nēs aš laiķau ta-
wo prišātimus.

101. Aš uždraudzu sato ko-
jai wišus piktus šelus, kad ta-
wo žōdzio klausyczau.

102. Aš ne atstoju nū tawo
šūdū, nēs tu manē mōtini.

103. Tawo žodis mano burnai
šalbēsnis ģra, ne taip medus.

104. Tawo žodis dāro manē
ištānantī, todēl nekenczu wi-
šus netiktus šelus.

105. Tawo žodis ģra žibn-
cza mano šojōš, ir žwāke ant
mano šelo.

106. Aš prišētiu ir laiķysu,
kad aš šūdū tawo teishbēs noru
klausyti.

107. Aš bidey esmi pažēmin-
tas; Bone Dieve, atgaitvint
manē pagal sato žodi!

108. Taw, Bone Dieve, te
patinka walnoji apiera mano

burnās ir mofin manę ſawo teiſybę!

109. Aſ ſawo buſią wiſados neſoju ſawo ranſoſa ir ne užmirſtu ſawo ſoſano.

110. Piſtieji man ſpėndza žabāngus, ale aſ ne paſlyſtu nū ſawo priſātimū.

111. ſawo lūdimai ėra mano amžina tēwiſte, nės jie ėra mano ſirdiės dzaugſmas.

112. Aſ lenkiu ſawo ſirdi, idant daryczau pagal ſawo teiſybę amžinay.

113. Aſ neapſenczu nepaſajingafes dwafes, ir mylu ſawo priſātimus.

114. Tu eſi mano apgynimas ir ſkydas, aſ nuſitikiu ant ſawo žodžio.

115. Atſtokit nū manę, jūs piſtadėjei! aſ noru laityt priſātimus ſawo Diewo.

116. Iſlaiſyt manę ſawo žobū, kad iſliſczau; ir ne būt manę iſgėdintu buti ſawo nuſitikejime!

117. Stiprint manę, kad iſgyczau! taę wiſados męgſu ſawo priſātimais.

118. Tu ſumini wiſus, kurie nū ſawo priſātimū atſtoj; nės jū wylus tiſt melai ėra.

119. Tu wiſus piſtūſus ant žėmės atmeti ſaip neczyſtumę; todel aſ mylu ſawo lūdimus.

120. Aſ bijaus tawęs, kad ir mano ūda paſurpo, ir bijaus ſawo promū.

121. Aſ laiſau ant ſūdo ir teiſybės; ne padūt manę tiemš, kurie manę nor ſugaiſinti!

122. Užtoſ tu ſawo tārny ir linſmint jį, kad puſtieji man gwoltę ne darytu!

123. Mano atys iſſiilgſta ſawo iſgānimo ir žodžio ſawo teiſybės.

124. Daryt ſu ſawo tarnu pagal ſawo malonę ir mofin manę ſawo promas!

125. Aſ eſmi ſawo tārnas; pamokit manę, kad pažinczau ſawo lūdimus!

126. Gžęſas ėra, kad tą darytu ſonas Diewas; jie iſ wiſo paniefino ſawo ſoſanę.

127. Todėl aſ mylu ſawo priſātimę daugiaus, ne ſaip aukſę ir czyſtę aukſę.

128. Todėl tūjaus klaufau wiſū ſawo iſātimū, aſ neapſenczu wiſę neteiſę ſelę.

129. ſawo lūdimai ėra ſtebuklingi; todel pilbo jūs mano buſia.

130. Rada ſawo žodis. iſſirėiſkia, taę linſmina ir dāro praſtūſus iſmintingais.

131. Aſ atweru ſawo burnę ir geidzu ſawo priſātimū; nės iſſiilgſtu jū.

132. Greſkis manęſpi ir buſ

man malonus, taip darydavai
tiems, kurie myl tavo wárda.

133. Baldyt mano žingsni
pagal tavo žodį, ir ne būt ant
manęs ponawóti neį jokią ne-
teisybę!

134. Išgėlbėt manę nū žmo-
nū piktėybės! tai aš pildysiu
tavo įsakimus.

135. Dūt šwiešti tavo wėida
ant tavo tarno ir mokint ma-
nę tavo teisybę!

136. Mano átyš teta wande-
nimi, kad ne laiskomi yra tavo
prisáimai.

137. Bone Dieve, tu esi tei-
sus, ir tavo žodis yra tikras.

138. Tu brutai prisáei lū-
dimus tavo teisybės ir wier-
nybės klausyti.

139. Aš bemaž smertiės ne
gavau iš didžio papykio, kad
mano priešininkai tavo žodžio
užmiršta.

140. Tavo žodis gerai yra
išgytintas, ir tavo tárnas tą
myl.

141. Aš esmi mentas ir pa-
niektintas, ale aš ne užmirštu
tavo prisáimo.

142. Tavo teisybe yra ám-
žina teisybe, ir tavo žokanas
yra wiernybe.

143. Wargai ir bėda manę
užpūle, bet aš mėgstu tavo
prisáimais.

144. Teisybe tavo lūdimū

yra ámžina; pamokint manę,
tai išlisk.

145. Aš iš wisoš birdiės pau-
tiu; išklausyt manę, Bone Die-
we, kad klausyčiau tavo tei-
sybės!

146. Aš paučiau tawespi; gėl-
bėt manę, kad pildčiau tavo
lūdimus!

147. Aš anksti atėjęs paučiu,
ant tavo žodžio aš nusitikiu.

148. Aš anksti pabundu, kad
kalbėčiau apie tavo žodį.

149. Klausyt mano balso pa-
gal tavo malonę; Bone Die-
we, atgaiwint manę pagal tavo
sūdą!

150. Mano piltieji pėrfelinė-
tojei manę nor užpulti ir toli
yr nū tavo prisáimo.

151. Bone Dieve, tu arti esi,
ir tavo prisáimai yra pati
teisybe.

152. Bet jau senes žinau, kad
tu tavo lūdimus ámžinai pa-
stipriniojei.

153. Dabot mano wargū ir
išgėlbėt manę; išwadūt manę!
nės aš ne užmirštu tavo žo-
kano.

154. Wést mano protą ir
išgėlbėt manę; atgaiwint manę
tavo žobų!

155. Išgánims toli yra nū
piktūjų; nės jie ne atboj tavo
prisáimū.

156. Bone Dieve, tavo su-

**milimāš ūra dibis; atgaiwinē
manē pagal šatvo šūda!**

157. Mano pērfektiņetojū ir
priešininkū daug ģra, bet aš
ne atstoju nū tavo lūdimū.

158. **Āķ regiu papeiktojus, ir
staudu man ģra, tad jie ne
laido taiwo žodi.**

159. Sztan, aß mylu tarwo
 řátimus; Bone Diewe, atgai-
 win! mane pagal sarwo malone!

160. Tavo žodis kit nieks
yra, kaip teisybė; wisi sūdai ta-
wo teisybės patenka amžiną.

161. Štunigaifšcei pērfeklinē-
ja mane be priežastīs, ir mano
širdis prīstībjo tamo zūdaiū.

162. ʒb dʒaungius iʃ tamv
ʒóbʒio, ʔaɪp ʔoʃʔai bide náudʒ
gaungʒ.

163. Melû neşenczu ir n' apyſantoi turu juş; ale tamwo zoſana aſ mihlu.

164. *At laupfinu tamę sep-
tyniſ kartus per dienaę bēley
sūdo tamō teišybēs.*

165. Didi tur pałáju, turie
mhl tawo zołana, neghi flajos.

166. Bone Diēwe, aþ lautiū
tawo iþgánimo ir darau pagal
tawo prišáfinuþ.

167. Mano duſia klauso ta-
ro lūdimū ir jūs bideņ myl.

168. **Uš** laišau tawo prišāti-
mus ir tawo lūdimus; nēs wiši
mano tēlai ģra po tawo ašiū.

169. Bone Dieme, düf, tad

mano prāpīmaš ateitu po tavo
aītiū; pamotiņ manē pagal
šavo žodi!

170. Dūf, kad mano mālda
ateitu po tavo atīu; iġģelbēf
manē pagāl ſavo ģodi!

171. Mano lūpoš turēs laup-
finti, kada tu manē jaro tei-
sybe mofini.

172. Mano lieģumvis talbēs
apie tavo ļoti; nēsa viņi tavo
prisātimai bra tiki.

173. Bristol man su sawo
ranta! nēs aþ iþrintau tawo
prisāfimus.

174. Bone Diewe, af ißfiilg-
stu tawo ißgánimo ic mēgstu
tawo zofanu.

175. Daitht ghwag mano du-
bia, kad tarę laupfintu, ir
tawo teisębe manę gėlbėtu!

176. **Uš** esmi taip patlydusi
ir prapūlusi amsis; jėštol šawo
tarna! nēs aš ne užmirštu ta-
wo prišatimū.

120. Psalms.

Maiba pried netikrus mokitojus, apšalbetojus ir smartinintus.

1. Giesmē aufstēsnime lode (balse)

Aš šaukiu Dievop šauo bė-
 doje, ir jis išklausė mane.

2. Bone Dieve, iſgēlbēt ma-
no duſiā nū melāgiū ir nū
netwiernū liežuojū!

3. **Na gal tam neteifusiš lie=**

žūvis baroti? ir kā gal jis ištaišī?

4. Jis ģra kaip aštros strēlos stiprojs, kaip ugnis kadaghyne.

5. Bēdā man, kad ateivis ni tarp Mēsēto; aš turu ghmēnti tarp bētrū Rēdar.

6. Jgu ģra mano dušiai ghmēnti su tais, kurie patājaus n'apkecz.

7. Aš patāju laikau; ale kad aš kalbu, tay jie patel waidq.

121. Psalmas.

Dievas žmonū apginējas.

1. Giesmē aukštēsnime kore (baltē)

Aš patelu sawo atis kalnump, nū kuriū pagālba man randasi.

2. Mano pagālba randasi nū Bono Dievo, kurs dangy ir žemę padarēs.

3. Jis ne dūs tawo lojai slysti, ir tawo apginējas ne miegti.

4. Sztay, sārgas Izraēlio ney miegti, ney snāudža.

5. Bonas Dievas apgina tawę. Bonas Dievas ģra tawo patwēsis ant tawo dešinēs rantōs,

6. Kad tawę dienoj saule ne taitintu, neygi mēnū nakcē.

7. Bonas Dievas te apsaugo tawę nū wišo pīto; jis te apsaugo tawo dušiq!

8. Bonas Dievas te apsaugo tawo išejima ir iėjima nū barbar iki amžiu!

M. T.

122. Psalmas.

Salomē miesto Jeruzalės.

1. Giesmē Dawido aukštēsnime kore.

Aš dzaugiūs to, kad man sakyta, kad eisime i Dievo namus.

2. Ir kad musū lojos stowēs tawo wortūse, Jeruzale.

3. Jeruzale budawota ģra, kad būtu miestas, kur reik susieitis,

4. Kur gimines tur užeit, buzent gimines Bono Dievo, Dievo žodi sakyti žmonēms Izrael ir dėkawoti wardui Bono Dievo.

5. Mēsa cze stow krēslai ant sūdo, krēslai namū Dawido.

6. Wēliskite Jeruzalei wišq gėrq: „aš kad tiems gerah pasisėktus, kurie tawę myl!“

7. Patājus turētu buti widuj tawo mūrū, ir palaima tawo paloczūse.

8. Dėl sawo broliū ir genczū wēlisku aš tam patāju;

9. Dėl namū Wiešpaties musū Dievo jėškofu aš tawo naudq.

123. Psalmas.

Gerujū panieklinimas ir palintsimtojimas.

1. Giesmē aukštēsnime kore. Aš sawo atis patelu tawęsp, kursai tu danguje sėdi.

2. Sztay, kaip ašys tarnū ant rankū sawo ponū weizd, kaip ašys slūginēs ant rantū sawo

župonēs weizd, ģitaip weizd ir musū āthš ant Biešpatiēs musū Dievo, iti jis mums malonus pastoja.

3. Buļ mums malonus, Bone Dieve, buļ mums malonus! nēsa meš iš wišo esme paniekinami.

4. Dušia musū pilna ģra apjūfimo puikiūjū ir panietinimo pasidibzūjanczūjū.

124. Psalmas.

Deļawone uš Dievo prištojima ģeboje.

1. Giesmē Domido aufštēsnime lōre.

Jey Dievas ne butu su mums, taipo satyļ Izrael.

2. Jey Dievas ne butu su mums, ģada ģmoneš priēš mus kēlasi:

3. Tay jie mus ģywuš prartytu. Ķada jū nārsas ant musū inirštū,

4. Tay wāndenis mus prastandintu, srowes eitu per musū dušig.

5. Wāndenis eitu peraufštay per musū dušig.

6. Pagirtas te esie Bonas Dievas, ģad mus ne dūst ant plēšimo jū dantims!

7. Musū dušia išsprūdo, ģaip pauštis iš ģabangū pauštinninko; spāstas patrūko, ir meš walni pastojom.

8. Musū pagālba ģra warden

Bono Dievo, ģursai ģutwēre dangy ir ģēmē.

125. Psalmas.

Ausitējimas ne dāst ģeboje buti.

1. Giesmē aufštēsnime lōre. Kurie nusitit Bonū Diewū, tie ne prapulš, bet amžinay išfilaitys, ģaip ģālnas Zion.

2. Aplint Jeruzalē ģra ģālnai, ir Bonas Dievas ģra aplint sawo ģmoneš nū šio czēso iti amžjū.

3. Mēsa ponhyte piktūjū ne pasiliks ant pulkēlio teišūjū, ģad teišieji sawo rantā ne ištiestu ant neteišybēs.

4. Bone Dieve, geray daryt ģeriemšiemš, ir kurie ģra ģerōš ģirdiēs.

5. Bet kurie pasidūst ant kēlū sawo neteišybēs, tus Bonas Dievas prawaryš su piktadējais; o paģajus te esie ant Izrael!

126. Psalmas.

Arīšģroniū smutnybe bus pērtwersta i linsmyģe.

1. Giesmē aufštēsnime lōre. Ķada Bonas Dievas apkāltūsus Ziono išģēlbēs, tay busim ģaip sapnūjantieji.

2. Tay musū burna pilna bus jūko, ir musū lieģuwis pilnas ģarbēs. Tay bus sātoma tarp pagonū: „Bonas Dievas dibzus dāktus ant jū padāre.”

3. Bonas Dievas didzus dāit-
tus ant musu padāre, īš to
esme līkšmi.

4. Bone Dieve, nugrešļt mu-
sū aptalīnq, kaip tu wānbenis
priēš pētus īšdzāwini!

5. Kurie sēja su werkšmu, da-
gos su dzaugšmu.

6. Tie eit werkšdami ir nēša
brāngē sēlq; ir atēit su dzaugš-
mu, atnēšdami sawo pēdus.

127. Psalmas.

Pērjēgnotās ulio priwēlādējīmas ir wāls-
bīmas.

1. Giesmē Salomōno autš-
tēsime tore.

Jēy Bonas Dievas ne buda-
woj namus, taņ noprōsnay
dirba, kurie jūs budawoja. Jēy
Bonas Dievas miestq ne ap-
sērgt, taņ noprōsnay bunda sār-
gās.

2. Noprōsnay hra, kad anksti
lēlaties ir potam ilgaņ sēdit
ir wālgot sawo dūnq su rūpes-
czeis; nēs sawo prieteliams jīs
tq dūst be miegant.

3. Sztay, waitai hra Diewo
dowana, ir žhwāto waisus hra
jo dawīmas.

4. Kaip strēlos ranfoje stiprojo,
šitaipo sēlasi jaunieji waitai.

5. Geray tam, kursai tokiū
sawo seidošq tur pilnq; tie ne
bus gēdoje, kada su sawo ne-
prieteleis bhlīnēs wartūše.

128. Psalmas.

Suwentzawotījū rēbas ir jēgnone.

1. Giesmē autštēsime tore.

Geray tam, kursai Diewo bi-
jos ir ant jo lēlū waišbczoi.

2. Tu pašipenēši darbaīs sa-
wo ranķū; geray taw, taw ge-
ray pašiseta.

3. Tawo pati bus kaip wai-
singas wynnēdis aplīn tawo
namus; tawo waitai kaip alie-
jaus czēpēlei aplīn tawo stāla.

4. Sztay, šitaip hra pērjēg-
nojams wpras, kursai Diewo
bijos.

5. Bonas Dievas tawē pēr-
jēgnos īš Biono, kad matytum-
bei palāimq Jeruzalēs per wi-
sq sawo amžig,

6. Ir matytumbei sawo wai-
tūwaitus. Patājus ant Izrael!

129. Psalmas.

Daņnēcās pērgalējīmas ant sawo ne-
prieteliū.

1. Giesmē autštēsime tore.

Tie manē tānķey spāude nū
mano jaunštēs, taipo šakht
Izrael!

2. Tie manē tānķey spāude
nū mano jaunštēs, bet taczau
manē ne apgalējo.

3. Artojei āre ant mano pa-
kālōs ir ilgās wāre sawo wa-
gās.

4. Dievas, teiĵusis, mufirto
wirwē piktūjū.

5. **At,** kad butu gēdojē ir atgalos sugrīhtu wiši, kurie n' apšencz Zionā!

6. **At,** kad jie butu kaip žolē ant stogū, kurie padžūsta, pirmeng išraujama!

7. **Iš** kuriōs pjovējas ne pildo savo rantā, ney rišējas savo glēbi,

8. **Ney** tie, kurie praeit, ne šalo: „Diewo pērzegnojimas te esie ant jūšū, mes jūs zegnojam wardan **Bono Diewo!**“

130. Psalmas.

Malda grietū atleidimo dėsey.

1. Giesmē aukštėsnime kore.

Iš gilybės, **Bone Diewe,** šaukiu tawesp.

2. **Bone Diewe,** klausyt mano balsā, dabotīs savo ausimis ant balso mano malbōs

3. **Jey** tu, **Bone Diewe,** grietūs nori prirokūti, **Bone Diewe,** kas išsilaitys?

4. **Mēsa** pas tawę hra atleidimas, kad tawęs prisibijotum.

5. **Aš** laūkiu **Bono Diewo,** mano dušia laūkia, ir aš nusititiu ant jo žōdzio.

6. **Mano** dušia laūkia **Bono Diewo** nū wienōs aufrōs iki kitōs.

7. **Izrael,** nusititēt **Bonū Diewū!** nes prie **Diewo** hra malone, ir daug išgēlbėjimo pas jį.

8. **Iz** Jisai išgēlbēs **Izrael** iš wišū jo grietū.

131. Psalmas.

*Pavėitīslas pašarnyhts; bjanrybe pasi-
bidžawimo.*

1. Giesmē Domido aukštėsnime kore.

Bone Diewe, mano širdis nesibidžūja, ir mano ašys ne puikawoj, neygi jēškau bidžiū daiktū, kurie man peraukštī hra.

2. **Kada** savo dušiā nenurām-
bidawau ir ne nutilbidawau, tāt mano dušia buwo nutraukiamā, kaip kada kas nutraukiamš hra nū savo aughywēs.

3. **Izrael,** nusititēt **Bonū Diewū,** nū šio czēsio iki amžiū amžiū!

132. Psalmas.

*Malda uš išlaikīma Diewo klusads ir
wietitīktojo wālbimo.*

1. Giesmē aukštėsnime kore.

Atsimint, **Bone Diewe,** Domido ir wišū jo pērsėkinėjimū!

2. **Kursai** prisėte **Bonui Diewui** ir žadėjo **Wisgālinczam-**
jam Jotubo:

3. „**Aš** ne eisu i šētrā savo namū, ney ant savo pātalo atsigulšūs,

4. **Ne** dūsu savo alims miegoti, ney ašiū wotams šnausti.

5. **Iki** rāsu wietā **Bonui Diewui,** namams **Wisgālinczam-**
jam Jotubo.“

6. Sztay, meš girdim apie ję
Epratoje, meš radom ję ant
lauko Saar.

7. Ešime i jo namus ir mel-
simės ties solelū jo tojū.

8. Kėltis, Bone Dieve, ant
sawo atsiilšėjimo, tu, ir skryne
tawo maciēs!

9. Tawo klebonai te esie aprė-
dyti teišybe, ir tawo šventieji
tesibžaugias.

10. Ne atimt ponawójimą sa-
wo mōstitojo, dėl sawo tarno
Dawido!

11. Ponas Dievas Dawidui
tikrą prysėgą dawė, nū tōs jis
nesitreipšis: „aš taw ant tawo
sōsto pasodisū waisų, tawo
kuno.

12. Jęj tawo waitai laiths
mano derėjimą ir mano lūdimą,
kuri aš jūs mokisū, tay ir jū
waitai ant tawo sōsto fėdēs
amžinay.“

13. Nėsa Ponas Dievas Bio-
nų iškrinto, ir padingsta jam
tenay gywėnti.

14. „Tai yra mano atilšis
amžinay; czonay aš gywėsu,
nėsa cze man padingsta.

15. Aš jū penukšlų pėrżeg-
nosu ir jū pawārguliams dū-
nōs apsczey dūsu.

16. Jū klebonus aš apwilksu
išgānimu, ir jū šventieji bus
linksmi.

17. Uzejau aš dūsu užaugti

rāgą Dawido; aš sawo mosti-
tamui žibnyczą pagatāvijau.

18. Jo neprieteliūs apwilksu
gėdą; ale ant jo žydēs jo wai-
nikas.“

133. Psalmas.

Apie brangiausjį žemczugą patėjus ir
Janborystės.

1. Giesmė Dawido aukštėsnis-
me fore.

Sztay, kaip gražus ir meilin-
gas dāiktis yra, kad brolei san-
doroj pas wiens wieną gywėn!

2. Kaip mōstis brangiausej
kwėpantiji, kuri nū galwōs
Arono tėta i jo barždą, kuri
nutel i jo rubą,

3. Kaip rasà, kuri nū Ermono
krint ant kalnū Biono; nēs cze
žāda Ponas Dievas žegnong ir
išfilāikimą wisados ir amžinay.

134. Psalmas.

Apie rėdą kājnyczōs tarnū.

1. Giesmė aukštėsnime fore.

Sztay, laupsinkit Boną Die-
wą, wisi tarnai Bono Diewo,
kurie naktimis stowit namūse
Bono Diewo!

2. Pakėlkit sawo rankas ties
šwentyncza ir laupsinkit Boną
Diewą!

3. Ponas Dievas te pėrżeg-
noj tawę iš Biono, kurs dangų
ir žemę sutwėre!

135. Psalmas.

Dēlamojimas uz Dievo geradējstes.

1. Alleluja.

Laupfinkit wārdā Bono Die-
wo, laupfinkit, jūs tarnai, Bo-
nā Diewā,

2. Jūs, kurie stowite namūse
Bono Diewo, dwārūse namū
musū Diewo!

3. Laupfinkite Bonā Diewā!
nēša Bonas Diewas yra geras;
giebokit jo wardui! nēs jis mei-
lingas.

4. Mēs Diewas saw išsirinko,
Jokubā, Izraēlī per sāvąjį.

5. Mēs žinau, kad Bonas Die-
was bibis yra, ir musū Diewas
uz wišus diewus bidēsnis.

6. Wišlab, ką jis nor, tai jis
dāro, danguje ir ant žemės, ju-
rosa ir wišosa gilybėse.

7. Kurfai dūst pasifēlti debe-
fims nū gālo žemės, kurfai žai-
bus ir lyty dāro, kurfai wējā
dūst ateit iš paslēptū wietū;

8. Kurfai pirmgimusūsus un-
žawino Eghpto žemėje, taip
žmonū, taip ir bandōs,

9. Ir atsunte sawo žentklus ir
stebuklus ant tawes, Eghpto
žeme, ant Paraōno ir ant wi-
sū jo tarnū;

10. Kurfai daug žmonū pa-
muše, ir nužawino macnus ka-
ralūs:

11. Sionā, karāly Amoritū,

ir Dga, karāly iš Bazan, ir
wišas karalystes Ranaan;

12. Ir dāwe jū žemę i tēwištę,
i tēwištę sawo žmonėms Izrael.

13. Bone Diewe, tawo wār-
das patentā amžinay; tawo at-
siminimas, Bone Diewe, pa-
tentā iki amžiū amžio.

14. Nēša Bonas Diewas sa-
wo žmones sūdis, ir sawo tar-
nams bus malonus.

15. Bagonū baltwonai yra si-
dābras ir aušas, dārbas žmo-
nū rankū.

16. Žie burnas tur, ir ne kalb;
akis tur, ir ne rėg;

17. Ausis tur, ir ne gird; ne-
gi yra kwāpas jū burnoj.

18. Kurie jūs dāro, yra jiems
lygus, ir wiši, kurie ant jū nu-
fityl.

19. Giminė Izraēlio, laupfin-
kit Bonā Diewā; laupfinkit
Bonā Diewā, jūs iš giminės
Aarono!

20. Jūs iš giminės Lēwi,
laupfinkit Bonā Diewā; kurie
bijoties Bono Diewo, laupfin-
kit Bonā Diewā!

21. Pagārbintō te esie Bonas
Diewas iš Biono, kurfai Jeru-
zālėj ghwēn! Alleluja.

136. Psalmas.

Dēlamojims uz Dievo malonę ir ste-
bukus.

1. Dēlamokit Bonui Diewui!

nēs jis pra gēras; nēs jo malone patent amžinay.

2. Dēlawokit Diewui wišū diemū! nēs jo malone patent amžinay.

3. Dēlawokit Wiešpaczui wišū wiešpaczū! nēs jo malone patent amžinay.

4. Kurfai wiens bidzus stebulšus dāro; nēs jo malone patent amžinay.

5. Kurfai dangus dāre išmin-tingay; nēs jo malone patent amžinay.

6. Kurfai žēme ant wandenū išplātino; nēs jo malone patent amžinay.

7. Kurfai dibes padāre žvafēs; nēs jo malone patent amžinay;

8. Saulē, kad šwieštu dienai; nēs jo malone patent amžinay;

9. Mēnēši ir žvaigždes, kad šwieštu naktij; nēs jo malone patent amžinay.

10. Kurfai ištito Egpccionū pirmgimusišus; nēs jo malone patent amžinay;

11. Ir išwede Izraēli; nēs jo malone patent amžinay;

12. Su šplinga rankā ir ištietištū pētimi; nēs jo malone patent amžinay.

13. Kurfai pērdalijo nendrū jūres i dvi dalī; nēs jo malone patent amžinay;

14. Ir pērwede Izraēli per

jū widy; nēs jo malone patent amžinay.

15. Kurfai Paraonq ir jo pul-
tq i nendrū jures ištūme; nēs jo malone patent amžinay.

16. Kurfai sawo žmones wēde per pūscq; nēs jo malone patent amžinay.

17. Kurfai bidzus karalūs išmuše; nēs ja malone patent amžinay;

18. Ir pašmauge macnus karalūs; nēs jo malone patent amžinay;

19. Sionq, Amoritū karāly; nēs jo malone patent amžinay;

20. Ir Ogq, karāly Bazane; nēs jo malone patent amžinay;

21. Ir dāwe jū žēme i tēwišķē; nēs jo malone patent amžinay;

22. I tēwišķē sawam tarnui Izrael; nēs jo malone patent amžinay.

23. Mēs jis atšimine mušū, kada burvom prišpausti; nēs jo malone patent amžinay;

24. Ir išgēlbējo mus nū mušū neprieteliū; nēs jo malone patent amžinay.

25. Kurfai dūšt penušlq wišam sutwērimui; nēs ja malone patent amžinay.

26. Dēlawokit Diewui dangus! nēs jo malone patent amžinay.

137. Psalmas.

Apsaltūjū Būdā wercimo giesmē.

1. Paš wāndenus Babelo sēdējom ir wercēm, kadā Ziono atšiminēm.

2. Sawo ārpas palabinom ant glūsnīu, kurie tenah yra.

3. Nēsa tenah liepe mums giedoti, kurie mus apšaltus laist, ir sawo raudojime līkšmaīs buti, mēšdami: „pagiedotit mums giesmē apie Zionu!“

4. Kaipo giedotumbim giesmē Bono Diewo swetimoj zēmēj?

5. Jey užmirštu tawēs, Jeruzale, tay te esie užmiršta mano dēšinēs.

6. Mano liežuwis turētu priipti prie mano gōmuro, jey tawēs n' atsimīsu, jey ne laistysu Jeruzalē už sawo bidzaušā līkšmybē.

7. Bone Diewe, atsiminī waiķū Edom dienōje Jeruzalēs, kurie sāto: „pūsta! pūsta iti jōs dugno!“

8. Tu iķpūstītoji duktē Babelo, geray tam, kursai taw atlygis, ļaip tu mums barei.

9. Geray tam, kursai ima tawo jaunus waiķus ir wišāy jūs sudauza ī aķmeni!

138. Psalmas.

Dēlawojimas uķ Diewo justimīma.

1. Psalmas Dowido.

Aķ dēlawoju taw iķ wišōs

ķirdiēs; po aķiū diewū taw garbē būsu.

2. Aķ mēšūs ties tawo ķwen-taje baķņycza ir tawam war-dui dēlawosū tawo malonēs ir wiernystēs dēley, nēsa tu sawo wārdā paķlōwinai ant wišo, per sawo ļodi.

3. Kada tawēsp ķauķiu, tay iķķlausys manē ir būl mano buķiai bide šyla!

4. Taw dēlawoj, Bone Diewe, wiši ķarālei ant zēmēs, ķad gir-dētu ļodi tawo burnōs,

5. Ir giest ant ķēlū Bono Diewo, ķad garbē Bono Diewo bide yra.

6. Nēsa Bonas Diēwas yra aukštās ir weizd ant pasiķē-minanczo, ir paķysta pasiķidzū-jantīji iķ tōlo.

7. Kada bidzaušame warge esmi, tay tu manē atgaitwini ir iķtiesi sawo rankā ant ķērķto mano neprieteliū, ir gelbi manē su sawo dēšine.

8. Diēwas padarys gālā manēs dēley. Bone Diewe, tawo malone yr āmzing; dārbā sawo rankū tu ne prasto!

139. Psalmas.

Aķie Diewo aprūpinima, wišgalingaje maci ir priķuwima.

1. Psalmas Dowido, pirm-giedotins.

Bone Diewe, tu iķmēģini manē ir paķysti manē.

2. Ar sēdzu, arba tēlūs, tai tu žinai; tu pēmanai mano mislīs iš tōlo.

3. Ar eimi, ar gulū, tay tu aplink manę esi ir regi wīsus mano tēlūs.

4. Mēsa štay, niera ney jōtio žōdzio ant mano liežuwojo, kurio tu, Bone Diewe, iš wīso ne žinotumbei.

5. Tu tai darai, tą aš pirm arba pastūy dirbu, ir laikai sawo ranką ant manęs.

6. Tokšai žinojim̃s man yra per dywinas ir per aukštās, aš to ne galu pēmanyti.

7. Kureisu aš nū tawo dwāsēs? ir kur bēgsu nū tawo wēido?

8. Jey žengczau i dangy, tay tu czę esi. Jey patalę kloczauš pėkloj, štay, tu taipojau ir czę esi.

9. Jey imczau sparnus aušrōš ir pasiliteczau galaušosa jūrosa,

10. Tay taczau tawo ranka manę tenay wadzotu, ir tawo dėšine manę nutwėrtu.

11. Jey sakau: tamšybes gal manę apdengti, tay ir naktis aplink manę tur šwiesi buti.

12. Mēs ir tamšybes po tawo akiū ne tamšos yra, ir naktis žiba kaip diena, tamšybe yra kaip šwiesybe.

13. Mēsa tu mano inkstus turi sawo wālėj, tu buwai ant manęs žyuate mōtinōš.

14. Dėkawoju taw todel, kad

dywinay daryts esmi; stebul-lingi yra tawo darbai, ir tai išpažysta mano dušia geray.

15. Mano kaulai taw ne buwo paslėpti, kaip aš paslėptoj wietoj dāroms buwau, kada sutwerams buwau widuj žēmēs.

16. Tawo akys manę regėjo, kaip dar ne buwau pagatāwits; ir wīsos mano dienos buwo rasytos ant tawo knygū, kurios dar turėjo ateiti, ir kuriū ney wiena dar ne buwo.

17. Bet kaip brangios yra, Diewe, po mano akiū tawo dumos! kaip yra jų toks didis skaitlus!

18. Kad jas skaityczau, jų butu daugiaus, neng žiezdrū. Kad pabundu, dar su tawim esmi.

19. At Diewe, kad užmuštumbei piktūsus, ir traujo trokštantieji nū manęs atstoti turėtu!

20. Mēsa darčey apie tawę kalba, ir tawo neprietelei išsikel be reikalo.

21. Beje n'aplcenczu, Bone Diewe, tawę n'aplcenczanczūs ir dides pykstu ant jų, kad jie prieš tawę stātosi.

22. Aš jūs tikray n'aplcenczu, todel jie man neprieteleis pasitōjo.

23. Bertirk manę, Diewe, ir išpažink mano širdi; mėgink manę ir ištirk, kaip aš dumoju;

24. Ir weizdėk, bau n'esmi

ant pīsto kēlo, ir vēst manē
ant amžinojo kēlo!

140. Psalmas.

Malda dei iġģēlbejimo taip nā neģinomā,
taip ir nā ģinomā neprietelā.

1. Psalmas Dowido, pirmgie-
botins.

2. Iġģēlbēt manē, Bone Dieve,
nū pīstū žmonū; apsaugoļ manē
nū žmonū ne wertay dāranczū,

3. Kurie pīstay dumoj sawo
ķirdij ir šas dien waidā pašel.

4. Žie sawo liežuwi aštrin
šaip žalhts; angieš nūdai ģra
po jū lūpomis. Sēla.

5. Apgint manē, Bone Dieve,
nū rankōš Diemo-nesibijanczū-
jū; apsaugoļ manē nū žmonū
newertay dāranczūjū, kurie ma-
no ējima dumoj parštumti!

6. Ģuikieji žabāngus man
špēndza, ir ištiesa wirwes man
ant tinklo, ir špēndza man spā-
stus ant kēlo. Sēla.

7. Bet aš tariu Bonui Die-
wui: tu esi mano Diemas;
Wiešpatie, pērmanyļ balsq ma-
no šauķmo!

8. Wiešpatie Bone Dieve,
mano štiproji pagāba, tu ap-
saugoji mano gālwaq czēse ko-
wōš.

9. Bone Dieve, ne dūļ piš-
tamjam wālēs; ne štiprint jo
pištēnģe, šad todel n'išķiel-
tus! Sēla.

10. Nepalāima, apie kure ma-
no neprietelei dumja, te pūl
ant jū galwōš.

11. Žis žarijomis jūs appils;
Žis ugnimi giley jūs i žēmē
muš, šad niefadaj nesīkēstu.

12. Pīsta burna ne turēs ney
jokiōš palāimōš ant žēmēs;
žmogus sawo liežuwi ne wal-
dqs, bus prawartyš ir prapul-
dits.

13. Mēs žinau, šad Diemas
bēdnojo bhlq ir pawārgušojo
prowq išwēs.

14. Ģr teisģieji dēlawos sawo
wardui, ir gerieji po sawo ašiū
pašilits.

141. Psalmas.

Malda dei pagālbōš ir dei iġģēlbejimo.

1. Psalmas Dowido.

Bone Dieve, aš šautiau ta-
wešp, štubinķis manēšp; pērma-
nyļ mano balsq, šada melbzūs
tawēs!

2. Mano malda te itinka po
sawo ašiū šaip ruķinimo apiera,
mano rankū pašelimas šaip
wāfaro apiera.

3. Bone Dieve, apsaugoļ ma-
no burnq ir apgint mano lū-
pas!

4. Ne lent mano ķirdi ant šo
pīsto, šad pīstay ne elgczaus šu
pīstādējeis, šad ne wālgiczau
nū to, šo jie mēģsta,

5. Teisufis te pamokin manē

prietelīšķa ir te pabar manē; tai man taip itīš, taip tvep-
jamas aliejuš ant mano gal-
wōš; nēs aš wišadā melbzūs,
kad jie man iškādōš ne da-
rītu.

6. Jū mōkitojei turētu nustum-
ti buti nū ūlōš, tada girdēs
mano pamotīš meilingā ēsan-
ti.

7. Mūsū tāulai iģbarstīti ģra
iki pēklōš, taip laba šas iģardo
bey iģkniša žemē.

8. Nēs ant tawēs, Wiešpatie
Bone Diewe, weizd mano ākš,
tawim nufitīkī; ne atmēst ma-
no dušīq!

9. Apšaugot manē nū žabāngō,
turi jie man spēnde, ir nū spāsto
pīktabējū!

10. Diewo = nesibijanczūsūs
dūt iklūti i jū paczū tīnklus po-
drauģē, ale manē wišada iģ-
wēngti!

142. Psalmas.

Dawido malda pagālbōš ir iģģelbējimo
dēļ.

1. Pamotīnīmas Dawido, mel-
stis, taip jis buwo ūloje.

2. Aš šautīu Diewop šawo
balsū; aš melbzūs Ponq Diwq
šawo balsū.

3. Aš pranešu po jo aklū sa-
wo šalbējīmq ir pašalāu po jo
aklū šawo bēdā.

4. Kad mano dwāse tužboje ģra,

taš tu manē uģstojī; jie man
spēndza žabāngūs ant šelo, tu-
rīum eimi.

5. Būrēt ant beģinēs ir da-
boš, neģ wiens ne nor manē
pazīntī; ne galu iģbēgtī; neģ
wiens ne uģstoj mano dušīq.

6. Bone Diewe, tawēšp šautīu
ir tariu: tu esi mano nufiti-
šējīmas, mano dalis žēmēje ģh-
wūjū.

7. Dabotīs mans škundimo,
nēša dibēģ esmi wāģināms;
iģģēlbēt manē nū mano pērse-
tinētōjū, nēša jie man per mac-
nus ģra.

8. Iģtwēst mano dušīq iģ
temnģczōš, kad bēšawoczau ta-
wam wardui! Teiģieģi šufirīnš
manēšp, kad tu man ģerāģ darai.

143. Psalmas.

Prīšwērtimo malda dēļ iģģēlbējimo iģ
pīkto ir apturēģimo ģēro.

1. Psalmas Dawido.

Bone Diewe, iģklausīt mano
malda, pērmānīt mano prā-
šīmq dēļ šawo wiernģbēs, iģ-
klausīt manē dēļ šawo teiģģbēs.

2. Jē ne eģš prowon šu šawo
tarnū! nēs po šawo aklū niera
teišūs neģ wienas ģwūjū.

3. Nēša neprietelūs pērseģi-
nēģ mano dušīq, ir manē smert-
nāģ špaubza; jis paguldo manē
i tamšģbē, taip numirusūšūs
šwiete.

4. Jz mano dvāse nufitūzij manije, mano širdis mano kūne yr suēsta.

5. Aš atsimenu pirmūjū gadynū, aš kalbu apie wišus tawo štebuklus ir šakau apie dārbus tawo rankū.

6. Aš išķleidzu sawo rankas tawēspi; mano dušia trōkšta tawēs, šaip išdžūwusi žēme. Sēla.

7. Bone Dieve, išķlausyt manēwētey, mano dvāse pašilēidz; ne slēpt sawo wēidq nū manēs, šad ne būczau lyguš tiems, kurie nueit i dūbē.

8. Dūt man anksti girdēti tawo malonē, nēs tawim nufitikiu. Daryt man žinoma kēlq, ant furio turn waitšezoti! nēs aš išķiilgau tawēs.

9. Iščgelbēt manē, manš Dieve, nū mano neprieteliū! aš prie tawēs glaubžūs.

10. Motit manē daryti tawo wālę, nēsa tu esi mano Dievas; tawo geroji Dwāse te wadzoj manē tikrū kēlū!

11. Bone Dieve, atgairwint manē dėl sawo wārdo; wēst mano dušiq iš bēdōs dėl sawo teiſybēs;

12. Jz išķpūstik mano neprietelius dėl sawo malonēs, ir nužawint wišus, kurie mano dušiq wārgin! nēs aš esmi tawo tārnaš.

144. Psalmas.

Delawone ir malda uš apturētq ir dar įsilaustiamq pergalešimaq.

1. Psalmas Domido.

Bagārbints te esie Bonas Dievas, mano stiprybe, kursai mano rankas mokina gintis ir mano pirštus šarauti!

2. Mano susimilimas ir mano pilis, mano ginėjias ir mano iščgelbētojis, mano štydas, ant kurio aš nufitikiu, kursai mano žmones po manim wercza.

3. Bone Dieve, kasgi žmogus, šad taip didėy ji užstoji? ir žmogaus sunus, šad jo taip labay atboji?

4. Jul žmogus šaip ir nieks yra, jo amžias nueit šaip šešelis.

5. Bone Dieve, palent sawo dangus ir nužengt; pačrūtik šal-nus, šad rūktu;

6. Dūt žaibauti ir išbarstyt jūs; šaut sawo stulpus ir išgandit jūs;

7. Sūst sawo rankq iš aukšto ir iščgelbēt manē; ir išwadūt manē iš didžiū wandenū, nū rankōs swetimūjū waitū,

8. Kuriū pamotšlas nielam ne dēr, ir jū darbai newierni!

9. Dieve, aš taw naujq giesmę giedosu, aš taw žaisu ant psalteraus dėšimts strūnū.

10. Kursai karaliams išgaėjimq dūbi, ir iščgelbi sawo tārnaq

**Dowidaq nũ razbájijstojó fárdó
pistojó.**

11. Šķēlsbēt manę taipojau,
ir iņwadūki manę nū ranfū
šwetimūjū iwaikū, kuriū pamoks-
las niekam ne dēr, ir kuriū dar-
bai negeri vira!

12. Kad mūsū sūnuš užaugtu
šamo jaunhsteje taip cžepėlei, ir
mūsū dukters taip mandageh
darytieji namū lampai, lūgeh
taip paloczuš;

13. Ir kad musû kamáros pil-
nos butu ir iþdûti galētu zo-
põsta po zopõsto; kad musû
ávys privistu túfstanczeis ir
þimtais túfstanczû musû tie-
muse;

14. Kad musû jauczei daug pa-
dirbtu; kad neį vienôs iškadôs,
neį jôio patrôtijimo, neį ūkun-
dimo ne butu ant musû ūlyczû.

15. Palaimingi ģra tie žmo-
nes, kuriems taip sėkasi; bet
geraus tiems, kuriū Viešpatis
yra jų Dievas!

145. Psalms.

**Bagārbīnīmas tārālnstēs Prīstaus ir jo
geradējscaū.**

1. Gárbínimas Dowido.

Diden pagārbišu tamē, manš
Dieve, tu karālau, ir tawo wār-
dā gārbišu wišados ir amžinay.

2. Uz tamę tas dien garbīsu
ir tamo wārdq wišaboš ir am-
žinaj.

-3. Bonas Dievas ģra didis
ir labā girtins, ir jo didybe ģr
n'istabama.

4. **Waiŭ=waifai gārbiš tarvo**
dārbuš ir ņatš apie tarvo mac-
nybe.

5. Uzkalbēsi apie tamo dīden
grāžēi blowē ir apie tamo ste-
buksu;

6. Kad ģimenes kalbētu apie
dibzņus tamo dārbus ir pa-
sāhtu tamo blowe;

7. Kad girtu tamo didžieję gerybę ir tamo teisybę gairbintu.

8. Malonus ir susimilstas gra
Bonas Diemas, lengvas ir
didzio susimilimo.

9. Dievas visiemš yra geras ir
susimilsta ant visų savo darbų.

10. Taw tur dēšawoti, Bone
Diewe, wiši tawo darbai, ir ta-
wo šwentieji tawę laupsinti,

11. Jā garbē tamo karalystēs
girti ir apie tamo maci šafyti,

12. Kad žinoma butu žmoniū
waitamš tavo maciš ir czeſt-
ningoji ſlowē tavo karalyſtēs.

13. Tawo karalyſte yr amžina
karalyſte, ir tawo ponſte pa-
filieft wiſadoſ ir amžinan.

14. Bonas Diemas iþlaiko
wiþus pũlanczus ir attiesa wi-
sus didþaufame margeeþanczus.

15. Wifjũ ałys tamęs lauf, ir
tu dūdi jiems jũ penufłq titrũ
częsu.

16. Tu áttveri þamó ranfá ir

pasotini wišus ghyvus su pasi-
mėginu.

17. Ponas Dievas yra teisus
wišuse sawo kėluse ir šventas
wišuse sawo darbuse.

18. Ponas Dievas yra arti
wišiemis ji meldžantiems, wi-
šiemis, kurie jo wiernay meldžasi.

19. Jis dāro, kq Dievo=prisi-
bijantieji nor, ir išklausio jų
šauksmą ir gėlbti jiems.

20. Ponas Dievas apšaukt
wišus ji mylincius, ir iškūstis
wišus piktūsus.

21. Mano burna tur gārbinti
Ponq Diewq, ir wišas kunas
laupsinti jo šventąjį wārdq
wišados ir amžinay.

146. Psalmas.

Apie tikrąjį nusiteikimą ant Dievo.

1. Mėluja.

Laupsint Ponq Diewq, mano
dušia!

2. Aš Diewq laupsiju, koley
ghwas busu, ir sawām Diewui
giedosiu, koley cze esmi.

3. Ne nusiteikit ant kunigaitš-
cziū! jie yra žmonės, kurie ne
gal gėlbėti.

5. Mėša žmogaus dwāse tur
atstoti, ir jis tur wėl i žėmę
pawiršti; tada prapūla wišos
jo mišlys.

5. Geray tam, kurio pagālba
yra Dievas Jofubo, kurio nu-

sitatejims ant Wiešpaties jo
Diewo stow,

6. Kurfai dangy, žėmę, jures
ir wišlab, kas josa yra, padare;
kurfai žadėjimą attesa amžinay;

7. Kurfai prowq dāro prispa-
dimą kencžantiems; kurfai pėn
iškūstiusus. Ponas Dievas
išwadūj apskūstiusus.

8. Ponas Dievas aklūsus
dāro rėgincius. Ponas Dievas
attiesa pribloktūsius žėmėšpi;
Ponas Dievas myl teisūsus.

9. Ponas Dievas apšaukt
ateiwjus ir siratas, ir iškūsto
našles; ir sugaišin kėlq piktūjų.

10. Ponas Dievas yra karā-
lumi amžinay, sawo Dievas,
Bion, ant amžiu amžio. Mėluja.

147. Psalmas.

Graudėnimas ant dėlawojimo uš Dievo
apriūpinima ir gerabėjystės.

Laupsintit Ponq Diewq! nės
musū Diewq, laupsinti kaktā-
nas dāiktis yra; tofia laupse yr
miela ir graži.

2. Ponas Dievas budawoj
Jeruzalę ir surenkā prawary-
tūsus Izraelije.

3. Jis ghydo pažeistōs širdiēs
ėšancius ir aptwer jų kancas.

4. Jis pasfaito žwaigždes ir
jas wišas wardais wadina.

5. Musū Dievas dibis yra ir
dibiēs maciēs, ir niera n'izmis-
lijama, kaip jis karalājuja.

6. Bonas Dievas attiesa pavargus, ir žemyn nustumia piktus.

7. Giedokit palėrczyw Bonui Dievui su dėkarojimu, ir laupfinkit musū Dievą arpomis!

8. Kursai dangų apdeng dėbesimis ir dūst lytaus ant žemės, kursai dūst augti žolę ant kalnų;

9. Kursai dūst bandai jėš pabarą, warnū waitams, kurie jo melbzasi.

10. Jisai ne mėgsta stiprumū žirgo, ne mėgsta neį jėtio (wyr) stibjeis.

11. Bonas Dievas mėgsta tais, kurie jo bijos ir jo malone nusitil.

12. Jeruzale, garbint Boną Dievą, laupfink, Zion, savo Dievą!

13. Nėsa jisai stiprus dāro užtaisczus tavo wartū, ir pėžegnoj tavo waitus jūse.

14. Jis dāro palėjų tavo rubėžiams, ir pasotin tamę gerauseis kwieczeis.

15. Jis suncz savo kalbėjimą ant žemės; greitai tėsa jo žodis.

16. Jis dūst sniegą kaip wilną, jis barsto palnas kaip pėlenus.

17. Jis mėta ledus kaip kalnius; kas gal išlikti dėl jo šalčio?

18. Jis šalo, tai sutirpsta; jis dūst pūsti sawām wėjui, tai ištirpsta.

19. Jis pranėš Jotubui savo žodi, Izraeliui savo teisybes ir prowas.

20. Taip jis ne dāro neį tiems pagonims, neį dūst jiems žinoti savo prowas. Alleluja.

148. Psalmas.

Wiskitas graubėnimas. Kad wisi jutwėrtimai Dievą garbintu.

1. Alleluja.

Laupfinkit, jūs dangus, Boną Dievą, laupfinkit jė aukštųbėje!

2. Laupfinkit jė, wisi jo angėlai; laupfinkit jė, wisi jo pulkai!

3. Laupfinkit jė, saule ir mėnū; laupfinkit jė, wisos žibanczosos žwaigzdes!

4. Laupfinkit jė, jūs dangus wisur; ir wādenis, kurie aukštai pas dangų yra!

5. Tie tur laupfinti wārbą Bono Dievo; nėsa jam prisātant, jie yra sutwerami.

6. Jis išlaido jūs iki amžiu amžio; jis dawādij jūs, kad jie kitaip ne tur eiti.

7. Laupfinkit Boną Dievą ant žemės, jūs bangžuwys ir wisos gilybės,

8. Ugnis, kruša, sniegas ir garas, umarai, kurie jo žodi pilnawoj;

9. Kalnai ir wisi kalnėlei, waisingi mėdzei ir wisi cėdrai;

10. Žwėrys ir wiskia banda, firmėles ir paukščei;

11. Jūs karālei ant zēmēs ir wiši žmones, kunigaikščei ir wiši sūdžos ant zēmēs!

12. Waiškai ir mergos, senieji su jaunais,

13. Tur laupšinti wārdą Pono Diewo; nēša jo wārdas wiens ģra aukštās; jo šlowē pēreit dangu bež žemē.

14. Ir jis paaukština rāgā sawo žmonū. Wiši jo šwentieji tur laupšinti, waiškai Izraēlio, žmones, kurie jam tarnauj. **Alleluja.**

149. Psalms.

Dēlamojimo giesmē uš praplātina šwentās Ewangelijas apie Kristu.

1. **Alleluja.**

Giedokit Ponui Diewui nauja giesmē, surinkimas šventūju tur jē laupšinti.

2. Izrael tefidzauģ to, kufsai jē šutwēre; waiškai Ziono te esie līkšmi dēl sawo karālaus!

3. Jie tur laupšint jo wārdą šotīnējime, būbnais ir ārpomis tur žāisti.

4. Nēša Bonas Dievas mēģsta sawo žmonēm; jis gēlbtī pawārgufus šlowingā.

5. Šwentieji tur līkšmintis ir gārbinti ir girti ant sawo pātālū.

6. Jū burna Diewā tur paaukštinti; ir tur aštrus kārbus turēti sawo rankosa,

7. Kad pagiežimā atadūtū tarp pagonū, forawōnē tarp žmonū,

8. Jū karalūs surištī lencūgais, ir jū wyresnūsus geležiēs panczeis;

9. Kad jiems darytu promā, apie kurē rakšyta ģra. Tokiā garbē turēs wiši jo šwentieji. **Alleluja.**

150. Psalmas.

Graubēnimas, Ponā Diewā gārbinti.

1. **Alleluja.**

Laupšinkit Ponā Diewā jo šwentingczoje; laupšinkit jē šiprybēje so maciēs!

2. Laupšinkit jē jo darbūse; laupšinkit jē bidēje jo šlowēje;

3. Laupšinkit jē trūbomis; laupšinkit jē psaltērais ir ant ārpū!

4. Laupšinkit jē būbnais ir šotīnėjimu; laupšinkit jē štrūnoms ir wamzdzēis!

5. Laupšinkit jē štambanczeis cimbalais; laupšinkit jē gerā štambanczeis cimbalais!

6. Wišlab, kas dwāģe tur, laupšink Ponā Diewā! **Alleluja!**

